

2375

172

கடவுள் துணை.

அதிஸாராமபாண்டியர்

திருவாய்மலர்தருளிய

நைதிடதமுலமும்

திருத்தணிகை-கந்தப்பையர்குமார்

சாவணப்பெருமாவனையராலும்

இவர் - குமார்

கந்தசாமிஜயராலும்

செய்யப்பட்டபதவுளையும்

களத்தார் - தமிழ்ப்புலவர்

வேதகிரிமுதலியாரால்

செய்யப்பட்டகருத்துளையும்

பலவிலக்கணமேற்கொளுமாயி

இவை

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பிழையறப்பரிசோதித்து.

திருச்சப்பமுதலியார் குமார்

பரசாராமமுதலியாரால்

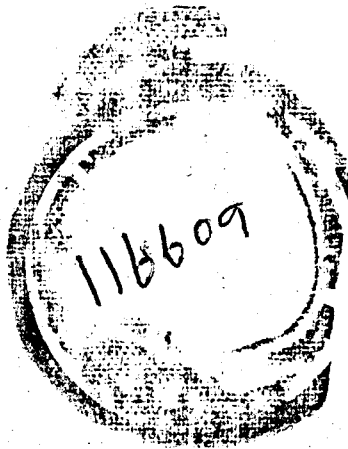
பாப்பிராமமுத்திராக்ஷரசாஸித்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

தாது

O-15AP, N

1176

கடவுள்துணை.

படல அகராதி.

பக்கம்	ஆவது	படலங்களின் பெயர்.	விருத்தத்தொகை.
அ.அ.ந.	உ.அ.	அரசாட்சிப்படலம்	ய.நி.
ந.ச.	ந.	அன்னத்தைக்கண்ணூற்றப்படலம்	எ.ச.
ச.ச.	ச.	அன்னத்தைத்தாதுவிட்டப்படலம்	நா.ச.
நா.எ.ச.	ய.	இந்திராப்படலம்	உ.க.
ந.அ.ச.	ய.எ.	இளவேளிற்படலம்	ய.
ந.எ.அ.	ய.ச.	கலீதோன்றுபடலம்	ய.ச.
ச.ச.நி.	உ.ச.	கலீதீங்குபடலம்	ய.எ.
ச.உ.அ.	உ.உ.	கான்புகுபடலம்	உ.க.
நா.உ.ச.	நி.	கைக்கிளைப்படலம்	உ.ந.
நா.நி.ச.	அ.	சந்திரோபாலம்பனப்படலம்	ந.எ.
உ.ந.ச.	ய.உ.	சுயம்வரப்படலம்	நா.எ.நி.
சா.க.	உ.ய.	சூதாடுபடலம்	உ.அ.
ச.எ.உ.	உ.எ.	தேவியைக்கண்ணூற்றப்படலம்	உ.க.
ய.ச.	உ.	நகரப்படலம்	ச.உ.
சா.ய.க.	உ.க.	நகரீங்குபடலம்	ச.க.
நா.அ.ச.	ய.	நளன்தூதுப்படலம்	நா.ந.ச.
ச.	க.	நாட்டுப்படலம்	உ.எ.
நா.ச.உ.	எ.	நிலாத்தோற்றுப்படலம்	உ.ய.
ச.ந.ச.	உ.ந.	பிரிவுறுபடலம்	ந.எ.
ந.ச.ச.	ய.ச.	புனல்விளையாட்டுப்படலம்	உ.உ.
ந.அ.ச.	ய.அ.	பேர்துகாய்படலம்	ய.ச.
நா.ய.எ.	ய.ந.	பேர்புரிபடலம்	எ.அ.
ந.ச.எ.	ய.ச.	மணம்புரிபடலம்	ச.அ.
நா.ச.ச.	ச.	மன்மதோபாலம்பனப்படலம்	ய.ச.
நா.எ.	ச.	மாலைப்படலம்	ய.உ.
ந.எ.ந.	ய.நி.	மீட்சிப்படலம்	ய.நி.
ச.நி.எ.	உ.நி.	மீமன்மதேவிட்டப்படலம்	ய.ச.
ச.நி.ய.	உ.ச.	வேற்றுருவமைந்தபடலம்	ய.அ.

ஆ. படலம்-உ.அ.-இ-செய்யுள்-தாளக.

கடவுள் துணை.

விருத்த அகராத்.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அன்னங்கண்டி	ச	அன்னகாலை	நாஎசு
அர்க்கெறி	நக	அத்திறம்	நாஎஎ
அல்லியங்	நக	அத்தகைய	நாஅந்
அலிரிழை	நக	அமுத்தவளை	நாஅப
அருமறை	நக	அண்டருல	நாஅசு
அசனிலாமணி	உச	அன்னமுரை	நாஅஎ
அருளின	நக	அத்தமுன்	நாசக
அனங்கலை	நக	அங்கலுழ	உசாச
அண்ணினுக்	நக	அண்ணைறம்	உசஎ
அரும்பிள	சரு	அங்கன்மா	உஉச
அளிமுர	சசு	அன்றியுங்	உநச
அலையொளி	ருக	அவ்வரை	உநஅ
அன்னமுப	சக	அக்கிரு	உசந
அனிச்சமென்	கஉ	அயிலலி	உருச
அளிக்கொரு	கந	அள்ளிக்	உருஅ
அளியின	கரு	அலங்குறை	உஎஉ
அருந்தவத்	கஅ	அமைத்தட	உஎரு
அணித்தா	அசு	அவ்வழி	உஅந்
அவிர்பு	அசு	அயினிகர்	உஅசு
அறைபொற்	கசு	அறங்கருங்	உகஉ
அலர்வார்	நாரு	அனியழிநடி	உகஉ
அன்னமுரைத்த	நாஉய	அமிழ்தினை	நக
அன்னன்கொடர்	நாஉஉ	அள்ளலை	நாஅஅ
அன்னமுறை	நாஉரு	அஞ்சனமெருத	நாஅசு
அல்லலுற	நாஉஎ	அலைகட	நாஅரு
அலைத்தடங்	நாநய	அழகினைச்	நாஅஎ
அங்கண்	நாசய	அருமருந்	நக
அகல்விசம்	நாசசு	அமைப்பருந்	நகந்
அல்லிருண	நாருச	அயிலெடுத்	நகசு
அந்தாமனாயின்	நாருசு	அறைகழற்	நகசு
அருகான்	நாநக	அல்லலுழற்	நகசுரு
அலைவாய்	நாசசு	அங்கண்வானத்	நகசு
அலரின்	நாஎய	அழகுவாய்ப்	நகஅ
அருவமாயணு	நாஎய	அருப்புமென்	நகருசு
அருவமாயு	நாஎஉ	அலங்கலங்	நகசு

[௩]

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அள்ளிலைமணி	நகசு	ஆங்கவண்	நாஅந்
அன்னைதா	நகசு	ஆங்கது	நகசு
அல்லியங்	நக	ஆற்றல்சான்றனே	உகந
அன்னைய	நகஉ	ஆற்றல்சான்	உகஅ
அண்ணலங்	நகந	ஆண்டகைக்	நகசுரு
அருமனாமுணி	நகஎ	ஆற்றலுள்ளி	நகசு
அதழியங்	நகஎ	ஆம்பலம்	நகய
அருந்ததி	நகஅய	ஆற்றுவஞ்	சஉச
அருமறை	நகஅஉ	ஆயினுயினி	சஉச
அணங்குநாய்	நகஅசு	ஆயிடைபுயிர்	சஉசு
அவமேகலை	நகசு	ஆங்கதுகேட்	சநஉ
அரசர்கொன்	நகசு	ஆயிடையின்	சநஅ
அந்துசி	நகசு	ஆயிடைக்காண்	சகசு
அலர்முலை	சா	ஆயினன்ன	சருச
அரிக்குற்த	சா	ஆழிமுழ்புவி	சஅஅ
அனைத்தையர்	சாருக	இன்னதன்	நகசு
அலமருக்க	சாருஅ	இரைத்தயர்	ருஅ
அடிதொரு	சஉச	இன்னபொன்னிற	ருசு
அள்ளலை	சஉச	இழையிடை	எக
அறத்தலை	சஉஎ	இத்தகைவனைப்பின்	எஎ
அள்ளிலைப்	சஉசு	இவ்வாறு	சுசு
அனிச்சமென்	சநசு	இன்பக்கலவி	நாயஅ
அடைந்த	சசரு	இவ்வாறிருந்	நஉய
அணுகியாங்	சசசு	இன்னகாரிருட்	நருய
அடைந்தமர்நர்	சசஎ	இன்னவாறு	நாஎக
அனையமட	சசசு	இக்கெணை	நாஎசு
அழலினின்	சருக	இவனழம்	நகசு
அதிப்பொலன்	சருக	இனையன	நகசு
அன்னவாறு	சருசு	இழைவளர்	உநஎ
அழுவதென்	சருஅ	இன்னிசை	உநஅ
அதுவிளந்தலு	சசுய	இருவிசம்	உநாயச
அழுதஉண்கணு	சசஉ	இனையனத்	உநாயசு
அழலிலாதுணை	சசசு	இன்னவாறுளந்தி	உஉந
அழலுந்	சஎஎ	இருதடம்புயமுழ்	உஉசு
அடைந்த	சஎஎ	இவ்வாறு	உகய
அலர்முலை	சஎசு	இன்னனந்	உகஉ
அன்னகலை	சஅய	இன்னனை	உநசு
அன்னவா	சஅரு	இன்னவை	உகசு
ஆடவோ	உரு	இழைபாந்	உசசு
ஆகுலத்துடன்	கந	இடவோவிரா	உருஅ
ஆயவெள்ளம்	நக	இமிழகடி	உசுய

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இருங்கடற்	உசுச	உருவின்மைத்தரில்	உயி
இன்னகைத்	உஎக	உள்ளமொன்று	நக
இழைகட	உகூ	உலனாறுசெய்த	கூந
இழைபரந்திமைக்கு	உகூஎ	உலகமெலாம்	நாந
இழைப்புரை	நாஎ	உயிருதவி	நாக
இன்னரிச்	நாயிச	உளத்தன	நாயக
இன்னணங்	நகக	உருவின	நகச
இகன்மிகு	நசய	உருகியுளங்	நாக
இன்னகளத்	நசஉ	உன்னுமை	நகஉ
இன்னபேரணி	நருய	உண்ணெகிழ்	நகக
இன்னவை	நருச	உரவுநீர்க்	நகக
இன்னமிழ்	நசுஎ	உடைப்பெரு	நகரு
இருங்கடற்மு	நசச	உரியதங்கொழுநர்	உரக
இனையன	நாயி	உருவெனியாக	உரஅ
இந்ககர்	நாயு	உண்ணினை	உரு
இன்றுனைக்	நாயச	உருவுகண்டு	உசரு
இன்னதன்	நாயக	உலகொரு	உசஎ
இணர்விழ்	நகச	உரவுநீர்க்	உஎஉ
இன்னண	நகச	உரையது	உஅச
இந்திரசேனனென்	சாயக	உளங்கனிந்	நாஉ
இன்னுயிருய்யு	சஉக	உரிமையிற	நாயஅ
இன்னகிற்புகை	சகச	உடல்சின	நகஉ
இவ்வாறு	சசக	உதகநல்குநல்	நருஉ
இன்னதன்மையன்	சருதி	உடைத்திராப்	நகச
இருதுபன்	சருதி	உள்ளங்கொண்	நகச
இனையனாகிய	சருஎ	உரவுநீர்க்	சாயச
இன்னளென்றனை	சசய	உயிரிசிகர்	சாயச
இன்னவாய்	சசய	உயிர்த்து	சருச
இனையவிஞ்சை	சஎச	உரைசெய	சகக
இருதுபன்	சஎச	உருவோ	சஅஉ
இழைத்த	சஎக	உருங்கனிந்	யக
இருதுபன்னன்	சஎக	உழியல்	நஅ
இன்னவிஞ்	சருதி	உளத்தனலா	நஅ
இன்னகூறலு	சஎச	உளர்கணங்	கரு
நங்கிவன்	அச	உளப்பயில்	கஉச
நட்டமணிகள்	நயக	உளறுசெய	சஉக
நங்கிவ்வாறு	நக	என்னினை	ருஉ
நர்க்கிடை	உஎச	என்றின்	கூய
நங்கிவனி	நகஅ	என்னுளந்	நக
நங்கடைந்த	சஎக	என்குறை	நய
நயந்தவாலரி	சஎச	என்னவாங்கு	நயஉ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
என்றுகூறி	நகரு	ஏந்தலோ	ருச
எண்ணி	நஎச	ஏகாவிசம்பி	கூஉ
என்றுமுனி	நஅஉ	ஏதமில்லுணத்தினு	உராயக
என்னுமம்	நகரு	ஏர்குடி	உருய
என்னருந்	நகரு	ஏற்றுரி	உருந
என்னுமவிள்ளா	நகச	ஏழ்நிலவனாப்பில்	உஅக
எப்பெரு	நகஅ	ஏழுறுமன்னர்	உசஉ
என்னலேந்து	நகக	ஏத்திளமுலையா	நகக
எதிர்க்குமா	உரக	ஏனையுளையாவு	நருந
எய்தியமகனிர்தம்மில்	உரயச	ஏத்திளவன்முலை	சாக
எம்மிறை	உரயரு	ஏந்தலேகிய	சருஉ
என்னுளத்	உரயஎ	ஐயமுறே	எஎ
என்றிவன்	உருஉ	ஐயரிக்கண்	நகந
என்றவா	உருச	ஐந்தருந்ழி	நகச
என்றிவன்புகன்ற	உருரு	ஐங்கணை	உருந
எய்தியது	உருச	ஐந்தருந்ழல்வே	உருய
என்றாவ	உருரு	ஐயரிபரந்து	உருரு
என்றுவெந்	உருக	ஐயரிசிதறு	உசக
எழிற்கிழ்	உசக	ஐயரியாடு	சாக
எளிகதிர்	உசஅ	ஐயன்கமல	சசஉ
என்றலும்	உசச	ஒழுக்குதம்புனல்	க
என்னமம்	நாய	ஒற்றையாழியந்	யஎ
என்றியலணங்	நாயக	ஒன்னவர்	நக
என்றறவேனை	நாயக	ஒழுகொளி	எஉ
என்றலுங்	நாயக	ஒளிர் பொன்	கக
எரிதிரைகருட்டு	நகச	ஒற்றையாழியான்	சகஎ
என்றலுமமார்	நஎச	ஒளிமுக்கமிழ்ப்ப	நகச
எண்ணலை	சாயரு	ஒருத்தியா	உரயக
என்றாக	சாயக	ஒளையுல்	நகரு
என்றலுமுறுவனி	சாயக	ஒளிகிளர்	நகய
எண்ணிலந்	சாயக	ஒற்றகூற	நகஅ
என்றவ	சாயச	ஒற்றகோகியல்	சஅச
என்னலும்	சாயக	ஒவியத்	நக
என்றலுந்	சாயஎ	ஒங்குயர்	உருஉ
எண்டிசைத்	சஉஉ	ஒவியொழுத	உஅய
எண்ணியது	சகஎ	ஒவியொழுதரு	நகக
எழுமகன்முனினி	சகஎ	ஒருகிவிருவரு	சகக
என்னுருகி	சசஉ	ஒரிடக்கண	சகக
என்றுகூறி	சகரு	ஒகையோடெனந்	சகக
என்றுகூறலு	சகக	கருவிமாமழை	ச
என்றுகண்	சஎச	கண்கையென்	ரு

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கலுவொடு	௬	கடலுலர்	௨௮௮
கடல்படு	௮௪	கனிமதிழ்	௨௮௮
கண்ணகன்	௮௪	கலத்தொடு	௨௮௮
கண்ணகொண்	௨௬	கஞ்சொண்	௩௩௬
கட்புலவெண்	௩௬	கழையெனத்	௩௩௬
கலவியின்	௪௮	கலைவளர்	௩௩௮
கலவியின் கன்றிடு	௬௮	கண்டவர்	௩௩௮
கலைமழை	௬௮	கந்திடுகடல்	௩௩௮
கண்கவர்	௬௮	களத்திடைக்	௩௩௮
கருமபுயன்	௬௮	கருணையா	௩௩௮
கட்புலன்	௬௮	கண்ணகன்	௩௩௮
கண்ணுள்	௬௮	களமுமலர்	௩௩௮
கண்மாமயில்	௬௮	கமலமீதுசெங்	௩௩௮
காந்தாரா	௬௮	குழிமடநாண்	௩௩௮
கந்திடுகிம்	௬௮	கத்தினைக்	௩௩௮
கண்ணிமன்	௬௮	கனிச்சயல்பொருது	௩௩௮
கடல்சுழி	௬௮	கலவியின்	௩௩௮
கருத்தினுடெழு	௬௮	களிகெழு	௩௩௮
கதிச்செய	௬௮	கதிர்மணி	௩௩௮
கனிசெய	௬௮	கலைவலா	௩௩௮
கனிகொள்	௬௮	கடிமனை	௩௩௮
கங்குலைய	௬௮	களஞ்சிற்த்	௩௩௮
கன்றுகுணிலாக்	௬௮	களிச்சுரும	௩௩௮
கண்ணல்	௬௮	கலைகணதாடு	௩௩௮
கழைசுளிப்புக்	௬௮	களஞ்சு	௩௩௮
கண்ணகன்	௬௮	கலைகடல்	௩௩௮
கண்ணுழை	௬௮	கழைகளி	௩௩௮
களன்விழ்	௬௮	கழையங்	௩௩௮
கருந்தடங்	௬௮	களிமயில்	௩௩௮
குறிபெருங்	௬௮	கருந்தடங்	௩௩௮
கடிதொழ்	௬௮	கல்லதர்நாண்	௩௩௮
கலைவலா	௬௮	கண்ணகன்	௩௩௮
கழைமலர்	௬௮	கற்பினமுலா	௩௩௮
கழைசுளிமளி	௬௮	களஞ்சிற்த்	௩௩௮
களஞ்சிற்த்	௬௮	கலைசெழுந்	௩௩௮
கலைவேணி	௬௮	கதழெரிசுக	௩௩௮
கழலா	௬௮	கருணையெய்	௩௩௮
கதிர்மதி	௬௮	கந்தலார்	௩௩௮
கலைவலாநெஞ்	௬௮	காண்டலு	௩௩௮
கருணையங்	௬௮	காதலங்	௩௩௮
கண்முகன்	௬௮	கார்க்கும்	௩௩௮

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
காலமென்னு	௬௮	குவிட்டிளமுலை	௩௩௮
காழறுமொருத்தி	௬௮	குடங்கையி	௩௩௮
காளமாலங்கன்	௬௮	குருதிசொப்புளி	௩௩௮
காளமார்	௬௮	குருமணிவலய	௩௩௮
காலிகை	௬௮	குழியபறவை	௩௩௮
காந்தெரிசுதுவுஞ்	௬௮	குன்றிடைப்	௩௩௮
காதளவோடி	௬௮	குழைமுருகிழித்து	௩௩௮
காம்புறழ்	௬௮	கனிநம்பி	௩௩௮
கார்த்திரண்	௬௮	கருமங்கை	௩௩௮
காந்தபடு	௬௮	காற்றமென்	௩௩௮
காந்தபயின்	௬௮	காற்றெனக்	௩௩௮
காயெரிமணி	௬௮	கான்பயின்	௩௩௮
காசலாமுலைக்	௬௮	காற்றிடு	௩௩௮
காலிலன்புடை	௬௮	காற்றெனக்	௩௩௮
கான்றாருயி	௬௮	காற்றெனவுரளி	௩௩௮
காதல்கூர்ந்து	௬௮	காற்றென	௩௩௮
காட்டினன்	௬௮	கான்பிழை	௩௩௮
கிளிபொருதினவி	௬௮	காற்றழற்	௩௩௮
கருமபைமென்	௬௮	காற்றழற்குருதி	௩௩௮
குடவளைக்	௬௮	காந்தன்	௩௩௮
குளிர்நிலிக்கு	௬௮	கேழிளர்	௩௩௮
குளிர்நறுஞ்	௬௮	கேட்டவளவி	௩௩௮
குளிர்சிலைவனி	௬௮	கேட்டவாருவன்	௩௩௮
குடவளையினமணி	௬௮	கைப்படு	௩௩௮
குருமணியிமை	௬௮	கைமமாறு	௩௩௮
குடவளையினன்	௬௮	கொடியன்	௩௩௮
குழிப்பிழை	௬௮	கொல்லுலை	௩௩௮
குழிப்பென்	௬௮	கொட்டிழை	௩௩௮
குடங்கை	௬௮	கொடியுளைப்	௩௩௮
காவழிந்த	௬௮	கொல்லும	௩௩௮
குறைவில்	௬௮	கொக்குவிழ்மு	௩௩௮
குலைமொழியிர்	௬௮	கொக்குவிரியு	௩௩௮
குறிப்பறிந்	௬௮	கொங்கிற்	௩௩௮
குருமணிமே	௬௮	கொஞ்செய்	௩௩௮
குழைபெருந்	௬௮	கொடியுளையப்	௩௩௮
குடைந்து	௬௮	கொடியுளைக்	௩௩௮
குருமணியிமை	௬௮	கொந்தார்	௩௩௮
குழுவெண்ணடி	௬௮	கொய்துணர்	௩௩௮
குளிர்மதி	௬௮	கொங்கனி	௩௩௮
குருமணி	௬௮	கொள்ளைவண்	௩௩௮
குழைமுருக	௬௮	கொல்லுலைவெற்	௩௩௮

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
துன்னிருந்	நகுக	நண்ணுந்	உருள
துணிபட்டோ	சசுக	நளிர்மதி	உகடு
துருவுமொற்றி	சகுக	நண்ணிலன்	நக
துவியஞ்	ருச	நகைமதிமுகத்	கூயக
துயதிங்கள்	நகுக	நமதுசெங்குந்	நகுக
துதியகோகத்	உயய	நகைநிலாத்	சக
தும்புடைத்	நகுக	நஞ்சினிற்	சகுக
தெய்வத்	அக	நண்ணருந்	சகுக
தெள்ளாரமு	சக	நள்ளிருட்	சகுக
தென்னுதென்	நகுக	நவ்விநோக்கிதன்	சகுக
தென்பனி	நகுக	நவ்விநோக்கியர்	சகுக
தெரிவையென்	உகுக	நாதிளவரி	ருய
தெரியல்குழ	உகுக	நாதிமென்	நகுக
தெண்டினை	உகுக	நாமலெல்லவனுயர்	உயய
தெண்டினைப்	ககுக	நாணமீது	உகுக
தெறுஞ்சின	நகுக	நாள்விழ	நகுக
தெளிபுமின்	ககுக	நாட்டமுன்றுடை	சகுக
தெளித்தபூம்	சகுக	நாளைநண்பணம்	சகுக
தேங்கமழதுள்	சகுக	நிலவுபொழி	நக
தேங்கமழமலர்நரு	ருக	நிலவுவெண்முத்து	யக
தேற்றாரொளிருமணி	நகுக	நிலவுவெண்கதிர்	உகுக
தேற்றுவார்திலர்	நகுக	நிறங்கிளர்	சகுக
தேர்நடவுகம்பலை	நகுக	நினைசுருவு	நகுக
தேவர்கள்	உகுக	நிரைத்த	நகுக
தேடிநர்புகுமிடந்	சகுக	நிழலொடு	உகுக
தெண்டியென்	சகுக	நிறங்கிளர்வைப	ககுக
தொலைவறு	ருக	நிலவுவெண்	நகுக
தொடர்த்தாள்	அகுக	நிழல்கனி	ககுக
தொயமின்	நகுக	நிழலுமிழ்துதி	சகுக
தொல்குல	உகுக	நிழலுமிழ்வை	சகுக
தொண்டை	உகுக	நிடநர்	சகுக
தொழுதமக்கை	சகுக	நின்மன்	சகுக
தொழாமணியை	ககுக	நீங்கரிய	உகுக
தோட்டுமென்மலர்	நகுக	நீடுமாவண	உகுக
தோட்டலர்மலை	உகுக	நீனிமழுகிலோ	ககுக
தோற்றதன் பெரும்ப	ககுக	நீனிமத்தங்கண்வாண	உகுக
நலனு	யகுக	நீங்கருந்	நகுக
நஞ்சமிழ்	ருக	நீடியதுயில்	சகுக
நள்ளிருட்	நகுக	நுழைகொசி	ககுக
நண்கமைந்த	நகுக	நெடிபடுகொனிட	சகுக
நனைகொப்	நகுக	நெஞ்சமெனவே	சகுக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
செய்ததோ	சகுக	பாசிலையிடைபிற	சகுக
சேமிசூழந்த	நகுக	பாட்டுவரிச	நகுக
சேவார்போரோ	சகுக	பாந்தண்மேங்	நகுக
சையுதுண்	நகுக	பாணிகர்வண்	உகுக
சையுமென்	நகுக	பாசிலைபரந்த	உகுக
சொழில்பரித்	ககுக	பாட்டளி	உகுக
சொழில்வயப்	சகுக	பாழிருண்	உகுக
பண்ணைவாய்	சகுக	பாற்றினா	நகுக
பனிகுருமேனிலத்	உகுக	பாடுகென்து	ககுக
பனிதகறைபுகுந்தனர்	உகுக	பாற்றினர்	நகுக
பத்திமாட	ககுக	பாரினின்றவ	நகுக
பன்னகஞ்	சகுக	பார்த்தனைத்திய	நகுக
பசியகெட்டிலைய	ருக	பாழிருட்டிழம்பு	ககுக
படைப்புழி	சகுக	பாம்பினைப்	நகுக
பனிகிழ்	நகுக	பாவலரிழந்	சகுக
பருந்துங்	நகுக	பிரிவெனு	சகுக
பண்ணமைந்த	நகுக	பிறைவடங்	சகுக
பட்டகாரிருட்	நகுக	பிள்ளைமாமதி	உகுக
பணந்தாழவுண்	நகுக	பிள்ளைமாளேக்கி	ககுக
பணந்தாழல்	நகுக	பிதிர்ந்த	சகுக
பதுமமலர்மேல்	நகுக	பிண்ணர்மன்ன	சகுக
பண்ணமைக்கத்தன்	உகுக	புதுமணத்	யகுக
படவாவல்	உகுக	புலவுக்கி	உகுக
பற்றிய	உகுக	புல்லுவிட்ட	சகுக
பண்ணமைக்கினப்	உகுக	புள்ளின	சகுக
பனிமைக்கடலிற்	உகுக	புள்ளித்	சகுக
பணிமுடிக்க	உகுக	புனைமேகலை	சகுக
பந்தொடுகுழ	உகுக	புற்றரு	சகுக
பண்ணமையினிய	உகுக	புலவுநாறும்	நகுக
பகட்டின	நகுக	புலத்த	நகுக
பரிதிவடிவாள்	ககுக	புலவுநாறு	நகுக
பண்ணமைதிவவின்	நகுக	புனைமென்	நகுக
பக்கைக்கடல்	ககுக	புலவுத்தொ	நகுக
பண்ணமைக்கினமான்	நகுக	புலகுழல்	உகுக
பன்மணிவரன்	ககுக	புரிவடஞ்	உகுக
படவாவல்	நகுக	புலத்தலுமட	நகுக
பறவைகள்	சகுக	புனிற்றிளம்	நகுக
பன்மலர்	சகுக	புலங்கொண்	நகுக
பணிதலை	சகுக	புலவியிற்	நகுக
பரிதிவான்	சகுக	புல்லுமகிழ்ச்சி	நகுக
பாளைவாய்	நகுக	புருவவிற	நகுக

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
புகையிருள்	௩௭௫	பொருளுக்கிழைத்தழல்	௩௫௩
புனைதுகில்	௪௩௨	பொழிந்திர்	௩௬௬
பூமலிதடங்	௮	பொருநிலைப்	௩௭௮
பூங்கரும்	௮	பொழிந்திர்	௩௭௯
பூங்கழை	௪௭	பொருந் துய	௩௭௨
பூங்கழைகுழை	௭௬	பொருவருள்	௩௭௮
பூச்சாந்தமெய்	௩௩௨	பொறுபிணை	௪௩௮
பூங்கமடல்	௩௮௭	பொய்யுறு	௪௨௬
பூத்துகள்	௨௩௬	பொங்கழல்	௪௪௩
பூனுலாக்	௩௩௮	பொன்னம்	௪௪௭
பூமலர்ச்செழுங்	௩௪௬	பொதருநெறியின்	௮௨
பூசல்வண்டார்ப்ப	௩௮௫	பொர்வேனளன்	௪௮
பெருகிய	௬௬	பொர்த்தொழில்	௩௯௯
பெறலரும்	௨௩	பொர்க்களி	௨௩௮
பெய்தொடி	௩௬௫	பொந்தவள்	௨௬௪
பேதைநீர்	௬௬	பொதரிநெடுங்	௩௩௮
பைத்தரு	௨௨௩	பொயிறுமருங்கு	௩௫௫
பைம்மலை	௩௩௨	பொயதுதுவர்	௪௮௪
பொரியலாத்தேமா	௮௨	மறுவிகந்த	௮௮
பொருந்துருதனம்	௨௬	மழைக்கண்	௮௬
பொருசிலை	௩௩	மலயமாதவ	௨௬
பொழிவழி	௪௩	மணியெழு	௩௮
பொன்னிதழி	௪௮	மணங்கமழ்	௫௮
பொன்னிறத்	௬௪	மல்லலம்	௬௬
பொன்னினிற்	௬௭	மண் னுமாரகர்	௮௩
பொலன் சிறை	௭௬	மலர்மேலயன்	௬௮
பொழியின்	௮௬	மயிர்வாய்ச்	௬௬
பொய்மமை	௩௨	மனமுறுமோர்	௩௨
பொறிசெறி	௩௮௬	மருவுபுரி	௩௩
பொன்னே	௩௮௮	மறங்குளரு	௩௮௮
பொன்னஞ்	௩௮௩	மடைவாய்	௩௮௬
பொருவிவாழி	௩௮௮	மழைமதர்	௩௮௮
பொன்னகர்	௩௮௮	மதுப்பிலி	௩௮௬
பொற்றடங்	௩௮௬	மலையவெற்	௩௮௨
பொருந்திய	௩௮௬	மட்டுவிரியு	௩௮௩
பொன்னடிப்	௨௩௮	மழலைத்திஞ்சொன்	௩௮௨
பொருவரு	௨௮௮	மன்றல்குழ்	௩௮௨
பொன்னகர்புர	௨௮௬	மங்குலாடு	௩௮௮
பொன்னவீர்	௨௮௭	மன்றனாறு	௩௮௬
பொருசமர்தொ	௩௨௩	மருவுபிரங்கு	௩௮௬
பொருசமத்துடன்	௩௨௬	மழிங்கிணைபுடை	௩௮௮

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
மண னுலகின்	௩௮௮	மழலைமென்	௪௭௭
மதர்நெடுங்	௩௮௮	மழைத்த	௪௭௮
மண்டமர்கடங்	௩௮௮	மறுவிலகற்	௪௭௮
மணங்கவர்	௨௩௮	மண்குளி	௪௮௪
மலர்பயில்வாவி	௨௩௮	மழைமத	௪௮௮
மடவாலுறுவெளி	௨௩௮	மாதர்மென்	௪௮௬
மண்டமர்கடந்த	௨௩௮	மானநீராணஞ்	௪௮௬
மலர்ந்தசெந்தாழை	௨௩௮	மால்புரி	௪௮௬
மண்ணினிற்	௨௩௮	மாந்தளிர்	௪௮௬
மணிமுடி	௨௨௬	மாயிருஞாலத்து	௩௮௬
மடலவழி	௨௨௨	மாயிருஞாலந்	௨௮௮
மங்கையர்	௨௭௮	மாதுபால்	௨௨௬
மழைமதர்	௨௩௭	மாயிருஞாலத்தா	௨௨௮
மண்ணகவனாப்பின்	௨௪௮	மாதுகண்	௨௩௬
மண்ணளவன்	௨௭௬	மாங்குயிறு	௨௩௭
மன்னவனினைவை	௨௬௩	மாங்குயிலனை	௨௪௬
மன்னவர்தருக்கும்	௩௨௬	மாங்குயிறுத்தலைச்	௨௮௮
மண்ணினடைத்	௩௨௬	மாழைமென்	௩௮௬
மன்பெருங்	௩௩௮	மாதர்மென்	௩௮௮
மன்றன்மலர்த்	௩௪௮	மாங்குயிறு	௩௮௮
மழகன்றன்ன	௩௪௮	மாயிருஞாலமும்	௪௮௬
மல்லந்தோளினு	௩௬௬	மாகபூத்தொ	௪௮௮
மழையுறழ்	௩௬௬	மாதுகேட்டி	௪௮௬
மற்றிவைநிகழும்	௩௭௬	மின்னிலங்குவே	௩௮௮
மழலையங்	௩௭௮	மிடைத்திரு	௩௮௮
மறைநெறி	௩௮௬	மின்னிடையரம்பை	௨௮௮
மல்லலம்	௩௮௬	மிடல்கெழு	௩௮௮
மங்கையர்செறி	௩௮௬	மிக்கவெஞ்சமத்	௪௮௮
மழகன்றனைய	௪௩௩	மினைப்படு	௪௮௮
மன்னவர்கெ	௪௩௬	மீதுலாய	௮௪
மன்னவனியை	௪௩௬	மிண்டதன்ன	௩௮௮
மடவாறன்னையு	௪௩௮	முல்லையங்	௮௮
மடவாறன்னெடு	௪௩௮	முருகுயிர்த்த	௨௨
மண்ணிய	௪௨௮	முருகவிழ்	௨௮௬
மல்லடுகுனி	௪௨௮	முருத்திள	௨௮௮
மன்னவனேகு	௪௨௨	முதிழ்மென்	௨௮௮
மலர்ப்பகந்	௪௨௬	முருகுண்டு	௨௮௮
மற்றுமோ	௪௩௬	முருகன்வேலு	௨௮௮
மன்னவனே	௪௪௬	முள்ளைச்செழு	௨௮௮
மக்கள்வாண்முக	௪௪௬	முழைவாய்	௩௮௬
மருவுபிரகனை	௪௭௬	முடங்கலின்	௩௮௮

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்
முற்றிலுழை	௪௬௪	வளமயிலநகர்	௩௨
முருகவிழ	௨௮௬	வள்ளைற்றா	௩௪
முருகத்திழ	௨௩௩	வனப்பிலில்	௩௯
முனம்வானவர்	௨௫௪	வயிரியர்	௪௫
முழுவழி	௨௬௪	வரிச்சிறைத்	௫௫
முருந்தழை	௨௬௨	வள்ளலாய்	௫௮
முயற்கறை	௨௬௪	வருந்தமுன்	௬௬
முழவுறழ்	௩௨௯	வள்ளலார்	௭௧
முரிதினாப்	௩௩௩	வழிந்ததெள்ளமு	௮௫
முன்னுருமே	௩௪௩	வடியுண்கணி	௮௮
முருகுவாய்மடுத்	௩௫௪	வண்டார்	௯௩
முழையுறை	௪௦௮	வளைத்தடக்கை	௧௦௨
முனரியால்	௪௨௩	வடவானலத்தி	௧௦௪
முருகுயிர்த்	௪௩௩	வடுக்கண்டிவரை	௧௧௫
முத்தவெண்	௪௬௬	வழந்திய	௧௧௮
முன்னைநல்	௪௮௪	வடிவமை	௧௧௮
முத்தெயிற்	௪௮௪	வெவகினைய	௨௩௭
மெலியுறுண்	௪௮௨	வண்ணிழா	௨௪௩
மேனிவந்	௨௩	வடுகெடுங்	௨௮௨
மேவருஞ்சுருதினிற்	௪௨௩	வணங்கிடை	௨௮௬
மேவியவிஞ்சை	௪௪௫	வரிலனைக்	௨௮௯
மையன்மத	௪௨௬	வஞ்சமொன்	௨௯௦
மையம்மதந்	௪௨௭	வள்ளுறைகழி	௨௯௧
மையரிக்கண்	௪௨௯	வண்ணமே	௨௯௬
மையுண்கண்ணியை	௪௩௮	வளைமலர்க்	௩௦௧
மையத்தடங்	௪௪௫	வடுகெடுங்	௩௦௫
மையவரவ்	௨௪௬	வடுவகிர்	௩௦௮
மைந்தரோ	௨௬௧	வடிமலர்	௩௦௮
மையல்கூந்தலோர்	௩௯௦	வயவசோரிரு	௩௨௮
மொழிதல்	௪௪௬	வண்ணமேகலை	௩௪௯
மோட்டிளங்	௨௪௦	வரிமுலையோடுந்	௩௫௭
மோட்டிளமுலைபாய்	௩௪௦	வணங்கிதுண்	௩௬௦
மோட்டிளமுலைகள்	௩௨௭	வந்தவெங்	௩௬௬
மௌவலந்தெரியல்	௨௨௨	வஞ்சிதுண்ணிடை	௩௬௯
யாணர்மேய	௩௦	வடுவகிர்	௩௬௫
யாவேனோவ	௨௨௯	வருகவிபுட்	௪௦௪
வள்ளவாய்ச்	௪௬	வசைபடுமன்ன	௪௨௩
வடிவொன்வெண்	௮௮	வருந்தமுன்	௪௨௩
வள்ளலாய்மலர்	௨௦	வளைகடலுல	௪௩௫
வரிவளைக்	௨௨	வந்தபடமொன்	௪௪௮
வண்ணமுலை	௨௫	வஞ்சகெஞ்சி	௪௫௩

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வளைமலர்க்கு	௪௬௦	விரித்தவெணி	௪௭௨
வட்டபுலத்தினி	௪௮௧	விஞ்சையர்	௪௮௮
வயிரவாட்படை	௪௮௫	விண்ணகத்தும்	௪௮௪
வாய்த்	௨௪	விரிகதொறிக்கு	௪௮௮
வாணிலாமணி	௩௧	விட்டபுலத்தினி	௨௪
வாட்டிழல்	௪௮	விழைவெனும்	௨௪௪
வாட்டங்கண்	௪௨௯	விளங்கிழை	௨௪௫
வானவரொண்கட	௪௪௮	விண்ணவர்	௨௪௮
வாம்பரித்தேரி	௨௪௧	விரித்தசெங்	௨௨௦
வாட்டிழை	௨௪௫	வினாகமழ்	௨௨௪
வாங்குவிற்	௨௮௪	விருப்பிய	௨௨௭
வார்மடிக்	௨௬௭	வினாகமழ்தருவி	௨௪௫
வாசனைகமழுஞ்	௩௫௬	வினாகெழி	௨௪௭
வாட்டங்கண்	௩௫௮	விரிகதிர்	௨௪௮
வானுயர்சொலை	௩௮௬	விரிகதிர் பாப்பி	௨௫௦
வாங்குவிற்றை	௩௯௨	விண்ணோர்	௨௫௫
வாடுணெடுங்	௩௯௪	வினாகமழ்முல்லை	௨௬௬
வாமமேகலை	௩௯௮	விண்ணகத்	௨௬௮
வாம்பரித்	௪௦௧	விரிகதொறிக்கும்	௨௮௮
வாட்டிழைவேக்	௪௦௪	விரியிருள்சீக்குங்	௨௮௭
வாட்டிழை	௪௦௮	விரிகதிர்	௩௦௦
வானமலர்களை	௪௨௬	வளைமலர்க்	௩௨௨
வாம்பரியிழை	௪௨௭	விண்ணவரினன்	௩௨௪
வாவினின்மருங்	௪௩௦	விண்ணவர்	௩௨௬
வாவுமிளமான	௪௪௨	விண்ணொடர்	௩௮௭
விலகிவிலுமிழ்	௫	வினாகமழ்	௩௯௫
விழுந்தவஞ்	௭	வினாகமழ்ச்சண்ண	௩௯௮
வில்லுமிழு	௨௬	விட்டபுலத்	௪௦௪
விரும்பிய	௪௬	விரிகடலுமிழ்	௪௦௮
விண்புருவியன்	௪௬	விம்மிமின் னுழை	௪௦௮
விழையுனரவி	௫௧	விள்ளருமதரிடை	௪௨௮
விழைவுறு	௫௪	வின்படுமின்னென்	௪௩௬
விண்ணின்	௮௬	விரிமலர்ப்	௪௩௬
விண்ணம்	௩௧	விடுத்தவாரம்	௪௩௮
வினாசேர்	௬௭	விண்டமென்	௪௪௨
விழையுமனத்	௪௧	விரிமலர்	௪௪௪
வினாயுயர்	௪௭	விட்டபுலத்	௪௮௪
விரித்தெழுநா	௪௫௩	விழுமெற்படு	௪௯
விரவுகரிய	௪௫௨	விமன்புதல்வி	௪௯௮
விரித்ததினாப்	௪௫௭	வெங்கதிர்ச்சுடர்	௨௪
வினாசேருமபர்	௪௬௨	வெங்கவிமிகள்	௩௩

[மக]

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
வெண்மதுக்கவிதை	௪௪	வெள்ளத்தானை	௪௮௬
வெங்குத்திர்தென்ற	௫௨	வேழுவெண்	௫
வெண்ணிறத்	௫௫	வேனில்வேள்வனப்	௪௧
வெங்குதூர்க்	௪௫	வேண்டல்	௪௪
வெண்ணைகத்	௮௮	வேட்டை	௪௪
வெங்குதூர்	௮௮	வேற்றரசர்	௪௮
வெவ்வரா	௪௪௨	வேயைவென்ற	௪௮௮
வெந்தியதனிற்	௪௪௮	வேலைகுழ	௪௪௮
வெயில்விளி	௪௪௯	வேயினையுழித்	௨௬௪
வெற்பின்	௨௮௪	வேளாண்மை	௨௮௪
வெதிர்புரை	௨௮௬	வேலென மிளிர்ந்து	௨௮௮
வெந்திறற்	௨௮௮	வேனிலா	௨௮௮
வெள்ளியங்	௨௮௯	வேற்றுருத்	௨௮௮
வெங்குதூர்	௨௮௯	வேலெனப்	௪௮௮
வெண்மதுக்	௨௮௯	வேரியந்தொடை	௪௮௮
வெள்ளியங்கிளி	௨௮௯	வேனிலை	௪௮௮
வெதிர்புரை	௪௮௮	வேற்றனவ்வுரை	௪௮௮
வெருளலை	௪௮௮	வையமேழு	௪௮௮
வெய்யவரவின்	௪௮௮	வையகமொரு	௨௮௮

விருத்த அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

செய்யுள் அகராதி

தமிழ்ச்சிறிதென்கை என்றது; தழைகள்விசிற்தென்கை என்றும் பொருளும்; தழைதலாகியகாரணத்தால் தழை என்றாயிற்று. மாணிக்கவாசகர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய (சுவலயானந்தருத்திரம்) “வழிபடுதெய்வவணக்கஞ்செய்து - மங்கலமொழிமுதல்வழுவாதுரைக்கி - வெடுத்துக்கொண்டவிலக்கணவிலக்கியமிடுக்கணின்ரியினிதுமுடியுமே - இவ்விலக்கணத்தினால் கடவுள்வணக்கம்கூறினார், யாப் என்றும் எழுவாய்எஞ்சிற்றது. வைப்பாம் என்றது, பயநிலை. அடியென்றது, செய்யப்படுபொருள். தழை-விசிற - என்கிற பெயரொச்சத்தொகைகளுக்கிக் கொன்றைமலரென்றிற வினைமுதல்பெயர்கொண்டனவாகும்.

மலசாடிசென்னிவைப்பாம் என்று, தன்மைப்பன்மைவினைமுற்றாதத்தன்மைப் புதழ்த்துகூறியதற்குஇலக்கணமெவ்வனமெனின் “முனைபுனைசேல்கள் முனிந்தார்ப்புதுபோற் - கசுடறக்கற்றகல்வியாற்றலாற் - மன்னேபுகழ்த் தகுமெனச் சாற்றினர்., என்றதனாலறிக. இத்தகோடு என்றது, வியாயகர் தம்மாலொடிக்கப்பட்டதோடு என்றருத்தமாம். இத்தெய்விலக்கிய மெவ்வனமெனின், கந்தபுராணம், செழுநூற்பத்திப்படலம் (உசுசு-ம், பாடல்) (உசுசு-ம், பாடல்).

நின்றவன் மன்னேநோக்கி நெடியபல்படைகளேவிச் சென்றிவன் மன்னேக்கொல்லாச் சிவனருள்வாத் தின்றிசா வின்றினிச்செய்வதென்னென் நிறைவரையுன்னியெந்தை தன்றிருக்கோட்டிலொன்று தடக்கையின்முறித்துக்கொண்டான்.

தடக்கையிலேந் துக்கோட்டைத் தந்தியாமவண்ணமீது விடுத்தலுமனையன்மார்பை வெய்தெனக்கிண்டிபோகி புடற்படியினையேவிழ்த்தியொல்லையிலொடித்தெண்ணீர்க் கடற்படியந்தமவண்ணமந்தன் காத்திலவந்திருத்தன்மே.

இச்செய்யுட்களில் கெஜமுக்களைக் கொல்லக்கோட்டை ஒடித்தீர் என்றது, புராணசித்தார்த்தம். இக்கருத்தறியாதார் பாரதமெழுந்த கோட்டை ஒடித்தீராரென்று உரைவரைந்திருக்கின்றார் அவர் இவ்வறியார்போலும். குழவி-என்றதும் “குழவு-என்றதும்; ஒருபொருட்டி ள்விட (குத்திரம்) “மழவுக்குழவுமிளமைப்பொல், பொற்பு-என்றது, அமுது. பொற்புபொலிவுஇவைஒரு பொருட்டிளவியாம். : (குத்திரம்), பொற்புபொலிவு (என்றதனாலறிக) [பிறையைக்கொம்பின் குறையென்று மயக்கினமையால் மயக்கவலங்காரம்.]

(கருத்துரை) சிவன்முடியிலிருந்த பிறையைஒடித்தக் கொம்புக்கிளைபார்க்கும் வியாயகரை வணங்குவோமென்பதாம். (க)

கமாஸுனிக்கவாசகர் சுவலயானந்தம், சீ தொல்காப்பியம்

கடவுள் துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நீலவுபொழிதனிக்கவிகைகிடதர்கோன்புழச்சரிதொடுகீர்வைப்பிற் புலவர்களியமுதொழுதுபுதுமொழி கூட்டுணத்தமிழாற்புனைதல்செய்தான், வலனுயர்த்தவண்ணலஞ்செல் வானொடுபொற்கோட்டியமயவனையிற்றிட்டி; யலர்தலைமாரிலம்புரக்கு மதிவீராமனிகலாசரேமே.

(இ-ள்) இகல்-பகைத்த-ஆசார்-மன்னாராகிய (யானைகருக்கு) - ஏறு-ஆண்சிங்கமேபோன்றவனுய-வலன்-வெற்றியினால்-உயர்த்த-உயர்த்தப்பட்ட-அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய-அம் - அழகிய-சேல்-பீனக்கொடியை-வான்-ஆகாயத்தை-தொடு-அளவிய-பொன்-பொன்னுயி-கோட்டு - சிகரத்தைபுடைய-இமயவனையின்-இமயமலையினிடத்து-திட்டி - (தனக்குரியவெல்லைக்கல்லாக) வெழுதி-அலர்-பாந்த-தலை-இடத்தைபுடும்-மா-பெருமையையுமுடைய-மீலம்பூமியை-புரக்கும்-காக்கின்ற-அதிவீராமன் - அதிவீராமபாண்டியராஜனுனைவன்-நிலவு-சாத்திரிகையை-பொழி-பொழிகின்ற, தனி-ஒப்பற்ற-கவிகை-(முத்துக்) குடையினையுடைய-கிடதர்கோன்-எளமகாராஜனது-புகழ் - புகழ்ச்சிபொருந்திய-சரிதம்-சரித்திரமாவிய-களி-களிப்பைத்தருகிற-அமுது-அழிமுதத்தை-தொடுகீர்-கடலாற்குழப்பட்ட-வைப்பில் - பூழியிலுள்ள-புலவர் - புலவரணவர்கள்-கூட்டுண-கொள்ளுகொள்ளரும்படியாக-ஒழுது (அவ்வழித்தம்பெருகுவின) - புதுமொழிபுதியகாவியத்தை-தமிழால்-தமிழ்மொழியினாலே-புனைதல்செய்தான் - அலங்கரித்துப்பாடினான்-எ-று. (சுவலயானந்தம்) கேழுமுடனே ரிருமிக்கும்பொருளாயவனைத் துமடக்கிக்காட்டுதல்-பாயிரமென்று பகரப்படுமே. ஒருதான் முகத்தினுரைத்திடும்பாயிரஞ்சிறப்பெனகல்லோர்சொப்பினர்தாமே-எனவும், கூறியவாறுசிறப்புப்பாயிரங்கூறினார் (இதுவகத்தேசவுருவகவணி) (கருத்து) அதிவீராமபாண்டியராஜனுனைவன் எளமகாராஜனது சரித்திரத்தைத்தமிழி னுற்பாடினான் என்பதாம்.

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

* (தண்டியலங்காரம்) அமுதுதனஞ்சினவருதையாடுடையது - அகப்பியமென்று கருதப்படுமே.

கடவுள் தூண்டு.

நாட்டுப்பாடலம்.

* கவித் தூண்டு.

கருகிமா மழைகலை மகளுநு வெள்ளிளங்கி
யிருகிசமபிடைப்பார்நது சென்றினுமணி கொழிக்கும்
பரணவெண்முரைமேய்நதுயர் பணிவரையுயிர் தத்
வுருவவேடரித்தடங்களுநுநுக்கொடுமிண்ட.

(இ-ள்) கருகி-உலகத்திற் குற்துணைக்காரண மாகிய—மா - பெரு
மைபொருந்திய—மழை-மிகவுள்களானவை—கலைமகன்-சாஷ்வதியின
து—உருவென் - வடிவம்போல்—விளங்கி - (வெண்மைமயகு) விளங்கி
—திரு-பெரிய, கிசமபிடை-ஆகாயத்தினிடத்தே—படாந்து-பரந்து—
சென்று-போய்—இனம்-இனமாகிய—மணி-இரத்தினங்களை—கொழி
க்கும்-கொழிக்கின்ற—பரண-கடவினது—வெள்-வெள்ளிய—தினை-
அலைகளையுடைய (நீரை)மேய்ந்து-குடித்து—உயர் - உயர்ந்த—பணிவ
ரை-மலையாசனவு, உயிர்த்த-புதலையாகத்தரப்பட்ட—உருவ - (காதுக
ளுக்கு) நேராக—ஒடு-ஒடுகின்ற—தடம்-விசாலமாகிய—கண்ண - கண்
களையுடைய(பார்வையினது)—உரு-குருகிறததை—கொடு - பெற்று—மீ
ண்ட-திரும்பின-ஏ-று-இதுமுதல் (உ) பாடலுமழைச்சிறப்பு, (இதுஉப
மானம் உபமேயம்-விநிந்து-கிறதையால்-விநியுமையணி)(கருத்து)மே
கங்களானவை கருவவதிவடிவம்போலத்தோன்றிக்கடந்தலத்தையுண்
டுபார்வதிவடிவம்போலத் திரும்பின-என்பதாம். (க)

அன்னங்கண்படுதன்பனை கிடதநாடளிக்கு
மன்னர்மன் னவன் மண்டமர் கடந்தவொன்வெணின்
பின்னியாங்கவன்முரசெனவிண்ணிடையதிர்த்து
பொன்னங்குன்றின்மேலவன்கொடைபோன்மென்ப்பொழிந்த.
(இ-ள்) அன்னம்-அன்னங்களானவை—கண்படு - தூங்குகின்ற
—தன்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—பனை - கழனிகளையுடைய—கிடதநாடு-
கிடத்தையத்தை—அளிகும-காக்குகின்ற—மன்னர் - அரசர்களுக்கு
—மன்னவன் - அரசனுக்கிய(நான் து), மண்டு-கெருகிய, ஆம்-பொரை
—கடந்த-முடித்த—ஒன்-ஒள்ளிய—வெணின் - வேல்க்பால்—மின்னி-
மின்னுதல்செய்து—அவன்-அவனது—முரசென-முரசம்போல்—வி
ண்ணிடை-ஆகாயத்தினிடத்து—அதிர்த்து-சத்தித்து—பொன்-பொ
ன்னுகிய—ஆம்-அழகிய—குன்றின்மேல் - இமயமலையின்மேல்—அவ
ன்-அவனது—கொடை-சுரையை—போன்மென் - ஒக்குமென்றுசொ
ல்லுமபடியாக—பொழிந்த - (அம்மேகங்கள்)நீரைச்சென்றிந்தன-ஏ-று;

* (யாய்) பருங்கலம், செடி, லடி, ரான்காய் கிழிவது கவித் தூண்டு.

(ஆங்கு-அதை)இது உலமானங்குறுதலால் உவமையணி (கருத்து) அ
ந்தமேகங்களானவைகளைது வேலைப்போலமின்னி அவன்பேரினை
போலச்சத்தித்து அவன்கொடையைப்போலநீரைச்சென்றிந்தன-ஏ-ம்()

விவகியில்லுமிழ் விசிகதிர்மணிபல்வான் திப்
பொலன்முகட்டுயர்பென்னைடுக்குந் தின்னீழருவி
குலவுவெண்டிடைக் குரைகடலுமித்தபாடல்நத
யலர்முலைத்தலைத் தூயல்வருமாடிமொத் துனதால்.

(இ-ள்) உயர் - மலைகளிலுயர்ந்த—கெடு-பெடிய—பொற்குந் தின்-
இமயமலையின்மேல்—பொலன் - அழகிய—முகட்டு-கிராமத்தினுந் து
—விவகி-இடைவிட்டு—விவ்-ஒளியை—உயிர்-விசிகதிர்—விசி
ந்த—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—பல-பலவகைப்பட்ட—மணி - மு
த்துக்களையும்—வான்-தி-லாரிக்கொண்டு—விழ-விழுகிற; அருவி-வெ
ள்ளமானது—குலவு-வளைவாகிய—வெள்-வெள்ளிய—நிலை - அலைகள
ையுடைய—குரை-ஒலிக்கின்ற, கடல்- கடலாகிய(ஆண்டைய), உடுத்த-
மருககிறகுழுகொண்டிருக்கிற—பார்மடங்கதையை - பூமிதேவியினு
டைய; அலா-அடிபார்த்த—முலைத்தலை-அம்மலையாகிய முலையினிடத்து
—தூயல்வரும்-புரளுகின்ற—ஆரம் - முத்துமாணியை—ஒத்துளது—
த்திருக்கின்றது—ஏ-று(இதுஉபபூதுப்பிக்கலையணி) (கருத்து) ம
லைவெள்ளமானது பூமிச்சுவையினது முலையின்மீதணிந்த முத்துமலையி
ளையவொத்திருக்கின்றதென்பதாம். இதுமுகல்-கட-பாடலாம் உச்சரிப்பது

வேழவெண்மருப் பெயிர் அவெண்ணித்திலம்வான் திக்

காழகிதறணி சந்தொடுகையரிக்கொண்டு

கொழைச்செழுந் குங்குமத்தடஞ்சினைசாழ்.

யாழ்தினைக்கட லக்குணெடொழியுதன்றே.

(இ-ள்) வேழம் - யானைகளுடைய—வெள் - வெள்ளிய—மருப்பு
கொம்புகளை—எறித்து - விசிககொண்டும்—வெள் - வெள்ளிய—ரித்
திலம் - முத்துக்களை—வான்-தி - லாரிக்கொண்டும்—காழ-வைரம்பொ
ருந்திய—அகில்-அகின்மரங்களிலுடைய—தூணி - தூண்டுகளைச்ச
தொடு-சத்தனமரங்களுடையகையரிக்கொண்டு—சேர்த்துக்கொண்டும்,
—கொழ-கழறமுப்பாகிய—அரை-அரையையுடைய—சொழு-சொழிய
—குங்குமம்-குங்குமமாகிகின்ற—தடம்-விசாலமாகிய—கினைகிளை
—சாடி-முறித்துக்கொண்டும்—ஆழ்-ஆழ்ந்த—நிலை - அலைகளையு
டைய—கடல்-கடலினது—அகடு-கயிற்றை—கிண்டு-கிழித்து—ஒழு
கியது(அல்லவள்ளம்)சென்றது—ஏ-று-அவன்-அவன். (தண்டியலங்
காரம்) ("குளகம்பலபாட்டுருவினைகளானும், என்மதனாறுகருள
கவணி. (கருத்து) அந்தவெண்ணமானதுயானைத்தத்ததின்முத்துக்கொபு
ல் அகிறமருவையுஞ்சந்தனத்தருவையுந் குங்குமத்தருவையுமுறித்து
ச்சமுத்திரத்துச்சென்றதென்பதாம். (ச)

தகையென் னுலகேத்தியாடவுண்மா கிடுவன்

சமருகுலுண் தலையதடம்பனைதலழ்ந்து

கொங்குயிர்த்தீழ் தடத்துலாய்க்குளம்பலரிப்பி
யங்கண்மாளிலத் தழுதென்பார்ததையன்றே.

(இ-ள்) கங்கையென்று கங்காநதியென்று, உலகு-உயர்ந்தோரால்,
—ஏந்திய-ஆதிசெய்யப்பட்ட—கடவுள்—தெய்வத்தன்மைபொருந்தி
ய—மா—பெரிய—நதி-நதியானது—வெள்—வெள்ளிய—சங்கு-சங்குக
ளானவை—சூவ—சூவினிலே—உனைத்து—வருந்தி—அலரிய—இறையு
ம்படியாக—தடம்—விசாலமடைய—பனை—கழலிகளிலே—தவழ்து
வளர்ந்து—கொங்கு—வாக்ஷைய—உயிர்த்த-வீதகின்ற—பூ-மலர்களை
யுடைய—தடத்து—தடாகங்களில்—உலாய்திரிந்து—பல—பலவகைப்
பட்ட—குளம்-குளங்களையும்—சிரப்பி-சிறைத்து—அங்கண்—அழகிய
விடத்தையுடைய—மா-பெரிய—நிலத்து—பூமிக்கு—அமுதென—அ
மிர்தமென்று சொல்லும்படியாக—படத்து—பாடத்து—எ-றுஐ—ராரி
யை, அன்று-எ-அசைகள். இது உலகையணி (கருத்து) தெய்வத்துகழலி
கையுடைய கங்கையுக்குளங்கையு சிரப்பிப்பூமிக்கு அமிர்தமாகப் பர
வியதென்பதாம்.

(இ)

ஒழுத்திம்புனல் சிறைசெய்யுமோகதயமுமுநர்

குமுவின்குமையு முழந்தியர் குாவையினாப்பூங்

கழனிவாழ்கென வாழமுனைவித்துக்கலிப்பு

மறைமுழக்கொடு மாறுகொண்டொலித்தனமாதேர்.

(இ-ள்) ஒழுகு-பெருகியோடுகின்ற—கீழ்—ம-தாமபொருந்திய—புனல்
கீழர்—சிறைசெய்யும்—கரைகோவித்தடுத்தற்கணுண்டாகின்ற—ஒழையு
ம்—ஒழையும்—உழர்(எ)ரமுவின்குமையு—குமுவின்கு—கட்டத்
தினது—சுமமையும்—ஐசையும்—உழந்தியர்—கடைபியாது—குாவை
யின்—குாவைக்கத்தின்—ஆ-ஆர்ப்பும்—ஒழையும்—கழனி—வயல்களான
வை—வாழ்கென—வாழ்கவென்று, வால்—வெள்ளிய—முனை—கெல்லு முந்
னைகளை—வித்துரை—விதைக்கின்றவருடைய, கலிப்பு—ஒழையும்—ம
றை—மேகத்தினது—முழக்கொடு—ஒழையுடனே—மாறுகொண்டு-ப
கைகமகொண்டு—ஒலித்தன—முழங்கின—எ-று-மா-து-து அசைகள் (இ
து உலகையணி (கருத்து) அனைகட்டுதலாலுண்டாமோகசர ஏறமுநி
வந்தவொருசுயுறவடைசியார் குாவைக்கத்தோளாயும்கெல்லினைக்கின்ற
வரோளாய் மறைமுழக்கத்தொடு மாறுகொண்டன என்பதாம் - இது
முதல் (இ) பாடல்-சிறப்பு.

வள்ளவாய்ச்செழுந் கமலத்தின்வண்ணபொணமிழந்து
மள்ளலக்கருஞ்செற்றிடைபாமைகண்படுக்கும்
பள்ளகீர்ச்செழுந்பனைதேர் வம்பணிலமுத்துயிர்த்துங்
களொலாமலாப் பெர்தும்பரித்களிமயிலகவும்

(இ-ள்) வண்டு-வண்டுகளானவை—வள்ளம்-கிண்ணம்பேற்றம்—
வாய்-வாயையுடைய—செழுந்-செழிய—கமலத்தில்-தாமரைமலர்களி
லே—பாண-இசைகளை—மிழந்து-பாடிக்கொண்டிருக்கும்—ஆமை,
காமங்களானவை, அள்ளல்—குழம்பாயிய—குழி—கரிய—செழிவிட

சேற்றின் கண்—கண்படுக்கும்—அவங்கொண்டிருக்கும்—பணிலம்-
சங்குகளானவை—பள்ளம்—ஆழமாயிய—கீர்—கிணர்வுடைய—செழுந்-
செழிய—பனைதோறும்—கழலிகளிலெல்லாம்—முத்து—முத்துக்களை
—உயிர்த்து—சொரியும்—களி-களிப்படியுடைய—மயில்—மயில்களா
ளவை, கண்—தேனானது—உலா-பெருகுவினம்—மலர்—மலர்களை—புடை
ய—பொதுப்பரில்—சொலிசனிலே—அகவும்—ஆழக்கொண்டிருக்கும்
—அம்-சாமிசை—எ-று (கருத்து) வண்டுகள் தாமளாயிற்பாடும்—ஆமை
கள்சேற்றிலே கித்திசைசெய்யும்—சங்குகள்—கழலிகளிலமுத்துக்களை
ச்சொரியும்—மயில்கள்—சொலிசனிலாம்—எ-று (பணிலம்-சலஞ்சலம்) (எ)

பண்ணைவாய்த்தவழ்பணிலங் கருயிர்த்தவெண்முத்துங்
கண்ணுடைக்கரும்பிணற வெண்முத்தமுங்கமழுங்
தண்ணந்தாமரைசொரித்த வெண்முத்தமுங்கமழுங்
வெண்ணிலாக்கதிர்விரித்த வீற்றமுத்தவாய்க்கின்றம்.

(இ-ள்) பண்ணைவாய்-கழலிகளிடத்து—தவழ்-தவழ்கின்ற, பணி
லங்கண்—சங்குகளால்—உயிர்த்த—தாப்பட்ட—வெள்—வெள்ளிய—
முத்து—முத்துக்களும்—கண்—கணுக்களை—உடை—உடைய—
கரும்பு-கரும்புகளால்—சுன்ற—தாப்பட்ட—வெள்—வெள்ளிய—முத்
தமும்—முத்துக்களும்—கமழும்—பரிமளிக்கின்ற—தண்—குளிர்க்கியொ
ருந்திய—அம்—அழகிய—தாமரை—தாமரைமலர்களால்—சொரித்த—தா
ப்பட்ட—வெள்—வெள்ளிய—நிலா-சந்திரனது—கதிர்—கிரணங்களை—
விரித்தன—பாப்பதவினிலே—முகுதம்—அல்லிமலர்களானவை—
வாய்க்கின்றம் (சந்திரோதயயில்லாததாலத்தினும்) மலரும்—எ-று (இது
காட்சியணி (கருத்து) சங்கின் முத்துகளும் கரும்பின் முத்துகளும்
ம-தாமரைமுத்துக்களும் பரிமளங்களை விரித்தலால் அல்லிமலர்களம
லரும்—எ-று,

(அ)

விழுந்தவஞ்சினவண்ணமிதிப்பமெல்லரும்பு
கிழித்துவார்தருதேறவுககிள்கிணைப்பலவின
பழங்கவிர்அவிழதேறவுப்பழனங்கடோறும்
வழித்துபாய்தலின்வாறுவளர்வனசெங்கொல்

(இ-ள்) விழுந்த-(மேல்)விழுந்த—அம்—அழகிய, சிறை-சிறைக்கையுடைய
ய—வண்டு-வண்டுகளின்—இனம்—கட்டங்ககளானவை—மிதிப்ப—து
வைக்க—மெல்-மெல்லிய—அரும்பு-அரும்புகளானவை—கிழித்து—கி
ழிய—வார்தரு (அவைகளிலிருந்து) ஒழுகுவின்ற—தேறவும்—தேறும்—
கிளர்—விளங்குகின்ற—கிணை—கிணையுடைய—பலவின-பலமலர்க
ளின்—பழம்-பழங்களானவை—கனித்து—நைய—வீழ் (அவைகளிலிரு
ந்து) விழுவின்ற—தேறவும்—தேறும்—வழிந்து—பெருகெடுத்த—
பழனங்கடோறும்—கழலிகளிலெல்லாம்—பாய்தலின்—பாய்தலினிலே
—வான்—ஆகாயத்தை—உற—தொடும்பழ—செங்கெழல்—செங்கெற்ப
யிர்களானவை—வளர்வன-வளரும்—எ-று—(இது விதர்ப்புதவிற்சிய
ணி (கருத்து) மலர்களின் தேனும்—பலாபழங்குகளினதேனும்—கழலிக
ளிடபாய்தலினுதெக்கெல்லினவன—எ-று.

(உ)

கூனிகும்பிளிக்குறைத்தரிசுமமைபிற்கொடுபோய்
மேனிவந்துயர்வையென்போர்பலவையு
கீறிதக்கரும்பகட்டி ஏறதெழித்துவைத்த
கூறித்தகெற்பகட்டியிறப்பவர்கொருப்பார்.

(இ-ள்)கூனிகும்பிளில் - அரிவாளிஞல் - குறைத்து - அறுத்து -
அரி. (அவ்வறுக்கப்பட்ட) அரிவினை - கம்மையில் - சமைக்காய் - கொடு
போய் - கொண்டுபோய் - மேல் - மேல் - சிவந்துயர் - ஓங்கிய - வையெ
யை - மலைகள் போலத்தோன்ற - பல் - பலவாசிய - போர் - போர்களை -
வேய்த்து - போட்டு - கீறிதம் - கீறிதம்பொருங்கிய - கரு - கறுத்த -
பகட்டி - ஓல் - கூடாக்களினுலே - தெழித்து - தூவைப்பித்து - வை - வை
க்கோலை - தீத்த - கழித்த - தூ - பரிசுத்தமாதிய - சிறத்த - காங்கிய
யுடைய - செல் - தெற்களை - யண்டியில் - யண்டிகளாற் - கொண்டுபோ
ய்) பற்பலர் - பலபலசாதியார்க்கும் - தொகுப்பார் - (கனஞ்சியவர்களிலே)
கிணற்பாரிகள் - எ - று - செற்களையறுத்துக்கடாக்களால் மிகப்பித்து
வைக்கோலைத்தள்ளி அங்கெற்களைப்பண்ணிப்பொலிப்போவார்கள்
எ-ம்.

(10)

அறுதேர்க்கழிநெடிஸடியாசிரிய-விருத்தம்.

கூரும்பெமென்முலையாரடக் கூந்தலென்றலந்தோயந்த
விரும்புனலாறுபாய வெறிதிரைச்சுருட்டுந்தெண்ணீர்க்
கருங்கடற்புலவுக்கி நறுமண்கமழ்மென்றான்
முருந்துமழ முாலார்த மிகுதியைமொழியலாமோ.

(இ-ள்)கூரும்பெமென்முலையாரடக் கூந்தலென்றலந்தோயந்த
முலையார் - முலைகையுடையமாதர் - ஆட - முழுநாடகத்தில் - (அவர்)
தலைமயிரிலுள்ள - நலவம் - சாத்தத்தோடு - தோயந்த - கலந்த - இரும் -
பெரிய - புனல் - தீரானது - ஆறு - ஆற்றிலே - (போய்) பாய - விழ - எரி -
வீசுகின்ற - திரை - ஆலைகளை - சுருட்டும் - மடக்கும் - தென் - தெளிவு
பொருந்திய - நீர் - கையுடைய - கரும் - கரியகூடல் - கடலானது - புல
வு - புலால்நாற்றத்தை - கீங்கி - கீங்கி - நறுமணம் - நல்லமணமானது - கம
ழ்மென்றால் - மணக்குமென்றால் - முருந்து - மயிற்றினைமிகுதியை - உ
றழ - ஒத்த - முாலார் - தந்தபந்தங்கையுடைய அவர்கள் - மிகுதியை,
பெருக்கத்தை - மொழியலாமோ - (கான்) சொல்லலாமோ - எ - று - தம் -
சாரியை - ஓ - ன் - தீர்மறை (அங்காட்டுமகளிரது செல்வமிகுதியைச் சொ
ல்லுதலால் வீறுகொளையாம்) (கருத்து) மாதர்களாடிய கீரினிலேகட
லானது புலால்நாற்றக்கமணம் வீசுமானால் அம்மாதர்பெருக்கத்தைச்
சொல்லலாமோ - எ-ம்.

(11)

பூமவிதங்கடோறும் புனல்குடைமகளிரீட்டக்
காமருகழனிதோறும் கடைசியாஞ்ஞானையீட்டக்
தேமலர்ச்சோலைதோறும் செழுங்குமிழ்நொழுதியீட்டக்
கோமலகிடங்கடோறும் குணிலபொருமுரசினீட்டம்.

(இ-ள்)பூ-மலர்களாலே - மலி - சிவந்த - தடங்கடோறும் - குளங்க
ளிலெல்லாம் - புனல்குடை - கீர்வினையாடுகின்ற - மகளிர் - மாதாறு -
ஈட்டம் - கூட்டமும் - காமர் - அழகிய - கழனிதோறும் - வயல்களிலெ
ல்லாம் - ஞானை - கைக்கோத்தாடுதலையுடைய - கடையர் - உழத்தியா
று - ஈட்டமும் - கூட்டமும் - தேம் - வாசனையென்பொருந்திய - மலர் - மலர்க
ளையுடைய - சோலைதோறும் - சோலைகளிலெல்லாம் - தொழுதி - ஓ - ன்
த்தலையுடைய - செழு - செழிய - குளில் - குயில்களது - ஈட்டம் - கூட்
டமும் - கோ - அரசாறு - மறுகு - வீதிகளுடைய - இடங்கடோறும் - இ
டங்களிலெல்லாம் - குணில் - குறுந்தடியால் - பொரு - அறுக்கப்படுகி
ன்ற - முரசின் - முரசங்களது - ஈட்டம் - கூட்டமும் (இருக்கும்) -
எ - று (காமருகென்பதில் - உகரம் - சாரியை, தொழுதி - புள்ளொலி, கோ -
சாடியொருமை) (கருத்து) குளங்களெங்கும் கீரிமாதர் கூட்டங்கள்
வயல்களெங்குங்குயில் கூட்டங்கள் இரசவீதிகளெங்கும் பேரிகைக்
கூட்டங்கள் - எ-ம்.

(12)

கறுவொடுமொன்றோடொன்று காரணமின்றிச்சீறிப்
பெறியுடைக்குறும்பூழ்தம்மிற் போர்செயப்பொருத்து மோதை
செறிமயிர்த்தகர்கடமிற் றீயெழத்தாக்களெக்கி
யறைகழல்வீரர்க்கு மமலையயவிக்ஞமன்றே.

(இ-ள்)பொறியுடை - புள்ளிகளையுடைய - குறும் - பூழ் - கரிகளான
வை - தம்மில் - தம்முள்ளே - ஒன்றோடொன்று - ஒன்றுடனொன்று -
காரணமின்றி - ஏதுவில்லாமல் - கறுவொடும் - கறுவுதலுடனே - சீறி -
சீறிக்கொண்டு - போர் - சண்டையை - செய - செய்யும்படியாக - பொ
ருத்தும் - (அவற்றைக்) கூட்டுதற்கண்ணுண்டாகின்ற, ஒதை - (சிறுவ) ரோ
சையானது - செறி - நெருங்கிய - மயிர் - மயிர்களையுடைய - தகர்கள் - ஆ
ட்டுக்கடாக்கள் - தம்மில் - தம்முள்ளே - தீ - நெருப்பானது - எழு
தோன்ற - தாக்கல் - ஒன்றையொன்றிடித்தலை - நோக்கி - பார்த்து -
அறை - ஒலிக்கின்ற - கழல் - வீரக்கழலையுடைய - வீரர் - வீரரானவர் -
ஆர்க்கும் (ஆச்சரியப்பட்டு) டொலிக்கின்ற - அமலையை - ஒசையை, அலி
க்கும் - அடக்கும் - எ - று - அன்று - ஏ - அரைகள் (கருத்து) காடைகளைச்ச
ண்டைசெய்விக்குஞ் சிறுவர்கள் சத்தமானது ஆட்டுக்கடாக்களைச் ச
ண்டைசெய்வித்துப்பார்க்கும் வீரர்சத்தத்தையடக்கும் - எ-ம்.

(13)

மாதர்மென்முல்லையின் வான்முறையையெழால்
கோதுகருணைதீம்பால் கொழுங்கனியிவற்றினோடு
மாதூலாயாவொன்ன வதிர்ஞான்றாசிறார்
வேதியர்க்கருத்திப்பின்னர் விருந்தொடுகர்வர்மாதோ.

(இ-ள்)ஆதூலர் - யாசகர் - யாவொன்ன - யாவொன்று - அதிர் - அதிர்
தரூல் - ஒசையையுடைய - முரசின் - முரசினுலே, சாற்றி - வினவி (வரு
வித்து) - மாதர் - அழகிய - மெல் - மெல்லிய முல்லை - முல்லைக்கொடியின
ல் - ஈன்ற - தரப்பட்ட - வால் - வெள்ளிய, முகையணை - அரும்புகள் போ
லும் - முால் - சோறும் - கோது - குற்றமற்ற - கருணை - பொரித் - கறியு

புதி-தித்திப்பாகிய—பால்-பாலும்—கொழு-செழிய—சூனி - பழமும்—
—இவற்றினோடும் - ஆதியவியற்றோடு மற்றபுணவுகளையும்—வேதியு-
யர்க்கு-அந்தணை—அருத்தி-(முன்னே உண்டித்து—பின்னர் - அத-
ன் பின்பு—விருந்தோடும்-சுற்றத்தார்முதலியோ ரோடன்திவிருந்தினை
ரோடும்—துகர்வர்-(அன்னோடோர்)உண்பார்—எ-று.மாது-ஓ-அசைகள்
ன்(உம்மைபிண்டிமெச்சம் வேதியர்க்குஉருபுயக்கம்) (கருத்து) யாச-
கரைவரும்படி.முரசுறைந்தித்து முன்பிராமணனை உண்ணச் செய்து பி-
ன்விருந்து. ஊன்பார்-என்பதாம். (மசு)

முல்லையங்கோதைநல்லார் முகமதிவெயர்வுதோன்ற
வல்லிதுண்மருங்குஞ்ஞை வால்வளைவாய்விட்டார்ப்ப
மெல்லிசல்காந்தள்சேப்ப வெண்டலிர்கடையுமோதை
கொல்புவிமுழுக்கமென்ன வாயின்றொறுங்குளியுமாதோ

(இ-ள்)முல்லை-முல்லைமலர்களைச் சூழிய—அம் - அழகிய—கோதை-
கூத்தலையுடைய—நல்லார்-இடைச்சியர்,முகமதி. (கமது) முகமாகியசு-
ந்திரானிடத்து—வெயர்வு - வெயர்வையான் து—தோன்ற - உண்டாகவு-
ம்—வல்லி-பூங்கொடிபோலும்—துண் - துட்பமாகிய—மருங்குல் - இ-
டையானது—நோவ-வருந்தவும்—வால்-வெள்ளிய—வளை-சங்கவலைய-
ல்களானவை—வாய்விட்டு-ஒன்றோடொன்றுதாக்குண்டு—ஆர்ப்ப - ஒ-
லிக்கவும்—மெல்-மெல்லிய—விரல-விரல்கள்—காந்தள் - காந்தண்மல-
ர்போல—செப்ப-சிவக்கவும்—வெள் - வெள்ளிய—கூதியர் - தயிரை—
கடையும்கடைத்தினுண்ணுண்டாகின்ற, ஓசை - ஓசையானது—கொல் -
கொல்லுகின்ற—புவி - புலியினது—முழுக்கமென்ன-உறுமுதல் போ-
ல—வயின்றொறும்-(அவர்)வீடுதோறும்—சூனிறும்-ஒலிக்கும்—எ-று.
மாது-ஓ அசைகள்(இதுசேர்வையணியாம்)(கருத்து) இடைச்சியர் தயி-
ர்கடையுஞ்சத்தமானது கொல்லும்புவிமுழுக்கம்போல வீடுகளெங்கு
ஞ்சத்திக்கும்-எ-ம். (மரு)

பூந்தரும்புடைந்ததிஞ்சா நடுபுணையுலென்றெண்ணி
மாவதுயற்றொகுதியாவும் வாய்விடாதொழிந்தமஞ்ஞை
தாங்கிசைவண்டித்தேனுஞ் சருப்பொடுநிலியும்பாடத்
தேங்கமழ்சோலைதோறுஞ் சிறைவிரித்தாடுமாதோ.

(இ-ள்) உடைந்த-(ஆலையிற்)சிறைந்த—பூ - அழகிய—கரும்பு - க-
ரும்புகளையுடைய—தி - தித்திப்பாகிய—சாறு - சாற்றை—அடு - கா-
ய்ச்சுமிடத்தெழுநின்ற—புணை - புணையை—புயலென்று -மேக மென்-
று—எண்ணி-நினைத்து—மா - மரங்களினுள்ள—குயில் - குயில்க ளு-
டைய—தொகுதியாவும்-கூட்டங்களெல்லாம்—வாய்விடாதொழிந்த-
குவாதொழிந்தனவாக—மஞ்ஞை - மயில்களானவை—தூங்கிசை-நா-
ட்டியாராகத்தை—வண்மீம்-சுருவண்டிகளும்—சேணும் - தேன்வண்டிக-
ளும்—சரும்பொடு-பொறிவண்டிகளுடனே—நிலியும்-பொன்லண்டி-
களும்—பாட - பாடுதல்செய்ய—தம் - தேனுனது—கமழ் - மணக்கி-
ன்ற—சோலைதோறும் - சோலைகளிலெல்லாம்—சிறை-கலாபத்தை—

விரித்து-விரித்துக்கொண்டு—ஆடும் - கூத்தாடும்—எ - று.மாது-ஓ அ-
சைகள்(புணையைமேகமென் றுமயங்கு தலால்-மயக்கவணியாம்) (கருத்-
து) கருப்பஞ்சாற்றைக்காய்ச்சுகையிலெழும்புணையுமேக மென்றுகு-
யில்கள் கூவாதடங்கினவண்டிகளபாடமயில்கள்கடனமாடின எ-ம். ()

அர்க்கெறிசுமுதச்செவ்வா யலர்முலையங்கலார்தந்

திருக்கிளர்கமலம்பூத்த சேயரிக்கண் ணும்வாவி

யுருக்கிளர்குவளைப்போதும் வேற்றுமையுணரா துற்ற

வரிச்சிறைத்தும்பியோடு வண்டினமருளுமாதோ

(இ-ள்) அர்க்கு-சிவப்புத்தத்த—எறி - வீசுகின்ற—சுமுதம்-ஆ-
லிமலர்போலும்—செவ் - செய்ய, வாய் - வாயையும்—அலர் - அடிப-
ரந்த, முலை - முலைகளைபுடைய—அங்கலார் - அந்நாட்டு மாதருடை-
ய—திரு - அழகினால், கிளர் - விளங்குகின்ற—கமலம் - தாமரைப் பூ-
வாகிய—(முகங்களிடத்து)பூத்த-மலர்ந்த, சேய் - செய்ய—அரி -
இரேகையையுடைய—கண்ணும் - கண்களுக்கும்—வாவி - குளத்-
தினிடத்து—உரு - அழகினால்—கிளர் - விளங்குகின்ற, குவளைப்-
போதும் - நீலோற்பலமலர்களுக்கும்—வேற்றுமை - பேதத்த—உ-
ணராது-அறியமாட்டாமல்—உற்ற-(தேனுண்ண) வடைந்த—வரி - கி-
ற்றுகளையும்—சிறை-சிறைகளையுமுடைய, தும்பியோடு - தும்பிக-
ளுடன்—வண்டு-வண்டிகளின்—இனம்-கூட்டம்—மருளும்-மயங்கும்
எ-று.மாது-ஓ அசைகள்(இதுபொதுமையணி) (கருத்து) அந்நாட்டுப்-
பெண்கள் கண்களினையெய்நுங்குவளைமலரி வையெனறும்) அறியா-
து வண்டினங்கள்மயங்கும்-எ-ம். (மசு)

அவ்லையங்கோதைமாத ரன்பொடுவளர்த்தமுல்லை

மெல்லரும்பின்மதென்னு விழாவயர்முழவிகோடு

மல்லையார்திணி நோண்மைந்தர் மங்கையர்வதுவையாற் றும்

பல்லியமுழக்கமார்க்கும் பாலையொழுகலுமாதோ

(இ-ள்) அல்லி - அகவிதழ்களாகிய—அம் - அழகிய—கோதை-
மாலையையுடைய—மாதர் - மகளிரானவர்—அன்பொடு-அன்புபடனே
—வளர்த்த-(தம்மால்)வளர்க்கப்பட்ட; முல்லை - முல்லைக் கொடியா-
னது—மெல் - மெல்லிய, அரும்பு - அரும்புகளை—சுன்ற-தென்னு-
தந்ததென்றலின்—விழா-(அதற்குத்) திருவிழாவை—அயர் - செ-
ய்யுமிடத்துண்டாகின்ற—முழவிகோடு-வாத்தியவொலியோடு—மல்-
மற்போரில்—உயர்-உயர்ந்த—கிணி-வலிமைபொருந்திய,தோள் - தோ-
ள்களையுடைய—மைந்தர் - சாலையாரானவர்—மங்கையர் - மங்கைப்பரு-
வப்பெண்களை, வதுவையாற்றும் - விவாகஞ் செய்தற்கணுண்டாகி-
ன்ற—பல்லியம்-பலவகைவாதியங்கள்—முழக்கம் - ஓரையானது
ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற—பாலையோடு - கடலொலியோடு—இதையும்
பகைக்கும்—எ-று.மாது-ஓ அசைகள்(இதுதொடர்புநிர்சியணி) (கரு-
த்து)முல்லைமலர்க்கென்று திருவிழா நடத்துகின்றவாத்திய வேசையு-
ம் விவாகம்கடத்துகின்றவாத்தியவேசையும் கடலோசையோடு மா-
றுபடும-எ-ம். (மசு)

அவ்விழைச்சுமக்கலாற்றா தந்நலார்பரிந்துதீத
திவனொளிமணியுமுததுஞ் சிந்தியமுன்றிறோறுங்
குவிமுலையவாய்ச்செங்கட் குடம்புனாசெருத்தன்மேதி
கவையடிபெயர்ப்பமாழிக் காறளர்ந்தொதுங்குமன்றே

(இ-ள்) அந்நலார்-அத்தேயத்துமாதரால்-சுமக்கலாற்றது - சுமக்க
மாட்டாமல்-பரிந்து-புலருந்தி-தீத-கலைந்தெரியப்பட்ட-அவிர்-
ஒளிசெய்கின்ற, இழை - ஆபரணங்களில்-திவன்-அசையாநின்ற-
ஒளி-ஒளியையுடைய, மணியும் - பலவிதமணிகளும்-முத்தும் -
முத்துக்களும்-சிந்திய-இறைந்துவிடக்கின்ற-முன்றிறோறுங்-வீ
ட்டுமுன்னிடந்தோறும்; குவி-குவிந்த-முலை-முலைகளையும்,கயம்பெ
ரியதாகிய-வாய்வாயையும், செம்-செய்ய, கண்-கண்களையும்-கு
டம்புனா-குடம்போலும், செருத்தல்-மடிவையுமுடைய-மேதி-எ
ருமைகளானவை-கனல் - பிளப்பையுடைய; அடி - அடிகளை, பெ
யர்ப்ப - எடுத்துவைக்க, மாழிக் - வந்தி, கால் - கால்களானவை,
தளர்ந்து - சேர்ந்து, ஒதுங்கும்-பக்கங்களிலேவிலகும்-எ-று. அன்
று-ஏ-அசைகள்(செல்வமிசுதியைச்சொல்லுதலால் வீறுகோளணியா
ம்) (கருத்து) பெண்கள்கலைந்தெறித்த ஆபரணங்களின் நலமணிகளின்
மேல் எருமைகள் பிளவடிவையாமல்விலகிப்போமென்பதாம். (மக)

பொரியனாத் தேமாநெற்றிப் பூக்களியிழிந்ததேனும்
விரிதலையுமபையின்ற மென்சுழனுக்குத்தேனும்
முருகவிழ்சுளையாய்விண்ட முட்புறக்களியின்றேனும்
குருகுபாய்தடமுடியாறுங் குறைவறப்பெருகுமன்றே.

(இ-ள்) பொரி-பொருக்குகளையும்-அறை - அரையைப் முடைய
தேமா - தேமாவினது, பூ - அழகிய-கனி-பழங்களானவை, நெ
ற்றி - முதிர்; இழிந்த - (அவைகளிலிருந்து) தொழுகிய, தேனும் - மதுவு
ம்-விரி - விரிந்த-தலை - தலையையுடைய-ஆரம்பை-வாழைகளால்
-நன்ற - தரப்பட்ட-மெல் - மெல்லிய-பழன்-பழங்களால்-உரு
த்த - (சொரியப்பட்ட-தேனும்-மதுவும்-விண்ட - வெடித்த-முட்
புறக்களியின் - பலாப்பழங்களினுடைய-முருகு - பரிமளமானது
-அவிழ் - விரிகின்ற-சுளைவாய் - சுளைவாயிலிருந்தொழுகிய-தேனும்
ம்-மதுவும்-குருகு-பழவைகளானவை-பாய்-பாய்கின்ற, தடமு-எ
ரிகளிலும்-யாறும்-நதிகளிலும்-குறைவற-குறைவுதீர்-பெருகும்
-பெரிப்பாயும்-எ-று.(முக்களிகளின்சாற்றிற்கும் விரிந்திருக்குஞ்
சும்மந்தலில்லா மையினாலே சும்மந்தல்தக கற்பித்தலினாலே தொ
டர்புபுரவுவன்கியணியாம்)(கருத்து)மாங்கனித்தேனும்வாழைக்கனித்
தேனும்பலாக்கனித்தேனும், விரிகளிலும் நதிகளிலும்பெருகும்-எ-ம்

அருமறைக்கிழவருள்ளத் தவாக்கெடவன்பினல்கும்
பெருகிக் குப்பையோடு பெய்புனல்பெருகியோடி
வரிவளையலறியின்ற மணியிளரில்வுகளும்
திருவளையுமிதோறுந் செந்நெலைவளர்க்குமாதோ

(இ-ள்) அரு-அரிய-மறைக்கிழவர்-வேதத்திற்குரியபார்ப்பாருடைய
ய-உள்ளத்து - மனத்திலுள்ள-அவா-பொருளாசையானது,கெட
- அழிய, அனபின் - பத்தியினாலே-நல்கும் - கொடுக்கப்படுகின்ற-
பெரு-பெரிய-சித்த-பொருள்களது-குப்பையோடு-குவிதல்களோ
டு-பெய்-விதிப்படிவார்க்கப்படுகின்ற-புனல் - நீரானது-பெருகி
பெருக்கெடுத்து-ஓடி - வினாந்துபோய்-வரி - 'இரோகைகளையுடைய
ய-வளை - சங்குகளால்-அலறி-கூவி-நன்ற தரப்பட்ட,மணி - மு
த்துக்களானவை-இள-இளமைபொருந்திய-நிலவு - சந்திரிகையை,
காலும் - வீசுகின்ற-திரு - அழகிய-நீள் - நீண்டிருக்கின்ற-சுழனி
தோறும் - சுழனிகளிலெல்லாம்-செந்நெலை - செந்நெற்பயிரை-வ
ளர்க்கும்-வளர்க்கும்-எ - று. அகாமசாரியையுமாத் - ஓ - அசைகள்
(இதுஉறுப்புறுப்பிற்கலவையணி)(கருத்து) பார்ப்பாருக்குப் பொருட்
குவிதலைத் தத்தம்பண்ணுகோனது செந்நெலைவளர்க்குமாதாம்.)

நிலவுவென்முத்தும்பொன்னு நீனிதமணியுஞ்சாந்து
தலையக்குற்றவாற்றார், தன்மதிதவமுங்கோட்டு
மலையளம்பெரிதென்கோயான் வால்வளைபாந்துமேயு
மலையளம்பெரிதென்கோயான் யாதெனவறைவன்மாதோ.

(இ-ள்) நிலவு-சந்திரிகையையுடைய-வென்-வெள்ளிய-முத்தும்-மு
த்துக்களும்-பொன்னும்-கனகங்களும்-நீனிதம்-நீலநிறத்தையுடைய
ய-மணியும்-மணிகளும்-சாந்தும் - சந்தனக்கட்டைகளும்-தலை
மயக்குற்றவாற்றார்-கலந்துகிடக்கையாம்-தண் - தண்ணிய,மதி -
சந்திரனில்-தவளும்-உராய்ந்துசெல்லப்படுகின்ற-கோட்டு - சிகரத்
தையுடைய,மலை-மலையினது-வளம் - வளத்தை, யான் - நான்-பெ
ரிதென்கோ-அதிகமென்றுசொல்லுவேனோ, வால் - வெண்மைபெருந்
திய-வளை-சங்குகளானவை-பாந்து பாவி-மேயும்-மேய்கின்ற-அ
லை-அலைகளையுடையகடலினது-வளம் - வளத்தை-யான்-நான், பெ
ரிதென்கோ - அதிகமென்றுசொல்லுவேனோ,யாதென-இவற்றுள்ளு
ளதை(அதிகமென்று)-அறைவன்-யான்-சொல்லுவேன்-எ-று.மாத்
ஓ-அசைகள்(இதுஅழையவணியாம்) (கருத்து)மலையளத்தைப் 'பெரிதென்
றுசொல்லுவேனோகடல்வளத்தைப்பெரிதென்று சொல்லுவேனோ' எ
ன்றார்நாலாசிரியர். (உஉ)

உளங்கனிந்தாயறாது வேயிசைசெவியினோர்
துளங்குவெள்ளருவிக்குன்றிற் றேழைகண்மெஞ்சுந்தென்னீர்
வளங்கொழுநருதவேலி வன்தொலாட்டகெய்த
லிளங்கனிகுமரியன்ன மின்றுபிலகருமாதோ

(இ-ள்) ஆயர் - முல்லைநிலத்துள்ள இடையால்-உளங்கனிந்து - ம
னமிகிழந்து-உளதும் - உளதப்படுகின்ற-வேய் - புள்ளாங்குழல்கு
டைய-இசை-இராகத்தை-செவியின்-நாதுகளினாலே-தூந்து-மே
ட்டு-துளங்கு-அசைகின்ற-வெள் - வெள்ளிய-அருவி-வெள்ளங்
கையுடைய-குன்றில்-குறிஞ்சிநிலத்தில்-தோகை-மயில்களானவை

—கண்டுநீரும் - தூங்கும்—தென் - தென்னிய—கீர்-நீரினது—வளம்-
வளமானது—கொழு-பொருந்திய—வேலி-வேலியையுடைய—மருதம்-
மருதநிலத்தில்—வண்டு-வண்டுகளானவை, தாலாட்ட-தாலாட்டிசை-
யைப்பாட—கெய்தல்-கெய்தலில்—இளம்-இளமைபொருந்திய—
கனி-கனிப்பையுடைய—குமரியன்னம்—பெட்டையன்னங்களானவை
—இன்-இனிய—துயில்சூரும்-சித்தினாமிகும்—எ-று. (கருத்து)இடை-
யர்புள்ளாங்குழலிசைகேட்டுமலையிலம்மயில்கள்-சித்தினாசெய்யும்மருத-
நிலத்தில்வண்டுகள்தாலாட்டிசைப்பாடகெய்தலித்திலன்னங்கள்சித்தி-
னாசெய்யும்என்பதாம். (உரு)

கொடியனமகளிர்தங்கள் குழையுந்நம்மருங்கேவாளாப்
படுகொலைபுரிவமாதர் படைகெடுகுவிக்ககண்ணே
யடிமிசைமுறையிட்டென்று மரந்நவசிலம்பேகுழந்து
கடிமதுது எவ்வன்தினர் கருங்குழற்காமர்வண்டே.

(இ-ள்) மகளிர் - மாதருடைய—குழையும் - வாடுகின்ற—நுண் - நு-
ண்ணிய—மருங்கே-இடைகளே—கொடியன -கொடுமை யுள்ளனவா-
ம்—(இங்கேமருங்கேகொடியனவென்பதற்கு) — மருங்கே - இடை-
களே—கொடியன-கொடிபொலவன—என்பது-(கருத்தாகக்கொள்க)
(அன்றோர்) அவருடைய—மாதர்-அழகிய,படை-வாளும், குவளை-நீ-
லோற்பலமும்போலும்—கெடு-கெடிய,கண்ணே-கண்களே,வாளா-வி-
னோக,படு-இறந்துபடுகின்ற—கொலை;கொலைத்தொழிலு-புரிவ, செய்வ-
னவாம்—இங்கேகண்ணேவாளாப்படுகொலைபுரிவவென்பதற்கு, கண்-
ணே-கண்களே—வாளா-காணவில்லாமல்—படு-வருந்துகின்ற, கொ-
லை-வருத்தத்தை—புரிவ-செய்வன, என்பது (கருத்தாகக்கொள்க) சில-
ம்பே-தூபுரங்களே—(அன்றோர்) அவருடைய—அடிமிசை- அடிசளி-
ன்மேல்விழுந்து—முறையிட்டி -தற்குறைகளைமுறையிட்டி—என்று
ம் - எந்நாளிலும்—அரந்நவ - புலர்புலவன்வாம் (இங்கேசிலம்பே-அடி-
மிசைமுறையிட்டென்றுமரந்நவவென்பதற்கு)—சிலம்பே- சிலம்புக-
ளே—அடிமிசை- அடிகளின்மேல்—முறை - முறையாக—இட்டி- த-
ரிக்கப்பட்டு—என்றம் - எக்காலமும், அரந்நவ - ஒலிப்பன—என்ப-
து(கருத்தாகக்கொள்க)—அன்றோர்-அவருடைய—கரு - கரிய—குழ-
ல்-கூந்தலிலுள்ள—காமர் - அழகிய—வண்டே - வண்டுகளே,குழந்து
குழந்து—கடி-(வேதத்தினாலே)விலக்கப்பட்ட,மது- கள்ளை,துர்வ-கு-
டிப்பனவாம்(இங்கேவண்டேகுழந்துகடிமதுதுகர்வ வென்பதற்கு) வ-
ண்டே-வண்டுகளே,குழந்து-மொய்தது,கடி-பரிமளம்பொருந்திய, ம-
து-(பூ)தேனை, நுகர்வ - குடிப்பன,என்பது (கருத்தாகக்கொள்க) தம்-
சாரியை - கள் -பகுதிப்பொருள்வினாது இதுகொடுமை முதலானவற்-
றை மனிதர்களினுழித்துஇடைமுதலானவற்றிற்காட்டலால் - ஒழித்-
துக்காட்டணியாம். (உசு)

கடல்படுமமுதுமல்லந்தான்படுமமுதுமொங்கு
தடவனாயமுதுமொன்றித் தலையகத்தறவாற்றா

வழைதனாயமுதமொன்றே யுடையவிண்ணுகொல்லோ
சித்ததாதற்குறோ நிகழ்த்தகந்தகமைத்தம்மா

(இ-ள்)கடல்-கடலினிடத்து,படும-உண்டாகிய,அமுதம்,(உப்புமுத-
லாகிய)வமுதமும்; மல்லல்-வளம்பொருந்திய,கான் - காட்டினிடத்து,
படும-உண்டாகிய—அமுதம் - (பால்முதலாகிய)வமுதமும், ஒங்கும்
உயர்த்த, தடம் - பெரிய—வனா - மலையினிடத்து—படும - உண்டாகி-
ய—அமுதம் - (தேன்முதலாகிய)வமுதமும்—ஒன்றி - பொருந்தி—
தலையகத்தற - கலந்துவிடக்கிற—ஆற்றால் - காணத்தால்—உடை-
(கனைய)புடைக்கின்ற—தினா - அலைகளையுடைய, (கடலினிடத்து)-
படும-உண்டாகிய—ஒன்றமுதமே - ஓயிர்த்ததையே—உடைய (கன்-
னிடத்தி)வடைய—விண்ணோடு - தெய்வநாடு—சித்தநாடதற்கு-
சித்ததேயத்திற்கு—நோ-ஒப்பாக—நிகழ்த்தலாம், - சொல்லலாம்—
தகைமைத்து - குணத்தையுடையது—எ-று(கொல் - அசை,ஒ - எதிர்-
மறை)இதுவேறதுவாய்வின(கருத்து)கடலில்மலையில்காட்டில்படு தி-
னாய்பொருந்தியிருப்பதால் இந்நாட்டைப்பொன்னாட்டுக்கொப்பாகச்
சொல்லலாம்-என்பதாம். (உரு)

நல்லுறகுமரியார்க்கு நண்ணியவிருந்தோடுண்டும்
பலகலேகேள்வியாய்ந்தும் பகற்பொழுதினிதுகீங்கு
மலர்முலையநலார்த மலர்த்தகமலர்த்தாணீஷ்ப
புலவிகடர்த்துஞ்சேர்த்து நள்ளிருட்பொழுதும்போமால்

(இ-ள்)நலன் - நற்குணங்களை—உறு - பொருந்திய—குமரியார்க்கு
- ஆடவொல்லார்க்கும்—நண்ணிய (தம்மிடத்துவந்த விருந்தோடும
விருந்தினரோடு—உண்டும்-உண்ணலாலும்—பல-பலவாகிய,கலை - க-
லைகளை—கேள்வி - கேள்வியினாலே,ஆய்ந்தும் - ஆராய்தலாலும்,பகற்
பொழுது-பகற்காலமானது—இனிது - இனியதாக—நீங்கும் - சுழிபும்,
அலர்-அடிபடந்த—முலை-முலைகளையுடைய, அந்நலர் - அழகியமக்கை
யருடைய—அலர்த்தகம்-செம்பஞ்சுட்டிய,மலர் - தாமரைமலர்போலு-
ம்—தாள்-அடிகளை—நீவி-தடவி—புலவிகள் - உண்டல்களை—தீர்த்தும்
நீக்குதலாலும்—சேர்த்தும்(அவரைச்) சேர்த்தாலும்—நள்ளிருட்பொ-
ழுதும்-நெவிசாக்காலமும்—இனிது-இனியதாக—போம்-குழியுள்-று-
தம்-சாரியை-ஆல் - அசை (கருத்து)வாவிபாசனக்குப் பகற் பொழுதா-
னது விருதுண்ணுதலாலும்கல்விப் பழிற்சிறிதாலும் நீங்கும் இரா-
ப்பொழுதானது பெண்கள் பிணக்கை நீக்குதலாலும் அவர்களைச் சே-
ர்த்தலாலும் நீங்கும் என்பதாம். (உசு)

கொல்லுவேறகணல்லார் கொழுநோடிநீத்த,
வில்லுமிழ்கலன்களியாவு மிளர்சுடரொரிக்குமாற்றா
லெல்லியும்பகலுந்தோன்றா திமையவருலகமேய்க்கு
மல்லன்முகிந்தமெனனும் வளநகர்கூறலுற்றாம்.

(இ-ள்)கொல்-கொல்லனது—உலை - உலையிலேகாய்ச்சப்பட்ட—வே-
ல் - வேலபேரலும்—கண்-கண்களையுடைய,நல்லார் - மாதரால்—கொ-

முக்கோடு - னணவரோடு-உண்டி, பிணங்கி-நீத்த-களைந்தெயிறப்பட்ட
—வில்-காந்தியை, உயிழ்-விசுகின்ற; கலன்களியாவும்- ஆபாணங்களெ
ல்லாம்—மிளிர்-விளங்குகின்ற—சுடர்-கிரணங்களை—எரிக்கும்-வீசும்
—ஆற்றால்-காரணத்தால்—எல்லியும்-இரா (விது) வென்றும்—பகலு
ம்-பக(விது)வென்றும்—தோன்றது-அறியமாட்டாமல்—இமையவர்-
தேவரது—உலகம் - உலகத்தை—ஏயக்கும் - ஒத்திருக்கின்ற—மல்ல
ல்-செல்வத்தையுடைய—மாவிந்தமென்னும் - மாவிந்தமென்று சொல்
லப்பட்ட—நகர்-பட்டணத்தினது—வளம் - சிறப்பை—கூறுவற்றும்-
(யாம்)சொல்லத்தொடங்கினோம்-எ-று. இது கலனவயணி (கருத்து) மா
தர்கள்குழற்றியெயிறத் ஆபாணப்பிரகாசத்தினால் தெய்வ லோகத்துக்
கொப்பாது மாவிந்த நகரவுளிப்பத்தைச்சொல்லுவா மென்றார் - என
பதாம்.

(உ.எ)

நாட்டுப்படலம்-முற்றிற்று.

XX

நகரப்படலம்.

—*—

அஃதாவது-நகரத்திலுள்ள-சிறப்பைச்சொல்லுதலாம்.

(கவித்துறை)

குடவளைக்குலம்வயிறுநாந்தினமணிகொழிக்கு
மடுவில்வானகருருவுகாட்டியதுபோன்மதில்குழ்
சடிகொண்மாரகநிழல்கனுவிடாதகன்ற
புடைகொணர்நகருடுத்தலை பொங்குபோகழி

(இ-ள்) மதில்-மதிலை—குழ்-குழந்த—கடி-காவலை—கொள் -கொண்
டிருக்கிற—மா-பெருமைபொருந்திய—நகர் - முன்சொல்லப்பட்ட,நக
ரமானது—குடம்-குடம்போலும்—வளை - சங்குகளின்—குலம்-கூட்
டமானவை, வயிறுநாந்து - வயிறுநொந்து, இனம்-ஒரோயினமாகிய—
மணி - முத்துக்களை—கொழிக்கும்-சொரித்திடமாகிய—மடுவில்-ஒ
ருத்தடாகத்துள்—வானகர் - அமராவதி பட்டணத்தினால்—காட்டிய
து-காட்டப்பட்டதாகிய—உருவு-நிழலை—போன்-போலும்—நகர் - அ
நகரத்தினால்—உடுத்து - உடுக்கப்பட்டு—அலை - அலைகளால்—பொ
ங்கு-விளங்குகின்ற—பேர் - பெரிய—அகழி - அகழியானது—அந்நி
ழல்-அந்நிழலினால்—கனுவிடாது பற்றப்பாடாமல்—அகன்ற - நீங்கிய,
புடை - சுற்றுப்பக்கத்தை—கொள்-(தனக்கிடமாகக்) கொண்ட—நீர் -
நீரை—(போன்)போலும்-எ-று. வயிறுநாந்தினமணி எனப்பாடமோத
லும்பொருந்தும் - போலும்என்னஞ்செய்யுமென்னும் - வாய்பாட்டு
முற்றுவினைநற்றியலுக்காகெட்டுலகாமெய்னகாமெய்யாகத் திரிந்தது
தொல்காப்பியம்வினையியல் (சுக) அவற்றுள்செய்யுமென்னும் பெயரொ

ஞர்களினவீக்கு-மெய்யொய்க்கெடுமெய்ற்றுமிசையுநர் - பவவிடனாதித
லென்மன்றிபுலவர்இதனாலறிக(இதுதற்குறிப்பணி)(கருத்து)மாவிந்த
நகரமானது ஒருத்தடாகத்துள்ளே தோன்றியதெவகளைப் போலுமி
ருந்தது—அந்நிழல்களாகத்தெயிறானது அத்தட்டாகத்திற்குநின்றி
யதெவகளைச் சூழ்த்தசலத்தைப்போலுமிருந்தது—எப்படியெனில்
கண்ணாடிபுள்ளே முகத்தோன்றிய விடத்தில் கண்ணாடிவடிவந்தோன்
ருது—அம்முகத்தோன்றியவிடத்தில் அக்கண்ணாடி வடிவம் தோன்று
ய்றுபோலவேதடாகத்துள்ளே—தேவககார்த்தோன்றியவிடத்தில் சலந்
தோன்றது அத்தேவககார்த்தோன்றியவிடத்தில் சலந்தோன்றும்ஆகை.
யால்தேவககார்த்தின்பிரதிபிம்பத்தை யேமாவிந்தகரமாகவுரி-பிரதிபி
ம்பத்தைச்சூழ்ந்த சலத்தையேமாவிந்தகரத்தினகழியாகவும் கொள்ள
என்பதாம்.

(ச)

கண்ணகன் றபேரகழியினுழக்கியகரிசு

பின்னந்தாமரைத்தாளெனத்தடக்கையாற்பிலத்தி

ன்னன்னஞ்சேடனையெடுத்ததன்சடிகையினறி

யுண்ணிவந்தொளிர்பணியினுழக்கையென்றெறியும்.

(இ-ள்)கண்ணகன் - இடம்பாரந்த—பேர் - பெரிய—அகழியின்அக
ழியினிடத்து—உழக்கிய - கலக்கிய, கரிசு-யானைகள்—தன்-கண்ணி
ய அம்-அழகிய,தாமரை - தாமரையினுடைய—தாளென், தாளென்று
நினைத்து—தடம்-பெரிய;கையால் - அதுகிண்கியினுலே—பிலத்தில்-பா
தாளத்தில்—நன் னுறம்-வாசஞ்செய்கின்ற—சேடனை-சேடனென்னும்
பாமனை,எடுத்து-மெலெடுத்து,அதன்-அப்பாம்பின்து,சடிகையில்-உ
ச்சினிடத்து—உள்-(அது) னுள்ளிருந்து,சிலந்து-மெலெழுமபி—நாறி-
காணப்பட்டு—ஒளிர் - விளங்குகின்ற—பணியினால்-இரத்தினத்தினு
லே—உறகையென்று-கொள்ளியென்றஞ்சி—எறியும்—அதனைவிசும்
-எ-று.(இதுமயக்கவணி)(கருத்து)அகழியிற்கலக்கியயானைகள்தாமரை
த்தண்டென்று ஆதிசேடனையெடுத்து அதன்முடிபின்மணியொளியா
ல்கொள்ளிக்கட்டையென்றெறியும் என்பதாம்.இது-அகழிச்சிறப்பு

ஒற்றையாழியத்தேவனுயர்மதில்கடக்கப்

பெற்றிலாமைபிறிதற்குபொற்கதவங்கடிமக்கு

மற்றநோக்குவன்கல்லாரியல்புறவணியக்

- ஒற்றைவெண்மதிராளரத்தாடியிற்காட்டும்.

(இ-ள்)ஒற்றையாழி-ஒருருளையையுடைய—அம் - அழகிய—தேவ
ன்-தேவையுடையருளினுள்வன்,உயர்-தன்வழியின்மேலுமுயர்ந்த—
மதில்-மதிலை—கடக்க - தாண்டிதற்கு—பெற்றிலாமையின்-வல்லமை
பெற்றில்லாண்மையால்—பிறங்கு-விளங்குகின்ற—பொன் - பொன்மய
மாகிய—கதவங்கன்-(அம்மதில்வழிக்)கதவுகளை—திறக்கும்-திறக்கும்
—அற்றம்-சமயத்தை—நோக்குவன் - பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்—
அந்நலர்-அழகியமகளிரானவர்—இயல்புற - திருத்தமுண்டாக—அ

ணிய- (திலதமுதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள—கற்றை-கிரணங்க
ற்றையையுடைய—வெள்-வெள்ளிய—மதி-சந்திரனானவன்—சாளர
த்து—(அம்மதினமேற்பலகணியின் புறத்திருந்து—ஆடியின்—நிலைக்க
ண்ணுழிபோல—காட்டி—(அவருக்குத்) தண்ணீர்க்காட்டுவன்—எ-று. நிலை
க்கண்ணுழி - நிலையாகமுன் வைக்கப்படுவது. இதுதொடர்புரகந்திய
ணி (சுருத்து) சூரியனானவன் மாவிற்கந்தாமதிலைக் கடக்கமாட்டாமல்
கதவுகளைத்திறந்தற்கும் சமயம்பார்த்திருப்பான் சந்திரனானவன்—பெண்
கள் திலதமுதலியபணிக ளணிக் கொள்ளத்தன்னை—நிலைக்கண்ணு
ழிபோலக்காட்டுவான் என்பதாம்—இதுமதிவினசிற்ப்பு. (சு)

மறுவிசந்தவெண்மதியெனவயங்கியபித்தி
செறியுமாடங்கள்வெண்கதிர் பரப்பியசெவ்வி
நறவுயிர்த்தனைபந் துணர்மலிகற்பகநாட்டை
வெறுவிதாமென வெண்ணைகபுரிவனபோலும்.

(இ-ள்) மறு - களங்கத்தினின்றும்—இசந்த-நீங்கிய—வெள்-வெ
ள்ளிய, மதியென - சந்திரனபோல—வயங்கிய - விளங்கிய—பித்த-
பளிங்குச்சுவர்களால்—செறியும்—செருங்கிய—மாடங்கள் - மாளிகைக
ளானவை—வெள்-வெள்ளிய—கதிர் - கிரணங்களை—பரப்பிய - விரி
த்திட்ட—செவ்வி-ஆழகிணிலே—நறவு - தேனை—உயிர்த்த - தருகின்
ற—பை - பசிய—துணர் - பூங்கொத்துகளால்—மலி - சினைந்த—கற்
பகம்—கற்பகத்தருக்களையுடைய—நாட்டை - சுவர்க்கத்தைக்குறித்து—
வெறுவிதாமென - வறுமையுடையதென்று—வெள்-வெள்ளிய—கை
-சிரிப்பை—புரிவன - செய்வன—போலும்—ஆக்கும்-எ-று.(இதுபொ
ருட்டற்குறிப்பு)(சுருத்து)மாடங்களானவை கிரணங்களை விரித்திட்ட
வழகிணிலே பொன்னகரத்தைப்பார்த்து புன்னகைபுரிவனபோலும்
சூக்கின்றன என்பதாம். இதுமுதல் (நசு) பாடல்களுள்விடுமுதலியவ
ற்றின்சிற்ப்பு. (சு)

வடிகொள்வெண்கதைத்திறநியமாடநீள்கழுத்திற்
படியமைம்முகில்கதிர்விடுபானிலாக்குமுவி
முடியின்மீதுறத்தவழ்தலான்முழுமையுமவெள்ளைப்
பொடியணிந்தருள்கறையிடற்றண்ணலைப்பொருவும்.

(இ-ள்) வடிகொள் - வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட—வெள் - வெள்
ளிய—கதை - கண்ணச்சார்க்கதை—திறநிய—பூசிய—மாடம் - மா
ளிகையானது—நீள் - நீட்சிபொருந்திய—கழுத்தில்—(அதன்) கண்டத்தி
ன்கண்—மை-கரிய—முகில் - மேகமானது—படிய - படிந்திருக்க,கதி
ர் - கிரணங்களை—விடு - விக்கின்ற, பால்-வெண்மைபொருந்திய—நி
லாக்குமுவி - பிறையானது—முடியின்மீது—(அதன்) முடியின்மேலே
—உற-பொருந்த—தவழ்தலால்—ஊர்தலால்—முழுமையும - திருமே
னிமுழுதிலும்—வெள்ளைப்பொடி-விபூதியை—அணிந்தருள்—பூசியரு
ளிய—கதை(சுருக்க)கதைபொருந்திய—மிடற்று - கண்டத்தைபுடைய

—ஆ—கதை - பரமசிவனை—பொருவும்—ஒத்திருக்கும்-எ-று (இது உ
வமையணி) (சுருத்து) மாளிகையானது வடிவத்தின் கண்ணச்சார்க்கதை
கழுத்திற்கரிய மேகமும் முடிபிலிளம்பிவையும் பொருந்தியிருத்தலாற்
பரமசிவனுக்கொப்பாகும் என்பதாம். (இ)

முறைக்கண்மங்கையர் பயிறாமாகதமணியி
னிழைத்தசெய்குள்நின் பைங்கதிர் பொன்னிலத்தெய்தக்
குழைத்தவைந்தரு நீழலிற் குலவுமானினங்க
டமுறைத்தபுல்லென வினாவொடுதனித்தனிகறிக்கும்

(இ-ள்) முறை-குளிர்ச்சிபொருந்திய, கண்-கண்ணையுடைய, மங்கை
யர்-மகளிரானவர்—பயிறா - ஏறிவிளையாடுவதற்கு, மாகதமணியின்-மா
கதமணிகளாலே—இழைத்த - பதிக்கப்பட்ட—சேய்குளின்-விளை
யாட்டுமலைகளுடைய—பை-பசிய—கதிர் - கிரணங்களானவை—பொ
ன்னிலத்து - மீதவிலைகத்தின் கண்—எய்த - அடைய—குழைத்த,த
ளிர்ந்த—ஐந்தரு - பஞ்சதருக்களது—நீழலில்-நிழலினிடத்தில்—குல
வும்—குலவுகின்ற—ஆன்-பசுக்களுடைய—இனங்கள் - கூட்டங்களான
வை—தழைத்த-செழித்த—புல்லென—புற்களென்றுகினைத்து—விவர
வொடு - சீக்கிரத்தில்—தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக—தறிக்கும்—(அக்கி
ரணங்களைக்) கெளவும்—எ-று.மாகதத்திடுகளையிப்புல்லென்றுமய
நகினதால் மயக்கவணியாம் (சுருத்து) செய்குளநிலிழைத்திரகதக்கி
ரணங்களைத்தெய்வப்பசுக்கள் புற்களென்றுகடிக்கும் என்பதாம். (சு)

புதுமணத்தமெனமகளிராசாளரத்திடைப்பொருந்து
மதியையின் னுயிர்ப்பாங்கியர் மறைந்தனர்கோக்குந்
கதிர்கொள்வாண்முகமென்றுதற்காதலர்ப்புல்லும்
பதுமமென்காநீக்கிதீன்படைவிழிபுதைப்பார்.

(இ-ள்) புது-புதிய, மணத்த - விவாகத்தைபுடைய—மெல் - மெல்
லிய—மகளிர்-மங்கையானவர்—சாளரத்திடை—(மேல்விட்டின்) பர
சணியின்புறத்து—பொருந்து—சேர்ந்த—மதிமை - சந்திரனை—இன்
இனிய—உயிர்-உயிர்போலச்சிறந்த—பாங்கிய - தோழியானவர்—மு
றைந்தனர்-மறைந்தவராகி—கோக்கும் - டார்க்கின்ற—கதிர் - கிரணத்
தை—கொள்-கொண்ட—வாள் - ஒளியையுடைய—முகமென்று-முக
மென்றுகினைத்து—தம் - தம்முடைய—காதலர்-காயகரை, புல்லும்-ச
முங்கி கொண்டிருக்கின்ற—பதுமம் - தாமரைமலர்போலும்—மெல்-
மெல்லிய—கரம்-கைகளை; நீக்கி—(அவரிருந்து) நீக்கி—கண்-கண்
-படை-வாளபோலும்—விழி-கண்களை—புதைப்பார் - மூடிக்கொள்வர்
- எ - று. (மதியைப்பாங்கியர்முகமென்றுமயங்குதலால் மயக்கவணி
யாம்) (சுருத்து) புதிதாகவிவாகஞ்செய்துகொண்டபெண்கள் பலகணி
யின் புறத்துத்தோன்றிய சந்திரனைமறைந்து பார்த்துக்கொழிபர் முக
மென்றெண்ணி காயகரைத்தழுவிய கைகளால் கண்களைமூடிக்கொள்
வார் என்பதாம். (சு)

வள்ளவாய்மலர் முகத்தியர்வநியுமேனிலையிற்
கள்ளமுலர்வநியுநகருகியும்கதிர்கு
ஞள்ளமுபுருசுநாமதியுலுரிந்தகதலாற்
பிள்ளை வெணமுதியுநகருமேனப்பெரிதுவக்கும்.

(இ-ள்) உலர்-பயங்குலுத்தியேதோவதுகின்ற-வெள் - வெள்ளிய, மதி-சந்திரனவண்-வன்வாய்மலர் - தாமரைமலர்போலும்- முகத்தியர்- முகத்தையுடையமாதரானவர்-வநியும்-வாகுக்கெய்கின்-றுமேனிலையிலு, மேல்விட்டில்-தன்-தேனானது-அரு-நீங்குத-மலர்-மலர்க்கை-சாந்திய - தொங்கக்கட்டிய-சுருங்குகயில் - அழைவா-யிலிலே-கதிர்க்கை-கிரணங்களுளவை-உள்-உள்ளே-உற-பாயுபு-ருந்து-அழைத்து-மதி-யாவரவழிமதிக்கப்படுகிற-உடல்-தன்பெ-ரியுடம்பு-உரிஞ்சுதலால் - தேய்க்கினிலே-பிள்ளையாதல் - குழந்-தையாதலே, மனமென - (கனக்கு) நல்லதென்றுபினைத்து-பெரிது-மி-கவும்-உவங்கும்-(அப்பருவத்தை) விரும்புலா-எ-று- (இதுவேண்ட-டாவணி) (கருத்து) பூரைந்திரனவன்மேன்மாடச்சாளாவாயிலில் அழைத்துஉடலானது தேய்த்தினிலே இளம்பிறைப்பருவமேன்மெ-ன்முகிமுலர்வன் எனபதாம். (அ)

உருவின்மைத்தரில்வெனில்வேட்குடைகுநிலில்லை
பொருளிலார்களிறனைப்பொருளிலாநிலில்லை
தெருளின்மாக்கவிற்ற்சடனிற்றமுருநிலில்லை
யருளிலார்களிற்தருளிக்விடலாநிலில்லை

(இ-ள்) உருவு-அழகு-இல்-(தம்மிடத்) தில்லாத-மைத்தரில் கரு-னையருள்-வேனில்-கசந்தகாலத்தையுடைய-வேட்கு - மனமதனு-க்கு-உடைகுந்-தோற்பவர்-இல்லை-இலர்-பொருள்-செல்வப்பொ-ருள்-இல்லார்களில்-(தம்மிடத்)தில்லாதவருள்-கனத்தினை-குபேரனா-ட்பொருளிலார் - ஒவ்வாதவர்-இல்லை - இலர்-தெருள் - கலவியறி-வு-இல்-(தம்மிடத்) தில்லாதமாதங்களில்-மனிதருள்-செடனில்-ஆகி-சேஷனில்-தாழ்குநர் - குறைபவர், இல்லை - இலர்-அருள்-நலகயா-னது-இலர்களில்-(தம்மிடத்) தில்லாதவருள்-ஐந்தரு-பஞ்சதருக்க-ளுக்கு-மிகர்க்கிலார் - ஒப்பாகாதார்-இல்லை - இலர்-எ-று(கருத்து) ஆழகிலாநிலம்மதனிற்றுகுறைந்தவரில்லை, வறியில்குபேரனிறகுறை-ந்தவரில்லை; முடநில-ஆகிசெடனிறகுறைந்தவரில்லை. கொடாதவரில்-பஞ்சதருக்களிற்குறைந்தவரில்லை எனபதாம். (க)

பளிக்குமேனிலத்தின்பர்பாற்பயிலுவுறுகலுனை
தினைததுமார்பிடைத்துயில்பவர் முகத்திலவெண்டிங்குள்
தினைத்தனகதிர்வாப்புகல்கினிந்தசாளாதில்
வெளித்துவாழ் முகச்செவ்வையக்கவர்வதொத்துளதால்.

(இ-ள்) வெள்-வெள்ளிய-திங்கள் - சந்திரனானது-பளிக்கு - ப-ளிக்குகினுளாயு-மேனிலத்து மேல்விட்டிலுள்-ஆன்பர்பால்-நயக

திடத்தில், பயிலுவுறு-காந்தோலும்பழைய-கலவி - புணர்ச்சியை-தி-னைத்து-அனுபவித்து-மார்பிடை-அவர்மார்பிடைத்தே-துயில்பவர்-னங்குறிகமகளிரது-முகத்தில் - முகத்தினிடத்தே-கிளைத்த - த-ழைத்த-தன்-தன்னையு-கதிர்-கிரணங்களை-பாப்புகல்கினித்தனி-னுலே-கினர்க்கைவங்குகின்ற-சாளத்தின் - பலகணியின்புறத்து-ஒளித்து-மறைந்துகின்றது-வான் - ஒளிபொருந்திய-முகம் - அவ-ர்முகத்திலுள்ள-செவ்வியை-அழகை-கவர்வது-திருவெனை-ஒத்-துளது-ஒத்திருக்கும்-எ-று. (இதுபொருட்டற்றதுப்பணி) (கருத்து) மேன்மாளிகையிற் கணங்குடைப்புணர்ந்து அவர்மார்பிழ்மேல் தாங்கு-கிற பெண்களின் முகத்தில் சந்திரன்கிரணங்களைவிரித்தல் அப்பெண்-கள்முகத்தழகைத்திருகுவிழதை ஒத்திருக்குமென்பதாம். (ம)

கணங்கொண்மாமணிசூழிறியொண்கதிர்செய்மேனிலையிற்
கணங்குபூத்தணிபருமித்ததுணைமுலைமகளிர்
மணங்கொடாமனாமுகமுமவெண்மதியமுமநியா
தணங்காரமதிமருண்டுபார்த்தையுறவெய்தும்.

(இ-ள்) கண்ம-கூட்டத்தை-கொள்-கொண்ட-மா-பெரிய-ம-ணி-மணிகளுளவை-சூழிறி-பதிக்கப்பட்டு-ஒள் - ஒளியு-கதிர்-கிரணங்களை-செய்-செய்கின்ற-மேனிலையில் - செல்விட்டில் - கண-ங்கு-தேமலால், பூத்து-படர்த்து-அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட-பருமி-தம்-பருத்துவளர்வதானது-துணை - இரண்டாமிய-முலை-முலைகளையு-டைய-மகளிர்-மாதாது-மணம்-வாகினையை-கொள் - கொண்ட-தாமரை-தாமரைமலர்போலும்-முகமும்-முகத்தையும், வெள்-வெள்-ளியு-மதியமும்-சந்திரனையும்-அறியாது-அறியாமாட்டாமல்-அ-ணங்கு-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய-அரா - இராகுவானது-மதிம-ருண்டு - புத்தியங்கி-பார்த்து-கோக்கி, ஐபறவு- (இவற்றுள் முகம்யு-தேகத்தினையுதோவென்கிற) - சந்தேகத்தை-எய்தும்-அடையு-ம்-எ-று.(இதுசந்தேகவணி) (கருத்து) இராகுள்ளனும்தாம்பாள்-துமே-ல்விட்டில் உலாவும்பெண்கள்முகமென்றுசந்திரனளையும் அறியா-தசந்தேகம் அடையும் என்பதாம் மாணிகை - சந்திரமண்டலத்தைஅ-ளவியத்தென்றிக். (ம)

மேனிவந்தொளிர்மாடத்தின்விழுத்தகநிறைத்த
பானிலாமணித்தசுப்பினிறநணத்திர்வர்ப்புக்
காணமுப்புண்கிறதல்லவசிரவனறடக்கே
மாணினங்குடித்தயாவூர்த்துமப்பிளவாவும்.

(இ-ள்) மேல்-அகாயத்தில-நிலத்துவயு-ஒளிர்-விளக்குகின்ற-மா-ததின்-மேல்விட்டில்-வழுத்தக-கிறப்பொருந்திய-கிளைத்த-வகிசையாக-வைக்கப்பட்ட-பால்-வெண்மை-பொருந்திய-கிலாம-ணி-சந்திரனாகத்ததாலாயி-தசுப்பினில்-குடிகளில்-தன்-தன்-னியு-கதிர்-கிரணங்களை-பாப்ப-சந்திரன்-விரிகை-கால் - கக்கப்ப-ட்ட-தது-கல்ல-புணர்ச்சியானது, கிறைந்து-அவற்றுள்ளேகின்ற

தெய்வம்—கதிரவன்—சூரியன்—தடம்—விசாலமாகிய—தேர்—தேரினு
டைய—மான்—குதிரைகளின்—இனம்—கூட்டமானது—குடித்து—(அந்
நீரைக்) குடித்து—அயர்வுபெற்று—இளைப்பாற்றிக்கொண்டு, உம்பரில்—
ஆகாயத்திலே—வாவும்—தாவும்—எ-று. (இதுமேனிசைக்குஞ்சூரியமண்
டலத்துக்கு—ஞ்சூரியமந்தக்கற்பித்தலால்—தொடர்புபெற்றியணி) (கருத்
து) மேல்வீட்டில்லைவந்தப்பட்ட—சந்திரகாந்தக்கற்குடங்கனிலேசந்திர
னாகக்கப்பட்ட—சுலத்தைச் சூரியன்—குதிரைகளுக்குத்தனைப்—பாறிட
கருமென்பதாம், மாணிகைசூரியமண்டலத்தையும், அளவியதென்றறித

முருகுசூர்ந்தவெள்ளகிழ்புகைமுகிலொடுமுறழக்
சூருமணிச்சுடர்வெயிலிளிமாடநீன்கொடிகள்
பரிதிவானவனடவுதேர்ப்பரியினைப்புடைத்தவ்
வருணனிற்றொழில்புரிந்தவன்காஞ்சிறிதாற்றும்,

(இ-ள்) முருகு - பரிமளத்தை—உயிர்த்த-சூரியன்—ஒன் - ஒன்
னிய—அகில-அகிழ்கட்டைகளது—புகை - புகையானது—முகிலொ
டும-மேகத்தோடு—உழற் - ஒத்துத்தோன்றுகின்ற—அ - அந்த, முரு-
கிறமுள்ள - மணி-மணிகளது, சுடர்-கிரணமானது—வெயில்-வெயில்
பேரல—விளி-விளிகின்ற—மாடம் - மாணிகையிற்றட்டிய—நீள் - நீட்சி
பொருந்திய—கொடிகள் - கொடிகளானவை, பரிதிவானவன் - சூரி
யனாகியதெனது—கடவு - கடத்தலையுடைய—தேர் - தேறிற்றூட்டிய
—பரியினை - குதிரைகளை, புடைத்து - அடித்து—அவ்வருணனில்-அ
வ்வருணன்மேலால்—தொழில் - நடத்துகைத்தொழிலை—புரிந்து - செ
ய்து—அவன் - அவ்வருணனது—கரம்-கைவருத்தத்தை, சிறிது - ச
ற்றே—ஆற்றும் - தீர்க்கும். எ-று (இதுகலையையணி) (கருத்து)மேல்வீ
ட்டிக்கட்டிய கொடிகளானவை சூரியன்தேறிற்றூட்டியகுதிரைகளைய
அடித்துச்சூர்த்தொழிலை நடத்தி அருணன்வைகவருத்தத்தைத்தீர்க்கும்
என்பதாம். (மரு)

வரிவரைக்குலக்குலையினுண்மணிகளான்மணிக
டெரிதருங்கரவலவனான்றவழிநீண்ட
வீரிகருப்புரவெண்வணற்குன்றினுலொலியாற்
பொருநிலாவணநிறிதரைக்கடலினைப்பொருவும்.

(இ-ள்) வரி- இரேகைகளையுடைய—வரைக்குலம்-சங்குச்சாதிகளி
ன்—குளையினால்—இரேகைகளாலும்—மணிகளால் - இரத்தினங்களினாலு
ம—மணிகளது-இரத்தினங்களை—தேறிதரும் - என்னுண்கின்ற—கறம்-
கைகளாகிய—அலவனால்-கன்னிகளா ஓர்ம—வயின்வயின் - இடந்தொ
றும்—கிரண்ட - குளிர்த—விளி-விளிகந்த—கருப்புரம் - கர்ப்பூங்கையாகி
ய—வெள் - வெள்ளிய—மசு-மணிகளுடைய—குன்றினால் - குளிய
ல்களாலும், ஒளியால்-ஒளையினாலும்—பொரு-குன்றையொன்றொருத்
திருக்கின்ற—இல்-மாதவரிசைகளையுடைய—ஆவணம் - கடைத்தெரு
வானது—மறி-மடங்குவின்ற—திரை-அலகையுடைய—கடலினை - ச
முத்திரத்தை—பொருவும் - ஓங்கும்—எ-று. (இதுகலையையணி) (கரு

த்து) கடைத்தெருவானது கடலினைப்பொருள்என்பதாம், வளைஎன்ற
தற்குகடலிலேசங்குகளும் கடைவீதியிலேவளையலென்றும், மணி
கடெரிதருங்கரவலவன் என்றதற்கு கடலிலேமுத்தையொப்பாகும் வடி
வுதெரிவின்றகைகளையுடைய கண்டென்றும், கடைத்தெருவிலே கர
களிலேமலரிகளைவைத்துக் குணகுணங்களை அறிகிறவல்லவனென்ற
ம், கிலேடையாக்கிணுப்பொருளும்என்பதாம். (மரு)

திங்கள்வெண்மணிகிலத்துவாமதிச்செழுங்கதிர்க
டங்கவிழ்புனற்பெருக்கொடுதலைப்பெய்துவிசம்பிற
கங்கையாழ்கடற்றலையகன்களிப்புறக்களித்துப்
பொங்குகழ்புதுலுணைத்தலைபுகாறவிளக்கும்.

(இ-ள்) விசம்பில்-ஆகாயத்திலுள்ள—கங்கை-கங்கையானவள்—
வெள்-வெள்ளிய—திங்களெண்ணி—சந்திரகாந்தக்கற்கள்பதித்த—நில
த்து—மேல்வீட்டிடத்தே—உலா—புழ - த்திலுண்டாகிற—மதி - சந்திர
னாடைய, செழு - செழிய—கதிர்—கிரணங்கள்—தங்க-தங்க—விழ்-
(அதிசிருந்து) வீழ்கின்ற—புனல் - நீரினது—பெருக்கொடு - வெள்ள
த்தோடு—தலைப்பெய்து-கலந்து—ஆழ் - ஆழந்த—கடற்றலையகன்க-க
டலாகிய (தன்) கணவனுனவன்—களிப்புற - அப்போதுகளிக்க—களி
த்து - (தானு) களித்து—பொங்கு-விளக்குகின்ற—கற்புதால் - கற்பி
லககணநாலினால்—உரைத்தவை - சொல்லப்பட்டவிடிகளை—புகாற-
குற்றமற—விளக்கும்—விளக்குவாள்—எ-று. (இதுகற்பொருட்காட்சி
யணி) (கருத்து) ஆகாயங்க்கையானவள் 'சந்திரகாந்தக்கற்கள்' பதித்து
மேல்வீட்டில்சந்திர கிரணங்களால் 'வீழ்கின்றவெள்ளத்தோடுகலந்து
கடலாகிய கணவன்களிக்கதாணுங்களித்துத் துணையாகச்சென்றுகற்பி
லக்கணவிதிகளை விளக்குவாள்—எ-ம். (மரு)

தடங்கொடாமரைத்தளிரியலுறையிந்தகர
மிடங்கொள்பூதலாகரெலாமவென்றனமிலிவா
னடங்கவெல்லுதுமென்னவோர்வஞ்சினமறையாப்
படங்கணுற்றியபோன்றனபசியபொற்கொடிகள்.

(இ-ள்) பசிய - பசுமையுள்ள—பொன்-பொன்மயமாகிய—தொட
கள்-கொடிகளானவை; தடம்-விசாலத்தை—கொள்-கொண்ட - தாம
ரை, தாமரைப்பூவிருக்கின்ற—தளிரியல் - தளிர்போலுமெல்லியவ
டிவுடையதேதளியானவன்—உறையார் - வாசஞ்செய்கின்ற—இக்ககர
ம்-இந்த (மாணந்த) ககரமானது—இடம்-இடத்தை—கொள்-கொண்ட
—பூதலம் - பூமியிலுள்ள—கரெலாம் - எல்லாககரங்களையும்—வெ
ன்றனம்-வென்றோம்—இனி-இனிமேல்—வான்-தெய்வலோகத்தை
அடங்க - (எமக்கு) கீழ்ப்பட்ட—வெல்லுதும் - வெல்லுவோம்—என்ன
—என்வஞ்சினம் - ஒருசபத்ததை—ஆறையா - சொல்லி—காற
றிய-(எழுதித்) தொங்கவிடப்பட்டனவாகிய—படங்கள் - படங்களை—
மீபான்றன - ஒத்திருக்கின்றன—எ-று. (பொருட்குறிப்பிணி) (கருத்து)
கொடிகளானவை மாணிக்கமால் எல்லா ககரங்களும் வென்றோம் இ

னித்தேவகாதத்தை வெல்லுமோமென்றுபடங்க ளெழுதித். கட்டியது போலு மிருக்கின்றன—எ-ம். (யசு)

அகலிலாமணிவட்ட நீளரிமதர்மனெழக்கன்
மகலரிர்வாண்முகமதிகண் டிதம்புனன்மல்கப்
புரிநென்மலைவககுறமீருகபூந்தேய்வைப்
பகருயின்னுயிர்ப்பால்விசையூட்டினர்பகர்வார்.

(இ-ள்) நீள்-நீண். —அரி - இந்நீள்க்களையும்—மதர் - செருக்கை யும்—மறை - குளிர்த்தெய்யும்பொருத்தின—கண் - கண்களையுடைய —மகலரிர் - மாதாரணவர்—வட்டம் - வட்டமாகிய—அகல் - பார்த— நிலாமணி - சந்திரகாந்தகமல்லான்—வாள் - காந்திபொருந்திய—மு கமதி—அவர் முகமாகியபகந்தினை—கண்டு-காணலால்—திம் - மதுர மாகிய—புன்ல்-நீரான்—மகல் - (துதிலே) சிறைய, புசரில்-குற்றத்தில் லாத—தென்மலை-பொருதியலையி—பாகிய—நறு - மணம்பொருந்தி ய—குறடு-கட்டைக்களை, உரிஞ்சு—(அ) னிடத்தே)தேய்த்துண்டாக்கப் பட்ட,பூ-அழகிய—தேய்வை-சந்தனத்தை—பகரும்-புகழப்படுகின்ற— இன்-இனிய—உயிர்ப்பால்-சுவாசத்தினிலே—வினா-வாசனையை—உண்டி- டினர் - ஏற்றின்வாரி—பகர்வார் - விற்பார்—எ-று. (கருத்து) உத்த மசாதிப் பெண்களானவர்கள் சந்திரகாந்தகமல்லலேச்சந்தனத்தை உரை த்துச்சுவாசத்தினால்வாசம்உண்டிவிற்பார்கள் என்பதாம். (யசு)

* கவிவிருத்தம்.

நீங்கரியகூலமணி நீண்மறுகுதோறு
மாங்குயிலின்மென்ருதலைமலைபகர்மாதர்
தேங்கமழுயிர்ப்பிசின்விசைசேர்த்தினர்கன்விற்கும்
கோங்கும்லர்சண்பகமென்கோதையினுங்கொள்வார்

(இ-ள்) நீங்கரிய-ஒதுக்குத்திடமில்லாத—மணி - நவமணிகளையு டைய—நீள்-நீட்சிபொருந்திய, கூலமறுகுதோறும் - கடைத்தெருவெ ல்லாம், மா-மாமாத்நிலைகள், குயிலின்-குயிலினைப்போலும், மெல்மெ ல்விய—குதலை - மழலைச்சொற்களையுடைய—மலை-மலைகளை—பகர்- விற்கின்ற—மாதர்-மங்கையரானவர்—தேம் - பரிமளமானது—கமழ் மணக்கின்ற—உயிர்ப்பிசின் - சுவாசத்தால்—வினா-வாசனையை—சேர்த்தினர்கன்சேர்த்தவராய்—விற்கும் - விற்கப்படுகின்ற—கோங்குமலர் -கோங்குமலர்களாகிய—கோதை - மாலையை—மெல் - மெல்விய—சு ண்பகம்- சண்பகமலர்களாலாகிய—கோதையினும் மாலையினுஞ்சிறந் ததாக—கொள்வார்-வாங்குவார்—எ-று.(கருத்து) உத்தமசாதிப்பெண் கள்சுவாசத்தினால்வாசனைஉண்டி விற்பின்றகோங்குமலர்மலைகளைச் சண்பகமலர்மலைகளைப்பார்க்கிலும்சிறந்ததாகக்கொள்வார்கள்—எ-ம்.)

* யாப்பருங்கலம்-அளவடிநான்கின் கவிவிருத்தம்மே.

ஆடவரோடுபெழுந்தொன்மடநல்லார்
நீடொளியதூணின்முகங்கேட்டியெயிர்திர்ப
வாமுமிடையாண்மருண்டிவாழ்வார்
தாடொழுவெயிர்நுணின்நகைப்பகைசெய்வார்

(இ-ள்) ஆடவரோடு-தங்கணவரோடு—வடி-பிணக்கி—எழும்-பு தப்பட்ட—அஞ்சொல் - அழகிபொற்களையுடைய—மடம் - பெதை மைபொருந்திய—நல்லார் - மாதாரணவர்—நீடு - நீட்சிபொருந்திய—ஒ லிய-காந்தியுடைய—தூண்-(சந்த) தூண்கு—தூள் - எதிராக— முகர்-முத்தகை—கோட்டி-வழித அக்கொண்டு—தூல் - அமைவிட்டு ன்—நிற்ப - நிற்க—இறைவர்-அருளுவாரானவர்—பாணன்-அருதுணி லெதொன்றுசிறப்பாவனையாகக்கி—வாடும் - வாடுகின்ற—தூட்டிய— கொக் - இடைவையுடைய அம்மாதொன்று—அருண்டு - மயங்கி—தா ன்-அப்பாவையின்) பாதங்களை—தொழுவும் - உணர்வு—மெய்— மெய்யாகிய—தூணி - அப்பிணக்கானது,தகைப்ப - தடுக்கவும்—நகை செய்வார் - (அவர்) சிரிப்பார்—எ-று. (இதுபாணனைமாதொன்றுமய க்கு கலால்பாயக்கண்ணி) (கருத்து) மாதர்கள் கணவரோடு பிணக்கித் துணுகுகெதிராகவாழ்ந்திருக்க அருளுவார்கள் தூணி லெதொன்றும பாணவைய நோக்கிமாதர்களைத் துபாதத்தகைகணங்கவும் பிணக்குந் தவும்—அம்மாதர்களைசிரிப்பார்கள் என்பதாம். (யசு)

—கண்ணுழைமாதர்பகர்வாரியசெழுந்தொந்தங்
கண்ணொளிகள்பாயவாதகலந்தென் றார்
—மெண்ணவகைபாதத்தல்கருப்பூர்விறிமறென்
றெண்ணியுந்நங்கலவையெய்நிறஞ்சொள்வார்.

(இ-ள்) வண்ணம்-அழகிப—முலை-முலைகளையுடைய—மாதர் - நி ன்கையால்—பகர்-விற்கப்படுகின்ற—நிறிய - கலப்பில்லாத—மழு- செழிய—சாந்தம்-சந்தனத்திலு—கண்ணொளிகள்—(அவர்) கண்களினு ளிகள்—பாய - பாயத்தலினுலே—வாதம் - கண்தூரியானது—கலந்த தென் றும் - கூட்டப்பட்டதென்று—மென் - மென்னிய—நகை - பல் லொளிகள்—பாத்தல - பாயத்தலினுலே—கருப்பூர்ம - பச்சைக்கார்ப்பூர் மானது—விறவிறமென்றும் - கூட்டப்பட்டதென்று—கண்ணி - கி ணைத்து—நறு - நல்ல—கணவையென்று - கூட்டுகிறதென்று—இ னைஞர் - ஆடவர்—கொள்வார். (அ) நீள்-நீலத்து வங்குவார்—எ-று (இதுகண் ணொளியைக் கண்தூரிளையும் பல்லொளியைக் கருப்பூர்மள ன்மும் மயங்கல்-மயக்கலணி, (கருத்து) உத்தமசாதிப்பெண் என விற கப்படுஞ்சந்தனத்தை அவர்கள் கண் ணொளிகள் பார்த்தல் கலந்தூர்க ல்க்கெதன் தூபல்லொளிகள் பாயத்தல தருப்பூர்ம கலந்தத்தன்மம் லாவிற்பார்கள்வாங்குவார்கள் என்பதாம். (யசு)

பளிக்கறைபுருத்தனர்களபாயொளியின்லாயில்
வெளிப்படுதனைநிபுருண்மென்கிதுணறித்

அளக்கறுமிடத்துவினாதோய்ந்துவருகென்ற
நினைத்துலவுவெள்ளிடையின்லாமிமெளிகிறபார்.

(இ-ள்) பளிக்கு-பளிக்கூலாகிய—அனை-அறையினுள்ளே—புரு
ந்தனாகள்-துழைந்தவர்கள்—பாய்-பாய்ந்த—ஒளியின்—ஒளியினுலே—
வாயில்-வாயிலானது—வெள்ளிப்படுதலின்—அறியப்படுதலில்லாமை
யினால்—மருள்-மயங்கத்தை—மேலே-அடைந்து—அளக்கறுமிடத்து—
அசைவற்ற பொதியுமலை—அருந்து—வினா—(சந்தன) வாசனையில்—
தோய்ந்து-படிந்து—வரு-வருகின்ற—தென்றல்—தென்றலானது—நி
ழல்—குளிர்த்தியோடு—சாறி-தோன்றி—நினைத்து—அசைத்து—உல
வு-சூதாறியின்ற—வெள்ளிடையின்—வெளியினுலே—வாயில்—வந்த
வாயில்—தெளிகிறபார்-அறிந்துகொள்வார்—எ-று. (இதுசிறப்பணி)
(கருத்து) பளிக்கறுப்புக்குந்தவர்கள் ஒளியால்வாயிலறியாது—மயங்கி
த்தென்றலால்வாயிலறிந்தார்கள் என்பதாம். (உச)

விலலுமிருமாமணிகுயிறிறியினிமாடத்
தொல்கியதுகிறகொடிகளும்பருலகெய்தி
பல்லவமுயிர்த்துளளர்வைந்தருவினமேவும்
வல்லிபட்டின்னகொழுக்கொம்பெனவயங்கும்.

(இ-ள்) வில்-கார்தியை—உமிழும்-வீசுகிற—மா-பெருமைபொரு
ந்திய—மணி-மணிகளானவை—குயிறறி—பதிக்கப்பட்டு—மிளிர—வி
ளங்காசின்ற—மாடத்து—மாளிகைகளின்மேல்—ஒல்கிய—அசைகின்ற
—துகிறகொடிகள்—சிலைக்கொடிகளானவை—உமபர்—தேவாது—உ
லகு-உலகத்தை—எய்தி-அடைந்து—பை-பசிய—தருவில்—கற்பகத்த
ருவினமேல்—மேவும்-அடைதற்குரிய, பல்லவம்—தளிர்களை—உயிர்த
து-நன்று—வளர்—வளங்கின்ற—வல்லி—கொடிகளானவை—பட்டி
ன்ற—பட்டித்தருக்காரணமாயிருக்கின்ற—கொழுக்கொம்பென—கொழு
கொம்புகள்போல—வயங்கும்—விளங்கும்—எ-று. (இதுகுறிப்பணி)
(கருத்து) மணிமாடத்திற்குடையகொடிகளானவை கற்பகத்தருவின
துவாரகொடிபட்டிகொழுக்கொம்பெனவிருக்கும்என்பதாம். (உஉ)

திங்களுக்கல்லாரிமுக்கமுஞ்செவ்விறிக்கொண்ணு
லங்கலுமுமேனியொடுமின்பிரிக்கலாகா
மங்குறமுதவென்கொடியும்வானதியுமணியால்
வெங்கதிசெய்மாடமிசைவேறறியலாகா.

(இ-ள்) மணியால்-மாணிக்கங்களால்—வெங்கதிர்—சூரியகிரணத்
தை—செய்-செய்கின்ற—மாடமிசை-மாணிக்கமிசைமேல்—திங்களும்-
சந்திரனும்—நல்லார்-மாதாது—முக்கமும்-முக்கமும்—செவ்வி—அழகி
னாலே—தெளிக்கொண்ணு-வேறுபடுத்தப்படாவாம்—அம்—அமரிகு
லே—கலுமும்—விளங்காசின்ற—மேனி—(அவர்)சரீரமும்—மின்-மின்ன
ற்கொடியும்—பிரிக்கலாகா-பிரிக்கப்படாவாம்—மங்குல்—மேகங்களா
னவை—தவழ்—(மேலே)தவழ்கின்ற; வென்கொடியும்—வெண்ணக்கொ
டியும்—வானதியும்—ஆகாயங்கையும்—வேறு-வேறாக—அறியலாகா—

அறியப்படாவாம்—எ-று. (இதுபொதுவாயணி) (கருத்து) சந்திரனும்பெ
ண்கள்முக்கமும்—மின்னலும்—பெண்களுடையமேனியுமென்கொடியு
ம்ஆகாயங்கையும்வழிகினால்வேறுபடுத்தப்படாவாம் என்பதாம். (உரு)

சந்தருமென்புனைதவழ்த்திலமெவரும்
பந்துபயில்கோதையர்பகம்பொண்ணியால்
மைந்தருவியன்சினையணிந்தனர்தன்றோ
வந்துவணியேற்பவார்மகிழ்த்திடவழங்கும்.

(இ-ள்) சந்தம்—சந்தனத்தட்டைகளது—நது—மகன்முள்ள—மெ
ல்-மெல்லிய—புனை—புனையானது—தவழ்த்த—படிந்த—சிலமெவரு
ம்—மேல்விடெங்கும்—பந்து—பந்தாட்டத்தில்—பயில்—பழகுகின்ற—
கோதையர்-மாதாரானவர்—பகம்பொன்—பசியபொன்னாலாகிய, அணி
—ஆபரணங்களையும்—யாவும்—மற்றெல்லாவற்றையும்—ஐந்தரு—பஞ்சத
ருவினுடைய—வியன்—பெரிய—சினையணிந்தனர்—அணிந்தனர்—வே
யந்தார்—அதன்றோ—அதனுலன்றோ—வந்து—(தமிழிட்டு)வந்து—
ஏற்பவர்—இரப்பவர்க்கு—மகிழ்த்திட—மகிழ்முடபடி—வணி—மிகுபாரக—
வழங்கும்—விரும்பப்பட்டவற்றைக்கொடுக்கும்—எ-று. (இதுசிறப்பக
தருவுக்குஅகுறித்தமையால்) ஏதுத்தகுறிப்பணி(கருத்து) மேல்வி
ட்டிதற்பந்துவினயாடுகின்றபெண்கள் ஆபரணமுதவியவற்றைச் சிறு
நிப்பஞ்சத்தருக்களில் அணிந்தனர் அதனுல்லலவோ அத்தருக்களி
ந்தவர்களுக்குநின்றன என்பதாம். (உச)

இதுவும் கவிவிருத்தம்.

வாய்த்தயின்னைமடைந்தயராகிவிண்
போந்திடாமலன்றோமலர்ப்புங்கவன்
சாந்தவளித்தமணிபக்குன்றென
வெந்துவெம்முலைப்பாரியற்றினான்

(இ-ள்) மலர்-காமரைப்பூவினிருக்கின்ற—புங்கவன்—கான்முக்க
உருளானவன்—விண்—மேகத்தின்கண்—வாய்த்த-பொருந்திய—மின்
னை—மின்னற்கொடிகளை—மடந்தையராகி—மங்கையராகி—போந்தி
டாமலன்றோ—(அம்மேகத்தினிடத்தே) போகாதிருத்தற்கன்றோ—சா
ந்து-சந்தனத்தை—அணித்த—பூசிய—ஏது—சுமக்கப்படுகின்ற—வெம்
விருப்பத்துசெய்கின்ற—பாரம்-பாசம்சூரிய—முலை—முலைகளை—த—மணி
யக்குன்றென—பொன்முலையைப்போல—இயற்றினான்—(அவருக்கு) உ
ண்டாக்கினான்—எ-று. (இதுபயன்மற்றறிப்பணி) (கருத்து) சேர்மி
வனுனவன்மின்னல்களைப்பெண்களாகி அய்மின்னல்களாகிய பெண்
கள் மேகத்திற்கெல்லாமலிருக்கப்பொன்முலைகளைப்போலே அன்முலை
களைப்படைத்தான்—எ-று. (உரு)

வெங்கதிர்சாந்தரெனயிதர்ப்பரித்

தருவன் குளமிற்றகாத்திடன

தெங்கிலெண்ணுப்பழத்திசுள்ள முகத்தினுந்
பங்கமெய்து மதுகிண்பாப்பெலாம்

(இங்) வெம்-வெவ்-விய-ததி-கிரணங்களையுடைய-கடர்-சூரி
யனுலன்-மேவிய-தவகிய-சேர்-ததிரிபுட்டிய-பரி-குதிரைகளு
கைய-வல்-வலினம்-தங்கு-தவகிய-குளமடில்-குளம்புகளாலே-
ததர்-ததிட்டன்-உடை-தன்னலாகிய-தெவகின்-தெவன்னலாக-நுடைய
-ஒள்-ஒளரிய-மும்-கவிர்களின-து-தென்-தெளிவு-பொரு-ததிக-
அமுதத்தினால்-கீரினு-மதுகின்-விதிகளினுடைய-பாம்ப்பலா
ம்-வரிவுக்களால்-பங்கம்-சேருகல்-எய்தும்-அவ்-பயம்-
-ம-வ-தெவகிறகு-சூரிய-மண்டல-ததற்கும்-கொடர்-புகழ்பிசக-தா-
கொடற்பு-வலிவகிபணி-சூரிய-சூரிய-வ-ததேகி-ததிட்டிய-குதிரைக
ளுடைய-கூற-குளம்பால்-உடை-பட்ட-தேவகாய்களின்-நீரினால்-விதி
களதே-ததையு-என்பதாம்.

(உக)

நிலையெண்ணெய்தீர்ந்தெண்ணெய் நாட்டோற்
 குலையுபாதிமதினையெனக் கொம்பெனார்
 சிலநொளவா னுயல்பெய்தியவாடவ
 ளுலகோத்துமுயல்மதியென்பதால்

[illegible]

புலவர்க்குப் புகழ் உண்டாக

மலையாள மொழி

கனம் மக்களே கீழ்க்கண்ட விவரம் உண்மையானதாக உள்ளது.

சுவாமியே மல்லக் கையெழுத்து

[illegible]

உயர்க்கலைணி (குத்து) கணவரானவர்கள் தங்கள் மாதர்களையெய்த
 அழிந்தமாததீர்த்தில் அம்மாதர்களெவ்வித தங்கள் கலையெய்து
 கலையெய்து அனாபிதசெர்ப்பார்கள்-எம். (2-அ)

பெருந்திருநகரம் பூங்குடி கிணம்பாடிப்பறை
காத்துமழுமுகா தலாபாறொல்வார்
திருநாவுரம் முகந்திங்கென னறபிலா
வருந்தவந்தபுள்ளார் தலாநா தியுமால்

(தின) அனம்-அன்னங்களானவை-பொருந்தருது (தீயதரி) ஸையாதிருக்க-பூ-அழகிய-சொம்பு-சிலம்புகளது-அட்பு-சு வையானது-அற-நீங்கும்படியாக-காந்து-மறைந்து-தந்த-மா- தம்முமிர்தியலும்-கமதலர்பால்-அன்பரிடத்து-செல்வார்-ம-ள ளா) செல்லுகின்ற மண்ணையது-கருந்து-திருத்தமாயிய-ஒ ளிப்பாருந்திய-முகம்-முகத்தை-நிககொளையு-சந்திர-து நினைத்து-அநல்லா-அதனதுநிலவை-அருங்க-உண்ண-வந்த-வந்த த-பூ-சகோங்கொளையை-ஆர்த்து-ஒலித்து-அலர்-துற்றும்- வெளப்படுத்தும்-என்று (திதுழசத்தந்த-சந்திரனை-பயங்கலா ஸ்யங்கவணி, (கருது) சயங்கமாமிடத்து-மறை-திருவல்லுற-மறைந்த க-முதலத்த-சந்திரனை-மறைவணி, அச்சந்திராதின்கலை உண்ண வந்த சகோங்கொளையை சந்தித்து அவ்வாவெளிப்படுத்தி யலர்-து ற்றும்-எனம். (25)

மலயமா தந்நுண்ட மணிக்குவைக்

குலவுலாந்தடையோர்சொலிதகுற்றமே

யலகில்பல்வளஞ்சேர்த்தியவா வண

முலகமுண்டருண்டாவ்வுழி ஒருக்குமே

(இ-ள்) மலயம்-பொதியாமலையிதிருக்கின்ற—மாநதவன்—அகஸ்தி
யமுனிவனால்—உண்ட—குடிக்கப்பட்ட—மணி—மணிகளது—கு
வ்வகட்டத்தையுடைய—துவவு-வகைவாகிய—வார்-கெடிய—கடல்-
தலை—அவ்விட-கணக்கில்லாத—பலவளம்—பலவளையாகியவளங்க
ளையும்—சாத்திய—தன்னுடைய, ஆவணம்—கடைக்கு—கோ-ஆப்
பெண்ட—சொலின்-சொன்னால், குற்றம்—(அச்சொல்)குற்றமேயாம்
—உலகம்-உலகத்தை, உண்டமுள்ளிமுக்கியநீயி, மால்—கிருப்பின்
து—வயிற்று—வயிற்றை—ஒக்கும்—(அது)ஒத்திருக்கும்—(அகல—ல்)-து
(இதுசெய்யுடுகுறியணி)-(கருத்து)உடைக்கடைக்குறப்பென்று சொன்
னதற்குற்றமாய் அக்கடைதிருமாலவயிற்றைஒத்திருக்கும் என்பதாம்.

நீதி மாவண சித்திலப்பத்தாருட்

கேழல்கம்பலையா வினசுக்குடிலார்

பாடல்வண்ணமுடைய கன்னம்பகன்நிட்டன்

கோடலிசயலர் திருக்குறையின் மொழி

சாந்தமுழுவியுள்ளத்தகடமுலைக்
காந்தபன்மணிமேகலைக்காழல்து
லேந்திவிண்ணிலியங்கலரிதென்து
பொந்தமங்கையிர்க்காப்பொன்னனார்

(இ-ள்) இக்ககர் - இக்ககரத்துள்ள - பொன்னனார் - சித்தென்பெர்
ல்வார் - சாந்தம் - சந்தனத்துள் - முழுவியு - முழுவியு - வள்ளத்த - நத்த - த
டம் - மலைபொழு - முலை - முலைகளையும் - காந்த - விளங்காவின்ற - ப
ன்மணி - பலாவிளங்காவின்ற - மேகலை - மேகலையின் - காழ - சாந்தகலைபு
டைய - அல்குல் - அல்குலையும் - ஏந்தி - சமந்தவெகாண்ட - விண்ணி
ல் - வானத்திலே - இயங்கல் - உலாவுதல் - அரிதென - (எமமா) செல்முடிவ
தன்மென் - இவ்வெனது - பொந்த - இவ்வெனது - மங்கையர் - தெய்வபக
ளிரே - ஈ - ஹ. (இதுபொருட்டறகுதிப்பணி) (கருத்து) தன்னைதயும்
அல்குலையுஞ்சமந்தவால்வலரிதென்றுபொன்னகர மாதர்களே இக்ககர
மாதர்களே கவந்தார்களென்பதாம். (உள்)

கவிவிருத்தம்.

வள்ளியிர்க்காமன்னர்மன்னவன்
நன்னயிழ்ச்சுமலர்த்தண்ணத்தாரினன்
கனைகனையுல்கொருமுன்முககாத்தரு
ணன்னன்பெயரிபகாயவேவினன்

(இ-ள்) உலகொருமுன்முகம் - (கண்ணபுச்சரிக்கின்ற) முன்னுலகத்
தொடியும் - கனைகனையு - ஆதாரமாய - காந்த - (ஆபத்திலின்றுவந்த) த
து - அநன் - (விருமப்பபட்டவற்றறத்த) தருகின்ற - களவென்பபெரிய
- களவென்பபெயர்பெற்ற - வன்ம - செல்வத்தினுலே - மலி - சிறந்த
- இக்ககர் - இம்மாவிற்க்ககரத்திலுள்ள - மன்னாமன்னவன் - அர்
ர்க்ககரகனாவன் - தனையிழ - கட்டவிழ்க்க - சறு - சல்ல - மலர் - மல
ர்களாய - தன் - குளிர்ச்சிபொருத்திய - தாரினன் - மாலையபு
டையவன் - காந்தம் - ஆச்சாரியசெய்கின்ற - மெல்லினன் - கெற்படைய
புடையவன் - ஈ - ஹ. (கருத்து) இம்மாவிற்க்ககரததையு - அர்சாக்
ககரன்முன்முகத்தையு - தருகின்ற - களவென்பபெயர
புடையவன் என்பதாம். இதுமுதல்(ரு) பாடல்கள்களெனப்படு (உள்)

ஒன்னலர் பணிமுடியுரிஞ்சதாரினன்
கன்னவிற்றலினன்காலக
றன்னுபொமெனவுலகெற்ற
மன்னுபொனைத்தயும்புக்கு.

(இ-ள்) ஒன்னலர் - பகைவரது - அ
டி - மருடகன் - உரிஞ்ச - தைய - தருக
கனையுடையவன் - கல் - கல்லோடு - க
கனையுடையவன் - தமலம் - தாமதாமலர்பே - க
த்தாங்கனையுடையவன் - தன் - தன் - உயிராமென் - உயிர்ப்பாலி

னைத்து - உலகில் - உலகினிடத்து - தன்சிய - பொருத்திய - மன் - நிலையு
ள்ள - உயர்னைத்தையின் - எல்லாவுயிர்களையும் - புரக்கும் - காப்பாற்ற
கின்ற - மாட்சியான் - பெருமையையுடையவன் - ஈ - ஹ. (கருத்து) ப
கைவர்முடிபெந்தாட்களையும்கல்லோடுபெறுகியதோட்களையும் தாமதா
மிகர்க்கனையுமுடையவன் தன்னுயிரைப்போலு மன்னுயிரைக்காப்ப
வன்னன்பதாம். (உள்)

பொருகிலேவேனில்வேளையென்பாற்பிடு

னருவனையாமெனவகன்றமார்பினன்

களைபொருமுடைநிறைக்கடலந்தானையான்

திரகுவிவஞ்சினக்களிற்றையசிறந்தான்.

(இ-ள்) பொரு - பொர்செய்கின்ற - சிலை - (கருப்பு) வில்லையுடைய
- வேனில் - வசந்தகாலத்துக்குரிய - வேளைய - மன்மதனைப்போலும்
- பொற்பினன் - அழகினையுடையவன் - அரு - அரிய - வரையாமென
- மலையைப்போலும் - அதன் - மார்பினன் - மார்பினையுடைய
வன் - களை - களையெய்தும் - பொரு - பொர்செய்கின்ற - முடை - புலா
னற்றம்பொருத்திய - தினா - அலைகளையுடைய - கடல் - கடல்போலும்
- தானையான் - செனைகளையுடையவன் - திருகு - வஞ்சனையும் - வெஞ்
சினம் - வெவ்வின்கொபத்தையுமுடைய - களிற்றைய - களிற்றுபோ
லும் - சிறந்தான் - கோபத்தையுடையவன் - ஈ - ஹ. (கருத்து) மன்மத
னைகிராழனையும் மலையைநிகர்மார்பையும் கடலைநிகர்செனைகளையுமயா
னையநிகர்க்கொபத்தையுமுடையவன் என்பதாம். (சுய)

வெங்கலியிருள்கெடவெண்ணினாவயிழ்

இக்களங்கலிகையான்நிசிரியொன்றினு

லங்கன்மாலிலமுழுதளிக்கூற்றமலர்ன்

மங்குலினெழும்புக்குதவும்வன்கையான்.

(இ-ள்) வெங்கலை - தீயவறுமையாகிய - இருள் - இருளானது - கெ
ட - அழிய - இக்கள் - சந்திரன்போல - அம் - அழிய - வெள் - வெள்ளி
ய - நிலா - நிலைவு - அழி - வீசுகின்ற - கலிகையான் - குடையையுடைய
வன் - திரியொன்றினு - வகசக்கரத்தினுலே - அங்கன் - அழகியவி
டத்தையுடைய - மா - பெரிய - நிலமுழுதும் - பூமியனைத்தையும - அ
ளிக்கும் - அர்சாருகின்ற - ஆற்றலான் - வல்லமையுடையவன் - மங்கு
லின் - மேகத்தினும் - எழுமடங்கு - ஏழ்புறக்கிசுமாத - உதவும் - கொடுக்க
தின்ற - வன் - வரம்பொருத்திய - கையான் - கையையுடையவன்
- ஈ - ஹ. (கருத்து) உலகெல்லாமொருகுடையிலாள் பவன்மேகத்தையு
பார்க்கிலும் ஏழுபுறக்கிசுமாதக் கொடுக்குகையையுடையவன் - ஈ - ம. (பு)

அருளினதுறையுணல்வறத்தின்வெவ்சொற்

மெருளுகலவியத்தெய்வமாக்கடல்

சுனாகடற்புனிபுகழ்குணக்குன்றஞ்சுட

பொருதவழுவகலவென்கேசேறனன்.

(இ-ள்) அருளினை ஆருணியினது—உறப்புள்—விடாயுள்ளவன்—
—கல்லறத்தின்—கல்லறமுகிய (பயிரி) னது—வேலி—வேலியாயுள்ள
வன்—சொல்—தூல்களாலே—தெருருறு—(பலவகைப்பெற்றுள்ளையு
ம்) அறிந்த—கல்கி—கல்கிக்கு—தெய்வம்—தெய்வத்தன்மைபொருந்திய
—மாக்கடல்—பெரியகடலாயுள்ளவன்—குறை—ஒலிக்கின்ற, கடல்—கடல்
போல—புனி—புரியுள்ளோரால்—புகழ்—புகழப்படுகின்ற—குணம்—
சற்குணங்களெல்லாஞ்சேர்ந்த—குன்றம்—மலையாயுள்ளவன்—கடர்—ஒ
ளியையுடைய—எரி—நெருப்பானது—தலழ்—தவழுகின்ற—ஆலங்கல்—
மாலையைத்தரித்த—வேல்—வேலையுடைய, அரசர்—பகையரசர்—பிய—(பா
னைகருக்கு) ஏறா—ஆண்கிங்கம்போல்பவன்—எ-று. (கருத்து) (கிரு
பைக்குரிய) னவன் தருமத்திற்கு வேலியானவன் கல்கிக்குக்கடலான
வன்குணத்திற்குக் குன்றானவன்பலிக் மன்னர்க்குச் சிறக்கமானவன்
என்பதாம். (ய2)

நகரப்படலம்—முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அன்னதீதக்கண் ணுற்றபட்டலம்.

—(*)—

அஃதாவது—நளமகாராஜன்—அன்னதீதக்கண்டதாம்.

கவிநிலைத்துறை

இன்னதன்மையானதுவெந்தெழிற்ணிதோன்
மன்னர்மன்னவன்மாரணழில்வகைகலங்கேட்டுக்
கன்னலஞ்சுவைகளிந்தசொற்றமயந்தியென்னு
பொன்னங்கொம்புண்பயலொடும்வைகலும்புலம்பும்.

(இ-ள்) கன்னல்—சர்க்கரைபோல—அஞ்சுவை—மதுரச்சுவையி
னாலே—கனிந்த—முதிர்ந்த—சொல்—சொல்லையுடைய, தமயந்தியென்னு
ம்—தமயந்தியென்கிற—பொன்னங்கொம்புண—கற்பகப்பூக்கொம்பு
போல்பவன்—இன்ன—இப்படிப்பட்ட—தன்மையானது—குணதீதக்கண்
தையுடையவனாகிய—ஏந்து—(பூம்பாரத்தை) தாக்குகின்ற—எழில்—
அழகும்—தினி—வசினையும்பொருந்திய—தோள்—தோள்களையுடைய
—மன்னர்—அரசர்களுக்கு—மன்னவன்—அரசனாகியவனானது—மாண்—
குணங்களையும்—எழில்—அழகினது—வகை—வகையையும்—ஆலம்—செ
லனத்தையும்—கேட்டு—(அறிந்தோர்சொல்லக்) கேட்டு—மயலொடும்—
மயங்குதலொடும்—வைகலும்—தினத்தோறும்—புலம்பும்—புலம்புவான்
—எ-று. * தொல்காப்பியம்—வினையியல்—நல—கு—பல்லோர்பட்டக்கே

முன்னிலைதன்மை, யவ்யின்முன் றுநிகழ்காலத்துச்—செய்யுமென்
துவகிளவியொடுகொள்ளா, இவ்விசையாற்புலம்புமன்னுபுலம்புவா
ள்—என்றாயிற்று (கருத்து) தமயந்தியானவனானதுகுணதீதக்கண்
க்கேட்டு—மயலுறப்பபுலம்புவான்—என்பதாம். (இதுமுதல்—க. பாடல்
தமயந்திகாமச்செய்கைகூறல்.) (க)

தாதனைந்தீதக்கண்னெழுந்தருளியு
லேதமற்றதன்னெழிற்கிணையாமெனவெண்ணி
யுதரத்தின்வேளாணையிற்றெனெருசுதனைத்
துதுவிட்டபளோன்றல்பாற்றற்றத்தனெயிலே.

(இ-ள்) இனம்—கூட்டமாகிய—வண்டு—வண்டுகளானவை—நாது—
மலர்ப்பொடியை—அனைத்து—பூசி—கண்படி—தாக்குதற்கிடமான—
குழல்—கூந்தலையுடைய—தமயந்தியானவன்—வீதமற்ற—குற்ற
மற்ற—தன்—தனது, ஏழிற்கு—அழகுக்கு—இணையாமென—(இவ்வழகு
குதியாமென்று—எண்ணி—நினைத்து—ஆதரத்தின்—ஆசையிலு—
வேள்—மன்மதனது—ஆணையில—ஆகியினையிலே—பயிலும்—தன்காநின்
ற—நெருசுதனை—தன்—மனத்தை—நாது—நாது—தான்நல்பால்—ஆ
தாரிடத்திலே—விட்டன—அனுப்பினவனாகி—துயிலே—நித்திரை
யை—துறத்தன—இழந்தான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திதன்மனதை
நனிடத்துதுதுவிட்டன—அதனால்நித்திரையெவிட்டாள—எ-று.)

மின்னிலக்குவேளான்பெயர்கேட்டும்விழுவாற்
பொன்னினலார்கழல்விதர்ப்பர்கோன்போவைபோன்று
மன்னரியாநிலம்வந்தியாநிடதனைத்தெடுப்ப
வன்னவன்புகழ்கேட்டலும்புகழுகமுற்றயரும்.

(இ-ள்) மின்—மின்னல்போல—(இலங்கு)விளங்குகின்ற—வேல்—
வேலையுடைய—நளம்—நளமகாராஜனது—பெயர்—நாமத்தை—கேட்டும்—
கேட்டகேட்டுமென்கிற—விழுவால்—(ஆசையினாலே—பொன்
னின்—பொன்னுலாகிய—வார்—நீட்சிபொருந்திய—கழல்—வீரக்கழலையு
டைய—விதர்ப்பகோன்—விதர்ப்பதேசத்தாருடையவரசனது—பொ
வை—பெரியசபையினிடத்து, போந்து—(அவனைத்தொழுதற்குச்செல்கி
ன்றவன்போலச்) சென்று—மன்னரியாநிலம்—அரசர்பலரினும்—வந்தி
யர்—புகழ்விவாரனவர்—நிடதன்—நிடததேசத்தரசனை—ஏத்தெடுப்பு
—அதிக்காமப்புகழ்—அன்னவன்—அப்படிப்புகழ்பெற்றவரசனது—புக
ழ்—கீர்த்தியை—கேட்டலும்—கேட்டவளவிலே—புளகம்—மெய்மயிற்
ச்சிவித்தலை—உற்று—அடைந்து—அயரும்—(தமயந்தி) வாடுவார்—
எ-று. (கருத்து) தமயந்திதன்நிதானின்—அவையிற்சென்நுவந்தியர்—நன
னைப்புகழத்தேட்டுவருநுவான்என்பதாம். * தொல்காப்பியம், வார்த
ல்பொகலொழுக்கன்முன்று கோடு செவிமையுஞ்செய்யும்பொருள். (ந)

அதுதீர்க்கழிகெடி—விருத்தம்.

அவர்கையொழியாமண்ணிலாடவற்றெரிதிரென்றாக்—
கனக்குழையவரானமனர்க்கொருமுற்றங்காட்டி.

இன்னஞ்செய்வண்டியிருந்தண்டார்நளனலாதிவிலையென்று
மன்றகனித்துரைப்பக்கேட்டுமம்மர்சொழுகுமாதே.

(இ-ள்) அநங்கனை-மன்னகனை—ஒழியா - ஒழித்து—மண்ணில்-பூ
மியின்கண்—ஆடவன்-ஒருநகரையை—தெரிதிருன்னு—ஆராய்க்தெடு
ங்களென்றுசொல்லி—கனம்-கனம்பொருந்திய—குழையவரால்—காத
ணியையுடையமகளிரால்—மன்னர்க்கு-மற்றையாசர்களுக்கும்—ஒவொ
ருகுற்றம்-ஒவ்வொருகுற்றத்தை—காட்டி - சொல்லித்து—இன்னஞ்செ
ய-கூட்டஞ்செய்கின்ற—வண்டு- வண்டுகளானவை—இயிரும்-ஒலிக்க
ப்பெறுகின்ற—தன்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—தார்-மாலையையுடைய—
நளனலாது—நளராஜனல்லாமல்—இல்லையென்று—(ஒருவனு) மல்லையெ
ன்று—மனம் - நெஞ்சத்தில்கனித்து—மகிழ்து—உரைப்ப—(அவர்)
சொல்ல—கேட்டு—(தான்)கேட்டு, மம்மர்-மயற்குமாரிய—நோய்—நோயி
லே—உழக்கும் - (தமயந்தி)வருந்துவாள்—எ-று.இலக்கணக்கொத்து
ஒழியியல் - ஐ-அ.அநங்கிசுவிலிருமொழிப்பொருளை-யின்மைமெழிதும்
றையினுளொன்றாகும் இவ்விதியால்அங்கமிலான் அநங்கன்என்றாயி
ற்று(கருத்து)நள்ளே அழகுள்ளவனென்றுமாதர் சொல்லக்கேட்டுத்
தமயந்திவருந்துவாள் என்பதாம். (சு)

பாளைவாய்கமுவிற்றாவிப்பெழஞ்சிதநிவாரை

தாளாதாமரையிற்றுஞ்சுந்தன்பணைநிடதநாட்டி.

விளவளங்கேட்பாள்போலசுஞ்சுப்பானிருபன்சீர்கேட

டாவிமொயம்பினையெண்ணியணிமுலைநோக்கிச்சோரும்.

(இ-ள்) பாளை-பாளைகளானவை—வாய்-பொருந்திய—கமுகில்-பர்
சுக்குமாதின்மேலே—தாவி-பாய்ந்து—படு-குலைகளிலுள்ள—பழம்-க
வரிகளை—சிதறி-உதிர்த்து—வாரை-வாரையின்களானவை—தாள - தா
னத்தையுடைய—தாமரைமில்-தாமரைமலர்களிலே—துஞ்சும்-தாங்க
ப்பெறுகின்ற, தன்-தண்ணிய,பணை - கழனிகளையுடைய,நிடதநாட்டி—
நிடத்தேசத்தினது—நீளவளம் - பெரியவளைக்கதை—கேட்பாள்போல்
—கேட்பவன்போல—குதர்பால் - (அங்கிருந்துவந்து) புதழ்வோரிடத்து
—நிருபன்-அரசனது—சீர்-சீர்த்தியை—கேட்டு-கேட்டறித்து—ஆணி
சிக்கம்போல்பவனுடைய—மொயம்பு - தோள்களாகிய—இன்ன - இ
னத்தை—எண்ணி-நினைத்து—ஆணி-ஆபரணங்கரையுடைய—முலை-
(தன்)முலைகளை—நோக்கி-பார்த்து—சோரும் (தமயந்தியானவள்) வர
டுவாள்—எ-று. (இதுபிரிதினவெனியணி) (கருத்து)தமயந்திபுகழாரரி
டத்துநிடதநாட்டுவளங்கேட்பவன்போல நளன்சீர்த்தியைக்கேட்டு அ
வளைச்சோக்கனத்தனங்களைப்பார்த்துவருந்துவாள் என்பதாம். (இ)

ஒவியத்துறைகையெய்லொருவனையுருவினமிக்க
காவலனொருவன்மற்றோர்கண்ணித்தீட்டுகென்னத்
தாவருமெழிற்சீர்கேட்டத்தானும்நளனுமாக
மேவாவிதினோக்கிமெய்மயிர்பொடிக்குமன்றே.

(இ-ள்) ஒவியம்-சித்திரவிற்பனையது—துறை-வழியிலே—கை
யெய - கவலவனையு—ஒருவனை - ஒருவனைப்பார்த்து—உருவின-
அழகினாலே—மிக்க-(யாவரினும்) மேற்பட்ட—காவலனொருவன்—ஒரு
அரசருமாகியும்—மற்றோர் - வேறொரு—கண்ணி - கண்ணிகையும்—
தீட்டிக்கென்ன—கீவெழுதுகவென்றுசொல்ல—தாவரும்-வருத்தஞ்செ
ர்தலில்லாத—எழிலில்-சித்திரச்சாலையிலே—சீகாட்ட-(அவ்விருவர்வ
ழுவங்கையுடைய)வெழுத—தாணும்-(விரும்பிய)தாணும்—அந்கனனுமா
க(அரும்பப்பட்ட) அந்கனராஜனுமாக—மேவா-பொருந்த—இனிதின-
இனிதாசு—நோக்கி-பார்த்து—மெய் - உட்பிரிவின—மயிர - மயிர்க
ளானவை—பொடிக்கும்-சிலிரிக்கப்பெறுவான் (தமயந்தியானவள்)—
எ-று. (கருத்து) சித்திரவெழிதிக் கொடுத்த இருபடங்களையுத்தமயந்தி
பார்த்துபுகழகமடைந்தாள் என்பதாம். (சு)

வள்ளற்றாக்கலந்தன்னில்வனமுலைநோக்கவெண்ணு

முள்ளத்தாக்களவிற்காணுதொழிந்தநாளுநதொககங்கு

னள்ளிநகர்அபிவிசாணுதற்பொருள்காணுங்கொல்லோ

மெள்ளத்தான்விதியற்கூட்டுஞ்செயலினைவிலக்கலாமோ

(இ-ள்) வள்ளல்-நளமகாராஜனது—தார் - மாலையையுடைய—அ
கலந்தன்னில்-மார்பினிடத்தே—வனம் - சித்திரத்தையுடைய—முலை-
முலைகளானவை—தினக்க - அமுத்தானிமக—எண்ணும் (அவனை) இ
டைவிடாதுநினைக்கின்ற—உள்ளத்தாள் - மனத்தையுடையதமயந்தி
யானவள்—கனவில்-சொப்பனத்திலே—காணுது-காணுதிருக்க—ஒழி
ந்தநள-கழிந்தநாளும்—உளதோ-உண்டோ—(இல்லை)காணு(முன்)கா
ணப்படாமல்—நல்ல—பொருள்-ஒருபொருளை—கங்குல் - இரவி
னது—நளில்-நடுவிலே—கூர்-செய்யப்பட்ட—துவிலில்-சித்திரையின
ல்—காணுங்கொல்-(ஒருவன்)காண்பானே—(வெலின்)விதியால்-உழி
னால்—கூட்டும்-(அதனை)கூட்டிகின்ற—செயலினை(அந்நிதினையின்)
செய்கையை—மெள்ளத்தான் - விவரயாமலேனும்—விலக்கலாமோ
(அசம்பவமென்று)விலக்கலாமோ—ஆனது—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி
நளனைக்களவிற்காணுதொழிந்தநாளில் கண்ணிதொகுதபொருள் க
ளவிற்காணுது காணுதநளனைக்களவிற்கண்டது விதிக்கூட்டுஞ்செயல்
என்பதாம். (சு)

கூட்புலனென்னுந்துயகதவடைத்திதயமேய

வட்புலனொடுங்ககோக்கியுறுதுயிலென்னுந்தொழி

புட்குலஞ்சுமனுவைவெலிறையெழிற்பொவிவுகாட்டு

முட்பொதிபகத்தாட்செய்யமுளிர்போளருகததினாட்டு.

(இ-ள்) துய-நீர்த்துளிகளைத்துலிய—ரட்புலனென்னும்-கண்ணி
மைகளென்கிற—கதவு-கதவுகளை—அடைத்து - சாதிக்கொண்டு—
இதயம்-நெஞ்சமாகிய; (தன்னிட்டுள்)மேய-தகசிய—உட்புலன்-மனம்
எனது—ஒடுங்க-அடங்க—நோக்கி-அச்சமயம்பார்த்து—உ-று - அடைந்
து—அபிலென்னும்-நித்திரையென்கிற—தொழி - பாங்கியானவன்—பு

புருஷம்-பறவைவியினமானது—தமயஸம்-வட்டமிடப்பெறுகின்ற—வை
-காம்பொருந்திய—வேல்-வேலையுடைய—இறை - நளமகாராஜனு
ய—அழிவு-அழுகின்ற—பொருள்-பெருக்கத்தை—முன்-முன்னுள்ள
வே—பொருளிறைந்த—பசு-பசிய—தான் - தன்னையுடைய—பெரிய
முன்னிப்பால்-செந்தாமரைமலர்-பொலும்—முகத்தினுட்கு-முகத்தை
தையதமயத்திற்கு—காட்டும—காண்பிப்பாள்—அ-அ- (இதுஉருவக்
ணி) (கருத்து) நித்தியபென்னும் பாகவியானவள் தன்னது அழகைத்
தமயஸத்திற்குக்காட்டுவாளென்பதாம். (அ)

தாமரைமுகங்கள்வாட்டுத்தண்பனிக்காலத்தன்னிற்
காமர்வெம்பகனீட்டித்தவண்ணமுங்கணவர்த்திரந்தோ
ரேமுறுவேனிற்காலமிரவுகீட்டித்தவாறு
தாமமென்கூத்தற்செவ்வாயுத்துடியினடையாவன்னே.

(இ-ள்) தாமரை-தாமரைமலர்களுடைய—முகங்கள் - முகங்களை
—வாட்டு-வாட்செய்கின்ற—தண்-தண்ணிய—பனிக்காலம் - பனிக்
காலமானது—தன்னில்-தன்னிலே—காமர்-அழகிய—வெம்பகல்-வெ
வையபக்கல்—கீட்டித்தவண்ணமும் - நீள்வித்தபடியும்—கணவர் (கம்
முடைய) நாயக்கனினும்—நீர்நதோர்-நீர்வினமர்நர், எம் - மையிலே; உ
த-அடைதற்குக்காரணமாகிய, வெளிந்காலம் - வெயிற்காலமானது (க
ன்னில்) தன்னிலே—இரவு-இரவை, கீட்டித்தவாறும்-நீள்வித்தபடியும்
—தாம-புகைபோலும்—மெல்-மெல்லிய—கூத்தல் - கூத்தலையும்—
செல்-செய்ய—வாய்-வாயையும்—அடி-உடுக்கைபோலும்—இடை-இ
டையையும்; உடைய - தமயஸ்திய-வன்—அயர் - அன்பப்படுத்திக்
காரும்—அன்னே-இதுஆச்சரியம்—அ-அ- (கருத்து) பனிக்காலம்பகல்
கீட்டித்தவாறென்காலம் இரவைகீட்டித்தவாறென்காலம் அயர்ப்ப
பத்தான். (அ)

மணியழுவனையதோளார்மனவலியகற்றாதுத்திப்
பணவரவல்குற்செவ்வாய்ப்பைப்தொடி குணநாலாக
வலியினார்தீர்த்தமுத்தக்கோர்த்தன்னவாகர்சென்னி
நணியவலியங்கும்பைப்பொற்றாமரைத்தானினீனே.

(இ-ள்) அசார்-அசரனுடைய—சென்னி- தலைகளிலே—தணியற-
ஒழிவில்லாமல்—விளங்கும்-விளங்குகின்ற—பைப்பொற்றாமரை-பசி
யப்பொற்றாமரைமலர்களாகிய—தானினால் - அடக்கையுடைய, (நளமகா
ராஜனவன்) அரவு-பாம்பினது—துத்தி- கரும்புள்ளிகளையுடைய—
பணம்-பட்டம்போலும்—அல்குல்-அரைமுன்பக்கத்தையும்—செவ்வா
ய்-செய்யவரவையும்—பைத்தோடி - பச்சைவலையல்களையும் உடைய
தமயஸ்தியினது—மணியழுவனைய-மணித்துண்போலும்—தோளா
ர்-தோள்களையுடையகாளையாது—மனவலி-தையிந்தை—அகற்றும்-
நீக்குகின்ற—குணம்-குணமானது—தாலாக - இழையாக—அணி (த
ன்) அழகினிலே—கிளர்-விளங்குகின்ற—கீர்த்தி-கீர்த்திகளாகிய—மு
தம் - முத்துக்கள்—கோர்த்தன் - (அவ்விழையிலே) கோர்த்தக

—அ-அ- (இதுகுணத்தினாலும்- கீர்த்தியின்முத்தையம்ஆரோபித்த
தால்உருகவிணி) (கருத்து) நளமகாராஜன் - தமயஸ்திக்குணமேதாலாகவு
ம், தன்கீர்த்தியேமுத்துக்களாகவும்—கோத்துக்கொண்டிருந்தான்—என்
பதாம். இதுமுதல்-பிசு-பாடலுள்ளதுகாமங்கூற்று. (ய)

வனப்பினில்வென்றவெந்தவையக்கொளுங்காலமென்றக்
களைத்துவண்டிமிருங்கூத்தல்கருதியவிலகந்தப்பாத்
தனிப்படையாகவேற்றெண்ணின்னறாளஞ்சிந்தத்
குணக்குமென்கரும்பான்மேருவிலியையவெல்லுக்கொளான்.

(இ-ள்) தாளம்-முத்துக்களானவை—சிந்த - உதிர்நின்ற—குணிக்
கும்-வளைக்கப்பட்ட—மென்கரும்பால் - மெல்லியகருப்புவிவ்வினிலே
—மேருவிலியை - மேருவையிலல்லா கக்கொண்டகடவுளையும்—வெல்
லும்-வென்ற—கொளான்-(பெருமையையுடைய) மன்மதனுனவன்—
வயம்-வெற்றியை—கொளும்-கொள்ளுதற்கேற்றின்ற—காலொன்னு-
காலு(மிதுவே)யென்னது—வண்டு-வண்டுகளானவை—களைத்து-ஒலித்
து—தும்பும்-ஏறப்பெறுகின்ற—கூத்தல் - கூத்தலையுடையதமயஸ்தியா
வள—கருதிய-(தன்னிலே) குறிக்கப்பட்ட—இலக்கம்-குறியினின்று
ம்—தப்பா-தப்பாத—தனி-ஒப்பற்ற—படையாக-அயுதமாக—வனப்பி
னில்-அழகினால்—வென்ற (தன்னை) - வென்ற—வெந்தைக்கீர்த்திகளா
னை—வேறற்கு-(அப்படையால்)வெல்லுதற்கு—எண்ணின்ன - ஆலோ
சித்தான்—அ-அ- (கருத்து) மன்மதனுனவன் தமயஸ்தியப்படையாக
க்கொண்டுகளைவெல்லுகின்றதான் என்பதாம். (ய)

அணங்கினுக்கணங்குசெய்யுமணிகளாஞ்சில்லோதி
குணக்கமழகுருதிவைவேற்கொற்றவன்செவியுறமுன்
மணக்கமழதென்றற்றேரோன்வாக்குபைக்கழைவிற்பூட்டுங்
குணஞ்செவியப்பட்டதன்னுனவன்மையார்குணிக்கதயாலார்.

(இ-ள்) அணங்கினுக்கு - தெய்வமகளிருக்கு—அணங்கு-வருத்த
த்தை—செய்யும்-செய்கின்ற—அணி-அலங்கரித்தலாலே; கிளர் - விள
ங்குகின்ற—அம்-அழகிய—சில் - பொன்வட்டத்தகட்டணிபொருந்தி
ய—ஒதி-கூத்தலையுடையதமயஸ்தியினது—குணம்-குணமானது—கம்
ழ-நாழுகின்ற—குருதி-உதிர்ந்தையுடைய—வை - கூர்மைபொருந்திய
—வேல்-வேலித்தாங்கிய—கொற்றவன் - நளமகாராஜனு—செவி-கா
திலே—உறுமுன்-அடைவதன்முன்னே—மணம்-மணமானது—கம்
ழ-மணக்கப்பெற்ற—தென்றல்-தென்றலாகிய—தேரோன் - தேரையு
டையமன்மதனால்—வாக்கு-வளைக்கப்பட்ட, பைக்கழைவில்-பசியகரு
ப்புவில்லிலே—பூட்டு-ஏறிடப்பட்ட—குணம்-குணமானது, செவி-
(அம்மன்மதன்) காதிலே—பட்டது-அடைந்தது—அன்னுன் - அப்ப
டிப்பட்டமன்மதன்—வன்மை-வல்லமையை—யார்-யாவர்—குணி
க்கற்பாலார்-அளவுசெய்யவல்லவர்—அ-அ- (கருத்து) தமயஸ்திக்குணதி
சயமானதுஎன்காதில்விழமுன் மன்மதனுனவன்விற்பூட்டுங் வல்ல
மையயார்கொல்லவல்லவாள் என்பதாம். (ய)

கல்வியின் ஊற்றைகேட்பாயகாவலன் தன்னை யின்னை வெல்குவென்னெஞ்சின் விழைவு நுகர்ப்புலில்லான் மல்லலம்புவனமூன் றும்வென்றதன்வரம்பில்சீர்த்தியல்கலிலையென் னுமாயிழிணுகுத் துலின்றான்.

(இ-ள்) கல்வியின்-கல்வியினது—துறை-வழியில்—கேட்பேரய-வல்லவனாகிய—காவலன் தன்னை-அரசனை—இன்னே-இப்போதே—வெல்குவென்ன-வெல்லுவென்ன—எனெஞ்சின்—(தன்)மனத்தில், விழைவு—ஆசைகொண்ட—கருப்புலில்லான்-கருப்புலில்லையுடைய-(மனம்தன்னவன்), புலனமூன் றும்-உலகமுன்னறையும்—வென்ற-(அதுவரைபில்) வென்றுசம்பாதிக்கப்பட்ட—தன்-தனது—மல்லல்-வளமபொருத்திய—வரம்பில்—அளவில்லாத—சீர்த்தி-சீர்த்தியை—அல்கலில்-சுருக்கலில்லாத—ஐயமென்னும்-சந்தேகமென்கிற—ஆழியின்-கடலுள்—உகுத்து-முழுக்கச்செய்து—நின்றான்-(இதைத்து)நின்றான்—எ-று. (கருத்து) நாளனவெல்ல-விருப்பம்மதனானவன்—தன்கீர்த்தியைச்சந்தேகக்கடலிற்கொரிந்து மயங்கிநின்றான் என்பதாம். (மரு)

தன்னன்றதுளிக் குங்கூந்தற்றமயர்கீழையுழிபோர்வே

லண்ணறன்புயமுங்கூட்டுமவிதிவலியுழிற்றம்மா

மண்ணமைமுழவுத்தோளான்மனவலிக்கவசமாந

னென்மலர்வாரியாலுமுந்நறப்பினந்ததன்றே.

(இ-ள்) தன்-தன்னலிய—நறு-மலர்த்தேனை, துளிக்கும்-துளிக்கிற—கூந்தல்-கூந்தலுள்ள—தமயந்தி-தமயந்தியினுடைய—முலையும—முலைகளையும்—போர்-போர்க்குரிய—வேல்-வேலைத்தாங்கிய—அண்ணல்-நளமகாராஜனுடைய—புயமும்-தோள்களையும்—கூட்டு-சேர்க்கும்—விதி-செய்வத்தினது—வலி-நினைப்பானது—அழகிற்றவையனுடைத்தாயிற்று—மன்-துடைத்த—அமை-அமைந்த—முழவு-மத்தளம்போலும்—தோளான்-தோள்களையுடைய—அவ்வரசனது—மனவன்-நாதரியமாயி—கவசம்-கவசமானது—மாரன்-மன்மதனது—ஒன்-மெல்லிய—மலர்வாரியாலும்-பூவம்பிணலும்—உரன்-உரங்கெட—புரிந்தது—கிழிந்து—எ-று. (கருத்து) தமயந்திமுலைகளையும்சீர்திர்தோள்களையும்சேர்க்கும்விதிவசம்வலுமையுள்ளதுகனனதுதாரியமாயமனக்கவசமானதுமன்மதபாணத்தாங்கிழிந்ததுரன்பதாம். ()

தேங்கமழதுளவினா னுநாள் முகத்தேவுகாளுந்

தாங்குகுங்காமவெம்மைதரிக்கிலராகியுன்றே

வாங்குதன்முனைபிறன்னென்மலர்வயின்வநீர்தார்மன்ன

வீங்குகுநிழலிற்றென்றுமதனையெல்வாறுநீங்கும்.

(இ-ள்) தேன்-தேனானது—கமழ-மணக்கப்பெற்ற—துளவினா—துளசிமாலையையுடையகடவுளும்—நான் முகத்தேவும்-நான்குமுகங்களையுடையகடவுளும்—நானும்-நானாகும்—தாங்கு (பாவாறு) தாங்குதற்கரிய—காமவெம்மை-மன்மதனுணடாகிய வெப்பத்தை—தரிக்கிலராகி-பொறுக்கமாட்டாதவராகி—வாங்கு-வளைந்து—தன்

மனையில்-குளிர்ச்சிபொருந்தியபாற்கட-வின்கன் ஊற்ற—தன்னென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர்வயின்-தாமரைப்பூக்கின்கன் ஊற்ற—வநிந்தாரை—வாசனச்செய்திருந்தோன்—மன்னன்-அரசனுனவன், நீங்குநீங்காத—நிழலின்- (தன்னு) சாயைவடிவமாக—தோன்றும்-தோன்றாதி—மன்களை-மன்மதனின்—மனம்—எவ்வாறு எவ்வபாயத்தினாலே—நீங்கும்-நீங்கமாட்டுவான்—எ-று. (கருத்து) பிரமமும், விஷ்ணுவும், காமக்கனலுக்காற்றாமல்-கடலிலும்மலரினமிருக்கிறார்கள்—அவையிலுள்ளமதனைவிட்டுவலுநீங்குவான்-எ-ம். (மரு)

மான்சீரணஞ்சுழந்த மன்னவனுளத்தினுதி

தாநலப்பருவகென்னுத்தோழியுன்பொழுக்கல்லு

காநமும்புழுகுவகொட்டி நலகம்ணிமுதச்சுருட்டு

நீனிமரணிககட்கொங்கைக் குடத்தினுனிந்திபுக்காள்

(இ-ள்) மான்-நாணமாகிய—சீரணம்-அகழியினாலே; சுழந்த-சுழப்பிட்ட—மன்னவன்-அரசனது—உளத்தினு-மனத்தினுள்ளே—தா-குற்றம்மற்ற—நலப்பருவமென்னும்-மனக்கப்பருவமென்கிற—தேயி-பாங்கியினாலே—அன்பொழுது-(அவன்மே)லன்புபெறக—நல்கு-கொடுக்கப்பட்ட—காநமும்-கனதாரியையும்—புழுகும்-புழுகையும்—கொட்டி-அப்பி—நகைக்காந்திபொருந்திய—பணி-அழகிய—முத்தம்-முத்தவடத்தை—குட்டி-குட்டப்பெற்ற—நீனிமரணி-நீலமணிபோலும்—கண்-குங்குந்தையுடைய—கொங்கை-முலைகளாகிய—குடத்தினால்-குடங்கலினால்—நீந்தி-(அவ்வழிகையக்)கடந்து, பக்காள-சென்றான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியானவள்ளனது மானமென்னும்புரியக்கொங்கைக் குடங்கலாலேநீந்தி அவனுள்ளத் துப்புருந்தான்-எ-ம். (மரு)

கிறையனிகுடைந்துபாடு செமலர்ப்பகழிமாரி

நற்றலியலங்கன்மார்பிற நினைத்தலினைபுக அன்பகி

கறை மகினைக்குகற்குமகாலையுமனைபுடில்லாத

பிராநியாமனுள்ளத்தீட்ககினன்பிறங்கற்றோளான்

(இ-ள்) பிறக்கல்-மகிபோலும்—தோளான்-தோள்களையுடைய நன்னுனவன்—கிறை-கிறையையுடைய—அளி-வண்டிகொணவை—குடைந்து-தூண்டு—பாடும-பாடப்பெறுகின்ற—தேம்-பரிமளம் பொருந்திய—மலர்ப்பகழி-பூவப்புகள்—மாரி-பழையானது—நற்றை-தேனையுடைய—கரி-மலர்—அலகல்-பூவையுணிகத—மாரி—மார்பின்கண்ணை—தலைத்தலின்—(மீசலினால்) வையும்-இளைத்தலாலுண்டாகின்ற—துன்பம்-தனதுதுன்பத்தை—சுறையி-சுறையில—வள்ளுகும்-வள்ளுகாசிற, நுகுந்தாலையும—இரக்காலமுப—(கறைமதி) சந்திரன்போல—(வள்ளுகும்) வள்ளாசின்ற, தலையு-பாயலும்—அல்லல்-அல்லமன்—பிரா-மற்றோருவரும்—அதிராமல்-அ

நியாயிகா—உள்ளது. தன்மனத்தின் கண்—அடக்கினான். மனதின்
தன்—அ.று (கருத்து) மனமதபாஷைதொழுண்டான் துன்பத்தைகளா
மகாராஜன் பிறர் நியாமனைக்கி னுனான் பதாம். (பெ)

தனர்கொடுமெனச் சும்னையத்தனிக்குடை சீழந்து மனம்பம்பொற்
கொகொளிப்பூண்டு ன்விமன் பாவையாகேட்டவசெய்யா

வினாவிலிருந்து விலகிவிட்டால் அது பற்றாக்கிராமம் அல்ல. பற்றாக்கிராமம் என்பது பற்றாக்கிராமியின் உரிமைகளை மீட்டி, அவர்களை அங்கீகரிக்கிறதே. அங்கீகரிக்காமல் இருப்பது பற்றாக்கிராமம் அல்ல. பற்றாக்கிராமம் என்பது பற்றாக்கிராமியின் உரிமைகளை மீட்டி, அவர்களை அங்கீகரிக்கிறதே. அங்கீகரிக்காமல் இருப்பது பற்றாக்கிராமம் அல்ல.

(தி.) ஸ்வயம்-பூமிகு-தனி-தம்பத-குடை-குடை-பிடுவே
—பிழந்தம்-கிழைத்தருகின்ற-பைம்பொன்-பசும்-பொன்-துலகிய
—கிளர்-கிளங்காசின்-துளி-துளியையுடைய-பூண்டு-ஆயணை
—தையுடையவரசன்-தொலைந்த-உள்ளத்தனாட்சி-யாடு-பெய்குது
—மேட-புளையும-விமல-விமா-தூண்டு-ய-பாணகய-புதல்
—யா-கியதாயந்திய, அனியென-தருக்கென்று, கேட்ட-பெய்ய-ன்-ஆ
—வையாசிந்திலன்-துலிகென்-முற்பு-தழ்ச்சியென-உள்ளணி-சி
—பெத்து-மாணம்-மாணமாயி(பூசை)-பூண்டவர்-தரித்தவர், உயிரை-
—பொன்னையு-உணவும்-பிணனுள்ளதாயி-அறத்தலை-தருமத்
—தையு-ஆதம்பத-விட்ட-தும்-வைகிட்டா-தும்ப-தூர்ப்பாடு
—தூர்ப்பாடு-தூரவம்-எ-து(கருது) மின்முனவரை-தூர்ப்பாடு
—நாமகார-ஜனவி-மர-ஜனமகனைக்கொண்டபதம். (இது)

நிதங்கினர் க ளுடாதே ளானெ டியுயிர் ப்பெநியுடோ தும்
பிறங்குதல் சிறிது மின் திடுக்கெ ளுண்மன்தகும்பெய்ப்பான்
மறங்கினர் லெதகண் னாதி னுரு லெலிய யுத்தஞ்சி
தறங்கினெ டுதழலவன் னெட்கு ளாப்பது காகம ட்பான்

(து.) இந்நிதம் காந்தியினால் திசர் விளங்குகின்ற வையம். வசு
சிராயுதம் போலும். — தோளான் — தோள்களையுடைய அராவற்களை
கெட்டு யிப்பியுபெறுதற்கை — எனியுமே தாமம். — கெட்டு போ தெல்லாம்
— பிறகுதல். (அவற்றின் கண்ணமாய்க்காமம்) கெனிப்படுதல் — தி
தும். சிநாயினும் — துணி. தில்லாபல் — கெற்றொருல். கெற்றொரு
கணத்தால் — மனதக்கும். (பிறருக்கு அந்நொய்மைப்பான். — மனமவித்
தன்மையினால் — திசர் விளங்குகின்ற — வேல். — கெட்டு போலும் — கண்
தன்களையுடைய — மானினை. தமயந்தியினது, உருவென. (பிராந்தியால்)
கெனியில்லேதான். துகிறவுருவத்திற்கு — வயத்தினது. வசப்பட்டவனு
து. — தமகினை. காற்றாழிபேல் — கெடுதல். — மனமாது — உழை. — கழல்
ஆனது. — அப்பெய்யாகதான். துகிறவுருவத்திற்கு — பெட்பால். — ஆ
னையால் — உலாப்பது. சொல்லவந்தமாத்நீர். தூக்கமாட்டான். — மன
தமாட்டான். — எ. து. (கருத்து) பிறாநியாமல். காமத்தைமனதக்கும
ளமகராஜன் உருவென. தோற்றத்தையுந்தியோடுபெய்தவனை. மனத
மாட்டான். (யெ)

அவ்வாறு தக்க கண்ணுற்றபிடலும்.

பொதுவழியுள்ளம்போக்காப்புரவல்லுங்காமநோண்டி
மறைசெய்மறையாதாமம்பரிஞ்ஞாண்டொள்ளா
வறைதழுவலனிவேந்தர்நெருங்குபொனையினிங்கி
நனறுதம்புஞ்சோலைசெல்வா னுளத்தினியைத்தழ்செய்தான்

(இன்)பொந் ஐயப்பொநிகள து—வழி—வழியினுலே—உள்ளம—
 னகதை—பொந்த—செலுத்தாத—புரவலன் - அசனானன்—காம
 கோயை—காமவியாதியை—மறைசெய்வேறுகாண்களால்—மறைக்க
 —மமமரின்—உண்மத்தினுலே—மறையாதாக—வெளிப்பட்—காண்கள
 ணததை—உட்கொள்ளா—உள்ளேகொண்டு—அவந்—ஒலிக்கின்ற—த
 முல்—வீரகமழையுடை—ய—அவனி—பூமியினுள்ள—வேந்தர்—அசர்களா
 னவர்களை—கெடுவது—கெடுக்கப்பெற்றி—நுககின்ற—பொருவயின்—பொரி
 யசனையினின்—அம்—நீங்கி—நீக்கி—நதை—தேனானது—கமழ்—மணக்கப்
 பெற்ற—செய்வதனது—செய்வதனது—செய்வதனது—செய்வதனது—செய்வதனது—
 யாக—உளத்தினிள்—மனத்தினிள்—மனத்தினிள்—மனத்தினிள்—மனத்தினிள்—
 பிளுன்—எ—(கருத்து) களமகார—ஜனகமதந்தை—மதந்தை—மதந்தை—
 வெளிப்பட்டு—உட்கொண்டு—மனத்தினிள்—மனத்தினிள்—மனத்தினிள்—
 விருமபிணன்—உ—ம. (உல)

கொட்புறவுலவுகதோறுங் குரத்தடைதகனின்குப்பைப்
தம்பாரானக்களென்னுந் துலகுமனத்தின்குட்டி
கட்புலன்குறவுலெல்லாக் கடுப்பின்குதறபான்குலைப்
பெட்புறப்பிழைதல்போலப் பிறகுறவாக்கொணர்மினென்றான்.

(தி ன்) கொட்புற-கழற்சிவொருந்த-உலவுதோறும் - சூஞ்சரிந்
 ளுக்கோறும்; குரத்து-குளம்புகளினின்றும்-அடை-கால்களையடைந்
 த-துகளின்-புழுகியினது-குழைப-கூட்டமானது; கட்டிலை-த
 ன்ணலிவிந்து-கதுவெச்செல்லா-பற்றுதல்கடாத-கம்பினை-விடக்
 த்லைக-கற்பான்-கற்கும்பொருட்டு-காலை-தால்களை-வெட்டி-து
 ன்சமிக-பிறத்தல-பிறத்தலையுடைய-நுட்பமார் - துண்ணிமென்ருந்
 திய-அணுக்களெண்ணம்-அணுக்களெனவிற-நுவலநும் - சொல்லல்
 கூடாத-மனத்தின்-மனக்குள்ளு-கூட்டம் - கூட்டத்தை, போல-ஒ
 த்துத்தோன்றிநிற்க-பிறந்து-விளங்குகின்ற-மா-குருணைய-தொ
 ணர்மின்-கொண்டுவொருந்தள்-என்றான்-என்றுகொன்னான் (ஆசன்)
 -எ-று, (தருக்கசுந்திராக்ருத்திரம்)மனம் அணுவென்றதத்தனுதி - தி
 பமுதலியபன்-புறத்தரு-உருகுணியம்பொறி மனமலிவிக்கேற் - தி
 ன், யுனைய-துவென்-விற்பலவா, மனுவாய்விந்து மென்மனார் புலவர்
 (கருத்து) ளான்குருணைமககொண்மொவென்றான் என்பதாம். (உக)

பன்னகஞ்சுமந்தவைப்போர்தேவிலிளிப்பரிக்குமன்ன
மன்னனைப்பரிப்பல்யானே வறுகுகிளிந்தனை
கானனைத் தாறுமாறென நேழியிடுகெகென்ன
பின்னொளிகிடுக்குவென்பத கூந்தலமாநிறைகொண்டார் சேர்

செய்து தம் (முக-மபாடல்) விசேஷநிபம (முக) - ம - பாடல்
விசேஷநிபம - விசேஷநிபம.

(இ-ள்) பன்னகம்—ஆகிசேஷனுலே—சுமந்த—(ஆயிந்தலைகளிலே) சுமக்கப்படுகின்ற—வைப்பு—பூமிநய—நூர்கோளினில்—(தன) கொரு தோளினுலே—பரிக்கும்—தாங்குகின்ற—மன்னர்—பன்னகை—அரசர்க்கரசனே—யானே—நானாதனியாக—பரிப்பல்—சுமக்கவல்லேன—வரு—வருகின்ற—கதிர்—கிணங்கையுடைய—இரவி—தன்னோருரியனே—நீர்—(பலவாகிய) நீங்கள்—தாங்குமா—தாங்குஞ்செய்கை—என்னை—எத்தன்மைத்து—என்று—என்றுபழித்து; ஏழ்பயிரினே—(அசுருரியனதுதேரினுடைய) ஏழுகுதிரைகளைப் (பார்த்து), கக்கெனை—கிரகத்தோல—வெண்பல—வெள்ளைப்பற்களது—மின—விளங்குநின்ற—ஒளி—ஒளியை—விளக்கும்—பரப்புகின்ற—கூத்தல்—புறமயினையுடைய—நா—குதிரையினமேல்—மேற்கொண்டான்—அரசனேரினான்—எ-று—(கருத்து) நளமகாராஜன் ஆக்குதினாமேலேறினுன் என்பதாம். (உஉ)

கொய்யுனைப்பரியிற்செவ்வுருகிரிசில்வான்முகத்திற்செவ்விச்
செய்யபங்கயமேன்மெண்ணித் தெரிவையா முகத்துலைய
வையார்பரந்தமைக்க ணளியினந்தொடர்ந்துவிழ
மையலங்களிற்றுலேந்தர் மலரடிபரவச்சென்றான்

(இ-ள்) கொய்—கொய்யப்பட்ட—உளை—கழுத்துமயினையுடைய—பரியில்—குதிரையில்—சொல்லும்—போகாநின்ற—குரிகில்—அரசனது, வள்ள—காந்திபொருத்திய—முகத்தில்—முகத்தினில்—செவ்வி—பருவமுள்ள—செய்யபங்கயமென்று—செந்தாமரைப்பூவென்று, எண்ணி—(அதனை) கீளைத்து—தெரிவையா—மங்கைய நுடைய—முகத்து—முகங்களிலே—உலாய்—உலாவுகின்ற—ஐயரி—திஞ்சவரிகள்—பரந்த—பரப்பப்பெற்ற—மை—அஞ்சனத்தையுடைய—கண்—கண்களாகிய—அளி—வன்கொளது—இனம்—கூட்டமானது—தொடர்ந்து—சென்று—வீழ—விழிநிற்கவும்—மையலங்களிற்று—மதயானேபோலும்—வந்தர்—அரசர்களானவர்கள்—மலர்—தாமரைமலர்போலும்—அடி—பாதங்களை—பரவ—துகிசெய்யாநிற்கவும்—சென்றான்—(அரசன்) பாரியினான்—எ-று—(கருத்து) நளமகாராஜன் அரசர்க்கவணங்கச்சொலையிற்சென்றான் என்பதாம்.)

சுழிகொள்வாம்பரியிழிந்து நன்னலர்மெளலிதேய்க்குரு
கழல்களிற்கழல்களசேர்த்தகாட்சிமுன்வெருகித்தேற்ற
தழறிதத்தளிநுஞ்செய்யதாமரைமலருமலகி
திறைவறுவனமென்றெண்ணி விசித்தபொற்கவசம்போன்றே

(இ-ள்) சுழி—சுழியை—கொள்—கொண்ட, வாம்—தாவாரின்ற—பரி—குதிரையிலிருந்து—இழிந்து—இறங்கி—நன்னலர்—பணைவாது—மெளலி—மகுடத்தை—தேயக்கும—தேயக்கின்ற—கழல்களில்—அடிகளில்—சேர்த்த—தொடுக்கப்பட்ட—கழல்கள்—செருப்புகளானவை—காட்சி—தூண்டகக்கு—முன்—முன்னே—வெருவி—அஞ்சி—தோற்ற—தோற்றுப்போன—தழல்—தீயின்று—இறம்—நிறந்தையுடைய—தளிநம்—தளிர்களும்—செய்யதாமரைமலரும—செந்தாமரைமலர்களும், மலகி—பெருக்கமானது, திறைவறு—(அவற்றிலேதமக்கண்ணமாக) கிரகம்பெட்ட, வ

னமென்று—பொழிலென்று—(கீற்றென்று)—எண்ணி—ஆலோசித்து—விசித்த—(அவ்வடிவகளாற்போர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட—பொருள்—பொருள், யாலாகிய—கவசம்—கவசங்களை—போன்ற—ஓத்திருந்தன—எ-று—(கருத்து) கால்களினானிதேசெருப்புகள்கவசங்களைஓத்திருந்தன என்பதாம்.)

வயிரியர்பாடந்தீர்த்தேன்செவிபுலத்தினிதுமாந்துக்
செயிர்வமனையவாயாரகவரிகாலரைப்பக்கம்
பயிரொனபடருமாதர்வெள்ளடைப்பாருகல்கச்
செயிர்வவனவகாப்பாளர்செரிவனங்காட்டக்கண்டான்

(இ-ள்) வயிரியர்—பாடகரது—பாடல்—பாடலாகிய—தீர்த்தேன்—முதுரத்தேனை—செவிப்புலத்து—செவியறிவாகிய (வாயினுலே)—இனிது—இனிதாக—மாந்தி—குடித்து—செயிர்வமனைய—செவ்வல்லவொபொலும்—வாயார்—வாயையுடையமாதர்கள்—கவரி—சாமர்த்தியுலே—கால்—வாயுவை—அசைப்ப—எழுப்பவும்—காமப்பிரேன—மனத்தனதுபரிப்போல—படரும—உடன்—செலுகின்ற—மாதர்—மாதரானவர்—வெள்ளடை—வெற்றிலைச்சுருளையும்—பாகரும்—பாக்குப்பிளவையும்—கூடுக—கொடுக்கவும்—செயிர்வ—குற்றற்ற—வன்ம்—வனத்தை—காப்பாளர்—காப்பவர்த—செ—செறிநல்கிய—வன்ம்—சொல்லவளத்தை—காட்ட—காண்பிக்க—கண்டான்—(அரசன்) பார்த்தான்—எ-று—(கருத்து) கால்களினானவனவளப்பத்தைக்காட்டினான்கண்டான் என்பதாம். (உரு)

கோங்கினமுலைகடர்க்கிக்கொழியிடைநாட்கக்கவ
மாங்குமிதெனவிதன்ஞல்வருகெனமுகான்குறித்
தேநகமழன்னமான்புனைப்பும்பொர்சிதறிச்செவ்வி
தாங்குமென்றளிர்கணகதன்ஞற்கணிதரத்தகவிந்கண்டான்

(இ-ள்) தேம்—பரிமளமானது—மழை—(தன்கண்) மணக்கின்ற—வனமான—ஆவ்வனமாகிய மங்கைய வள, கோங்கு—கொங்கரும்புகளாகிய, இளமுலைகள்—இளமைபொருத்தியமுலைகளை—தாங்கி—சமந்து—கொடி—பூவகொடியாகிய—இடை—இடையானது—நாட்க—ஆசைய—கூவும்—கூவுகின்ற—மா—மாமாத்திரிருக்கின்ற—குயில்—கொடுவத்தினது—கிளவிதன்னால்—இசையினுலே—வருகென—(அரசனே) வாவென்று—முகமன—இன்செல்லலை—கூறி—சொல்லி—புண்ணை—புண்ணையினுடைய—பூ—மலரகளாகிய—பொரி—பொரிகளை—சிதறி—இரைத்து—செவ்வி—அழகை—தாங்கு—தாங்கிய—மென்றளிர்—மெல்லியதளிராகிய—வகதன்னால்—கையினுலே—கணி—பழத்தை—தா—(தனக்குக்) கொடுக்க—தகவிந்—தகுதியாக—கண்டான்—அரசன்பார்த்தான்—எ-று—(கருத்து) வனமென்னும் பெண்களிகொடுக்க நான் கண்டான் என்பதாம். (உரு)

ஆரும்பிளகையிற்றோன்வழிநாடுவையர்வற்றோன்மச
சுருமபிரிமுல்லையிசுந்தென்மலர்நாடுவையர்வற்றோன்ம
விரும்பினர்ப்புணர்கதமாதர்மெய்யெழிலுக்காட்டக்கண்டி
பொருத்தவர்வணங்கும்வேலாற்குச்சுருகிமுத்தி

(இ-ள்) வெண்மதி - வெள்ளியத்தின் - கவிதை - குடை யாகவு
டைய - சேவகன் மன்மதன் - அழகி - உதகவதன் - ஆய - செய்த
திடமாயி - வனமாயி - வனமாயி மனைகைய - தந்தன் - காந்திரதன்
னை - பைத்தன் - புதியகாமபயுடைய - தன்மன் - தன்னிய - லர்
கள் - இம் - ஆங்கை - ஆழகியனைகளே - நினை - அச்செய்தவைய
கேளெனென் - ஆத்தென் - அளி - கருணையினு - தன் - தன்மன் - ஆம் - சி
தைகின்றன - ஆம் - ஒன்மன் - ஒன்மன் - ஒன்மன் - ஒன்மன் - ஆம் - ஆம் -
நினைந்திருக்கின்ற - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா -
வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி - வி -
ற - கள் - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா -
பா - வி - ஒன்மன் - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா - தெரிமா -

லே—எளி-எளிமையோடு—வரு-(தமிழிடத்திலே)வருகின்ற—காமுக
ர்க்கு-காமிகளுக்கு—இரங்கி-உள்ளிரங்கி—வேள்-யன்மகனது—அழ
ற்க-கணைநெருப்பம்புகளை—நறுத்தளிர்-நல்ல வளிர்களிலே—மறை-மறை
ந்து—தரித்தபோன்ற-தரித்திருக்கின்றவைபோன்ற(அரசனுக்கு)எ-று
(கருத்து)அசோகமரங்களானவை அக்கினிக்கணைகளைத்தரித்தல் போ
லுயிருக்கின்றன என்பதாம் (நட்ச)

* அழகீர்க்கழிநெடிவழிவிருத்தம்.

மணங்கமழமுடவெண்டாழைமலரின்வாரந்தவமார்திக்
கணங்கொள்வண்டிமுந் தேனுங்களித்திடையறித்தேற்ற
ரணங்காவதைத்தோனித்தவருமபழிசுமந்ததென்ன
நிணங்கமழவேலான் கண்டிருந்தறவிதித்துச்சொல்வான்

(இ-ள்)நிணம்-(பனகவாறு)கொழுப்பானது—கமழ - நாமுத்தங்கிட
மாகிய—வேலான்-வேலையுடையவன்—முடம் - முடமாகிய—தாழை-
தாழையினது—மணங்கமழ-மணங்கின்று—வேள்-வெண்மை பொருந்
திய—மலரின்-பூவின்—வார்-ஒழுகாரின்ற—நறவம் - தேனை—மாந்தி-
ருடித்து—கணம்-கூட்டத்தை—கொள்-கொண்ட—வண்டு - கருவண்
டுகளின்—இனமும்-சாதினும்—தேனும் - தேனவண்டிகளும்—களி
த்து-மகிழ்ந்து—இடை-(அத)னடுவில்—வதிந்த - தங்கிய—தோற்றம்
தோற்றத்தை—கண்டு-பார்த்து—ஆணங்காவதைத்தோன் - பாமசிவ
னால்—நீத்த-தள்ளிவிடப்பட்ட—அரும்பழி - நீக்கக்கூடாத பழியை—
சுமந்ததென்ன-(இம்மலர்)சுமந்ததென்ன—நெஞ்சம்- நினைப்புண்டாக
—இழித்து-இகழ்ந்து—சொல்லான்-கூறுலான்—எ-று. கேட்குந் போ
லவுந்நிளங்குந்நெருப்போலவு;மியங்குந்நெருப்போலவு, மலர்நினை
மருங்கினுமறையப்படுமே இவ்விதியால்தானையெடுக்கிறான் (கருத்
து)எனமகாராஜன் தாழைமலரைப்பார்த்துஇகழ்ந்துசொல்லுவான்-ம்.

நாசினவரிவண்டிண்டு நறவுகொப்பளிக்ஞர்க்கைய

பாருறுகழைவேளையிற் பறிப்பரிதாயுள்ளாவி

யோகமெய்தளர்ந்தோர்நெஞ்சமீர்த்திமுள்ளம்பென்றே

வாளைகவினமதனைச்செற்றோன்வளைந்திடா திகழ்த்தவாதே

(இ-ள்)நாசின-இனமைபொருந்திய—வரி - இசைபாடுகின்ற—வ
ண்டு-வண்டிகளானவை—நறவு-தேனை—உண்டு - குடித்து—கொப்ப
ளிக்ஞம்-உமிழ்தங்கிடமான—கைதாய்-நாமும்பூவே—பாரு-சாரானது
—உறு-பொருந்திய—கழை-கருப்புநிலை—வேள் - மன்மதனா
வன்—எழியின் - எய்தால்—பறிப்பரிதாய் - பிடுங்கப்படாததாயி—உள்
-உள்ளிருந்து—ஆவி-உயிரானது—ஏக-நீங்க—மெய் - உடம்பு—தளர்
ந்தோர்-தளர்ந்தவர்களுடைய—நெஞ்சம்-மனத்தை—சுரந்திம் - அ
றுக்கின்ற—முள்ளம்பென்றே - முள்ளம்பென்று (உன்கொடுமை
கூய்கினைத்தேர்வாகை - வெற்றிபொருதிய—வில் - வில்லையுடை—

* தொல்காப்பியம்,முதவாறெழுத்தே கழிநெடிநகனவேயிர்வெழுத்து
மிகுதலுமியல்பெனமொழிப * நன்னூல்

மதனை-மன்மதனை—செற்றோன் - வென்றபாமசிவன்—வளைந்திடாது-
குடாமல்—இகழ்த்த-(என்னை)யிகழ்த்தத்தற்கு—ஆறு - காரணமாம்—
எ-று.(கருத்து) நாமும்பூவே நீமுள்ளம்பென்றுசிவன் அணியா திருந்
தான்என்றுள்ளனசொன்னான்-என்பதாம்.

பசியநெட்டிலையதாழை மடலெனுமீர்வாள்பற்றி

வசையறுநாமததச்சன் மையலாமவன்யிஞஞ

மசைவொடுதளர்ந்துகல்வியருந்தழையுருத்துவிற்கு

நசையுந்நெஞ்சத்தாரு நடுவுறப்பொழு மாதோ

(இ-ள்)பசிய-பசுமைபொருந்திய—நெடு-நெடிய—இலைய - இலைக
ளையுடையவாகிய—தாழை-நாமும்பூவே—மடலெனும் (உண்) னிக
ழென்றே—நர்வாள்-பல்வாள்—பற்றி-பிடித்து—வசையறு - பழிபற்ற
—காமத்தச்சன் - மன்மதனாகியதச்சனாவன்—மையலாம் - மய
க்கமாகிய—வளியின்-காற்றினிலே—நாளும் - பலநாளும்—அசைவொ
டு-அசைதலுடனே—தளர்ந்து-வாடி, கல்வி - கல்வியறிவாகிய—அருந்
தழை-அரியதழையை—உருத்து - உதிர்த்து—நிற்கும் - நிற்கின்ற—ந
சையுந்-காமிஞ்ஞைய—நெஞ்சம்-மனமாகிய—தாரு - உலர்ந்தமரத்
தை—நடு-நடுவிலே—உற-பொருந்த—பொழும் - பிளப்பான்—எ-று.
(கருத்து) நாமும்பூவேவன்னிதழென்னுள்வாளாலேமன்மதனாகிய தச்
சன்காமிஞ்ஞையநெஞ்சமாகிய மரத்தை யறுப்பான் என்றுள்ள
சொன்னான்-ம், (நட்ச)

விழையுனராவியோழம் வேனிலானிரதழறும்

கழைகுழைத்தளிநாடுணற்றிக் கணைமலர்தொடுக்கிறிந்தேன்

மழையிளிந்காங்கணனும் வழுவழுத்திழக்காவண்ணம்

தழைமடற்கைதாய்சின்பொற் றுதுகைத்தமிழிந்தெய்வானால்

(இ-ள்)விழையுநர்-ஊரும்பினவருடைய—ஆவி-உயிரை—பொழு
ம்-பிளக்கின்ற—வேனிலான்-மன்மதனாவன்—இரத்தம் - சாரானது—
ஊறும்-ஒழுகுகின்ற—கழை-கருப்புநிலை—குழைத்து - வளைத்து—
அனிரான்—வண்டிகளினம்—எற்றி-பூட்டி—கணைமலர் - பூம்புகளை—
தொடுக்கின்-எய்யும்பொது—திம்-மதுரம்பொருந்திய—தேன் - தேனி
னது—மழையினில்-மழையினிலே—கரங்கன் - (தன்)கைகளானவை—
நாளும்-கிணந்தோறும்—வழுவழுத்து-நழுவிநழுவி—இழக்காவண்ண
ம்-தப்பிப்போகாதபடி—தழை-தழைத்த—மடல் - மடல்களையுடைய
—கைதாய்-காமும்பூவே—சின்-உனது(பொன்னிறம்பொருந்திய)—தா
து-தாதுகளை—கை(அக்)கைகளிலே—தமிழிந்து-பூசிக்கொண்டு—எ-று
லான்(அவன்மேல்)செலுத்துகிறான்—எ-று.(கருத்து)நாமும்பூவேமன்
மதன்கருப்புநிலைவளைத்துஅனிரானேற்றிமலர்க்கணைதொடுக்கில்லழு
க்காதிருக்க உன்மகரந்தங்களைத்தமிழிந்து அக்கணை யெய்கிறான் என்
துள்ளனசொன்னான் என்பதாம். (சுல)

* குணிகிலேவிலான் கைக்குருகிதேயப்பிணையாய்பின்
றவியெழில்கவர்ந்துதோன்றித் தணந்தவாதமை யெஞ்ஞான்முக

ஓசை - தொல் - வாசத்தன் - சென்றலாகிய - பசைவன் - எய்தினன் - வந்தான் - த - று. (கருத்து) சோலைகளில்தென்றறநறுவந்த ஊன்பதாம்.)

மிடைந்திருக்கிறபிசையமர்வெற்பினம்
கடைந்துதன்னைவெல்லாகவரவரமென
குடைந்துவண்டிமிப்பொழிவிடைபிறகொள்கட
லடைந்தனவாவினையெண்ணுகுகினான்

(இ-ள்) இந்நிகழ்ச்சி - பெரியவிண்ணுலகத்தில் - இடைந்து - கெருங்
கி - உறைவாசஞ்செய்கின்ற - அமர்ந்தவரானவர், வெற்பினம் -
நதிரகிரிமுல் - எனக்கு - (இன்னும்வந்து) கடைந்து - தன்னைவெ
ல்லாம் - தன்செல்லத்தைபெயல்வாம் - கவரவரமென - வெளவுவாரொன்
தெண்ணி - குடைந்து - கிண்டி - வண்டிகளானவை - இயிர் - ஊ
லிக்கப்பெறுகின்ற - பெயரில் - வனத்தனது - இடையில் - நடுவில், அ
டைந்து - அடைந்தநகரம் - கொள - (அவ்வளவுகளை) கொண்டு - கடல்
ன் - பரிகடல்பொல்கின்ற - வாழிய - தடாகத்தை - அண்ணல் -
அரசன் - நோக்கினான் - பார்த்தான் - த - று. (கருத்து) எனக்காரண
தடாகத்தைக்கண்டான் என்பதாம். (சுஅ)

தூயியருகிறபனந்நுயிலுநான்மலர்
வாழியுட்டாமரைவளையத்தோன் றுவ
பூவலர்கற்பகப்பொழுமபரகாட்டுற
கொள்குகின்றநினைக்கொடுப்போன்றவே

(இ-ள்) தூயி - இறந்தையும் - அஞ்சிறை - அழகியசிறையையு முடை
ய - ஆனம் - அன்னங்கொண்டவை - துயிலும் - தூயகுத்திடமாகிய -
நாள் - அன்னுத்த - மலர் - மலர்களுடைய - வாழியுள் - தடாகத்தினு
ள்ளே - தோன் றுவ - தோன் றுகின்றவையாகிய - தாமரை - தாமரைக
ளுடைய - வளையம் - தகிரிச்சுருள்கொண்டவை - பூ - அழகிய - அலர் - ம
லையுடைய - கற்பகப்பொழுமபர் - கற்பகச் சோலையையுடைய - காட்
டு - காட்டின்கண் - உறைவாசஞ்செய்கின்ற - கா - அரசுஞ்சியவிர்தி
ரனுடைய - இளங்கொன்று (அந்நுள்ளிருக்கிற) இளமைபொருந்தியபா
ளையது - இளம் - இளத்தினுடைய - வெண்கொடுப்போன்ற - வெள்ளை
கொம்புகளையெய்திருந்தன - த - று. (கருத்து) தடாகத்துள்ளேதோ
ன்றியதாமரைவளையங்கொண்டவை தேவிலாகத்தினையான்கொம்பு
களை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (சுஅ)

வந்தலோடவழியிருந்தவெண்ணுங்
கூத்தன்மாசிறுமடத்திடைக்குலாவய
காந்தளங்காத்தாமரளிகாமுறும்
வேந்தனம்புவினென்னெம்போன்றவே

(இ-ள்) வந்தலோடு - அரசுக்கு - அவ்வழி - அவ்விடத்தே - இரு
ந்த - அடைந்த - எண்ணும் - எண்ணில்வாத - கூத்தல் - மயிர்க்கருங்கி
ய - மா - குதிரைகளுடைய - தடத்திடை - தடாகத்தின்கண் - குலாவய
தோன் றுவனவாகிய - நிழல் - சாயல்களானவை - காந்தன் - காந்தன்ம

வார்போலும் - அம் - அழகிய - காத்து - சோலையுடைய - அமரகளிர் -
தெய்வமல்லையரால் - காமுறும் - இச்சிகரப்படுகின்ற - வெந்தன் - இந்
நிறுடைய - நல் - நல்ல - புனியின் - குதிரைகளுடைய, வெண்ணம்போ
ன்ற (அந்நுள்ள) - காட்டமப்போன்றன - த - று. (கருத்து) தடாகத்தில்
தோன்றியகுதிரைகளின் சாயலானவை இந்நிறு குதிரைகளை ஒத்திருந்
தன என்பதாம். (சுஅ)

வரிச்சிறைத்துப்பிகருமுல்வள்ளவாய்
விரித்தவெண்டாமரைவிளங்கித்தோன் றுவ
தரித்திருகெளங்கமெய் தகயகத்தன்னென
திருக்கிளர்விலவுமிழிநகன்போன்றவே

(இ-ள்) வரிச்சிறை - தோன் றுவ - (தடாகத்திலே) காண
ப்படுகின்றவையாகிய - வரிச்சிறை - கிற்றுக்கள் பொருந்தியசிறையையு
டைய - துமிழி - வண்டிகளால் - உழு கிண்டப்படுகின்ற - நல் - நல்
ல - வள்ளவாய் - கிண்ணம்போ லும்வாய் - விரித்த - நிறத்திருக்கிற -
வெண்டாமரை - வெண்டாமரைமலர்களானவை, தரித்திரு - தாங்கப்பட்ட
ட - எள்கம் - களங்கொண்டவை - மெய் - வடிவங்களிலே, தகயக - தோன்
ற - தன்னென - குளிரச்சியாழிருக்கிற - திரு - அழகினுலே - கிளர்
விளங்குகின்ற - நிலவு - சந்திரிகளைய, உமிழ் - நகங்குகின்ற, திகள்கொ
ன்ற (அந்நுள்ள) சந்திரர்களையெய்திருந்தன - த - று. (கருத்து) தடாக
த்துள்ளேதோன்றியவெண்டாமரைமலர்களானவை சந்திரர்களை ஒத்திருந்
தன என்பதாம். (இரு)

சேய்தழக்குவளைமென்னகொண்டென
தூயநிறுத்திடைத்தோன் றுகின்றன
மேயலர்கண்கவர்வனப்பினயிக்கவாய்ப
பாயொளிரிசிறத்தசொல்வளம்போன்றவே

(இ-ள்) சேய்தழகு - வென்னகொண்டென - தூய - வரிசுத்
தம்பொருந்திய - நிறுத்திடை - எல்லாதடாகத்தினுள்ளே - தோன் று
கின்றன - காணப்படுகின்றவையாகிய - சேய்தழகு - சிலப்பித்தழையுடைய
ய - குவளை - உற்பலங்களுடைய - மேல் - மெல்லிய - வளை - அந்நாடி
களானவை - மேயலர் - அடைந்தவருடைய - கண் - பார்வைய - கவர்
- வெளவுகின்ற - வனப்பில் - அழகில் - மிகவாய்மிருந்தவையாகி, பா
யொளி - விரித்தவெளியால் - கிறத்த - விசேஷித்த - சமபலவாய் பொ
ன்ற (அந்நுள்ள) சமபலவளங்களைப்போன்றன - த - று. (கருத்து) தடாக
த்துள்ளேதோன்றியசெங்குவளை அழம்புகளானவை பலவந்தை ஒத்திருந்
தன என்பதாம். (இரு)

வெண்ணிறந்தாமரைமலருந்வேரியர்
தின்சுருகுலையுத்தடத்திடைத்தோன் றுவ
வெண்ணிறத்தெய்திரிவளியிட்டுமு
முண்ணிலையிட்டுதொளியுந்வேரியர்

(இ-ள்) தடத்துள் - தடாகத்தினுள்ளே - தோன் றுவ - தோன் றுகி
ன்றவையாகிய - வெண்ணிறம் - வெண்ணிறமழ்பொருந்திய - தாமரைம

ஸூற்ற-தாமரைப்பூவுகளும்—வேரி-தேனையுடைய—தண்-தண்ணீர்—
கருஞ்சுவையுடைய—நீலோற்பலமலர்களும்கூட—உள் (ஆத) ஸூற்றே—நீலநீ-
ய-வள்ளம் குவிந்த—எண்ணிறுகலை-பதினாறுகலைமுழுமையுடைய—மதி-
சந்திரனது—நீலநீர்—மூலம்—ஒளிச்செறிவும்—விடத்து—ஆலகாலத்
தீனது—ஒளியினிடம்—ஒளிச்செறிவும்—பொன்ற-ஒத்திருந்தன
—எ-று (கருத்து) தடாகத்துள்ளதோன்றிய வெண்டாமரை மலர்களும்,
நீலோற்பலமலர்களும், சந்திரனொளிகளையும், விஷத்தொளிகளையும்
ஒத்திருந்தன என்பதாம். (௫௨)

குடவளையினமணிவொழிக்குந்தண்புன்ற
மடமெறியிலகனிலையுஞ்சைவலம்
படர்தருமழங்கினைகபரப்புஞ்செந்நிற
வடவையின்புனையெனவயங்கித்தோன்றின

(இ-ள்) குடம்-குடம்போலும்—வளைய-சங்குகளானவை—இனம்-
இனமாகிய—மணி-முகத்துக்களை—வொழிக்கும் - சொரிதற்குடமாகிய
—தண்புனல்-தண்ணீரையுடைய—தடம்-தடாகத்திலே—எறி-வீசப்
படுகிறது—ஆலகாலின்—ஆலகாலினாலே—அலையும்—அலகின்ற—சைவலம்
—கொடிப்பாச்சிநளானவை—யடர்தரும-வளங்கின்ற—அழல - குடி
ளது—சிகை-கவலைகளை—பாப்பும்-பாப்புகின்ற—செந்நிறம்-சிவப்பு
நிறமாகிய—வடவையிற்—(ஆதி) ஸூற்ற—வடவாமுகாங்கியினது—
புனையென—தாமம்போல—வயங்கி-எள்ள்கி—தோன்றின-காணப்பட்ட
—எ-று. (கருத்து) தடாகத்திலிருக்குஞ் சொடிப்பாசிகளானவை
வடவாமுகாங்கியின்புனையெனப்போலக்காணப்பட்டன என்பதாம்.)

குருமணியிமைக்குநீன்குலமேயவான்
மருமணியிமைக்குநீன்குலமேயவான்
மருமணியிமைக்குநீன்குலமேயவான்
மருமணியிமைக்குநீன்குலமேயவான்

(இ-ள்) ஆலையிடை—ஆலையினால்—ஆலைய-ஆலையின்மையாகிய
—குரு-மருமணியிமைக்குநீன்குலமேயவான்—இமைக்கும் - விளங்கு
கின்ற—நீன்-நீன்குலமேயவான்—கூலம் - வளையின்கண்—மேய-தத்தி
ய—வான்-மருமணியிமைக்குநீன்குலமேயவான்—மீழல்-மீழல்களானவை—சிறை
—சிறைகளை—அழகுகொளும்—அழகி-அழகுகொள்ளுகின்ற—மாட்சி-அழ
கையும்கூட—தண்-தண்ணீரையும்—தீர்-தீர்ண்களையும்—அருமணி-அ
ரியமணியையும்—பொன்-பொன்னையும்—குவட்டு - சிகரத்தையுமு
டைய—அணி-அழகிபு—மைநாகம் - மைநாகங்களாகிய—மால்வரை-
பெரியமலைகள்—பொன்ற-ஒத்திருந்தன—எ-று. (கருத்து) தடாகத்
ததோன்றியதருக்களின்மீழல்களானவைமைநாகபர்வதங்களை ஒத்திரு
ந்தன என்பதாம். (௫௩)

தொலைவதுபலவளமினையதொக்கவல்
லலைதழுவாவிழிப்பிலுமாய்பெடை
கலையின்புறப்புகைகாட்டப்படுகின்றோர்
பெல்லிமவன்னத்தின் பொற்புகைகொண்டு

(இ-ள்) தொலைவது ஒழியாத—இனைய-இத்தன்மையினவாகிய—
பலவளம்-பலவிதவளங்களாலும்—தொக்க - சிறைந்த—அலை-அலைகளானவை—தவழ-தவழப்பெற்ற—அவ்வாறியில்—அத்தடாகத்திலும்—
பயிலும்—வாசஞ்செய்கின்ற—ஆய் - ஆராய்—தொள்ளப்பட்ட—பெ
டை-பெட்டையானது—கலையின்-புணர்ச்சியினது—குறிப்பு-குறிப்
பு—உரை-சொல்லுரையால்—காட்ட-காண்பிக்க-பின்-அதன்—பின்
னே—தொடர்-தொடர்சிறை—பொன்ன-பொன்வடிவாகிய—நிறம்-ஒ
ளியுள்ள—அன்னத்தின்—அன்னத்தினது—பொற்பு-அழகை—நொக்
கின்ற—(ஆசன்) பார்த்தான்—எ-று-பொன்னன்னமென்றதால்—பொ
ன்னுலகத்தன்னமென்கின்றதிற—(கருத்து) மலமகாரசன் ஆன்னத்
தைக்கண்டான் என்பதாம், (௫௪)

தண்ணிறுதாமரையினையிற்றங்கிய
வண்ணிலோதிமர்துணியகற்றிப்பேடைய
விண்ணிறச்சிறகாரற்றழிநிறப்பொடு
முண்மகிழ்க்காரதவடிவதுபுலவிறே.

(இ-ள்) தண்-தண்ணீர்—மறு-மறிய—தாமரை-தாமரைப்பூவாகிய
—அனையில் - சயனத்தின்கண்ணே—தங்கிய - வாசஞ்செய்கின்ற—அ
ண்ணிலோதிமர்-அவ்வரசவன்னமானது—துணி-உடை—அகற்றி-
தீக்கி—பேடையை—பெட்டையை—விண் - பொன்னுலகத்தினுள்ள—
நிறம்-ஒளிபொருந்திய, சிறகால்-சிறைகளினால்—தழி-தழுவி—வி
ருப்பொடும்—ஆசைபுடனே—உள்-அக- (ஊள்ளத்தே)—மகிழ்-மகிழ்ச்
சியானது—கார - மிகும்படி—உவந்து (தானு) மகிழ்ந்து—புலவிற
து-புணர்ந்து—எ-று. (கருத்து) அரசவன்னமானதுபெட்டையன்ன
மகிழ்த்தானுமகிழ்ந்துபுணர்ந்து—என்பதாம். (௫௫)

விழைவதுகலையின்மேலிந்தோர்தாளிகின்
றெழிநிகழ்பொன்னிறவெருத்தங்கோட்டுபு
தழைவதுசிறகாரற்றழிநிறப்பொடு
வழிமலர்க்கெகையினவன்னதுஞ்சிறுநூல்.

(இ-ள்) விழைவது-விழைவது—கலையின்-புணர்ச்சியால்—
மேலிந்து—இதைத்து—தாளிகின்-ஒருநிலை—நீன்-நீன்—எரு
த்தம்-பிடரியை—கோட்டுபு-வளைத்து—தழைவது - தழைத்து—சிறு
கால்-சிறையால்—முடி-தலைய) மகிழ்ந்துகொண்டு—தண் - தண்
ணிய—மறு-மீதுணது—அழி-வழிப்பெற்ற—மலர் - தாமரைப்பூவா
கிய—சேகையில-சயனத்தில்—எழில்-அதிகுலம்—கழ - விளங்கா
கின்ற—பொன்-பொன்வடிவமாகிய—நிறம் - காந்தியுள்ள—அன்னம்
—அவ்வன்னமானது—அஞ்சிற்று - தாக்கெது—எ-று (கருத்து) அவ்வ
ரசவன்னத்தாமரையினிடத்துநிறைசெய்தது என்பதாம். (௫௬)
முழவழிபுடன்குழல்கருகிற்றென்றிய
முழவழிமனஞ்செலுதுண்ணையன்முகொ

முழ்புலன்வழிமனஞ்சாரவோதிரம்
பாழியக்கேதானினுண்கைமிற்பற்றினுன்.

(இ-ள்) முழுவளியுடன் - அலைகாற்றிடனே—சுழல்-சுழன்-சுழெல்
கின்ற—சுருகின்-சுருகுபோல—ஊழ்வழி - விதிபின்வழியிலே—தோ
ன்றிய-அதன்பய) ஊண்டா—மனம்-உயிர்களது)மனமானது—செல
ல்-செல்லுதல்—உண்மையன்முகொல் - சத்தியமன்றே—தாழ்புலன்
வழி-அற்புதபுலமாயி—(அவ்வன்னத்தின்மனை)மனம் - மனப்பான்மை
—சார-ஊழிலுடைய—ஓசியம்-அவ்வன்னத்தை, பாழி-வலிபொரு
ந்திய—தோன்றினுன்-தோள்களையுடையநளராசன்—கையில் - கையினு
லே—பற்றினுன்-பிடித்தான—எ-று.(சுருத்து)நளமகாராசன் விதிபின்
படிமதியுஞ்சொல்லவ்வன்னத்தைப்பிடித்தான் என்பதாம். (திரு)

கைப்படுகின்றபனக்கலங்கெவரய்வெரிநீத
அப்பறமுதோளடிபுழைப்பத-அன்பமுற
மெய்ப்பொடுகின்றபடித்தேவலையின்
மைப்புயலையன்கம்மலரிக்கொத்திறுநால்,

(இ-ள்) கை-(அரசனது)கைக்கு—படு-அகப்பட்ட—சிறை-சிறை
கையுடைய—அனம்-அன்னமானது—கலங்கி - அரிவழிக்கு—வாய்
வெரிநீ-அச்சவொலிகள்செய்து—அப்பறம் - பவளம்போலும்—தோ
ல்-தோலையுடைய—அடி-அடிசொன்னவன்—அடிப்ப - அடுக்க—அன்ப
முற்று—அயரமடைந்து—சிறையடித்து - சிறைகளிலடித்து—ஏவலா
மையின்—பொகமாட்டாமையால்—எய்ப்பொடு - இளைப்புடனே—அமை
ப்புயலையுடைய-(கொடையார்) காரியமேகம்போலும்—கைமலரில்-(அவ
ன்கையாகிய) மலரில்—கொத்திற்று - கொத்தியது—எ-று. (சுருத்து)
அன்னமானது வருத்தமுற்றுநளன்கையைக்கொத்திற்று-எ-ம். (திரு)

இறைத்தயர்புன்னுககொங்கிப்புட்குலம்
விரித்தெழுசிறைவளினிசெமெல்லிதழ்த
திருத்தகுதாமரைமலைச்சேரத்தடம்
வருத்தலையென்றுகைமடறித்தல்போன்றதே,

(இ-ள்) புட்குலம்புறவைககூட்டமானது—விரித்து-பாப்பி—எ
ழுதாழ்ப்புகையில்—சிறை-சிறைகள்—வளி-காற்றை—விச-எறித்தலா
ல்—பெல்-மெல்லிய—இதழ் - இதழ்களையுடைய—திருத்தகு - அழகு
பொருந்திய—தாமரை - தாமரைமலர்களானவன—அலைதல் - அசைந்
தானது—சேர் - சேரிடமாகிய—தடம் - தடாகமானது—இறைத்து-
கூவி—அயர்-வருத்துகின்ற—புள்ளினுக்கு - அவ்வன்னத்திற்கு—இர
ங்கி-இரங்கமுற்று—வருத்தலையென்று - (அதனை) வருத்தாதேயென்று
—எ-று. (சுருத்து) கைகளினுலே—விரித்தல்போன்றதுதடுத்தல்போன்றது
—எ-று. (சுருத்து) பறவைகளேழுதலால்தாமரைகளேசதலானதுகள
ளவருத்தாமைவறுத்தடுத்தல்போன்றிருந்தது-எ-ம். (திரு)

வள்ளவாயுத்தாமரைவதித்துப்பாதரு
புள்ளெலாந்தனித்தனிபுலமடல்வாவிதி

ஊர்ஞாறுவன்கைகண்டொதுக்குபுக
டென்னிச்சிலம்புகள்சிலம்பல்போன்றவே.

(இ-ள்) வள்ளம்-கிண்ணம்போலும்—வாய் - வாயையுடைய—தா
மரை-தாமரைமலர்களில்—வதித்து-வாசஞ்செய்திருந்து, போதரு-(அ
ப்போது) போகின்ற—புள்ளெலாம் - பறவைகளைத்தும்—தனித்த
னி-வேறுவேறுக—புலம்பல்-புலம்புகலானது—வாவிதினா - தடாக
த்தினுள்ளே—உறு-நெரிட்ட—வறுமை-(அரசவன்ன) மில்லாமையை
—கண்டி - பார்த்து—ஒதுங்கு - விலகுநின்ற—பூமகள் - திருமற்றினு
டைய—தெள்தெளப்பாட்ட—அரி - பருக்கைக்கல்லுக்களையுடைய—
சிலம்புகள்-பாதச்சிலம்புகளானவை—சிலம்பல்போன்றது - ஒலித்தல்
போன்றது—எ-று. (சுருத்து) பறவைப்புலம்பலானது தடாகத்தைவி
ட்டிலங்குகுமிக்கும்பாதச்சிலம்பொலிபோலிருந்தது-எ-ம். (சுரு)

இன்னபொன்னிறவனக்கண் டிலெனெனு
மன்னர்மன்னவனமதிவத்தனகோக்கியே
யன்னவன்காமலாமாத்தேவாதிம
நன்னயமொழிசிலங்கிலுற்றதே.

(இ-ள்) இன்ன—ஆப்படிப்புட்ட—பொன்-பொன்மயமாகிய—சிற
ம்-ஊரிப்பொருந்திய—அனம்-அன்னத்தை—கண்டிலெனெனும் - (இது
வரையிறு) பார்த்திலெனெனவியக்கின்ற—மன்னர்மன்னவன் - அரசர்
காசன்—மதி-சந்திரன்போலும் (விளங்கப்பொருந்திய)வதனம்-முடி
த்தை—கோக்கி-பார்த்து—அன்னவன் - அப்படிப்பட்டவனது—காம
வையாகிய—மலர்-தாமரைப்புவின்கண்—அமர்த்த - தங்கிய—ஓதும்-
அன்னமானது—உல்ல—நயம்—நீதிநாலைப்பற்றிய—சிலமொழி-சி
ல்கொல்லுகள்—விலுலுற்றது-சொல்லத்தொடங்கிற்று—எ-று. (சுரு
த்து) நளன்கையிலிருந்தஅன்னமானது அவன்முகத்தைப்பார்த்துச்சி
லகிதொல்லத்தொடங்கிற்று-எ-ம். (சுரு)

சிறையொளிர்பொன்னிறைசெல்வகல்குமோ
வறைக-ல்பனியினினைவதாங்கொலோ
கறைகெழுவினினுய்கருத்தினுள்ளுற
சிறைதருவிழைவினைத்ததல்வேண்டொல்

(இ-ள்) கறைகெழு உதிரம்படித்துள்ள—வேலினுய் - வேலையுடைய
யளராசனே—சிறை(என்) சிறைகளிலே—ஊரீர் - விளங்காசின்ற—
பொன்-பொன்னுனது—சிறைசெல்வம் - குறைவில்லாதசெல்வத்தை
நல்குமோ (உனக்குத்) தருமோ—அன்ற - ஒலிக்கின்ற—கடல்-(பெரிய)
கடலானது—பனியினினை - (அற்பமாகிய) பனியினுலே—சிறைவதாங்
கொலோ-சிறையுமோ—கருத்துனா - (உன்) மனத்தினுள்ளே—உற-
பொருத்த—சிறைதரு - சிறைத்த—விழைவினை—அப்பொன்னுசையை
—ததல்வேண்டி—ஓழிக்கவேண்டி—எ-று. (சுருத்து) நளமகாரா
சனெளன்பொன்னிறகானது செல்வத்தருமோ கடலானதுபனியால்வி
ழையுமொநீ உன்னுசையைக்கவேண்டிமென்மன்னவகடரியது

கேறல்செய்தாலுயிர்க்கொலையொன்றையலாற்
தேறினர்ப்பிணைத்தவன்பழிபுஞ்செருமார்
ஞாறுபாய்வுவென்மத்ததழகணையானையாய்
மாறுகொள்பவாளுக்குமிதுமனங்கொளார்

(இ-ள்) தாழ்மூட்கோல்கள்—பாய்-பாயப்பெறுகின்ற—சவுள்-சு
துப்பையும்—மதம்-மதத்தையும்—தழகண்-கோபகண்களையுமுண்ட
ய—யானையாய்-யானைபோல்பவனே—கேறல்செய்தால்—உண்ணவிக
வாசித்திருந்தன்னைக்—கொல்லவெய்யாளுல்—உயிரைக்கொலையொன்
தேயலால்-உயிரைக்கொல்லுதற்பாதகமொன்றேயல்லாமலும்—தேறி
னர்-நாயினவர்க்கு—பிணைத்த-திகுசெய்த, வன்பழியும்-கொடியபா
தகமும்—செரும—(உண்ண) யடையும்—மாறுகொள்-மாறுபடுகொண்
ட—பண்களுக்கும்—விசேர்திகளுக்கும்—இது - இவ்விசுவாசகாதகஞ்
செய்தலை—மனமொளார்—நினையார்—எ-று. (கருத்து) நாமகாராக
னேஎன்னைக்கொணரூறுயிர்க்கொலை—அல்லாமலும்—நாயினவர்க்குத்தி
ணைசெய்தபழிபுருகணையடையுமென்றனங்கூறியது-எ-ம். (சுசு)

செருக்களத்தேற்றவர்க்கெகுத்தலன்றிபு
னருட்டிட்டுமெனையடர்க்கணையோ
முருக்கிதழ்மடந்தையர்முலைநினைத்திடுங்
குருக்கிளர்மணிபுனைகுலவுத்தோளினாய்.

(இ-ள்) முருக்கு-முருக்கம்பூப்போலும்—இதழ்-உதடுகளையுடை
ய்—மடந்தையர்-மாத்ருடைய—முலை - முலைகளானவை—நினைத்திடு
ம்-அழகுத்தபெறும்—குரு-விறத்தினுல—களர் - விளங்காநின்ற—ம
ணி-இரத்தினபாணத்தால்—புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட—குலவு-திரட்
சிலையுடைய—தோளினாய் - தோள்களையுடையவனே—செருக்களத்
து-போர்க்களத்தில—எற்றவர்க்கு(உன்னோடு)யெதிர்த்தவரை, செருத்த
லன்றி-கொல்லுதல்(நீதியா)மன்றி—உன்-உனது—அருட்கு-கருணைக்
கு—இடனும் - பாதநீரமாகிய—என—(ஒருபுல்கையபறவையாகிய) என்
னை—அடர்த்தல்-கொல்லுதல்—நீதியோ-நீதியோமோ—எ-று. (கருத்
து) அரசனே போரிலெதிர்த்தவரைக் கொல்லுதல்கூறி உம்பையடுத்த
வெண்ணைக்கொல்லுதல்கூறியோன்று அன்னமசொல்லிற்று-எ-ம். ()

சுல்லியினகன்றிகருணைவேந்துளத்
தொல்லுங்கருணையமுலப்புநதோன்றிட
வல்களின்மொழிசிலவறைத்துபின்னரும்
பல்பலதுயர்மொழிபகாலுற்றதே.

(இ-ள்) சுல்லியின-சுல்லியறிவுபோல—அகன்றிடு - பெருக்கத்தை
யடைந்திருக்கின்ற—கருணை-அருளையுடைய—வேந்து- நளராசனது,
உளத்து-உள்ளத்தின்கண்—ஒல்கலும்-நாணமும்—கருணையும் - அரு
ளும்—உலப்பும்-மகிழ்ச்சியும்—தோன்றிட- ஏமகாலத்திலுண்டாக—
அல்களில்-பெருளார்-செருக்குரலல்லாமல்—சிலமொழி - சிலசொற்க
ளோ—அவ்வந்து-சொல்லி—பின்னரும்-(அதன்)பின்பு, பல்பல-பல்பல

வாயிய—துயர்மொழி (அரசனுக்குத்) துன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற
சொற்களை—பகாலுற்றது(அன்னம்)சொல்லத்தொடங்கிற்று—எ-று.
(கருத்து) அன்னமான தானுள்ளத்து நாணமுக்கி நக்பயம்கிழ்ச்சியு
ந்தோன்றிடச்சிலமொழிகூறிப்பலதுயர்மொழிகூறத் தொடங்கிற்று
என்பதாம் (சுசு)

பெருகியமூப்பினிற்றளர்ந்துபெதுறு
மிருமுதுகுரவருமென்செய்கிற்போ
கருவுயிர்த்தயர்வுறுதாத்தப்பெடயுள்
நருகுமெயென்னெகெட்டியிப்புவிகிற்தே

(இ-ள்) பெருகிய-நிறைந்த—மூப்பினில் - முதுமைமயால்—தளர்ந்
து-மெலிந்து—பெதுறும்-மதிமயக்கங்கொண்டாடுகின்ற, இருமுதுகு
ரவரும்(என்னுடைய)நாயுத்தகப்பணம், என்செய்கிற்போ - இனியான
செய்வோ—எரு-ருப்பத்தைஉயிர்த்து-நன்று—அயர்வுறு - சொர்
வையடைந்திருக்கின்ற—காதல்-(என்மே) லன்புடைய, பேடை-மனை
வியானவன், உளநருகுமே-மனமுநருகுவானே—என்ன-என்று, கெட்
டியிப்புவிகின்ற-பெருமூச்சுவிட்டது—எ-று.(கருத்து) அரசனே
என்றாயுத்தகப்பணமென்செய்குவார்களை என்மனைவியன் முருகுவா
னெயென்று அன்னமசொல்லிற்றுஎன்பதாம் (சுசு)

அன்னமூப்பித்தவர்கொலாற்றுலார்
மன்னனெற்படுததலுமெருவிவானிற்
துன்னியாங்கிருத்தபுனசொற்றபொழிநி
லின்னல்கடதுளாழ்த்தற்குமெகொலாம்

(இ-ள்) அன்ன—(என்னுடைய)தாயானவன், மூப்பு - முதுமைபிணை
லே—அழிதரவு - வருந்துதல், ஆர் - எவர், ஆற்றுலார் - நீக்குலார்,
மன்னன் - இவ்வரசனானவன்—எற்படுததலும் - என்னைப்பிடித்தவ
ளாழிலே—வானியில்-தடாத்திலிருந்து—வெருவி - அஞ்சிப்போய்—
ஆங்கு-அவ்விடத்தே—துன்னி-தெருங்கி - இருந்த - தகவிய—புள-பற
வைகள்—சொற்றபொழிநிலில் -(இச்செய்தையைச்) சொன்னபோது—
இன்னால்-துன்பமாயிய—கடலுள்-சமுத்திரத்தினுள்—ஆழ்து - ஆழி
ழ்து—இதற்குமே(அவள்)இறந்துபோவாளே-எ-று.(கருத்து) அரசன்
என்னைப்பிடித்துக்கொண்டானென்றுபறவைகள் சொன்னவளாழிலு
ன்னாய் இதற்குமென்றன்னஞ்சொல்லியதுஎன்பதாம். (சுஅ)

புல்லுவிட்டுச்சுழவுதலைவிட்டு—அஞ்சிதை (என்) எழுவோ
சிறைகளானவை—செகிழிணை-சிலகிணைமும்—பொறுது - மனம்பொ
றுமல்—அல்லல்கூர்-துன்பமிகுகின்ற—பேடை-(என்) மனைவியானவ
ள்—அவர்-என்களை—யா-யாக்கு—எவ்விடத்தே—உற்றோளின் - கரு
தாரொன்றுவினாவிட—சொல்லரும்-அதற்குஉத்தரஞ்சொல்லமாட்டார்

(இ-ள்) புல்லுவிட்டு-சுழவுதலைவிட்டு—அஞ்சிதை (என்) எழுவோ
சிறைகளானவை—செகிழிணை-சிலகிணைமும்—பொறுது - மனம்பொ
றுமல்—அல்லல்கூர்-துன்பமிகுகின்ற—பேடை-(என்) மனைவியானவ
ள்—அவர்-என்களை—யா-யாக்கு—எவ்விடத்தே—உற்றோளின் - கரு
தாரொன்றுவினாவிட—சொல்லரும்-அதற்குஉத்தரஞ்சொல்லமாட்டார்

தூபுக்குலம்-பறவைக்கூட்டமானது, கலுழும் - அழாநிற்கும்—அன்
யம்-அத்துன்பத்தினாலே—ஆய்ந்து—என்செய்தியை—ஆலோசித்தறிந்
து—எல்லெயில்-அனலில்லாத, அயரோடு-அன்பத்துடனே, இறக்கு
மே(அவன்)இறந்துபோவானே-எ-று(சொல்-ஆம்-அதைகள்) (கருத்து)
ஊன்மணியானவன்என்செய்தியைக்கேட்டிற்றுபோவானேன்மன்
னஞ்சொல்லியதுஎன்பதாம். (எக)

- அனிச்சமென்மலரினாநாயகாய்கிறதத்
தனிப்பெடையமைக்குமென்றனர்க்கையாலன்
முனிப்படுகிறெனனஞ்சொல்லென்றலை
நினைத்துமுன்வெல்லுநிலவக்கோட்டினான்

(இ-ள்) அனிச்சமென்-அனிச்சமென்னப்பட்ட—மலரினும் - பூமி
னும்—கொய்ய-மெல்லிய—ஆய்-தேட-தக்க, சிறை - சினைநாயகையுடைய
—தனி ஒப்பற்ற—பெடை(என்)மணியை, அமைக்குமா-உண்டாசுரு
வதாகிய—மென்றனர்க்கெல்லியதளிப்போல—நாகயால் - கையிறு
லே—அயன்-நான்முக்கடவுள்—அனிப்படு-அன்பம் விளைதற்குக் கா
ரணமாகிய—பிரிவெனும்-பிரிவென்கிற—சுடு - சுடாநின்ற—சொல்-
சொல்லு, நினைத்து-கருதி—முன்-முன்னே—என்-எனது, நலை-நலை
யில்—எவ்வண்ணம்-எவ்விதமாக—சிலவ-விளங்க—கோட்டினான்-எ
ழுதினான்—எ-று (கருத்து, பிராமென்படிக்குள்ளுநிலையிலெழுதினான்
என்பதாம். (எக)

வீழ்மெறபடுத்திக் கொடுஞ்சொன்மென்னிறத்
தாழ்சிறைநடப்பெடை, செனியில்கார்தலு
மாழதுயர்க்கடலிடையாழ்க்தியானிலாப்
பாழ்படுதெய்வலாமருண்டுபார்த்துமே

(இ-ள்) வீழும்(தன்) விச்சிக்கப்பட்ட—என்-என்னே, படுத்த - பி
டித்த—இககொடுஞ்சொல் - இககொடுமைமையுணர்ந்துகிற—சொல்
வானது—செனியில்-(கன்)காது; கார்த்தலு-சேர்த்தவனவிலே—மெ
ல்-மெல்லிய, சிறை-ஒன்பொருத்திய; தாழ்-நீண்ட, சிறை-சிறைகலையும்,
மடம்-பேணதமைமையுமுடைய, பெடை(என்)மணியானவன்; ஆழ்-
ஆழம்பொருத்திய—துயர்க்கடலிடைய—அன்பமாகியகடலுள்ளே, ஆழ்ந்
து முழுநி—யான்-நான், இலா-இல்லாநாயகால்—பாழ்படு-பாழடைந்த
—திசையெல்லாம்-திக்குகளைத்தையும்—மருண்டு - மயங்கி—பார்க்
குமே-பார்ப்பானே—எ-று (கருத்து) ஊன்மணியானவன் அன்பக் கட
லுள்ளேழுந்திகாநிலையாமையால்பாழடைந்த திக்களைத்தையும் மயங்
கிப்பார்ப்பானேன்மன்னஞ்சொல்லியது என்பதாம். (எக)

பிரிவெனும்முறங்கடப்பெடை, இறக்குமே
யரிதினித்பெற்றவெம்பார்ப்பெலாமயர்
தினாபெருக்குடம்பையுளாற்றியெய்திய
பரிவினிறசாமென்பபறைத்துச்சொரந்தே

(இ-ள்) பிரிவெனும்-பிரிவென்கிற—அழல் - கெடுப்பானது—சுட
-(தன்னைச்) சுட—பெடை-(என்)மணியானவன்—இறக்குமே-இறந்து
போவானே, அரிதினில்-அரியதவத்தினாலே—பெற்ற-சுன்ற—எம்-எம்
முண்டிய—பார்ப்பெலாம்-குஞ்சுகளெல்லாம்—அயர்ந்து-தளர்ந்து, இ
னா-இனையை, பெரு-பெரு—குடம்பையுள் - சுண்டி-ஊள்ளே—அ
றந்தி-கூலி—எய்திய-தமக்குநேரிட்ட—பரிவினில்-அன்பத்தினாலே—
சாம்-இறந்துபோம்—என்-என்று—பறைத்து - அடித்து—சேர்ந்தது
(அன்னம்)முர்ச்சிக்கது-எ-று (கருத்து) பெண்சாதிபிள்ளைகள் இறக்கு
மென்றன்மூர்ச்சித்தது என்பதாம். (எஉ)

அனித்தொருகடலுற னத்தைக்கண்டுகண்
வெளித்திடுகண்புனறுவலைவிழ்சலிற்
றளிர்த்தமென்சினையன்களாவுநிந்தாபுட்
களித்ததுகாலுண் கருணைகோக்கியே

(இ-ள்) அனிக்கு-அருளுக்கு—ஒருகடலுறன்-ஒருகடல்போல்பவ
ன்—அனா-அம்முர்க்கையடைந்தமையை; கண்டு - பார்த்து—கண்-
பார்த்தகண்களால்—அனித்திடு(அவனுலே) சொரியப்படுகின்ற—த
ன்-குவிர்ச்சிப்பொருத்திய—புனல்-கீரினுடைய—துவலை - மலையான்
து—விழ்தலின்-(கண்மேல்) விழ்சலினாலே—தளிர்த்த - உணர்வடைந்த
—மெல்-மெல்லிய—சிறை-சிறைமையுடைய—அன்ம் - அன்னமான
து—தளர்வுநிந்தி-அயர்ந்தகைநிந்தி—காலுன் - அசனது—கருணை
அருளின் (பெருக்கத்தை) கோக்கி-பார்த்து—உள்-(கண்) ஊள்ளே—களி
த்தது-மகிழ்ந்தது—எ-று (கருத்து) அன்னமானது அசன கிருபைபல
மகண்டகமகிழ்ந்தது-எ-ம். (எங)

ஆகுலத்துடன் படலன்தைநொக்கின்
சேருமபொன்னிறச்சிறகர்கோக்குறு
மோகமேபிடித்தனன் முழுதுநோக்கின்
னேகுழியேகென விதைவிடுத்தனன்

(இ-ள்) இறம்-கள்ளாணவன்—ஆகுலத்துடன் - அன்பத்துடன்
னே—படம் - இளமைபொருந்திய—அனத்தை - அவ்வன்னத்தை—
கோக்கி-பார்த்து, சின்-உனது-சேரு-மாறுமயர்ந்தபொன்-பொன்ம
மாகிய, சிறம்-ஒன்பொருத்திய; சிறகர்-சிறைகளை, கோக்குறம் - பார்த்த
வேண்டுமென்கிற—மோகமே-ஆசைநினாலேயே—பிடித்தனன் (உன்
னைப்) பிடித்தே-அ—முழுது-முழுமையும்—கோக்கின்-பார்த்தேன்
—குழி நீ-போகத்தக்கவிடத்திற்கு, ஏகென-பொலென்று—விடுத்க
னன் (அதனை) விட்டான்-எ-று (கருத்து) அசன் அன்னத்தை விட்டான்
என்பதாம். (எஃ)

எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறார்.

(இங்) நமவுதேனே—கொப்பளிக்கும்—கக்குகின்ற—தெரியல்—பூ
மாவியினால்—குழைகுழப்பட்ட—மார்பன்—மார்பையுடைய நளமகாரா
க்ஞனவன்—பிழைபுடைய—சந்திரகாரமரனது—கிடந்து—தக்கியும்—
கணங்குதேமலானது—பூத்தி—பட்டாந்தும்—ஒளிரும்—விளக்கப்பெற
துள்ள—பேரிளவனம்—பெருமையுள்ளமைபுமழுகும பொருந்திய—மு
கை—(தரயந்திரியுடைய)முலகனை—தீசைப்ப—அனுபவிக்கும்படியா
க—காணபலிபொருவும்—அன்றபூதத் தாம்மாமலாபோலும்—மென்
கரத்தின்—மெல்லிய(அவன்)கிச்சினித் தாம்—அறவுகொண்டு—அறத்த
ல்கொண்டு(தொல்லினை)முன்னேச செயலது (தொடர்) சம்பந்தத்தை
(அறத்து) ஒழித்து—எழுந்த—புறப்பட்ட—பொலன்—பொனைய
மாய்—சிறை—சிறைக்கொடியுடைய—அன்னம்—அன்னமானது—
(அறவுகொண்டு) அறவறத்தைக்கொண்டு—தொல்லினை—பழன்னை
யாகிய—(தொடர்)—சங்கிச்சைய—அறத்து—கட்டறுத்து—இன்பசி
றைகடல்—பேரின்பக்கடலிலே, திரைக்குமவரின்—முழுநகையார்போல
—இன்பபுறம்—இன்பத்தினுள்—லமிஞ்ஞு—நீள்—நீளகின்ற, திரை—அலை
கொடியுடைய—யாவி—தடாகத்தின்—கண்—புக்கது—சென்றது—எ.மு. (சுரு
ப்து) அன்னமானதுதடாகத்திலிடத்துச்சென்றது என்பதாம். (க)

(நீள்)பொன்-பொன்வடிவமாகிய—நிறம் - காந்திபொருந்திய—
தூசி-திருக்கயூர்—பள்ளம்-பள்ளம்போலும்—வாய்-வாயையும்—செ-
ம்-செம்புநிறம்பொருந்திய—கால-அழகனையும்—பொற்புற - அழகா-
னமிததக—பசிம-பசுவைப்பொருந்திய—கூட்டு-உச்சிக்கொண்டைய-
யுமுடைய—ஆசுவனனம்-ஆசுவனனமானது—மெய் - (நன்) னுடம்

புள்ளினதிரியமதுக்குடம்புரிந்தாற்போலுமென்மலர்நறும்பொருட்
மணமுள்ளுறையின்னகொலைத்தொழில்சிறிதுமுஞ்நறிலனின்மறையென
த்தேறிக்கள்ளவிறகமலமலவொனவன்றகாத்தினின்மீட்டிமவந்தெய்
துயளளிலெடுகெடுவலண்ணறனுளத்தினதிகயமிகவீரோதுவாக்குமா()

(இன்) புள்-பறவைகள் து—இனம்-சுட்டமானது—இரிய-அஞ்சி
யோட—(அதனபின்) மதுகுளம்-தேன்குடமானது—விரிந்தால்-வாய்
மலர்ந்ததாயின்—போலும்-ஒக்குமெனப்படுகின்ற-மலர்-தாம
ரைப்பூவின்-தூம்-பரிமளம்பொருந்திய—பொருட்டினுள்-கொட்
டைசின்-கண்ணே—உறை-தங்கிய—அன்னம்-(அவ)வன்னமானது—
கொல்-கொடியாகிய—தொழில்-தொழிலில்—சிறிதும்-சிறிதையாயி
னும்—இறை-அரசினவன்—உளுந்திலினன்-(என்னிடத்தே) செய்
திலினன் து—தேறி-தெளிந்து—கள்-தேன்புடைய—அவிழ்-மலர்ந
த—கரலமலரென-தாமரைப்பூவென்று—(பயங்கியதுபோல்) அகன்ற-
(முன்னே) தானீங்கப்பெற்ற, காதலினில்-எகயின்-கண்ணே—மீட-மீட-
திரும்பிபும்—வந்து-வந்து—எய்தி-அடைந்து—அள்-மீட்டம்-பொருத்
திய—இல்-இல்-போலு—கெசி-கெடிய—வேல்—வேல்புடைய—அ
ன்னல்-அவ்வரசனது—உளத்திலு-மனத்தின்கண்ணே, அந்தயம்-அ
ந்தரியத்தை—மிக-மிகுதியாக—விளத்து—உண்டாகி—உலாக்கும்
சொல்லும்—எ-று-(கருத்து) அன்னமானது திரும்பவும்-நள்ளக்கையி
வந்ததெயம்விளத்துச் சொல்லுமெனப்பதாம், (ந்.)

அவியின் முரண் டு அளிக்குவருக அமைவகனைக்கிழவநன்னெறிக,
மெளிவுநூலோகவேட்டமன்னவரதஞ் செயதொழிலென்ப பொற்ப
பெற்று,மெளிவருமென்றையர்வினேநோக்கிவிடுத்தவினிராகுநீர்த்தாவ
க,நளிர்க்குலுத்தபுடையிற்றருமகாட்டிய அனதுபேரளியே.

பஞ்சபூதங்களைக்கொட்டி அவினைபியல-ல்.

(இ ள்) அளியினம்-வண்மனமானது—முன்னு-ஒலித்து, அளி-
அளிக்கின்ற—சூரு—தேனை—அருந்தும்-உண்ணப்பெறுகின்ற—ஐங்க
ணை-பருசுபாணத்திற்கு—கிழவ-உரியர்எனத்தனை—என்னெழிகள்-கல்
வழிகளோ—தெளிவுறு-ஐயத்தீர்பின்றியுணர்ந்த—தூலோர் - தருமநா
லையுடையோராகிய—மன்னவர்-அரசரும்—வேட்டம் - வேட்டைய
—தம்-தமக்கு—செய்-செய்தற்குரிய—தொழில்-தொழிலாகும்—என்
பா-என்றுரொலுவர்(அப்படியிருக்க)இரங்கு-ஒலிக்கின்ற—நீர் - குண
ம்பொருந்திய—தாங்கும்-ஆல்களையுடைய—களிர் - குளிர்ச்சிபொருந்தி
ய—சுடல்-சுடலை—உடுத்த-மருங்கிற்கொண்ட—புடவியில்-பூமியின்
—என்படுதலும்-(சீ)என்னேப்பிடித்து;எளிவரும்-எளிதற்கடைத்த
—என்-எனது—ஆய்வினை-வருத்தத்தை—நோக்கி-பார்த்து—வடுத்
தலின்-விடுத்தலால்—தருமம்-இந்தத்தருமத்தை—காட்டியது-(உன்னி
டத்தே)நிபுத்தியது—உன்னு-உனது—பேர் - பெரிய—ஆளியே - கரு
ணையேஇதற்கையமில்லை—எ-று (இலக்கணக்கொத்து) முதனிலையன்
நிபுத்தொழிற்பெயர்மொழிகுவர்,இவ்விதியால்வேட்டம் என்றதுமுத
னிலையில்லாததொழிற்பெயர்(சூருத்து)அன்னமரசனைப்புக்கழ்ந்துதொல்
லென்றுஎன்பதாம்.

வருந்துமுன்புகன்றகொடியவென்றொழியின்வருப்பிழையனைத்
தையுமின்னே, நிருந்தலாகடந்தோய் மகிழு வாசெய்துதீர்க்கு வன்றின்
நீட்செய்வொன் லெய்தா; வீருந்ததன்கதிரி னலைகடலுதித்த மேதிரியி
டைத்தபைங்கழிகள், கரிந்தனதளிர் பபவெள்ளி வீழன்னகண் மளமு
பொழிவதுகடுப்ப.

(இ-ள்) திருந்தல் - ரகசுவனா - கடந்தோய் - வென்றவனே - முன்-
கான் பிடிபட்டிருந்தபோது - வருத்த - (நீ) வருத்தம்படி - புன்ற - சொர்-
ல்லப்பட்ட - என் - எனது - கொடிய கொடிதாசிய - மொழியில் - சொர்-
ல்லினால் - வரு - வந்த - பிழையனைத்தையும் - குற்றமுழுமையும் - பரி-
முறம் - (வருத்தியகீ) மகிழும்படியாக - செய்து - ஒருபெரியவுபகாரத்தை
செய்து - ஆலை - ஆலககோயுடைய - கடல் - கடலை - உடுத்த - மருமகிற்-
கொண்ட - மேதனியிடைத்த - பூமியிலுள்ளனவாகிய - பைங்கடிகள் -
பிரிசுளானவை - (வருந்த) - வருத்தம்படி - தினஞ்செய்யின் - குரிய
ஞாலன் - வெய்தா - கொடிதாக - ஸ்ரித்த - ஸ்ரிதக்கப்பட்ட - தன் - தன்
து - கதிரின் - சிர்ணத்தினால் - (வரு) - வந்த, (பிழையனைத்தையும்) - குற்ற
முழுதையும் - கரித்தன் - வாடிய அப்பிரிகள் - தளிப்ப - செழிக்கும்ப-
டியாக - வெள்ளினிழை - வெள்ளிலீழுதுகன்போலும் - கணம் - இ-
ணிகளையுடைய - மனத - மனதைய - பொழிவதுகடைய - பொழிதல்
போல - திரித்துவன் - காந்திர்ப்பென - இன்ன - இப்போது - ம-
(கருத்து) அரசுக்கான்செய்தகுற்றத்தை நீ மகிழும்படி தீர்ப்பென
வந்தெனஞ்சொல்லியது - எ - ம. (இ)

மல்லலம்புலனம்பொதுவற்புக்கு மன்னவர் மன்னரின் நனக்
கோர் புல்லியபறவையியற்றுக்கைமமாற்றென்றில செனம்புணர்ப்பறி
தாளு, மொல்லையற்கைமமாறியற்றுதியென்னமருத்தியென் னுளநிதி

னதாதிபயலலுற்றமூத்தவிருமாலதனை யடிநள்கேட் * டருடியென்ற
னையம்.

(இ-ள்) மல்லல்-வளம்பொருத்திய-புவனம் - பூமியை-பொது-
பொதுமையினின்றும்-அந்நீங்க-புரக்கும்-காக்கின்ற-மன்னவர்
மன்ன-ராஜாதிசாசனே-சின்றனக்கு-உனக்கு-தூப்புல்லியபறவை-ஒ-
ருசிறியபறவையால்-தூய்ந்து-செய்யத்தகுமு-கைம்மாறென்று-ஒ-
திர்த்து-இவ்வுதனம்-இல்லையென்கிற, புணர்ப்பு-ரியாய்த் தை, அநி-
ந்தாலுப(ய)னநிற்குந்-தும்-ஒல்லையில்-வினாவினே-கைம்மாறு-ஒ-
பொதிர்நனியை-தூய்ந்துதியென்னும்-செய்யென்றேவுகின்ற-அந்-
த்து-ஆசையானது-என்-எனது-உளத்தினதாங்கி-மனத்தி லுள்ளதாகி-
-தூய்வுவற்று-தூய்மிகுந்து-அழுத்த (அதில்) அழுத்துப்படியாக-
-கநம்-அருக்கின்றது-அழகன்-சுவாமி-அதனை-அருண்மியை-
-கேட்டருடியென்றுகேட்டருளென்று, அறையும் (அன்னம்) சொல்லும்
-எ-று (கருத்து) சக்கிரவர்த்தியே என்வார்த்தையைக்கேட்ட-ருளு-மெ-
ன்று சொல்லிற்று எ-ம்- (சு)

பொன்னினிற்செய்தவள்ளவாயமுதம் பூவையெய்க்கெனையையரு
த்திக், கன்னலினமிழ்திறகனிநதமென்சொற்கள் பபிற்றியும் கேட்டுள
றுகனிப்பார், மன்னவாமன்னசின்னுளத்தேறாமட மொழியா யிறை
தேரான்னமென்செல்லென்றதெயஞ்சிறப்பவக் மலர்நிலிநிலி கேட்ட
டாள்வாய்.

(இ-ள்) பொன்னினில்—கனகத்தினாலே—செய்த—செய்யப்பட்ட—
 வள்ளவாய்க்கிணைத்தினுள்ள—அமுதம்—அமிர்த்தத்தை—பூவைய
 நாகணவாய்ப்புள்ளாயும்—கிணைக்கின்றவாயும்—அருத்தி—குடிபு
 த்து—கண்ணகிள்—சார்க்கொயினும்—அரிழகிள்—அமிர்த்தத்தினும்—க
 னிகதம்—தாமமுநீர்ந்த—மெல்—மெல்லிய—சொற்கள்—சொற்களை—புரி
 த்றியும்—கந்தித் தும்—கேட்டு—(அனைப்பேசை) கேட்டு—உளங்கனிப்பார்—
 உலகத்தாரம்னமகிழ்வார் (ஆனகயால்) மன்னவாமன்ன—தாசாதிராச
 னே—சது—இச்சொல்லானது—ன்னுள்ளது—உனதுமனத்தில்—வ
 று—வருட்பாத—மடம்—அரியமையோடுகூடிய—மொழியுரிமை—
 சொல்லாயினும்—இன்னம்—இன்னத்தினது—மெல்—மெல்லிய—
 சொல்லெனது—மொழியெனது—அதிகம்—ஆச்சரியமானது—இம்ம
 ப்—சிந்துத்தோன்ற—அகமலர்த்தம்—மனமகிழ்ந்து—இனிது—இனிதாக
 —கேட்டருளவாய்—(கீ)கேட்டருளு—எ—ம—(மருத்து)அன்னமதன்சொ
 ல்கு விரும்பிக்கேட்கவேண்டிமெனதுசொல்லியதுஎ—ம— (எ

சூடவனையினங்கள் வயிதிலே தின்றது நமஸிக்கு வெணவனின்
து, மடவாழ்வுகளுக்கெல்லாம் பொதுவானதாக இருக்கையால்
இருக்க, தடவிறைவானபகட்டினமுக்குத்தனபண்ணிதான்
யோன், விசுவாசப்படுகின்றதுபொருத்தமானவனின்
இலகன்.

* தொன்னூல்விளக்கம்-ஏ வகைநூலைக்கொண்ட பத்துமீதி
விதியில் அருள்நி அருள்-என்றும்பிறழ்.

(இ-ள்) குடம்-குடம்போலும்—வளைநிலங்கள்-சங்கிலங்களால்—வயிறு-(தம்)வயிறு—உண்கு-கொந்து, ஈன்ற - தரப்பட்ட—குரு-நிறம் பொருந்திய—மணி-முத்தங்கள்—கருவெண் - முட்டைகளென்று—அழிந்தது-வயங்கி—கடல்-திருமாளது—முறுக்கிவிழும் - கட்டிவிழ்த—கமலம் - தாமரைப்பூவினது—கொல் - கொல்லிய—பொருட்டில்—கொட்டையின்கண்ணே—வரி-நீட்சிபொருந்திய—சிறை-சிறைதலையுடைய—குருகு-காசங்களானவை—அடைகிடக்கும்-அடைகாசப்பெறுவதென்ற—தடம்-தடாகத்தையும—சிறை-பருத்த—வாளை-ஆணவாளைகளானவை—பகட்டு-கருமைக்கடாக்கருவைய—இனம் - இனத்தின்மேல்—உருகும்-குதிக்கப்பெறுவதென்ற, தண்ணீரின்—பண்ணை-கழனிசுழைமுடைய—விதர்ப்பாடு-விதர்ப்பதேசத்தை—உடையோன்—உடையவனும்—விடு-விசப்படுகின்ற—சுடர்-கிணங்களை—பரப்பி-விரித்து—விளங்கு-விளங்குகின்ற—பொன்-பொன்னுலகிய—கமலான்-விரிக்கழலையுடையவனும்—ஒருசெலந்தன்-ஒருசுருளவன்—விமலென்று-விமலென்றுசொல்லப்பட்டு—உளன்-இருக்கிறான்—எ-று(கருத்து)விதர்ப்பதேசத்தையானும் விமலாகென்றுமொருசு-விருக்கின்ற—எ-னென்றது-எ-ம்.

(அ)

அருந்தவத்தமனமுனியருள்வரத்தாலாயினது யாமன்பயர் தம்பிள், முருத்திளமுறுவனுகமல்கையின்முழுமுலைப்புயிமடந்தையரின், வுருத்தியுமுலமைகூறுதற்கிறாவனப்பொருவடிக்கெடுத்தினைய, கருத்த உருகெடுக்கக்கிழமுலைத்துவரவர்க்களினையயரிதிற்பயந்தான்.

(இ-ள்) அரு-அரிய—தவம்-தவத்தையுடைய—தமனமுனி - தமனமுனியினையும—அருள்-அருளாற்பெறப்பட்ட—வரத்தால் - வரத்திலே—ஆய-ஆராய்க்கெடுக்கப்பட்ட—தமனமுனி-அருளவருவையுடைய, ஆரம்பையர் தமனின்-தெய்வமறையருள்னும்—முருத்து - மயில்கிணறுபோலும்—இளமுறுவல் - சிறியபல்லுக்கையுடைய—நாகரங்கையரின்காசென்கருவையருள்ளும்—முதிழ-தாமரை அரும்புபோலும்—முலை-முலைகளையுடைய—புஷ்பபந்தையரின் - பூலோகத்துமறையருள்ளும்—வருந்தியும்-வருத்தமுறமும்—சுறுத்தகு-சொல்லுத்தகு, உலமை-உபமானம், அரிதா-இல்லாததாவனப்பி-அழகானது, ஒருவடிவொரு மங்கை வடிவத்தை; அடுத்தனைய-அடுத்தாற்போலும்—கரு - கரிப—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கெடு-கெடிய—கண் - கண்களையும்—கதிர்-காந்திபொருந்திய—முலை முலைகளையும்—ஆவர - பவளம்போலும்—வாய்-வாயையுமுடைய—கண்ணியை - ஒருபெண்ணை—அரிதலில்-அரியசெயலால், பயந்தான்-(ஆவீமொசன)பெற்றான்—எ-று (கருத்து)தமனமுனிவரத்தாலீமொசனஒருபெண்ணைப்பெற்றான்-எ-ம்; (அ)

கண்காடிந்தொதுங்குகடைசிடர்கெடுக்கக்காவி மென்மலரொள்க்கருதி, விளரிலண்டினங்ககளலமருங்குமணியிதர்ப்பர்கொன் நவத்திலிற்றென்றி, முனரியந்தவிசிலினிதுவீற்றிருக்குமுதிமுலை மதர்விழித்திருவே; தளிரிலங்கவற்றுமலத்தகமலந்தாட்டமயத்தெயனுமெய்நித்தான்.

(இ-ள்) முலரி-தாமரைப்பூவாகிய—ஆம்-அமுதிய—தவிசில்-ஆகனத்தில—இனிது-இனிதாக—வீற்றிருக்கும் - எழுந்தருளியிருக்கின்ற—முதிழ-தாமரைமுறுப்புபோலும்—முலை-முலைகளையும்—மதர்-மதர்த்த—விழி-கண்களையுமுடைய—கருவே-சீத்தவியே—களை - (பகிர்)களையை—கடித்துபிடுகெ—ஒதுக்கும்-கடக்கின்ற—கடைசியர்-உருத்தியருடைய—கெடுக்கண்-கெடியகண்களை—காவி - நீலோற்பலங்களுடைய—மென்மலரென-மெல்லியமலர்களென்று—கருதி-கினைத்து—விளரி-விளரியாகத்தப்பாடுகின்ற—வண்டு-வண்டுஒருடைய—இனங்கள்-இனங்களானவை—அலமரும்-சுழலுகின்ற—கழனி - கழனிகளையுடைய—விதர்ப்பர்-விதர்ப்பதேசத்தாருக்கு—கொன் - அரசனாகியவிமனது—தவத்தினில்-தவத்தினிலே—தோன்றி-பிறந்து—தளிரிலுருகுகளிர்களிறிறந்ததை—தவமுற-வருத்துகின்ற—அலத்தகம்-செய்பமுச்சுமுடையையுடைய—மலர்-செத்தாமரைமலர்கள்போலும்—தாள்-பரத்தையுடைய—தமயங்கியென்னும் - தமத்தியென்கிற—பெயர்-பெயரை—கரித்தாள்-தரித்திருக்கின்றாள்—எ-று (கருத்து) இலக்குமியேதமயத்தியென்னும்பெயர்ததரித்திருக்கின்றாள்-எ-ம்.

(உ)

கீளிறமுசிலாபசியசைவலெமொகெடுக்கென்கொழித்ததென்னறலோ, பாணலங்கொண்டபணிமொழித்துவரவர்ப்பைபக்கொடி கரியகெளகூத்த, தேவரினமுன்று துணைகூறுதாதுகெடுத்தினைமலர்த்தொடைமெய்மென்மென்று, கானமுப்புழுக்குகமழ்தாரீவிளனிநன்குடியிருத்துவே,

(இ-ள்) பால்-பாவினது—கல்ல-தித்தியை—கொண்ட - (தன்னி-த்திலே)கொண்ட—பணி-வணக்கம்பொருந்திய—மொழி - சொல்லையும—துயர்-பவளம்போலும்—வாய் - வாயையுமஉடைய—பைத்தொய-தமயத்தினது—கரிய-கருமைபொருந்திய—மெல் - மெல்லிய—கூந்தலகூந்தலென்றுசொல்லப்படுகின்ற—பொருள்—கீளிறம் - நீலநிறம்பொருந்திய—முசிலே-மோகிமா—பசிய - பசுமைபொருந்திய—சைவலமோ-கொடிப்பாசியோ—கெடுத்தோ - கெடியகடலிலேனாலே—கொழித்தகொழிக்கப்பட்ட—தென்னறலோ - தென்னியகருமலென—தென்-வண்டுகளது—இனம்-கூட்டமானது—முன்று-ஒத்தது—துதைத்து-கெருக்கி—தாது-மகரத்தலில்—அரும - விளையாடப்பெறுகின்ற—சின்மலர் - கோட்டுப்புக்களாகிய—கொண்டையாதி - மாலையோடும்—வேய்து-குடப்பெறு—சன்னமும் - கன்னாரியையும்—புழுதம்-புழுதையும்—கமழ்சா-பரிமளிக்க—கீவி - தடவப்பெறு—களரிருள் - பாகியேவிளரிருளானது—குடியிருந்து-குடியிருக்கப்பெறுளது-அப்பொருள்-எ-று (கருத்து) அன்னத்தமயந்தகூத்த சிறப்பைச்சொல்லியது.

(ருக)

கண்கவரவனப்பிறிசுத்துரத்திழக்கவின செய்பொன் னிறத்தகாய்ச்சிறந்த, தன்பிறைக்கொழுக்கொன்றுகெனிறிலகத்தையல்லா

தொல்காப்பியம், அலம்பயறநுமலலாயினபொழுதறி-

(தி)ள் வங் கை-வள்ளோயிலேபொன்ற-வார் - சீட்சிபெருந்திய-
காது(அ)மள் காதுகளானவை-கோக்கினர் - புர்த்தவர்சுருஷைய,உ-
ள்ளம்-உள்ளங்களானவை-மகிழ்ந்து-களித்து, இனிது-இனிதாக-
ஆடுவாடப்பெறுகின்ற-பொன்னுநாசல். பொன்னுஞ்சுட்களாகும்-க-
ள-தேனையுடைய-அஞ்சிழ்மலர்ந்த-ஆம்பல்-ஆல்விபலர்போலும்-
செய்ய-சிவப்புசிறம்பொருந்திய-வாய்- (அவள்)உதடானது-பலவத-
கடின்க-பவளத்துண்டாகும்-வாள்-காந்திபெருந்திய-நக்க- (அவ-
ள்)யாழைச்சேர்ந்த பல்வரிசையானது-ஒளிர்-விளங்குகின்ற-தாள-
ம்-முத்துக்களை, பவளவள்ளத்தில்-பவளக்கிண்கணத்தினுள்ளே, தெள-
ளினிசை-தெளியுடையதாக-கொத்து- கொத்தல்செய்து-சேர்த்திய-
தற்கும்-சேர்ச்சுப்பட்டுகொலையாகும்-அஞ்செறி - அழகானிழைக்க-
சொல்(அவள்) சொல்லுகளு-கிள்ளும்- கிள்ளினது, கிண்கி-தொல்லும்
நுயில்-நுயிலினது,மொழி-சொல்லும்,அல்ல-உபயோகங்கள்ளலாமல்
யாதென(வேறே)யாதெனது-கிளக்கல்-சொல்லுதல்-ஆளு-ஆளும்
ள-து (சுருத்து)செவியால்பலசொல் இவற்றினசிறப்புச் சொல்லியது
என்பதாம்.

ஹம். இதுமேலும் இவர்களை—நா. மருகம். அந்நகரம்—மருகம்—இவையு
பாணம்—இருது—அடியாருக்க—அருங்கன்—மன்மதனது—நுண்ணி
தின—நுண்ணிதா—சேர்த்தியது—சேர்க்கப்பட்டதாயி—சலாணை
யோ, இருப்புக்கமியோ—எ-று. () குவலயாகத்தம்—அணியியல்—குத்தி
ரம்—வடமொழித்திரிசினிலல்லென்மொழிகனி—லஞ்சாரியையு மகரமு
முன்னரும்—இவ்விதியால் அங்கயிலான் அங்ககன்—என்றாயிற்று(கருத்து)
வயிற்றுமயிரொழுங்கின்சிறப்புச்சொல்லியது—எ-ம். (20)

படைப்புழிவேதன்சமலமென்மலரைப்பழிக்குமென்குத்தினுள்
கெவப், சித்தசலுமலரளவுச்சிபவனையோபெட்டபுது மங்கையம்ப
ருவ, மடித்தலஞ்சேர்த்தியேறுதற்கனமத்தபடிவொளையவயிறணி
ந்த, மடிப்புதுவனையினபுதினுக்குவனமமற்றுநா முனாகுத்தம்—என்கேறு

(இ-ள்.) அவ்வயிது—அத்தமயந்தியினவயிற்றினுள்—அணந்த. தரிக்
கப்பட்டிருக்கிற—மடிப்பு—மடிப்புகளென்றுசொல்லப்படுகிற பொரு
ள்களானவை—படைப்புழி—(அவனாப்) படைத்தபொது—சேதன்—சர்
ன்முகக்கடவுளானவன்—சமலமென்—தாமலையெனப்படுகிற—மலர்
ரை—புனை—பழிக்கும்—வித்திக்கின்ற—மெல்—மெல்லிய—கரத்தினுள்—
கையினுலே—கெவை—இடை—பிடித்தலும்—பிடித்தவளவில—
விரல்கள்—(அவன்கை) விரல்களானவை—அழுந்திய—அழுந்துதலாலு
ண்டாகிய—வனையோ—மடிப்புகளோ—பெட்டபுது—விருமப்படுகின்
ற—மங்கையம்பருவம்—மங்கையம்பருவமாகிய—(பெண்) அடித்தலம்—அடி
டித்தலங்களை—சேர்த்தி—கனந்தி, ஏறுதற்கு—ஏறுதற்காக—அமைந்
த(அவனாலே) உண்டாகக்கப்பட்ட—படிவொளையோ—சொபானம்களோ, க
ளையின்—அம்மடிப்புக்களது—உறு—மிகுந்த—அழகினுக்கு—செளந்தரி
யத்துக்கு—உவமை—உபமானம்—சாம்—நாம்—உனக்குமாத்—உனது
மாத்—எவன்—யாது—எ-று. (கருத்து) வயிற்றுமடிப்புதளின் சிறப்புச்
சொல்லியது—எ-ம். (21)

கணக்குபுத்தொருகாழ்புணிலடங்கிடந்ததுணையின வனமுலை
கந்து, வனங்கிதாடோறுந்தேயந்ததோபெருகும் வனப்பெண்குடலு
ளாழ்ந்ததுவொ, கணக்கொளவண்டார்க்குங்கனையதன் கண்ணெறெ
தலங்கழித்ததோவன்றி, யனங்கரவல்குற்றேர்மிசைவதியு மங்ககே
விடையறிகிலேமால்.

(இ-ள்.) இடை—(அத்தமயந்தியினது) இடையென்றுசொல்லப்படு
கிறபொருளானது, கணக்கு—தேமல்—பூத்து—படாப்பெற்று, ஒருகாழ்—
ஒளவாகியசாங்கையுடைய—மணிவடம்—சதனலுரம்—கிடந்த. கிட
கப்பெற்ற—துணை—இரண்டாகிய—இளவனம்—இளமையுஞ்சந்தனக்
கோலமுமபொருந்திய, முலை—முலைகளை, சமந்து—சமத்தலால், வனங்கி
வளைந்து—காடோறும்—கிணத்தோறும்—தேயந்ததோ—(சிறிதுசிறிதா
கத்) தேய்ந்துபோயிற்றோ—பெருகும்—பொங்குகின்ற—வனப்பெண்கு
அமுகென்கிற—கடலுள்—கடலுள்ளே—அழ்ந்ததுவொ—முழுசிப்போ
யிற்றோ—கணம்—கட்டத்தை—கொள்—கொண்ட—வண்டு—வண்டிக

ளானவை—ஆர்க்கும்—ஒலிக்கப்பெறுவின்ற—களை—பூவம்பையுடைய
—மதன்—மன்மதனது—கண்ணேறு—பார்வைக்குற்றமானது—எய்த
லும்—அடைந்தமாதிரித்திலே—கழிந்ததோ—இறந்துபோயிற்றோ—அ
ன்றி—அல்லாமல்—அணங்கு—அமகாகிய—அவு—பாம்பின்படம்போ
லும்—அல்குல்—அல்குலாகிய—தேர்மிசை—தேரின்மேலே—வதியு
ம்—இருக்கின்ற—அங்ககே—அங்கயிம்லாதமன்மதே—அறிகிலேம்—
(யாம்) அறித்திலேம்—எ-று. (கருத்து) இடையின்சிறப்புச்சொல்லிய
து—என்பதாம். (22)

வெங்கதிர்க் () கடவுள்கொடிஞ்சியந்தோர்க்குவிப்புறவாழியொ
ன்றமத்த, பங்கமிறொழிவின்பிற்சியாலகங்கன்பங்கினிக் கடந்தன்
மான்மேர்க்குச்செங்கமனருத்தமலாய்வருத்தத்திரியோசெய்யபொ
ற்றட்டோ, வங்காவல்குலதனவனாககிணட வாவாவினதளவே.

(இ-ள்.) அங்கு—அவ்வளையிடத்தைச்சேர்ந்த—அவு—பாம்பின்பட்
ம்போலும், அல்குல்—அல்குலென்றுசொல்லப்படுகின்ற பொருளான
து—மலர்—தாமலாப்பூவிநிநகின்ற—அயன்—நாண்முகக்கடவுளானவ
ன். வெங்கதிர்க்கடவுள்—சூரியதேவனுடைய, கொடிஞ்சி—மேன்மோட
டையுடைய, தேர்க்கு—இரத்திற்கு—வியப்புற—ஆச்சரியப்பட்டு, ஆழி
யொன்று—ஒருருளையு, அமைத்த—அமைவித்த, பங்கயிப்பழுதில்லா
த—தொழிலின்—தொழிலினது—பயிற்சியால்—பழக்கத்தினுலே. அங்க
ன்—மன்மதனது—பைங்கிளி—பச்சைக்கிளியாகிய—கூந்தன்மான்—குதி
ரையையுடைய, தேர்க்கு—இரத்திற்கு, செங்கரம்—செய்யகைகளான
வை—வருத்த—வருத்தமுற—வருத்த—(அவனாலே) படைக்கப்பட்ட—
திரியோ—ஒருருளையோ—செய்யப்பொற்றட்டோ—(அக்கடவுளால் அம்
மன்மதனக்குப்படைக்கப்பட்ட) செம்பொற்கொடிகமோ—அதன்—அ
வ்வல்குவினது—அளவு—(பாப்பி)ளவு—உணர்ச்சி—சொன்னால்—ஆ
டவர்—காளையாது—அவ்வளவு—(அதன்மேலுளதாகிய) ஆசையினது
—அளவே—அளவேயாகும்—(அது) எ-று. அகத்திபுத்தகம். அதுவு
மாதவமவ்வுமுடையவு—மாற்றநுபென்றதைத்தல்வேண்டும். இவ்விதி
யால்உடையஉருபுஞ்சிறப்பேளன்றிக் (கருத்து) அல்குற்சிறப்புச்சொ
ல்லியது என்பதாம். (23)

மாந்தளிர்மேனியும்பையவனப்பின்வென்றமான் திரண்மணி
க்குறகு, கூந்தலம்பிடியின்கொழுங்கார்தூர்அருவகிய கவின்குழி
ருந்து, செந்தனுப்பஞ்சின்மெனமயவாகிச்செழுமணி மேகலையாகி,
யெந்தெழித்தகன்னியரம்பையின் குலங்கியாவையு மெனினின் வென்
தனவே.

(இ-ள்.) மா—மாணியது—தளிர்—தளிர்போலும்—மேனி—வடிவத்
தையுடைய—அம்பையை—அம்பையென்பவளை—வனப்பின்—அழகி
னுலே—வென்ற—வென்ற—மான்—தமயந்தியினுடைய—திரண்மணி—தி
ரட்டியும் அமரும்பொருந்திய; குறகு—அடைகளானவை—கூ
ந்தலையுடைய—பிடியின்—பெண்களினையினது—கொழுங்காரம்.

யதுகிண்கலை—தூத்து—தூத்தி—குலவிய—விளங்குபிற—கவி—
காந்தியானது—குடியிருந்து—குடியிருக்கப்பெற்று, சேந்த-சிவந்த—தூ
ன்-தூன்னிய—பஞ்சின்—பஞ்சினுமதிசுமான், மென்மயவாதி—மெல்லி
யகுணத்தையுடையனவாதி—செழுமணி—செழியநவமணிகளாலாகிய
மேகலை—மேகலைபை—தாங்கி—சுமந்து—ஏத்து—ஏந்தப்பட்ட—எழில்—அ
ழகையுடைய—கன்னியரம்பையின்—இளவாழ்களது—குலங்களியா
வைபும்—குலங்களையெல்லாம்—எளிதின்—வருத்தபில்லாமல்—வென்ற
வா—வென்றன—எ-று—(கருத்து) அடைகளின் சிறப்புச் சொல்லியது—எ-ம்

பூங்கழைகுழைக்கும்வெளில் வேள்பகழிபொதிந்த பொன்னுலம்
வெள்கொடுப்ப, வாங்கவன்வெற்றிகுறித்திட னிரிஞ்சனமைத்தகாகளம்
வெரீஇயரற்றத், தேங்கமழுவாவிநீரிடைக்குளித்துச்சினையான் மறை
ந்நிடவலாயிற், தூங்குதேன்பெய்தபச்சிளங்கழைபைத்தோழமைகொ
ண்டனகளைக்கால்.

(இ-ள்) கணைக்கால் (தமயந்தியி னுடைய) கணைக்கால்களானவை—
பூங்கழை—அழகியகருப்புவிழை—குழைக்கும்—வளைக்கின்ற, வெளில்—
வசந்தகாலத்திற்குரிய—வேள்—மன்மதனது—பகழி—பூவழிபுகளால்,
பொதிந்த—நிறைந்த—பொன்—பென்மயமாகிய—ஆலம்—அம்புக்கூடா
னது—வெள்கொடுப்ப—(தோற்றுப்) புறங்கொடுக்கவும்—ஆங்கு—அந்தக்
காலத்தில்—அவன்—அம்மன்மதனது, வெற்றி—வெற்றியை—குறித்திட
குறிக்கும்படியாக—விர்ஞ்சன்—நான்முகனால்—அமைத்த—படைக்கப்
பட்ட—காகளம்—காகளமானது—வெரீஇயரற்ற—அஞ்சியொலிக்கவும்
—தேங்கமழ்—தேன்மணக்கப்பெற்றிருக்கின்ற—வாவி—தீடாகத்திலுள்
—வரால்—வராலானது—மறைந்திட—ஒளித்துக்கொள்ளவும்—(செய்
து) வலாயில்—மலையின் கண்ணே, தூங்கு—தங்கிய—தேன்—தேனை—பெ
ய்த—வார்த்துவளர்க்கப்பட்ட—பச்சிளங்கழையை—பசுமையுள்ளமையு
ம் பொருந்திய மூங்கிலோடு—தோழமை—கட்பை—கொண்டன—
கொண்டிருந்தன—எ-று—(கருத்து) கணைக்கால்களின் சிறப்புச் சொல்லி
யது என்பதாம். (உசு)

முருகவிழ்செய்யகமலமுன்னைகிழந்து முகமலந்துறுக ணீர் சி
ந்தி, யொருபகந்தாளின் வனத்தினின் றரிதினுஞ்நிறிய தவத்தினுள்ள
றோ விரிமலர்சோகின் தளிரலங்கவற்றிமென் சிதையனமெனமிழந்து
ம், பரிபுரமணிந்துபஞ்சிபூட்டிய பொற்பதத்தினைச் சிறுதுபோன்ற
னவே.

(இ-ள்.) முருகு—பரிமளமானது—அவிழ்—விசியப்பெற்றிருக்கின்ற
—செய்யகமலம்—செந்தாமரைமலர்களானவை—உன்னென்கிழந்து—ம
னமுருகி(உட்கட்டுவிட்டு, முகமலந்து—முகங்கொண்டு) கொண்டு (தானி
விரிந்து) உறு—மிகுந்த—கணீர்—ஆனந்தக்கண்ணீரை (தேனாகியநீ
ரை) சித்தி—பொழிந்து—ஒருபகந்தாளின்—பசியொருகாலினுலே (ஒருகாள
த்தினுலே) வனத்தில்—காட்டிலே (நீரிலே) சிந்து—நின்று—அரிதின்—அரி

தாது—உருமறிய—செய்த—தவத்தினுள்ள—றோயாதத்தினுள்ள—
விரி—விரிந்த—மலர்—மலர்களையும்—அசோகின்—அசோகத்தினது—த
ளிரலம்—தளிர்த்துயர்ந்ததைபும்—கவத்தி—தூன்பப்படுத்தி—மென்
றை—மெல்லியசிலந்தையுடைய—அன்மென்—அன்னம்போல—பிறுந்
தும்—ஒலிக்கின்ற—பரிபுரம்—சிலம்பை—அணிந்து—தரித்து—பஞ்சி
செம்பஞ்சுகண்டிய—அப்பப்பெற்ற—பொன்—பொன்னிறம்பொருந்
திய—பத்தினை—அடிகளை—சிறிதுபோன்றவை—சிறியவளவிலுந்தன
—எ-று—(கருத்து) பாத்தங்களின் சிறப்புச் சொல்லியது என்பதாம். (உரு)

இத்தகைவனப்பின்மடவரதன்னையெவ்வுறிக்கண்டனையென்னிற்,
பைத்தபாம்பல்குலாம்பையர்வதியுப்பதிதுறதிற்பிற்போந்து, மொ
யத்தபூம்பொய்கைசாணியதேயமுமுறுவதுக்குறுகின்னவற்றுள், நைத்
தலமமாந்தநெல்லியங்கனிபிறக்கண்டனவிதர்ப்பார்கோனகரில்.

(இ-ள்) இத்தகை—இப்படிப்பட்ட—வனப்பின்—அழகினையுடைய, ம
டவரதன்னை—மங்கையை—எவ்வுறி—எவ்விடத்தே—கண்டனையென்
னின்—பார்த்தாயென்றுவினாவினால்—பைத்தபாம்பு—படம்பிரித்தபாம்பு
புபோலும்—அல்குல்—அல்குலையுடைய—அரம்பையர்—தெய்வமாதர்
—வதியும்—தங்கும்—பதி—நகரத்தை—துறந்து—விட்டுக்கி—இம்பரிங்—
இவ்வுலகத்தில்—போந்து—வந்து—மொய்த்த—நெருங்கிய—பூ—மலர்க
ளையுடைய—பொய்கை—தடாகங்களை—சாணிய—பார்க்கும்படியாக—
தேயமுமுறுவது—தேயங்களைநேசுதையும்—குறுகின்—அடைந்தேனா
தி—அறிமறுள்—அத்தேயங்களுள்ளே—நைத்தலம்—உள்ளக்கையில்—
அமர்த்த—தங்கிய—செல்லியங்களின்—செல்லிப்பழத்தைப்போல—வி
தர்பார்கோன் வீரரானது—கனிப்பிட்டணத்தில்—கண்டனன் (அ
வனைப்) பார்த்தேன்—எ-று—(கருத்து) இவ்வுறிகளானதமயந்தியைவிமர
ஜன்யட்டிதைத்திடுக்கெட்டுன்னதன்னைஞ்சொல்லியது என்பதாம்—உசு)

காண்டலு ரவட்குறிகரர நகலிர் தம்மிலுங் கண்டிலேன்கதிந்துப்,
பூண்டயங்கிரைய வனமுலைகிளைக்கும் புயமுடையினைஞன்யாடொன்னு
த, தேண்டினன்மும்மையுலகினுங்காணென்றிருந்தலாக்கசளிப்பதற்
ன், வாண்டகாயின்னைக்காண்டலுநினைத்தேனவ்வனைத்தோளையங்கி
ளையே.

(இ-ள்) திருத்தலர்க்கு—பகைவருக்கு, அரவியேறன்ற—இடியுற்சிங்
கமும்போலும்—ஆண்டகாய்—ஆன்மையுடையவனை—காண்டலும்—க
ண்டவளவிலே—அவட்கு—அவளுக்கு—நிகர்—நிகர்வாரோ—அரமகனிர்
தம்மிலும்—தெய்வமங்கையுள்ளும்—கண்டிலேன்—பார்த்திலேன்—க
தித்து—பருந்து—பூண்—ஆபாணங்களால்—தயங்கு—விளங்காசிந்த—
இளைய—இளமைபொருந்திய—வனம்—சந்தனக்காலத்தையுடைய—
முலை—முலைகள்—நோக்கும்—தழுவதற்குத்தகுதியுள்ள—புயம்—தோள்
கலா—உடை—உடைய—இளைஞன்—காலை—யாடொன்னு—எவனென்று
—தேண்டினன்—தேடினான்—மும்மையுலகினும்—முன்முககங்கினும்
—காணென்—கண்டிலேன்—நினை—உன்னை—காண்டலும்—அரமகனிர்

७५

அன்னைத் தூதுவிட்டபடலம்.

[illegible][illegible]

(தி-ஞ) ஆழியாய-சக்கிரவர்த்தியே—கேழ-பிறத்தினுலே—கொள்-
விளையாடின்—தாளவடம்—முந் துமாலையா னது—இளமுலையில் - இ
ளமைபொருந்தியமுலையின் கண்ணே—தி-படுன்னீரு—சுடந்தாலன்
டேரு—சிறப்பெய ஆம்—விளங்கும்—மாவழ-மாவடுப்போ ழும்—ஒன்-ஒ
ளிபொருந்திய—கண்ணி—கண்களையுடையவனது—மார்பு—மார்பை,
இடங்கொண்டு—திடமாகக்கொண்டு—வளர்-வளர்வின்—தூள்வனமு
லை—இளமையுஞ்சந் தனக்கொழைமப்பொருந்தியமுலைகளானவை—சின்
து—உன்னுடைய—பாழியத்தடந்தாள-வலிமையுமவிலாசமுமப்பொரு
ந்தியதோள்களாகிய—சுவட்டினை—மலைகளை—ஞெழுந்தகி—அழுந்த—பு
லிவினக்குற—சேர்த்தாலன்றோ—பயன்பயக்கும் - விளங்கும், சினக்கு-
உனக்கு—வளப்பு—அழகு—அன்—அத்தமயங்கி—இவளே—இ
ளையின்—அலர்ந்தம்—லர்ந்த—பாடலம்—பாதிரிபூதவித்து—மதராஸ-
தப்பாரு—எ-து [பாதிரிபூதவிக்காயது] (கருத்து) சக்கிரவர்த்தியே
மயங்கிமுலைகளானவை உன்னுடையதே—சேர்ச்சேர்த்தாயவளவடயும்
அவளிலலாவிடி—உனக்கமுருபுயன்படாது என்பதாம். (2 அ)

சகரும்புயன்மறைக்குமதிசுகிரீலேட்டலநகரமலர் * பெருந்தி
பொ, லகும்பினமுதுவகின்புலே பிபாகமையகியெய்னுததகரிதால், வி
ரும்பினசாகியமாருபிருத்தாரிண்ணனவரிடத்தவளாடும், புரிந்திட
துன்பிபெபொழிலுடனுத்திடைப்பொரிப்பன்கர் ஸுதியால்.

(இ-ள்) ஐய-அரசனே—அமரரும்-தேவராரும்—கீரும்பினராகி
 மிருந்தாரி(அததமயங்கியை)யிருமுடியிருந்தார்—வகைவ வகை - அல்லீம
 லாபானது—கரும்புயல்-நரியமேகத்தினிலே—மனதக்கும்-மனதக்கப்ப
 ட்டிருக்கின்ற—மதி-சந்திரனது—கதிர்-கிரணத்தை—வேட்டல் - அ
 ஐயப்பித்தலை—பெறுது-பெறமாட்டாது—அதுபோல் - அம்மலர்போ
 ல்—அரும்பின்முயல் - அரும்புசின்மபுன்சிரிப்பையுடையவளாகிய
 அந்தேவரால்—கருப்பப்பட்டிருக்கின்றதமயங்கியினது இளமுலை - இ
 ளமுலையினது—போகும்-அனுபவமானது—கீ-நீ—யயதுதறது - அ
 ட்டவதற்கு—அரிது-அரிதாயிருக்கும், வினையவரிடத்து-அந்தேவரி
 ட்கு—அவன்-அம்மங்கையானவன்—ஆர்வம் - ஆட்சைய—புரக்கி
 டுது—செய்யாதிருக்கும்படியாக—உளது-விளது—பேற்றில்-கூப்ப
 ட்டில்லாதவழக்க, அவன்-அவளது—உளத்தினிட - மனத்தின்கண்

பேர—பொறிப்பன்(யான்)எழுதிவைப்பேன்—காணுதி - (நீன் கவலை
 மறைய)பார்-ஏழை இலக்கணத்திட்டுகொண்டுள்ளவர்க்குமன்றி
 மறையெதிர்த்துமலிகுதி-யாமலாதாயவெனவாமே (கருத்து)
 உன்னமுத்கமயகதிஉன்னத்தெழுதுவேனென்-றுகள்ஞ்சொல்லென
 ளன்பதாம். (உ.க)

[illegible]

(இன்) ஐயம் ஆசனே—தெளிஞன்—விவேகிகள்—செய்தொழி—
(தம்மாய்) செய்யப்படுமுபகாரத்தை—பயனுண் (அதன்) காரியத்தினாலே
—உணரப்படுவதென்றி—சொல்லுவவரையல்லாமல்—உணர்நிலை—வாங்கி
நிலை—உணர்யார்—சொல்லார்—முற்ற—முழுதும்—உடன்பாடு—(உன்) த
ம்மநிலை—உய் துவான்—ஆடைபுறப்பொருட்டாகவே—முன்னர்—
முன்னாக—அழைத்தன்னென்—சொல்லின்னென்ற சொல்லியதாக
—மடவன்னம்—இன்மைபொருத்திய அன்னத்தினாலே—பெய்—பெய்ய
ப்பட்ட—சொல்லமுதம்—சொல்லாகிய அபிரிதான்—உள்ளெல்லா
ம்—உள்ளிடமெல்லாம்—பாந்து—பாணி—பெருகி—பெருக்கெடுத்
து—மேல்—மேலே—வழிதவ்போல்—(வாயவழியால்) வெளிப்படுத்தல்
போன்ற—கணையா—கணைசெய்து—கைகூடுதல்—கரத்தினாலே—புகழ்
பொன்—புகழ்பொன்னிபுலமாகிய—கிறதன்—கிறதற்கு—தைவந்து—தட
வி—காதலன்—மொழிசை—ஆசைபிடுஞ்சிலமொழிகளை—புகன்றான்
! தூசனாசொன்னான்—அத்கூறிலக்கணத்திரட்டி—பொதுவியற்படும்
தொழிற்மொழிக்கிடையிறுநான்—அமேககரம் (கருத்து) ஆசன்—அன்னத்
தைதநடவிக்கொடுத்து—ஆசையோடுசிலவார்—தைதசொல்லுவான்—என்
பதரம்— (நடர்)

பொலன் னினறப்பெனக் கழுநைவாராயன் நின்னொழிநூல்நூலாய்
 செறிந்நூல் நலன்கெழுநூலு ளுமுறைப்பதற்குநூலெழில்கருமுன்
 ளுலோ, நிலங்கெழிலனவுகுணமெனவுணாப்பதிற்குமேற்கோனென
 நின்னோத், துலங்குறக்கண்டேன் ளோகோய்தீர்க்குமருந் துநின் செலவிய
 ன்வேறுவனோ.

(தி-ள்) பொலன்-பொன் வழு-வழாதிப்—சிறை-சிறைகளையும்—
வளங்கழுகை-பன்னத்தூண்டுபோலும்—வாய்-வாயையும்—உடைய—
னம்-அன்னமே—நிள-உனது—பொற்றிணுக்கு—அழகுக்கு—உவமை
வேறு-வேறுவனம்—இன்று-நிலை—நலக்கெழு—கன்மைபொருதரிய
—குணனும்-உன்குணமும்—உணர்ப்பதற்கு—சொல்லுதற்கு, அரிது—
அரிதாகும்—கல்லெழில்—நல்லவழிகளிலுக்கணத்தை—பகரும்பொன்
லுதின்ற—முன்னாலோர்-பழையநாலோர்—நிலங்கு—(ஒருபொருளி
லே) விளங்காதின்ற—நழிவளவு—அழகினளவாகவே—குணமென்கு

ணமும்—அதிவிருக்குமென்று, உணாப்பார்—சொல்லுவார், இதற்கு—தீக் தச்சித்தகாதத்திறகு—மேற்கோளென்—உதாரணமாக—தூலங்குறி—வி எங்காநிற்க—விண்ணை—உண்ணை—சுண்டேன்—(நான்) பார்த்தேன்—விடக் ம—விரகத்தாலாகிய—நோய்—காமுஷியாதினய—தீர்க்கும் - நீக்குகின்ற —மருந்து—ஒளவுதம்—தின்னோ—உண்ணுசொல்லின், வேறு—வே ருது—உளதோ—(எனக்கு)இரு—தா—எ-று(கருத்து) அன்னமேள் னவிரகமோய்க்குமருந்துஉண்ணுசொல்லல்லலாதுவேறுண்டோ—என்ற ன்றானென்பதாம். (நக)

வெண்ணைசத்துவார்வாயண்கெழில்பலரும் விளம்பினர் நின் மொழியவளென், கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலுமெய்ததுணையாற்கு ந்தினுற்காண்டலேகாண்டினண்ணிமுற்றேறும்பொருளுணுணியி யதெனுதெற்கியிலாமுகத்திற்பண்ணியநாகக்கொக்குகாகமுருபப் பபணையவறிவேறுளதோ.

(இ-ள்) வெண்ணைகை—வெள்ளியபற்களையும்—தூவார்வாய்—பவன்ம போலுமவாய்ப்புமுடைய—அணங்கு—தமயந்தியினது—எழில்—அழ னை—பலரும் (விதர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்த) பலரும்—விளம்பினர்— (எனக்குச்) சொன்னார்கள்—அயினு—நின்மொழி—உணசொற்களாலே— ஆவளும்—அமரம்மனை—என்—எனது—கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலும்— கண்முன்பார்க்கப்பட்டாள்போலின்றான்—மெய்—மெய்மையாக— துணையால்—கட்டாளனுலும்—கருத்தினுள்—(நான்) மணத்தினுலும்—கா ண்டலே—யாவற்காணலே—காண்டலுநாட்டியாகும்—முன்—எதிரிடத் தே—நண்ணி—பொருந்தி—கொண்டும்—தொன்முகின்ற—பொருளும— பொருளையும்—துண்ணியதேல்—துட்பமானதாயிருக்கின்ற—பாடுதற் கரியலா—காணுதற்குச்சான்றாக—முகத்திலே—முகத்திடத்தே—பண்ண னிய—உண்டாக்கப்பட்ட—கொக்கம்—கண்ணுணு—கோக்குநாக்கு—(அ) ப்பாடித்—துணைவனுலும்கருத்தினுலும்—காண்டியடிவடிவையார்க்கு— அழகு—அழகை, பயப்பணையவறி—(அம்முகத்துக்குச்)செய்வதல்லாம ல்—(வெறு—மற்றொருபயனைச்)செய்தற்கு—உளதோ—இருக்கின்றதோ— உண்ணு—தூலங்களைத்தீர்த்து—பொதுவியற்படலம்—எ-குத்திரம். உயர்தி னையி—பொல்லு—நினைவருதலும்—மற்றினையி—பொதுயர்தினைவருதலு மருகல்விதியெனவனதான்கொன்றோ—இவ்விதியல்லதுணை—வேந்து— ஆரசு—அணமச்சு—உயர்தினை—அரசு, நினையி—பொலாயின(கருத்து)அன்ன மோ—உணசொல்லானதுதமயந்தி—என்முனவந்தாற்போலுமிருக்கின்றது எனமுனவானென்பதாம். (நக)

முருந்திளமுதுவ லமுருகாத்தெவரு*முட்டியகாம வெந்தீயிற், சொரிந்திடுவெயிற்றுகுணனெலாமுனாத்திசொல்லுமவழிவிடைப்பெ ய்து, கரிந்தவைபற்களின்வாடுமெற்குறித்துக்கண்ணறுகூற்றுமுகிசைய மாந்து, வருஞ்சிமதென்மலையெவெயிடங்கால்வாளாவுயிர்ப்பெ ளலாமால்.

(இ-ள்) முருந்து—மயிசிறுகினடிபோலும்—இளமுதுவல்—சிறியப பற்களையுடையவளது—அழகு—அழகை—உணாத்து—(எனக்குச்) சொ

ல்லி—எவரும்—(விதர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்த) பலராலும்—முட்டிய— (அச்சொற்களாகியவற்றிலே முட்டப்பட்ட, காமம்—காமமாகிய—வெ ந்தீயில்—வெப்பம்பொருந்தியகெருப்பிலே—சொரிந்திடு—சொரியப்பட் ட—வெய்யின்—வெய்யாக—குணனெலாம்—(அவ) எழுகையெல்லாம்— உணாததி—சொல்லினை—சொல்லும்—சொல்லப்பட்ட—அவ்வழிவிடை— அக்காமகெருப்பில்—பெய்து—இடப்பட்டு—கரிந்த—கரினின—பைத்தளி ரின்—பசுந்தளிராக—வாடும்—வாடுகின்ற—எற்குறித்து—என்னைக்குறித் து—கண்ணறு—சுட்டுக்கொண்டு—கூற்று—யமனுவன்—உறு—வாசஞ் செய்ப்பெற்ற—தினச—தென்மலையில்—அமர்ந்து—பொருந்து—வரு ம்—வருகின்ற—சிம—தென்மல்—இளந்தென்மலையும—பொதியமலையி லுள்ள—வாள்—ஒளிபொருந்திய—ஆர—பாம்புகளது—வெவ்விடம் கொடியருஞ்சத்தை—கால்—பொழிகின்ற—உயிர்ப்பெனலாம்—உணுகா ற்றென்றுசொல்லலாம்—எ-று.(கருத்து)தென்மற்காற்சுறப்பாம்புகளி னதுஉயிர்ப்பென்றுசொல்லலாம் என்பதாம். (நக)

வெண்கதிர்பார்ப்பித்தணந்தவரிதயவாழுகெனவுருக்கும் வெண்டி ன்கள், கண்கவர்வனப்பினணங்கினைநினைத்து,வலுமென்னுணாத்தினைக ளன்றத்தண்கதிர்பெறுவென்றழற்றுவெண்கதிர்கடனித்தவிக்கவர் வ தற்கன்றோ, வெண்கடாரிவியிடத்தினிற் றிங்கெடாறுமினி அறவு செய்குவதே.

(இ-ள்.) வெண்கதிர்—வெள்ளியகிரணங்களை—பார்ப்பி—விரித்து—த ணந்தவர்—பிரித்தவரது—இதயம்—மனத்தை—மெழுகென—(தீயிர்பட் ட)மெழுகென்னும்படி—உருக்கும்—உருக்காநின்ற—வெண்டிங்கள்—சந் திராணு—ஒண்கடர்—ஒள்ளியகிரணங்களையுடைய—இரவியிடத்தி னில்—சூரியனிடத்தே—இங்கெடாறும்—மாதந்தோறும்—இனிது—இனி தாக—உறவு—கட்பை—செய்குவது—செய்துவருகிறது—கண்—கண்களை —கவர்—கவர்கின்ற—வனப்பின்—அழகையுடைய—அணங்கினை—அந்த தமயந்தியை—நினைத்து—எண்ணி—கவலும்—துன்பப்படுகின்ற—என் னுளத்தினை—எனதுமனத்தை—கன்றம்—சுடுதற்கு—தண்கதிர்—தீதளகி ரணங்கள்—பெறுவென்று—(வல்லமை) பெறுவனவல்லவென்று—அழ ற்று—சுடுகின்ற—வெண்கதிர்கள்—உஷ்ணகிரணங்களை—தனித்தனி—ஒவ் வொன்றாக—கவர்வதற்கன்றோ—வெளவுதற்கன்றோ—எ-று. (கருத்து) சுருதிரன்என்னனைச்சுடுதற்காமாதந்தாறுஞ்சூரியனிடத்தில் உறவுசெ ய்கின்றதுஎன்றான்—எனஎன்பதாம். (நக)

காதலங்கடலின்கரைபெறற்கயனும் காரணியிற் றியேகாட்டப், போதரும்புணையா கியென்னுள்ளம் புலம்புகொண்டினைவது தவிர்ப் பான், தூதுநீபோய்புணைத்தவாழமுடித்தேராமறுபுகழின்கெண் னு, வாதாமபெருகான்மொழிபுகன்மவவனத்தினைமடந்தையல் விடுத் தான்.

(இ-ள்.) காதுல்-ஆசையாகிய-கடலின்-கடலின் து-கனா - கனா
யை-பெற்றது - (கான்)பெறுதற்கு-காரணமின்றி-வதுவில்லாமல்-
காட்டி-(அதனைக்)காண்பிக்க-அயனூல்-விதியினால்-பொற்கும்-வந்த
புணையதாகி-தெப்பமாகி-என்னுள்ளம் - என்மனமானது-புல
ம்புகொண்டு-துன்பத்தைக்கொண்டு-இளைவது-வருந்தலை-நவீர்
ப்பான்-தீர்க்கும்படியாக-நீ-நீ-தூது-தூதாக-போய்-சென்று-
முன்-முன்னே-உணர்த்தவா(உன்னு)சொல்லப்பட்டவா-முடிந்
தல்-நிறைவேற்றல்-தோமறு-குற்றமற்ற-புகழ்-கீர்த்தியாகும்-நி
ன்கென்கு-உனக்கென்று-ஆதாம்-அன்பானது-பெருக-வளம்-ந
ன்மொழி-முகமன்சொற்-புகன்-சொல்லி-அவ்வனத்தினை-
அவ்வன்னை-மடந்தைபால்-தமயந்தியினிடத்து-விடுத்தான்-அ
னுப்பினான்-எ-று. (கருத்து)எனமகாரிசன் அன்னத்தைத்தமயந்தி
னிடத்துத்தூதுவிட்டான் என்பதாம்.

(கரு)

போதருநெறியினன்மைகன்பயக்கல் பொருந்துவனியொடுபுலவே
யாதம்பெருகுமெளியனைமறவேலா பிணையுநன்முகம்பெற்றுத்
திறவினாவிலவருநியென் றுனாத்துத்திறகரினருஞ்சைத்திற
நாதலும் தர்மமாடமேற்றாதுநிபுமாரிநுத்துடறளர்ந்தான்.

(இ-ள்.) போதரும்-போகின்ற-நெறியில்-வழியில்-நன்மைகள்-
சுபங்களானவை-பயக்கல்(உனக்கு)உண்டாகுநபொருந்து-பொருந்
திய-கிரையொடு-(உன்)சுற்றத்துடனே-புலவி-கூடி-ஆதாம்-ஆசை
யானது-பெருகும்-வளம்பெற்றிருக்கின்ற-எளியனை - எளியனை
-மறவேல்-மறவாதே-ஆயினது-தமயந்தியினது-அருண்முகம்-அ
ருளே-கூடியவர்களை-பெற்று-அடைந்து-திதற - குற்றமற்ற-வி
னாயில்-சக்கிரத்தில-வருகியென்று-வாவென்று-உரைத்து - சொல்
வே-தினாளின்-சந்திரன்போலும்-அருஞ்சை-அரியகண்ணச்சக்
தை-திந்து-திற்றப்பெற்றுள்ள-தாது-பொடியையுடைய-அவிழ்
மலர்ந்த-தாபம்-புமலைகள்பொருந்திய-மாடமேல்-மேல்விட்டிலை
-தாணும்-தாணும்-தனியுமாய்-ஒருவருநிலாமையுமாகி-இருந்து-
இருந்து-உடல்-உடம்பு-தளர்த்தான்-தளர்ப்பெற்றிருந்தான்-எ-று
(கருத்து)என்ன அன்னத்தைத்தூதுபோய்வென்றுசொல்லியனுப்பி
த்தவித்திருத்துஉடல்வருந்தினுள் என்பதாம்.

(கரு)

நவீர்வன்மாழகந்தன்மென்சொல்லாவினறுயிர்தாங்கினனிநுப்பத்
தீங்கரும்புலுக்குமாறுகுயிர்கிளவிலென்கண்களிப்புறகோக்கி
யுங்கணுற்றிறைப்பகலைநம்பகலதாக்குவெனமனம்வலியாப்
புல்களினிறைநீர்பொற்குடமெதிரப்போயதுபொலன்கிழையன்வம்.

(இ-ள்.)நங்கு-இவ்விடத்தே-இவன்-இவ்வாசன்-மாழாந்து-அ
றிவுகலவகி-அன்னம்-அன்னத்தினது-மென்சொல்லால்-மெல்லிய
சொல்லால்-இன்னுயிர்-இனிதாகியவுயிரினா-காங்கினன்-தாங்கினவ
னுதி-இருப்பு-இருக்க-தீங்கரும்பு-மதுமாயியகண்ணலை-அனுக்கு

* ஆகத்தியம்-விபங்கொளவிசுதி முன்வலியியல்பாகும்.

ம்-கெடுக்கின்ற-மாங்குயில்-மாங்குயில்கைபோலும்-கிளவி-சொல்
லையுடையவளது-செவவி-அமுதை-ஆங்கன்-அவளிருக்கின்ற விட
த்தை-உற்று-அடைந்து-கண்களிப்புற-(என்)கண்களிலுற-கோக்
கி-பார்த்து-இறைப்பகலை-இத்தினத்தை-நம்பகலதாக்குவென-
நல்லதினமாக்குவெனது-மனம்வலியா-மனத்தி லெண்ணி-பூங்
களி-அழகியபழமும்-நிறைநீர்-நிறைந்தகையுடைய-பொற்குடம்-
பொற்குடமும்-எதிர் - தனக்கெதிர்ப்பட-பொலன்கிழை-பொற்சி
ழைகையுடைய-அன்னம்-அன்னமானது-போயது - போயிற்று-
எ-று.(கருத்து)அன்னமானதுநச்சுணங்காணச்சென்றதுஎன்பதாம்.

கட்புலன்கதுவாதுயர்ந்துபின்னெவருங்காள்வாவெள்ளிடைப்பெற்று
புட்செறிவாவிப்புக்காதகலவிகமிற்பொன்னுரைத்தீர்லெனப்போகி
துடம்பாயகுநர்க்குமதெய்யம்பயப்பொழிவலிப்புருந்தவ்வன்னம்
வட்கிவெண்மதியஞ்சவிகெடவொளிமாமார்குண்டிபுரமே.

(இ-ள்) அவ்வன்னம்-அவ்வன்னமானது-கண்-கட்பொறிகளுக்கு
-புலன்-விஷயமாக-கதுவாது-பற்றப்பட்டாமல்-உயர்ந்து-மேலெழு
ம்பி-பின்-(அதன்)பேர்பு-எவரும்-யாவரும்-காண்வா- (தன்னைக்
காண-வெள்ளிடை-ஆகாயத்தில்-பற்று-பற்று-புள் - பற்றிவந
ளானவை-செறி-நெருங்கப்பெற்ற-வாவி-தடாகங்களிலே-புகாது-
செல்லாமல்-அகலவிகமில்-கிரிவுள்ள-வாகாயமாகிய (வாகாசல்)
லில்-பொன்-(தன்)கின்றகளின்)பொன்னே-உரைத்தாவென - உரைந்
துபோல-போகி-சென்று-துடம்ப-காலதுட்பத்தில்-ஆய்குநர்க்
கும்-ஆயயின்மவருக்கும்-அதெய்யம்பயப்ப - ஆச்சரியமுண்டாக-
கொடிவரை - கொடியளவில்-வெண்மதியம்-வெள்ளைச்சந்திரனைது
வட்கி-ராணி-சவிகெட-அமுதுகெட-ஒளிமும்-விளங்குகின்ற-மா
டம்-மாளிக்ககளால்-ஆர்-நிறைந்த-குண்டிபுரம் - குண்டிபுர
த்திலே-புருந்ததுசென்றது-எ-று. (கருத்து)அன்னமானதுகுண்டி
புரத்திற்கென்றதுஎன்பதாம்.

(கரு)

* உலிவிருத்தம்.

மன்னுமாதகர்மேயவளவெல்லா
மன்னங்கண் ணுற்றதெயித்தேதது
முன்னங்கண்டதுமுகவண்டார்ந்தெழிப்-
பொன்னந்தாத்திழிபூர் துணர்ச்சோலையே.

(இ-ள்.) அன்னம்-அன்னமானது-மன்னுமிலைபெற்ற-மா-பெ
ருமைபொருதிய-ககர்-குண்டிபுரத்தில்-மேய-தங்கிய-வளவன
லாம்-சிறப்புக்களையெல்லாம்-கண்ணுற்று - பார்த்து-அதெயித்து-
ஆச்சரியப்பட்டு-எகலும் - போமளவிலே-முன்னம்-(தன்)னக்கோ
முக-மொய்க்கின்ற-வண்டு-வண்டுகளானவை-ஆர்த்து-ஒலிசெய்து
-எழ-எழும்பாநிற்க-பொன்-பொன்னிறம்பொருதிய-தாது-பொ

0 இலக்கணத்திட்டுமிக்கிலைநிவனையொழியிசையாக்கமன்.

புயுட்டே—அவழி - விரிசின்—பூ - மலர்கள் ரொருந்திய—அன்னம்—
கொத்துக்களையுடைய—சோலை—(தமயந்தியினது) வனத்தை—கண்ட—
து—பார்த்தது—எ-று. தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்—கூட—ம—சூத்திரம்—ப
த்தெழுத்தென்பதோடிகளாவே—யொத்தநாலெழுத்—தொற்றலங்கடை
யே(கருத்து) அன்னமானது குண்டினபுர்த்தைப்பார்த்துப்போம் பேர்
தமயந்தியினத்தைக்கண்டது என்பதாம். (கூட)

சோலைவாயிற்கடருளிலாமணி
யாலலாலத்தலிர்மதியாற்புனல்
காலவாய்ந்தகதிர்மணிமுலையின்
கோலநாண்மலர்கொய்வதற்கெய்தினள்.

(இ-ள்.) சோலைவாயில்—அச்சோலையின்கண்ணே—ஆலவாலத்து—
பாத்திகளில்—கடரும்—விளங்குவின்ற—விளாமணி - சந்திரகாந்தங்கள்.
—அவிர—விளங்காவின்ற—மதியால்—சந்திரகாந்தத்தாலே—புனல் - நீ
னா—காலக்கங்க—வாய்ந்த—(அதனால்) நிலைபெற்ற—முல்லைபின் - முல்
லைக்கொடியுடைய—கதிர் - கிரணத்தையுடைய—மணி - முத்தியி.
போலும்—கோலம்—அழகிய—நாள்—அன்றுபூக்க—மலர்—மலர்களை—
கொய்வதற்கு—பறிப்பதற்கு—எய்தினள் (தமயந்தி) வந்தாள்—எ-று. (க
ருத்து) தமயந்தியலர்கொய்வதற்குச்சோலைக்குவந்தாள் என்பதாம். (கூட)

மீதுலாயவெண்டாரைநப்பணிற்
சீதவொண்கதிர்ந்திங்கன்கண்டாலென
மாதர்நோக்கின்மடந்தையர்நப்பணிற்
காதல்குந்தமயந்தியைக்கண்டதே.

(இ-ள்.) மீது—ஆகாயத்திலே—உலாய்திரிசின்ற—வெண்டாரை—
உமிகளது—காப்பாணியில்—கிவிள்—சீதம்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—ஒள
ளளிய—கதிர்—கிரணங்களையுடைய—திங்கன் - சந்திரனை—கண்டா
லென—கண்டதுபோல—மாதர்—அழகிய—நோக்கின் - பார்வையையு
டைய—மடந்தையர்—மாதரது—நாப்பணில்—கிவிள்—காதல்குந்த—கிரு
ம்பப்படுகிற—தமயந்தியை—தமயந்தியென்பவனை—கண்டது(அவ்வன
னமானது) பார்த்தது—எ-று. (கருத்து) அன்னந்தமயந்தியைக்கண்டது
என்பதாம். (கூட)

கண்ணுங்கையுமுட்கமலமா
கண்ணுஞ்சன்பகரணமலர்மனியா
வண்ணல்வேளைவழிபடற்காற்றிய
வண்ணமாலெகொலென்மருண்டதே.

(இ-ள்.) கண்ணு—கண்களும்—கையும்—கண்களும்—முடிமும்—வத
னமும்—கமலமா—தாமலாமலர்களாகவும்—மேனி—வடிவமானது—க
ண்ணும்—பொருந்திய—நாள் - அன்றுபூக்க—சன்பகம்—சன்பகத்தினு
டைய—மலரா—மலர்களாகவுங்கண்ணால்—அண்ணல் - தலைவனாகிய
—வேளை—மன்மதனை—வழிபடற்கு—பூசித்தப்பொருட்டு—ஆற்றிய -
செய்யப்பட்ட—வண்ணம்—அழகிய—மாலையொன்று—தொடையென்று

—மருண்டது—மயங்கிற்று—அன்னம்—எ-று (கருத்து) அன்னமானது தம
யந்தியைமாலையென்றுமயங்கியது என்பதாம். (கூட)

வழித்துதெள்ளமுதாவளர்ந்நுமர்
செழித்ததிங்களைபூர்வனோந்தாலெனச்
செழுந்தன்கோவைத்திருமுகமுள்நூறச்
சுழன்றுதாழ்த்ததுதாய்ச்சிறையென்னமே

(இ-ள்) தா—பரிசுத்தமாகிய—சிறை—சிறைகளையுடைய—அன்னம்—
அன்னமானது—வழித்து—பெருக்கெடுத்து—தெள்ளமுது—தெள்ளிய
யுமீர்த்தமானது—உற—சூர—வளர்ந்து—நிறைந்து—மாசு - குற்றத்தி
ன்—ஒழித்த—நீங்கிய—திங்களை—சங்கிரனை—உற—பரிசுத்தமானது—வ
னோந்தாலென—சூழ்த்ததுபோல—கோவை - தமயந்தியினது—செழுந்த
ன்—செழுந்நுயுமுள்ளிச்சியும்பொருந்திய—திரு - அழகிய—முகம்—மு
கமானது—உள்—கிவிள்—உற - பொருத்த—சுழன்று—சுத்திவந்து—தா
ழ்த்தது—இரங்கிற்று—எ-று (கருத்து) அன்னமானது தமயந்தியைச் சந்தி
வந்திறங்கினாள் என்பதாம். (கூட)

* தெய்வத்தாமரைப்போதுதைசெவ்வியும்
கொவ்வையுயிராணியுங்கடும்பிற்
நவவிநோக்கிக்கிணையெனநாட்டுத
லெவ்வமென்னவிகழ்ந்துவியந்ததே.

(இ-ள்) தெய்வம் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய—தாமரைப்போ
து—தாமரைப்பூவின்—உறை—வாசஞ்செய்கின்ற—செவ்வியும்—திரு
மாதும்—கொவ்வை—கொவப்பமும்போலும்—வாய்—வாயையுடைய—
அயிராணியும்—இக்கிராணியும்—கடும் - சொல்லப்பட்ட, இக்கிரா
ணிக் குமாந்தன்போலுங்கண்ணையுடையதுவருக்கு, இணையென—உ
பமானமாவ—உன்—காட்டுதல் - நிறுத்துதல்—எவ்வமென்ன—குற்ற
மென்று—இகழ்ந்து—(அவ்விருவனாய்) மிகழ்ந்து—வியந்தது—(இவள
முனைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டது—அன்னம்—எ-று (கருத்து) அன்ன
மானது இலக்குமியையும், இக்கிராணியையும் மிகழ்ந்து தமயந்தியைப்பூ
கழ்த்து என்பதாம். (தெய்வம்—அடங்காவுழிச்சந்த.) (கூட)

* (இதுவுங்கவிவிருத்தம்.)

சுலவுற்றெகிர்போகியதுவியனம்
குலவுற்றபொலன்சிறையெக்குவியா
நிலவற்றெநீரின்சிலமெல்லவியா
லவெற்றமருங்கினஞ்சினளால்.

(இ-ள்) சுலவுற்று—சூழ்ந்து—எகிர்(தமயந்தி)—முன்பு, போகிய—செ
ன்ற—தாவி—இறக்குகையுடைய—அன்னம் - அன்னமானது—குலவுற்ற—
வளைவுபொருந்திய—பொலன்—பொன்மயமாகிய—சிறையை - சிறகு
ளை—குவியா—குவித்து—நிலன்—பூமியின்கண்ணே—உற்று - பொருத்தி
—எறி—(அப்போது, உதரப்பட்ட—நீள்—கிரிந்த—சிறை(அதன்)—சிறகு

சுஅது—மெல்லவியால்—மெல்லியகாற்றோரையால், அலைவற்றமருங்கி
ளள்—அசைவற்றவெடையுடையதமயந்தியானவள், அஞ்சினள் - அ
ச்சமுதமுள்—அ—து—சுதொல்காப்பியம்—செய்யுளியல்—சுந—சூத்திரம்—சுஅமு
த்தொல்காப்பியுஞ்சீர்கிலோகாவே—சூன்றலுமிகுதலுமில்லெனமொழி
புகருத்தது—தமயந்தியானவள்—அன்னத்திற்குள்ளின்—காற்றோரசையால்—
சமுதமுள்ளன்பதாம். (சுஅ)

பொறியின்வழிகெஞ்சபுகுத்திடா
பரிசின்வழியாவரும்பொருளைப்
பிறிதொன்றதோக்குதல்பொற்றிறவு
மறியுண்கணின்மங்கையர்க்கினரால்.

(இ-ள்) பொறியின்வழி—ஐம்பொறிகளின்வழியிலே—கெஞ்ச—மன்
த்தை—புகுத்தியிடார்—செய்து—தயோகிகள்—அறிவின் - ஞானக்க
ணணிலே—அறிவாய - அறிவுருவாகிய—அருமபொருளை - பிரமத்
தை—தீயிதொன்று—மற்றொருவெல்லுயசம்பந்தம்—அற—நீங்க—கோக்கு
தல்பொல்—பார்த்ததல்பொல், மங்கையர்—தொழிகளானவர்—(பிறிதொ
ன்று)—மற்றொருவெல்லுயசம்பந்தம்—அற—நீங்க, பிறழும் - புரளுகின்ற—
மறி—மாண்கணபொலும்—உண்—மையுண்ட—கணின்—மூக்கண்களா
லே—(அறிவாய)—அறிவையுடையதாகிய, அருமபொருளை - அபூர்வமா
கிய—அன்னத்தை—கோக்கினர்—பார்த்ததல்செய்தார்—அ—து (கருத்து) பாங்
கிமார்களுள்வந்ததைப்பார்த்தார்கள் என்பதாம். (சுஅ)

அணித்தாயிரதாயவரும்பொருளைப்
பிணிப்பானசைவைத்தமர்பெற்றியர்போ
லணித்தாயவனங்கவர்கவரானசையான்
மணிப்பூணசையாதுவதீர்நனளால்,

(இ-ள்) அணித்தாய—தேகத்தினுள்ளிருக்கின்றதாய—அரிதாய—(பெ
றுதற்) கரிதாய—அரும்பொருளை—பிரமத்தை, பிணிப்பான்—கண்டபிடி
த்தற்பொருட்டு—கைசைவைத்து - (அதனிடத்தே) அசைவைத்து—அ
ம்—அசைவற்றுவிடுகின்ற—பெற்றியர்போல்—மனச்செய்கையைபுடை
யமுனிவர்போல்—அணித்தாய—சமீபத்திலுள்ளதாய—(அரி) தாய—அ
பூர்வமாகிய—அனம்—அன்னப்பறவையை, கவர்வான் - பிடித்தற்பொ
ருட்டு—நசையால் - (அதன்மேல்) வைக்கப்பட்ட—அசையினிலே—ம
ணி - நவமணிகளாலாகிய—பூண் - ஆபரணமானது, அசையாது—
அசையாதிருக்கும்படி—வந்திநனள் - (தமயந்தி) தங்கினள்—அ—து—
(கருத்து) தமயந்தி அன்னத்தைப்பிடிக்கும்படியசைவற்றிருந்தாள் என்
பதாம். * இலக்கணத்திட்டு—வான்பான்பாக்குப்பொருட்டாய்தே.)

அவிர்பூனெலியாமலடக்கினளாய்க்
கவர்வான்வால்கண்டமகன்றிலதாய்த்
துவர்வாய்மயிரோட்டிடலாகுமென
நவைதீரனமெல்லகடந்ததுவே.

(இ-ள்) அனம் - அன்னமானது, அவிர - விளங்காநின்ற, பூண் -
பூண்களை, னெலியாமல்—ஒவியாகிருக்க, அடக்கினளாய்—அடக்கின்வளாகி
—கவர்வான்—(தன்னைப்) பிடிக்கும்படியாக—வால்—வருதலை—கண்டம
பாத்ததும்—அகன்றிலதாய் (தெரியத்தினு) லோடிப்போகாததாகி—
துவர்—பவனம்போலும்—வாய்—வாயையுடைய—மயில்—மயில்போல்ப
வளாலே—தொட்டிடலாகுமெனும் - பிடிக்கக்கூடுமென்கிற—நவை—
இகழ்ச்சியானது—தீர்—தீர்—மெல்லகடந்தது—மெள்ளகடந்தது—அ—து.
(கருத்து) அன்னமானத்தமயந்தி தன்னைப்பிடிக்கும்படி—மெள்ளகடந்
து என்பதாம். (சுஅ)

புளின்கடமேவியபோருமன
மெளகித்தறனகைமலையதுறுமோ
வுளம்வைத்தமையென்னெனவொண்ணுதலார்
ந்ரின்னகைபுடைத்துகைத்தனரால்

(இ-ள்) ஒள்—காந்திபொருந்திய—துதலார்—நெற்றியையுடையதோ
ழிகள்—புளினம்—பணற்குன்றுகையுடைய—தடம்—தடாகத்திலே—
மேவிய - வாசஞ்செய்யும்படியாக - போகும் - போகின்ற—அன
ம்—அன்னம்—அன—எளிதில் - எளிதிலே—தன்—தன்னுடைய—கை-
கைகளாகிய - மலர்—தாமரைமலர்களிலே—எய்துறுமோ - அனையு
மோ—உளம்வைத்தமை (எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம்வைத்த
மைக்குகாரணம்—என்னென - யாதென்று, நளினம்—தாமரைமலர்போ
லும்—கை (தக்) கைகளை—புடைத்து - தட்டி—நகைத்தனர்—சிரித்தார்
—அ—து. (கருத்து) தமயந்தி அன்னத்தைப்பிடிக்க மகம்வைத்ததைப்
பாங்கியர் கண்டு கைகொட்டி நகைத்தார்கள் என்பதாம் (சுஅ)

புனைமேகலையிர்கைபுடைத்துணையக்
நன்மேகலையற்றுசைவ்புனைலே
தனியேருவகணின்மினெனத்தனையாத்
துனியோடுசெய்துதொடர்ந்தனளே.

(இ-ள்) புனை—அலங்கரிக்கப்பட்ட—மேகலையிர் - மேகலாபரணத்
தையுடையவோ—கைபுடைத்து—கைத்தட்டி—நகைத்து - சிரித்து—அ
னம்—அன்னத்தை—ஏக—ஒடிப்போக—இயற்றுதல் - செய்தற்குக்கா
ணம்—அன்போ—என்மேலுள்ள—அன்போ—தனி - தனியாக—ஏருவ
ன்—நான்—போவேன், நின்மினென—நீங்கள்சிலுங்கொள்ள—துணியோ
டு—கோபத்தோடு—உணர்ச்சியுடன், சொல்லி—தகையா - ஆனையிட்டு—
தொடர்ந்தனள் (தமயந்தியானவள்) அகன்பின்போயிற்றள்—அ—து. (கருத்
து) தமயந்தியானவள் பாங்கிமாணியுத்திவிட்டுத்தனியே அன்னத்தி
ன்பின்போளுள்ளன்பதாம்புலக்கணத்திரட்டிமின்னிரொடர்—மறையே
வற்பன்மையாம். தொன்னூல்களாகம—மாயசு—சூத்திரத்திலுங்காண்க.)

முகிழ்மென்முலைவாணுதன்மொய்குழலார்
நகைசெயவதுகண்டொள்கணினளா
யகல்கின்றபொலன்சிறையன்வரிது
விக்கொன்னவொதுககின்னேரிசுழியே

(இ-ள்) கோரினது-தருத்தவணியையுடைய தமயந்தியாள்வள்—முதிரு-தாமரையரும்புபோலும்—மென்முலை—மெல்லியமுலைகளையும்—வாணுதல்-ஒளிபொருந்தியிருந்தெழிலியும்—மொய்குழலார்-நெருங்கிய கூந்தலைப் பூழ்மைய தோழிகள்—களைசெய்து—பரிகாசஞ்செய்தலை—கண்மொழித்து—உளம்—மனத்திலே—நாணியளளாய்—வெட்கமுற்றவளாகி—ஆகலின்ற-நீக்குகின்ற—பொலன்—பொன்மயமாகிய—சிறை சிறகுக்கொடியுடைய—ஆன்னம். ஆன்னைத்தினது—நிழல்கிழலானது—நிகொன்ன(தன்க்கு)நிகராமென்ன—ஒதுங்கினள் நடந்தாள். ஏ-று(கருத்து)ஆன்னைத்தன்நிழல்தன் னோடுசெல்லுதல்போலதமயந்தி ஆன்னைத்தின்மீன்சென்றாள் என்பதாம்.

(இ-ச)

வழிபெயர் னிமா முலைதாங்கியதா

விடுகுப் பிண்டெய் படுமேக வெண்பு

பிடிமென்னடைமங்கையர் பேசுமறுத்

தடிமென்மலர்பேர்த்தன்னாயினையே

(இ-ள்) வழி-கூர்ணம்பொருந்திய—உண்—(மை)யுண்ட—கணிகை-கணிகையுடையவள்ளை—மா முலை-பெரியமுலைகளை—தாங்கியதால்—கமத்தலால்—இடுகும்—துக்குகின்ற—இடை(உண்ணிடை)யானது—என்படும(நடத்தனாலே) என்னபாடுபடும, ஏரலென்—போகாதேயென்று—பிடிபெண்யாண்போல்—மென்னடை—மெல்லியகடையையுடைய—மங்கையர்-தோழிகள்—பேசு-சொல்ல—மறுத்து (அதை) மறுத்து—ஆயினையு—ஆராய்ந்து கொள்ளப்பட்டவணியையுடைய வளர்நியதமயந்தியாள்வள்—அடி-அடியிருக்கொண்ட—மென்மலர்—மெல்லியதாமரை மலர்களை—பேர்த்தன்னாடுத்தன்னாள்—ஏ-று(கருத்து)தொழிமார்தடுக்க தமயந்தியைத் தைத்தொடர்ந்தாள் என்பதாம் தனது விளக்கம் இடு தலிதுதலிதல்கைதலாம்.

(இ-ச)

செய்ப்பட்டசெழுந்தமலத்தினலன்

கைப்பட்டதுபட்டதெனக்கருதா

மைப்பட்டமலர்ப்பொழின் மாதவிவாய்ப்

பொய்ப்பட்டமருக்கினளபுக்களே

(இ-ள்) பொய்யப்பட்ட—பொய்கூறுதற் கிடமாகிய—மருக்கினள். இடையையுடையதமயந்தி யானவள்—செய்ப்பட்ட—கழனிபிலுண்டாகிய—செழுந்தமலத்தில்—வெழியதாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற—அன்ம—ஆன்மமானது—கை(என்)கையிலே—பட்டதுபட்டதென—அடிப்பட்டது அடிப்பட்டதென்று—கருகாரினைத்துக் கொண்டு—மைப்பட்ட—மேகதையாளா விய—மலர்மலர்களைபுடைய—பொழில்—சோலையிலே—மாதவிவாய்—குருக்கத்திலிடைத்தே—புகுநன்—சென்றாள்—ஏ-று (கருத்து) தமயந்தி ஆன்னைக்கப்பட்ட தென்று குருக்கத்திமாத் திடைத்தேசென்றாள் என்பதாம்.

(இ-ச)

தொடர்ந்தாள்வழிமுதலாகமுதலாக

நடந்தாழிமுதலாகமுதலாக

திடத்தோத்தவளின்புறங்கொழிதன்
மடந்தாழிவன்னம்வழங்கியதே.

(இ-ள்) மடந்தாழ்—அழியாமைபோகிய—இளவன்னம்—இளமை பொருந்தியஆன்னைமானது—தொடர்ந்தாள் (என்பின்னே)தொடர்ந்தவளாகி—கலுழ்-விளக்குகின்ற—தூ-பரிசுத்தமாகிய—முகம்—முகத்தினின்றும்—வெர்-வெயரானது—ஒழுங்கு-ஒழுங்காடிக்—நடந்து—நடந்து, ஆயினையு-தமயந்தியாள்வள்—எய்தத்தன்னென்ன—இளைத்தாளென்று—நயந்து-விரும்பி—இடம்-தகுதியான இடத்தை—தோர்ந்து—அறிந்து, அவள்—அத்தமயந்தியாள்வள்—இன்பு-இன்பத்தை—உறு—அடைதற்குக் காரணமாகவனவாகிய—கனமொழிகள்—நல்லசொற்களை—வழங்கியது—சொல்லிற்று—ஏ-று. (கருத்து) ஆன்னைமானதுதமயந்தியின்பமடைய நல்லவார்த்தைகளைச் சொல்லிற்று என்பதாம்.

(இ-ச)

தோ கெடுத்தியகொம்மைமுலைப்பொறையால்

வாடுமபிடைமாமயில்வாரலெனத்

தோடுண்டுமுன்மங்கையறிந்துணர்மா

வாடுந்தவிர கைகமறித்தனபார்.

(இ-ள்) துணர்-பூங்கொத்துக்களையுடைய—மா—மாமாங்களானவை—தோடு—யானைகொம்புகளை—உந்திய—கீழ்ப்படுத்திய—கொம்மை-கொட்சிபொருந்திய—முலை-முலைகளது—பொறையால்—பாத்தி னாலே—வாரும்—வாடுகின்ற—இடை—இடையையுடைய—மாமயில்—பொருமைபொருந்தியமயிலே—வாரலென (நடந்து) வாராதேயென்று—தோடு-மலரிதழ்களை—உண்-உட்கொண்ட—குழல்-கூந்தலையுடைய—மங்கையின்—(உண்ணுடைய) தோழிகள்போல்—ஆடும்—அசைகின்ற—தவிர-தவிரர்களாகிய—அகை—அழகியகைகளாலே—மறித்தன் (உண்ணை) விலக்குகின்றன—பார்—(நீ)அவற்றைப் பார்—ஏ-று. (கருத்து) மாமாங்களானவை தவிரர்களாகிய கைகளாலேவாராதே என்றுவிலக்குகின்றனபார் என்பதாம். 0 தாதுவிளக்கம் உந்தமள்ருதலு யர்ச்சியேறுதலே.

(இ-ச)

0 விண்ணின்னியற்கும்மென்மேவரநீ

மண்ணின்னடத்தெவ்வனவெளவுதியா

லெண்ணின்னியுக்கண்டவ்யார்க்கையார்

பெண்ணின்னமுதேவரல்பேதைமையே.

(இ-ள்) பெண்-பெண்களிலே—இன்னமுதே-இனியவயிர்தம் போல்விளக்குகின்றவள்ளை—விண்ணின்—ஆகாயத்திலும்—இயற்கும்—திரிநிறை—என்னை—என்னை—மேவர-அடைதற்கு—நீ-நீ—மண்ணில்—பூமியின்மேல்—நடந்து-நடந்துவந்து—எவ்வனம்—எவ்விதத்தினாலே, வெளவுதி—பிடிக்கமாட்டுவாய்—எண்ணின்—ஆலோசிக்குமிடத்து—இதி-இச்சைகையை—கண்டவர்-பார்த்தவருள்—யார்-பாவர்—கையார்—நிரியார்—வால் (மங்கைப்பருவமடைந்தவனு) வருதல்—பேதைமையு

உஉ

பேதைப்பருவத்தின்செயலாபிருக்கின்றது—எ-று. (1) கண்ணால்-உயிரிற்
நுப்புணரியல்-வளைத்தன்மெலித்தனீட்டல்குறுக்கல்விற்ற குறுகுத்த
லுமலகுஞ்செய்யுள்வெண்டிழி- இவ்வித்யாவ்விண்ணின்வியக்குவிசித்
தலவிசாரமாம் (சுருத்து) தமயந்தியே நீளவளைப்பிடிக்கவருதலிவின்
மென்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (இசு)

என் நின்றுமோழிமிவட்கிவையப்
பின்னம்மொழிபெயவென்றயனா
என்னந்தனதன்புறுகற்றமியாம்
பொன்னின் வகையங்கள்பொருத்திடமே.

(இ-ள்) என்ன-என்னுமொழி—இவட்கு- இவருக்கு—இவைய-
பொருத்த—பின்-பின்பு—ஆம்மொழி—அவ்வாசன்காரியத்தை—பேச
வென்று-சொல்வெனென்றெண்ணிக்கொண்டு—இன்மொழி—இனிதா
கிய(தன்) வரலாற்றை—இதும்-சொல்லுகின்றது—யாம்-யாககள்—அ
யன்-நான் முக்கடவுளால்—ஊர். செலுத்தப்படுகின்ற—ஆன்னந்தன்
து-அன்னவர்களைத்தினது,அன்புறு. அன்புமிருந்த,சுற்றம்- உறவினே
ம்—யாங்கள்-யாகள்—பொருத்து- நகரப்பெற்ற—இடம் - இடமான
து—பொன்னின்னகர்-தேவநகரமாகும்—எ-று. [தன்னிதவததர்சமு
வியாமென்றும்யாங்களைந்துக்கறிந்து](சுருத்து) அன்னமானதுதன்
சாதிவையும் இருக்குமிடத்தையுங்குறித்துஎன்பதாம். (இசு)

மலர்மேலயன்மானதவாவினிட
பொலன்மெல்லிதழ்பூத்தசெழுங்கமல
நலனூர்கனையம்பலநாளுமயின்
துலவாதொளிர்பொன்னிறமுற்றனமால்.

(இ-ள்) மலர்மேல்-நாமரைப்பூமேலுள்ள, அயன் - நான்முனைது
—மானதவாவினிட—மானதக்கடாகத்திலுள்ள,பொலன்-பொன்னிய
மாகிய—மெல்-மெல்லிய—இதழ்-இதழ்கள்—பூத்த - விரியப்பெற்ற,
செழுங்கமலம்-செழியதாமரைமலர்க்கோபும்—நலனூர் - நலம்பொருக்கி
யா—வனையம்- இளவிலைச்சுருள்நகரையும்—பலநாளும்-பலநினைமும், அ
யின்-து-தின்-து—கலவாது-அழியாமல்—ஒளிர்- விளங்குகின்ற—பொ
ன்னிறம்-பொன்னுருவத்தை—உற்றனம் - அடைந்தோம், எ-று. (1) தா
துவிளக்கம், தொழிற்பெயர்ப்பகுதிகள் விளைக்குறுதாதா (சுருத்து) அ
ன்னமானது தன்வடிவு பொன்னிற முற்றகாரணஞ் சொல்லிற்று
என்பதாம். (இசு)

கனிமாமயிலன் னவர்கா தலுது
மனிராண்மலரைக்கலைவெனையா
என்னமாரகர்நான்மலர்வாவினில்
வளநோக்குமண்ணிலைவந்தனமால்.

(இ-ள்) கனி-கனிப்பைத்தருகின்ற—மா- பெருமைபொருத்திய—
மயிலன்னவர் - மயில்போலுஞ்சாயலுடையவராகியமகளிரால்—காத
லுதும்-விரும்பப்படுகின்ற—அனிராண்-வண்ணிகளிகொழுங்காகியகாரி

யையும்—மலரைக்கலை - மலர்களாகியபஞ்ச பாணதையுமுடைய—
கொளையான்-மனமதன்போலுமிகுனிய, நான்- நன்மகராஜனது
—மாரகர் - பெரியப்பட்டணத்திலேயுள்ள—நான்- அன்றுபூத்த—மலர்-
மலர்கொடியுடைய—வாவினில் - தடாரத்தினது—நல்லவம் - நல்லவன்.
த்தை—கோக்குற-பார்த்தற்பொருட்டு—மண்ணிலை- பூமியினிடத்து
—வந்தனம்(யாம்வானுலகத்தைவிட்டு) வந்தோம்—எ-று(சுருத்து) நள
னதுவா வினையப்பார்க்கப் பொன்னுலகத்தைவிட்டு இவ்வுலகிற் குவந்
தோமென்றன்னஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம். (இசு)

விண்ணம்புகிபாத்லமெவகிண
நன்னுதுயிரின்மெனநல்லாமுன்
மன்னாக்கமலத்தினைத்தந்தன்மைக்
கண்ணென்றயில்கொண்டகனங்குழையாம்.

(இ-ள்) மை-மையெழுதப்பெற்ற—கண்ணென்று-கண்களென்று
(பெயர்வைத்து) அயில் - (சஞ்சம்பூசப்பெற்ற) வேல்களை—கொண்ட-
கொண்டிருக்கிற—கணக்குழையாம் - கணம்பொருத்தியகா தணியைய
புடையவனே—கண்ணங்கமலத்து- குளிர்ச்சிபொருத்தியதாமரைப்பூவி
லிருக்கின்ற—இறை-தலைவன்—விண்ணம்புகிபாதலம் - தேவலோகம்
பூலாகமபாதாளலோகம்இவ்வளைந்தையம்—மேவுகினும்-ஒழிவின்றி
யடைந்துகிரியினும்—கண்ணம் - (உன்னை) யடையக்கடவதாகிய,அயர்
(குளிர்ச்சித் துயாமானது—இன்றென- இல்லையென்று—நல்லவம்-நல்ல
வரத்தை—முன்பு—தந்தன் - எனக்குக்கொடுத்தான்—எ-று. (சுருத்
து) தமயந்தியேயாங்கள்முவுலகிற்சென்றாலும்அன்புமில்லையென்றுபி
ரமன்வாங்கொடுத்தான்என்பதன்னஞ்சொல்லிற்றுஎன்பதாம். (இசு)

கௌவைக்கடல்குழத்தருகாகினியிற்
மெய்வத்திறமெவயசீர்நளனே
வெளவற்றிடினன்நியிம்மான்னிடர்நா
மெவ்வப்படிவெளவினுமெய்நுவமோ.

(இ-ள்) கௌவை - ஒலியையுடைய—கடல் - கடலாலே—குழத்
ரு-குழப்பட்ட—காகினியில் - பூமியிலே—தெய்வத்திறம்- தேவபேக
த்தை—மெய்ய-பொருத்திய—சீர்-பாக்கியத்தையுடைய—நளன் - நள
ராஜன்—வெளவற்றிடினன்நி - பிடித்தாலன்நி—இம்மான்னிடர் - இம்
மனிதர்தாம்—எவ்வெப்படி - எந்தெந்தவிதமாக—வெளவினும்-பிடித்
தாலும்—எய்துவமோ—அகப்படுவமோ—எ-று. (சுருத்து) அன்னமா
னதுயாம்நன்னகையிலகப்படுவதன்றி- மற்றவர்கையிலகப்படுமென்
பதுஎன்பதாம். (இசு)

ஒளிர்பொன்னுலகத்துறையும்பர்பிரா
னனியாற்புகவேனது (1) மாற்றுக்கிலேம்
வளர்பூவுகைவானவனெவனுபின்
நளனேவனுமேகணிசெய்குவமால்.

(இ-ள்) ஒளிர்-விளங்குகின்ற—பொன்னுலகத்து—தெய்வலோகத்து
திங்கள்—உறை—வாசஞ்செய்கின்ற—உம்பர்பிரான்—இந்திரனது—
அனியால்—அன்பினாலே—புரவ்வொல்லப்பட்ட—ஏவலும்—ஏவலையும்—
ஆற்றுகிலேம் (யாஞ்) செய்வோம்—வளர்-வளர்கின்ற—பூ-தாமரைப்
பூக்கள்கூட—உறை—இருத்தின்று—வானவன்—நான் முகங்கூட வளது—
ஏவலும்—ஏவலையும்—இந்தான்—இந்தானது—ஏவலும்—ஏவலையும்
மே—கனி-பிருதியாக—செய்குவர் (யாஞ்) செய்வோம்—எ-று—இலக்க
ணத்திசட்டு பொதுவியற்படலம், எழுத்து சொற்பொருடெய்துந்
பேரூவியியல் ஆற்றுகிலேம் என்றது கொற்றிரிபு (கருத்து) இக்கிர
வலுமபிரமணவலும் நானேவலும் செய்வோம் என்றன்னஞ் சொல்லி
றுவான்பதாம். (கூட)

துளி தூங்கியவான திதெய்து உறு
குளிர் தூங்குது உதிமென் னிறையாத்
கனி தூங்கியகாமண்டாயகல்
நளன் மேனியிலிசுவரன் குறவே.

(இ-ள்) துளி- துளித்தலோடு—தூங்கிய- தங்கிய—தூண்டி- ஆகா
மகங்கையிலே—தெய்து - முருகி—உறுக்குர் - கல்லுருளிர்த்தியாகு
து—தூங்கு-கிலையும்பெற்ற—குறுக்குளி—சிறியதுகளிகளே—மென்
கையால் - மெல்லியகிருகுகளினாலே—கனி—களிப்பானது—தூங்கி
ய - தங்கும்படியாகவும்—காமம் - காமத்தாலாகிய—கிடாய் - தளர்ச்
சியானது—அகல் - நீங்கும்படியாகவும்—நளன் - நளனது—மேனியில்-
() உடலில்—நன்றும் - நன்றாகப்படி—விசுவம். (யாம்) விசுவோம்—எ-
று(கருத்து) ஆகாயகங்கையிலேயுழிந்துளிகள்பொருந்தியிறகுளிக
ளிலுள்ள துளிநுளிகளிலிசுவமாய் என்பதாம். () தருக்கசங்கிரகம்-
அதுவுடல்பெரிவியமெனமுலங்கப்படும். (கூட)

கூடுதுறை.

தென்னா முத்தத்தெனிலொத்தவந்திஞ்சொல்லைய
வளவார்முரசங்காங்கும்மணிமுள்ளில்வெந்தன்
சள்வாயுழிபூங்கணையந்தியகாமனனா
வள்ளார்வனற்குள்ளென்னுமோர்நாமவேவான்.

(இ-ள்) தென்னார்-தெனியுபொருந்திய—அமுதம்-தேவாமிர்த்தத்
து—தெனிலொத்த-சாரம்போன்ற—அம்-அழகிய—தி-தித்திப்பா
ய—சொல்லாக்கையுடைய—நல்லாய்—தமயந்தியே—வள்ளார் - வாரி
ணையுக்கப்பட்ட—முரசம் - முரசலாதியமோனது—காங்கும்-ஒளிக்க
ப்பெற்றிருக்கின்ற—மணி-கவமணிகளோடைய—முள்ளில் - விட்டி
முள்ளிடத்தையும்—நானென்னும் - நானென்றுசொல்லப்படுகிற—
தூர்நாமம்-ஒப்பற்றநாமதேயத்தையுமுடைய—வேந்தன் - அரசனொருவ
ன், கன்-தென்—வாய்-இதழ்மலையினல்—உமிழ்-கக்குகின்ற—பூங்கயோ
ராலம்பு—எ-று—ஏந்திய-தூங்குகின்ற, காமனனனா - மன்மதனமோல
பூஞ்சையின், கள்ளார்-பகைவர்—வணங்கும் - (தன்னே) வணங்குதற்கு

நகரணம் பரிசுருக்கின்ற—லேலான் - வெற்படைவையுடையவன்—எ-று.
(கருத்து) தமயந்தியே மன்மதனுக்கொப்பானவன்—நானென்னும்பெய
ரையுடையவன் என்பதாம். (கூட)

வண்டார்வஞ்செய்துமதுவுண்டிழ்மாலையார்வன்
நிண்டோனெழில்செட்டவாய்ப்பயச்செம்மன்மார்பன்
தண்டாதுபுல்லப்பெறுகால்பெயர்ச்சார்புரடி.
யொண்டார்புறையுளகூபரன்றன்னையுற்றான்.

(இ-ள்) வண்டு-வண்டிகளானவை—ஆர்வஞ்செய்து-விரும்பி—ம
து-தேசனே—உண்டு-குடித்து—உமிழ்-உமிழ்ப்பெய்தி—மலை—பூமா
லைபொருந்திய—மார்பன்-மார்பையுடையனானது—நிண்டோள் - வலிய
தொள்களின்—எழில்-அழகை—கேட்டு-(எம்மிடத்திற்) கேட்டு—அச
ம்பை-அத்தவரம்பையானவன்—அச்செம்மல் - அவ்வரசனது—மார்ப
ம்-பார்பத்தை—தண்டாது-நீங்காமல்—புல்ல-தழுவுதற்கு, பெறுதால்
பெறுதகாரணத்தால்—பெயர்-(அவன்) பெயரினது—சார்பு-சமபர்த்த
தை—காடி-ஆராய்ந்து—ஒண்டார் - ஒள்ளியபொன்னரிமாலையை—பு
றையும்-குடிய—நாகூபரன்றன்னே-நாகூபரனே, உற்றுள் - அண்டாத
ள்—எ-று(கருத்து) அன்னழகையாம்பைக்கேட்டு—நான்கூடப்—பெறு
மையால்வளம்பெயர்கொண்டகுபேர்மகனாகிய நாகூபரனேச்—சோந்
தான் என்பதாம். (கூடு)

ஏகாவிசம்பினளன்பாடலையாங்கன்கூற
மாகாதிபனிவ்விபாடல்வருங்கொலென்று
மாகு,மலீனையிலவோன் முகம்பார்த்துணைப்ப
வாகாவெனலாவற்கப்பெயர்சேர்த்திடுகோ.

(இ-ள்) யாக்கள்-யாம்—விசம்பின் - பொன்னுலகத்திற்கு—ஏகா-
(நிவ்வுலகத்திருந்து)போய்—நான்-நளரரசனது—பாடலை-இணைப்படு
தற்சிதப்பை—கூற-சொல்ல—மாகாதிபன் - தேசவேந்திரன்—இவ்வரி
பாடல்-இப்பாட்டுப்பாடுதல்—வருங்கொலென்று - உனக்குவருமோ
லென்று—பாகு-பாகின்சுவை(பொலுஞ்சுவை) உற-பெருக—வினைப
யிலவோன்-வினைபாடுகிறருகத்தர்வனது—முகம் - முகத்தை—பார்
த்து-நோக்கி—உணர்ப்ப-சொல்ல—ஆகாவெனலால் - (யாம்) துற-ஹா
வென்றுஇகழ்த்தால்—அவற்கு-அக்கந்தர்வனுக்கு—அப்பெயர் - அந்த
ஹ-ஹாயென்கிறபெயரை—சேர்த்தினார்-வைத்தார்—எ-று - இலக்க
ணக்கொத்து, வினையியல்-ம்-கு - மமைமுலகையாய்வழங்குவர்புலக
ர்-இவ்விதியால் ஆகாவெனல்-எதிர்மறைவினையெச்சம்(கருத்து) இக்கிர
ன்முன்னளன்பாடலையாங்கன்கொல்ல இத்திரங்கத்தருவனையார்த்துப்
பாடல்பாடவருமொவெனக்கத்தருவனையாறாகாவெனலால் அவனு
க்குஆகாவென்றுபேர்கொடுத்தார்கள் என்பதாம். (கூடு)

உலலாறுசெய்தவயர்மாமணித்தூண்செய்தோள்
னலன்யாமுணைப்பகைசூரியிரணி கொம்மை

முனைமற்பொடிநதி புளகத்தினைமொய்க்க செங்கண்
மலர்சீருமபுலத்திற்சொடி லன்வா னென்றன்.

(தி-ள்) உலகன்-திரண்டால்-வெ-தூதரெய்த-பொடிசெய்த-உயர்-
உயர்வாகிய-மா-பெரிய-மணிநீர் தூண்-வகிசிரத தூண்கள் போல-
செய்-செய்யப்பட்ட-தோளான்-தோள்களை யுடைய களராசனாது-
ளான்-அங்குணந்தை-யாம்-யாங்கள்-உணாப்-சொல்லல் (கேட்டு),
சைகார் (அவன்மே) லாவகமிக-அபிராணி-திந்திராணி யினுடைய,
கொம்மை-தினமை பொருத்திய-முலைகெல்-முலைகளின்மேலே-
பொழுத்த-உண்டா-செய்-புளகத்தினை-மயிரிசிரித்தலை, மொய்த்த-
அழகுமத்திலேயிருக்கிய-செய்த-சொல்லிய-நம்மாலை-கேத்திரா-
வந்தங்களில்-நீர்-ஆனந்தநீரானது-அருப் புல-தின்-தோன்றலால்,
வாலைவந்தன-தேவேந்திர னாவான்-கணமுல-பாந்திலன்-எ-று
(சுருத்து) லானநீர் தசையுட்கேட்ட-திராணி முலைகள் பூரித்ததைத் தீர்நீர்
நூல்கொலந்தும்புணணிநீர் தோன்றலாற்கண்முலன் என்பதாம். (அல)

முதுகூண் விவன் பெயிரினான் வாண் முகத்தாய்
பெருவெண் மதியந்தெய்யத்திப்பெறுமையன்னே
நகுந்நகமலத்துன்றான் முகன் லகலகுத்த
வருத்திகடோறுமபூதாவுகுத்தலெய்வான்

(இ-ள்) சுருதும்-நினைக்கின்ற-கமலத் து-தாமரைப்பூவின் தன்-
உ-மை-இருக்கின்ற-மூலமுகம்-நா-முகங்கடவுள்-வணிக-வண்டிக-
ளானவை-முருகு-தேவோ-உண்டு-குடித்து-பயில்-வாக்குச்செய்யப்-
பெற்ற-தார்-மாலைபயுடைய-நான்-நாராசனது-வான்முகத்-
தை-காந்திபொருந்தியவதனைத்திற்கு-பெருவெண்மதியம்-கலைநெற-
தகந்திரன், நிகர்-ஒப்பை-சயத-ஆடைய-பெருமையன்-இரு-பெறு-
மையாலன்றோ-வை-(அன்) கைகள்-வருந்த-கொள்-வரு-வருகின்ற-
-திருக்கோழும்-மாந்திரே-ஆம்-புதிதா-நா-தனமாக-வருத்தல்-
செய்வான்-உண்டாகக்குறும்-அ-ம(அருத்து)-என்னமுகத் துக்குச்சர்-
கிடுவெவ்வாயாற்றியாமன்-ஆச்சந்திரனே-மாந்திரே-ஆம்-புதிதாகப்-
படைக்கிறுன்னபதாம்; (அ-அ)

கோணைக்களத்திற் புறநான்வான் முகிசுநெறுகென் னு
யாணர் த்திருமாவருள் செய்த லுமய்யாங் கிழன் னெற
நாணிக்குமலமயதோடு முகிழ்ப்பநாடிப்
பூணிற் பொலிந்த முகைப் பூமகட்புல்லுமன் னேடு.

(இ-ள்) கோண-மாறுபாடுவாருந்திய-களிதறு-யானைகையுடைய-நளன்-நளராசனது-மான்-காந்திப்பாருந்திய-முதல்-முகக்கிறபகை-கூறுகென இ-சொல்லக்கடவீனின்மூ-யானார்-அழகிய-திருமால்-மகாவீரனும்-அருள்செய்தனும்-சொல்லியவனன்-யான்கள-யாம்-கூறுசொல்ல-நாணி-வெட்டி-கமலம்-நாபிக்கமலமானது-அவ்-வெட்டி-நான்-முகக்கென-முதித்த-பருவிய-நாடி-அத்தருண

ம்பார்த்து—பூனின் ஆபாஸத்தினாலே—பொலிந்த—விளங்குகின்ற—
முலை—முலைகளையுடைய—பூமகள்—கிருமாதை—புல்லும் (அக்கடவுள்)
கடிகுவான்—எ.று. ஐசாரியை (கருத்து) விஷ்ணுவான முகத் தழைக்கச்
சொல்லெனயாங்களைச் சொல்லத்தம் தூசாபிக்கமலமபிரமணுடன் முடஅ
தைக்கல்—விஷ்ணுவானவரில்குடரியை அனைந்தாரெனயதாம். (சுக)

கிறதென்பதென்னென்ப முனைக்கும் துன்பத்தே தன்மார்ச்சி
யன்றென்றதன் டார்புனை யுத்திறுந் தலாட ஸ்வேந்தன்
பொறை தநீள் வட்ட புனித மா தனைப் பொங்கு செஞ்ஞாட்
ஆறையா ளாவை சிதரென்னவியம் பழையேம.

(திருள்) சிதை-சிதைநதையுடைய—வண்டு-வண்டுகளானவ—த
ண்டெண்ண—குளிர்ச்சிபொருந்திய—முறை-அரும்புகளை—சூழ்ந்து—சுத்
திக்கொண்டு—அபத்தேதல்-பசியாதனை—மாந்தி—சூழ்ந்து—அனறகி
ன்ற-ஒளிக்கப்பெற்ற—தண்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—தாள்-மாலையை, பு
லையம்—தரித்திருக்கின்ற—நிறம்—வலுமையா லுண்டாகிய—ஆடல்—
வெற்றிபொருந்திய—விவந்தன்—களராசனுடைய—பொறை—சூழ்ந்தம்
பொறுத்தலையும்பூரிப்பார்த்தாக்குதலையும்—தேரின்—ஆராய்ந்தால்—அ
ங்கண்—அருங்குடத்தையுடைய—புவிமாதிரி—பூமிதேவியையுட
பொருதுகின்றவாசின்ற—செஞ்ஞட்டு—சிவப்பாகியபுடையுடைய—
வான்—காந்திபொருந்திய—இறை—(பாம்புகளுக்கெல்லாம்), நலவனுஞ்சிய
—ஆராவல்—ஆதிசேஷனுடைய—விவோன் (அவனுக்கு) உபமாணர்களா
க—இயம்பலாம்—அறியுடையோருக்குச்) சொல்லாதலாகும்—சு—நாடு
ருத்—து—களை—பொறுமையிலேபூமிதேவியையும் ஆதிசேஷனையும்ஒப்பா
னவன்—இலக்கணத்திட்டு—இடஐஸ்ளமமெய்யிதுவதொழிற்பெயர்—சு—ம.

புத்தரது மூலமுதையாவிப்புயங்கமுண்ணச்
சென்றா தமாவிறகர்விக்குஞ்சிலைநையாற்குக்
குற்றேவனசெய்யுங்கொடியன்னவார்பான்டக்கக்
கற்றுடம்பையிலிவானடைகாட்டுகிறீயம்.

(தி-ள்) ஆலமாகும்-தூணியாகிய-புறநா-புறநிலைன், உறை-திரு
க்கின்ற-வாளி-அம்புகளாகிய-புயங்கம்-பாம்புகளானவை-உண்
னா-உண்ணும்படியாக-செற்றா-பனைவாது-ஆக-பிராணவாயுவை
-தூள்விக்கும்-உண்டிக்கின்ற-கி-வி-வில்லைபெக்திய-வைகைய-அ
-வைகையபுடைபகனாளுக்கு-ஆற்றை-வ-சிறியவைவல்களை-செய்யும்-
செய்கின்ற-கொடியன்னவர்பால்-பூங்கொடிபோல்பவரிடத்தே-க
டக-கடத்தற்கு-கற்று(யாம்)-கற்றுக்கொண்டு-ஆடு-கெய்வச்சுப
யிலாடுகின்ற-அரம்பை-அரம்பையானவன்-பயில்வான்-கற்கும்ப
டியாக-கடை-அன்னகடை-கடை-காட்டுகிற்பேம்-கற்பிப்போம்-
எ-று-இலக்கணக்கொத்து-ஒழிபியல்-க-அ-கு-எழுத்துச்சொற்றிரி
ண்டேயன்றி-பொருட்டிறிபெங்கும்பொருதுமென்ப, இவ்வித்யால்
காட்டுகிற்பேமென்றதுசொற்றிரிபு-கருத்துயரங்களை-விடத்தேவல்

செய்யும்பெண்களிடத்து நடைபயின்று அம்மைக்குக் கம்பிப்போம் என்பதாம். (எஃ)

அன்றைபொற்கழற்காலாசன்னகாஞ்சொன்னல்லார்
மறைசொற்களையுமறையாமலொக்குரைப்பார்
பொறிமுற்றடக்கிப்புலன்ரோம்பவழிபொக்கல்செய்யா
நெறியிறகுப்புக்கலாதென நெஞ்சிலெண்ணி.

(இ-ள்.) அன்ற-ஒலிக்கின்ற-பொன்-பொன்னுலாகிய-சூழல் - வீர
க்கூழலையணிந்த-கால்-பாதத்தைபுடைய-அசன் - நளராசனது-ந
கர்-அசன்மனையிலுள்ள-அஞ்செயில்-அழகியசொல்லுபுடைய-நல்
லார்-மாதரானவர்-பொறிமுற்று-ஐம்பெற்றிகளையும்-அடக்கி-அடக்
கி-புலன்-ஐம்புலன்களிலும்-பொம்பலழி - செல்லும்வழியில்-பொ
க்கல்செய்யா-(அவற்றைச்) செலுத்தாத-நெறியின்-ஒழுக்கத்தினாலே
-பிறர்க்கு-அயலாருக்கு-புகலாதென - சொல்லாதென்று-நெஞ்சி
ல்-மனதிலே-எண்ணி-நினைத்து-மறை - மறைக்கத்தக்க-சொற்க
ளையாவும்-எல்லாச்சொற்களையும்-மறையாமல் - ஒளிக்காமல்-எமக்
கு-எங்களுக்கு-உண்ப்பார்-சொல்லுவார்-எ-று (கருத்து) நள்ள அர
ண்மனைப்பெண்கள் இரகசியங்களை எங்களிடத்திற் சொல்லுவார்கள் எ
ன்பதாம். (எஃ)

திங்கட்கலையின் செழுமழங்கதிர்செவ்வியாய்ப்பக்
கக்கும்கமல்மலந்தோய்நுகளிப்புறமல்
சுபங்கட்குமுதமுதல்போலுவின்பா லுறாமற்
றொங்கற்புயத்தான் பிறமாதலாந்தோயத்தன்மாதோ.

(இ-ள்) திங்கட்கலையின்-சந்திரகலையினது-செழு - செழிய-நு-
அழகிய-கதிர்-அமுதநீர்-சந்தை-செவ்வீ - அழகானது-வாய்ப்ப-
பொருந்த-நீருல-இரவின்கண்-கமலமலர் - தாமரைமலரானது-
தோய்ந்து-சேர்ந்து - களிப்புமகிழ்ச்சியை, உறாமல் - அனுபவியாதிரு
க்க-புலங்கள் - சியதேனையுடைய-குமுதம் (அத்தாமரைமலரிற்கு
நைந்த)அல்லீமலரானது-உறல்போலும்- (அப்படி அம்மகிழ்ச்சியை)
அனுபவித்தல்பொலும்-நின்-உன்னுடைய-பால்-இடத்து-உறாம
ல்-பொருந்தாமல்-தொங்கல்-மாலையணிக-புயத்தான் - புயத்தையு
டையுளர்தன்-பிறமாதலா-வேறுமாதலா-தோய்தல் -சேர்தல்-
எ-ஃ-மாது-இரண்டும்-அசைகள்(கருத்து) நளனுன்னையல்லாதுபிறமா
நனைச்சேருரல்சந்திரனைத்தாமரைசேராது அல்லீசேருதல்போலிருக்
கும்என்பதாம். (எஃ)

மயிரவாய்ச்சிறுசுட்டிடிமென்னடைவாயத்தல்லாய்
செய்திர்விதின்றிறம்யார்கொறெளிந்தநீர்
யிலவேனளன்றனழகுன்னிலொத்தவாற்றிற்
பயினைவின்பின்குன்றிப்பயன்படாதால்.

(இ-ள்) மயிரவாய்-மயிர்பொருந்திய-சிறுசுண் - சிறியகண்களையு
டையபிடி,பெண்பாணைநடைபோலும் - மென்னடை, மெல்லியநடை-

வாய்த்த-பொருந்திய-நல்லாய்-தமயந்தியே - அயில்-கூர்மைபொருந்
திய-வேல்-வேலையுடைய-நளன்-நளராசனது-அமுது- அழகும்-
உன்-உளது, எழில்-அழகும், ஒத்த(தம்மி) லொத்திருக்கின்ற, ஆற்றா
ல்-காரணத்தினால், பயில்-தந்திய-நேயம்(ஒப்புடை)யன்பாலுண்டாகு
ம், இன்பம்-இன்பமானது-நின்கன்றி-உன்தகல்லாமல் (மற்றொருத்
திக்கு)பயன்படாது-கிடைப்பதில்லை-(அழகொத்திருந்தாலும் விதிசங்
கற்பம்பிரதிகூலமாயிருந்தாலோவெனின்)செயிர்-குற்றத்தினின்றும், தி
ர்-நீயிய-விதிபின்-விதியினது-திறம்-கருத்தை-தெளித்த - அறிந்
த-நீரார்-குணத்தைபுடையவர்-யார்-எவர்-எ-று.(கருத்து)தமயந்தி
யேஉன்னழகும்நளனழகும்ஒத்திருக்கிறதால் அவனின்ப முனக்கேகி
டைக்கும் வேறொருத்திக்குப்பயன்படாதுவிதிவசமெவ்வாறோ என்ப
தாம். (சொற்பொருள்விளக்கம்-இன்பமெவ்வுயிர்க்குபயிற்வைப்பொரு
ட்குணம். (எஃ)

வினாசேர்கமலன அம்பொநினில்வீற்றிருக்கும்
திருவோடுசெங்கட்டிருமாவினைச்சேர்த்தலானும்
வரைமாணமுக்கட்பெருமானிடம்வைத்தலானும்
மிரவோடுதன்னென்குதிர்த்திங்களியைத்தலானும்.

(இ-ள்) வினாசேர்-வாசனைபொருந்திய-கமலன் - உந்திக்கமலத்து
ற்றபி-மனுனவன்-நறம்பொநினில்-நற்றாமரைமலரின்-வீற்றிருக்கு
ம்-அழத்தருளியிருக்கும்-திருவோடு-திருமாதோடு-செங்கண்-செய்
யகண்களையுடைய-திருமாவின்-விஷ்ணுவை-சேர்த்தலானும் - சு
ட்டி-னமையாலும்-வரைமாணமுக்கட்பெருமானிடம்-முக்கண்-முன்று
கண்களையுடைய-பெருமானிடம்-கடவுளிடத்தே-வைத்தலானும்-
இருத்தினமையாலும்-இவோடு-இராததிரியோடு-தன்னெனன்-கு
ளிர்ச்சிபொருந்திய-கதிர் - நிரணங்களையுடைய-திங்கண்-சந்திரனை-
இனையத்தலானும்-பொருத்தினமையாலும்-எ-று. (வினாசேர்கமலனது
மபொநினில்வீற்றிருக்கு)எனப்பாடமோதிடுலைக்குமிக்குஅடைமொ
ழியாக்குவாருமுண்டு-அவ்வாறுஅடைமொழிகூறில் எழுவாயின்மை
யாற்பொருந்தாதுஇச்செய்யுளும்வருத்தெய்யுளும்குளகபக்தண்டியல
ங்காரம்-குளகம்பலபாட்டொருவினைகொள்ளுந்(கருத்து)பிடிமதேவன்
திருமகளைபுத்திருமாவையும்பார்வதியையும்பாரசிவனையும்இரவையுஞ்ச
ந்திரனையும்சேர்த்தமையாலும். (எஃ)

குயின்மென்குதலைத்திருவேகினைக்கூடுமின்ப
மயில்கொண்டவொள்வேனளந்தகவமைத்திலானே
வியைபெண்ணியன்றிவிதிகூட்டலென்னுஞ்சிர்த்நி
பயனின்றிமாறிப்பழியாகப்பயக்குமன்றே.

(இ-ள்) குயில்-குயிலிசைபோலும்-மென்குதலை-மெல்லியமழலை
ச்சொற்களையுடைய-திருவே-தமயந்தியே-நினை - உன்னை-கூடும்-
அனுபவித்தடைவதாகிய-இன்பம் - இன்பத்தை-அயில்கொண்ட-
காமைகொண்ட-ஒளவேல்-ஒன்றியவேலையுடைய-என்காக - நள
யா.

ராஜன் பொருட்டு—அமைத்திலானைல்—படைத்திலனுயின்—இயைபு—
தருகியை, எண்ணியன்றி—நினைத்தல்லாமல்—விதி-நான் முகனானவன்
—கூட்டலென்னும்—(ஒருவரோடொருவரைச்) சேர்க்கலென்கிற,
சீர்த்தி-கீர்த்தியானது—பயனின்—பயனில்லாமல், மாறி-வேறுபட்டு, ப
ழியா-நித்தையாக—பயக்கும்—(அவனுக்கு) விளையும்—எ-று (கருத்து) க
மயத்தியே—உன்னை எனதுக்காகப் பிடைத்திலனானால் பிரமனுக்குப் பழி
வினையுமென்றன்னங்கூறிற்று என்பதாம். (என)

பொருளென்னன்ற புனைதாரகன்மார்புபுல்லு
மேரார்மகன்யாரெனயானயனோடுகேட்பக்
காரோதிரின்பேர்கழறுற்றன்னபொலுமொங்குத்
தேரோதைதன்னொற்றெளிவுற்றிடக்கேட்டிலேனயான்.

(இ-ள்.) கார்-மேகம்போலும்—ஓதி-கூத்தலையுடையவனே—மோ
ர்-பொர்செய்தற்குரிய—வேல்—வேலையுடைய—நளன்-நளராஜனது—
புனை-சூடப்பட்ட—தார்-மாலையையுடைய—அகல்-பார்த்த—மார்பு-மா
ர்வை—புல்லும்-தழுவத்தகும்—எ-ஈ-அழகினால்—ஆர்—நிறைந்த—மக
ன்-மல்கையாரென—எவளென்று, மான்—நான்—அயனோடு-நான் முகனை,
கேட்ப-வினாவு, நின்-நினது, பேர்-நாமதேயத்தை, நழறுற்றன்னபொலு
ம்—(அவன்) சொன்னான் பொலும்—ஆங்கு-அப்போது, தேர்—(அவனது)
தேரினது—ஒதைதன்னாலு-ஒசையினால்—தெளிவுற்றிட—ஐயந்தீர்—
யான்-நான்—கேட்டிலேன்—(அதைக்) கேட்டறிந்திலேன்—எ-று-அ-
த்தியம்—எழுவிற்பத்திமுன்னையனும்வன்கணமிகும்பொருவலயாநத்தம்-
விபத்தியென்பதுவேற்றுமையென்பபொருட்கு (கருத்து) நளனுக்கு மனைவி
யாரென்று பிரமணயான்கேட்க, அவனுன்பேர்சொற்றன்னபொலுமி
ருந்ததுதேரோசையாற்றெளிவுற்றிடக்கேட்டிலென்னன்பதாம். (என)

கருந்தாரைவாய்வாள் பொருவுங்கயற்க்கண்ணிகேண்மோ
பொருந்தா தனயான் புநன்றெனவைநிக்ப்பூந்தான்
வருந்தாவொதுக்கப்பிழைசெய்தனன் மாறவன்னம்
பரிந்தார்வமுற்றப்பிரிவேனென்பணித்தியென்னு.

(இ-ள்) கருந்தாரைவாய்-கருந்திப்பொருந்திய—வாள்-வாரையும்—
கயில்-கெண்டையையு—பொருவும்-நிகர்க்கின்ற—கண்ணி-கண்களுந
டையவனே—கேள்-நீதேனு—யான்-நான்—பொருந்தாதன்—இப்போ
தைக்குவேண்டாதசொற்களை—புகன்றென்-சொல்லினைன்—அவைநி
ற்க-அவைநிற்பதாக—பூ-மலர்போல (மெல்லிய) தாள்—உன்னடிநளா
ளளவ—வருந்தா-வருகதி—ஒதுங்க-என்பின்னே) நடந்துவரும்படியா
க—பிழை-குற்றத்தை—செய்தனன்—(உனக்குச்) செய்தேன்—மாற-அ
துதீர்—உள்ளம்-உள்ளத்திலும்—பரிந்து-அன்பும்—ஆர்வம், (உன்) வி
ருப்பத்தை—முற்ற-நிறைவேற—புரிவென்-செய்யவேன்—என்—(அவ்வி
ருப்பம்) யாது—பணித்தி(கீ) சொல்லு—என்னு-என்று சொல்லி—எ-று
(மோமுன்னிலையசையிதுகுளகம்) (கருத்து) தமயத்தியைவிருப்பற்றசொ
ற்களைச்சொன்னேன். அவைநிற்பட்டும் உன்னிருப்பத்தை நிறைவேற்று

வேண்டிச் சொல்லென்றன்னஞ்சொல்லிற்றுத்தருக்கசங்கிரகம்-உ-உ-ம் - கு
த்திரம் உருவங்கவர்வதுகருமணிநுனியது-கண்ணென்பபெயரியத்தன்
பொறிஎன்பதாம். (என)

தோளாமணியைநிறைத்தன்னமென்றுயமுரம்
தோளார்மதிவாண்முத்தாளுட்குறிப்புநாடித்
தாளாண்மையுள்ளக்குறிப்பிறற்றெறிதன்னமையோரின்
வாளாவறிந்ததணிபொறசிறைவாய்த்தவன்னம்.

(இ-ள்) அணி-அழகிய—பொன்-பொன்மயமாகிய—சிறை-சிறை
கள்—வாய்ந்த-பொருந்திய, அன்னம்-அன்னமானது, தோளா-தோள்க்
கப்படாத—மணியை - முத்துக்களை—நிறைத்தன்ன - ஒழுங்குபடுத்
தல்போலும்—மெல்-மெல்லிய—தூய-பரிசுத்தமாகிய, மூரல்-பல்லொ
ழுங்கையு—கோளார்-பெருமைபொருந்திய—மதி-சந்திரன்போலும்
—வாள்-காந்திபொருந்திய—முத்தாள்-முத்தையு முடையதமயத்தி
யினது—உட்குறிப்பு-உட்கருத்தை—நாடி-ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டு
—ஆண்மை-ஆழமாகிய—உள்ளம்-(ஒருவர்) கருத்தை—குறிப்பின்-அ
றியின்—தாள்-தமதுமுயற்சியை—தேரி - (அதன்பின்பு) தெரிவிக்கும்
—தன்னமையோரின்-குணமுடையவர்போல்—வாளா-கம்மா—வறிந்த
து-இருந்தது—எ-று-(கருத்து) அன்னமானதுதமயத்திபுட்கருத்தைஅ
றிந்துபேசாதிருந்தது என்பதாம். (என)

இவ்வாறுசெங்காண்மடவன்னமிருத்தலோடு
மைவானெடுங்கட்டமயந்திதினோர்
செவ்வாம்பலுறுஞ்செழுந்தேறறுளித்தலின்றி
யொவ்வாததிஞ்சொல்குயினுணவுரைக்கபலுற்றார்.

(இ-ள்) இவ்வாறு-இவ்விதமாக—செங்கால்-செய்யகால்களையுடைய
ய—மடம்-இளமைபொருந்திய—அன்னம் - அன்னமானது—இருத்த
லோடும்-இருந்தவளளில்—மை-அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற—வாள்-வா
ள்போலும்—நெடு-நீட்டிப்பொருந்திய—கண்-கண்களையுடைய—தமயந்
தி-தமயந்தியானவள், மனத்தின்-மனத்தின்கண், ஓர்ந்து-ஆலோசித்து,
செவ்வாம்பல்-செவ்வல்கிப்பூவிநின்றது. ஊற்றம்-சுரக்கின்ற, செழுந்தே
றல்-செழியதேனது—தூள்-தத்தின்-நி-நிந்துகல்(கன்னிடத்) திலலாம
ல்—ஒவ்வாத-நிகராகமாட்டாத—திஞ்சொல் (தன்செவ்வாயிலிருந்துவ
ருகிற) மதுவார்த்தையை—குயில்-கோகிலமானது—நாண் - வெட்டக
முற—உணக்கலுற்றார்-சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று (கருத்து) த
மயத்திருயிலும்நாண் சொல்லத்தொடங்கினான் என்பதாம். தொல்காப்
பியம்-என்காடுமற்றேமகடேவறிசொல்.

கவிவிருத்தம்.

பேதைநீர்மையிற்றெப்பறினயாங்குனு
மேதமெய்துறுமென்பர்சாதமே
நாடலாநிறொடர்ந்தொரையதுறத்
திதிழைத்தனனயாநுன்றிறத்தினே.

(இ-ள்) பேதைநீர்மையில்-பேதமைக்குணத்தினாலே-யாங்கணம்-எல்லாவிடங்களிலும்-பெட்டிறின்-விரும்பினால்-ஏதம்-குற்றமும்-அதனால்விளைவதாகிய-அன்பும-சயதும-அடையும்-என்ப-என்றுசொல்லுவார்-பெரியோர்-சாதமே-அது-சத்தியமே-ஆதலால்-ஆகையால்-நின்-உன்னை-தொடர்ந்து-பின்சென்று-அஞர்-அன்பமானது-எய்தும- (என்னை)யடைய-யான்-நான்-உன்றித்தின்-உன்விடத்தே-திது-குற்றத்தை-இழைத்தான்-செய்தேன்-எ-று-(கருத்து) தமயந்தியானவள் அன்னமேஉன்விடத்திற்குற்றஞ்செய்தேனென்றாள் என்பதாம். (அக)

பளிங்கிற் றுன்னியபல்பொருண்மற்றதில்
வளங்கித்தோன்றல்பொய்யான்செய்தவெம்பிழை
களங்கமற்றவுன்னுள்ளத்திற்கன்கொற்
றுளங்கயான் பிழைத்தேனென்றுசொற்றதே.

(இ-ள்) களங்கமற்ற-மாசற்ற-பளிங்கில்-கண்ணாடியிடத்து-துன்னிய-கிட்டியிருக்கின்ற-பல்பொருள்-பல்பொருளும்-அதில்-அதனுள்-விளங்கித்தோன்றல்பொய்-பிரதிபிம்பித்துத்தோன்றுதல்பொய்- (துன்னிய)- (உன்னிடத்துக்) கிட்டியிருக்கின்ற-யான்-நான், செய்த- (உனக்குச்) செய்த-வெம்பிழை- கொடியபிழையானது-களங்கமற்ற-மாசற்ற-உன்-உனது-உள்ளத்தில்-கொஞ்சுள்-கன்கொகால்-பிரதிபிம்பித்துத்தோன்றியோ-யான்-நான்-அளங்க-நிற்கும்படியான-பிழைத்தேனென்று- (உனக்குக்) குற்றஞ்செய்தேனென்று-சொற்றது(நீ) சொல்லியது-எ-று. (கருத்து) கண்ணாடியானது தன்முன்னுள்ள பொருளைத் தான்காட்டுதல்பொய்வன் குற்றத்தை நீயேற்றுக்கொண்டெடுத்துக் காட்டினாயென் றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (அக)

வேண்டல்செய்வலென்றய்விழைவானினீய்
காண்டலன்றியென்வேண்டுகதீர்மதி.
யிண்கொக்குநர் கண்களிப்பெய்றுநச்
சேண்டயங்குவதன் றியென்செய்யுமால்.

(இ-ள்) வேண்டல்-வேண்டப்பட்டதை-செய்வலென்றய்-செய்வலென்றுசொன்னய்-விழைவால்-ஆசையினாலே-நீனை- (அழகிய)வுண்ணை-கண்களிப்பு-நேத்திரநீர்ந்ததை-எய்தும-அடைய-காண்டலன்றி-காணுதல்ல்லாமல்-என்-யாது-வேண்டும்- (எனக்கு) வேண்டும்-கதிர்-கிரணத்தையுடைய-மதி-சந்திரனானவன்-கண்ணில்-இவ்விடத்திருந்து-கொக்குநர்-பார்ப்பவர்-கண்களிப்பு-நேத்திரநீர்ந்ததை-எய்தும-அடைய-சேண்-ஆகாயத்திலிருந்து-தயக்குவதன்-விளங்குவதல்லாமல்-என்-யாதுபயனை-செய்யும்- (அவர்க்குச்) செய்வான்-எ-று. 0 தொல்காப்பியம்-கிளவியாக்களியல்-கஉ-கு-கண்ணுத்தோளுமுலையும் பிறவும்-பன்மைச்சுட்டியுசின்னிலைக்கிளவி-பன்மைச்சுறுசு-கடப்பாடி-லவே-தம்வினைக்கியலுமெழுத்தலங்கடையே- (கருத்து) தமயந்தியானவள் அன்னமேயான் விரும்பியதைச் செய்வே

னென்றாய்த் தன்னைக் கண்டதேயல்லாமல் எனக்கென்னவேண்டுமென்றான்-எ-ம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

விழையுமனத்ததுமனத்தைவிட்டகல்வதெனினன்றோ
தழையவுனாநருகாவாறதூற்றலாந்தகைகழைத்தா
பெழுபுவிவாழ்க்கண்ணியரின்கிசைம்பிறற்றருவினறுன்
கொழுநீனநல்குதினொன்றுசு-மருமுளர்கொல்லோ.

(இ-ள்) விழையும்-விரும்பப்படுகின்ற-மனத்தது-மனத்திலுள்ளதொன்று-மனத்தை-அப்மனத்தை-விட்டகல்வதெனினன்றோ-விட்டுவெளிப்படுவதாயினன்றோ-தழைய-பெருக-உணாதரும்-பேசுகின்ற-காவால்-நாவினாலே-சாற்றலாந்தகைகழைத்தாம்-தொல்லப்படுந்தகுதிடையதாகும்-எழுபுள்-எழுத்கவளியையும்-வாழ்-வாழ்கின்ற-கண்ணியரில்-பெண்களுள், இருவ்சம்பில்-பெரியவா-லுலகத்துள்ள-தருவின-கற்பகத்தருவினது-நறு-பரிமளம்பொருந்திய-கொழுநீன-செழியவரும்-பு-சுருதினொன்று (கொணர்ந்து) கொடுவென்று-கூறுதும்-சொல்லாரும்-உளர்கொல்-இருக்கின்றாரோ- (அப்படியே) தருவின-கற்பகத்தருப்போலும்-நறு-கற்புணம்பொருந்திய-கொழுநீன-வளர்ந்தோ-நல்குதினொன்று-கொணர்ந்துகொடுவென்று-கூறுதும்-சொல்லாரும்-உளர்கொல்-இருக்கின்றாரோ-எ-று. 0 தொல்காப்பியம்-சொல்லவிகாரம்-எ-ம்-குத்திரம்-ரஃகா-குற்றுமபகாவிறுதி-மானாக்கிளவி-யுளப்படமுன்று-கோத்தோன்றுமபலாநிசொல்லே(கருத்து) தமயந்தியானவள்கொழுநீனத்தா-வென்றுசொல்பவருமுண்டோவென்றுகிடைடையாச்ச்சொன்னுள்ளன்பதாம். (அக)

தழைசிறையமடவன்மேசாற்றுதியென் றிவ்வாறு
குழைநிறிக்குமதர்நெடுக்கட்கொம்பர்மதிற்வாணிதொடு
மொழிந்துகேட்டையுற் றுமுகிழ்கைகலா னுறுதுள்ளத்தில
விழைபுறன் மொழிகள்சிலமடவன்மேசாற்றுதியென் றிவ்வாறு.

(இ-ள்) தழை-தழைத்த-சிறைய-சிறையையுடைய-மடம்-இளமைபொருந்திய-அன்மே-அன்னமே-காற்றுதியென்று-சொல்லென்று-இவ்வாறு-இவ்விதமாக, குழை-குழையையுடைய(காவை)-கிழிக்கும்-நிறிக்கின்ற-மதர்-மதர்த்த-கெடு-கீட்சிபொருந்திய-கண்-கண்களையுடைய-கொம்பர்-பூங்கொம்புபொல்பவன்-மகிழ்-மகிழ்ச்சியோடும்-காணி-காணினாலே-வெட்கத்தோடும்-மொழியது-சொல்லதை-கேட்டு-தான்-கேட்டு-ஐயம்-சந்தேகித்து-முநிழ்-முல்லையுநம்புபோலும்-கை-பற்களையும்-வான்-காந்திபொருந்திய-நுதல்-கெற்றியையுமுடையவளது-உளத்தில்-உளத்தின்கண்ணே-விழைபுறு-விரும்பப்படும்-கன்மொழிகள்சில-சிலநல்லசொற்களை-மடவன்னம்-இளமைபொருந்தியவன்னமானது-விளம்பும்-அவருக்குச்சொல்லும்-எ-று. (கருத்து) தமயந்திசொற்களைக்கேட்டன்னஞ்சொல்லியது என்பதாம். (அக)

தருவினாறுங்கொழுநீரையார் தருகெனவனாப்பொருள்
மரியமறைப்பொருள்தனையான் கேட்கலாகாதோ
தெரியவருமறைப்பொருளைச் செவிப்புலத்தினுறநாகரம்
வருணமுடையவர்கேட்கலாகாதவாதேபோல்.

(இ-ள்.) தருவின்-கற்பகத்தருவினாறு—தரு - பரிமளம்பொருந்திய
—கொழுநீர்-செழியவருமறைபை—யார்-எவர்—தருகென - கொடுவெ
ன்று—உணர்ப்பொழுது—சொல்லுவாடென்றுசொல்லப்பட்ட—அரிய-
அரிதாகிய—மறைப்பொருள்தனை— இரகசியப்பொருளை—யான்-நான்,
கேட்கலாகாதோ - கேட்கத்தகாதோ, தெரியவரு - அறிதற்கரிய—மறைப்
பொருளை—வேதப்பொருளை, செவிப்புலத்தில் - சுரோத்திரேந்திரத்தினு
லே—உற-பொருந்த—காண்மவருணமுடையவர்-குத்திரர்—கேட்க
லாகாதவாதேபோல்-கேட்கத்தகாதன்தமபோல்—எ-று.(கருத்து) அன்
னமானதுதமயந்தியேகிசொன்ன இரகசியப்பொருளை யான்கேட்கலா
தாதோவென்றுசொல்லிற்றுள்ளபதாம்.

(அசு)

மனமுறுமோர்பொருளடைதலரியதோமனத்தானு
நினைவரியபொருளினையுடையுடையோடாடகுவாத்
புனைமணிமேகலைதாங்கிப்புடையசுந்தரவர்க்குத்
கனியனையவந்திஞ்சொதகற்பகப்பூம்பொம்பவனாய்.

(இ-ள்) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட—மணிமேகலை - இரத்தினமேக
லையை—தாங்கி-சுமந்து—புடையுடன்—புடைபரந்த—அடல்-பாப்பைப
யும்—அல்குல்-அனாக்கிழித்தையும்கனியனைய- முககணிபோலும்
—அம்-அழகிய—தி-மதுரம்பொருந்திய—சொல்-சொல்லையுமுடைய
—கற்பகப்பூம்பொம்பவனாய்-கற்பகத்தின்மலர்க்கொம்புபோலப்பவனே
—மனம்மனத்தின்கண்—உறும்-நுருக்கின்ற—ஓர்பொருள் - ஒருபொ
ருளை—அடைதல்-பெறுதல்—அரியதேர் - (கற்பகவருமறையடைதல்
போல்) அரியதேர் (அரியதன்று) அரியதெனதேன் சொல்லக்கூடா
தெனின்—நிறையுடையோர்-யோதிகள்—மனத்தாலும் - அம்மனத்தி
னாலும்—நினைவரிய-நினைத்தற்கெட்டாத—பொருளினையும்-பாப்பிரி
தையும்க—அடைகுவர்-பெறுவர்-எ-று(கருத்து)தமயந்தியேகினைத்த
தையடைதல் அரிதன்றென்றன்னஞ்சொல்லியது எ-ம் ஈ இலக்கண
த்தொட்டு-ஒருமைபன்மைக்குறுக்குச்சாரியை.

(அசு)

பொய்ம்மைமொழிபுகன்றறிவேம்புகலமாமென்னுறுகிது
மெய்ம்மையல்லதுவாயாவேதநல்லபயிற்சியாற்
கொம்மைவருமுலைவாய்மையுடையோனாக் குறித்துணர்ப்பி
னெம்மைமுதலெய்ததுணர்ப்பார்ங்கம்லத்திறைமுன்னும.

(இ-ள்.) கொம்மை-இளமைபொருந்திய—வரு-வளர்கின்ற—முலை
முலைகளையுடையவனே—பொய்ம்மைமொழி - அசுத்தியவார்த்தையை
—புகன்றறிவேம்பு-சொல்லியறியேம்—புகல் - (ஒருசமயத்திலே) சொல்
லுத்தரு—மாம்-மதமானது—என்னுறுகிது - நினைத்தாலும்—எ-று.

ம்முடைய) காக்களானவை—வேதம்-வேதத்தை—நவில் - ஒதிலருகின்
ற—பயிற்சியால்-பழக்கத்தினாலே—மெய்ம்மை(மொழி யலதுசத்திய-
வார்த்தையையல்லாமல்—உனாயா-சொல்லாவாம்—நர்க்கம்லத்து - கு
ளிர்ச்சிபொருத்தியதாமணாப்பூவினா—இறைமுன்னம் - காண்முக்க
கடவுண்முன்னம், வாய்மையுடையோரை-சத்தியத்தையுடையோரை-
குறித்து—கருதி-உணர்ப்பின்-பேசின்—எம்மை - எம்மையே—முதல்-
முதலில்—எடுத்து - குறித்து—உணர்ப்பார் - சொல்லுவார்—எ-று
(கருத்து) தமயந்தியே பொய்வார்த்தைகள் சொல்லியறியோம் சொல்
லினைக்கில்வேதப்பயிற்சியால்நாக்கள் எழாவாம் எ-ம். * தொல்காப்
பியம்-அ-ஆ-வ-என-வருமறுதி-யப்பான்முன்றேபலவறிசொல்லே()

பாட்டுவரிச்சரும்புமூலப்பகயமெல்லரும்பெய்க்கு
மோட்டினவெம்முலையெனக்குமுடியாதபொருளுளதோ
சூட்டரவின்மேற்கிடந்ததொடுகென்ருவத்திடைநீ
வேட்டறுகூறுகொணர்வல்லவொன்றெனக்கூறியதால்.

(இ-ள்) வரி-இ-ஊ-களைபுடைய—சரும்பு - வண்கொள்ளவை—
பாட்டு-பாட்டை—மூல-பாடப்பெற்றிருக்கின்ற—பங்கயம் - தாமரை
மினது—மெல்லநுமபு - மெல்லியவருமறை—வயக்கும் - நிகர்க்கின்ற—
மோட்டினவெம்- உயர்ச்சியும்இளமையும்விரும்பப்பெய்க்குணம்பொரு
ந்திய—முலை-முலைகளையுடையவனே—எனக்கு-என்னால்—முடியாத-
முடிவுபெறாத—பொருள்-காரியம்—எது—உளதோ - ஒற்றிருக்கின்ற
தோ-சூட்டு-உச்சிக்கொண்டையுடைய—அரவின்மேல் - ஆதிசே
ஷன்மேல்—கிடந்த-தக்கிய—தொட்டு-தொணப்பட்ட—கடல்-கடலாற்
குழப்பட்ட—ஆலத்திடை-பூரியின்கண்—வேட்டறு (உன்னால்) வி
ரும்பப்பட்டபொருளை—நீ-நீ-கூறுதி-சொல்லு—வினாவில் - சீக்கிர
த்தில்—கொணர்வல்-யான் அத்தனைகொண்டுவருவேன், என - என்று
—கூறியது(அன்னந்தமயந்திக்குச்) சொல்லியது—எ-று. (கருத்து) தம
யந்தியே நீ இச்சித்ததைச்சொல்லுவினாவில்கொண்டுவருவேனென்ற
ன்னஞ்சொல்லிற்றுள்ளபதாம்.

(அசு)

மருவுபுரிநாமச்சைக்குமாடகல்யாழிசைகேட்
டுருதினளன்பால்வேட்கைபுற்றனளென்றறிவிலா
யரியபசும்பொன்னிறத்தவாய்தூவிமடவனமே
தெருமாலுற்றேன்விழைவுசெப்புமாறெவனென்றான்.

(இ-ள்) அரிய-பெறுதற்கரிய, பசும்பொன்-பரியபொன்னினது—நி
றத்த-உருவமுள்ள—ஆய்-தொய்த்தக்க—தூவி-விறகுநீரையுடைய, ம
டம்-இளமைபொருந்திய—அனமே-அன்னமே—மருவு-சேர்க்க—புரி
வலிக்கக்கொளையும்—சரம்பு தத்தினை—இசைச்சும் - இசைவிக்கின்ற
—மாடகம்-முறுக்காணிகளையும்உடைய—சல்யாழ் - நல்லவிழைபிசை
போல்கின்ற—இசை-(என்)சொல்லி—கேட்டு-(இவள்)கேட்டு—உருகி
னள்-மனக்குழைத்தவளாகிய—அன்பால்-ஆசையினாலே, வேட்கையு

மறனனென்று (அச்சொல்லையே) கேட்கவேண்டுத லுற்றானென்று (இன்னஞ்சிலேடையால்) உருகு-உருமுருகாநின்ற—இன் - இனிமை பொருந்திய—கண்ணால் - கண்ணிடத்தே—வேட்கையுற்றனனென்று- ஆசைமிகுந்தானென்று—அழிகில்லாய்— அறியாயா—தெருமா லுற்றேன்—மனசார்முற்சிலையடைந்தநான்—விழைவு - அவ்வாசையை—செப்புரறு(வெளிப்படையாகச்) சொல்லும்விதம்—எவன்—பாது—என்றான்—என் சொல்லினுள்ளமயந்தி—எ-று (கருத்து) அன்னமேயிசைக்கெட்டித்தேனென்பாலாகையுற்றனனென்றறியாயாளன்பதாம். * நன்னூல் எவனென்னினுள்ளைக்குறிப்பிழியிருபால்.

(கஉ)

வேட்கையென துணத்தடக்கிமெய்க்காணும்மறைத்திகழும் வாட்படைபொன்னெடுங்கண்ணுள் வழங்கியசொற்பொருட்கர்து நாட்கமலவள்ளவாய்கறும்பொதுலமர்செய்ய நாட்பவளக்கடிக்கையாய்மடவன்னஞ்சாற்றலுமால்.

(இ-ள்)என்-அன்னதுபூத்த—மமலம்-தாமலாடுளது—வன்னம் - கிண்ணம்போலும்—வாய்-வாயையுடைய—கறும்பொதுல்-கல்லமலரில், அர-வாசஞ்செய்தின்று—செய்ய-சிறப்புரிமப்பொருந்திய—தாள் - அடிகளையும்—பவளக்கடிகை-பவளத்துண்டம்போலும், வார்-வாயையுமுடைய—மடம்-இன்மைபொருந்திய—அன்னம் - அன்னமானது—இகலும்-பொர்செய்தற்குரிய—வாட்படைபொல்-வானாயுதம்போலும்—செடுங்கண்ணுள்-செடியகண்களையுடையவள்—வேட்கை(கண்ணமே துண்டாகிய) வாசையை, தன்னு-தன்னுடைய—உளத்து- மனத்தின் கண்—அடக்கி-வெளிப்படாமல்வைத்து—நாணுல் - வேட்கத்தினால்—மெய்-அவ்வாசைகொள்ளப்பட்டபொருளை—மறைத்து(சிலேடையால்)மறைத்து—வழங்கிய-சொல்லிய—சொற்பொருள் - வாக்கியார்த்தத்தை—தேர்ந்து-அதுதான்—சாற்றும்-சொல்லும்—எ-று(கருத்து)கமலவள்ளவாட்கடிக்கையைத்தாமலாடுளதுமறைபொருளாகச்-சொன்னசொல்லையறிந்தன்னஞ்சொல்லும்என்பதாம்.

(கக)

தருவினறுந்தெருமுகளையார்தருகென்பாறென்றதுஞ்சீர் மருவுபுரிசுமபிசைக்குமாடகல்லியாழிசைக்கெட்ருகினளன்பால்வேட்கையுற்றனனென்றுணத்ததுயான் கருகினனும்பலகலையுங்கற்றுணர்ந்ததெளிவினாலு.

(இ-ள்)தருவின்-கற்பகத்தருவினது—கறும் - வாசனைபொருந்திய—கொழுனை-செழிவவரும்பை—யார்-எவர்—தருகென்பார்-தருகுவென்றுசொல்லுவார்—என்றதும்-என்னுசொன்னதும்—சீர்மருவும் - சிறப்புப்பொருள்தும்—புரி-கட்டுகளையும்—காமபு - தந்திரனை—இசைக்கும்து—இசைக்கின்ற—மாடகம்-முறுக்காணிகளையுமுடைய—கல் - கல்ல—பாழ்-வினைபின்—இசைக்கெட்டு-இசையைக்கெட்டு * உருகினளன்பால்,உருகினள அன்பால்-உருகினளன்பால்,வேட்கை - ஆசை—உற்றனனென்று-அடைந்தனனென்று—உணர்த்ததும் - சொன்னதும்—யா

ன்-நான்—பலவகையும்-பலவகைதூல்களையும், கற்றுணர்ந்ததற்கு(அவற்றின்வெப்பாருளை)யறிந்த—தெளிவினால் - தெளிவைக்கொண்டு—கருதினன் - (கண்ணைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவைவென்று) அறிந்தேன்—எ-று (கருத்து) தமயந்தியேநீசிலேடையாகச்சொன்னதை யானறிந்தேன்என்றன்னஞ்சொல்லிற்று-என்பதாம் () சிலேடை.

(கஉ)

மறங்கிளருமதர்சொடுங்கட்கன்னியர்ந்தாமலமொன்றிற் செறித்துமுடன் பிரியுமெனத்தெளிவுடை யோர்செப்புதலா னறுத்துணைசொன்னசிலலோகிப்பபுதுவின் குறிப்புதலா னறித்துமறியேன்போலவையுறவுற்றிருந்தன்னயான்.

(இ-ள்)கறும்-தூணர்-நறியமலர்களையும்—ஒண் சில்-ஒன்றியபொன் வட்டத்தகட்டணிகையுமணித்த—ஒடு-கூந்தலையுடையவளே—மறம்-கொடைத்தொழிலால்—அளரும்- விளங்காநின்ற—மதர் - மதர்த்த—கெட்டு-கெடிய—கண்-கண்களையுடைய—கன்னியர் - கன்னியர்களின்—மகம்-மகங்களானவை—ஒன்றில்-ஒருபொருளில்—செறித்தும் - அழிந்தியும—உடன்-வினாவில்—பிரியுமென - (அந்நிலையில்)கீங்குமென்று—தெளிவுடையோர் - அறிவுடை—யார்—செப்புதலால் - சொல்லுவதெனவே—யப்பது-விரும்பப்படுகின்ற—நின்-உன்னுடைய—குறிப்புதலா-குறிப்புச்சொற்களின்வெப்பாருளை—பான்-நான்—அறிந்தும் - தெறித்தும்—அறியேன்போல-அறிந்திலென்போல—ஐயுறவுற்று - சந்தேகமடைந்தும்—இருந்தான் - இரும்-தேன்—எ-று(கருத்து) தமயந்தியேபெண்கள் மனங்கள் வினாவியபிரியுமென அறிவுள்ளோர்சொல்லுவதலால் உலகுறிப்புச்சொற்களைநானறிந்தும் அறியாதுபோலச்சந்தேகித்தேன் என்றதுஅன்னம் என்பதாம். * தொல்காப்பியம் - தாமெனவிளகி பன்மைக்குறித்தே.

(கங)

உலகமெலாம்பொதுநீக்கியோராழிதனையுருட்டி யலகில்புகழ்ப்படாம்பொர்த்தவாசர்பிரான் நிருமுன்னர் மலர்பொதுளஞ்சிலலோதியையுற்றமடநாணும் சிலமொழிசொற்றனனென்னஞ்செப்புவதுஞ்சொமைத்தேர.

(இ-ள்)உலகமெலாம்-பூமிமுழுதையும்—பொது(பலவாசர்த்ருர்) பொதுமையினின்று—நீக்கி - நீங்குவித்து—லோழிதனை - ஒருசக்கரத்தி—உருட்டி-செலுத்தி—அலகில்- அளவில்லாத—புகழ்-புகழாகிய—படாம்-ஆடையை—பொர்த்த - (அந்தபூமியின்மேற்பொர்க்கால்செய்த—அரசர்பிரான்-ராஜாதிராஜனது, நிருமுன்னர்-சன்னிதனத்தால்,மலர்-மலர்கள்—பொதுள்கெருங்கப்பெற்ற—அம் - அழகிய—சில்-பொன்வட்டத்தகட்டணியணித்த—ஒடு-கூந்தலையுடைய(தமயந்தி)—ஐயுற்று-சந்தேகிற்று—மடம்- அறியாமையோடுகெடிய—நாணுல் - வெட்கத்தினாலே—சிலமொழி - (உண்ணைக்குறித்துச்) சிலசொற்களை, சொற்றனனென்று - சொல்லினுள்ளென்று—செப்புவதும் - சொல்லுவதும்து—சீர்மைத்தேர-சிறப்புடைத்தாமோ—எ-று. () இலக்கணக்கொத்து-ஒழிபி

யல்-உக-கு-வேற்றமைவழியோடல்வழியன்றியு - ஈவ்விருவழியுமடங்
கும்பொதுவழி-யம்முள்முள்ளேயடங்காவழியு-மெனநான் தென்றேயி
யம்புவர்சந்தி-திவ்விதியால்-உலகம்-பேடு-தெய்வம்-அஃ- இவற்றிற்குச்
சொற்பொருளுணைபால் தொடுக்கிற்சிதப்புமன்று பொதுவுண்டு அ
டங்காவழினைக்கோங்க (சுருது) தமயந்தியேனாசான் திருக்கொலு
வினமுனைபையாய்ப்பாசனே உன்னைக்குறித்துத் தமயந்தி வெட்க
த்தாற்சிலசொற்கள்கொன்னுள்ளன் சொல்லுவதுசிறப்பாகுமோ எ
ன்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (கசு)

கந்தடுமீப்புரிக்கோட்டுக்கனழ்சனியுங்கடாயாணை
மந்தாத்தாற்பகைக்கடலைநித்தையுமவயைவந்தன்
கிந்தையென்பாற்பிணிப்பிறிதென்னமுதத்திருவேயுள்
நந்தைபிறந்தகனித்திருவென்வாய்மையவருகாதோ.

(இ-ள்.) தென்னமுதம்-தென்னியபாற்கடலிற்றிறந்த-திருவே-தி
ருமாதே-கந்து-கட்டுத்திறிய-அதி-ஒடிக்கின்ற-கிம்புரி-பூணைய
ணிந்த-கோட்டு-கொம்புகழையுடைய-கனழ்க்கும்புகழை-சனியம்-
முறிக்கின்ற-கடாயாணை-மதயாணையாகிய-மந்தாத்தால் - மந்தாநிரி
திருவே-பகை-பகைவாறு-கடலை(சேனையாகிய)பாற்கடலை-மதித்
து-கடைந்து-அடியும்-அடையப்பட்ட-வயம்-வெற்றித் (திருவை)
யுடைய-வேந்தன்-கனாஅனது-கிந்தையை-மனத்தை-கின்பால்-
உன்னிடத்தே-பிணிப்பின்(யான்)கட்டிவைத்தால்-உன்-உன்னுடைய-
ய-தந்தை-தகப்பனாவன்-பிறற்கு-மற்றொருவனுக்கு-அளித்திடி
ன் (உன்னை)கொடுப்பானையானால்-என்-எனது-வாய்மை-வாய்ச்
சொல்லினதன்மையானது-தவறுகாதோ-வழுவாகாதோ-ஈ-ய(சுரு
த்து) தமயந்தியேனாசான் மனதையான் உன்னிடத்திலவசப்படுத்திவைத்
தால்உன்பிதாஉன்னைப்பிறருக்குக்கொடுத்துவிட்டால் என்சொற்பழ
தாமென்றன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். (கசு)

சான்னுளத்தினைபுறல்போல்யார்க்களிப்பான் தந்தையென்
வன் னுளத்துமையமுள் தாதலால் தொழி
பிள்ளைவெளியுரைத்திடினுமுடிப்பெனப்பேரொழிசு
ரன்னமடவா னுள்ளமதியுமாறுரைத்ததுவே.

(இ-ள்.) பேரெழில்-பெரியவழிவினல்-கூர்-பிசுத்த-அன்மை-அ
ன்மைப்பறவையானது-என்னுளத்தில் - என்னுளமனத்தில்-ஐயுறல்
போல்-சந்தேகமிருத்தல்போல்-தந்தை - தகப்பனாவன்-யார்க்கு-
யாருக்கு-அளிப்பானேன்-கொடுப்பானேனென்று, உன்னுளத்தும்-
உன்னுளமனத்திலும்-ஐயம்-சந்தேகமானது-உளது - இருக்கின்றது
-ஆகலால்-ஆனையினால்-இஃது-திக்காரியம்-ஒழிக-நீங்கக்கடவ
து-பின்னர்-அதுவாறிய-எனல்-எந்தக்காரியங்களை-உரைத்திடி
ம்-(நீங்காக்குச்)சொன்னுளம், முடிப்பென(யான்)முடிப்பேனென்று
-மடவரல்-தமயந்திஎது-உளளம் - சுருத்ததை-அறியுமாறு-உண்
ருமபடியாக,உரைத்தது-சொல்லிற்று-எ-று-சுருத்தக்கூங்கிக்கும். உள்-

ருவிசும்பேகலாநகையோடாண்மா - மனமெனுமைந்துகிலேப்பொரு
வாறகண்-முன்னையான் குறிமையுடையவ்வே - இவ்விதியால்மனம்-கி
லையுள்ளபொருளாம்.(சுருது) தமயந்தியேன் மனத்திற்சந்தேகமிருக்
கிறதுபோல உன்மனதிதுஞ்சந்தேகமிருக்கிறது இதுநீங்கவேறுகாரிய
மிருந்தாற்சொல்லிமுடிப்பேனான் மன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம். ()

கன்னிமனஞ்சூழ்சிடந்தகானென்னுங்கடியாண்
மன்னமொழியெனும்படைகள்வழங்குதலுமழிந்ததான்
முன்னியுளந்தனிநிதிதுமுறுவலித்து முகக்கோட்டி
பின்னமுதமுருவதுபோல்வெளிப்படையினியம்பினான்.

(இ-ள்.) கன்னி-தமயந்தியானவள்-மனம்-மனத்தை-சூழ்சிடந்
த-சூழ்நதுகிடந்த-கானென்னும் - காணமென்கிற-கடி-காவலாகிய
-அசனம்-மனலானது-அன்னம் - அன்னத்தினது-மொழியெனும்
-சொற்களென்கிற-படைகள்-ஆயுதங்கள்-வழங்குதலும்-மெற்செ
ன்றவளவில-அழிந்ததால்-கெட்டமையால்-சிறிது - சிறிதுபொழு
து-உளந்தனில்(தன்)மனத்திலே,முன்னி-ஆலோசித்து-முறுவலித்
து-சிறித்து-முகக்கோட்டி-முகக்கவிழ்த்து-இன்னமுதம்-இனியவ
மிர்த்ததை-உருவதுபோல - சொரியதுபோல்-வெளிப்படையின்-
வெளிப்படையினால்-இயம்பினான் - சொல்லுவான்-எ-று(சுருது)
தமயந்தியானவள்வெளிப்படையாகச்சொல்லுவாள் என்பதாம். (கசு)

விசையுயிர்க்குந்தாமலாக்குவெய்யவனுந்தேதாம்பன்
மருவுயிர்க்குநாண்மலர்க்குமாமதிபுல்லா
னுரைபெறுநற்றைவக்கிதகுளக்கொல்லெனபொலன்சிறைய
வாசமடவனமெனையும்எனாயென்னுதியால்.

(இ-ள்.) பொலன்-பொன்மயமாகிய-சிறைய-சிறைகையுடைய-
மடம்-இளமைபொருத்திய-அசவனம் - அசவன்னமே-வினா-வா
கனையை-உயிர்க்கும்-விசயினை-நாமரைக்கு - தாமரைப்பூவிறகு-
வெய்யவனும் - சூரியனும்-சேதாமபல் - செவ்வல்லியினது-மரு-
வாசனையை-உயிர்க்கும்-விசயினை-என் - பருவமுள்ள-மலர்க்கு-
பூவிற்கு-மாமதியும் - பெரியசந்திரனும்-அல்லாமல் - அன்னி-பி
நர் - அன்னியர்களாகிய-உரைபெறு - புழம்பெற்ற-நற்றைவார் - க
ல்லநாயகர்-உளர்கொல்லோ - இருக்கின்றாரா(இல்லை)எனையும்-என்
னையும்-அன்னளாய்-அப்படிப்பட்டவளாய்-என்னுதி-(என்னநி
நாயகரில்லை)யென்)மென்னளநாயகர்-எ-று (சுருது) அன்னமேநா
மரைக்குச்சூரியனும்அவ்விசுக்குச்சந்திரனும் அன்றியேயுளையல்லை
துபோலஎனக்கு நன்னையன்றியைதனிலையென் மென்னக் கட்டவாய்
என்றான் என்பதாம். தொல்காப்பியம்-கொல்லெனையம். (கசு)

ஐயமுநீநெளன்மார்பிலணியலணிசுவனன்றி
மெயல்புரிவேள்வரினுமன்றலத்தார்க்குடையவென
வெய்யொழுதுவேற்றதைபிறக்கரிப்பேருவனென
வெய்யமுடிபுருந்தானிட்டுனுரைந்துசுவனால்.

(இ-ள்.) ஐயமுநீரல் (அன்னமேனி) சந்தேகப்படாதே—கள்ள-கள்ளா ஐயது—மாப்பில்-மாப்பிள்களை—அணியல்—மாலையை—அணிகுவன் னறி—குட்டுவனல்லாமல்—மையல்புரி—மயங்கத்தைச் செய்து—வேள்—மன்மதனுன்னன்—வரினும்—வந்தாயினும்—மன்மதல்—வாசனை பொருந்திய—அம்—அழகிய—தார்—மாலையை—குட்டுவனோ—(யான்) குட்டுவனோ—செய்—செய்யானது—ஒழுக்கு—ஒழுக்கப்பெற்ற—வேல்—வேலையுடைய—தானை—என்செய்தபனுவன்—பிறங்கு—பிறங்குருவனு க்கு—அளிப்ப—(என்னோக்)—கொடுக்க—சேர்க்குவனில்—உடன்படுவா னின்—வெய்யதழல்—வெய்யம் பொருந்தியிருப்பினுள்—புஞ்சூ—மு முசி—ஆவிவிட்டு—உயிரைவிட்டு—உன்—உனது—உரை—சொல்லை—நி துத்துவன்—(கள்ளிடத்தில்) சிலைபெறுகிறபேன்—எ—று—(கருத்து) அன் னமேயானவனுக்கேமாலையிடுவென்—என்—தாமிரனுக்—கென்னக்கொ டுக்கவுடன்பட்டால்—அக்கினியுள்வீழ்த்திற—அன்—சொல்லில்—பிழைத்த—அ லேன்—என்றான்—தமயந்தி—என்பதாம்.

(கூல்)

ஊழியல்பிற்றிறல்வேந்தவேட்டுள்ளமுருகுமென வாய்விட்டவனாகட்டால்—லரிதென்னமதித்திடெல் லெழுகிளந்தாமையின்முனைகளிராளித்தன்னேற்றமல்லா தேழ்பரித்தேரவன்—காலினலர்த்திடுதெயில்பன்—தே.

(இ-ள்.) மடம்—இளமைபொருந்திய—அனம்—அன்னமே—வாழி- வாழக்கூடலாய்—ஊழ்—செதியினது—இயல்பின்—சம்பந்தத்தினால்—நி தல்—வலிமையுள்ள—வேந்தை—கள்ளாசனை—வேட்டு—விரும்பி—உள்ள முருகும—மனமுருகாநின்ற—என—எனது—நட்டல்—அவனுக்கும னையியாக்குதல்—அரிது—உனக்குப்பெரிது—என்ன—என்று—மதித்தி டேல்—நினைத்திட்டே—கேழ்—நிதத்தினால்—கிளர்—விளங்காநின்ற— தாமரை—தாமரையினது—முனை—அருப்புக்கு—கிளர்—விளங்காநி ன்ற—ஒளித்தன்னேற்ற—சீதனவிரணத்தையுடையசந்திரனால்—அ லராது—மலராமல்—வழிபரித்தேரவன்—சூரியனை—காளின்—மண்டால் —அலர்ந்திடே—மலர்நல்—இயல்பன்—தே—சுபாவமன்றோ—எ—று—(கரு த்து) அன்னமேனியின்சம்பந்தத்தினாலேவருவானேயிச்சித்து—முருகு மென—அந்தாளோடுவிட்டுவித்தல்—உனக்குப்பெரியகாரியமல்ல—செ ன்—அசொன்னான்—என்பதாம்.

(ஈ)

வாழ்ந்தேர்வயவேந்தின்மணிப்புயத்தென்முலைநினைப்பக் கூட்டுநியேனுயிரவாழ்வல்—கூட்டாயேலுலகிய முட்டமுலிப்புருந்தாவிமுழுத்திடெல்லெனிக்முசெரு குட்டுமடவனயிவற்றுளன்—செய்வான்—தூணிந்தையால்.

(இ-ள்.) ஒளிகெழு—காந்திபொருந்திய—செருகுட்டு—செய்யவந்திக் கொணடையையுடைய—மடம்—இளமைபொருந்திய—அனம்—அன்ன மே—வாள்—வாளினது—நிறல்—பிரிவினாலே—சேர்—சேர்ந்த—வயம்— வெற்றிபொருந்திய—வேந்தின்—கள்ளாசனையுடைய—மணி—அழகிய—பு யத்து—தோள்களிடத்து—என்—என்னுடைய—முலை—முலைகளானவை.

நினைப்ப—அழகும்படியாக—கூட்டுநியேல்—(என்னே) அவனோடு—சேர் ப்பாயானால்—உயிர்—வாழ்வல்—உயிர்—வைத்திருப்பேன்—கூட்டாயே ல்—சேர்க்காயானால்—உலகநியத்—உலகந்தார்—நிய—முட்டு—முட்டப்பட்ட, அழகில்—கெருப்பினுள்—புஞ்சூ—முழுசி—அவி—உயிரை—முடித்திடு வல்—விட்டுவிடுவென்—இவற்றுள்—(கூட்டலுக்கூட்டாமையுடைய) இ ல்விரண்டினுள், என்செய்வான்—எதுசெய்யும்படியாக, தூணிந்தனை(க்) நிச்சயித்தாய்—எ—று—(கருத்து) அன்னமே—கள்ளாசனையோடுசேர்த்தா ல்—உயிர்வைத்திருப்பேன்—சேர்க்காவிட்டால்—உயிரைவிட்டுவிடுவென்—எ ன்—என்பதாம்.

(ஈ)

உயிருதவிசெய்கவர்க்கொன்றுற்றக்கா லுணர்வுடையோர்—செயிர—தமம்முயிரளித்துச்செய்கநன்றிக்கடன்—கழிப்பார்—மயர்வறவென்னுயிரினுஞ்சீர்வாய்க்களன்னையெளிப்பி னயர்வறுமோ—தமமதற்குக்கனம்மா—தே—நினைவான்.

(இ-ள்.) அயர்வறு—(மனச்) சேர்வற்ற—இதமம்—அன்னமே—உணர்வுடையோர்—அறிவுடையோர்—உயிருதவிசெய்தவர்க்கு—(ஆபத்துவந் தபோது)—தம்முயிரைக்கூப்பாற்றினவருக்கு—ஒன்—று—லாபத்து—உற் தக்கால்—வந்ததாயின்—செயிவறு—குற்றமற்ற—தர்—தம்முடைய—உயிர்—உயிரை—அளித்து—கொடுத்து—செய்—(அவரார்) செய்யப்பட்ட—க ண்—உபகாரமாகிய—கடன்—கட்டினை—கழிப்பார்—தீர்ப்பார்—மயர்வு—ம யக்கமானது—அதற்க்க—என்—எனது—உயிரினும்—உயிரைக்கூட்டி லும்—சீர்வாய்க்க—சிறப்புப்பொருந்திய—களன்ன—கள்ளாசனை—தூ னிப்பின்—கொடுப்பாய்—இல்—அதற்கு—அறிவுபகார்த்திற்கு—கைம்மா—று—எதிருபகாரம், ஏது—யாது, யான்—என், அறிவின்—(அதனை) பறியேன் —எ—று—யாது—அறியேனெனவேயில்லையென்றதாயிற்று—தொல்வாப்பி யம்—சொல்லுகாரம்—கிளவியக்கம்—கூ—கு—ம்—காலமுலக—முயிசேர்புட ம்பெயரவறைதெய்வநினைவையுடைய—மு—யி—றுதிகள்கொல்லென வறு—மாரி—தார்த்தாடுபிறவான்—வரவயின்வலுவன்—செனவியல்லாம் பால்கிரிந்திகையாவயர்நினைமேன—(கருத்து) அன்னமே—உயிர்க்குதவி செய்தவர்க்கு—உயிர்க்குதவிசெய்யவார்—உன்—உனார்—வுடையவர்கள்—என்று—பி ணு—சிறந்தனளனை—நீனக்குக்கொடுத்தால்—உனக்கென்னபிரதிஉபகா ரஞ்செய்வேன்—என்றான்—என்பதாம்.

(ஈ)

கைம்மாறுநின்காற்றலரிதெனினுங்கனிப்பினுஞ் செம்மாந்துன்செயிர—முசீரோவா—அசெப்புவல்லயா— செம்மாந்நியத்துபடா—திருக்குவகொல்லினை—வினிந்தோய்த் தெம்மா—று—சுடர்—வேலான்—நி—ருவருள்பெற்றிடாயெனினே.

(இ-ள்.) கைம்மாறு—பிரதியுபகாரத்தை—நினக்கு—உனக்கு—ஒற்ற ல்—செய்தல்—அரிதெனினும்—இல்லையாயினும்—கனிப்பின்—மகிழ்ச்சி யினாலே—உளம்—உள்ளத்தில்—செம்மாந்து—இதுமா—து—உன்—உனது—செயிர—று—குற்றமற்ற—சீர்—குணத்தை—லாது—இடைவிடாமல் —யான்—என்—செப்புவல்—சொல்லுவென்—(ஆனால்) அனைத்துந்

வாலோசித்து விளையாமற் செய்வெனப் பாயாபின், விளையவில்லை—
 கொத்தல்—பொய்—செய்தல்—தெய்வம்—பகைவரும்—மாறு (கட்டினாய்)
 வேறுபடுத்திக் காணாமலாயி—கடர்—ஒளிபொருந்திய—வெள்ள—
 வேலையுடையவனது—திரு—அழகிய—அருள்—அருளை—பெற்றிடாமெ
 லின்—பெறுவாயின்—எம்—எம்முடைய—அறிவு—உயிர்களானவை—இதன்
 அபயம்—நீங்கிப்போகாமல்—இருக்குக்கோல்—இருக்குமோ—எ—
 [தாய்மார்பாநகிரையாயுஞ்சேர்த்துப்பண்ணையாக—எம்மாவின்—என்றான்]
 (கருத்து) அன்னமேகாணுனக்குப்பிரதிபுகாரஞ்செய்த வரிதென்றது
 மகனபுகாரம்—செய்துவிட்டது—அவ்வென—நீளினாவிற்றோய்கள்
 னருளைப்பெறுவதென்களுயிர்களுக்குமோ—என்றான்—என்மாத்
 திருக்கச்சங்கிகம்—அறிவிப்பென்றானவாறு—நிறையுமுயிருமெ
 னுயிருவதைத்தே.

(ராசு)

என்னுதையெவ்வதந்தியம்புதியேவ்வடங்கிடத்து
 பொன்சிறிதின்சுணங்கார்த்தபொம்மலிளமுலையினர்பா
 லன்புதநல்லமயமதிலுறையதகவதைகுதியே
 னனகுதைதிகாமவார்பாயப்பற்றத்தன்மைபிணல்.

(இ-ள்) என்—எனது—குறை—குறையை—நீ—உயர்—வெற்றியை—
 யுடைய—சேந்தத்து—காரணம்—சுணக்கு—நியமபுதியேல்—சொல்லாயா—
 ன—வடம்—முதலுடைய—அறிவு—நித—தகம்பெயர்—பொன்சிறி
 த்—பொன்—பொடி—பொல்—மின்—விளங்குகின்ற—சுணக்கு—தேமல—
 ஆர்த்த—நிறைந்த—பொம்மல்—பொலியும்—இன்—இன்னமெபொருத்திய
 —முலையினர்பால்—முலையினரிடத்து—அன்பு—அன்புற்றிருக்கின்ற
 —நல்லமயமதில்—நல்லசமயத்தில்—அறையதக—(அசனைச்) சொல்லா
 தே—அறையுதியேல்—அப்போது—சொல்லவையேயு—அவ்வார்பு
 டு—அவரிடத்தே—நயப்புற்ற—இன்பமுற்ற—தன்மையினால்—குணத்தினு
 லே—என்னுதையெவ்வதந்தியம்புதியேல்—அவ்வென—அவ்வெனக்கு—குற
 துமுள்ளதாரும்—எ—(கருத்து) அன்னமேகாணுதகளை அசனிட
 த்திற்சொல்லுவையேயு—அவ்வார்பு—பெண்களிடத்தின்புள்ள சமயந்
 திற்சொல்லாதே—சொன்னுலகல்லலார்த்தையும் குற்றமாய்விடும்—என்றான்
 என்பதாம்.

(ராசு)

சேந்ததார்திறைகொணரும் வேலையினுஞ்சொல்லற்க
 மாற்றார்பால் வெகுளும்மயத் தாங்குந் துரைவே
 தேற்றமுடைமதிவல்லெதிர்திரிவின்கெதிர்துரையேல்
 சாற்றினுரைத்தனவெல்லாதவறுதலரிதேய்.

(இ-ள்) வேற்றார்திறைகொணரும்—நிறை—இறைப்பொருளை—
 கொணரும்—வருஷக்கிடை—வேலையினும்—காலத்திலும்—சொல்லற்க—
 சொல்லாதே—மாற்றார்பால்—பகையாசரிடத்து—வெகுளும்—
 கோபஞ்செய்கின்ற—அயதும்—காலத்திலும்—வருத்தாரையேல்—
 சொல்லாதே—தேற்றம்—தெளிவின்—உடை—உடைய—மதிவல்லெதிர்த்

முத்திரிகளோடு—தொச்சியினும்—ஆலோசனைசெய்யுந்நாலத்தினும்—
 தெரிந்துகொளையேல்—சொல்லாதே—சாற்றின் (கீ)—சொல்லின்—உரைத்த
 வெல்லாம்—உன்றறச்சொல்லப்பட்டனவெல்லாம்—தவறுதல்—குற்ற
 முடையனவாக—அறிதி (கீ) அறிவாய்—எ—அவ்வுலகங்களைத்திரி
 து—எதிர்த்தறையேவற்றிகேலையேலேல்—யன்மோவந்தகாருமொருமைக்
 காமின்மனமின்றிப்பண்ணம்—இவ்விதியால்—அந்தவிருதிருமையில்வந்
 தது(கருத்து) அன்னமேகாணுததரும்பொதுப்பகையாசரைக்கோ
 டிக்கும்பொதுமங்கிளிகள்திசொல்லுமெபொதும—என்வார்த்தைகளை
 சொல்லாதேயான்சொன்னதெல்லாருமொல்லென்றான் என்பதாம்.)

பொறிசெறித்தமான்பின்ராய்ப்பொருத்தலர்செறிநுகிதியுத்
 செறிதருமாநிதடிநுகினைவாங்குசெயலினரு
 முறுபெழையு—சிறியநிறெறுத்குதிவரவயிவந்த
 ருதிபெறமெ—முடிமயமறித்துரைத்தியால்.

(இ-ள்) பொறி—ஐம்பொறிகளையும்—செறித்த—அடக்கிய—மான்—பி
 னராய்—கற்குணமுடையவராகிய—பொருத்தலர்—பகைவரை—செறு—
 வென்று—இருக்கியும்—அதிகதிரவியத்தை—செறிதருமா—செருக்கு
 மா—கட்டி—சேர்த்து—அருவினை—பெரியதொழில்களை—வாங்கு (த
 ம்மிடத்து) வங்கிய—செயலினரும்—செய்கையையுடையவரும்—உறு
 பலவாயுயிசுத—பிழையுள்—குற்றங்களுள்—சிறிது—சிறியவொரு
 ற்றத்தை—இயற்றின்—செய்தாறும்—வயம்—வெற்றியையுடைய—நெரு
 தர்—அசாராயினார்—அயதி—தம்மினெறிவை—பெற—அடைய—ஒறு
 த்திவெல்—அப்படிப்பட்டவரையும்—தண்டிப்பார்—(ஆதலால்) (கீ) விவேசி
 யாகிய—மொழியும்—சொல்லுதற்குரிய—அமயம்—காலத்தை—அறி
 க்து—தெரிந்து—உரைத்தி—சொல்லு—எ—(கருத்து) அன்னமேபகைம
 னன்வரைவென்றுபாக்கியஞ்சம்பாதித்துத்தருமவல்லலர்சனும் அற்ப
 குற்றஞ்செய்தால் அசார்தண்டிப்பாராகையால்குற்றமின்றிக் காலமறிச்
 சுகமென்றான்—தா—அவினக்கம்—இவிதிமுதலிய—வினைபிடைச்சொ
 ல்கே.

(ராசு)

உளத்தனவாண்முதத்தனவாயுதிக்குமவைகுறிப்பிடுத
 நெறித்துரைத்தல்கீர்மைத்தேதாதர்செயலிறுதும்
 விளக்கமுறநியலதியாரறிவரிவைமெலிபுமெனை
 யளித்திதிவினைவினிற்றோயாய்நுனிடவனமே.

(இ-ள்) ஆய்—மிகமெல்லிய—அறி—இறையுடைய—மட்டு—இள
 மைப்பொருத்திய—அன்னமே—அன்னமே—உளத்தன்—(ஒருவர்) மனத்திலு
 னன்குணங்களானவை—வாள்—ஒளியுள்ள—முதத்தனவாய்—முதத்தி
 டத்தனவாய்—உகிக்கும்—தோன்று—அன்ன—அக்குணங்களை—குறி
 ப்பினால்—அம்முக்கருப்பினாலே—தெளித்து—அறித்து—உரைத்தல்—
 சொல்லுதல்—சீர்மைத்தே—சிறப்புடைத்தாரும்—தாதர்—தாதர்—
 செயல்—தொழிலானது—இற்றாகும்—இத்தன்மைத்தாரும்—இவை—(ச
 னன்மனை—இவ்வன்றி—விளக்கமுற—விளங்குதலுற—நியலது—

நீயல்லாமல்—யார்(வேறே)யார்—அறிவர்—அறியவில்லவர்—என்றோ
எனில் சீக்கிரத்தில்—பொய்-நனராசனிடத்துப்போய்—மெலியும்—வ
ருந்துகின்ற—என—என்னை—அளித்திடுக—நாப்பாற்று—எ-று (கருத்
து) அன்னமே அருத்திலுள்ளவைமுதலாகத் துன்பமுடையவற்றிப்பற்றித்
சொல்லுதல் துன்பமாதலும்களனமானதுள்ளவை நீயல்லாமல் யார்
நீயார் எனச் சீக்கிரம்பொய் எனக் காப்பாற்றுகின்ற—எ-ம். (ராக)

அறசீர்க்குறிபெயர்வுபாசிரியவிறுத்தம்.

கன்னவாக்குவெளிப்படையிற் குறிநுநான்குவினம்பிறித்திற்
கன்னப்பாதிநீகாந்தேறியிற் கனிந்தமொழிகிலும்
பொன்னம்பாவையன் னுடன் னுள்ளந்தேர்-ஹமகிழ்புரியா
வன்னங்கண்ணுலகுந் துதல்போடுகுகிச்சிலசொல்லுதற்புமால்

(இ-ள்) என்ன-எனது—அன்னம்-அன்னமானது—அருத்-அருத்
நீயல்லாமல்—யார்(வேறே)யார்—அறிவர்—அறியவில்லவர்—என்றோ
எனில் சீக்கிரத்தில்—பொய்-நனராசனிடத்துப்போய்—மெலியும்—வ
ருந்துகின்ற—என—என்னை—அளித்திடுக—நாப்பாற்று—எ-று (கருத்
து) அன்னமே அருத்திலுள்ளவைமுதலாகத் துன்பமுடையவற்றிப்பற்றித்
சொல்லுதல் துன்பமாதலும்களனமானதுள்ளவை நீயல்லாமல் யார்
நீயார் எனச் சீக்கிரம்பொய் எனக் காப்பாற்றுகின்ற—எ-ம். (ராக)

கனங்குபூதிநுக்குவிஞ்செப்பெனலாய்ச்சுருங்கிதுழைதுகப்பு
வணங்கித் தேம்பசலருமுலையாய்வுரைத்தமாதற்கொடியோமே
எனங்குலாயிலயார் வேண்டுமென்றகுறின்குறிதயத்து
எனங்குலையசெப்தலர் நுற்றமகவகனெருவணிருக்கவே.

(இ-ள்) கனங்கு-தேம்பசலருமுலையாய்வுரைத்தமாதற்கொடியோமே
எனங்குலாயிலயார் வேண்டுமென்றகுறின்குறிதயத்து
எனங்குலையசெப்தலர் நுற்றமகவகனெருவணிருக்கவே.

(இ-ள்) கனங்கு-தேம்பசலருமுலையாய்வுரைத்தமாதற்கொடியோமே
எனங்குலாயிலயார் வேண்டுமென்றகுறின்குறிதயத்து
எனங்குலையசெப்தலர் நுற்றமகவகனெருவணிருக்கவே.

கடல்சூழ்புவிபிற்பாதுதலத்திலமரருலகிற்சுவின்நிரழங்
கொடிசேரிடையாளயாரென்னநினையாகுகின்றது
படியேழ்புரக்கும்வெந்துளத்துப்படைவேள்பகழிபுதும்வழிபோய்
மடமாடுகுகிச்சிலசொல்லுதற்புமால்

(இ-ள்) மடம்-இளமைபொருத்திய—மான்-மான் (கண்ணோலும்)
கோகி - கண்களையுடையவளே—படியேழ் - ஏழிலுடையது—புரக்
கும்-காக்கின்ற—வெந்து-நன்றானது—கடல்கடலானது—சூழ்-
சூழப்பெற்ற—புவிபில் - பூலோகத்திலும்—பாதலத்தல்-நாதலாகத்
தலும்—அமரருலகில் - தேவலோகத்திலும்—கவின - அழகினுலே—
திசுமும் - விளங்குபிறந்து—கொடிசேரிடையாள்-கொடிபோலிடைய
யுடையவர்களை—யாரென்ன - எவனென்று—கொடிபோலிடைய
யுடைய—வேள்-மன்மதனது—பகழி-பாணமானது—புதும் - சென்ற
—வழி - வழியால்—போய்-போனது—உளத்து(அவன்) மனத்தின்கண்
—நீ - நீ—உரைத்தல் - இருக்கையை—மறந்தாய்கொல் - மறந்தாயோ
—மறைத்தனையோ - (எனக்கு) ஒளித்தனையோ—எ-று (கருத்து) தம
யந்தியே நளமகராஜன் அழகுள்ளபெண்பாரென் மெய்க்கோக்கேட்க
யாங்குள்ளனச்சொல்லுதலும் மன்மதபாணஞ்சென்ற வழியே நீபோ
யிருந்ததைமறந்தாயோ அல்லதுமறைத்துச் சொல்லுகிறாயோ என்
தன்னஞ்சொல்லியது # தருக்கச்சிவகம். யக-கு- கடலையாறுதயவிடய
மாகும். (ராக)

சுட்டுமெனிகள்பலதெளித்துன்னெழுதற்கரிய (இ) திருவுருவங்
கோட்டுகிழிதான்முலைகோட்டப்பாப்பின்றென்னுங் கொடிமருங்கு
தீட்டவண்ணேகாணுதுன்னமையிலதென்மெண்ணித்திகைக்குமுளம்
வேட்டுகெடுதெண்ணிமையாமனோக்கித்தளரும்வேல்வேந்தே.

(இ-ள்) வேல்-வேல்படையுடைய—கேட்டு-கேட்டு—கொடிமருங்கு
—உன்-உனது—எழுதற்கரிய (சுட்டிக்காரர்) தெழுதற்கரியதாயி—இ
ரு-அழகிய—உருவம்(உளது) வடிவத்தை—சுட்டு(தன்னும்) சம்பாதித்
கப்பட்ட—பல-பலவகையாகிய—மணிகள் - மணிகளை—தெளித்து—
பதித்து—கோட்டும்-எழுதுகிறான்—முலை-உன்முலைகளை—கோட்ட-
எழுதுதற்கு—கிழி-படத்தில்—பாப்பு-அகலம்—இன்றென்னும். இன்
லைவன்கிறான்—கொடி - பூக்கொடிபோலும்—மருங்கு(உன்) திடை
யை—தீட்ட-எழுதுதற்கு—வண்ணோல் - துரிசைக்கோணது—துதி-
துதியிளங்கண்—துன்னம்-கூர்மையானது—இலதென்று - இல்லையென்
டு.

அ—என்னி—நீனைது—இதைக்கும்—இதைக்கிறான்—உளம்—மனத்தி
ல்—வேட்டு—விரும்பி—கெடுக்கண்—கெடுக்கண்—இமைமயா
மல்—இமைமயாதிருக்க—கோக்கி—அவ்வடிவத்தைப்—பார்த்து—தனரும்—
வருந்துகிறான்—அ—அ—இலக்கணத்திட்டு—கவவுவினைவகம்பொறிசெ
யிப்பொறி—யெனநா—எனாகுமெவ்வகைக்காட்சியும்—இவ்விதியால்கித்தி
ரக்காட்சிசொல்லப்பட்டது(கருத்து)நளமகாராசன்உனதுதிருவுருவக்
கையெழுத்துகளுள்உனதுவனக்கையெழுத்துப்படாமலயிலை யென்கி
றான் உனதிலைபயஎழுத்துதற்குத்தானிகைக்கோல்கர்மையிலையென்
கிறான்உன்னுருவத்தைஇமைமயாதுகொக்கிவரும்புகிறான்என்பதாம். (1)

பருந்துநகரமுருங்கொடியினமுமருந்தப்பகைஞருடநடிநூ
விருந்துசெய்துசுடர்வடிவேலவேந்தனுயிருக்கியென்னும்
பொருத்துங்காமப்பிணிநீக்கிப்புலம்புநீர்த்நீனுயிரளிக்ரு
மருந்துநீயெயென்றெண்ணிமீழ்நூயிருள்தேவாடிருந்தயரும்.

(இ-ள்.)பருந்தும—சேனக்களும்—கழுஞ்சும்—எருவனகமளும்—கொ
டியினமும—நாகக்கைக்கட்டங்களும—அருந்த—தின்னும்படியாக—ப
றாஞர்—பகைவருடைய—உடல்—உடம்பு—இ—தழ்ந்து—தூணித்து
—விருந்துசெய்யும்—(அவற்றிற்கு) விருந்துசெய்யின்ற—சுடர்—ஒளியு
ம்—வடி—கூர்மையுமொருந்திய—வேல்—வேலையுடைய—வேந்தன்—எ
னாதுனாவன்—உயிரும்—(தன்) னுயிரும்—நீயென்னும்—நியாக—(வேண்
டுகிறான்)—பொருத்தும்—(கண்ணப்பற்றிய—காமப்பிணி—காமகொயை
—நீக்கி—ஒழித்து—புலம்பு—(அதனுலாகின்ற) அன்பத்தை—தீர்த்து—
தீர்வித்து—இன்—இனிதாகிய—உயிர்—(தன்) னுயிரை—அளிக்கும்—
காப்பாற்றும்—மருந்தும்—ஒளத்தமும்—நீயெயென்று—நீயெயாக—
என்னி—இடைவட்டத்துநீனைது—மகிழ்—மகிழ்ச்சியில்—தூக்கு—ப
றாசப்பப்பருங்கின்ற—உளத்தோடு—மனத்துடனே—இருந்து—தந்தி
—அயரும்—வருந்துகிறான்—அ—அ—(கருத்து) நமயங்கிய நளமகாராஜ
ன் உண்ணத்தன் னுயிராகநீனைக்கிறான்—அ—அ—புத்தன்—காமகொயைத்
தீர்த்துஉயிரைக்காப்பாற்றும்பருந்துநீயே என்றெண்ணுகிறான்என்று
சொல்லிற்று என்பதாம். (100)

தேற்றாரொவிரருபணிமொலியிடறித்தெய்துவிளக்குகக்
கடற்றமென்னுமால்பாண்பிட்டிறீறான்மெழிலுருபியா
வாற்றாராகியுடவரும்பெண்ணைமெழும்புமடல்வேந்தன்
வேற்றார்பொருளிலைமபுலனுக்கிழையாவாகுமெலியுமால்.

(இ-ள்.)தேற்றார்—பகைவாது—ஒளிரும்—விளங்குகின்ற—மணி—
நவமணிகளாலாகிய—மொலி—மருடத்தில்—இடறி—தாக்குண்டு—தே
யத்து—தேயதலால்—விளங்கு—விளங்குகின்ற—நகம்—நகங்கொடியுடைய
—கடற்றமென்னும்—(கொலையிலே) யமென்னப்படுகின்ற—மால்—பெ
ரிய—யாணை—யாணையின்—பிடரி—சுருத்தத்தில்—தோளும்—காண்
ப்படுகின்ற—எழில்—(தன்) னழகை—குறியா—நீனைத்து—ஆடவரும்—
புருஷரும்—ஆற்றாராகி—பொருள்கொட்டாதவாகி—கொண்ணம்—பெ

ண்வடிவத்தை—விரும்பும்—விரும்பப்பெறுகின்ற—துடல்வேந்தன்—
வெற்றியிவந்தனாவன்—வேற்றார்பொருளில் (உன்னிடத்தின்) வே
றொரு பொருளிடத்து—ஐம்புலனும்—பஞ்சகையுந்நாளும்—விழைவா
க—விரும்பப்பொருளாவா—மெலியும்—தளர்ச்சி—அ—அ—அ—அ—
ல்—பல்லோர்ப்பார்க்கை முன்னிலைதன்மைபிற—சொல்லாதாகுஞ்சொ
யுமென்றதே—இவ்விதியால்—மெலியும்—என்றது—மெலிசிறுநெ
ன்றாயிற்று(கருத்து) நளமகாராசனாவன் உண்ணப்பல்லாமல் வேறொ
ருபொருளிடத்திலிசைசைக்கிலன் என்றுசொல்லிற்று என்பதாம். (1)

கார்க்கும்வெண்மையளித்திருண்டகரியகூத்தன்குழையா
யார்க்குஞ்சுருப்புரிசைத்தேனும்வண்டுஞ்சுழைமைக்கண்ணிலே
பொர்க்குமெலிந்தோவெனடிக்கள் பொழியுதலன்றெறம்பியோ
பார்க்குத்தோறுப்புதிதாகுவுடலமெலியும்பார்வேந்தே.

(இ-ள்.)கார்க்கும்—மேகத்திற்கும்—வெண்ணை—வெண்ணெய்த்
—அளித்து—கொடுத்து—இருண்ட—கறுத்த—கரிய—பெரிய—கூந்த
ல்—கூந்தலையும்—கனம்—கனம்பொருந்திய—குழையாய—குண்டலத்
தையுமுண்டயவளே—பார்—பூரியையுடைய—வேந்து—நளமகாராசன்
—ஆர்க்கும்—ஒலிசெய்கின்ற—கரும்பும்—பொறிவண்டுகளும்—இளைசு—
இளைசுபடுகின்ற—தேனும்—தேன்வண்டுகளும்—வண்டு—கருவண்டு
களும்—சுழையும்—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—
டைய—வேள்—மன்மதனது—மார்சு—சண்டியுடல்—மெலிதோ—
இளைத்தோ—வெண்டுகள்—வெள்ளியசர்க்காரானது—பொழியும்—
சொரியப்பட்ட—நிலவின—நிலாவினலே—தெம்பியோ—வருத்தியோ
—பார்க்குத்தோறும்—காணுத்தோறும்—புதிதாக—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—
உடலம்—உடம்பு—மெலியும்—இளைக்கப்பெறுகிறான்—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—
காப்பியம்—மெய்ப்பாட்டியல்—உ—அ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—இ—
புலம்ப—வெளிர்பெய்துபரிதலேசமாயதல்—பகி—பகி—பகி—பகி—பகி—பகி—பகி—
த—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—
பொருமயக்கல்—இவ்விதியால்—உடல்மெலிவுக—நிறு—(கருத்து) தமயக்
தியேகாமகாராசனாவன் மன்மதன்போரினுலேயோசர்க்காராணக்க
ளாலேயோ உடலினைக்கப்பெறுகின்றான் என்றுசொல்லிற்று. (101)

அலர்வார்பாழிதூர்நூல்தாகமெலிவித்திடுதலன்றிச்
சிலவேள்வேந்தனியல்பின்துங்கவர்க்கான்போலுக்கிழைத்துள்
முலைமெற்கூடப்பெறுமெனிலோவதுவரியற்றுமுதுக்குறைவற
முலைபர்க்காமக்கொடுந்துபாமுழந்துநூலிழக்குமால்.

(இ-ள்.)சிலை—கருப்புநிலையுடைய—வேள்—மன்மதனானவன்—
லார்—கெடிய—அலர்—மலர்க்களைய—பகி—பாணக்கை—தூர்—நூ
ல்தா—செயுதத்செயுத்தி—ஆகம்—உடம்பை—மெலிவித்திடுதல
ன்றி—இளைப்பித்தலல்லாமலும்—வேந்தன்—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—
த—அ—(பாவத்தையுஞ்சு—இழிதொழிணைப்பு—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—
முழுகதயம்—கவர்க்கான்போலும்—வெளிக்கொண்டானே—அ—அ—அ—அ—அ—அ—அ—

முல்லைநீர்வாய்க்கை—இழைந்து—செய்தலெனவே—உன்முலைமேல்—
உன்கொண்குகளின்மேல்—கூடப்பெறுமெனவே—கூடப்பெறலா
மென்றோ—அதுவும்—அப்பாவத்தையும்—தியற்றம்—(அஞ்சாது)
செய்வான்—முதுக்குறைவறமா—பேரறிவற்றம்—உலையா—கொடாத்—கா
மம்—காமமாகிய—கொடு—கொடிய—ஆயர்—அன்பத்தில்—உழந்து—வ
ருந்தி—காணும்—காணாததையும்—இழக்கும்—விட்டுவிடுகின்றான்—எ-று.
(கருத்து) தமயந்தியே நளன்பாவஞ்செய்தாவதுன்னைக்கூடப்பெறுவா
னாகில் அதுவுஞ்செய்வான்பேரறிவிழந்து காமத்திலுழந்துகாணாததை
யும்விடுகின்றான் என்பதாம்.

(ராயன்)

நின்றிருவவெளிப்படுத்தினுக்கினைக்கிலைதளரு
மென்புருநகலினமுலைமேற்புல்லுமுனித்தாயெனவருந்து
மன்போடேறித்தனன்போனகைக்குமகன்றையெனவெளிபிற
மன்போதருநல்லுணர்விழந்தபித்தர்போலப்போதுறுபால்.

(இ-ள்) நின்-உனது—சீர் - சிறப்புப்பொருந்திய—உருவு, வடிவ
மானது—வெளிப்படுத்தல் - தோன்றுதல்—தொக்கிக்கொக்கி - பார்த்துப்
பார்த்து—கிலை - (கன்னலி) கிலை—நாளும் - தளரப்பெறுகின்றான்,
என்பு - எவர்ப்பும், ஊழிநக - உள்ளுநக, இள - இளமைபொருந்தி
ய—முலைமேல் - (அவ்வடிவத்தின்) முலைகளின்மேல்—புல்லும் - தழ
வுகின்றான்—முனித்தாயென - ஊழிவென்பது—வருந்தும் - வருந்துகி
ன்றான்—அன்போடு - ஆசையினால்—உடல் - அல்லுடலை—தீர்த்தன
ன்போல் - நீங்கினவன்போல்—கைக்கும் - கிரிக்கின்றான்—அகன்ற
யென - நீங்கினவென்று—வெளியில் - வெறுவெளியில்—பின் - (அவ்வ
டிவத்தின்) பின்—பொதரும்—பொகின்றான்—கல்லுணர்வு - கல்ல
நிலை—இழந்த - துறந்த—பித்தர்போல—பித்தநோயினர்—பால்—பே
துறம் - மறவியுற்றிருக்கின்றான்—எ-று. () இலக்கணவிளக்கம்—அக
த்தினையியல், நட-கு-காட்சி-விடைபெறும்—குருகனமென—தெர்த்து
ப்பிணைவையாய்ந்த - னெருக்குபெல்லாமலையேபோதன் - மறத்த
ன்மயக்கஞ்சாக்காடென்ற - வைபவனவந்ததையும் பெய்கழற்றாணபு
ம் - புகழ்கம்பரிதன்முதலவாகிக் - காட்சிமுதன்முன்னையும் - கருநீர்
நாளாய்—மாட்சிவினமைந்தவீரமெய்ப்பாடு - முருந்திளமுதுவனும்
பொருந்துதலுறினை - மெய்யுபுணர்ச்சியெய்துதற்குறித்தே - இல்லி
தியால் மயக்கங்காண்க(கருத்து)தமயந்தியேநளன்புருவெளித்தா
ற்றத்தக்கனடுகிலைதளருகின்றான்—உன்னுருவெளியைத்தழவுகின்றபி
ணக்கினையென்றுவருந்துகின்ற—பிணக்குக்கினைவன்போல - கைக்கி
றான் - உருவெளியின்பின்போகின்றான்—கல்லறிவிழந்திருக்கின்றான்—என்ற
னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

(ராயன்)

புலவுளும்வேல்வேந்தர்சேனைப்பணரிகடந்தெகிரம்
துவையிடதக்கடாயனை யுனதுவிரப்பேபாற்றி
னலையினிலகாண்பகரிதாவிழந்தேவாழ்ந்துமயங்கியதாற்
கிலைகொணுதலாயினனவருமவத்தைசேரசுதருள்புரியாய்.

(இ-ள்) சிலை-வில்வடிவத்தை—கொள்—கொண்ட—துதலாய் - செ
ற்றியையுடையவளே—புலவு - (பகைவ) முனா—நா—நா—நா—நா—
வேல்—வேலைத்தாங்கிய—வேந்தர் - அரசர்—முனைய—சேனை—சேனையா
கிய—புணர்—கடலை—கடந்து—தாண்டி—எதிர்த்து—எதிரியில்லாமல்—
உலவும்—திரிகின்ற—நீடதக்கடாயனை - பகைவாகியவனானது—உன
து—உன்சம்பந்தமாகிய—விரகம்—விரகமென்கிற—பேர் - பெயரையுடைய
ய, ஆற்றின்—ஆற்றினது, அலையின்—அலையில், நிலை—நிலையை, காண்பரிதா
கி—காணமாட்டாதாகிய, ஆழந்து—முழுநி, மயங்கியது—மூர்ச்சித்தது—அ
ந்தோ—ஐயோ—பின்னர்வரும்—(அம்மயக்கத்தின்பின்) வருவதாகிய, அ
வத்தை - (சாக்காடாகிய) அவஸ்தையை—சேராது—அடையாமல்—அரு
ள்புரியாய்—அருள்செய்வாயாக—எ-று. * தொல்காப்பியமெய்ப்பாட்டி
யால்—ந-கு-நகையையழுகையிலிவரன்மருட்கை—பச்சம்பெருமிதம்பெரு
ளியுபகையென் - மப்பாவிட்டேமெய்ப்பாடென்ப—இவ்விதியால்மயக்க
மாகியவருட்கைவந்ததுமெய்ப்பாடென்க(கருத்து)தமயந்தியேநளன்பு
ன்மய்யானையானது—உனதுகாமக்கடலாற்றில்முழுநிமயங்கிபுறவுதற்
குமாணமாகிய பத்தாமவத்தைச்சேராதுதருள்புரியாயாக—என்றன்னஞ்
சொல்லிற்று என்பதாம்.

(ராயன்)

குடங்கையனைப்பிப்பகைவேந்தர்அவிலுக்கொற்றமுற்றத்து
மடங்கலணையுபோர்மீளியின்னவாழ்மதிமயங்கித்
தடங்கொண்முலையாயெனேத்தாதுகின்பால்விடுத்தான்மறந்திடேன்
முடிந்ததுவுமிருவீருமுன்னர்ச்செய்தவப்பேற்றால்.

(இ-ள்) தடம்—மலைவடிவத்தை—கொள்—கொண்ட—முலையாய்—மு
லைகளைபுடையவளே—பகை(தன்னோடு) பகைத்த—வேந்தர் - அரசர்
னவர்—குடங்கை—உள்ளங்கையாகிய—அணையில் - தலையணையில்—அ
யிலும்—நீத்திறைசெய்யப்பெற்ற—கொற்றம்—கொற்றிப்பொருந்திய, முற
ந்தது—முற்றத்தையும்—மடங்கலணைய - ஆண்கிரகம்போலும்—போர்—
போர்த்தொழிலையுடைய—மீளி - அக்காணையானவன்—இன்னவாறு—
இப்படிப்பட்டதெமக—மதிமயங்கி—அறிவுகலங்கி—கிப்பால்—உன்னி
ட்டது—தாது—தாதாக—எனே—என்னை—விமரித்தான்—அனுப்பினான்—
தடங்கிடேல்—(நீ)வருந்தாதே—இருவீரும் - நீக்கலிருவரும்—முன்ன
ர்—முற்பிற்பிசே—செய்த, செயதுவைக்கப்பட்ட—தவப்பேற்றால்—த
வகனைப்பெற்றிருக்கையினாலே—அதுவும் - அக்காரியமும்—முடிந்த
து—முடிவுபெற்றது—எ-று. * (கருத்து) கமயந்தியேநளன்புருவெளி
னதுவாழ்மதிமயங்கி—உன்னிடத்தெனையனுப்பினான்—நீவருந்தாதே
முற்பிற்பிசேநவருஞ்செய்யப்பெற்றதவத்தாலதுவுமுடிந்தது—என்ற
ன்னஞ்சொல்லிற்று என்பதாம்.

(ராயன்)

முருகன்வேலுமுகன்முடித்தபுனிற்றுப்பிறைக்கொழுந்துக
திருவின்கொழுநாபாயலுங்கண்டிலகநல்பேரகலங்கு
துருவமாகத்தனிக்கவந்தவுனக்குக்கலுதிமதொருநறு
கதடக்களிற்றுநளனுள்ளங்கருநாழவியப்பாமோ.

(இ-ள்) முருகன்-சுப்பிரமணியனது—வேலும்-வேலையும்—முக்கி
ண்ணன்-பிரமணியனது—முடித்த-முடிபிற்குடப்பட்ட—புளிற்று-பு
திய-புளிற்றுகொழுந்தும்-பிறப்பிள்ளையையும், திருவிளக்கொழுந்தும்—தி
ருபாவின்து—பாயலும்-(பாம்பாகிய)சுயனதையையும்—கண்-கண்ணின்
தும்—திவகம்-பொட்டையுடைய—துகல்-தெற்றியினதும்—பெர்-பெ
ரிய—அகல்-பரந்த—அல்குல்-அல்குலினதும்—உருவமாக-வடிவங்க
ளாக—தனி-தனித்து—சுவர்க்க-வெளியை—உனக்கு—கிணக்கு—உலு
ழி-காஷ்யாபுபோல்—மதம்-மதரினது—ஒழுதும்-இழியப்பெற்ற—
கூடம்-கதுப்பையுடைய—என்று-நன்றிமு—லும்—என்ன—எனராச
னது—உள்ளம்-உள்ளத்தை—கலருமாறு—வெளவுமாறு—வியப்பா
மோ-ஆச்சரியமாமோ-எ-று(கருத்து)தமயந்தியேனாகாராசனதுமன
தைவெளவுகலுனக்காச்சரியமாமோ-என்றன்னஞ்சொல்லிற்று-எ-ம்(

பொன்னையமுதேமொழிக்கருப்பேபூத்தாமரையிற்றிநுவேரின்
நின்னெரிடைதெய்வத்தவருக்களிப்பமுலைவல்லாம்
வெண்ணெய்யிற்றெழிலனைத்துபொருதல்களையென்றெண்ணி
மன்னையுடைக்குமெங்களுடன்மதுவார்பொழிவினிடைபிநந்தே.

(இ-ள்) பொன்னை-தங்கமே—அமுதே-அமுதமே, மொழி-சொ
ல்லாகிய(சாரத்தை)யுடை—கருப்பே-கன்னடே—பூ—அழகிய—தாம
ரை-தாமரைமலரிடத்து—இல்-இல்லாத—நருவே-சீதையே—சின்
உனது—மின்னேர்-மின்போலும்—இடை-இடையானது—தெய்வது—
இனதது—அற-மிசவும்—வருந்த-கொல—எம்மும்—பருகின்ற—மு
லைபின்வல்லாமல்—முலைகளிடத்தல்லாமல்—தொய்யில்-சந்தனக்கொலத்
தினது—தொழிலனைத்துமே-வேலமுழுது—என்னென்னுலும்—
எழுகலாமோவென்று (மற்றொன்றி) வெழுதலாமோவென்று—எண்ணி-
ஆ-லோகித்து—மன்னே-எனராசனே—மது-வண்ணிகளானவை—
ஆர்-ஒளிசெய்யப்பெற்றிருக்கின்ற—பொழிவினடை—சொல்லையினை
—இருந்து—தங்கி—எங்களுடன்—எங்குள்ளும்—உரைக்குப (இனிச்)
சொல்லுவான்-எ-று(கருத்து)தமயந்தியே உன்னைநான் பணந்துள்ளமு
லைகளிறெய்யிலெழுதிப்பார்த்துவியத்துசொல்லுவான் என்பதாம்.)

இன்பக்கலவிக்கரணங்களியாவியிற்றிநிநுவீரு
முன்புற்றவசமுதுமேனியயாரிவதற்கெப்பொலன்சின்றயான்
முன்புற்றுயர்வானதிப்புனலின் முழுகித்தண்ணென்னுமுதலிவலை
நன்சிறமெறிப்பவிசுதற்குக்காலமணிந்தாயண்ணியித்தே.

(இ-ள்) இநவீதம்-எனராசனையும்—இன்பம்-சுகத்தைத்தருகின்
து—கலவி-புனராச்சிபுனைய, கரணங்களியாவும்-கரணங்களியாவ
தையும்—இயற்றி-செய்து—அன்புது—(அருவாமெல்லாருவா)ரன்புபி
ருந்து—அவசமுதும்-பாவசப்படுமாறு—மண்டகும்—மேனி—(உங்க)ரு
டம்பெனைய—அயர்-தளிர்த்தியினது—தீர்வதற்கு—நீங்குதம்பொரு
ட்டு—உயர்-உயர்வாகிய—வானது-ஆகாயங்கலகினது—புனலின்—நீ

நிள்கண்—முழுகி-முழுகிவந்து—முன்புற்று—முன்னிருந்து—சாம்-சாம்
து—பொலன்-பொன்னுருவமாகிய—சிறையால்-சிறையினாலே—த
ண்ணென்-ருளிர்த்திபொருக்கிய—முதல்கிவலை-சிறியதுளிகள், கன்னி
ன்-நன்றாக—தெறிப்ப-பட—வீசுதற்கு—விசுதல்செய்தற்கு, காலம்-கா
லமானது—ஆணித்தாய்சமீழிந்து—கண்ணியது-வந்தது—எ-று(கல
விக்கலங்கலாக—ஆகாயங்கல—இ)சுமபண்ட(ய)கலவிக்கலி(ய)ன்
நகக்குறி(அ)பற்குறி(அ)குபல(அ)சாடனம்(அ)ஆக (கா)கொக்கொசுத்
திற்காணக (கருத்து) தமயந்தியேநீங்கலிருவருபுணர்ந்தினைப்புறந்தி
ருமேனியிலே—ஆகாசகலகலகலித்ததுளிபொருத்தியுள்ளவிறகுளினால்
வீசுதற்குக்காலஞ்சமீபமாயிற்றுள்ளனது என்பதாம். (உ-ம்)

கொல்லும்வேலுக்கூர்வாருவகதுங்கொடியகடல்விட்டமுற்
வெல்லுக்கடியகருங்கண்ணுபம்வல்லெக்திடத்தியானவிறைவிற
செல்லுமளவுகீவருக்கீதல்செல்லிற்றிமுழப்பண்ணவமுலைகள்
புல்லும்வேட்கைத்தேருந்துலேத்துண்ணகம்புகுவாருல்.

(இ-ள்) கொல்லும்-கொலைசெய்கின்ற—வேலும்-வேலையும்—தூர்-
கூரிய—வாருந்-வாருவது—கருதும்-யமனோபம்—மடல்-கடலிற்திற
து—கொடிய-தீய—விட்டமுற்-ஆலகாலத்தையும்—வெல்லும்-வெல்லு
கின்ற—செய-கீட்சிபொருக்கிய—கரு-கரிய—கண்ணுபம்—கண்களைபு
கடையுள்ள—யான்-கான்—வேல்-வேலையுடைய—கெந்திடத்து—அரச
கிட்டத்தே—கண்களில்-சிகிச்சுத்தல், செல்லுமளவும்—பொமளவும்—நீ-
தீ—வருத்தேல்-வருந்தாதே—செல்லின்—பொருல்—கீர்து—விளக்காவி
ன்ற—பூண்—ஆபரணத்தைபுர, வவம்—சந்தனக்கொலத்தையுமுடைப
—முலைகள்-முலைகளை—புல்லும்-புல்லுக்கீடுக்குறித்தாண்டாகிய—வே
ட்கை-ஆகையினாலே—வேலது—அரசுருவகன்—தேரு—தேருந்—நகர்ந
து—செல்லுதி—உன்-உனது—கருமம்-பட்டணத்தில—புகுவான்—வரு
வான்—எ-று(கருத்து)தமயந்தியேநீங்கலிருத்தப்படாதேகான்பொருல்க
ளான உன் துங்கத்திற்குவருவான் என்றன்னஞ்சொல்லிற்று-எ-ம். (உ-ம்)

மடைவாய்த்தவமுருகுமசங்கமவனசப்பொருட்டின்மணியுதிப்ப
பப, பெடைநாளைகடங்கருவென்னுபடைசொரிடதப்பெருமாணபால்,
விடைதாவென்னமடவன்னஞ சிறகாவிவிநிபுபிடுகொடும, படைவா
கொடுக்கப்பசந்தோகைமுருமஹைகொபணித்தனளால்.

(இ-ள்) மடைவாய்-மடையின் கண்—தவ முரு - மார்பின்ற—குல்-
கருப்பத்தைபுடைய—சங்கம்-சங்குநாளைவால்—வசனம்-தாமரைமல
ரகருகைய—பொருட்டில்-காணிகையில், மணி-முத்துக்களை—உயி
ப்ப-என்றிட—பெடைநாளைகன்-மபண்ணைசகளானவை—தம்—தம்
முடைய—கருவென்னு—முட்டைகளெனது—ஆடைசொர்—அடைகாக
கன்ற—விடதம்-விடததேயத்தையுடைய—பெருமாணபால்—அரசுசங்க
ட(சொல்ல)—விடை-உத்தரவை, மடம்—இளமைபொருத்திய, ஆன்னம்-
ஆன்னமானது, தாவென்ன-கொடுவென்னுசொல்ல, சிறகா (அரு) விற
கை—நீவி-நடவி, விருப்பிடுகொடும—ஆகையொழிபுடையவாள்—வாட்ட

டைபோலும்—கெடுங்கண்—கெடிகள்களையுடைய—பசுந்தோகை—
சைசமயில்போல்பலன்—முதலானவைகள்—உபசாரவார்த்தைகளை—ப
ணித்தனன்சொல்லினான்—௪-அ. (கருத்து) அன்னமானதுகொண்ட
துச்செல்லுததவருதாவெனதுகேட்கத்தமயந்தி உத்தரவுகொடுத்தான்
என்பதாம். (௩௨௩)

இவ்வாறிருந்தான்மொழிகளியம்பும்வேலையுமுது அருத்
வெவ்வாய்மடந்தைதேடிபின்சவடுகோக்கிச்சிலையரு
மைவ்வாறென்கெட்டோழியரும்வாங்கண்டயிர்ப்பரிவரென்றோ
வெவ்வாய்மடிவெல்வந்தன்பாலன்னம்வினாவினேகியதே.

(இ-ள்) இவ்வாறிருந்து இவ்விதமாயிருந்து—கண்மொழிகள்—கண்
மொழித்தைகள்—இயம்பும்வேலை—சொல்லிமுடித்தசமயத்தில்—அமு
து—அமிர்தமானது—வாழும்—சுரக்கின்ற—செவ்வாய்—செய்யவாயையு
டைய—மடந்தை—தமயந்தியினது—தேடியின்—திரியவடிவானது—சவ
டு—சவட்டை—கோக்கி—பார்த்துக்கொண்டு—சிலையரும்—தாதுகனம்
—ஹம்—அஞ்சனம்மொருந்திய—வான்—வானம்போலும்—கெடு—கெடிக
—கண்—கண்டையுடையதோழியரும்—பாங்குகளும்—வா—(தேடிக்கொ
ண்டு) வர—கண்டு—(அவர்களை) பார்த்து—இவர்—இம்மங்கையர்—அயி
ர்ப்பொன்ற—சுந்திப்பொருள்—வாழினது—வெவ்வாய்—வெவ்வியவா
யின்—கண்—வடி—கடர்மைமொருந்திய—கெல்—வேலையுடைய, வெந்தன்
பால்—அரசனிடத்து—அன்னம்—அன்னமானது—வினாவில்—வினாவி
லே—வாய்மடந்தையின்—௪-அ. (கருத்து) தமயந்தி இவ்வாறுசொல்லு
கையின்பாங்கியருந்தோழியரும்வருதலைக்கண்டு அன்னமிவர்கள்சந்தி
கிப்பார்க்கொண்டானனிடத்துச்சென்றது-௪-அ. (௩௨௪)

அன்னமுரைந்தமொழியமுதமருந்தித்தெளித்தாவாரமுதல்
சன்னமுதமையிருந்தனதுகருத்தும்கனபின்முதல்கேட்கப்
பொன்னம்பாவைதமற்பெய்தாவென்னவருகிப்பலம்புகொண்டாங்
கின்னம்கடலின்கரைகாணுதிருந்தானிருந்தவேலைதனில்.

(இ-ள்) அன்னம்—அன்னத்தினால்—உரைத்த—சொல்லப்பட்ட—
மொழி—சொல்லாசிய—அமுதம்—அமிர்தத்தை—அருந்தி—உட்கொண்
டு—தெளித்தா—வெறுக்காத—ஆர்—உண்டற்குரிய—அமுதம்—அமிர
தமும், கன்னல்—சர்க்கரையும்தோலும், குதலை—முழலைச்சொற்கையுடைய
யவன்—திருகண் ணுய் (கண்) ருசுதப்பாக்கையும்கருத்து—மனமு
ம்—அதன்பின்—அவ்வன்னத்தின்கண்—தொடர்ந்து—பற்றிக்கொண்டு
—ஒக—போக—பொன்னம்பாவை—பொன்னம்பாவிடையவையை—தழ
ல்—கெடுப்பின்கண்—பெய்தாவென்ன—இட்டலாதுபோல, உருகி—கரைந்
து—புலம்புகொண்டு—இவ்ருதல்—கொண்டு—ஆங்கு—அவ்விடத்து—
இன்னல்—துன்பமாயிய—கடல்—கடலினது—கரை—கரைபை—காணு
து—காணாமல்—இருந்தான்—இருந்தான்—இருந்தவேலைதனில் (அப்ப

து) அருக்காயத்தில்—௪-அ. (கருத்து) தமயந்தியருந்துக்கண் ணுய்—அன்
னத்தின்—செல்லந்தூதுபக்கடலின்கரைகாணுதிருந்தான் இருந்தன
மயத்தில்—௪-அ. (௩௨௫)

அய்வெள்ளம்படையெய்தியவிச்சமலரின்றது—
செய்நிறமாஞ்சிறுமுகங்கள்—தச்செங்காலன்கொட்டா—
மேய்தென்னம்கொல்லோமுருகுவிம்மகவயிழை
தூயமலர்ப்பங்கயப்போதைத்தூதத்தெம்மனையிழைத்திருவே. (1)

(இ-ள்) அய்வெள்ளம்—வெள்ளம்போலுமங்கையர்—கூட்டமானது
—படை—பக்கத்தில்—சங்கி—அடைந்து—முருகு—வாசனையானது—
நெய்—பெருக—தரு—உயிரும்—கக்குகின்ற—தூயமலர்—பரிசு
த்தமலர்—சிய—பங்கப்போதை—தாமரைப்பூவை—தூத்து—விட்டி—
ஹம்—அன்னம்—அன்னமானது—புகும்—வந்த—திருவே—சீதேவியே
—அவிச்சமலரின—அவிச்சப்பூவினது—தாது—மகரந்தமானது—உ
ரைப்ப—உறுத்த—செய்நிறமா—சிப்புகிறமா—சிறு—சிறிய
வடிகள்—கந்த—வாட—செங்கால்—செய்யகால்கையுடைய—அன்னம்—
அன்னத்தை—தொடர்ந்து—(பிடித்துப்படியாகப்) பின்சென்று—மேய
து—இங்கேயடைந்தகருக்காரணமாயது—என்னம்கி—என்னவழிவு
—௪-அ, தொல்காப்பியம்—எனியாபியல்—யரு—அன்னமைச்சொல்லேயிழை
தகையவாகும்—இவ்விதமாய்விருவே—அன்னமைச்சொல்லியில்பாங்கி
(கருத்து)தாய்க்கீழே—அன்னத்தைதொடர்ந்துசென்றதென்னம்கி—
என்றார்களபாங்கிமார்கள்—௪-அ. (௩௨௬)

மையன்மதவெங்களியானவீமன்வரத்தால்வருந்திருவே
கையும்கமுடரிபார்க்கண் ணு முருகுகொப்புனிக்கும்
செய்யகமலமெனவீழ மனிகளேச்சுந்திறத்தானே
தொய்யிலெழுறுந்தமுலைகள் சமந்தோமேனி அன்னத்துனே.

(இ-ள்) மையல்—மாங்குருசெய்தின்ற—மதம்—மதத்தா—தூண்டாது
—வெங்களி—வெவ்விதச்செருக்கைபுந்த—யானை—யானையையுடைய—
வீமன்—வீமர்ச்சனது—வரத்தால்—வரத்தினாலே—வரும்—(மகளாய்) பி
றந்த—திருவே—திருமாதே—கையும்க—உன்கைகளையும்—முடிமும்—முடி
த்தையும்—அரி—இரையானது—பாந்த—பட்டப்பெற்ற—கண் ணுய்—
கண்ணையும்—முருகு—தேனை—கொப்புனிக்கும்—உமிழ்கின்ற—செய்
யநமலமென—செந்தாமரைமலர்களை—தூயமங்கி—வீழும்—(வந்து) விழ்
வின்ற—அளிகள்—வண்டுகளை—ஒச்சந்திரத்தானே—உட்டுஞ்செயலந்
லோ—தொய்யில்—சந்தனக்கோலத்தை—சமுது—சமுதுப்பெற்ற—த
டம்—மலைபோலும்—முலைகள்—முலைகளை—சமந்தோ—தாங்கியோ—மே
னி—உடம்பானது—அவண்டது—வாடியது—௪-அ. (கருத்து) வீமராச
ன்பெற்றதெத்தமயந்தியே—உனதவயத்தாமரைகளில்விழுகத்—கண்டிக
ளை—உடம்புவளையினாலே—உனதுகனத்தைக்களைச்சமந்தோ—திருவுருவந்
தளர்வனிடத்தானன்றார்கள்—௪-அ. (௩௨௭)

மெய்ச்செறிவான்—எ-று (கருத்து) அன்னம் போகுமுன்னம் எனினுன்
வன் வன்முத்தனிக் திருத்தலை துணைதமயத்தியு ன்படா னோ அன்
னம்வரா திருத்ததென்னமொவென்று உருவெனியைகே க்கிக் கடுமுச்
செறிவான் என்பதாம். (112.3)

மீண்டதன்னமெனவெண்ணிவினவு மொருகாழ்மணிமுத்தம்பூ
ண்டபொம்மன்முலையென் னொபுகன்றதென் னுமருந்தாமற், காண்டல்
செயினுங்கேட்டிணுமென் னுள்ளமயங்குநாளி றைவைத், தூண்டல்செ
ய்யாமணிவிளங்கக்கொணர்ந்தாய்கொல்லெனச்செய்கோரும்.

(இ-ள்) அன்னம் - அன்னமானது—மீண்டதென - திருத்தபிறந்த
மென்று—எண்ணி-நினைத்து—வினவு-வினவுவான்—மணி - அழகி
ய—முத்தம்—முத்துக்களையுடைய—ஒருகாழ் - ஒருசாதனை—பூண்ட-
மேற்கொண்ட—பொம்மல்-பொய்யுபொருந்திய—முலை - முலைகளையு
டையவள்—என்னை-என்னசெய்தியையோ, புகன்றது—சொல்லினுள்
—என்னுள்—என்று சொல்லுவான்—அருந்தாமல் - உண்ணப்படாபல்—
காண்டல்செயினும்—நண்டா தும்—கேட்டிணும் - கேட்டா தும்—என்
னது—உள்ளம்—மனத்தை—மயங்கும் - மயக்காநின்ற—களிதனைவ-
தென்றதும்பை—தூண்டல்செய்பா - தூண்டப்படாத—மணிவிளக்
கை-இரத்தினத்தினை—கொணர்ந்தாய்கொல்லெனவென - கொண்டு
ந்தாயொவென்று—சொரும-தளருவான்—எ-று. * தொல்காப்பியமெ
ய்ப்பாட்டியல் - எ- கு - புதுமைபெருமை சிவனமயாக்கமொடு-மதி
மைசாலாமருடன்களான்கே இவ்விதியால் சொரும்தன்மது மருடனை
யாகியமெய்ப்பாடாகும்(கருத்து)மனதுவன் அன்னம்வந்த தென்பா
ன்தமயத்தியென்னசொன்னுள்ளபான் தமயத்தியைக்கொண்டிவந்தா
யொவென்பான் என்பதாம். (112.4)

திருந்தார்மெனவினையுரிஞ்சித்திசுமுங்குழந்தாற்றேந்வேந்தே
வருந்தேல்லருந்தேனீவேண்டின்வாராதன்வுமுளகொல்லென
முருந்தேர்முதுவன்முதம்பெற்றுவந்தேனென்னமுர்ச்சைதெளிந்
தருந்தாவமுதமுருந்தினன்போற்பல்காற்கேட்டுமகமகிழும்.

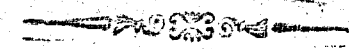
(இ-ள்) திருந்தார்-பண்டருடைய—மெனவி - மருடத்தினுள்ள—
மணி-நவமணிகளை—உரிஞ்சி-செய்தது—திகழும்-விளங்காநின்ற—
மூல்-வீரக்கழலையுடைய—கால்-பாதத்தையும்—தேர் - மகாரத்தையா
முடைய—வேந்தே-அரசனே—வருந்தேல் வருந்தேல் - வருந்தாதே
வருந்தாதே—நீ-(இப்படிப்பட்ட) நீ—வேண்டின்-பெறவிரும்பினால்—
வாராதன்வும்-(உனக்குக்) கிடையாதபொருள்களும்-உள்கொல்-(உனக்
கத்தி) வுண்டோ—முருந்தேர்-மணிகளைவிடபோலும்—முதுவல்-பந்த
ரையுடையதமயத்தியினது—முதம்-முத்தத்தை—பெற்று-அடைந்து—
வந்தேனென்னும்-வந்தேனென்றவளவில—அருந்தார்-(முன்)னுண்ண
பட்டிலாத—அமுதம்-தேவாயிரத்தனை—அருந்தினவன்பால் - உண்
டவன்பால்—முர்ச்சைதெளிந்து - முர்ச்சைதீர்ந்து—பலகால்-பலத
டும்—கேட்டும்குட்பான்—அகம்-உள்ளத்தின்கண்—மகமும்-கவிர

பான்—எ-று. (கருத்து) களச்சக்கிரவந்தியேவருந்தாதேவருந்தாதே
வேண்டினால்வாராதபொருள்களுளவோதமயத்தி திருமுதம்பெற்றுவன்
தென்னன்றின்னஞ்சொன்னவுடன்முர்ச்சைதெளிந்தேமுர்ச்சைகள் பல
கால்கேட்டுமனமகிழுவான் என்பதாம். (112.5)

அன்னமுரைத்தவின்கொல்லினுவி தாங்கியதோடு
பின்னுமடமான்போழ்குபெருகுதுயரும்வன்மயியது
மின்னு முரைத்தியுரைத்தியெனுகேட்டிவகிவ்வாரிவனிருப்ப
மின்னுண்மருங்குதுயரமுமல்லினந்தவாறுமவிளம்புவாம்

(இ-ள்) அன்னம்-அன்னத்தினால்—உரைத்த - சொல்லப்பட்ட—
இன்கொல்லின்-இனியசொற்களால்—துவி-உயிரை—தாங்கிபொதுத்
திருந்து—பின்னும் - (அதற்குப்) பின்னும்—மடமான் - இளமைபொ
ருந்தியமான்போல்வனது—போழ்கும் - பெரியவழங்கையும்—பெரு
குதுயரம்-(காமத்தால்வளிர்த்ததே) - வளர்கின்றதுன்பத்தையும்—விள
ம்பியதும் - (தன்னைக்குறித்துஅவளாற்) சொல்லப்பட்டசெய்தியையு
ம்—இன்னும் - இன்னமும—உரைத்தியுரைத்தியென - சொல்லுகொ
ல்லென்—கேட்டு - வினாவிக்கொண்டு—அதோடு - அவ்வன்னத்
தோடு—இங்கு - இவ்விதத்தே, இவ்வாறு - இவ்விதமாக—துவன்-
அகளை—திருப்ப-திருக்கும்போது—(உண்டாகி, மின்-மின்போலு
ம்—நுண் - துண்ணிய—மருதகுல் - இடையையுடையவளாகியதம
யத்தியினது—துயரமும் - துன்பத்தையும்—மேல் - பின்பு—வினந்த
வாறும் - நடந்தசெய்தியையும்—விளம்புவாம் - (யாம்) சொல்லுவாம்
—எ-று. * தொல்காப்பியம்-வினையியல்-உச-கு அவற்றுள்-முண்ணிலை
க்கினவி - இலையாபென்-வருஉ முன்று, மெய்ப்பத்தோன்று மொருவ
ற்குமொன்றற்கும் - இவ்விதியால் உரைத்தினன்று - முன்னிலையா
ருமையிக்வினகுதி (கருத்தி) அன்னஞ்சொன்ன துனியசொற்களால் ந
ளமகாராசுணன்ன உயிரைவிடாதிருந்துதமயத்தி யென்னசொன்னுளி
ன்னஞ்சொல்லுசொல்லென்றுகேட்டுளெனிருக்கத் தமயத்திபடு அய
ரத்திசு சொல்லுவாம் என்பதாம். இதுபுராணிகர் கூற்றும். (112.6)

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம் முற்றியது.

— * —

(இ)ன் கீழ்-தருங்குவனமலாபொலும்-ஒன்-ஒள்ளி-கள்ள-
கள்ளாணவை-லார்-தாண்டாமழிதிசுற-புனல்-கீரை-தொதிந்
து-பொழிந்து-மை-அஞ்சனத்தை-மறந்த-மறந்தை-மை
கைகள்ளாணவை-யாழ்-வினை (யாசித்தலை) -மறந்த-மறந்தை-கூட-
ல்-கூடற் (சுழிக்கை)-எண்ணிதொட்டு-தெண்ணி-மெல்-மெல்லிய
-விளகன்-விளகாணவை-கன்னினை-வாழை-பொம்மல்-பொ
வையுபொருதிய-வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற-முலைத்த-ம்-
முலைகளினிடங்களானவை-கலன்-ஆபரணங்களை-அழகத்-கீத்தன
-அம்-அழகிய-மெல்-மெல்லிய-ஒளி-கூந்தலானது-பூ-மலரை
-மறந்து-மறந்து-தொந்தது-தளந்தது-உள்ளம்-தெஞ்சமானது
-ஆர்வமோடு-ஆசையோடு(கூடி)-அழிந்தது-நிலைகெட்டது-எ-நா
க-தன்மையலங்காரம்-பண்புந்தொழிலும்-பயனுமென்றிவற்றி-கொண்
டும்-பலவும்பொருளோடு-பொருள்புணர்-தொப்புமைதோன்றச்செ
ப்புலதுவமை-இவள்தியால்-கீலவொண்கண்-என்றதுபண்புவுறையல்

நீதாரர் (கருத்து) தமயந்தி கண்கள் மமமறந்தன - கைக்களைவினை
மறந்தன - விசில் என் கூடற்ருறியெண்ணிவாழ்வு - முலைகள் ஆபரணங்க
ளை நீத்தன - கூத்தல் பூமறந்துகொந்தது கொஞ்சமாநை யிலழிந்தது - எ-ம்.

முழைமதர்க்கணமுலைகள் செய்யமாப்பனைத் துமென்மைகே
நீழைபுகப்பெறாது விமரி யேற்பெறக்கூர்ந்ததாற்
கழைகுழைத் துமாரவெய்த உணையினுள்ளமுடுபெய்
துழைவதற்கிடம்பெறாது கொய் துதைத்தாமிருமால்

(இ-ள்) மழை - குளிர்த்திவொருத்திய - மதர் - செருக்கையுற்ற -
கண் - கண்களையுடையவன் து - முலைகள் - முலைகளானவை - செய்ய
செய்ப்பாடிய - மாப்பனைத் தும - மாப்பிடமுழைதயும் - மென்மைகே
நீ - மென்மையுநீர்மையுமொருத்திய - இழை - ஒருநாளும் - புக - அ
ழைத்தற்கு - பெறாதுகந்திலையாக - விமரி - பருத்து - ஏர்பேற - அழ
குபெற - கூர்ந்ததால் - வெள்ளினதால் - கழை - கருப்புவில்லே - கு
ழைத்து - வளைத்து - மாரன் - மனமதனால் - எய்த - செலுத்தப்பட்ட -
கணையின் - அம்புகளால் - உள்ளம் - செஞ்சுமானது - ஊடுபெயர் - க
ள்ளுநடை - துழைவதற்கு (அவ்விருமுலைகளுக்கும்கதிலே) புகுந்
துவெளிப்படுத்தற்கு - இடம்பெறாது - வழிபெறால் - கொய்து - சிறிது
- உதைத்து - (அவற்றினடியையு) யுதைத்து - மீளும் - திரும்பிவிடும் -
எ-ம் (கருத்து) தமயந்தி முலைகள் மிகவும் பூரித்ததால் மனமதபாணத்தை
காமமற்றிருப்ப - என்பதாம்.

(இ)

சுழித்தகூடல்கூடுறுதுகீர் சொரிந்துகாடொது
மழித்தகண் கடுமி லுமலேலையணிதயங்குமார்பகத்
திழைத்தவரமுலைகளைப்பவெய்துபோழ்திலிழைவனை
கீழித்துகீரடக்குமாயமென்கொலென் க மெலியுமால்

(இ-ள்) சுழித்த - சுழிக்கப்பட்ட - கூடல் - கூடற் (குழியானவை) கூ
டுறுது கூடாமற்போக - கீர் - நீரை - சொரிந்து - பொழிந்து - காடொ
தும - தினத்தோ டும் - அழித்த - கெடுத்துக்கொண்டுவந்த - கண்கள் -
கண்களே - துயிலும் - துளரப்பெறுகின்ற - வேலை - காலத்திலே - அ
ணி - ஆபரணங்களால் - தயங்கும் - விளங்காநின்ற - மாப்பகத்து - (என்)
மாப்பிலுள்ள - இழைத்த - தேயக்கப்பட்ட - ஆம் - சந்தனத்தை யுடை
ய - முலை - என் முலைகளை - தினைப்ப - தழுவ - எய்துபொழிதல் - அடை
சின்றசமயத்தில் - விழித்து - இமைகொத்திறத்து - கீர் - கீழ்க்கள் - இ
ழைவனை - (என்னுடைய) தலைவனாகிய கனராஜனை - அடக்கும் - மறை
க்கின்றதாகிய - மாயம் - வஞ்சகத்தையானது - என்கொலென்று
எத்தன்மைத்தாருமென்று சொல்லி - மெலியும் - தளர்வாள் - எ-ம்
தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாட்டியல் - து - இளவெயிழுவேயன்கவேவது
மை மெய்நிறினில் கொள்ளையழைக்காக்கே - இவ்விதியால்மெலி
யும் - என் து அழைக்கையாகிய - மெய்ப்பாட்டையத்துணை (கருத்து)
கண்மனெகித்திரையிலே கண்ணைக்கூட்டு சாயத்திலே விழித்துக்கொ
ண்டு அத்தகையையடக்கும்வஞ்சனை யென்னவென்பாள் என்பதாம் (அ)

கைக்களைப்படைவனையாவி வாட்டமாரன்வாரசிலை
பூட்டியெய்தபுகழிதைத்தபுகழ் துறழ்த்துதென்றல்பேர
நீட்டுகின்றகாமவெந்தழற்சிழைப்பெயிரியெழ
மூட்டிமெலெழுந்ததாருகெட்டுயிர்ப்புமுடிவினை

(இ-ள்) கெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது - மாரன் - மனமதனால்
ய (வேட) னுனவன் - வான் - வானபோலும் - தட்டம் - விசாலம் - பொருந்
திய - கண் - கண்களையுடையவனாகிய - மாரன் - மாரன் - ஆவி - உயிரின் க
ண் - வாட்ட - வருத்தத்தற்கு - வாரசிலை - கெடியவில்லிலே - பூட்டி -
தொடுத்த - எய்த - செலுத்தப்பெற்ற - புகழி - அம்புகளானவை -
தைத்த - தைத்ததாலாகிய - புழை - துளைகளில் - துழைத்து - ஒருவரு
மறியாமற் புகுந்து - பேரம் - சென்று - நீட்டுகின்ற - (உட்பாகச்) சேர்
க்கப்படுகின்ற - காமம் - காமமாகிய - வெம் - வெப்பம்பொருந்திய -
தழல் - கெருப்பினது - குழம்பை - செறிவை - எரியெழ - எரிய - மூ
ட்டி - மூள்வித்து - முடிவின் - (அச்செய்கை) முடிவில் - மேல் - புறத்
தே - எழுந்தது - புறப்பட்டதாகிய - தென்றல் - தென்காற்றை - ஆரு
ம் - ஆரும் - கெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது - எ-ம். * இலக்கணத்திற்
பெருமூச்சானது மனமதபாணத்தைத் துழையிலே தென்றல் காற்றா
னது அழைத்தக்கிணியை மூள்வித்து மெலெழுந்ததற் கொப்பாடும்
என்பதாம்.

(அ)

செயிர்ப்பின்மாரனெய்வாவி யில்லையுண்டுசிறிதொது
வாயிர்ப்பவாடிவிசுவெம்மையழவின்முழ்கியருளுநம்
பயிர்ப்பில்கோதைகெஞ்சுணைகள் பரிவினெடுமழனுநெட்
டுயிர்ப்புரைத்ததோடுகரு முற்றதுத்தரீமெல்.

(இ-ள்) மாரன் - மனமதனால்வன் - செயிர்ப்பின் - கோபத்தினால்
- எய்ய - (அம்புகளைச்) செலுத்த - ஆவி - உயிரானது - இல்லை - இல்
லையெனவும் - உண்டுகிறிதென - சிறிதுண்டெனவும் - அயிர்ப்பு - ஐய
வகொள்ள - வாடி - தளர்ந்து - விசயம் - விசயமாகிய - வெம்மை - வெ
ப்பம்பொருந்திய - அழவின் - கெருப்பினுள் - முழ்கி - முழுகி - அரு
ர் - வருத்தத்தை - உறும் - அடைந்த - பயிர்ப்பில் - அருவருப்புக்குண
மிழந்திருக்கிற - கோதை - மன்கையினது - கெஞ்சன் - கெஞ்சத்தினு
ருண்டாகிய - கோய்கள் - நோய்களை - பரிவினெடும் - இலக்கத்தினாலே
- அழலும் - குறிப்பொருத்திய - கெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது -
உரைத்து - சொல்லியதனால் - மேல் - (அச்செஞ்சத்தின்) மேலிட்டது
ள்ள - உத்தரீயம் - உத்தரீயமானது - கடுக்கம் - கடுக்கத்தை - உற்ற
தோ - அடைந்ததோ - எ-ம். ஐயாரம் உற்றத்திற்கு கூட்டப்பட்டது (கரு
து) தமயந்திகெஞ்சுகோய்களை கெட்டுயிர்ப்பானதுகாட்டியது - எ-ம்.

மையரிக்கணவதன பங்கைவடிவமைத்திறடிச்
செய்யபங்கையங்குண் மிழிந்தசெய்யகடிகொலோ

மலையிலெற்பு பிரித்தொந்தாதம் வாசநா ஹுமாரமு
மலைகடற்பிறத்திலங்குமணிகொள்கோவையாபுமு
முலையின்வெப்பினிநாதி முமுனையம்புதைத்தலாத்
சிலைமதற்குவெருவியிசனுருவெடுத்தல்கிவனுமே.

(இ-ள்) மலையிலெற்பு - பொதியமலையினால் - உயிர்த்து - தரப்பட்ட
இ-ஓர் காந்தம் - ஒருகாதமளவாக - வாசநா ஹும் - வாசனைசெய்யுகின்ற -
ஆமும் - சந்தனமும் - ஆலை - ஆலைகையுடைய - கடலின் - கடலின்
கண் - பிறத்து - உண்டாகி - இலங்கு - விளங்காநின்ற - ஆணி - அழ
குகொள் - கொண்ட - கோவை - வடக்களிலுள்ள - ஆமும் - முத்
தகாநாம் - முலையின் - முலைகளது - வெப்பின் - (காமசுர) வெப்பத்தி
னால் - நீந்தாதி - சாம்பலாகி - முமுனையம் - (தமயந்தியை) விடம்புமு
ழையம் - புதைத்தலால் - மனமததலால் - (தமயந்தியை) விடம்புமு
ழையுடைய - மதற்கு - மனமததலால் - வெருவி - அஞ்சி - சசன்
தாமசியனது - உறுது - வடிவத்தை - எடுத்தல்கிவனுமே - எடுத்தவன்
போலும் - ஈ.று. (கருத்து) சந்தனமும் முத்துக்களுக்காய்த் திமுலையெ
ப்பத்தினாலே நீருகித்திருமேனிமுமுழையுமனமததலால் மனமததலா
க்குப்பயந்து சிலைப்போலவடிவெடுத்தாள் போலுமிருந்தது - ஈ.ம். (1)

வளைத்தடக்கைவெண்மைதீரவாரமேல்லவாத்ததிந்
பு பொறித்தவாசநீர்நிறைத்துமுத்தனிக்நிறெவ்வியான்
துள் தத்திகடாரகைக்குலங்கொடுமொய்த்துமா
துலையையார்வமோடு காணவந்தொத்ததே.

(இ-ள்) வளை - வளைவல்லவாத்ததிந் - தடம் - பொரிய - கை - கை
யவளது - வெண்மை - (காமசுர) வெப்பமானது - தீர - நீங்க -
சந்தனத்தால் - மேல் - (மார்பின்) மேல் - வளைத்து - (கலை) கொள்
அகில் - அகலவில் - தெளிந்த - தெளிந்த - வாசநீர் - பனிநீரால் -
நிறைத்து - நிறையாதி - முத்து - முத்துக்களை - அணிந்ததெல்லாம் -
(சுற்றிய) மணிந்தமையா லுண்டாகிய அழகானது - மாது - தமயந்தி
யின் - உளத்து - கொஞ்சிலிருக்கின்ற - வேலை - மனமதனை - ஆர்வ
மோடு - ஆசையோடு - காண்பார்க்க - வான் - ஆகாயத்திலே - முலைத்
தீ - நோனறுகிற - திங்கள் - சந்திரனான - தாசனக்குலங்கொடு -
உடுக்கட்டங்களுடனே - மொய்த்து - நெருங்கி - வந்தது - (அங்கு) வ
ந்திருத்தலாலுண்டாகியவழிசை, ஒத்தது - சிவந்தது - ஈ - ஹ. (கருத்
து) தமயந்திமார்பிலிருந்தனத்தைவந்தது பனிநீரை விட்டு முத்திடுக
லையணித்த அழகானது சந்திரன் நடந்திருக்கொடு தமயந்தியுள்ள
நதுமனமதனைக்காணவந்ததை ஒத்திருந்தது என்பதாம். (10)

பூசநந்தமெய்யினிற் பொருக்கெழுந்துநீந்தன
வீசமாலவட்டகொஞ்சில் விரகவெய்யைமுட்டின
வாசம்வீசெட்டுயிர்ப்பின் மாலையினுளாடின
வனையோயின் வெண்மைதன்னையுற்றலாகுமென்கொலாம்.

(இ-ள்) பூச - பூசப்பட்ட - சாந்தம் - சந்தனங்களை அணிவி - மெய்
யினில் - உடம்பின்கண் - பொருக்கு - பொருக்காக - எழுந்து - எழுந்
தி - தீந்தன - கரிக்கண் - வீசம் - வீசப்பட்ட - ஆலவட்டம் - விசிறி -
களானவை - கொஞ்சில் - கொஞ்சிலுள்ள - விரகம் - விரகத்தாலாகிய -
வெண்மை - கொருப்பை - முட்டின - முள்ளித்தனை - மாலையினுளாடின
வை - வாசம் - வாசனையை - வீசம் - வீசுகின்ற - வெட்டுயிர்ப்பின் -
பொருமுச்சினாலே - தீந்து - கருகி - வாடின - புலந்தன - ஆசையோ
யின் - காமமோயினது - வெண்மைதன்னை - வெப்பத்தை - ஆற்றலாகுமோ
கொல் - (ஒருவா) லாற்றலாகுமோ - ஈ.று. (தொல்காப்பியம் - வினையால் -
அ - ஆவ்வெனவருபுமியுதி - மப்பான்முன்றேபலவற்றுப்பார்க்கை - இ
வ்வியால் தீந்தன என்றதன் ஆகவீறுபலவின்பார்க்கை) (கருத்து)
சந்தனங்கள் தீந்தன - ஆலவட்டங்கள்கினியை - முட்டின - பொருமுதற்
மாலையினுளாடின ஆகையால் காமாக்கினியைவிடக்கலாகுமோ - ஈ.று. (1)

ஐயரிக்கண்மாதின்மெய்யமுன்றவெய்யையாற்றலாத்
தொய்யில்வெம்முலைப்புதைத்ததே தாவிழந்தாமரை
மையன்மாமத்தயானை என்மனநிவ்வாறுதன்
கையினுறபிடிப்பெனென்று காட்டுமாறுபோன்றவை.

(இ-ள்) ஐயரி - பஞ்சவரிகள் பொருக்கிய - கண் - கண்டனையுடைய
- மாதின் - மனகையினது - மெய் - உடம்பின்கண் - அழகு - கருகின
- வெண்மை - (காம) வெப்பத்தை - ஆற்றலா - பொறுக்கப்பட்ட - மலர்
தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தையுடைய - வெம் - விருப்பஞ்செய்யுகி
ற - முலை - முலைகளை - புதைத்த - கருகியமுக்கின்ற - மெய் - தோ
யி - இகழ்களானவை - அவிழ்த்த - விரியப்பெற்றன - அழகிய - தாம
ரை - தாமரைகள் - மையல் - மயக்கத்தைத்தருகின்ற - ம - பொரிய - ம
தத்த - மதம் - மொருத்திய - யானை - யானையை - களன் - களான
வன் - மனந்து - (உன்னை) விவாகஞ்செய்து - இவ்வாறு - இவ்வ
ண்ணியை - தன்னுடைய - கையினால் - கைகளாலே - பிடிப்ப
னென்று - பற்றுவா - காட்டு - காட்டுபோன்ற - காட்டுந்தன்மை
யைப்போன்ற - ஈ.று. - வ - அசைகிலைவிரிகோழியமேற்கொள் - ரு - வ
ழிவேவண்ணமொளிதன்மையென - கொடிவண்ணி - னென்கியவொப்
பே இவ்வியால் - உட்புலவிடையமறிக (கருத்து) தமயந்திமுலைகொப்பா
ந்தியால் அமுக்கப்பட்ட தாமரைமலர்களானவைநான் வலாகுறிய
து அலன்மையாலிவ்வாறு பிடிப்பானென்று காட்டல் போன்றிருந்தன
என்பதாம். (10)

குாவலிழந்திகோலதவாண்முகம் குளிர்த்தகிக் கொன்
துருகியிடுகாந்தநீருகுப்பவெய்யிழைசெய்வா
ளிரவுதிங்களை ஈபர்மறைத்தெழுந்தவிரையும
வருதலின் திரிவிக்காத்தமழல்வெதவனவாறென

(இ-ள்) அவிழ்த்த - மலர்ந்த - குரவு - குராமலர்களைக்கொண்ட -
கோதை - கூந்தலையுடையது - வான் - காந்திபொருத்திய - முகம் -

முகத்தை—குளிர்ந்த—சீதனம்பொருந்திய—திருவெள்ள—சந்திரனென்று (மயங்கி)—இருந்துகாந்தம் (தனக்கிடமாயிருக்கிற) காந்தமானது உருகி உருகி—நீர்—நீரை—உருப்பெயரிய—வெம்பி—வெந்து—இரவு—இரவில்—திருவெள்ள—சந்திரனென்று சொல்லப்பட்டு—பேர்மறைத்து—சூரியனென்றிருக்கின்றியற்பெயரைமறைத்து—எழுந்த—உதயாராகிக்கொண்டிருந்த—இரவியும்—சூரியனும்—வருகின்றி—வாசுகிருந்த—இரவிகாந்தம்—இச்சூரியகாந்தமானது—அழல்வது—இவைப்பொழிவது—என்னவாவதென—என்னகாரணத்தினாலென்று—உவாசெய்வாள்—சொல்லுவாள்—எ—அ—(கருத்து) தமயந்தியா என்னகாமயிருதியால்சந்திரனைச்சூரியனென்று—சந்திரகாந்தத்தைச்சூரியகாந்தமென்று—நீர்பொழிந்ததைப்பொழிதலென்றுஞ்சொன்னுள்ளபதாம். (1)

உருவிலாவெதிர்த்துவெய்யகண்ணல்கிறகுனித்து—
நுணவெண்ணிறத்தசோகவனலயம்பிறைத்தலும்
புரிமம்பிரங்குசொல்லிபுருவில்குனித்து—
வருணவாளினிதிதல்போன்றழைக்கணம்பிறைக்குமே.

(இ-ள்) உருவிலான—மன்மதனுனவன்—எதிர்த்து—மூன்று—வெய்ய—கொடிய—கண்ணலில்—உருப்புநிலை—குனித்து—வளைத்து—உடன—உடனே—அருணவெண்ணிறத்து—சிவப்பாகியவெள்ளியதிருந்தையுடைய—அசோகம்—அசோகமலர்களாலாகிய—அனலவம்பு—ஆக்கினைய—ஸ்திரத்தை—இறைத்தலும்—செலுத்தியவளவில்—புரி—கட்டையுடைய—ரம்பு—(வீணையினது) தந்தியானது—இரங்கு—இரங்கப்பெறுகின்ற—சொல்லி—சொல்லையுடையவள்—புருவில்குனித்து—புருவமாயிலில்லை—குனித்து—வளைத்து—நீர்—(அவ்வாகினையாஸ்திரத்து) செதிராக—வருணவாளி—வருணஸ்ரீதனை—விதிதல்போல்—செலுத்துதல்போல்—மழை—குளிர்ச்சிபொருந்திய—கண்—கண்களால்—அப்ப—நீரை—இறைக்கும்—பொழிவாளானாள்—எ—அ—(கருத்து) மன்மதனாகியாஸ்திரத்தொடுத்தவளவில்தமயந்திபுருவமாகிய—விடிலைவளைத்துக்கண்ணாசிரியவருணஸ்ரீவகளைத்தொடுத்தாள் என்பதாம். (1)

தாயிடுக்களவென்குடைக்கருப்புநிலைவெதொடுமலர்ச்
சேய்தேறல்வருணவாளிமுனிவினிறச்செலுத்தலும்
வெணயவென்றோளிணுவெறுமபியுள்ளமவிமமுறா
வாயுவாளிபோலவெட்டுயிர்ப்பெறித்துவாடுமே.

(இ-ள்) தாய—பரிசுத்தமாகிய—திடிகள்—சந்திரனாகிய—வெண்குடை—வெள்ளைக்குடையபு—கருப்புநிலை—கருப்புநிலையுமுடைய (மன்மதனுல்)—தொடு—தொடுப்பட்ட—மலர்—மலர்களது—சேய்தேறல்—செய்தேறிய—வருணவாளி—வருணஸ்ரீதனை—முனிவினில்—கொபத்தல்—செலுத்தலும்—செலுத்தியவளவில்—வெணய—மூங்கிலை—வென்ற—ஐயித்த—தோளிணுள்—தோள்களையுடையவன்—வெறுமபி—வெம்பி—உளம்—உள்ளத்தில்—விமமுறா—வருந்தி—வாயுவாளிபோல்—வாயுவாஸ்திரத்தைச்—செலுத்தல்—போல்—வெட்டுயிர்ப்பு—பெருமூச்சை

—எதிர்த்து—விட்டு—வாடும—சொர்வாளானாள்—அ—அ—(கருத்து) மன்மதனுனவன்மலர்த்தெனுகியருணஸ்ரீவகளைத்தொடுத்தபோது—தமயந்தியானவள்பெருமூச்சாகியவாயுவாஸ்திரத்தொடுத்தாள்—எ—அ—(மக)

காதுமந்தையிருளங்கொடுத்துவெம்புகாமகோய
சேதுகிள்ளிலிந்தென்கொழைவையப்பிரிந்ததா
லாநனிர்துமலிகவெம்மையழல்வெடித்ததன்முகோ
னீரணிந்தகடவுளுக்குநெறிநிற்குணுகே.

(இ-ள்) காது—(என்னிடத்திருந்தவைக) சொல்லுவின்ற—மங்கையிர்—மாதோ—உளம்—(என்) னுள்ளமானது—கொதித்து—கொதிப்புத்து—வெம்பு—வெம்புத்தருக்குக் காமமாகிய—காமகோய—காமகோயின் (கொடுமையை)—கேதுகிள்ளிலிர்—ஆதிரின்நீரில்லை—இது—இது—என்கொல்—என்னபேதைமை—கீழ—விழுவைய—அணிந்த—பூசிய—கூட்டி—ருக்கு (பரமசிவனுக்கு—கொற்றியில்—கொற்றியினிடத்து—கண்ணுனது (கருப்பு) கண்ணுனது—சேவியை—(தன்) மனைவியை—பிரிந்ததால்—நீங்கியதால்—ஆறு—மங்கையை—அணிந்தும்—மூடி—மீள—(மேலே) தரித்தும்—வெடித்தது—(அக்கொற்றியைப்பிரித்துநீர்வாயிதழிதான்—சீரகம்—காமமாகிய—வெம்மை—வெப்பத்தைபுடைய—அழலன்—அகால்—கொருப்பன்றே—எ—அ—(கருத்து) பெண்களேகாமக்கனற்கொடுமையைக்கொற்றியிலில்லை—சிவனுமையப்பிரித்ததால்—கண்ணையத்தரித்தும்—ஆக்காமாக்கினிகொற்றிக்கண்ணுக்குவெடித்ததல்லவோள்—எ—அ—(உயி)

மண்ணைமத்ததிஞ்சொலிப்பழிப்பதென்னோநிலத்
துண்ணயத்தலைவரவியினுயிரையன்னமாதா
சொண்ணுதின்றகாமமென்னுமெரியுற்றகுலெங்கு
தண்ணிதென்மூழ்த்தியித்தவெம்மையைத்தணிப்பரால்.

(இ-ள்) மண்—மத்ததிஞ்சொலிப்பழிப்பதென்னோநிலத்—துண்ணயத்தலைவரவியினுயிரையன்னமாதா—சொண்ணுதின்றகாமமென்னுமெரியுற்றகுலெங்கு—தண்ணிதென்மூழ்த்தியித்தவெம்மையைத்தணிப்பரால்—(இ-ள்) மண்ணைமத்ததிஞ்சொலிப்பழிப்பதென்னோநிலத்—சொலி—சொற்களையுடையவோ, பழிப்பது—பழிப்பதற்குக்காரணம்—என்ன—யாது—மாதிலத்து—பெரியபூமியின் கண்—உ—உள்ளத்தில்—கயந்த—நிகும்பப்பட்ட—தலைவர்—(தன்) கணவரானவன்—வீயின்—இறக்குபோனல்—உயிரையன்ன—(அக்கணவ) ருயிர்போலும்—மாதார்—மங்கையரானவர்—என்னுதின்ற—சித்திக்கப்படுகின்ற—காமமென்னும்—காமமாகிய—எரியுற்றகு—கெருப்புக்கு—வெந்தழல்—வெப்பம்பொருந்தியகெருப்பானது—தண்ணிதென்—குளிர்ச்சியதாயிருக்கின்றதென்—முகினைத்து—மூழ்கி—(இக்கெருப்பினுள்ளே) மூழ்கி—அத்தவெம்மையை—அக்காமகெருப்பின்வெப்பத்தை—தணிப்பர்—கீக்குவார்கள்—எ—அ—(கருத்து) மாதர்களே உலகிற் பெண்கள்தங்கள் கணவர்களிறந்தபோது காமாகினிக்குப்பயந்தல்வாதிப்பாய்கிறார்கள்—என்பதாம். (உக)

என்றுகடறிதுழைதுகப்பிழங்கொலென்னவோனாகி
குன்றுபோலெழுந்தவீங்குகொம்பெழுந்ததம்

பொன்றயங்கு உ பசலைபொற்பம்மர் கோய்பொறுக்கலர்
மன்றலோதி அயருழந்தாமிதியங்கு காலையில்

(இ-ள்) என் னு கூறி-நான் து சொல்லி—துணை—துணைலிய—நாப்
பு-தினையானது—இதுமென்ன—ஒடி-யுமென்ன—இனம் - இனமாகிய
—மணி-மணிகளின்மயமாகிய—குன்றுபோல்—மலைபோல்—எழுத்து-
உயர்ந்து—வீங்கு-பருத்திருக்கின்ற—கொம்மை - இளமைபொருந்திய
—வெம்-வீருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலைந்தபம் - முலைகளினிடங்கள்
—பொன்-பொன்போல்—தயங்கு-விளங்காநின்ற—பசலை - பசப்புநிற
த்தினால்—பொர்ப்ப- (தம்மை) மூடிக்கொள்ள—மம்மர்கோய் - காமகோ
வைய—பொறுக்கலா-பொறுமல்—மன்றல் - காண்பொருந்திய—ஒதி
கைத்தலையுடையவன்—துயர்-துன்பத்தில்—உழந்து - வருந்தி—மதிய
ங்கு-அறிவுகலங்கப்பெறுகின்ற—காலையில்-காலத்திலே—எ-து - இவ
க்கணத்திரட்டி-புணரக்காலையின்பொன்பசலைபாயும் (கருத்து) தயங்கி
யானவன்காமவிகாரத்தைச்செய்யாமல் அறிவுகலங்குங்காலத்தில்- என்
பதாம்.

(உ.உ.)

கையதுண்மருங்குல்காம உ வெம்மைபந்துகாண்மலர்
கையிலருகாண்முகங்கருந்தடங்கண்மெல்லறத்
துய்யபங்கயத்தொடிகடுக்கொலென்னவெண்ணியோ
வெய்யவன்கருங்குக்கிலைபுக்கொளித்ததே.

(இ-ள்) கையும்-தேய்கின்ற—துண்-துண்ணிய—மருங்குல-இடை
கையுடையவன்—காமம்-காமத்தினது—வெம்மை - வெப்பத்தை
—பந்து-கொண்டிருக்கின்ற—கை-கைகளும்—இலங்கு - விளங்காநின்
ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகம் - முகமும், கரு-கரிய, நடம்-விசால
ம்பொருந்திய—கண்-கண்களும்—மெல் - மெல்லிய—அடி - அடி. கரு
வாகிய—காண்மலர் - அன்றுபுத்த—துய்ய - பரிசுத்தம்பொருந்திய—
பங்கயம் - தாமரைமலர்களை—தொடிக - தொடரால்—கடுமென்ன-
கடுமென்று—எண்ணியோ-நினைத்தோ—வெய்யவன்-சூரியனுனது—
காம்-(தன்) கிணமாகியகைகளை—கருக்கிச்சூடுகிக்கொண்டு—வெலை-
மேற்கடலுள்ளே—புக்கு - முழுதி—ஒளித்தது - மறைந்தது-எ-து - உ
தொல்காப்பியம்-எச்சவியல்-யள-சூ - அவற்றுள்ளேவந்துமைத்தொனக
யேவேற்றுமைபியல்-இவ்விதியாலவிவம்மைபந்துதிதில்புருபுதொக்
கது(கருத்து) சூரியனுனவன் தமயந்தியிலுடைய அவயவத்தாமரைகளை
த்தொட்டால்கடுமென்றுநினைத்தோ அஸ்தமா னுமாயினுள்ளவரும்
இதுபுராணிகர்கடறு.

கைக்கிளைப்பட்டலம்.

முற்றிற்று.

சா.க.சு.

மாலைப்பட்டலம்.

இப்பாடலத்தான்முன்சொல்லப்பட்டதயங்கியின் காமநோயி
ருந்தருக்காரணமாகியகாலையில்வாவுசொல்லப்படுகின்றது.

கவிநிலைத்துறை.

ஒன்றையாழியான்படெனவுழப்பதகிறவன்
கற்றவார்க்கிரக்கமித்திறுக்கிதொதுங்கித்து
முறையுமுலைவெட்டுவிர்ப்பெறிதலாக்மொத்துண்
டமறுவீழ்த்தொற்குடநிசைக்கடலுளாழ்த்துவே

(இ-ள்) ஒன்றையாழியான்-சூரியனுனது—படமென் - (தனக்குக்)
காற்றாறுபாக—உற-உறப்பெற்ற—பகல் - பகலாகிய—சிறுவன் - சிறி
யோனுனவன்—கற்றை-நிளர்-பிய—வாள்-வெடிய—கீர் - கிணமாகி
ய—கயிற்றினால்-கயிற்றைக்கொண்டு, விசெதும்-அகாயத்திண்கண்ணி
ட்டவளவில்—கதித்த-த-முந்தது—முறையு-முற்றது—முலை - முலை
கையுடைய தமயந்திய-வான்—கெட்டுவிர்ப்பு - பெருமூச்சை—எறித
லான்-விடுதவினால்—மொத்துண்டு-தாக்குண்டு—அம்று-(அக்கயி) மற்
று—வீழ்த்தபோல் - வீழ்த்தபோல்—குடநிசை - மேற்குத்திசையி
லுள்ள—கடலுள் - சமுத்திரத்தினில்—ஆழ்த்தது - (அது)முழுகிற்
து—து-வீழ்த்துள்ளதில்-துவங்கிருங்குறந்தது(கருத்து)பகலுள்ள
ஞ்சிவடிவகோசூரியனைக்காற்றடியாகக்கிணக கயிற்றாற்கட்டிவிட்ட
வளவில்தமயந்தபெருமூச்சால் அக்காற்றடியிற்று மேற்கடலில் வீழ்ச்
து முழுகிற்று-எ-ம்.

(க)

புதைத்தகாரிருப்பட்டமொழித்தித்தினைப்போது
முதித்தகிழ்த்தினைமகடபுணர்ந்தாயெனலுடிக
கொதித்ததுக்கற்றையெனவலத்தகப்பதவகொடுமே
துறைத்ததாலெனச்சுவாத்துவெய்யவனுடலம்.

(இ-ள்) புதைத்த-மறைத்த—காரிருள் - கரியவிருளாகிய—பட்டமா
பொர்வையை—முறித்து-கிணந்து—இத்துணைப்போதும்-இவ்வளவுகா
லமும், உதித்த (நீ) உதயஞ்செய்யப்பெற்ற—கீழ்த்திசை - கீழ்க்குத்தி
க்கிய—மகள்-மாதை—புணர்ந்தாயென் - கூடிக்கொண்டிருந்தாயெ
ன்று—மேற்றிசை-மேற்குத்திக்கிணய—அனங்கு - மாதான்வன்—உற
டி - பிணங்கி—கொதித்து-வெப்பமுற்று—அலத்தாம்-செம்பஞ்சு-சூ
ட்டப்பெற்ற—பதங்கொடு- அடிகளைக்கொண்டு—மேல் - வடிவத்தன்
மேல்—உறைத்தாலென் - உறைக்கப் பெற்றதுபோல—வெய்யவன்-
சூரியனது—உடலம்-வடிவம்—சிகந்தது-சிவப்பயனடந்தது-எ-ம்.

யவு

(5)

19

152

(四)

(இ.ன்) செம்ம - சென்றிதம்பெருந்திய - வெங்கடீர் - நுட்பின
 னன் - இறந்தனாம் - இறந்தவனில் - அபிஷேகம் - அபிஷேகத்தே
 சிறந்த-சிறப்பற்றிநுந்த - கொங்கொன் - கொங்கதல்கொண்டபெ
 ர் - பெரிய - ஸூரிவலிவதக்கு - சாயாதேவர்க்கு - மூட்டு - மூட்டப்படு
 ட - செத்தழலின் - செக்கெருப்பும்பாவ் - வெய்யகோதாய் - கொடியகு
 ணத்தநாய் - பந்து - ஸூரிக்கு - ஸூரிர் - ஸீவங்காநின்ற - செக்கவா
 ரெவ்வாணயான் - மெலிந்த - காமநேயரில்கூத்த - ஐயம் - ஐயத்து

(四)

51

(5)

⑤

(5)

(இ-ள்) பட்ட- உண்டாகிய-கார்-கரிய-இருள்- இருளையுண்டய-
களுக்கு-இவ்வாறு-போதா-வத-படா-படாத்த-தூசுகளெட்டி-
வட்டித்திருக்கலும், உள்ளன-இருக்கின்றதனாகிய-பொருளென

நான் களை—கவர்த்து—அபகரித்துக் கொண்டு—விவசென்று—நான்
பொகலில்லையென்று—நுளி—காந்தியை—விட்டு—விசி—இலவகு—விள
ங்காவின்ற—வெய்யவன்—சூரியனுள்வன்—தனது—தன்னுடைய, மெ
ல்லோலால்—மெல்லியவியினுலே, சுட்டி—சூரித்து—எங்கணும்—எவ்
விடங்களிலும், காட்டல்போல்—காட்டுதல்போல்—சுட்டிகள்—திப்பங்கள்
சுட்டிகள்—விளக்குவன—எ-று. (சுருத்து) சூரியன் எங்கடிக் கிணுமுள்
ளபொருகளைக் கவர்த்தெடுவென்று இரண்டிததுத் தன்வோலாறகட்
டிக் காட்டல்போல் பிரகாசிக்கின்றன. திப்பங்கள் என்பதாம். (௨௨)

மா வல ப் ப ட ல ம்

முற்றித் த.

நிலாதோற்றுப் படலம்.

இப்படலத்தால் அம்மலைக்குப்பின்வரும் நிலவினதுதோற்
றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிநிலத்துறை.

கெவ்வாவினை வின் டொடர் மந்தர் பிணித்துக்
கவ்வையிடுகெழக்கடவுளர்கடைந்தெங்கலைப்
பவ்வெவண்டையுயிர்த்தசெம்புணைமலான் முகம்போ
றெவ்வெவாண்டிப்பர்ப்பிரிதெழுந்ததுகங்கள்.

(இ-ள்) கடவுள்—தேவர்கள்—கெவ்—கெவ்விய—அராவிரை—வாச
கியென்னும்பாம்பை; விண்—ஆகாயமுட்கட்டை—தொடர்—அளவிய—
மந்தர்—மந்தரமலையின்கண், பிணித்து—சுழிநுகாட்டி—கவ்வைய—
யானது—மிக்கெழ—அகிரிக்க—கடைந்தெடுங்கலை—மதிக்குக்கால்
தில்—வெண்டுகை—வெள்ளிய அலைகளையுடைய, பவ்வம்பாறகடை
து—உயிர்த்த—சுறை—செம்புணை—செந்தாமரைப் பிஞ்சு—இலக்
குமியினது—வாள்—காந்திபொருங்கிய, முகம்போல்—முகத்தைப்போ
ல்—தெய்வம்—தெய்வத்தன்மையுள்ள—ஒண்டிர்—ஒளிபொருங்கிய
கண்களை—பார்ப்பு—விரித்து—திங்கள்—நிலவானது—மீது—ஆகாயத்
தின்கண்—எழுந்தது—உதித்தது—எ-று. (சுருத்து) திருப்பாறகடல்
கடையம்போது அகிழ்ந்திருக்கும் திருமுகத்தைப்போலுஞ்சுதி
ணதயமாயிற்று என்பதாம். (௨௩)

செறிந்தவாழ்கடற்செல்லவனவனழைச்சிறந்தாக்
குறைந்தவாருயிர்த்துணைவியர்பலருமுள்ளவன்
நிறைந்ததெண்டினை நீர்குடைந்தாடவினிகளி
யெறிந்தமென்மலர்ப்பந்தெனவெழுந்ததுகங்கள்

(இ-ள்) செறிந்த—மிருந்த—ஆழ்—ஆழ்ந்த—கடற்செல்லவன்—சுழி
த்திராசுணம்—அவனுழை—அவனிடத்து—சிறந்து—சிறப்பையடை
ந்து—ஆக்கு—அச்சமுத்திரத்தின்கண், உறைந்த—தங்கிய—நீர்—நிறைந்
த—உயிர்—உயிர்போன்ற—துணைவியர்பலரும்—பணைவியானவரும்—
உவ்வுவந்து—மனம்கிழந்து—நிறைந்த—நிறைந்தவையடைந்த—தெண்டி
ரை—தெளிந்த அலைகளையுடைய—நீர்—நீரில்—குடைந்து—குளித்து—ஆ
டலின்—வினையாடற்கண்—இகலி—பணைத்து—எறிந்த—விசிய—மெல்
மெல்லிய—மலர்ப்பந்தென—பூச்செண்டுபோல—திங்கள்—நிலவானது
எழுந்தது—தோன்றிற்று—எ-று. இரவியென்பதை வல்குதெனினுமொ
கமுக்குந்துசுமுத்திராசுண மவன்மனைவியரும் கோமெப்போதுவ
ர்கள் பணைத்தெறிந்த பந்தைப்போலு மெழுந்தது சந்திரன் என்பதாம்.

கதிர்செய்ந்திலக்கறங்குதெண்டிரைக்காதெறியு
முதிர்வணிக் கடல் முகட்டினிழ்ந்தோற்றொளிர்ச்சிகள்
விதியினமரிலையாந்துணைவியைவிகிசுட்டலையன்
வதுவையாற்றுவான்வைத்தபொற்குடமெனவயங்கும்.

(இ-ள்) கதிர்செய்—கிரணத்தைச்செய்தின்று—நீத்திலம்—முத்துக்க
ளை—கறங்கு—ஒதுக்கின்ற—தெண்டிரை—தெளிந்த அலைகளாகிய—காத்
து—கைகளால்—எறியும்—விசுகின்ற—முதிர்—முதிர்ந்த, பணிக்கடல்—கு
ளிர்த்திலையுடைய கடலினது—முகட்டினில்—உச்சியில்—முனோத்து
தோன்றி—ஒளிர்—விளங்காவின்ற—திங்கள்—நிலவானது—விதியின்
விதியினால், மாலையாம்—மாலையாகலாகிய—துணைவியை—பணைவியை
யிக்கு—மிருந்த—இருள்—இருளாகிய—தலைவன்—நாயகன்—வதுவையா
ற்றுலான்—மணக்குசெய்யும்பொருட்டு—வைத்த—கைக்கப்பெற்ற, பொ
ற்குடமென—பொன்னாகிய குடத்தைப்போல்—வயங்கும்—விளங்கும்
எ-று. (சுருத்து) சந்திரனாகியது இருளாகிய நாயகன் மாலையாக
மாகிய பணைவியைக் கவிராணஞ்செய்யும்பொருட்டு வைத்தகுடம்போ
லுமிருந்தது என்பதாம். (௨௪)

தென்னுதெண்டிரைக்காருங்கடலெழுந்தகவெண்டிங்கண்
புள்ளவாங்கணைமதனைப்பூப்புகளாட்ட
வள்ளிதழ்க்கருக்குகையெய்திகெணுமடந்தை
வெள்ளிவெண்குடமென்தினளாமெனவிளங்கும்

(இ-ள்) தென்னு—கொழிக்கின்ற, தெண்டிரை—தெளிந்தவலைகளையு
டைய—கருக்கடல்—கரியகடற்கண்—எழுந்த—தோன்றிய, வெண்டிங்
கண்—வெள்ளியசந்திரனானது, புள்—வல்குக்களானவை—அவாம்—விரு
ம்புகின்ற—கணை—மலர்க்கணைகளையுடைய—மதனை—மனம்தனைக்கு

0.5

கனிசெய்காமரேயங்கினைத்திடு மிவெணுங்கன்னி
கனிசெய்வெண்மநிலங்கிளர்வாண்முகமந்நுந்
தெனிலாங்கதிர்ந்தெறல்கொப்புளித்தலுஞ்சிந்த
வெள்ளிகொள்வாண்மகிழ்பூத்தென்கிளங்கிளவுக்கள்

(இ-ள்) கனிசெய்கனிப்பிணைச்செய்கின்ற—காமரேயம்—காமமாகி
நோயை—வினோத்திடும்—உண்டாக்கும்—இவ்வெணுங்கன்னி—இவ்வெ
ண்முகமந்நுந்நவன்—நனிசெய்க—குளிர்ச்சியைக்கொண்ட—வெண்
வெள்ளிய—மதி—சந்திரனாகிய—மலங்கிளர்—நன்மைகிளங்காழின்று—
கான்—காந்திபொருந்திய—முகமதனால்—முகத்தனக்கொண்ட—தெனில
தெனில—விலா—ஒளிபொருந்திய—கதிர்—கிரணமாகிய—தேறல்—மது
வை—கொப்புளித்தலும்—உமிழ்தலும்—சிந்த—சிந்திக்கப்பெற்ற—ந
னிசெய்க—ஒளியைக்கொண்ட—வான்—ஆகாயமாகிய—மகிழ்—மகிழ்மா
மாவது—பூத்தென—மலர்க்குதுபொல—உடுக்கள்—தார்க்குள்—விள
காழி—ஒளிசெய்தன—உ—து—(கருத்து) இவ்வாகியபெண்ணுணவன்சந்திர
னாகியமுகத்தைக்கொண்டுகிரணமாகியதேனைக்கொப்புளிக்கச் சிறப்பு
தருவாகாய் மகிழ்மாங்கள் பூத்தனபோலும் நட்சத்திரங்களுதயமாயின
பதாம். (க)

மன்னிருக்குறும்பெறித்தெழுவளிர்மதிச்செல்வன்
வெண்ணாமம்பலவாய்க்கன்குலாந்தேரிவெணயவேட்ப
வள்ளிவான்மகள்சிந்து வெண்பொரியெனவனமந்த
புள்ளிமீவினமகவிருவிகம்பிவிற்றொடித்த

(இ-ள்) அமைந்த—பிறந்த—புள்ளி—பொதிகளாகிய—மீவினம்
தாரவகாருடைய கூட்டங்களானவை—கன்—மிக—இருள்—இருளாகி
ய—குறும்பு—குறமலமன்னனை—எறிந்து—அழித்து—எழு—தோன்றிய,
களிர்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதி—சந்திரனாகிய—செல்வன்—அரசின
ன்குறமதுணவன்—விளையும்—மலர்கின்ற—ஆம்பல்—செவ்வல்லிப்பூவா
கிய—வாய்—வாயையுடைய—கங்குலாம்—இவ்வாகிய—தேரிவெணய—ம
ன்கையை—வேட்ப—மணஞ்செய்ய—வான்—ஆகாயமாகிய—மகள்—மா
தாவவன்—ஆள்—வைக்காலள்ளி—சிந்து—இறைத்த—வெண்பொ
ரிபென்—வெள்ளியபொரிகளைப்போல—அகல்—அகன்ற—இருளின்கம்பி
வில்—பெரியவாகாயத்தின்கண்—பொடித்த—தோன்றின வெண்பதாம்
உ—து—(கருத்து) சந்திரன்இவ்வெண்ணும் பெண்ணைமணஞ்செய்ய வா
காயமென்றும்பெண்ணுணவன் ஆள்வித்தூவிய பொரிகளைப்போல நட்ச
த்திரங்களுதயமாயினபதாம்.

திங்கள்வேந்துவெண்டாடகைத் துணைவியர்செறிய
வவ்வன்வானகத்தெழுதலுமாமுதுகுக்கும்
பொங்குவெண்கதிர்வெள்ளியும்பிரம்புபார்போர்த்த
அகவல்லிருக்குறமலவேந்தினைத்தூர்த

(இ-ள்) திங்கள்—சந்திரனாகிய—வேந்து—அரசனுணவன்—வெண்
டாடகை—வெள்ளியவடுக்களாகி—துணைவியர்—மனைவியர்—செறிய—
தன்னோடுசெருங்கிவா—அங்கண்—அழகியவிடத்தையுடைய—வான்
கத்து—ஆகாயத்தின்கண்—எழுதலும்—தோன்றியவளவில்—அர்—பி
றைத்த—அமுது—அமிர்ந்ததை—உருக்கும்—கி—துகின்ற—பொங்கு
—மிருத்த—வெள்—வெள்ளிய—கதிர்—கிரணங்களாகிய—வெள்ளியம்பி
ரம்பு—வெள்ளிப்பிரம்புகளானவை—பார்—பூதியை—போர்த்த—மூய
ய—அகம்—உயர்வுள்ள—வல்—வலிபட்டிருள்—இருளாகிய—குறுமி
லவேந்தினை—குறுமலமன்னனை—தூர்த—தூர்த்தினை—உ—து—அம்சாரி
யை(கருத்து) சந்திரனாகியவரசன் நட்சத்திரமனைக்கொண்டு வளத்தி
துதித்தவளவில் அவன்சிரணமாகிய பிரம்புகள் இருளாகியகுறுமலவ
ரசனைத்தூர்த்தினைஎன்பதாம். (யக)

தாமும்வன்முமிர்தன்மலர்த்தடஞ்சினைத்தருவி
வீழ்வெண்கணுந் துயல்கருகின்றனவெடுகீ
ராழிவெண்டிணாமுகட்டெழுமலிர்மதிக்கதிர்வாள்
போழும்வல்லிருட்டுணிபலபதைப்பவபோலும்.

(இ-ள்) வன்முமிர்—வண்டிகளொங்கின்ற—தன்—குளிர்ச்சிபொ
ருந்திய—மலர்—மலர்க்கையுடைய—தாமும்—தாழ்ந்த—தடம்—விசா
லமுள்ள—கினை—கிரைகளபொருந்திய—கருவினை—மாத்ருணைய,
நீழல்—நீழல்களானவை—எல்கணுந்—எவ்விடத்தும்—துயல்வருகி
ன்றன—அனகின்றன—வெடுகீ—வெடியக்கையுடைய—ஆழி—கடவி
னது—வெண்டிணாமுகட்டி—வெள்ளியவில்களினுடைய வுச்சியில்—
எழும்—தோன்றும்—அவியர்—காந்திபொருந்திய—மலர்—சந்திரனான
வன்—கதிர்வாள்—கிரணங்களாகியவாலினுலே—போழும்—பிளக்கப்
பட்ட—வல்—வலிப—இருள்—இருளினது—துணி—தூண்டுகள்,
பல—அனகம்—பதைப்பவபோலும்—பதைப்பவனறறையொக்கும்
—உ—து—(கருத்து) தருக்களினிழல்களவைவள எவையோல் வெண்ண
சந்திரகிரணங்கொள்ளும் வாட்களால்வெட்டுப்பட்ட இருட்டுண்ட
கன்பதைப்பவபோலாம்—உ—ம்.

செருவினமான்டவரம்பையர்ச்சேர்குவரவ்றே
பொருவில்வெண்மதிபொழிக்கதிர்வாளினுற்பொழந்த
செருவினனகிற்கொழம்புனையுருவெடுத்தெழில்சே
ராமடந்தையர்க்கும்குழற்குநதென்சென்முகடந்த

(இ-ள்) செருவில்—பொரின்கண்—மன்டவர்—இறந்தவர்—அர
ம்பையர்—அரம்பையரை—சேர்குவர்—அடைகுவர்—அனமே—அங்க
யால்—பொருவில்—ஒப்பில்லாத—வெண்மதி—வெள்ளியசந்திரனா
வன்—பொழி—பொழிசின்ற—கதிர்—கிரணமாகிய—வாளினால்—தத்தி
யினால்—பொழந்த—வெட்டப்பட்ட—இருளும்—அத்தகாரும், இ
ன்—இனிய—அகல்—அகிற்கட்டைகளு—கொழம்புகை—கொழம்பி
யாமத்தினை—உருவெடுத்து—வடிவெடுத்து—எழில்சேர்—அழகு

(இ-ள்) நன்குமகந்த-அழகுபொருந்திய-சாளரத்து-மல்களையினுள்-உறு-அடைதலுறு, நன்கு-ஒளிபொருந்திய-நிலாக்கொழுநகை-சந்திரனுடைய-நிளங்கிணைகளை-அண்பின்-ஆனையோடு-நீடு-நீண்ட-கூர்வாழில்-கூரியவாழினால், சகோகங்கள்-சகோரப்பறவைகள்; அருந்தல்-உண்ணுதல்-மின்செய்-காந்தியைச்செய்கின்ற-வெள்ளி வெள்ளிலினுலாகிய, வெண்கம்பியை-வெள்ளிக்கம்பியை (மாட்டி) ஓரிளங்கு-விளங்காநின்ற-தூலக்சில்-கம்பியச்சென்றுச்சுருவியில், பொன்செய்யாமியர்-பொன்னிலைசெய்யுந் தமமான்-குறட்டினால்-குறட்டினுற்பற்றி, வானுதல்போலும்-இழுத்தலையொக்கும்-எ-று. (கருத்து) பல்களையுட்பொருந்நுஞ் சந்திரன் நன்களைச் சகோகக் குணத்துடன் ஈதுடோவெனின் பொற்கொல்வர் வெள்ளிக்கம்பியைச் சம்பியச்சிற்றுகூட்டால் இழுத்தல்போலும்-எ-ம். (ம-ம்)

அலங்கு வெண்மதித் தூகிலாக்கிரி சின்னிலங்கு
பொலங்கொண்டமேற்புதுநிலாமணிபுனல்மொழித
னலம்பொங்கெய்யம்புடனலம்பிரிவுளகையப்
புலம்புரதகண்னெளகெக்குருகுதல்கொலும்

(இ-ள்) அலங்கு-விளங்குகின்ற-வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனது தூ-பரிசுத்தமாயி-நிலாகருடில்-சந்திரிகையால்-நின்ற-நிலைபெற்று-இலங்கு-ஒளிருகின்ற-பொலங்கொள்-அழகினைக்கொண்ட, மாட்டமேல்-உப்பரிசைநிற்பதிக்த, புது-புதிய-நிலாமணி-சந்திரகாந்தமான்-புலம்-கிணை-பொழிதல்-சொந்தலானது-நலம்பெய்-சுகந்தைத்தருகின்ற; நீநியம்புள்-சந்திரவாசப்பறவைகளது-குலம்-கூட்டத்தினது-பிரிவு-ஆண்மென்களின் பிரிவானது, உளம்-ஆவற்றின் மனத்தை-சூசிய-வருத்த, புலம்புமறு-அலைவருந்துத்தன்மையகண்டு-அச்சந்திரசந்தகங்கள் உண்டு-உள்ளம்-தம்) அள்ளம்-கெக்குருதல்போலும்-கரைந்துருகுதல்போலும்-எ-று. (கருத்து) சந்திரகிரணங்களால் சந்திரகாந்தம் நிரைப்பொழிகலானது சகோகங்கள்பிரிநிலைகண் குருகுதல்போலும்-எ-ம். (ம-ம்)

இன்னகிரிநுட்கருளுக்கெல்லகொண்டிலளாய்க்
கன்னலஞ்செழுநகழனி குழைநர்ப்பகாடனிக்ரு
மணர்மன்னவனருந்தவபேறறிஞல்வந்த
பொன்னவாருந்நன்களனிமுலைப்பூக்கொடி புலம்பும்

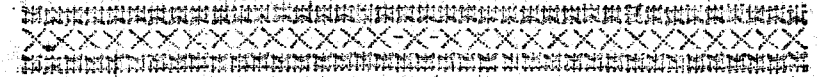
(இ-ள்) கன்னல்-கருப்புக்கையுடைய-அம்-அழகிய-செழும்-செழுமையுள்ளது, சமுநிகுழ-வயல்கள்குழந்த-விதாப்பகாரி-விதர்ப்புச் சந்தலத-அளிக்ரும-காத்தின்ற, மனகாரியன்னவன்-அரசர்க்கரசனாகிய-மனினது-அருந்தலப்பேறறிஞல்-அரிபதவப்பலத்தினால், கந்ததோன்றிய, பொன்னவாரு-பொன்னிறப்புகின்ற-கன்னகணி-தேமலணிந்த, முலை-தனத்தினையுடைய-பூவெய்கொடி-மலர்க்கொடி-பேரப்பவளாகிய (தமயந்தி) இன்ன-இத்தன்மைததாயி-காரிஞன்-சாரிஞன்-காரியனினையுடைய, கருகலுக்கு-இரவிக்கு, எல்லைகொண்டில

ளாய்-அளவு காணதவளாகி-புலம்பும்-புலம்புலான்-எ-று. கவீரசோழியம்-பொருளதிகாரமேற்கொள்-சூ-ஆகமெய்ப்பாடேயறையுங்காலை-விளர்ப்பேபுசப்பே மெலிலேவிதர்ப்பே-துளக்கத் துயாதல் தும்மல்கோர்தல்-வியர்த்தலவெருவுதல் விம்முதல்விரும்புதல்-ஒப்பிலாமை யுருகுதன்மையுக்குதல், முரிபுயிப்ப்புலர்ச்சைமுறுவல், காரிகைகிடத்தல் சமிகண்டோட்ட, மிருச்சுழியாகையாரமிழகமிழ்தல் வருந்திக் காட்டெல் வாய்களியுறுதல், சித்தனைகூர்தல் சேரதுயிலின்மை, கண்டதூறுதல் காட்சிவிரும்ப, லுண்டிவிரும்பாமையுரைத்ததும்றுதல் கண்ணீர்வழித்தல் கனவுகளிகாண்டலென, வெண்ணுறுறுமையு மென்மனர்புலவர், இவ்வித்யாற்புலம்புலான் (கருத்து) தமயந்தியானைஇவ்விதர்க்காலத்தன் காணதவளாய்ப் புலம்புத லுறுவாளாயினான்-எ-ம்

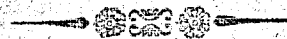
நிலாத்தோற்றுப்படலம்

முற்றிற் று.

—சூசி (*) சூசி—

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்.

இப்படலத்தால் மெலுதித்தசந்திரனை விசகனாய்கொண்ட
தமயந்தியானவள் நித்தித்தல்சொல்லப்படுகின்ற
அறுசீர்க்கழிபெடிபடியாசிரியவிருத்தம்.

விநிதெண்டினைநீர்க்கருங்கடல்வான் முகட்டிலெழுந்தவெண்டிக்கொண்
மருவுதின்கீர்கவறதுசிகைவடவையிடத்தோமைவிளர்ப்புக்
கருகும்கொடியவெவ்விடத்தின்கண்ணோதணந்தாருயிர்பருக
வெநிலெங்கதிராலுடல்வெறுப்பயாண்டிக் கற்றாய்நியேமல்.

(இ-ள்) விநி-விநிந்த, தெள்-தெள்ளிய-திரை-அலைகளையுடைய நீர்-நீராயுள்ள-கருங்கடல்-காரிகடலினது-வான்-உயர்ந்த-முகட்டில்-உச்சியில், எழுந்த-வதயுஞ்செய்த-வெண்டிக்கள்-வெள்ளியசந்திரனை-தணந்தார-பிரிந்தவாகருடைய, உயிர்பருக-உயிரைக்குடிக்க-எரி-எரிவின்ற-வெங்கதிரால்-வெவ்விதிரைத்தினால், உடல் வெறுப்ப-உடலைச்சுட-மருவு-பொருந்துகின்ற-திரைநீர்-அலையை யுடையநீரின்-சுவற்று-சுவறச்செய்கின்ற-சிகை-கொழுந்தியையுடைய-வடவை யிடத்தோ-வடவைத் தியிடத்தோ-மைவிளர்ப்பு

அஞ்சனமும்சென்னிதாதி, கருகும்-கருகிய, வெவ்விடத்தின்மேல்
வெவ்விடத்தினிடத்தோ - யாண்டுக்கற்றாய்-இவ்விய - அ-ம-
தனி-தனக் கற்றுக்கொண்டாய், அறியேம். (யாம்) அ-த-
ம்-எ-து. (கருத்து) சந்திரேன் வெவ்விடம் கிரணங்களால் பிரித்தவரு
டலைக்கட வடவாழகாக்கிய பிடித்துக்கொற்றியோ விஷத்தி விடத்து
க்கொற்றியோ எவ்விடத்திற்கற்றாய்-எ-ம. (க)

செய்யகமலமலர்சுடர்பச்சேர்ந்தகொடியவெண்ணிலர்கள்
வெய்யகதிர்வாள்விசிழிர்விட்டியதறைபுகழ்பெற்ற
பொய்யிறவத்தினிற்பயந்தபுணரினெருஞ்சுலம்வாழக
மைமயல்கடென் றனைநாளும்வருத்தாழையல்வேண்டிமால்.

(இ-ள்) செய்ய-சிலந்த-சுமலமலர் - தாமரைப்பூக்களானவை-கட
ம்ப-குறிய-சேர்ந்த-அடைந்த-கொடிய-கொடுமைபொருந்திய வெ
ண்ணிலர்கள்-வெள்ளியசந்திரேன்-மயல்கூர் - மயக்கமிகுந்த-என்ற
னை-என்ன, நாளும்-எக்காளும்-வருத்தாழை - வருத்தஞ்செய்யாமல்
ஒழியல்வேண்டும்-தவிரல்வேண்டும்-செய்ய-வெவ்விடம்-கதிர்வாள்
விசி-கிரணமாகியவாள்விசி, உயிர்ப்பிடி-என்னுயிரைக்கொண்ட-அத
னால் - அக்கொலைத்தொளியினாலே, புறம்-கிரத்தியை-பெருக-பெ
றக்கடவாய-பொய்யில் - பொய்தவிரந்த-தவத்தின் - தவத்தினால்
-சிதப்பந்த - உண்ணப்பெற்ற - புணரினெருஞ் - கடலாசனைய
குலம் - மாபு-வாழக - வாழக்கடவது-எ - து. வீச்சேழியம் பொ
ருள்திகாழேமக்கொள - கு - புறமெய்ப்புடே திறனுளிப்புகவி - லா
ணவகாயக்காமந்தானே, காணம்பற்றிற் கருத்துவந்துபட்டு, மற்று
மோரேழாய் மெய்க்கண்டதெனெடு, மெட்டாமென்ப ரியல்புணர்ந்தோ
ரே. இவ்விதியால் ஆணவகாகியதுவருத்தம் இதைபுறமுள்(கருத்து)
கொடுமையுள்ள சந்திரேன் என்னவருத்தா தொழிவாயாக, கிரணவா
ளால்வெட்டிப் புழம்பெறுவாயாக உண்ணப்பெற்ற வருணாஜன் குல
மும் வாழ்களன்பதாம். (உ)

விசுவகரிகுரிநன்வாய்வெய்யோனென்னக்கதிர்வாப்பி
மருவுகொழுப்பிரிந்தாவைருத்தாநிற்குமாதியே [மு
திசைசெய்கடல்பொன் னுருக்கிய போற்செக்கெழெய்தப்புவனியெ
யிரவிதிராசவிமழுங்கியிருத்தலயானேகாண்குளால் -

(இ-ள்) விசுவ - (உலகமென்கணும்) கடந்த-கரிய - கருத்த - கூரி
ருள்வாய - மிக்கவிருளினிடத்தல்-வெய்யோனென்ன - சூரியனென்
றுசொல்ல-கதிர் - கிரணங்களை-பாப்பி - விரித்து-மருவு-தம்மை
மறைந்த-கொழுப்பிரிந்தாரை - தலைவைப்பிரிந்த மாதரை-வரு
த்தாநிற்கும் - வருத்துகின்ற-மாமதியே - பெரிய சந்திரேன்-கிர
செய் - அலைகையுண்டாக்குகின்ற-கடல் - கடலானது-பொன்ன
ருக்கியபோல் - பொன்னையுருக்கியதுபோல் - செக்கெழெய்த - செ
க்கிமலைய - புலரி - விடியற்காலத்தில-எழும் - எழுகின்ற - தூ
விக்கிடல் - சூரியகிரணத்தினால் - சவிமழுங்கி - ஒளி கெட்டு-இரு

த்தல்-இருக்கையை-யாரீன - நானே-காண்குவன் - பார்ப்பேன்-
எ-று. (கருத்து) மகிழ்நாப்பிரிந்த மாதவைருத்துகின்ற சந்திரே
ந் சூரியகிரணத்தால் ஒளிமழுங்கியிருத்தலையானேகாண்பேன்-எ-ம. (1)

கன்றுகுணிலாக்கனியுருத்தோன் கடலினமுதங்கடைந்தெடுப்பக்
குன்றமிட-வங்கலையனைத்துத் தகர்ந்துள்ளவிகுறைந்தலையே
துன்றுகதிர்வெண்கலையையே சுலவுதினாரீர்க்கடல்குடித்த
வன் துகலசமுனிவயிற்றி லற்றயென் னிலமலாயே.

(இ-ள்) துன்று-கருகிய-கதிர் - கிரணங்கையுடைய-வெள்-
வெள்ளிய-கலையையே-கலையையுடையசந்திரேன்-கன்று - பசுவின
கன்றை-குணிலா-குறுந்தடியாகக்கொண்டு-கனி - விளங்கனியை
-உருத்தோன் - உதிர்ந்தகரணனுனவன்-கடலின்-பார்க்கடலிலே,
கடைந்து-மதித்து-அமுதம்-அமிர்த்தத்தை எடுப்ப - எடுத்தல்வேண்டி,
குன்றம்-மந்தாமலையை-இடலும் - இட்டவளவில்-கலையனைத்தும்-
பதினாகலையும்-தகர்ந்து - உடைந்து-உள்ளவி - உள்ளையிருக்
கின்றஉயிர்-குறைந்தலே - நீகுறைந்தாயில்லை-கடல் - கடலினுடை
ய-சுலவு - சுழல்கின்ற-தினா - அலைகையுடைய-நீர் - நீர்முழுவ
தையும்-குடித்த-பாணம்பண்ணின-அன்று - அந்நாளில்-கலசமு
னி - அகத்தியமுனியுடைய-வயிற்றில் - வயிற்றினிடத்தில-அற்றா
யென்னில் - நீசேணித்தாயானால்-அமலாய் - (இன்று) கடமாட்டாய்
-எ-று. (கருத்து)வெள்ளியசந்திரேன் திருமாலானவர்திருப்பாற்கடவி
லமுதங்கடைந்தெடுக்க மந்தாமலையிட்டவளவில் கலைக்கெட்டா
விகுறைந்தலே அந்நாளில் கடலைக்குடித்த அகத்தியர்வயிற்றிற்சேணித்
தாயென்னில் என்னச்சுடாய்-எ-ம. (2)

மட்டுவிரியுமலர்வாளிவருந்துத் தமியேனயிர்சேரப்
பட்டபுழையிலழலும்முங்கதிகள் கருக்கிப்பார்வேந்தி
னெட்டுவனாயும்கழந்துபொலங்கிரியோடிகலுமிருதட்கோ
டொட்டகதிர்மென்காத்தானென் னுடலந்தொடுவாய்கடர்திங்கார்.

(இ-ள்) கடர்திங்கார்-ஒளியையுடையசந்திரேன்-(நீ)வருந்தும்-
(விரகத்தினால்) வருந்துகின்ற-தமியேன் - தமியேனாகிய (வென்னு
டைய)-உயிர்சேர - ஆவிசேர-மட்டுவிரியும் - தேனெழுதுகின்ற
-மலர்வாளி-மலர்ப்பாணங்கள்-பட்ட - தைத்த-புழையில் - துவா
ரத்தில-அமுலுமிடும் - அக்கினியையுமிழ்கின்ற-கதிகள் - கிரண
ங்களை-சருக்கி - அடக்கிக்கொண்டு-பார்வேந்தின் - புவிக்காசனா
கிய நளம்காரசனுடைய-எட்டுவனாயும் - அட்டகுலகிரிகளையும்-
இகழ்ந்து-இகழ்ச்சியெய்து-பொலங்கிரியோடு-மேருமலையுடனே-
இகலும்-பணக்கின்ற-இரு - இரண்டாகிய-தடந்தோள் - பெரிய
புயங்களை-தொட்ட - தீண்டிய-கதிர் - கிரணங்களாகிய-மென்கா
த்தால்-மெல்லியகாங்களால்-என்னுடலம் - என்னுடையதேகமுழு
உறு

வளையம்—தொடிராய் - தீண்டுவாயாக—எ-று. (கருத்து) சந்திரனே நாளனைத்தொட்டகரத்தாலென்னைத் தொடிரவாயென்றான் என்பதாம். (ரு)

அல்லினிருண்மாக்கடல்சுவற்றி யளியன்முலைமெலழலுற்றிற் கொல்லுங்கொடியவெண்டிங்காள் கொழிக்குகின்றதுகதிர்சிறிது புல்லும்பொழுதிலொழியாது புணல்கான்றிற் துகாந்தொலுங் கல்லுமுருகுமெனிலுலகி லெவையாவிக்கரையாதார்.

(இ-ள்) அல்லின்—இரவின் கண்—இருள் - இருளாகிய—மா-பெரிய—கடல்-கடன்கண்—சுவற்றி - சுவற்செய்து—அளியன் - எளியவளாகியவெண் ணுடைய—முலைமேல் - தனத்தின்கண்—அழலுற்றி - அக்கினியைச்சொரிந்து—கொல்லும் - கொல்லாரின்ற—கொடிய - கொடுமைபொருந்திய—வெண்டிங்காள் - வெள்ளியகந்திரனே—கொழிக்கும்—கொப்புளிக்கின்ற—நீளதுகதிர் - உன்னுடையகிரணங்கள்—சிறிது—கொஞ்சம்—புல்லும்பொழுதில் - பொருந்தும்பொழுதில்—ஒழியாது—ஒயாமல்—இந்துகாந்தமெனுங்கல்லும் - சந்திரகாந்தமென்னுங்கல்லும்—புணல்கான்று - நீளக்கக்கி—உருகுமெனில் - கரையுமேயானால்—உலகில் - உலகத்தில்—ஆவிகரையாதார் - (மென்மையாகிய) உயிர்கரையாதவர்—எவா-யாவர்—எ-று. (கருத்து) சந்திரனே உன் கிரணங்களால் கல்லுமுருகுமானால் உலகத்தில் யார்தா முருகாதவர் என்றான் என்பதாம். (சு)

பணந்தாழ்வுண்டிமிழ்மதியே யமிழ்தினோடும்பலதேவ கணந்தாம்வெருவும்விடத்தொடுமெவந்தனலன்றோகணவர்புய மணந்தாருள்ளங்குளிர்ப்பேறத் தண்ணென்கதிர்கள்வழங்குவதும். தணந்தாருள்ளமிகவெறும்பத் தழல்போலுருக்குந்தன்மையுடே.

(இ-ள்) தாழ் - விரைந்த—பணம் - படத்தைபுடைய—அரவு - சர்ப்பமானது—உண்டு—விழுங்கி—உமிழ்மதியே - உமிழ்கின்றசந்திரனே—கணவர்புயம்-தலைவருடையபுயத்தை—மணந்தார் - சேர்ந்தவர்களது—உள்ளம் - மனமானது—குளிர்ப்பேற - குளிர்ச்சியையுடைய—தண்ணென்கதிர்கள் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்ற—கிரணங்களை—வழங்குவதும் - கொடுப்பதும்—தணந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய—உள்ளம்-மனமானது—மிகவெறுமப-மிகவும்வாட—தழல்போல் - அக்கினியைப்போல்—உருக்கும் - உருக்குகின்ற—தன்மையும் - குணமும்—அமிழ்தினோடும் - அமிர்த்தத்துடனேயும்—பலதேவகணம் - பலவாகியதேவர்கூட்டங்கள்—வெருவும் - பயப்படுகின்ற—விடத்தொடும் - நஞ்சுடனும்—வந்ததனலன்றோ - வந்ததனலன்றோ—எ-று. (கருத்து) அரவு—னென்கதியசந்திரனே மணந்தார்க்குத் தன்கதிர்களும் தணந்தார்க்கு வெங்கதிர்களும் வழங்குவது அமிர்த்தத்துடனும் விஷத்துடனும் பிறந்தகுணமோன்றான் என்பதாம். (சு)

வடவானலத்தினுடன் பிறந்தாய்வளர் பூங்கலையொன்றெய்தியபின் படர்வார்சடையோன ழல்பரப்புதுதற்கணுபெயின் பிறந்தாய்

சுடர்கால்கலைகண்ணிறைந்துமுழுமதியாங்கலைத்தொடரவின் விடவாயுறைந்தாய்மதியே* வெம்மைகால்வதரி தேயோ

(இ-ள்) மதியே—சந்திரனே—வடவானலத்தினுடன்—வடவாமுகாக்கினியுடனே—பிறந்தாய் - உதித்தாய்—வளர் - வளர்கின்ற—பூ-அழகிய—கலையொன்று-கலையொன்றினை—எய்தியபின் - அடைந்தபின்—பு—படர்—படர்கின்ற—வார்—நெடிய—சடையோன் - சடையினையுடையபாசினவந்து—அழல்-அக்கினியை—பாப்பும் - விரிக்கின்ற—துதற்கணுபெயின்—நெற்றிக்கண்ணுடனே—பயின்றிருந்தாய்- பழகிக்கொண்டிருந்தாய்—சுடர் - கிரணங்களை—கால் - உமிழ்கின்ற—கலைகண்ணிறைந்து—பதினாறுகலையுரிமைந்து—முழுமதியாங்கலை - பூணசந்திரனானபொழுது—தொடர் - தொடருகின்ற—அரவின் - பாம்பினுடைய—விடவாய் - விடமுள்ளவாயிலே—உறைந்தாய்-தங்கியு(ஆகையால்)—நீ - நீ—வெம்மைகால்வது - வெப்பத்தைத்தருவது—அரிதேயோ—அரிதாகுமோ—எ-று. தொல்காப்பியம் - பெயரில் - நடு-நூ-நீயென்கிளவி யொருமைக்குறித்தே (கருத்து) சந்திரனேவடவாமுகாக்கினியுடன் பிறந்தாய் ஒருகலைபெற்ற பின்பாம்பிசுவன் நெற்றிக்கண்ணுபெயிபிறந்தாய் பாம்பின்வாயிலுறைந்தாய் நீ அக்கினியைக்கக்குதலரிதோ என்றான் என்பதாம். (அ)

தொய்யின் முலைகள் பசுப்பூர்த்துணைவர்ப்பிரிந்துதுயிறுந்த மையன் மடவாருயிர்கவர்வான்குற்றம்போலவருமதியே வையயிலேயுன் னுடற்களங்கம்மலுங்கொடியவிடமன்றே வெய்யபருவாய்க்கரும்பார்தள்விழுங்கியாற்றாதுமிழந்ததுவே

(இ-ள்) துணைவர்ப்பிரிந்து - கணவரைப்பிரிதலினால்—தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தையெழுதப்பெற்ற—முலைகள் - தனங்களானவை—பசுப்பூர - வேறுபட்டநிறத்தையுடைய—துயிறுந்த-நித்தினையை யொழிந்த—மையல் - மயக்கத்தையுடைய—மடவார்-மன்கையாது—உயிர்-ஆவியை—கவர்வான் - கொள்ளையிடுமபொருட்டு—கூற்றம்போல் - கூற்றுவினைப்போல்—வருமதியே - வருகின்றசந்திரனே—ஜயயிலே—(அதற்குச்) சந்தேகமில்லை—உன்—உன்னுடைய—உடற்களங்கம்—உடலிலுள்ளகறையானது—அழலும்—சுடரின்—கொடிய - கொடுமைபொருந்திய—விடமன்றே - நஞ்சுமன்றே—வெய்ய-வெய்யவி—பருவாய் - பின்பாபியவாயையுடைய—கருமபார்தள் - ராகுவென்னுமபாம்பானது—விழுங்கி—உண்டு—ஆற்றாது - தாங்கமாட்டாமல்—உமிழ்ந்து-கக்கியது—எ-று. (கருத்து) மாதருயிராக் கவரும்பொருட்டு யமன்போல்வந்த சந்திரனே உன்னுடற்களங்கம் கொடிய விடமென்றல்லவா கரும்பாம்புவிழுங்கியுமிழ்ந்துஎன்றான்—எ-ம். (சு)

சுடர்கான்மெழுந்தவெண்டிங்காளென்னேசுடுதியாரமுதத் துடன் பிறந்தபாடகடனின் னன்மையுணராயானு மடலார்கமலப்பொகுட்டுமையும்புத்தேன்காணைமைக்கொழுந்தின் படர்வார்சடையிலேவீற்றி ருக்கும்பான்மையெனுமிற்திலேயே

(இ-ள்) சுடர்-கதிர்களை—காண் று-விதிக்கொண்டு—எழுந்த - உதித்த—வெண்மங்கான்-வெள்ளியசந்திரனே—சுடுதி - சுடுகின்றாய்—என்னே—(இது) யாதாகவிருந்தது—ஆர் - நிறைந்த—அமுதத்துடன்—அமிர்த்தத்தினுடனே—நீபிறந்த-நீபிறக்கப்பெற்றபாற்கடலின்—பாற்கடலினுடைய—தன்மை-குணத்தை, உணராயானாலும்—அரியாயென்னினும்—மடலார்-இதழ்கணிசைந்த — கமலப்பொருட்டு - தாமளாமலர்க்கொட்டையில்—உறையும்-தங்குகின்ற—புத்தேள்-பிரமன் — காண்காணக்கூடாத—மறைக்கொழுந்தின்—வேதத்துச் சிவிலிருக்கும்பாமசிவனுடைய—படர் - படர்ந்த — வார் - நெடிய—சடையிலு—சடாபாரத்தில்—வீற்றிருக்கும்-வீறுடனேயிருக்கின்ற—பான்மையேனும் - தன்மையையானாலும்—அறிந்திலை- அறிந்தாயிலை —எ-று. (கருத்து) சந்திரனே ஏன்சுடுகிறாய் தேவமிர்த்ததோடு திருப்பாற் கடலிற்பிறந்த தன்மையை யறிந்திலை ஆனாலும் சிவனது திருமுடியிலேவீற்றிருக்குந்தன்மையும்நீந்திலையோஎன்றான்—என்பதாம். (10)

தருவுமணியுமிருதிபுந்தண்ணங்கமலமலர்த்தவிசிற்
நிருவுமுயிர்த்தபாற்கடலிற்றென்னாமுதத்துடன்பிறந்தாய்
பெருவெண்மதியேநீயுறைதல்பெம்மான்மௌலிகிதாபிழிதி
னருவமலங்கனுறவொன் றும்விடுத்தியென்மற்றுனை நிகரார்

(இ-ள்) பெரு-பெரிய—வெண்மதியே-வெள்ளியசந்திரனே—தருவும்-ஐந்தருவையும்—மணியும்-சந்தாமணியையும்—இருநிதியும் - சங்கநிதிபுதுந்தியென்னுமிரண்டினையும்—தண்-குளிர்ந்த—அழி-அழிய—கமலமலர் - தாமளாமலராகிய—தவிசில் - ஆசனத்திலிருக்கின்ற—திருவும் - திருமகளையும் — உயிர்த்த - பெற்ற—பாற்கடலில்-பாற்கடலினிடத்தே—தெள் - தெள்ளிய—ஆர் - நிறைந்த—அமுதத்துடன்—அமிர்த்தத்துடனே—பிறந்தாய்—தோன்றிய—நீயுறைதல் - நீவாசமபண்ணுமிடம் — பெம்மான் - பாமசிவனுடைய—மௌலி-சடைமுடி—கதிர் - உன்னுடையகிரணங்கள் — அமிழ்தினுருவம்- அமிர்த்ததினுடையவடிவம் (ஆகையால்) அநங்கன் -மன்மதனுடைய—உறவொன்றும்-சம்பந்தமொன்றினையும் — விடுத்தியேல் - விடப்பெற்றாயானால்—உனைநிகர்- உன்னையிகராவார்—ஆர்-யாவர்—எ-று. (கருத்து) சந்திரனே ஐந்தருகளைத்துவ மணி அருநிதி இமீர்ந்துதிருமாது இவற்றோடு பாற்கடலிற்பிறந்தாய் நீவாசமபண்ணுதல்சிவனது திருமுடி உனதுகிரணங்களமிர்த்ததினுருவம்- மன்மதனுற வொன்றும்வித்தால்உனை நிகர்ப்பவரீயார்என்றான்—என்பதாம். (10க)

திங்கட்புலியைவீழ்த்தியுயிர்தெகுப்பமடவீரமியத்திற்
தங்கப்படிமக்கலன்சேர்மின தனுட்புகுதுந்தாழாமே
துங்கக்கருந்தாதுகப்புடைக்குந்தொழிலோர்க்குவிக்கூடமெடுத்
தங்கைத்தலத்தாலுறைகொன்பணிப்பிராவியளிப்பிரே.

(இ-ள்) மடவீர் - *தோழியரே—திங்கட்புலியை - சந்திரனாகிய வியக்கிரத்தை — வீழ்த்தி - வீழ்ச்செய்து — உயிர்தெகுப்ப-உயிரை

நீக்க—அரமியத்தில் - நிலாமுற்றத்தில்—தங்கப்படிமக்கலன் - தங்கத்திலுள்வாம்புசெய்யப்பட்ட கண்ணாடியை—சேர்மின் - வையுங்கள்—அதனுள் - அக்கண்ணாடியினுள்—புகுதும் - திங்கட்புலியுழையும்—தாழாமே - தாமதியாமல்—துங்கம்-உயர்ச்சிபொருந்திய — கருந்தாது—இரும்பை—உக-உதிர—புடைக்கும் - அடியாரின்ற—தொழிலோர்—தொழில்செய்வோராகிய கொல்லரை—கூட—அழைத்து — கூடமெடுத்து—சுழம்மட்டியெடுத்து — அங்கைத்தலத்தால் - அடியங்கையினுலே—அறைதிரை—அடியுங்கொன்று —பணிப்பீர் - சொல்லுவீராளானால்—ஆவி - எனதுயிரை — அளிப்பீர் - காப்பவராவீர்—எ-று. *தொல்காப்பியம்-களவியல்-ந-சு-கு-தோழிதானேசெவிழிகளே(கருத்து) தோழிமார்களைசந்திரனென்னும்புலியை நிலாமுற்றத்திற் பள்ளிகண்ணாடியைச்சேருங்கள் அதற்குள்ளப்புவிவந்துபுகும் - கொல்லரைக்கூப்பிட்டுச்சுழம்மட்டியெடுத்தடிக்கச்சொல்லுங்கள் என்னுயிரைக்காப்பீர்கள்என்பதாம். (10உ)

சுடரும்வடவையுலகமுலத்தோன்றாதமைத்தினாயாழி
யடருமழன்மாமதியதனையாற்றாதறிவித்ததெனிற
படருமித்திழிப்புரிசடையெம்பரமனமாருயிர்புரப்பான்
கொடியவீட முண்டதுபோலவுண்டாலதனஞ்சுறையுண்டோ.

(இ-ள்) சுடரும்-பிரகாசியாரின்ற—வடவை - வடவைத்தியானது—உலகு-உலகத்தை — அழல் - சுட—தோன்றாது - வெளிப்படாமல்—அமைத்த - (அதைத்) தன்னுளடக்கிய—திரை - அலைகளையுடைய—ஆழி - கடலானது — அடரும்-நெருங்கிய—அழல் - சுடாரின்ற—மா-பெரிய—மதியதனை - சந்திரனை—ஆற்றாது-பொறுக்காமல்—அரற்றி - அழுது—விடுத்ததெனில் - விட்டதானால்—படரும்-படாரின்ற—இதழி-கொன்றைமாலையையணிந்த—புரி - கட்டப்பட்ட—சடை-சடாபாரத்தையுடைய—எம்பரமன் - எம்முடையகடவுள்—அமரர்-தேவர்களினது—உயிர் - ஆவியை—புரப்பான் - காக்கும் பொருட்டு—கொடிய - கொடுமைபொருந்திய — வீடம்-விடத்தை—உண்டதுபோல - புசித்ததுபோல—உண்டால் - (இதனையும்) புசித்தால்—அதனால்-அச்செய்கையால்—குறையுண்டோ - குறைபாடுஎனதோ—எ-று. (கருத்து) வடவாக்கினியுள்ள கடலும் - கனலாகிய சந்திரனைக்கக்கிவிட்டதுபரமசிவன் தேவர்களைக்காக்கும் பொருட்டு விடத்தையுண்டதுபோலச் சந்திரனையுண்டாற்குறையுண்டோவென்றான்—எ-ம். (10க)

விநித்தகிளைப்பாற்கடற்பிறந்தவிடமோரிரண்டிலோர்கடவுண்
மருந்தினுகாந்தகரியவிடமிட்டுமுலகில்வந்ததோ
பாந்துகனலுமதிக்கலையாம்வெள்ளைவிடத்தைத்தேவர்பல
ரருந்தலருந்தநாணனும்வளர்வதெவன்கொலறியேமால்.

(இ-ள்) விநித்த-விநியப்பெற்ற—திரை - அலைகளையுடைய—பாற்கடல்-பாற்கடலிலே—பிறந்த - தோன்றிய—விடமோரிரண்டில் - விடமிரண்டில்—ஓங்கடவுள்-ஒப்பற்றபரமசிவனுனைவன்—மருந்தின் - அமிர்த்தத்தைப்போல—நுகர்ந்த - புசித்த—கரியவிடம் - கறுத்த விடமா

னது—மீட்டும் - மீளவும்—உலகில்-உலகத்திலே—வந்ததோ - தோ
ன்றியதோ—பாந்து - பாணி—கனலும்-சுடாபின்ற - மதிக்கலையாம்-
சந்திரன் துருவையாகிய - வெள்ளைவிடத்தை - வெண்ணிறத்தையுடை-
யாவிடத்தை—தேவர்பலர் - தேவர்களேனார் - அருந்தவருந்த - பு-
சிக்கப்படுக - நாணனும் - நாடோறும் - வளர்வது-வளருதின்ற
து—எவன்கொல் - என்னகாரணமோ—(யாழ்)அழியும் - அழிகிலே-
ம்—எ-று (சுருத்து) சிவனுண்ட விடமிண்டு முலகில்வந்ததோ வெள்-
ளைவிடத்தைத் தேவர்களருந்தவருந்த வளர்வதெவன் கொல்லாவென்-
ருள் என்பதாம்.

நிராத்தண்டராளக்கோவையென நிலவுகாலும்வெண்ணைகயீர்
வினாத்தண்டகலவைச்செழுஞ்சேறென்றழலையிறைந்து மெய்வெதுப்பி-
து, திருந்துமலர்ப்பூஞ்சேக்கையென வில் வேள்பிரித் தாருயிர்செகுக்கு-
மாத்தந்திராயந்தவாளியனைவிடத்தலென்மெலன்பேயோ

(இ-ள்) நிரா-வரிசையான—தன் - தண்ணிய—தாளக்கோவை
யென - மூத்துக்கோவையைப்போல—நிலவு-ஒளியை—காலும் - தரு-
கின்ற—வெள் - வெள்ளிய—நகையீர்-பற்களையுடைய மங்கையோ—
வினா-வாசனைபொருந்திய—தன் - தண்ணிய—செழும - செழிய—க-
லவைச்சேறென்று- கூட்டிவருக்கஞ்சேர்த்தசேந்தனக்குழம்பென்று—
அழலையிறைத்து - தியைவீசி—மெய் - தேகத்தை - வெதுப்பி - சுட்-
டு—திருந்தும்காமபுகளையப்பெற்றமலர் - மலரினாற்செய்யப்பட்ட—
பூ-அழகிய—சேக்கையென - மெத்தையென்று—வில்வேள்- மன்மத
னுனவன்—பிரிந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய—உயிர் - ஆவியை—செகு-
க்கும் - போக்குகின்ற—அத்தந்தோயந்த - உதிர்த்தோயந்த - வாளி-
யனை - பாணமெத்தையின்மேல்—விடத்தல் - படுக்கவைத்தல் - என்-
மேல்-என்னிடத்து—அன்பேயோ- அன்புதானே—எ-று, (சுருத்து)
மூத்துவரிசையொத்து பற்களையுடையபெண்களே கலவைச் சார்த்தென்-
று கனலையிறைத்துடலைச்சுட்டு மலர்ச் சயனமென்று மன்மதபாணத்-
திலென்னைவளர்த்தல் அன்புதானே வென்றாள் என்பதாம். (மரு)

பணந்தர்முல்குந்தபந்தொடியீர் பதுமத்திறைக்கும்வானவர்க்குள்
கனஞ்சேருலகின்மன்பதைக்கும்காலங்கணித்தகவிலைவல்லோர்
மணந்தார்தமக்கோரிமைப்பொழுதுமாறாக்காதன் மதிழநர்புயந்
தணந்தார்க்குழியாகுமென்ச்சாற்றாதிருந்ததகையென்றோ.

(இ-ள்) பணம்-பாம்பின்படம்—தாழ்-வணங்குகின்ற—அல்குல்-
அல்குலையுடைய—பைந்தொடியீர் - பதியபொன்னாற்செய்தவளையல்
களையணிந்தமங்கையோ - பதுமத்திறைக்கும்—தாமரைமலரினிருக்கி-
ன்றபிரமனுக்கும்—வானவர்க்கும் - தேவர்களுக்கும்—உலகின் - மண்-
னுலகில்—கணம்-கூட்டமாக—சேர் - சோப்பெற்ற—மன்பதைக்கு-
ம்-மணிதர்க்கும்—காலம் - வாழ்நாளை—கணித்த-நிச்சயித்த - கலை-
ல்லோர் - சோதிடநூல்வல்லோர்—மாறாக்காதல் - நீங்காதவிருப்புள்-
ள - மதிழநர்புயம் - தலைவர்புயங்களை - மணந்தார்க்கு-கூடினவர்க

னத்து—உரிமைப்பொழுது - ஒருமத்தினையாமிருந்தகாலம் - தணந்-
தார்க்கு (அப்புயங்களைப்)பிரிந்தவர்க்கு—ஊழியாகுமென - ஊழிக்கர்-
லமாகுமென்று,சாற்றாதிருந்ததகையென்ன - சொல்லாமலிருந்தமுறை-
யென்னகாரணம்—எ-று, (சுருத்து) பெண்களேபிரமனுக்கும் தேவ-
ர்களுக்கும் மக்களுக்கும் காலத்தைக்குறித்த கலையல்லோர் மணந்தார்க்கு-
கிமைப்பொழுதானது தணந்தார்க்குழிக்கால் மாருமென்று சொல்லா-
திருந்ததென்ன என்றாள் என்பதாம். (மரு)

குதலைமொழியீர்மெய்வெதுப்புங்கொடுத்தியாற்றவேண்டி திரேற்
பொதியவனாயின் னுஞ்சாந்தம்பூசிமுலைமேற்புதைத்தமல
கதலியிளேபூற்குருத்தத்தலுவிசிவிகக்கனற்றுவ தென்
மதியினமழலையணிப்பதற்கோர்மருந்துண்டாகிற்செய்வீரே.

(இ-ள்) குதலைமொழியீர் - மழலைச்சொற்களையுடைய மங்கையோ
—மெய் - உடலத்தை—வெதுப்பும் - சுடுகின்ற—கொடுத்தி - கொடி-
யெடுப்பத்தை—ஆற்ற - தணிக்க—வேண்டுதலே - விரும்புவிக்களா-
னல்—பொதியவனாயின் - பொதியமலையிற்பிறந்த—சுது - பரிமாண்
பொருந்திய—சாந்தம் - சந்தனத்தை—பூசி-பூசுதல்செய்து—முலைமே-
ல்-தனத்தின்மேல்—புகைத்தழல் - புகைவிட்டெரிய—கதலி - வாழை-
யினுடைய—இளம்பூங்குருத்தத்தலு - அழகியவிளங்குருத்தால் - வீ-
சிவிசி - இடைவிடாமல்வீசுதல்செய்து—கனற்றுவது - சுடுமெய்யு-
ள்விப்பது—என் - என்னகாரணம்—மதியின்றழலை - சந்திரகிரணமா-
கியநெருப்பை—அவிப்பதற்கு - நனிப்பதற்கு—ஒர்மருந்து - ஒரும-
ருந்து—உண்டு - உளது—ஆதில் - உம்மாற்செய்யக் கூடுமானால்—
செய்வீர்-(அதனைச்)செய்வீர்களாக—எ-று,தொல்காப்பியம்- களவியல்
- ௩௮-கு,தொழியின்முடியுமிடனு மாருண்டே இவ்விதியால் உங்களைற்-
செய்யக்கூடாமானால்பொய்யுங்களைஎன்றாள்(சுருத்து) பெண்களேகாமரத்-
கினியைக்கே விரும்புவீர்களானால் முலைமேற் சந்தனத்தைப்பூசி வா-
ழைக்குருத்தால் வீசிச்சுடுவதென்ன சந்திரகிரணமாகிய நெருப்பைய-
ணிப்பதற்கோர் மருந்துண்டு உங்களைற் கூடுமாஇத் செய்யுங்கள். என்றா-
ள் என்பதாம். (மரு)

அந்தாமனாயின் மடநல்லீர்மலயமுயிர்ப்பவலர் பொதுனாற்
சந்தாடவியிறவழிந் துறந்தன்னென நுனிகோய்ந்துமலர்ப்
பைந்தாதாடிமுருகுயிர்த்துப்பசும்பொற்சிறுசாள்ரதுழையு
மந்தாநிலமின்றமூலவதெல்லாந்தமியேவிழைத்தவல்லியே.

(இ-ள்) அம்-அழகிய—தாமனாயின்-தாமனாயிலிருக்கின்ற—மட்-
நல்லீர் - திருமுகையொத்தமங்கையோ - மலயம்-பொதியமலையானது
—உயிர்ப்ப-பெற்ற—அலர் - மலர்கள்—பொதுனாற் - நிறைந்திருக்கின்-
ற—சந்தாடவியில் - சந்தனக்காட்டிலே - தவழ்ந்து-ஊர்ந்து—நு-
நல்ல - தன்னென்னருவி - குளிர்ச்சியா யிருக்கின்ற வருவிக்கில்—தோ-
யாந்து - பழந்து—மலர்-மலர்களினுடைய—பைந்தாதாடி - பசியமகர்-
தங்களையின்றுகொண்டு—முருகு - வாசனையை—உயிர்த்து - விசி

—பசம்பொன்-பசியபொன்றம்செய்த—சிறு-சிறிய—சாளரம் - பல
கணிவழியால்—துழையும் - துழைதிறம்—மந்தாநிலம் - தென்றற்கா
ற்றானது—இன்று - இன்று—அழல்வதெல்லாம் - கடுவதெல்லாம்—
தமியேன் - தனிமையுடையேனையான்—இழைத்த - செய்த—வல்
வினையே—தீவினையே—எ-று (கருத்து) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்
களே தென்றற்காற்றானது பலகணிவாயில் துழைந்து என்னைச்சுடு
வது யான்செய்தகொடுவினையாகும் என்றாளென்பதாம். (10அ)

கொங்குவிழியுமலர்சூழலீர்கொழுநர்ப்பிரிந்தார்வருந்துறவா
னெங்குங்குருகியிழைத்ததுபோற்சூடபாற்செய்யினெழுந்தசெக்கர்,
பொங்குவடவைக்கொழுந்தீயையதனாலன்றோபூசார்க
ளங்கையிழையப்புனல்வாரியிழைத்துநாளும்விப்பதுவே,

(இ-ள்) கொங்குவாசனையானது—விழியும்-விழியப்பெற்ற—மல
ர்-மலையணிந்த—சூழலீர் - கூந்தலையுடையமங்கையரே. — கொழு
நர்-கணவரை — பிரிந்தார் - நீக்கினவர்கள்—வருந்துற - வருந்தத்தை
யடைய—வாணெங்கும் - ஆகாயமுழுவதும்—குருதி - உதிர்ந்ததை—
இகழ்த்ததுபோல்—விசப்பெற்றதுபோல்—சூடபாற்றிசையின் - மேற்
சூத்திசையிலே—எழு - எழுதின்ற - செக்கர் - செவ்வானமானது —
பொங்கு-மிசூத்த—வடவை - வடவையென்னும் பெயரையுடைய—
கொழு-செழிய—தீயே-அக்கினியை—அதனாலன்றோ - அதனாலன்
றோ—பூசார்கள் - பிராமணர்கள்—அங்கையிழைய - அழகியவையி
ழைய—புனல் - சலத்தை—வாரி - அள்ளி—இழைத்து - சொரிந்து—
நாளும் - நாடோறும்—அவிப்பது-அத்தீயயானைப்பது—எ-று(கரு
த்து)கூந்தலையுடையபெண்களே கணவரைப் பிரிந்தமாதரை வருத்தும்
பொருட்டெழுந்த செவ்வானமானது வடவா முகாக்கினியே அதன
லல்லவா பிராமணர்கள் நாள்தோறும் நீ னாவாரி இழைத்தவிக்கிறார்க
ளள்ளாள் என்பதாம். (10க)

புனைமென்கொடியீர்நிலவருந்தென்புள்ளின் * பார்ப்பையருட்கலச
முனிவன் தன்பாலபைபாட்டுமுந்நீர்குடிக்கும்விஞ்சையினை
யிணியினுணரவைத்திடுமின்னவத்தாற்குணபாலெழுந்துவெய்தாய்க்
கனலுங்கொடியவெண்டிங்கட்கதிர்வெங்குடலையருந்தாதோ.

(இ-ள்) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட—மெல் - மெல்லிய—கொடி
யீர்-மலர்க்கொடியோன்ற மங்கையரே—நிலவு - சந்திரிகை—அருந்து-
புதிக்கின்ற—என் - என்னுடைய—புள்ளின்பார்ப்பை-சகோரக்குஞ்
சின்—அருள் - கிநையுடைய — கலசமுனிவன்பால்—கும்பத்திற் பி
றந்த அகத்தியமுனிவனிடத்து — அலைபாட்டும் - அலைகளைப்பாட்டு
கின்ற—முந்நீர் - கடற்சலத்தை — குடிக்கும்பாளம்பன் னுகின்ற—
விஞ்சையினை - கல்வியை — இனிதின் - இனிதாக—உணர்-அறிய
வைத்திடுமின் - வைப்புகள் — வைத்தால்—வைக்கப்பெற்றால்—குண
பால்-சீழ்த்திசையில்—எழுந்து-உதயமாகி—வெய்தாய் - வெவ்வியதா
ய—கனலும் - கடுகின்ற—கொடிய-கொடுமைபொருந்திய — வெண்டி

யுள்-வெள்ளியச்சந்திரானுடைய—கதிர் - திரணமாகிய—வெம் - வெய்ய
—கடலை-சமுத்திரத்தை—அருந்தாதோ - (அது) குடியாதோ—எ-று.
* தொல்காப்பியமரபியல்-ச-ரு-அவற்றுள் பார்ப்புலியினையும் பறப்பி
ன்றறினாம் - இவ்வித்யால்பறவைக்குஞ்சென்றறிக (கருத்து) பெண்க
ளேஎனது சகோரக்குஞ்சினை அகத்தியரிடத்துகடலைக்குடிக்கும் வித்
தையைக்கற்பிப்புகள் கற்பித்தால்சந்திரானக்கடலை குடியாதா வெ
ன்றாள் என்பதாம். (10உ)

பதுமமலர்மெல்லனைநிடத்திப்பனிநீர் தெனித்துச்சந்தனின்ற
முதிர்வெங்காமக்கனலவிப்பான் முயலாநின்றமொய்குழலீ
ரறிருங்கடல்வான்முகட்டிலெழுந்தழர்நுங்கொடியகதிர் பார்ப்பு
மதியங்குளியாரூர்திவிர்வடவைத்தழுவலுவிப்பீரே.

(இ-ள்) பதுமமலர்-தாமகாமலரிதழற்பரிய—மெல்லனை-மெல்
வியமெத்தையில்—நிடத்தி-படுக்கவைத்து—பனிநீர்-பனிநீர்—தெனி
த்து-இறைத்து—சாந்து-சந்தனத்தை—அணிந்து-பூசி—முதிர் - முதிர்
ந்திருக்கின்ற—வெம்-வெவ்விய—காமக்கனல்-காமத்தியை—அவிப்பா
ன்-தணிக்கும்பொருட்டு—முயலாநின்ற - முயல்கின்ற—மொய்குழலீ
ர்-மங்கையரே—அதிரும்-ஒலிக்கின்ற—கடல்-கடலினது—வான் - மே
லாகிய—முகட்டில்-உச்சியிலே—எழுந்து-உதித்து—அழற்றும் - கடுகி
ன்ற—கொடிய-கொடுமைபொருந்திய—கதிர் - கிரணங்களை—பார்ப்பு-
வினிக்கின்ற—மதியம்-சந்திரன்—குளிர-குளிர்ச்சிபெற—மருந்து-மருந்
தை—அறிவிர்-அறிவிர்கள்—வடவைத்தழுவல்-வடவாமுகாக்கினியை
யும்—அவிப்பீர்-தனியச்செய்வீர்—எ-று. (கருத்து) தாமகாமலையிற்
நிடத்திப்பனிநீர் தெனித்துச் சந்தனத்தைப்பூசிக் காமாக்கினியையவிந்
தும்பொருட்டு முயற்சியெய்யும் பெண்களே சந்திரன் குளிர மருந்தறிவி
ர்கள் வடவாமுகாக்கினியையுவிப்பீர்கள் என்றாள் என்பதாம். (10ஈ)

துணர்த்தாரளகமடகலீர்செவெங்க * காமக்கொடுத்தியைத் [ள
தணிப்பாபெண்ணிக்கொடுவந்த தண்ணென்கதிர்கால்வெண்டிச
மணித்தாழ்வடமும்வியன்சின்னத்தே மாவின்மணிருமெஞ்ஞான்
மணித்தாழிருந்தவடவையும் துவங்கானிறியுமைத்தனவே. [று

(இ-ள்) துணர் - பூங்கொத்துக்களையுற்றதார்-மாலையை யணிந்
த—அளகம் - கூந்தலையுடைய—மடம் - இளமைபொருந்திய—நல்லீர்-
மங்கையரே—செ - கடுகின்ற—வெம் - வெவ்விய—காமம் - ஆசையாகி
ய—கொடுத்தியை - கொடியதீயை—தணிப்பான் - தணிக்கும்பொருட்
டு—எண்ணி - கருதி—கொடுவந்த - கொண்குவந்த—தண்ணென்குளி
ர்ச்சிபொருந்திய—கதிர் - கிரணங்களை—கால் - விசகின்ற—வெள்-வெ
ள்ளிய—தாரமணி-முத்துக்களாலாகிய—தாழ் - தொங்கிய—வடமும்
—கோவையும்—வியன்-பருத்த—கிளை-கிளைகளையுடைய—தேம்-வாச
னைபொருந்திய—மாவின்மணிரும் - மாங்கொழுந்தும்—எஞ்ஞான்-றும்

அங்காரம்—அணித்தாயிருந்த—சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற—வடவையும்—
வடவாழ்காரிவினாகவும்—வெம்—வெவ்விய—காணிற்றியும்—காட்
தெய்வாகவும்—அழைந்தன—ஆயின்—எ—று. * தோல்காப்பியம்—புற
நதிலையியல்—உ—அ—சு—காமப்பகுதிசுடவுளும்வலையா—கோனொபாவதி
னுமென்மனா. புலவா—இவ்விதியால்சாமமீங்ககாராயினான் (சுருத்து)
கூந்தலையுடையமாதர்களைகாமமீங்கினியைத்தணிக்கும்பொருட்டுக்கொ
ண்டெவத்தொழந்தாங்கனும்மாந்தளர்களுமவடவத்தினியைப்போலுங்கா
ட்டுத்தியைப்போலுமிருந்தனஎன்றான்என்பதாம். (உஉ)

மழைத்திருச்சொன்மதர் செங்கண்மடவீர் கொழிந்தீக்கடவுளும்
சுழல்கட்பகுளாயிருதுங்காரிருன்போலிறந்தநகடர்க்குஞ்சி (வெ
யுழல்கட்குற்றுழுவந்துவந்தென்பாற்றிசை—கின்றவசந்துவரு
குழிந்தென்மலாருமினக்குறையாதன்புகாராதே. [சு]

(இள.) தீமதுரம்பொருந்திய—மழலைச்சொல்—குதலைச்சொல்லை
யும்—மதர்—களிப்புப்பொருந்திய—கெடுங்கண்—கெடியகண்களையுமு
வடவா—மடவீர்—மங்கையோ—கொழிந்தீக்கடவுளும்—கொடியஅரங்கி
னிதேவனும்—வெம்—வெவ்விய—சுழல்கண்—சுழல்கின்றநகன்களையு
ம்—பகுளாய்—பின்பாபியவாயின்புறடைய—சிருதியும்—சிருதியெ
ன்னுமாக்கணம்—கா—கரிய—இளம்போல்—இரண்டேபொன்ற—மீற
த்த—சீரத்தினையும்—கடர்க்குஞ்சி—செவ்விறச்சிவையையும்—அழல்
—அழல்சொழிந்த—கண்—கண்களையுறடைய—கூற்றும்—யமனும்
—உலகத்து—மழிழந்து—உறையும்—வசிக்கின்ற—தென்பாற்றிசைநின்
று—தென்றிசையிலிருந்து—அசைந்துவரும்—உலாவிலுமின்ற—குழ
வித்தென்மல்—இளங்கென்மலானது—ஆர்—சிறந்த—உயிரை—விர
லானா—யவுகிணை—குடியாது—பான்பண்ணாமல்—அன்புகடாது—
அன்புசெய்யாது—எ—று. (சுருத்து)மங்கையோடீங்கு—வுளும்சிருதியு
மயமலும்வாசப்பண்ணும்கென்மலையிலிருந்துவரும்இளங்கென்மலா
துவன்வழினைக்குடியாதன்புகொள்ளாதுஎன்றான்என்பதாம். (உஉ)

விளசிசுரும்பாப்பன்முலவிரிதன்படலைத்தழாய்க்காப்
தென்கிந்தநெரிச்சுடர்ப்பணி—வெவ்வேராதளன்மனெருவியதோ
குளர்வெண்மதியைநஞ்சுமிர்க்குஞ்சுடர்புள்ளெயிற்றுக்—கரும்பார்
ளெளித்தவர்க்குமவழங்காமலென்னெவ்வாடாழ்ந்ததுவேந்த

(இள.) விளசி—விளசிராகத்தைப்பாமின்ற—சுரும்பர்—வண்டுக
ளானவை—பாண்முல்இசையைப்பாட—விளி—விளந்த—தன்—தன்
வளிய—முழையப்படவை—ஆளபமாலையனிகத—மார்புண்—மார்பிலையு
டையகாணனது—ஒளிரும்—பிசுசாயிவின்ற—திமிர்—சக்காமாகிய
—கடர்—காந்தியொருதிய—படையென்று—ஆயுதமொன்றெண்ணி—
லாது—இவ்வெதென்றியாமல்—உள்ளம்—மலம்—வெருவியதோ—
பயத்தோ—தூர்—குளர்ச்சிபொருதிய—வெண்மதியை—வெள்ளி

பசுந்திரை—நஞ்சுமிர்க்கும்—விட—ததைத்தருவின்ற—காழன்—சூரிய
முட்கள்போன்ற—எயிறு—பற்களையுடைய—கரும்பாந்தள்—இரா
குலென்னுமபாம்பானது—எனிடில்—இலேசாக—கவந்தும்—பறியு
ம்—விழங்காமல்—உட்கொள்ளாமல்—என்—என்னவாரணம்—
வாளா—வினா—உமிழ்த்து—உமிழ்ந்துவிட்டது—எ—று. (சுருத்து)கரு
ம்பாம்பானதுசந்திரைத்திருமாலின்சக்காமென்றுபயத்தோவிழுவதி
யும்உமிழ்ந்துவிட்டதுஎன்றான்என்பதாம். (உஉ)

முறைவாய்திறந்துதெழித்தடாழாரியெருமைப்பெரும்பகடீர்
தொழியாதுவிரிசூழநிலநவுகிலவாழபல்லுயிரகவந்து
பழிசுர்வெய்யங்குஞ்சுற்றைத்தருமனென்பபொபகர் திருவோர்க்
கழன்மாமதிவியத்தன்மதியென்னுணக்குமாற்றமரித்தையோ.

(இள.) முறை—குகையையொத்த—வாய்திறந்து—வாயைத் திறக்
து—தெழித்து—பேபொலிசெய்து—அடரும்—பேர்செய்வின்ற—மு
ரி—வலியைப்பொருதிய—பெரு—பெரிய—எருமைப்பகதி—எருமைக்
கடாவை—வாந்து—செலுத்தி—ஒழியாது—சீங்காமல்—உவரி—கட
லானது—சூழ்கிடந்த—சூழப்பெற்றிருக்கின்ற—உலகில்—உலகத்தி
லே—வாழ—வாழ்கின்ற—பல்லுயிர்—பலவாகியுயிர்களை—கவந்து—
வெள்ளி—பழிசுர்—நின்றையிருந்த—வெய்ய—வெவ்விய—கருங்கு
றை—கரியமனை—தருமனென்—தருமராஜனென்று—பேர்பகர்த்தி
லோர்க்கு—பேர்சொல்லுவோர்க்கு—அழல்—வெண்மையைச் செய்கின்
ற—மாமதியை—பெரியசந்திரை—தன்மதியென்று—குளிர்த்தசந்திர
னென்று—உரைக்கும்—சொல்லுகின்ற—மாற்றம்—சொல்லானது—
அரிதே—அரிதோ—எ—று. (சுருத்து) உலகிற் பல்லுயிரைக் கெல்லும்
யமனைத்தருமராசனென்றுபேர்சொல்லுவோர்வெண்மதியைத்தன்ம
தியென்றுசொல்லாதிரோவென்றான்என்பதாம். (உரு)

* அதுகாண்முாலுந்நஞ்சுந்தம்சீகையொருத்தியானியுய்யப்
பெறுவான்வறாகளனைத்துநெடுங்கடல்வாய்ப்பெய்தபெருங்கலிகள்
சிறுநாலுமிர்க்குந்தமிழ்வண்ணையமுநீரகத்திற்சேர்த்தியலே
வறுகாதலனைத்தனந்துறையுமடவார்பலருமுய்வாரோ.

(இள.) அதுகால்—வண்டுகளானவை—முாலும்—ஒளிக்கப்பெற்ற
—நறும்—நறுவிய—கூந்தல்—அளகத்தைபுடைய—சீகையொருத்தி
—சீகையென்னுமொருமங்கையானவள்—ஆவியுய்யப்பெறுவான்—உ
மிர்செழக்கப்பெரும்பொருட்டு—வரைகளைத்தரும்—மலைகளானவை
யும்—கெடுங்கடல்வாய்—கெடியகடலினிடத்தே—பெய்த—இட்ட—
பெருங்கலிகள்—பெரியவானங்கள்—சிறுகால்—தென்றற்காற்றை—
உயிர்க்கும்—பெறுகின்ற—தமிழ்வரையை—பெரிபயமையை—மு
நீரகத்தில்—அககடலினிடத்து—சேர்த்தியலே—சேர்த்தனவா
லு—உறு—பொறுத்தப்பெற்ற—காதலனை—துணைவரை—தனந்து—சீங்
கி—உறையும்—வசிக்கின்ற—முடவார்பலரும்—பலாபுள்ளமாதர்களு
ம்—உலவார்—பிழைப்பார்கள்—எ—று. * இலக்கணக்கொத்து—குழியி

ல்-க அ - கு எழுத்துச் சொந்திரி பிரண்டேயன்றிப் - பொருட்டிரியை
ங்குப்பொருத்துமென்ப - இவ்விதியால்-ஆறுகால்-ஆறுகால்-என்றெழு
த்துத்தமிந்தது (கருத்து) சீதையின் பொருட்மேல் கணக்கடவிற்போட்
டகுரங்குதன் பொதியமலையையுங்கடவிற்போட்டிருக்குமேல் கணவ
ரைப்பிரிந்தமாதர்க்கன்பலகுமுயர்வாழ்க்கிருப்பார்கள் என்பதாம் (உக)

சீதையொருத்திகாநலரைத்தணந்துளாரித்திறப்பிடைய
ளாதலுணர்ந்தேமருகிருந்தோரர்க்குமாதாதலினு
காதலுணர்ந்தோர்த்தொழியர்குழந்தல்வாரியத்திறக்கழி துயரா
லேதமுழந்துள்ளுமீர்சோகுமென்போலயர்வுத்திருப்பாரே.

(இ-ள்.) சீதையொருத்தி - சீதையொன்று மொருத்திவாத்திரம்
காதலரை - கணவரை - தணந்துளாரில் - நீங்கினவர்களில் - சிறப்பு
டைபாளாதல் - சிறப்பையுடையளாதல் - உணர்ந்தேம் - அறிந்தேம்
- அருகிருந்தோர் - பக்கத்திலிருந்தவர்கள் - அரக்கமா தாதலினால் -
இராககதமங்கையராகையினால் - தொழியர் - தாதியர்கள் - காதலு
ளார்போல் - ஆசையுடையவர்களைப்போல் - குழந்து - சுற்றிக்கொண்டு
- இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம் - இயற்றில் - செய்தால் - கழி - மிகுந்த
- துயரால் - துன்பத்தினால் - ஏதமுழந்து - வருத்தமிக்கப்பொருத்தி
- உள் - உள்ளே (யிருந்தின்ற) - உயிர் - ஆயி - சொரும் - சொர்வையடை
ந்திருக்கின்ற - என்போல் - என்னப்போல் - அயர்வுற்று - துன்பிடு
தைப்பொருத்தி - இருப்பான் - இருப்பான் - ஏ - து. (கருத்து) கணவனை
ப்பிரிந்தவறிற் சீதையொருத்தி காமச்சாந்தியால்வருத்தமடை யாதவன்
தொழியர் எனக்குச்செய்தல்போலவனக்குஞ்செய்யில் வருத்தமடைந்
திருப்பான் என்பதாம். (உஎ)

கொங்கித்பொலித் துறவையிர்க்குங்கொன்மைத்தொடையலணிசு முகன்
நிங்கட்குக்களைத் துமொளீர்செம்பொற்சடைபிற்குந்தனனோ
வெங்கட் டோவானெயிற்றாவம்விழுங்கியுமிழாதிருத்ததோ
கங்குற்பொழுதுத்தனியாழிசெலுத்தாநிற்குங்கட்கோனே

(இ-ள்.) கொங்கில்வாசனையினால் - பொலிந்து - பிரகாசித்து -
நலவுத்தேனை - உயிர்க்கும் - துளிக்கின்ற - கொன்றைத் தொடையல்
கொன்றைமலராதசெய்தமாலையை - அணி - தரிக்கப்பெற்ற, குழகன் - ப
ராமசிவன் - திங்கட்கலைகளைத்தும் - சந்திரனுடைய பதினாறுகலையை
யும்; ஒளிர் - விளங்காநின்ற, செம்பொன் - சிவந்தவொன்வடிவ மாயிருக்கி
ன்ற - சடையில் - சடாபாரத்தில் - கார்த்தனனோ - ஒளிந்து வைத்தானோ
- வெங்கண் - வெவ்விடங்களையும் - வாள் - ஒளிபொருத்திய - து
லை - துளையுள்ள - எயிறு - பற்களையுமுடைய - அரவம் - பாம்பானது
- விழுயலிடக்கொண்டு - உமிழாதிருத்ததோ - கக்காமலிருந்து விட்ட
ததோ - கங்குல்பொழுதும் - இராத்கிரகாலத்திலும் - தனி - ஒப்பற்
ற - ஆழி - சக்கரத்தை - கதிரோன் - குரியனைவன் - செலுத்தாநிற்கு
ம - செலுத்துவின்றான் - ஏ - து. (கருத்து) இவ்விவ்வுருகியனைவன் ச

கந்தத்தைச்செலுத்தித்தின்ருன்சந்திரகிரகங்களைத்தையும்சிவன்
சடைபிலொளித்து வைத்தானோ கரும்பாம்புன்னு உமிழாதிருத்ததோ
என்றான் என்பதாம். (உஅ)

லுக்கிமன்மியிலாதவருந் துமடவார்தமையும்படைத்தவரைத்
துடைக்கும்படிவெவ்விடங்காலுஞ்சடாமாமதியுமமைத்தழுவின்
விடுக்குங்கடிகடொழிர்க்குந் தும்வெம்மைக்காற்றாதிதழக்கதவ
மடைக்குங்கமலத்திடை யொளிக்குமருமாமதையோன்வாழியவே,

(இ-ள்.) வடு - மாவடுபான் - கண் - கண்கள் - துமிலாது - மித்தி
ரைசெய்யாமல் - அற - மிகவும் - வருந்தும் - வருந்தப்பெற்ற - மட
வார்தமையும் - மகளினையும் - படைத்து - உண்டாக்கி - அவரைத்து
டைக்கும்படி - அம்மகளினையழிக்கும்படி - வெவ்விடம் - வெவ்
வியலிடத்தை - காலும் - கக்கப்பெற்ற - சடர் - காந்திபொருத்திய -
மாமதியுமமைத்து - பெரியாந்திரையுமபடைத்து - அழுவின் - தியை
ப்போல - விடுக்கும் - அவனால் - விடப்பட்ட - கதிர்கள் - கிரகங்கள் -
தொழில் - தொட்டால் - கனற்று - கடுகின்ற - வெம்மைக்கு - வெப்
பத்திற்கு - ஆற்றாது - தரிக்காமல் - இதழ்க்கதவும் - இதழாகியகதவு
களை - அடைக்கும் - அடைக்கப்பெற்ற - கமலத்திடை - தாமரைவிட்
டில் - ஒளிக்கும் - ஒளித்துக்கொள்ளும் - அரு - அரிய - மா - பெரிய
- மறையோன் - வேதனாற்றுகியபிரமன் - வாழிய - வாழக்கடவன் -
- ஏ - து. * நன்னால் - வாழியவென்பதனிற்றினுயிர்மெய் - யேகலுமு
ரித்தத்தேனியுமியல்பே - இவ்விதியால் இயல்பாயிற்று - (கருத்து) பெ
ண்களையும்படைத்து அவர்களையழிக்கச் சந்திரனையும் படைத்து அவ
ன்நிரணம்படிக்கொண்டு தாமரையிலொளிக்கும் பிரமதேவன்வாழ
க்கடவன் என்றான் என்பதாம். (உஆ)

தண்ணங்கடிக்வேண்மதியென்பார்தழலாய்முடித்தகென்னளவும்
வண்ணவரிவின்மதன்பசுழிமலர்மென்பாரவையுமுழி
ருண் ணுமாவக்களைபோயிவுடற்றாசின் தவொருபாவிப்
* பெண்ணென்றயறுந்நிபபிற்றத்தெனினுமேதாம்பேருலகே

(இ-ள்.) (சந்திரன்) தண் - தண்ணிய - அம் - அழகிய - கதிர் - வி
ரணங்கையுடைய - வெண்மதியென்பார் - வெள்ளியசந்திரனென்று
சொல்லுவார் - தழலாய்முடித்தது - அது அக்கினியாய் விட்டது - எ
ன்னளவும் - என்மட்டும் - வண்ணம் - அழகிய - வரி - ரெடிய - வில் -
கருப்புவிடையுடைய - மதன்பகழி - மன்மதனுடையபாணங்கள் - மல
ராமென்பார் - மலரென்றுசொல்லுவார்கள் - அவையும் - அம்மலர்க
ளும் - உயிருண்ணும் - உயிரையுண்ணும் - அவர்களைப்போல - சர்
பப்ரணங்களைப்போல - உடற்றாசின் - கொல்லுகின்றன - ஒரு - ஒப்
பற்ற - பாவிப்பெண்ணென்று - பாவிப்பையுபெண்ணென்று - அய
றுந்நிப - அயலார்துற்ற - பிறத்தேற்கு - பிறத்தவெனக்கு - பேருல
கு - பெரிப்பிவ்வுருவானவர்களில் - இன்னுமேதாம் - இவியதுவெ
துவாமோயானறியேன் - ஏ - து. * கு - குயர்க்கும் - பல்பொருட்பெயரே

பெயர்ச்சொல்லாகும்—இவ்வித்யால் உலகுபெயர்ச்சொல் * அகத்தியம்—பெயரின் பொருட்டுத்தினைவருத்ததுவே யென்றாகத்தியர் (கருத்து) சந்திரனைக்குளிர்ச்சியென்பார்கள் அநென்னளவில் நெருப்பாயிற்றுமன்மதபாணங்களை மலர்வென்பார் அவைஎன்னுயிரைக்கொல்லு மாவகத்தையாகினை என்றான்-எ-ம். (நஉ)

திரைசெய்கரியகடற்பிறந்த திங்கட்கொழும் தந்தமிழ்ப்பொதிய வரையில்வளர்ந்த நறுஞ்சார் துமவயவான் வேந்தர்மாப்பேற்றார் தளவாட்டமுருகுயிர்க்குத்தனென்மலரும்பைந்தொடிதன் விரகவனலைமேவாமேலுமுட்டுமெவிறகுபோன்றனவே

(இ-ள்) திரைசெய் அலைகளைச்செய்கின்ற—கரிய - கருமைபொருத்திய—கடற்பிறந்த—கடல்விடைத்தேதோன்றிய—திங்கட்கொழும் தும—பாலசந்திரனும்—தமிழ் - தமிழ்நேன்திய—பொதியவரையில் - பொதியமலையில்—வளர்ந்த - வளரப்பெற்ற—நறுஞ்சார் தும - நறியசந்தனமும்—வயம் - வலிமைபொருத்திய — வான் - வாட்டபடையை யுடைய—வேந்தர் - ஆசர்களைது—மாப்பு - மாப்புகள்—ஏற்கும் - ஏற்றற்குரிய—தளவாட்டமும் - முத்துமாலையும்—முருகுயிர்க்கும் - வாசனையைத் தருகின்ற—தன்னைன்மலரும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றமலரும் — பைந்தொடிதன் - பசியவளையிலணிந்தமயத்தியினுடைய—விரகவனலை - விரகத்தாலாகியதிடை—மேன்மேலும் - மேலுமேலும்—முட்டிம் - புறாச்செய்கின்ற—விறகுபோன்றன - விறகுக்களைப்போலிருந்தன—எ-ம். (கருத்து) சந்திரனும் சந்தனமும்முத்துவாட்டமும் மலர்களும்தமயந்தி காமாக்கினியைமுட்டிம் விறகுக்களைப்போலிருந்தது-எ-ம். (1)

நனைகொப்புளிக்கொல்லர் வானிலையவாற்றாதுயிர்ப்பொறைகொண்டிறைதற்கரிதென்றிகல்வேழமுண்டகனிப்பாலுள்ளருடைந்து மறுவற்றொளிரமுதிழுகத்துமானேர்நோக்கிவிட்டுத்திடவும். பெறுதற்கரியவுருவிதென்பிரியாதிருத்தின்னுயிரே

(இ-ள்) நனை - தேனை—கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற—மலர்வாளி-மலர்க்களைகளானவை—நலிய-வருத்துதல்செய்ய—ஆற்றாது-பொறுதவளாகி—உயிர்ப்பொறைகொண்டு—உயிர்ப்பாருசுமந்து—உறைதற்கு - தங்குதற்கு—அரிதென்று - அருமையென்று—இகல் - பகைமைபொருத்திய—வேழமுண்டகனிபோல் - யானையுண்ட விளக்கனிபோல்—உள்ளுடைந்து - மனத்தளர்ந்து—மறுவற்று - களங்கமற்று—ஒளிரும், விளங்காநின்ற—மதி - சந்திரன்போன்ற—முகத்து - முகத்தைபுடைய—மானேர் - மானையொத்த—நோக்கி - பார்வையை யுடையதமயந்தி—நிமித்திடவும் - தன்னைவிட்டுவிடவும்—பெறுதற்கு - பெற்றறிவதற்கும்—அரியவுருவிதென—இஃகரியவடிவமென்று—இன்னுயிர் - (அவனை) அவனினியவுயிரானது—பிரியாதிருத்தது—விட்டுக்காமலிருத்தது—எ-ம். (கருத்து) மலர்க்களைவருத்துதல் செய்யதமயந்தி வேழமுண்டகனிபோலாகிப் பெறலரியநுருவுருவென்று—உயிரைவிடாதிருத்தான் என்றான்-எ-ம். [வேழம் என்றதுவைத்தியசாத்திரத்தின்ப

மீதர்வியாதியாம் - அதுமாத்திரம் காத்திருக்கும்விளங்குகனியையுங்குடுக்கையாக்கும், சோத்தியுட்சபிரமரணமாக்கினாமரத்திற் குடுக்கைகாணலாம் ஆதலில் இக்கருத்தும் பொருத்தும். (நஉ)

தாரவாய்முரலுமினவண்டின் சிறைமெல்லவரியாலிடைதளர்ந்து சோர்வாழ்தலைபரத்தழலெத்துணையிடுப்பண்மைதோய்த்த கூர்வாணெடுங்க * ணீர்வாரதல்கொற்றமாரன்விகமெனு மீர்வாள்க்கக்கொண்டெயிர்போழ்தற்கெற்று தூல்போன்றிருத்ததுவே

(இ-ள்) தாரவாய் - மலர்மாலையினிடத்தில்—முரலும் - ஒலிக்கிற—இனம் - கூட்டமாயுள்ள—வண்டின் - வண்டுகளின்—சிறை—இறகினுடைய—மெல்லவரியால்—மெல்லியகாற்றால்—இடை—தளர்ந்து இடைய—வருத்தி—சோர்வான் - சோர்வாளாகியதமயந்தியின் து—திதலைபரத்த - வேறுபட்ட சிறைத்தையடைந்த—முலைத்துணையின் - இரண்டினளங்களின்—காப்பண்-நடுவே—மைத்துச்சுனமானது—தோய்த்த - கலந்த—கூர்வான் - கூர்வாட்டபடையையொத்த—நெடுங்கண்-நெடியகண்களின்—நீர்வார்தல் - நீர்வாழ்குதல்—குற்றம் - வெற்றிபொருத்திய—மான்-மன்மதனுனவன்—கூரகமெனும்- பிரிவேன்கிற—சர்வான் - அறிவான, கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு—உயிர்-உயிரை—போழ்தற்கு - பிளத்தற்கு—ஒற்று தூல்போன்று - எற்றிய தூலையொத்து—இருந்தது—இருத்தது—எ-ம். (தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியம்-இ-கு-இளவேழுதலையெனையே வகுமையெனவிளியில்கொள்கையமுனைகாங்கேஇவ்வித்யால் அழகைவந்தவாறுணர்க(கருத்து)தமயந்தி இருத்தனங்களினிடுவேமைக்கண்ணின் நீர்வாழ்குதல் மன்மதனுனவன் வாரைக்கைக்கொண்டு உயிரைப்பிளத்தற்குதூல்போட்டதைத்திருத்ததுள்பொருள். (நஉ)

புலவத்திரைசூழ்நிலையயம்புரக்கும்நெய்ச்சிப்பிறப்பினைமற்றமுறவினடைவதற்குநவைநீர் தவழன்னியற்றாதே விலவுத்துவரவாய்மடநல்லின் னும்பிறந்துபுணர்வனென்நிலவுத்தழிப்புருத்திறப்பினையாநிற்குகேரிழையே

(இ-ள்) புலவு - புலாவதற்குத்தையுடைய—திரைசூழ் - கடல்குழந்த—நிலையயம்-பூமண்டலத்தை—புரக்கும்-கர்க்கின்ற—வேந்த - நளாசனை—இப்பிறப்பில்-இந்தப்பிறப்பில்—எலம் - இன்பமானது—முற்றும் - நிறைவுபெற—சுண்டு-இவ்விடத்தில்—அணைதற்கு - தழவுதற்கு—நவைநீர் - குற்றக்கீய—தவம் - தவத்தை—முன் - முந்திறப்பில்—இயற்றாதேன் - செய்யாதயான்—இலவு - இலவிதம்பொன்ற—துவன் - துவாத—வாய் - வாயையுடைய—மடம்-இ-மைபொருத்திய—நல்லீர் - மடவீர்—இன்னார் - இன்னமும்—பிறந்து - உதித்தாவது—புணர்வனென் - கூடுவேனென்று—நிலவு - சந்திரிகையாகிய—தழவித்புருத்து - தீயின்புழுகி—இறப்ப-உயிரைநீங்க—நேரிழைதமயந்தியானவன்—நீனையாநிற்கும்-நீக்கி—குள்ள—எ-ம். (கருத்து-)

நள்ளை இப்பிறப்பிற்குமுற்பிறப்பிற் தவஞ்செய்யாத தமயந்தியானவள் இனிப்பிறந்து நள்ளைப்புனர்வனென்றுச் சந்திராகிரணத் தணலிப்புக்குற்றிக்ககிரண்கின் றுள்ளன்பதாம். (௩௪)

மன்வற்குமுலார்வளினிலக்கியங்குடர்காத்கெனமாரன் வென்றிக்கொடியினுருவமைத்தமடமான் முலையில்விசாமத் குன்றிற் பிறந்து தாதனைத் துருவர் துங்கருவிதே தாய் துறந்து தென்றற்குழவிதுழைந்துவருஞ்சிறுசாளங்கடாழ்செறித்தார்

(இ-ள்) மன்றல் - பரிமாம்பொருத்திய - குமுலார்-கூத்தலையுடையமகளிர் - வளினிலக்கி - காற்றினுண்டாதூரிடை யூற்றைநீக்கி - வயங்கு - பிரகாசியாநின்ற - சுடர்-விளக்கை - காத்தென - காத்தாற் போல - மாரன் - மன்மதனுடைய - வென்றி - வெற்றிபொருத்திய - கொடியின் - கொடியைப்போல - உருவு - வடிவமானது - அமைந்த - அமைப்பெற்ற - மடமான் - தமயந்தியினுடைய - முலையில் - தனத்தில்க்காமல் - மோதாமல் - குன்றில் - பொதியுலையில், பிறந்து - தோன்றி - தாது - மலர்ப்பொடியை - அகின்று - புதிக்கொண்டு - குளிர்தாங்கு - குளிர்த்தொழுந்திய - அருவி - அருவியில் - தோய்த்து - முழுவினும் - கதிய - தென்றற்குழவி - இளந்தென்றல் - துழைந்து - புஞ்சு - வரும் - வருகின்ற - சிறு - சிறிய - சாளங்கள் - பலகணிகளினுடைய - தாழ் - தாழை - செறித்தார் - பந்தித்தாரள் - எ-று. (கருத்து) பாந்திமார்கள் தென்றற்காற்றிதுழையும் சாளவாயற்பாடங்களைச்சாத்தினார்கள் என்பதாம். (௩௫)

வெந்தியநன்றிப்பெய்தளிப்போன் பெலிந்துவினையாட்டயர் செழும்பும் பந்தோடரியகழங்குகளில்பலவுறுந் துமலர்மகனை யந்தாகலத்திருத்தியபோர்வேந்தன் பெயரேயறைகுதலாற் செந்தார்ப்பசியுகின்றேயென்று நூறவாதிருந்தான்செயிழையே

(இ-ள்) வெந்தியநனில் - வெல்லியகெருப்பினில் - பெய்-போடப்பட்ட - தளிப்போல் - தளிரைபோல - பெலிந்து - கொக்காக்கினியால்வாடி - வினையாட்டயர் - வினையாடுவதற்குரிய - செழு-செழிய - புழுதிய - பந்தோடு - பந்துடனே - அரிய - அரியவாகிய - கழங்கு - அம்மனைகளையும் - அணிகள்பலவும் - பலவாபாணங்களையும் - துறந்து - நீக்கி - மலர்மகனை - திருமாதை - ஆம் - அழகிய - தார் - மாலை - யவனந்த - அகலத்து - மார்பினிடத்திலே - இருத்திய - இருக்கச் செய்த - போர் - போராவிருப்பியே - வேந்தன் - நளராசனதுன்பெயரே - பெயரினையே - அறைகுதலால் - சொல்லுதலால் - செம் - சிவந்த - தார் - இரோகையையுடைய - பசிய - பசுமையிறத்தப்பொருத்திய - கிள்ளையொன்றும் - கிளியொன்றையும் - சேயிழை - தமயந்தியானவள் - துறவாது - நீக்காமல் - இருந்தாள் - இருந்தாள் - எ-று. (அகத்தியம் பொருளே) பதார்த்தத்திரவியமென்ப - திருதினையான மயலுமற்றதுவே இவ்விதியால்பந்துமுதலியனசம்பந்தார்த்தம் (கருத்து) தமயந்தியானவள் தீயிற் போட்டதளினைப்போலமெலிந்துபந்துமுதலிய வாபாணங்களைநீக்கி நள்ளெயரைச்சொல்லுங்கிளியொன்றையே நீக்காதிருந்தாள் - எ-ம். ()

அலைவாய்விடத்தினுடன்றோன்றி ஆனிகவரும்வெண்ணெருப்பே யுலையாப்புலனமனைத்துமழலொருங்குகொளுத்துதுதம்கண்ணன் தலைமேலுனதுகலையொன்றேதரித்தானென்றான்மிகவுமுயிர்க் கொலைகுழஞ்சுரின்னீர்போலுங்கொடியாருளரோகடென்றான்

(இ-ள்) அலைவாய் - கடலினிடத்தே - விடத்தினுடன்றோன்றி - விடத்தினுடனேபிறந்து - ஆவி - உயினை - கவரும் - வெளவுகின்ற - வெண்ணெருப்பே - (சந்திரனைன்னப்பட்ட) வெள்ளியகெருப்பே - உலையா - கொடாத - புலனமனைத்தும் - உல்கமயாவையும் - அழல் தீ - யாய் - ஒருங்கு - ஒன்றாய் - கொளுத்தும் - கொளுத்துகின்ற - துத்தண்ணை - நெற்றிக்கண்ணினையுடையபாமசிவன் - தலைமேல் - தலைநாறு - உனதுகலையொன்றே - உன்னுடையபங்கொன்றையே - தரித்தானென்றால் - தரிப்பானேயானால் - மிகவும் - அதிகமாக - உயிர் - உயினை - கொலைகுழஞ்சுரில் - கொல்லக்கருதுவார்களில் - நிற்போலும் - உண்ணப்போலும் - கொடியார் - கொடுமையையுடையவர்கள் - ஊரோ - இரக்கிறார்களோ - கூறென்றான் - சொல்லென்றான் - எ-று. (கருத்து) விஷத்துடன்பிறந்துஉயிரைக்கவரும்சந்திரனை உலகம்யாவையும் கொளுத்தும்பாமசிவன் தலைமேலுனதுகலையொன்றைத்தரித்தானென்றால் உயிரைக்கொல்பவர்களிலுன்போலும் கொடியவருண்டோ வென்றான் என்பதாம். (௩௬)

தென்றல்செக்கர்முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச்சில செய்யுளிருப்பினும்சந்திரனைநித்தித்தல்பெரும்பான்மைபற்றிகமுதல்தோட்டமென்றும்போல இப்படலத்திற்கு அப்பெயரிடப்பட்டது.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்

முற்றிற்று.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

முன்னேசந்திரனைநித்தித்ததமயந்தியானவள் இப்படலத்தாலமனமதனைநித்தித்தல்சொல்லப்படுகின்றது

கவிவிருத்தம்.

மங்குலாமெறைந்துயிர்வாட்டுமித் திங்கடண்ணெவறுத்ததுதிங்கெல வங்குமுடொளித்தாருயிர்கட்டுணை அங்கவேலெலுக்கத்தொடங்கினுள்

(இ-ள்.) 'கற்றமென்ன - யமனென்னும்படி - கொலைபுரி - கொலைத்தொழிலுச்செய்கின்ற - வேனிலான் - வசத்தகாலத்திக்குழியமெனமதன் - தூற்றிதழ்த்தமலத்தினை - தூரிதழ்த்தையுடைய தாமரை மலரினிருத்தின்மபிரமனுளவன் - நோன் மைய - நடப்பமாகிய - ஆற்றல்சான்ம - ஸ்விமையுள்ள - மலர்க்களை - பூவப்புகளை - ஐந்தலது - ஐந்தன்றி - ஏற்றம் - அதிகமாக - நல்லின் - கொடுத்தல் - உலகின் - உலகத்தை -

என்செயான் - என்னதுன்மஞ்செய்யமாட்டான்—எ-று. (கருத்து) யம
ன்போற்கொலைசெய்யுமன்மதனுனவன் பிரமனைக்கணமேலதிககணைத்
தின்உலகத்தையென்செய்யமாட்டான்என்றான் என்பதாம். (அ)

அருவமாய்மென்னுவிபதைத் துளம்
வெறுவுமாறுவினைசெயும்வேனிவான்
கருமிடற் * நிலைநகண்ணிலெறித்திடா
துருவமெய்திலுலகமுமுல்புமே

(இ-ள்) அருவமாயும் - அருவமடைந்தும்—என் - என்னுடைய
ஆவிபதைத்து - உயிர்பதைத்து—உளம் - மனம்—வெறுவுமாயு - பயங்
கொள்ளும்படி, வினைசெயும் - மலர்க்கணைகளைத்தொடுக்கின்ற—வேனி
வான் - வசந்தகாலத்திற்குரிய மன்மதனுனவன்—கருமிடற்றிறை - நிலை
கண்டதையுடைய பரமசிவனது, கண்ணில் - நெற்றிக்கண்ணில்—எ-
றித்திடாது - எறித்திடாமல்—உருவமெய்தில் - வடிவத்தைப்பெற்றிருப்
பாலானால்—உலகமும், உலகமும் உய்யுமோ - பிழைக்குமா—எ-று. *
தருக்கசந்திராகம்-௩௩-௫ இறையேயீசன்முற்றநிலைஞேமுதலே (கரு
த்து) அருவமடைந்திருந்து, என்னுவிபதைக்கவம்பெய்யுமன்மதனுன
வன் உருவமனைந்தாலுலகம்பிழைக்குமா என்றான்-எ-ம். (அ)

விரித்தவேணிவிமலன்வெகுளியா
லெறிந்துளாறிப்பிழைத்தவரயாவரே
கரித்தவேளபிழைத்தெய்வதுகன்னியர்
புரித்தவினையின்புணர்ப்பாருமே

(இ-ள்) விரித்த - விரியப்பெற்ற—வேணி - சடையையுடைய—
விமலன் - பரமசிவனது—வெகுளியால் - கோபத்தினால்—எரிந்துளா
ரில் - எரிக்கப்பட்டவர்களிலே—பிழைத்தவர் - பிள்ளும்பிழைத்தவர்க
ள்—யாவர் - எவர்கரித்தவேள் - கரித்துபோனமன்மதன்—பிழைத்து-
பின் னும்பிழைத்து—எய்வது - பாணங்களைசெய்வது—கன்னிய - மா
தர்கள், புரித்த - செய்த—திவினையின் - பாலத்தினுடைய—புணர்ப்பா
ரும் - சம்பந்தமாகும்—எ-று. (கருத்து) சிவன்கோபத்தா லெறிந்தவரிற்
பிழைத்தவரயாவர்மன்மதன் பிழைத்தெய்வதுமாதர்கள்செய்த திவினை
யின் சம்பந்தமாம் என்றான் என்பதாம். (அ)

சடிலமன்றுபைத்தார்சூழற்பின்னல்கார்
* மிடறுதோன்உலவிடமன்னுநானமே
யுடல்விளர்ப்புவெண்ணீமன்முருவிலா
யடர்வதென்னையானலன்காண்டியால்

(இ-ள்) உருவிலாய் - வடிவமில்லாதமன்மதனே—அடர்வதென்
னென்னுடன்போர்செய்வதென்ன—சடிலமன்று - சடையன்று—
பை - பசிய—தார் - பூமலையையுணரித்த—சூழல் - கூந்தலினது—பின்
னல்-வேணி—கார் - கருமை—மிடறு - கழுத்தினிடத்தில்—தோன்ற
ல்தோன்றாதல்—விடமன்று - நஞ்சமன்று—நானமே - கத்தூரியாம்—
வென் - வெள்ளிய—கீதன் - விபூதியன்று—உடல்விளர்ப்பு - சரித்தி

னதுவெண்ணிறமாம்—அரனலன் - (ஆதலால்) பரமசிவன் ல்லன்—கா
ண்டி - (கீ) காண்பாயாக—எ-று. * குலவயாநந்தம்-உறுப்பியல் - (இ-
ஞ-கைகால்கண்செவிமாற்பு புயமுலை - தலைமுகமிதழ் விர்விவையினை
யாகும் - பிவ்விதிபால்மிடறுசின்னப்பொருள் (கருத்து) மன்மதனேச
டையல்ல கூந்தலின்பின்னல் - கண்டங்குறுப்புவிஷமல்ல கன்தாரிபூச
ம் - வெண்ணீரல்ல-உடல்வெருப்பு ஆகையால்கான்சிவன் ல்லன்என்
விடத்திலென்போர்செய்திறும் என்றான் என்பதாம். (அ)

கொன்செய்வாரிசுரந்தசெம்புண்ணிடைத்
துன்பமெய்தத்தழல்சொரிந்தாலென்
வன்பர்போலின்னாராமிறைப்பார
லென்செயாருயிர்த்தோழியின்னுமே.

(இ-ள்) உயிர்த்தோழியர் - உயிரையன்னதோழியராயிருந்தவர்கள்
—அன்பர்போல - இப்பொழுதென்னிடத் தன்புடையவர்போல—நி
ன்று - என்னைச்சூழ்ந்துநின்ற—கொன்செய் - அச்சத்தைச்செய்கின்ற,
வாரி-மன்மதபரணங்கள்—சுரந்த - தைத்த—செம்-சிவந்த—புண்
ணிடை-புண்ணினிடத்திலே—துன்பமெய்த-யான் னுன்பத்தை யுடைய—
தழல்சொரிந்தாலென் - நெருப்பைக்கொரித்ததுபோல—ஆரம்-ச
ந்தனக்குழம்பை—இறைப்பர் - வீசுவார்கள்—இன்னும்-இன்னமும்
—என்செயார் - யாதுசெய்யார்கள்-எ-று. (கருத்து) தோழியார்களா
ம்மதபரணம்பட்டபுண்ணிடத்துத்தியைபோலுஞ் சந்தனத்தையிறை
க்கிறார்கள் இன்னுமென் செய்யமாட்டார்கள்என்றான் என்பதாம், (அ)

தேற்றுவார்சிலர்தேங்கமழ்வாசகீர்
துற்றுவார்சிலர்தொல்லுலதெய்வதம்
போற்றுவார்சிலர்பூண்முலைச்சாந்தினு
லாற்றுவாரின்மூற்றுகிவ்ருர்சிலர்.

(இ-ள்) சிலர்-தோழிகளிற்கிலானவர்—தேற்றுவார் - தேறச்சொ
ல்லுவார்கள்—சிலர் - சிலரானவர்—தேம் - வாசனையானது—கமழ்-
மணக்கின்ற—வாசகீர் - பனிரீனா—துற்றுவார்-விசுவார்கள்—சிலர்
சிலரானவர்—தொல் - தொன்றுதொட்டா ராதித்துவருகின்ற—குல
தெய்தவம்-குலதெய்வத்தை—போற்றுவார்- பிரார்த்தனை செய்வார்கள்
—சிலர்-சிலரானவர்—பூண் - ஆபாணத்தையணிந்த—முலை- தனத்தி
ன்வெப்பத்தை—சாந்தினல் - சந்தனக்குழம்பினால்—ஆற்றுவாரின் -
தணிப்பவர்களைப்போல—அழ்ந்துகின்றார் - வெப்ப மிகச்செய்வார்க
ள்—எ-று. (கருத்து) சிலர்தேற்றுவார்கள் சிலர்பனிரீனா ஊற்றுவார்க
ள் சிலர்குலதெய்வத்தைப் போற்றுவார்கள் - சிலர்சந்தனத்தாலாற்றுவ
வார்கள்போலச்சுகுகின்றார்கள்-எ-ம். (அ)

இன்னவாறுமகனிரியற்றவுங்
கன்னன்மார்களைபுயிரீரவும்
பொன்னின்வாரமுலைமுத்தம்மொழிந்திடத்
தன்னையும்மறத்தாடமயங்கியே.

(இ-ள்.) இன்னவாறு இவ்விதமாய்—மகளிர்—தோழிகள்—இயற்றவும்—உபசாரஞ்செய்யவும்—கன்னல் - கருப்புவில்லென்திய—மாரன்—மன்மதனுடைய—கண்ணை—பாணங்கள்—உயிர்—ஆவியை—சரவும்—பிளக்கவும்—பொன்னின்—பொன்னாற்செய்த—வார—கச்சையணிந்த—முலை—தளங்களின்மீதிற்றிரித்த—முத்தம் - முத்துகள்—பெரிந்திட—நீருகவும்—தமயந்தி - தமயந்தியானவள்—தன்னையுமறந்தாள் - தன்னையுமறந்துவிட்டாள்—எ-று. (கருத்து) இவ்வாறுபெண்கள்செய்யவும்—மன்மதன் பாணமெய்யவும்முத்துக்கள்பெரிந்திடத் துறந்தாள்தமயந்திதன்னையுமறந்தாள் என்பதாம். (மஉ)

நாவிமென்குழனன்னுதற்குழியார்
காவிபங்கட்கதிர்முலைக்கன்னியைப்
* பூவின்மெல்லணைசேர்த்துப்புகையிருந்
தாவிபுண்டுகொலோவென்றழங்குவார்.

(இ-ள்.) நாவிக்கல் தூரியணிந்த—மெல்—மெல்லிய—குழல் - கூந்தலையும்—நன்னுதல்—நல்லநெற்றியையுமுடைய—தோழிய—தோழிகள்—காவி—கருங்குலையோன்ற—அம் - அழகிய—கண்—கண்ணையும்—கதிர்—காந்திபொருந்திய—முலை - தளங்கனையுமுடைய—கன்னியை - தமயந்தியை—பூவின்—மலரினாற்செய்யப்பட்ட—மெல் - மெல்லிய—அணை—மெத்தைகளின்மேல்—சேர்த்து - சேர்த்து—புகையிருந்து - பக்கத்திலிருந்து—ஆவி - உயிரானது—உண்டு கொலோவென்று—உண்டோவில்கையோவென்று—அழுங்குவார் - வருந்துவார்—எ-று. * தொல்காப்பியம்—மாயியல்—அக—கு - இலையெழுதியேதனிரோதோடே—நினைவேகுழையேபூவேயுரும்பே - நினைபுள்ளுறுத்தல்நினைபவையெல்லாம் - மரனொடுவொருஉக்கினனியென்ப - இவ்விதியால் - பூவென்று—மரனொடுவந்தது (கருத்து) தோழிமார்கள் தமயந்தியை மலரணையிற்சுடத்தி உயிருண்டோவில்கையோவென்றழுவார்கள் என்பதாம். (மஉ)

எண்ணியெண்ணியிரங்குவதென்னுயிர்
ருண்ணிகழ்ந்ததுயிர் துறந்தாளவள்
வண்ணமென்றுவரவாய் துடிக்கின்றது
கண்ணிமைத்தன காணுமென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—அந்தோழிகளிற்சிலர்—எண்ணியெண்ணி - நினைத்துநினைத்து—இரங்குவதென் - புலம்புவதென்ன—உள் - உள்ளே—உயிர்ப்பு - முச்சு—சிகழ்ந்தது—அலகந்தது—உயிர் - ஆவி—துறந்தாளவள்—நீங்கினவளல்லள்—வண்ணம் - அழகிய—மெல்—மெல்லிய—துவர—வவளம்போன்ற—வாய்—வாயானது—துடிக்கின்றது - துடியாகின்றது—கண்—மண்களானவை—இமைத்தன—இமைத்தல்செய்த சின்மன—காணுமென்பார்—பாருமென்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) தோழிகளிற்சிலர் அழகிவண்ணிதென்ன உயிரிருத்தின்றது வாய்துடிக்கின்றது கண்களின்மேல்கின் றவாபாருன்பார்கள்—எ-ம். (மஉ)

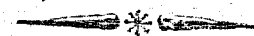
மைத்தடங்கணிர்மாற்றுமின்சோர்ந்துவி
* முத்தரீகமுயர்முலைசேர்த்துமின்
கொத்துநாண்மலரோறிங்குலைத்துசோர்
மொய்த்தகூந்தன்முமிமினென்பார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—தோழிகளிற்சிலரானவர்—மை—அஞ்சனத்தீட்டிய—தடம்—விசாலம்பொருந்திய—கணிர்—கண்களினீரை—மாற்றுமின்—மாற்றுங்கள்—சோர்ந்து—சோர்வையடைந்து—வீழ - வீழ்கின்ற—உத்தரீகம்—மேற்போர்வையை—உயர் - உயர்த்த—முலை - தளத்தின்மேல்—சேர்த்துமின் - சேருங்கள்—தொத்து—தொத்தாகிய—நான்—அன்மலர்ந்த—மலரோடும் - பூக்களுடனே—குலைத்து - அவிழ்த்து—சோர்—சோர்நின்ற—மொய்த்த - பெருங்கிய—கூந்தல்—குழல்—முடிமினென்பார் - முடியுங் கொன்றுசொல்லுவார்—எ-று குவலயாந்தம்—உறுப்பியல்ல—மசு—கு - மண்ணினியலாதகடமெனும்பொருளாய் - நாலினியலற்படமெனும் பொருளாய்த்—திரிந்துவருதல் சமவாயமென்ப - இவ்விதியால்—தால் சமவாயமென்க அகத்தியம்—சமஞ்சமர்விரோட்டு சமுதாயமுமுனஇதுவுமறியி (கருத்து) தோழிகளிற்சிலர் கண்ணைத்துடையுண்கள்மேற்பொர்வையால் முலையைமுடிங்கள் அவிழ்த்தகூந்தலை முடியுங்கள்என்பார்கள்என்பதாம். (மரு)

சுடருவெனமதிதூற்றூந்தழல்கட
விடரின்பழுவியிறந்துபடுமுன்
மடவரத்திடர்மாற்றுவன்யானென்க
கடன்முகட்டிம்கதிவன்றோன்றினான்.

(இ-ள்.) உடரும்—பிரகாசியாநின்ற—வென்—வெள்ளிய—மதி—சந்திரனானவன்—தூற்றும்—தூற்றுநின்ற—தழல்—தீயானது—கட—கடுதல்செய்ய—இடரில்—துன்பத்தில்—முழி - முழுதி—இமந்துபடுமுன்—உயிரீங்குமுன்னே—மடவரத்து—தமயந்திக்—இடர்—துன்பத்தை—யான்—நானே—மாற்றுவன் - நீக்குவன்—என - என்பவன்போல—கடன்முகட்டில் - கடனை துரக்கியில்—கதிவன் - குரியன்—தோன்றினான்—உதயமாணன்—எ-று. (கருத்து) சந்திரனாகிய நெருப்புக்கடதமயந்தி துன்பத்திலுமுந்தியிருக்குமுன் குரியனாகியமாபினான் என்பதாம். (மரு)

மன்மதோபாலம்பனப்படலம் - முற்றிற்று

இந்திரப்படலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன் முத்தியதேவர்வாவுசொல்லப்படுகின்றது.

கவிவிரூத்தம்.

இடுக்கெனையதவிகந் துனித்துளார்
நடுக்கமெய்தநலிதருவேந்தரின்

விடுத்தன்கதிர்ந்திங்குள்விளங்கொளி

கெடுத்துவெய்யவன்கீழ்த்திசைத்தோன் றினான்.

* (இ-ள்.) இடுக்கென்-துன்பத்தை-எய்த-அந்நாட்டிலுள்ளோரடைய-இகந்து-அடுக்கொமித்து-கனித்துளார்-செருக்கடைந்த குறுநிலமன்னர்-நடுக்கம்-நடுக்கத்தை-எய்த-அடைய-நலிதரு-வருத்துவின்ற-வேந்தரின்-அரசரைப்போல்-விடுத்த-(தமயந்திவருந்தும்படி.) விடுக்கப்பெற்ற-நன்-குளிர்ச்சிபொருந்திய-கதிர்-கிரணங்கொண்ட-திங்குள்-சந்திரனுடைய-விளங்கு-விளங்குகின்ற-துளி-காந்தியை-கெடுத்து-அழித்து-வெய்யவன்-சூரிய னுனவன்-கீழ்த்திசை-கீழ்த்திசையில்-தோன்றினான்-உதித்தான்-எ-று. [சூலவயானந்தம்-சிறப்புப்பாயிரம்-உ-ரு-என்னசொல்லின மியன்ற மருங்கிற்-பன்னியுரைப்பதுபதப்பொருளாமே-இன்னியால்பதவுரை வந்தவாறிக்] (கருத்து) குறுநிலமன்னர் துன்பமடையப்பொருநிலமன்னர்புறப்பட்டாற்போலச் சந்திரபிரகாசத்தைக் கெடுத்துச் சூரியனுதயமாயினான்-எ-ம்.

(க)

வையமேழுடைமன்ன றுத்தலும்
வெய்யபாசறைவிட்டகல்வேளிரி
னையசெங்கதிராதவன்றோ ளுமுன்
செய்வான்விட்டகன்றது திங்குளே

(இ-ள்.) வையமேழுடை எழுதீபங்கையுமுடைய-மன்னன்-அரனுனவன்-இறுத்தலும்-வந்துதங்கினமாத்நிதத்தில்-வெய்ய-வெவ்விய-பாசறைவிட்டு-படைவீட்டைவிட்டு-அகல்-நீங்குகிற-வேளிரின்-குறுநிலவேந்தரைப்போல்-ஐய-அழகிய-செங்கதிர்-நிலந்திரணங்களுள்ள-ஆதவன்-சூரியனுள்ளவன்-தோன்றுமுன்-உதிக்குமுன்னே-செய்ய-சிலந்த-வான்விட்டு-ஆகாயத்தைவிட்டு-திங்குள்-சந்திரனுனது-அகன்றதுநீங்கியது-எ-று. [இதுஉவமையணி] (கருத்து) சூரியனுதயமாகுமுன்னே சந்திரன்நீங்கினான் என்பதாம்.

(உ)

அன்னகாலையிலாயவனைத்தோருயர்
நென்னல்வாட்டுநிலவுக்கதிர்மதி.

யின்னுமெய்திவிந் துபடுமென
வுன்னியன்னையொடுமறவைகூறினார்

(இ-ள்.) அன்னகாலையில்-அப்பொழுதில்-ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட-வளை-வளையணிந்த-தோழியர்-தோழிகள்-நென்னல்-சேற்றைப்பொழுதில்-வாட்டு-வாட்டிய-நிலவு-பிரகாசம்பொருந்திய-கதிர்-கிரணங்கையுடைய-மதி-சந்திரனுனவன்-இன்னும்-இன்னமும்-எய்தில்-வந்தால்-இறந்துபடுமென-தமயந்திமரணத்தையடைவாளென்று-உன்னி-நினைத்து-அன்னையொடு-தாயுடனே-உறறவை-அடைந்தகாரியங்களைகூறினார்-சொல்லினார்கள்-எ-று. * அகப்பொருள்விளக்கம்-அகத்தினையியல்-சு-அ-ரு-நிலவிடாங்கிக்கறத்தொடுநிற்கும்-பாங்கிசெவின்க்கறத்தொடுநிற்கும்-செவிலிநற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்கும்-நற்றய்தந்தைதன்னையர்க்கறத்தொடுநிற்குமென்பவெறியுணர்ந்தோரோ-இவ்விதியால்தோழிகள்கூறினார்(கருத்து) தோழிமார்கள்தமயந்தியாகிய காஞ்சனமாலையிடத்து நடந்தகாரியங்களைச்சொன்னார்கள் என்பதாம்.

(ங)

அத்திறந்தெரிந்தாய்மலர்க்கோதைவெண்
முத்தமுரன்முதுக்குறைந்தாளென
வுய்த்துணைத்தனடோடைப்புக்கர்முக
மத்தமால்கரிமன்னவார்மன்னற்கே.

(இ-ள்.) அத்திறந்தெரிந்து-அச்செவிலிசொல்லியதிருத்தைத்தெரிந்துகொண்டு-ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட-மலர்-மலர்களையணிந்த-கோதை-கூந்தலையுடையநற்றயானவள்-வெள்-வெள்ளிய-முத்தம்-முத்துக்களையொத்த-முரல்-பற்கள்பொருந்திய (தமயந்தியானவள்)-முதுக்குறைந்தாளென-பேரிவடைந்தாளென்று-உடை-பட்டமணிந்த-புகர்முகம்-புள்ளிபெற்றமுகமுள்ள-மத்தம்-மதங்கொண்ட-மால்-பெரிய-கரி-யானையையொத்த-மன்னவார்மன்னற்கு-வீமர்சனுக்கு-உய்த்து-அவ்விடத்திற்கருத்தைச்செலுத்தி-உணைத்தனள்-சொல்லினான்-எ-று.(கருத்து) காஞ்சனமாலையையறிந்து தமயந்திபேரிவடைந்தாளென்று தன்கணவனையவீமராஜனுக்குச்சொன்னான்-எ-ம்.

(ச)

தடங்கொள்வெம்முலைசாற்றியமாற்றமு
துடங்குசிறிதையாக்கமுநோக்கிய
மடங்கலேறையான்மணநாட்டிய
முடங்கல்போக்கினன்மொய்கழல்வேந்தர்க்கே.

(இ-ள்.) தடங்கொள்-பருமையைக்கொண்டு-வெம்-விரும்புத்தைத்தருகின்ற-முலை-தனத்தைப்பெற்றுணையானவள்-சாற்றிய-சொல்லிய-மாற்றமும்-சொல்லியும்-னுடங்கு-வளையாடின்ற-சிறிதடை-சிறியவிடையையுடையதமயந்தியினது-ஆக்கமும்-பருவத்தும்-உரு.

தைபும்—கோக்கிய - கண்ட—மடங்கலேறலையான் - ஆண்கிங்கத்தை
யொத்தவீமராசனுனைவன்—மணம் - விவாகரணை—நாட்டிய - சிறித்தப
பெற்ற—முடங்கல் - ஓலையை—மொய் - கெருங்கிய—சமுல் - வீரக்கழ
லணந்த—வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு—பொக்கினன் - செலுத்தினான்—எ-
று. (கருத்து) வீமராசன் தன்மனைவிசொன்னசொல்லையும்தமயர்திரரு
வத்தையும்பார்த்துத் திருமணலீலையத்தேசத்தூராசர்களுக் கனுப்பின
ன்—எ-ம்.

(இ)

வேலைசூழ்புவிமன் னர்க்குவேந்தர்கோ
னோலைப்பாக்கியதோர்ந்துயர்கர்ப்பக
மாலேதாழ்முடிவாசவன்கோதுவான்
ஞாலமேதகிசைநாரதன் போயினான்.

(இ-ள்.) வேந்தர்கோன் - வீமராசனுனைவன்—வேலைசூழ - கடல்
சூழ்ந்த—புவிமன்னர்க்கு - மூண்டலத்தையானுவன் வசர்க்கு—
வேலைசூழையை—பொக்கியது - செலுத்தியதை—ஓர்ந்து - அறிந்து—உயர்
உயர்ந்த - கர்ப்பகமலை - கர்ப்பகத்தினுடையமலர்மலை—தாழ் - தாழ்
கின்ற—முடி - மகுடமணிந்த—வாசவற்கு - இந்திரனுக்கு—ஒதுவான்
சொல்லும்பொருட்டி—ஞாலம் - உலகத்தார்—வந்து - வந்திகின்ற -
இசை - புகழ்பெற்ற—நாரதன் - நாரதமுனிவன்—போயினான் - போ
னான்—எ-று. (கருத்து)நாரதமுனிவனுனைவன் வீமராசன் அரசருக்கோ
லைவிட்டதையறிந்து தேவேந்திரனுக்குச்சொல்லும் பொருட்டுப்போயி
னான்—எ-ம்.

(க)

அயுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவொண்கடொறிக்குமுடிதாழ்த்துவனைகழற் கர்லலணக்கி
யேத்தத், தேனிமிருங்கப்பகநாணமுக்கையுடைந் துபசிபாறுத் தேநகனா
ற்ற, மேனகைசாமலாயிரட்டவருப்பசி வெள்ளைபுதலவிளரித்தித்
சொற்ற: பாணலங்கட்டிலேர்த்தமைமென்சதிமுறைபிற்பதம்பெயர்க்கும்
பாணிதூங்க.

(இ-ள். வானவர் - தேவர்களுடைய—ஒன்—ஒன்றிய—கடர்—காந்தி
யை—எறிக்கும்வீககின்ற—முடி - மகுடங்களை—தாழ்த்து - தாழ்ச்செ
ய்து—வனைகழற்கால் - வீரக்கழலையணிந்தபாதத்தை—லணங்கி - தாழ்
ந்து—ஏத்த - புகழவும்—தேன்—வண்டிகளானவை—இமிரும் - ஒலிக்கி
ன்ற—கற்பகம் - கற்பகத்தினுடைய—நாள் - அன்றொந்த—முக்கையு
ருப்புகள்—உடைந்து - உடைபட்டி—பகிய - பசுமைபொருந்திய—நறு
ம் - நறிய—தேறல்—தேனை—ஊற்ற - சொரியவும்—மேனகை—மேனகை
யானவன்—சாமரை - கவுரிசனை—இரட்ட - அசைக்கவும்—உருப்பசி -
உருப்பசியானவன்—வெள்ளடை - தாம்பூலத்தை—உதவ - கொடுக்க
வும்—விளரி - விளரியென்னுமிசையையொத்த—தி - மதுரம்பொரு
ந்திய—சொல் - சொல்லையும்—பர்னல் - நீலேற்பலம் போன்றஅம்
- அழகிய—கண் - கண்களையுமுள்ள—திலோத்தமை - திலோத்த

மைமீனவன்—மெல் - மெல்லிய—சதிமுறையில் - தாளவொத்தின்புற
தைப்படி—பதம்பெயர்க்கும் - பதம்பெயர்த்தத்தூரிய—பாணிதூங்க—அ
ஸ்தாபிதயத்தெய்யவும்—எ-று. * தொன் னூல்களின்கம், இளையபிசை
சொல்லுருபிறிலொத்தாதலே - இவ்விதியால் - ஏத்த - ஊற்ற - என
வீற்றிலக்கெழுந்தலால் இளையபிசையலங்காரம் (கருத்து) தேவர்கள்வ
ணங்கவுந்தபகத்தருக்கள் தேன் சொரியவும்மேனகைசாமரை போடவு
ம் உருப்பசிநாம்பூலம்கொடுக்கவும்திலோத்தமையபிரயஞ்செய்யவும்—எ
ன்பதாம். இதுமுதல்ஐந்துக்குளகம், (எ)

தண்டராமணிமுறுவலயிராணிவிரபர்த்ததங்காமர், வண்டுகட
பெழின்மார்பின்மந்தாரமறுத்தெரியன்மலரில்விழ, புண்டரிகச்செழு
ங்காடுபூத்ததெனவிழிமலர்கள்பொலிந்துதோன்றத், தெண்டிநாவாயயி
ழ்தெண்டித்தென்வினித்தெனரமகளிரசெவியினூற்ற,

(இ-ள்.) தன்—குளிரந்த—தாளம் - முத்துகள்போன்ற—மணி -
அழகிய - முறுவல் - பற்களையுடைய—அயிராணி - இந்திராணியின்—
வரி - இராகைகளானவை—பார்த - பாவப்பெற்ற—தடம் - விசாலம்
பொருந்திய—கண் - கண்களென்னும்—காமர் - அழகிய—வண்டு - வ
ண்டுகளானவை—பகி - பசுமைபொருந்திய—எழில் - அழகிய—மார்
பின் - மார்பிலணிந்த—மந்தாரம் - மந்தாரத்தினை—நறும் - நல்ல—தே
றியல் - மாலையினுடைய—மலரில் - பூவில்—விழ—மொய்க்கவும்—புண்
டரிகம் - தாமவாயின்—செழுங்காடு - செழுமைபுள்ளவனம்—பூத்த
தென—பூத்ததென்னும்படி—விழிமலர்கள் - நேத்திரகமலங்கள்—பொ
லிந்துபிரகாசித்து—தோன்ற - விளங்கவும்—தென் - தெள்ளிய—தி
நாவாய் - கடலினிடத்துண்டாகிய—அழித்தமென் - அழிந்தமென்று
சொல்லுதென்வினித்தேன் - தென்வினியென்னுமிசைத்தேனை, அரமக
ளிர் - அரமபையானவர்கள், செவியின் - காதினிடத்திலே, ஊற்றசொ
ரியவும்—எ-று. (கருத்து) இந்திராணிகண்களமந்தாரமலைமலரில்விழவும்
ஆயிரங்கண்களவிளங்கவும் அரம்பையர்கள் பாடவும்என்பதாம். (அ)

மருவுயிர்க்குந் துணர்மென்மலர் பொதுளும்பொலன் தருவும்
ணிபுமனாமிருதிபுயம்விழிக்கடையினருணைக்கிமுறைமுறைநின் றே
வல்கேட்பக், கருதினார்கண்கலர்வனப்பிறகந்தருவமடமகளிற்களிந்தபா
டம், கருதிமுறைபிறழாமன்மாடகயாழ்நரம்புளருத்துழனி * யார்ப்ப.

(இ-ள்.) மரு - வாசனையை—உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற—நறும்—நறிய
—துணர் - கொத்தாகிய—மெல் - மெல்லிய—மலர் - மலர்களானவை
—பொதுளும் - கெருங்கிய—பொலன் - பொன்மயமாகிய—தருவும்ஊந்
தருவும் மணிபுயம் - கித்தாயணியும்—ஆனும் - காமதேனும்—இருந்தி
யும் - சங்கதிபுதுமதிதியென்னுமிசைகளானும்—விழிக்கடையின் - க
டைக்கண்களினுடைய—அருள் - அருளை—கோக்கி—பார்த்து—முறை
முறைநின்று - வரிசைவரிசையார்களின்—வவல் - ஏவல்—கேட்டபகி
ட்கவும்—கருதினர் - நினைத்தவர்களுடைய—கண் - கண்களை—கலர்

பற்றிக்கொள்கின்ற—வனப்பின்—அழகினைப்பொருந்திய—கந்தருவர்—
கந்தருவருடைய—மடம்—இளமைப்பொருந்திய—மகனார்—மாதர்கள்—
கனிந்த—முதிர்ந்த—பாடல்—பாடல்களாலே—சுருதி—ஒலியினது—
முறை—வரிசைகள்—பிறழாமல்—வேறுபடாமல்—மாடகம்—முறுக்
காணியோடுங்கூடிய—யாழ—வினையின்—ரம்பு—நரம்பினை—உளரு
ம்—தடவுகின்ற—துழை—ஒலியானது—ஆர்ப்ப—ஒலிக்கவும்—எ—று.
* குவலயநந்தம்—பலதொழிற்பெயரோவினைச்சொல்லென்ப (கருத்து)
ஐந்தருவும்—சிற்தர்மணியும்—காமதேனுவும்—சங்கந்தியும்—பதுமந்தி
யும்—ஏவல்கேட்கவும்சந்தருவமாதர்கள் வினைவாசிக்கவும்என்பதாம்.

மருங்கினொருபுடைவிசித்தகுத்துடைவாள் வட்டுடையின்வயங்க
லோர்பால், பொருங்குவிசப்படைகமஞ்சுன்முகிலினிடைவிளங்குமின்
னிற் பொலிவுகாட்டச், சுரும்பிமிர்ஞ்சில்லோதிப்புலோமசைசெம்பஞ்ச
டிமென்சுவடுதோய்ந்து, விரிந்ததடம்புயம்பவளக்கொடி படர்ந்தகுலவ
னாயின் விளங்கித்தோன்ற.

(இ-ள், மருங்கின்—இடையின்—ஒருபுடை—ஒருபக்கத்தில்—வி
சித்த—காட்டிய—குத்துடைவாள்—குறியசுரிகையானது—வட்டுடையி
ன்—அனாககவசத்தின்மீது—வயங்க—பிரகாசிக்கவும்—ஓர்பால்—ஒரு
பக்கத்தில்—பொரு—பொர்செய்கின்ற—குவிசப்படை—வச்சிராயுதமா
னது—கமனம்—நிறைவுபொருந்திய—குல்—கருப்பத்தையுடைய—மு
கிலினிடை—மேகத்திரிடத்திலே—விளங்கு—பிரகாசிக்கின்ற—மின்
னில்—மின்னலைப்போல்—பொலிவு—காந்தியை—காட்ட—காணிக்க
வும்—சுரும்பு—வண்டுகளானவை—இமிர்—ஒலிக்கின்ற—அம்—அழகி
ய—சில்—பொன்வட்டத்தகட்டினையணிந்த—ஒதி—கூந்தலையுடைய—
புலோமசை—இந்திராணியினது—செம்பஞ்ச—செம்பஞ்சக்குழம்பணி
ந்த—அடி—பாதங்களின்—மெல்—மெல்லிய—சுவடு—தழும்பு—தோய்
ந்து—பொருங்கு—விரிந்த—விரியப்பெற்ற—தடம்—விசாலம்பொருந்தி
ய—புயம்—தோள்களானவை—பவளக்கொடி—பவளக்கொடிகள்—ப
டர்ந்த—படர்ப்பெற்ற—குலவனாயின்—குலகிரிகளைப்போல—விளங்
கித்தோன்ற—பிரகாசித்துத்தோன்றவும்—எ—று. (கருத்து) ஒருபக்கத்தி
லுடைவாள் பிரகாசிக்கவும்மற்றொருபக்கத்தில்வச்சிராயுதம்பிரகாசிக்க
வும் இந்திராணிகாந்தகவடுபட்டபுயங்கள்பிரகாசிக்கவும் என்பதாம். (1)

விஞ்சையர்இந்நரவுணருக்புவிமுழுதானும்வேந்தர்யாரு, மஞ்ச
விசெய்திருமருங்கும்புடைகுழமுனிவர் குழாமாசுகூற, வெஞ்சலில்பல்
வளஞ்சிறப்பவரியணையில்வீற்றிருக்குமியேமவேந்தைக், கஞ்சமல
ரயன்ளித்தமறைபயிராதனிநுகண்களிப்பக்கண்டான்.

(இ-ள்.) விஞ்சையர்—வித்தியாதர்களும்—கிந்தர்—கிந்தர்களும்
—அவுணர்—அரசரும்—உகர்—நாகரும்—புவிமுழுதானும்—புலோக
முழுதையுடையதென—வேந்தர்யாரும்—அரசர்களாவரும்—

அஞ்சனசெய்து—வணக்கஞ்செய்து—இருமருங்கும்—இரண்டுபக்க
த்திலும்—புடைகுழமுநெருங்கிக்குழவும்—முனிவர் குழாம்—முனிவர்
கூட்டங்கள், ஆசுகூற—ஆசுவதிக்கவும் எஞ்சலில்—குறைவில்லா
த—பல்—பலவாகிய—வளஞ்சிறப்பு—வளங்களானவைமிக—அரியணை
யில்—சிக்கவாகனத்தில்—வீற்றிருக்கும்—வீற்றிருக்கின்ற—இமை
யோர்வேந்தை—இந்திரனை—கஞ்சமலர்—தாமரைமலரிருகுகின்ற—
அபன்—பிரமஞ்சுவன்—அளித்த—பெற்ற—மறை—வேதத்தை—
பயில்—பயிற்செய்கின்ற—நாரதன்—நாரதமுனிவன்—இருகண்—த
ன்னிருகண்களும்—களிப்ப—களிப்பையுடைய—கண்டான்—பார்த்தா
ன்—எ—று. (கருத்து) விஞ்சையர்களும் கின்னரர்களும் அரசர்களும்
நாகர்களும் புரியரசர்களும்புடைகுழவும் முனிவர்களா சீர்வதிக்கவும்
சிம்மாதனத்திலிருக்கு மந்திரனைநாரதன்கண்டான்என்பதாம். (1க)

பொன்னகாந்தனிபுரக்கும்புரந்தாராதமுனிவன்புகுதலோடு
முன்னரியநிறையதவத்தினெய்துபயனிற்றப்பின்முடிந்ததாமென்
றன்னமுனிவா னுவப்பவருக்கியபாத்தியமுதலாவனைத்துநல்கி (ன்
யின்னமுதமுதவனபொலிவிதுரைக்குமுகமெனமிருக்கை * யிந்தா

(இ-ள்.) பொன்னகாம்—அமாவதியை—தனி—ஒப்பற்ற—புரக்கு
ம்—அளிக்கப்பெற்ற—புரந்தான்—இந்திரனைவன்—நாரதமுனிவன்—
நாரதமுனிவன்—புகுதலோடு—அடைந்தமாத்ரத்தில்—முன்னர்
முற்பிறப்பில்—இயற்றிய—யான்செய்த—தவத்தின்—தவத்தினாலே—
எய்து—அடையவேண்டிய—பான்—பிரயோசனம்—இப்பிறப்பில்—
இந்தப்பிறப்பில்—முடிந்ததாமென்று—முற்றுப்பெற்றதாமென்று—
அன்னமுனிவன்—அந்தநாரதமுனிவன்—உவப்ப—மழிசியுடைய—
அருக்கியபாத்தியமுதலாக—அனைத்து
ம்—யாவையும்—நல்கி—கொடுத்து—இன்னமுதம்—இனியவயிற்றமா
னவை—உதவனபோல்—சொரிவனபோல்—இனிது—இனிதாக—உடை
க்கும்—சொல்லுகின்ற—முகமெனும்—உபசாரத்துடன்—இருக்கை—
ஆசனத்தை—நந்தான்—கொடுத்தான்—எ—று. (* குவலயநந்தம்—உறு
பயில்—பு—பாடல்படித்தல்கொள்ளுதல்கொடுத்தலணிதல்—புனைத
லாம் பலதொழிவு, முயர்தினை முப்பாற்றியவாகும், இவ்விதியால்
கொடுத்தலாக (கருத்து) தேவேந்திரன் நாரதன் வந்தமாத்ரத்தில் ஆ
சனங்கொடுத்தான்என்பதாம். (1உ)

உருகியுளங்கனிசிம்பவாமிரங்குநமலர்வமொருங்குநோக்கி
யருமறையோடுவல்க்கி நெடுங்காலமெவ்வுலகிலடைந்தாயென்னப்
பொருவியதமுனிவன் வானவர்கேள்முகநோக்கிப்புணரிசூழ்ந்த
விருகிலத்திற்கடவுணறிப்பினலாடித்திணைநாளிறந்தென்றான்

(இ-ள்.) உருகியுளம்—மனமுருகி—கனிசிம்பவாமிரங்குநமலர்—ஆமி
ரங்குநமலராலும்—ஆயிரங்குளங்களாலும் தாமரைமலராலும்—ஒருங்
கு—ஒருமிக்க—நோக்கி—பார்த்து—அருமறையோய்—நாரதமுனியே
—இவண்ங்கி—இவ்விடம்விட்டு—கெடுங்காலம்—கெடுகளாக—எவ்

வலகில் - எந்தவலகத்தில் - அடைந்தாயென்ன - போயினையென்று கேட்க - பொருவரிய - ஒப்பில்லாத - தவமுனிவன் - தவத்தையுடைய - காரதமுனிவன் - வானவர்கோன் - இந்திரன் - முகக்கே - முகத்தைப் பார்த்து - புனரிக்குழந்த - சமுத்திரஞ்சுழந்த - இருநிலத்தில் - பெரிய பூமியினிடத்தில் - கடவுள் - செயவத்தன்மைபுள்ள - நதிப்புனலாழ - நதிநீர்த்தங்கனிலேயான ஒருயது - இதுவேதான் - இவ்வாறு நான் - இரந்ததென்றான் - சுழந்ததென்றான் - எ.று. (கருத்து) தேவேந்திரன் நேரநினைப்பார்த்து இவ்வளவுரை என்னுடையோன் என்று கேட்க நாரதன் பூலேசுத்தம் நிர்ந்தமாடப்போனே - என்ருன் - எ.ம். (ம.க.)

என்று முனிவரனுரைப்பக்கடல்புடை சூழிலல்லயந்திகல்வேன் மன்னர், துன்றுசமர்துறந்தனர்கொல் சுடர்க்கதிர் போழந்த மகளிர் துணைமென்கொங்கை, மன்றல்விழந்திக் கெமக்கோர்நல் விருந்தாய்வுர லொழிந்தவாறெதென்றான், சூன் றியிருஞ் சிறையரிந்த சூடாவைப்படை சுமந்தருவவுந்தோளரன்.

(இ.ள்.) என்று - இப்படியென்று - முனிவான் - நாரதமுனிவன் - உரைப்ப - சொல்ல - சூன்றின் - பாவதங்களுடைய - இரும் - பெரிய - சிறை - இறகுநீர் - அரிந்த - அறுத்த - சுடர் - பிரகாசம் பொருந்திய - நைம்புடை - ஸ்சிராயுத்தந்தை - சுமந்த தாங்கிய - குவவு - திரட்சிபொருந்திய - தோளான் - புயங்களைபுடையவகைய விந்திரன் - கடல்புடைசூழ - கடலாற்புடைசூழப்பட்ட - நிலவலயத்து - பூமண்டலத்தில - இகல் - போர்செய்தின்ற - வேல் - வேற்படையெந்திய - மன்னர் - அரசர் - துன்று - துன்று - கருந்திய - சுமர் - பேரை - துறந்தனர் - கொல் - விடுத்தனரோ - சுடர்க்கதிர் போழந்து - சூரியமண்டலத்தைக்கிழித்துக்கொண்டு - அரமகளிர் - அரமங்கையர்களின் - துணை - இரண்டாகிய - மெல் - மெல்லிய - கொங்கை - தனத்தினுடைய - மன்றல் - மணத்தை - வீழ்ந்து - வீரும்பி - இங்கு - இவ்விடத்தில் - எமக்கு - எமக்கு - ஓர் - ஒப்பற்ற - நல்லவிருந்தாய் - நல்லவிருந்தாய் - வால் - வருதலை - ஒழிந்தவாறு - நீதியவிரதம் - ஏதென்றான் - என்னகாரணமென்றான் - எ.று. (கருத்து) இப்படியுரைத்தன சொல்லத்தேவேந்திரன் உலகத்தரசர் யுத்தத்தைவிட்டார்களோ வீரசொர்க்கத் துக்குவரா திருந்தவனாகியென்னெவ்வென்றான் என்பதாம். (ம.ச.)

கன்னல்குமுடுகழில்காட்டுந்தன்பனைசூழ் விதர்ப்பநகர்காவல் பூண்ட, மன்னனருத்தவப்பேற்ற ஓலிலல்லவனப்பனைத்து மொருவடிவமாதி, யன்னடைவாய் துமதர்விழியெனவான் முகத்தினிண்டியில் வேருழிப்பொன்னவிப்பூண்மூலையென்னப்பொருப்பேந்தியிருநிலத்திற் பொவிந்ததன்றே.

(இ.ள்.) கன்னல் - கருப்புக்களானவை - சுமுரு - சுமுருகைப்போலும் - எழில்காட்டும் - அழகுடையதாய் வளந்துகாட்டுகின்ற - தன்ன - தன்னைய - பண்கூழ் - வயல்களாழ்கூழப்பட்ட - விதர்ப்பநகர் - விதர்ப்பநகரத்தை - காவல்பூண்ட - காக்குத்தொழிலுடையதை - மன்னன்

வீமராஜனுடைய - அருத்தவப்பேற்றால் - அரியதவப்பேற்றினால் - உலகில் - உலகத்திலிருக்கின்ற - வனப்பனைத்தும் - அழகெல்லாம் - ஒருவடிவமாதி - ஒருருவாதி - அன்னந்தை - அன்னத்தினடைய - வாய்ந்து - பொருந்தி - மதர் - மதர்த்த - விழியென - கன்னகொன்றுசொல்லும்படி - வான் - ஒளிபொருந்திய - முகத்தின் - முகத்தினிடத்திலே - இரண்டயில்வேல் - கடரியவிர்ந்தவேற்படைகளை - தாங்கி - தாங்கிக்கொண்டு - பென் - பொன்னினுற்செய்யப்பட்டு - அவிர - பிரகாசிக்கின்ற - பூண் - ஆபரணங்களையணிந்த - முலையென்ன - தனங்கொன்றுசொல்லும்படி - பொருப்பு இருண்முகங்களை - எந்தி - தாங்கி - இருநிலத்தில் - பெரியபூவுலகில் - பொவிந்தது - பிரகாசித்தது - எ.று. (கருத்து) விதர்ப்பநகரத்தரசர் ஓதிய வீமரவத்தால் உலகத்தழகெல்லாம் மொருவடிவாகித்தயுந்தி - தத்தான் என்பதாம். (ம.ரு.)

ஆங்கவன்மேல்விழைவின்ராயின் இலகித்போகமுடின * எனமித்துமன்னுன்ன, மாங்குயிலின் நிங்குதலை மொழிக்கிணையாச் சிறிதேனுமதிக்ககில்லார், பூங்கமலமுனையையொழிசுன்ன காசினமூலையின் பூசல்வேனம், வீங்குதட்டியுமெலியவினைத்தெய்வானா துறந்தார் வேங்கொல்லாம்.

(இ.ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில் - அவன்மேல் - அதத்தியந்தினென்னுமாதின்மேல் - விழைவின்ராயின் - விரப்பையுடையவாகி - கின் - னுலகி - உன்னுடையவுலகத்தின் - போகமும் - போகத்தையும் - இன்னமீர்தும் - இனியவமிர்த்தத்தையும் - அன்னான் - அவனாலய - மாங்குயிலின் - மாமரத்தினுள்ளகுயிலின்மொழியையொத்த - தந்தும் - தாம் பொருந்திய - குகைமொழிக்கு - மழைச்சொல்லுக்கு - இவ்வாய் - ஒப்பாக - சிறிதேனும் - அற்பமாயினும் - மதிக்ககில்லார் - மதியாதவர்களாய், பூ - அழகிய - கமலமுனையின் - தாது - யாழ்மையொத்த - பொறி - புள்ளிகள் போன்ற - சணக்கு - மூலம் - ஆர் - ஸ்ரீ - இளவையின் - இளமைபொருந்தியதனங்களை - பூசல் - போரை - வேட்டுவிருப்பி - வீங்கு - பருத்த - தட்டம் - விசாலம்பொருந்திய - புயம் - தோள்கள் - மெலிய - வாட - வினைத்திடு - செய்கின்ற - வாளம் - வாட்புடையாற்செய்யும்பேரை - வேங்கொல்லாம் - அரசர்யாவுகும் - துறந்தார் - விட்டனர் - எ.று. * குவலயாகத்தம் - உறுப்பியல் - ம.க. - கவாலநிவன்கவையுள்பொருளே - இவ்விதியால் அழிந்து சுவையுள்ள பதார்த்தம். (கருத்து) அரசர்கள் தமயந்தியின் கனதலைப்போரை விரும்பி வாட்போரைவிட்டார்கள் என்றான் என்பதாம். (ம.ச.)

அத்தகையமடவாலோரண்டகையை * புளத்தமைத்தாள் வலையின்ற, முத்தகெடுங்குடைவேந்தனிலல்லயமினிதளர்க்கு முதல்வர்க்கெல்லா, முய்த்துணர்ச்சயம் வாடுமென்றோடுபோக்கினைதனை புரைப்பாடுனென்னி, யித்தலையெய்தினென்னுனின்னினைதுன்புறு துணர்ந்தயாழ்வல்லோனே.

(இ.ள்.) அத்தகைய - அப்படிப்பட்ட குணமுள்ள - மடவால் - தமயந்தியானவள் - ஒரு - ஆண்டகையை - அண்மகனி - சிமந்தவளை.

—உளத்து - மனத்தின்கண்—அமைத்தார் - வைத்தான்—அவனை யீ
ன்ற - அவனைப்பெற்ற—முத்தம் - முத்திதும்செய்த—நெடுங்குடை -
நெடியகுடையையுடைய—வேந்தன்—விமாணனுனைவன்—நிலையம்—
புமண்டலத்தை—இனிது—இனிதாய்—அளக்கும்—புரக்கின்ற—முதல்
வர்க்கெல்லாம் - தலைமையுடையவராகவேவர்க்கும்—உய்த்து - கருத்
தைச்செலுத்தி—உணர் - அறிய—சுயம்வர மென்று - சுயம்வரநாளில்
நாளென்று—ஒலிப்போக்தின்—எழுதப்பட்டவோலையைச் செலுத்தி
னான்—அதனை - அச்செய்தியை—உரைப்பான் - உரைக்கும்படிக்கு
ளண்ணி - நினைத்து—இத்தலை - இவ்விடத்தில்—எய்தினனென்றான்—
வந்தேனென்றுசொன்னான்—இன்னிசைநூல்—இனியவிசைநூல்முழு
து - முழுவதையும்—உணர்ந்த - அறிந்த—யாழ்வல்லோன் - யாழின்வ
ல்லார்தருணிவன்—எ-று, * குவலயநந்தம் - உயிர்திணை யல்பிணையி
ருதினைதனிலும் - வரும்பொருள்பலவும் பொருளெனவற்றைப் இவ்வி
தியால் - உளம் - அஃகினை—(கருத்து) அத்தமயந்தி நளையிச்சித்தா
ள்—அவனைப்பெற்றவீமன் - உலகத்தரசர்க்கெல்லாம் சுயம்வர மென்றோ
லைவிட்டான்—அதைச்சொல்லும்பொருட்டிக்குவந்தேனென்றான்—எ-ம்

* விண்ணத்து ம்பெறற்கரியவிழுப்பொருள்பெறவேண்டில் வி
நிரீர்த்ருந்த, மண்ணகத்துவருதியெனமகப்பிவாண்முகடுகெகி பிழிந்
துகிறிப், பண்ணமைந்ததிக்குகைத்தமயந்திசுயம்வரத்திற்பாரில் வேந்
தர், நண்ணியமர்வினப்பரதுகாண்குவலென்றிபிலவின்னுபோனான்

(இ-ள்.) விண்ணத்தும்—தேவருலகத்தும்—பெறற்கரிய - பெருந
ற்கருமையாகிய—விழுப்பொருள் - சிறப்புப்பொருளை - பீபெறவேண்
டில்—பீபெறவிரும்பினையாகிய—விநிரீர்த்ருந்த—கடலாற்சூழப்பட்ட -
மண்ணகத்து—பூவுலகத்தில்—வருதியென—வருவாயென்று - மகப்பி -
இந்திரனுடைய—வாள்—ஒளிபொருதிய—முகடுகெகி - முகத்தைப்பா
ர்த்து, பண்ணமைந்தபின்பொருதிய—தி—தித்திப்புள்ள—குதலை - மழ
லைச்சொல்லையுடைய—தமயந்தி தமயந்தியினது—சுயம்வரத்தில் - சுய
ம்வரநாளில்—பாரிஸ்—பூமியிலிருக்கின்ற—வேந்தர் - அரசாரனவர்கள், *
வண்ணி—அடைந்து, அமர்—போர்த்தொழிலை—வினாப்பர்—செய்வார், அது
அப்போரை—காண்குவலென்று—பார்ப்பேனென்று - அசிபல - அனை
கஆசிரவாதங்களை—நவீன—சொல்லி—போனான்—நாதமுனிவன் போ
யினான்—எ-று, அன்று—ஏ—அனைகள் * குவலயநந்தம் - உயிர்ப்பொரு
ளுமீரிலாப் பொருளிருவகைய—இவ்விதியால்விண்ணகமுமீரிலாப் பொ
ருள்என்றறிக, (கருத்து) விண்ணிப்பெறநற்கரியபொருளை, மண்ணி
ற்பெறவிரும்புவையாகிய—வாவென்றுவாழ்த்திப் போரைக் காண்பே
னென்றுநாதன்போனான் என்பதாம்.

(இ-அ)

அருந்தவனே கலமிறைவனா—உன்மார்பகழிபொரவாற்று னாகிக்
கருந்தடங்கட்டமயந்தி கதிர்முலையும்வார் காதுங்கழைமென்றோனும்,
* முருந்தினிமுறுவலு மவாண்முகமதியு முருவொளியாய்முன்னர்த்
தோன்ற, வருந்தியிராணிமுதலாழ்வாயர் பாலுறுவலனும் நந்தர்னன்
தே,

(இ-ள்.) அருந்தவன் - நாதமுனிவன்—கலனும் - போனவனவி
ல்—இறைவன் - இந்திரனைவன்—அடல் - வலிமைபொருதிய—மா
ரன் - மன்மதன்—பகழி—பாணங்கள்—பொர - பொர்செய்ய—ஆற்றா
னாகி - பொறுக்கமாட்டாதவனும்—கரு - கரிய—தடம் - விராலம்பொ
ருதிய—கண் - கண்ணையற்ற—தமயந்தி - தமயந்தியினுடைய—கதிர்
முலையும் - காந்திபொருந்தியதனங்கனும்—வார்காதும் - நெடியசெவிக
னும்—கழை - முங்கிலிபோன்ற—மென்றோனும் - மெல்லியதோனும்
—முருந்தினிளம் - மயிலிறகின்முதன்முன்போன்ற—முறுவலும் - ப
ந்தனும்—வாள் - ஒளிபொருதிய—முகமதியும் - முகமாகியசந்திரன
ம்—உருவெளியாய் - உருவெளிதோற்றமாய்—முன்னர் - எதிர்—தோ
ன்ற - தெரிய—வருந்தி - வருத்தப்பட்டு—அயிராணி முதல் - இந்திராணி
முதலாகிய—அரம்பையர்பால் - அரமகளிரிடத்தில்—உறு - மிதந்த—
நலனும் - நலத்தையும்—மறந்தான்—மறந்துவிட்டான்—எ-று, (கருத்து)
தேவேந்திரன் மன்மதபாணத்துக்குச்சிபாதவனாய்த்தமயந்தியுரு வெ
ளியாகத்தந்தவருத்தப்பட்டிருந்திராணிமுதலியோரின்பச்சுளமறந்தா
ன் என்பதாம்.

(இ-க்)

மண்ணுலகின்மடவாலேவிழைந்தன்னம்மிறைவனெனவருந்திமா
ழார், தெண்ணினமதெழிலுலனுமிளமையுன்றையவென் விசுழந்துகூ
றி, வெண்ணிலவுபொழிதளமுறுவலிராணிமுதல் விண்ணில்வாழும்,
மொண்ணுதன்மங்கையர்மடநாண்மீதாரவோவியம்போன் னுணர்வுதிர்
ந்தார்.

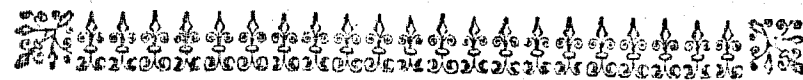
(இ-ள்.) மண்ணுலகின் - பூவுலகத்திலிருக்கின்ற—மடவாலை—ஒரு
பெண்ணியதமயந்தியை—விழைந்தன்ன - விரும்பினான் - நம்பினை
வென - நம்முடையவரசனென்று—வருந்தி—வருத்தப்பட்டு—மாழா
ந்துமயக்கமடைந்து—எண்ணின் - எண்ணமிடத்தில்—நமது - நம்மு
டைய—எழினலனும் - அழகினுடையதன்மையாம்—இளமையும் - இ
ளமைப்பருவமும்—நன்றாய்வுவென் - நல்லதாய்வுவென்று—இகழ்ந்து கூ
றிப்பறிததுச்சொல்லி—வென் - வெள்ளிய—நிலவு - பிரகாசத்தை—பொ
ழி - பொழிவின்ற—தரளம் - முத்தினையொத்த—முறுவல் - பற்கள்
பொருந்திய—அயிராணிமுதல் - இந்திராணிமுதலாகிய—விண்ணில்
வாழும், தெய்வலோகத்தில்வாழ்கின்ற—ஒன் - ஒள்ளிய—துதல் - நெ
ற்றியையுடைய—மங்கையர் - மாத்கள்—மடம் - அறியாமையும்—நா
ண் - நாணம்—மீதார - அதிகரிக்க—ஒளியிம்போன்று - சித்திரத்தை
யொத்து—உணர்வுதிர்ந்தார் - அறிவுந்கினார்கள்—எ-று, (கருத்து) இந்
திராணிமுதலான மங்கையர்கள்நமதாசன்தமயந்தியை இச்சித்தானெ
ன்றுசித்திரத்தையொத்தறிவிழந்தார்கள் என்பதாம்.

(இ-உ)

மதாநெடுங்கணர் மகனிகரில்வாறுதுயருழப்ப மனத்தினோத்த
தைமலர்க் * கற்பகநூல்தாரம்ணிமாப்பன் னுயர்கூர்ந்து தருமன்வய்யக
தழெரிப்புத்தேள்வருணனுடனேசுக்கொடிஞ்சியந்தேர்கழிந் னாண்டி
யதருநெடுந்திராயாழிசூழபுவிசெல்லையிலவந்தடைந்தான் மன்னோ

(இ-ள்.) மதர் - மதர்த்த - நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய - அரம்பைகள் - அரம்பையரானவர்கள் - இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம் - துயருழப்ப - துன்பப்பட - மனத்தின் - மனத்தினிடத்திலே - ஓர் - எண்ணுமல் - ததை - நெருங்கிய - மலர் - மலையையுடைய - கற்பகரூர் - தார் - நதியகற்பகமாலையணிந்த - மணிமார்பன் - அழகியமார்பையுற்ற விந்தான் - துயர்கூர்ந்து - துயரமிசூந்து - தருமன் - யமனும் - வெய்ய - வெவ்விய - சுதழ் - வேகம்பொருந்திய - எரிப்புத்தேள் - அக்கினி தேவனும் - வருணன் - வருணனும் - உடனே - உடனாகவா - கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய - அம் - அழகிய - தேர் - இரத்ததை - கடிதில் - சீக்கிரத்திலே - தூண்டி - செலுத்தி - அதிரும் - அதிரவின்ற - நெடுந்திரை - நெடியகண்களையுடைய - அழிசூழ - கடலாற்சூழப்பட்ட - புவியின் - புவலகில் - ஒல்லையில் - வினாவில் - வந்தடைந்தான் - வந்துசேர்ந்தான் - எ-று. மன-ஓ-அசை * குவலயாகந்தம் - ஊருதல் பறத்தனாடத்தலெனவே - மூலகையாகுமுயிர்ப்பொருளினமே இவ்விதியால்கற்பகம் உயிர்ப்பொருள் - (கருத்து) இந்திரன் அரம்பையர்முதலானவர்கள் துன்பப்படுதலையறியாமல் துன்பப்பட்டியமன் - அக்கினி தேவன் - வருணன் - இவர்களுடன்தேரிலேறிப் பூமியில்வந்தான் என்பதாம். (உக)

இந்திரப்பட்டலம்-முற்றிற்று.

ந ள ன் றா து ப் ப ட ல ம்.

இப்படலத்தால் இந்திரன் முதலியநால்வர்பொருட்டுத் தமயந்தியினிடத்துள்ளன் றாதுசென்றமைசொல்லப்படுகின்றது.

(கவிவிருத்தம்.)

அண்டருலகத்திறைவனவ்வுழியிருப்பம்
மண்டு * புனல்வாளைவளர்புகமடல்சிறுந்
தண்டலையுடுத்திடத்தனிபுரக்கு
மொண்டிறனுடைக்குரிசில்செய்திறமுரைப்பாம்

(இ-ள்.) அண்டருலகத்து - தேவருலகத்தையானவன் - இறைவன் - இந்திரன் - அவ்வுழி - அவ்விடத்தில் - இருப்ப - தங்க - மண்டு - நெருங்கிய - புனல் - நீரினருக்கின்ற - வாளை - வாளை மீள்களானவை - வளர் - வளர்கின்ற - புகம் - கழுவினுடைய - மடல் - பாளைகளை - கீழும் - கிழிக்கின்ற - தண்டலை - சோலைகளை - உடுத்த - உடுக்கப்பெற்ற

—கிடதம் - கிடத்தேசத்தை - தனி - ஒப்பற - புரக்கும் - காக்கின்ற - ஒள் - ஒள்ளிய - திறனுடைய - வலிமையையுடை - குரிசில் - நளமகாராசன் - செய்திறம் - செய்தகாரியத்தை - உரைப்பாம் - (யாம்) சொல்லுவோம் - எ-று. * குவலயாகந்தம் - இயற்கைசெயற்கை கிருவகையினமு முயிரிலாப்பொருளெனவுரைத்தனர்புலவர் - இவ்விதியால்புனல் உயிரிலாப்பொருளென்றறி. (கருத்து) தேவேந்திரன் வ்விடத்திருக்காளன்செய்கையைச்சொல்லுவாம் என்பதாம். (க)

அன்னமுரைசெய்தவெழிலாயினையெனஞ்சத்
துன்னியயர்வோடு முயிருண்டிலகொலென்னக்
கன்னன்மதனைங்கண்கருத்திடைகுளிப்ப
மன்னவர்கண்மன்னன்மதிமாழ்கியயர்காலை

(இ-ள்.) அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது - உரைசெய்த - சொல்லிய - எழில் - அழகிய - ஆயினையை - தமயந்தி - நெஞ்சத்து - மனத்திலிடத்து - உன்னி - நினைத்து - அயர்வோடு - சோர்வுடனே - உயிர் - உயிரானது - உண்டிலகொலென்ன - உண்டோவிலையோவெனாதுசொல்ல - கன்னல் - கருப்புவிடிலேந்திய - மதன் - மன்மதனுடைய - ஐங்கணை - பஞ்சபாணங்களும் - கருத்திடை - கருத்தினிடத்து - குளிப்ப - தைக்க - மன்னவர்கண்மன்னன் - நளனவன் - மதிமாழ்கி - அழிவுமங்கி - அயர்காலை - துன்பப்படுஞ்சமயத்தில் - எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தியைநினைத்துவருத்தப்படுங்காலத்தில் என்பதாம். இதுமுதலிரண்டுக்குளகம். (உ)

புகமடல்கீழியினவாளைபுனல்காலு
மேகமிகைதாவிடுமவிதர்ப்புகர்மன்ன
னெகையோடளித்தவுயிரோவியநிகர்க்குந்
தோலகமணவோலெகொடுதாதுவாடைந்தார்

(இ-ள்.) புகமடல் - கழுகம்பாணையை - கீழி-கிழித்து - இளவாளை இளமைபொருந்தியவாளைமீள்களானவை - புனல்காலும் - நீளாச்சொரிசின்ற - மேகமிகை - மேகத்தின்மீது - தாவிடும - தாவுகின்ற. விதர்ப்புகர் - விதர்ப்பதேசத்தையானவன் - மன்னன் - வீராஜனானவன் - னெகையோடு - மகிழ்ச்சியுடனே - அளித்த - பெற்ற - உயிர் - உயிரையுடைய - ஒவியம் - சித்திரத்தை - நிகர்க்கும் - ஒப்பாயிருக்கின்ற - தோகை - தமயந்தியினது - மணவோலெகொடு - கலியாணவோலையுக்கொண்டு - தாதுவர் - தாதர்கள் - அடைந்தார் - சேர்ந்தார்கள் - எ-று. (கருத்து) தாதர்கள் தமயந்தி கலியாணவோலையைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்பதாம். (ங)

முடங்கவின்வரைந்தவுணமுற்றமுணராமுன்
மடம்பழம்வளர்ந்தனவனாகருவமைசாலக்
சூடங்ககிணைகன்மவிழிகொக்கரிசெல்வான்
மடங்கலனையுணளமகிழ்ச்சியொடுமுந்தான்

(இ-ள்.) முடங்கலின் - ஒலிச்சுருளில்—வரைந்த—எழுதப்பட்ட—
உரை - சொல்லுகளை—முற்றும் - முழுவதும்—உணராமுன் - அறியா
முன்னே—தடம் - பெரிய—புயம் - தோள்களானவை—வரைக்கு - பர்
வதங்களுக்கு—உவமைசால் - உவமைபொருந்த—வளர்ந்தன - பருத்த
ன—குடங்கையின் - உள்ளங்கைபோல்—அகன்ற - பரந்த—விழி - க
ணையுடையதமயந்தியினது—கோங்கரி - குண்டின்புரத்துக்கு—செ
ல்வான் - செல்லும்பொருட்டு—மடங்கலையான் - சிங்க வேற்றினை
யொத்தனளமகாராஜன்—உளமகிழ்ச்சியொடு - மனக்களிப்புடனே—எ
ழுந்தான் - எழுந்தனன்—எ-று. (கருத்து) நளன் திருமண வோலையின்
செய்தியறிபு முன்புநடக்கள் புரித்தன - விதர்ப்பதேசத்துக்குச்செல்லும்
பொருட்டெழுந்தான் என்பதாம். (சு)

கொய்யுலையப்பூரவிகோடியுழைபோத
மையன்மதவாரணமருகுதறநெருங்க
வெய்யதிறல்வாழ்வோலையுடைசூழ
மொய்திரையளக்கரீயிம்பலமுழங்க

(இ-ள்.) கொய் - கொய்து கட்டிய—உளை - புறமயிரையுடைய—வ
யம் - வலிமைபொருந்திய—பூரவிகோடி - கோடி குதிரைகள்—உழை
போத - பக்கங்களிலேவரவும்—மையல் - மயக்கம்பொருந்திய—மதவா
ரணம் - மதயானைகள்—மருங்கும் - பக்கத்திலே—நெருங்க - நெருங்கி
வரவும்—வெய்ய - வெல்லிய—திறல் - வலிமைபொருந்திய—வாள் -
வாட்படையையுடைய—உழவரலேலை - காலாள்களாகிய கடலானது, பு
டைசூழ - பக்கங்களிலே சூழ்ந்துவரவும், மொய் - மொய்க்கப்பெற்ற, தி
ரை அலைகளுள்—அளக்கரின் - கடல்போல—இயம்பல - பலவாதகிய
ங்கள்—முழங்க - ஒலிக்கவும்—எ-று. (கருத்து) கொடி குதிரைகளாகிய
யானைகள் நெருங்க, சத்தவீரர்களாகிய குழங்கு கடல்போலவாதகிய முழங்கு
ன்பதாம், இது முகவிரண்டுங்குளகம். (ரு)

விடுகதிரெறிக்குமதி * வெண்குடைநிழற்றத்
தூள்வரைசமாதர்வார்சாமனாயிரட்ட
வெரிமணியிமைக்குமுடிமன்னவரிமைஞ்சத்
திருவளநுமார்பனுயர்தேரின் மிசைபோனான்.

(இ-ள்.) விடு - விரியப்பெற்ற—கதிர் - கிரணங்களை—எறிக்கும் வீ
சுகின்ற—மதி - சந்திரனையொத்த—வெண்குடை - வெள்ளியகுடைக
ள்—நிழற்ற - நிழலிச்செய்யவும்—தூள்வரை - முத்தியினையொத்த—கடை -
பற்களையுடைய—மாதவர்பலர் - அநேகமகளிர்கள்—சாமனாயிரட்ட - க
வரிகள் வீசவும்—எரிமணி - காந்திபொருந்திய மணிகள்—இமைக்கும் பி
ரகாசிக்கின்ற—முடி - மகுடத்தை யுடைய—மன்னவர் - அரசர்கள்—இ
மைஞ்ச - வணங்கவும்—திரு - திருமந்தானவன்—வளநு - வளர்தி
ன்ற—மார்பன் - மார்பையுடையவ - ஓகியளமகாராஜன்—உயர் - உ
யர்ந்த—தேரின் மிசை - தேரின்மேல்—போனான் - போயினான்—எ-று
* தொல்காப்பியமரபியல் - சூ. 3 - கு-படையுங் கொடிப்பு கொடியுமு

ரசு - நடைநலிப்புரவியுங்களிற்றுத்தேவன் - தாருமுடியநேர்வனபிறவுர் -
தெரிவுகொள்செங்கோலரசர்க்குரிய - இவ்விதியால் கொடைமுதல்ங்க
களரசர்க்குரித்தே] (கருத்து) வெண்குடைபிடிக்க - பெண்கள், சாமன
வீசமன்னவாவணங்க நளன் தேர்மேற்சென்றான் என்பதாம். (சு)

தேர்நடவுகம்பலசெவிப்புதுதலோடும்
வாரகடன்முழக்கொலிரோலோமழைமுழக்கோ
சார்வதெனவையமுறும் வானவர்கடம்மு
னோர்கெழுமுமாடநிடத்திறையெழிந்தான்.

(இ-ள்.) தேர்-தேரை—நடவு-செலுத்துகின்ற—கம்பலை - ஒலியா
னது—செவி - காதினிடத்து—புதுதலோடும் - நுழைந்தமாத்நிரத்தில்
வார்-நெடிய—கடன்முழக்கொலிரோலோ - கடலொலியோ—மழை
முழக்கோ - மேகத்தினொலியோ—சார்வதென - அடைவதென்று—
ஐயமுறும் - ஐயம்டைகின்ற—வானவர்கண்முன் - தேவர்களுக்குமு
ன்னே—ஏர் - அழகானது—கெழுமு - பொருந்திய—மாடம் - மானி
கைகளையுடைய—நிடத்திறை - நிடத்தேசத்தரசன்—எதிர்த்தான் -
எதிர்ப்பட்டான்—எ-று. (கொல்-ஐயப்பொருள்) (கருத்து) நளன் தேவர்
களுக்குமுன் சென்றான் என்பதாம். (எ)

இதுவுங்கலிவிருத்தம்.

பொற்றடந்தோமிசைப்பொலிந்துதோன்றிய
மற்றடந்தோளினுன்வனப்படுகென்கு
ருற்றதோர்வியப்பினுக்குள்ளமீந்துதாம்
வெற்றுடம்பாயினாவிண்ணுளோரொலாம்

(இ-ள்.) பொன் - அழகிய—தடம் - பெரிய—தோமிசை-தேரின்
மீது—பொலிந்து - பிரகாசித்து—தோன்றிய - வந்த—மல் - மற்றபா
ர்செய்கின்ற—தடம் - பெரிய—தோளினுன் - தோள்களையுடையனள
காராஜனது—வனப்பு - அழகை—நோக்கினர் - பார்த்தார்—உற்றது-
அதனுலடைந்தாகிய—ஊர் - ஒப்பற்ற—வியப்பினுக்கு - ஆச்சரியத்து
க்கு—உள்ளமீந்து - மனத்தைக்கொடுத்து—விண்ணுளோர் - லொம்-
இந்திரன் முதலிய எல்லவரும்—வெற்றுடம்பாயினார் - உயிர் நீங்கியவுட்
ம்புபோலானார்—எ-று. (கருத்து) இந்திரன் முதலானவர்கள் தேரின்
மேலேறிய நளன்முகைக்கண்டு மனதைளனிடத்திற்செலுத்தி வெறி
யவுடம்பினரானார்கள் என்பதாம். (அ)

மா * யிருஞாலத்துவந்துமன்னர்கோ
னையேரமுருகண்டிமைப்பிடைட்டமோ
ரீரீரீம்பெற்றபேறடைந்துளெனெனச்
செய்யர்விசும்பினுக்கிறைவன்செப்பினான்.

(இ-ள்.) மாமகத்தாகிய—இரு-பெரிய—ஞாலத்துவந்து—பூமியி
வ்வந்து—மன்னர்கோன்-நளனுடைய—ஏய - பொருந்திய—பேரமு
ரு-பெரிய அழகினை—கண்டு - பார்த்து—இமைப்பில் - இமைத்தலில்

லாத—நாட்டமோராயிரம்—ஆயிரங்கண்களை—பெற்றபேறு—பெற்ற
பேற்றினை—அடைந்துகொள்ளென்—இன்றுஅடையப்பெற்றேனென்
று—செய்—தாரமாக—உயர்—உயர்ந்த—விசும்பிறுக்கிறைவன்—சுவர்க்
கத்துக்கரசனாகிய—இந்திரன்—செப்பினான்—சொல்லினான்—எ-று
[* அகத்தியம்—மாபுள்ளியிர் வளியையகமெய் தோன்றும்] (கருத்து)
இத்தான் பூமியிலுந் துள்ளனைழைக்கண்பொதான் ஆயிரங்கண்பெற்றத
ற்கு இன்றுபயன்பெற்றேனென்றான்—எ-ம். (க)

மண்டமர்கடத்தவேன் மன்னர்மன்னனைக்
கண்மற்றொருவர் தோள்காமுற்றீர்தோடை
நொண்டைவாய்மடமயில்குட்டிமோவெனத்
தெண்டிடைக்கலைகடற் செல்வன்கூறினான்.

(இ-ள்.) மாண்டு—நெருங்கிய—அடர்—போல—கடந்த—செய்தித்த
—வேல்—வேற்படைபொருந்திய—மன்னர்மன்னனை—நள்ளு—கண்
பெயர்ந்து—மற்றொருவர்தோள்—வேற்றொருவர்புயங்களை—காமுற்
று—ஆசைப்பட்டு—தொண்டை—கோவைக்கனிபோன்ற—வாய்—வா
னையுடைய—மடமயில்—தமயந்தியானவன்—சார்த்தோடை—குளிர்த்
திபொருந்தியமாலையை—குட்டிமோவென—தரிப்பாளோ வென்று—
தென்—தெள்ளிய—நீலா—அலைகையுடைய—கலை—ஒலிக்கின்ற—
கடற்செல்வன்—கடலுக்கரசனாகியவருணன்—கூறினான்—சொல்லினான்
—எ-று. (கருத்து) நாளினக்கண்ட தமயந்தியானவன் வேற்றொருவனுக்கு
தோலையிடுவாளோவென்று சமுத்திரராசன் சொன்னான் என்பதாம். (இ)

பார்தன்மேற்க்கிடந்தபார்பரிக்குத்திழைநல்
வேந்தனுக்கேகொடைவேயந்திலாளெனி
வேந்தியைபொழிநலமென்கொலாமெனக்
கார்துவெங்கதழெரிக்கடவுள்சாற்றினான்.

(இ-ள்.) பார்தன்மேல்—ஆதிசேடன்மீது—கிடந்த—இருந்த—பா
ர்ப்புரியை—பரிக்கும்—சமக்கின்ற—திண்—திண்ணிய—திறல்—செள
ந்தரியத்தையுடைய—வேந்தனுக்கே—நளமகாராசனுக்கே—தொடை
மாலையை—வேயந்திலாளெனில்—குட்டளையானால்—வந்திறை—த
மயந்தியினது—எழில்—அழகினது—நலம்—நன்மை—என்கொலா மெ
ன்—என்னையிரயோசனமாகுமென்று—கார்து—கார்த்தியின்ற—வெம்
வெல்லிய—கதழ்—வேகத்தையுடைய—எரிக்கடவுள்—அக்வினிதேவ
ன்—சாற்றினான்—சொல்லினான்—எ-று. கொல்—அசைநிலை—(கருத்து)
நளனுக்குத்தமயந்தி மாலையிடுவாளானால் இத்தமயந்தி அழகு என்ன
பயன்படும் என்றக்கவிதேவன் சொன்னான் என்பதாம். (இக)

கனழகிபுகர்முக்கன்களில்பாளையா
னி நுகசுடொடுப்பவந்திருத்ததேத்திழை
விழைவிழைக்காயின்யாமிண்டுபோதலே
யழகிதென்றக்கனறைத்திட்டானரோ.

(இ-ள்.) கனழகரும்புகளை—களி—முறிக்கின்ற—புகர்முக்கம்—பு
ள்ளிபெற்றமுக்கத்தையுடைய—களி—களிப்புப்பொருந்திய—நல்—நல்
ல—யானையான்—யானையையொத்த (நளமகாராசன்)—இழை—ஆபா
ணங்கள்—சுடர்—கார்த்தியை—சாதிப்பவீச—வந்திறுத்தது—வந்துந
ங்கியது—வந்திறை—தமயந்தியினது—விழைவிழைக்காயின்—விவாக
த்துக்கானால்—யாம்—நாம்—மின்பெபாதலே—கிரும்பிச் செல்லுந்
லே—அழகிதென்று—அழகையுடையதென்று—அந்தகன்—யமனான
வன்—அறைந்திட்டான்—சொல்லினான்—எ-று. (கருத்து) நளன் தம
யந்திக்கு நாயகனுதல் நாம்மின்பெபாதலுத்தமமென்று யமன் சொன்
னான் என்பதாம். (இஉ)

போர்த்தொழில்வரவாட்பொருவிலண்ணல்செந்
தார்ப்பகங்கினியனுடார்பொறுதுபோய்க்
கார்க்குமுலாம்பையர்கமலவாண்முகம்
பார்ப்பதெவ்வாறென்பபரிசிற்கூறினான்.

(இ-ள்.) போர்—போர்செய்கின்ற—தொழில்—தொழிலையுடைய—
வரவான்—வச்சிராயுதமேந்திய—பொருவில்—ஒப்பில்லாத—அண்ண
ல்—இத்தினானவன்—செம்—சிவந்த—தார்—இனோகையை யுடைய—
பசும்—பசுமைபொருந்திய—கினியனான்—கினியநிகர்த்தவனாகிய தம
யந்தியினது—தார்—மாலையை—பொறுது—பெற்றுக்கொள்ளாமல்—
பேய்—சென்று—கார்—கரிய—குழல்—கூத்தலையுடைய—அரம்பையர்—
அரம்பைமாதருடைய—கமலம்—தாமரைமலர்போன்ற—வான்—ஒளி
பொருந்திய—முகம்—முகத்தை—பார்ப்பது—நோக்குவது—எவ்வா
றென—எவ்வாறென்று—பரிசில்—துன்பத்தினால்—கூறினான்—சொல்
லினான்—எ-று. சந்தேகத்தா லிர்திரனிலவாறு கூறினான் (கருத்து) இத்
தான் தமயந்தி மாலையைப்பொறுதுபோய் அரம்பைமுதலியோர் முகத்
தைப்பாடிபார்ப்பதென்று சொன்னான் என்பதாம். (இங)

அரத்தமுண்டொளிரும்வானாவுணர்செற்றூந்
திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநலகிய
விரைந்துணர்வலங்கலான்விரசேனன்போன்
நிருத்தலாதிதனளவென்னைவேண்டொன்.

(இ-ள்.) அரத்தம்—உதிரத்தி—உண்டு—பாணம்பண்ணி—ஒளிநு
ம்—பிரகாசிக்கின்ற—வான்—வாட்டையையுள்ள—அவுணர்—அசுரர்க
ளை—செற்று—கொன்று—சம்—சமமுடைய—திருத்தகு—திருவிருத்
தக்க—செல்வமும்—செல்வத்தையும்—சிறப்பும்—சிறப்பையும்—நலகி
ய—கொடுத்த—விரை—விரை பொருந்திய—துணர்—பூங்கொத்துக்க
ளையுற்ற—அலங்கலான்—மாலையையுடையவனாகிய—விரசேனன்போ
ன்று—விரசேனராஜனையொத்தவனாகி—இருத்தலால்—இருத் திடலால்
—இவன்—இவனைநனனென்னவேண்டுமே—நளமகாராஜனென்று சொ
ல்லவேண்டும்—எ-று. (கருத்து) அசுரர்களைக் கொன்று நமதுசெல்வ

வாற்றெதிர்ப்பட்டன் மலங்கல்வேலினாய்.

இவ்வழங்கடவுண்மற்றிவன்வெங்கடற்றுவ
னுவனெழிகடற்றிறையொழிந்துநின்றயான்
கவன்வாம்பரியுள் * முணருங்கலை
வயிரோளிமணிமுடியாமர்வெத்தனே

உன் னுழைவேண்டுகொன் றுண்டாங்கு து
பின் ன் ரியாங்கு துதுமென் றுவெட்டிதும்
பொன் னகாக்கிறையவநி ருத்தபோ துநின்
மன்னவன் வாழவணங்கி னுனபோ

(இ-ள்.) குறிப்பறிந்து ஒருவர்குறிப்பறினத்தெரிந்து—சதலே—கொடுத்தலே—கொடை—கொடுத்தலாகும்—கேட்டபின்—கேட்டபின்பு—வழங்கல்—கொடுத்தல்—இன்றென—இல்லையென்று—மறுத்தலே—தடுத்தலேயாகும்—ஆதலின்—ஆகையினால்—பெறுதலும்—பெறுதற்கரிய—ஆனியும்—உரியாயும்—பெட்டபின்—அன்பிலுலே—சுருவன்—கொடுப்பேன்—திறப்பட—நிச்சயமாக—இவருளாம்—இவருடையமனம்—தெரிந்ததில்லை—தெரியவில்லை—எ-று உம்மை உயர்வுவிறப்பு * அத்தியாயம்—சுவலயநாதம்—வினையேதொழிலென விளம்பப்படுமே—வினைப்பெயர்னைத் துற்தொழிலெனப்படுமே, இவ்விதியால் சதத்தொழிற்பெயர் (சுருத்த) குறிப்பறிந்துகொடுத்தலேகொடையாகும் கேட்டபின்கொடுத்தல் மறுத்தலாகும் ஆதலால் என்னுயிரொயுங்கொடுப்பேன் உண்மையாக இவருள்ளத்தையறிந்திலேன் என்றான்-எ-டு, (ம்கு)

ஒளிமுகமிழப்பவந்துற்றநாணயீக்
கிளர்நாணிலெனக்கிழைத்தொழர்ச்சுனை
கெளிநாமுகத்தினிற்றெளித்ததற்குள் நுகொல்
நளிபுனலபொருளொடுநுகுகின்றதே.

(இ-ள்.) முகம்-முகமானது—ஒளியிழப்ப—ஒளிரீங்க—வந்து—வந்
து—உற்ற—மிருத்த—நாணம்—நாணமானது—மீக்களர்த—அதிகரித்
து—இல்லெனக்கிளர்க்கும்—இல்லையென்றுசொல்லும்—முத்திரை—மு
த்திரையானது—தெளிதா—தெளியும்படி—முகத்தினில்—முகத்தினிட
த்தில்—தெளித்தற்குள் நுகொல்—தெளித்தற்குல்லவா—நளி—குளிரிந்த
—புனல்—நீரா—பொருளொடு—திரவியத்துடனே—நல்குகின்றது—
கொடுக்கின்றது—எ-று.(கருத்து) அகமலர்ந்துகொடுத்தல்முகமலரும்
பொருட்டுளன்பதாம். (உ.ம)

ஐந்தருநீழலினரகவகிய
விந்நிரன்முதலினோர்கென்மென்னுழை
வந்துயர்பெரும்புகழ்வழங்கினுரிவர்
சிந்தனைமகிழவுறவென்கொல்செய்வதே.

(இ-ள்.) ஐந்தருநீழலின்—பஞ்சதருவினிழலினிடத்து—அரசுமை
ய—அரசிருக்கின்ற—இந்திரன்முதலினோர்—இந்திரனாகியயோராவியால்
வரும்—சுருவா—சுருவாயென்று—என்னுழைவது—என்னிடத்தி
ல்வந்து—உயர்—உயர்ந்த—பெரும்புகழ்—பெரியதீர்த்தியை—வழங்கி
னார்—கொடுத்தார்கள்—இவர்—இவர்களுடைய—சிந்தனை—மனங்கள்
—மகிழ்வுற—மகிழ்ச்சிபொருத்த—என்செய்வது—யாதுசெய்வது—எ-
று.(கருத்து) இந்திரன்முதலானவர்களுன்னிடத்தில்வந்து ஐந்தருள்
செய்வன்னார்கள்இவர்களமனமகிழும்படிஎன்செய்யலா மென்றான்
என்பதாம். (உ.க)

உரவிநீர்க்கருங்கடலுதித்தமாநிலத்
தருளுடனீமையினனித்தவான்பொருண்
மறுவியமறுமையில்வழங்குபான்மையர்
விரவல்தமரினுமினியராவோ.

(இ-ள்.) உரவிநீர்க்கருங்கடலுதித்தமாநிலத்
தருளுடனீமையினனித்தவான்பொருண்
மறுவியமறுமையில்வழங்குபான்மையர்
விரவல்தமரினுமினியராவோ.

உடைப்பெரும்பொருளினையுலகிலுதியது
கிடைப்பதற்களித்தலிழைக்கிரப்பினு
லுதித்துவந்தோர்க்குநாகர்கார்வமீதுநக்
கொடுக்கிலொன்றேபலகோடியாகுமால்.

(இ-ள்.) உடை—தமதாகவுடைய—பெரும்பொருளை—பெரியதொ
வியத்தை—உலகில்—உலகத்தில்—ஊதியம்—இலாபம்—கிடைப்பதற்
கு—கிடைக்கும்பொருட்டு—அளித்தலில்—கொடுப்பதிலும்—கிளர்—மி
ருத்த—சிரப்பினால்—வறுமையினால்—அளித்துவந்து—அருசரித்துவந்து
—ஏர்க்குநக்கு—யாசிப்பவர்க்கு—அர்வம்—ஆசை—மீதுற—அதிகரித்
து—கொடுக்கில்—கொடுத்தால்—ஒன்றே—ஒருபொருளை—பலகோடி
யாகும்—பலகோடிப்பொருளாகும்—எ-று.(கருத்து) தமக்குள்ளுள்ளபொரு
ளைஇலாபக்கிடைக்கும்பொருட்டுக் கொடுப்பதிலும் யாசகருக்குக்கொடு
க்குமொன்றேபலகோடியாகும்—எ-ம். (உ.ட)

என்னுமற்றினையனவெண்ணிவண்ணவான்
ருன்றென்பபனைத்துயர்குவவுத்தோளினை
வன்றிறல்வாசவன்வதன்நோக்கிமற
நென்றுநீகேட்டியென்றுரைத்தன்மேயினன்.

(இ-ள்.) என்று—இப்படியென்று—இனையன்—இத்தன்மையவா
க—எண்ணிரினைந்து—வண்ணம்—அழகிய—வான்மேலாகிய—ருன்
மென—மலையையப்போல—பனைத்து—பருத்து—உயர்—உயர்ந்த—குவ
வு—திரட்சிபொருந்திய—தோளினை—தோலையுடைய நளமுகாராசன்
—வன்றிறல்—மிருத்தவலுமைபடைத்த—வாசவன்—இந்திரனுடைய—
வதனநோக்கி—முகத்தைப்பார்த்து—ஒன்று—ஒருசெய்தி—நீகேட்டி
யென்று—நீகேட்பாயாகவென்று—உரைத்தன்மேயினன்—சொல்லத்
தொடங்கினான்—எ-று. மற்றிரண்டிம் அசைநிலைகள் (கருத்து) நளனிவ
வாறுகினைந்துத்தேவேந்திரன்முகத்தைப்பார்த்துச்சொல்லத்தொடங்கி
னான் என்பதாம். (உ.ச)

என்னருந்தவத்தினன்மெனதுதொல்குல
முன்னையோருந்தவமுயன்மபான்மையர்
பொன்னகர்நுறந்துநீர்போதப்பெற்றனன்
சொன்னவைமறுக்கிலன்சொல்கவென்றனன்.

(இ-ள்.) என்—என்னுல்கெய்யப்பட்ட—அருந்தவத்தின்—அரிபத
வத்தினாலே—அன்று—அன்றாகும்—எனது—என்னுடைய—தொல்
குலம்—பழையகுலத்திற்குமுன்னிய—முன்னையோர்—பெரியோர்கள்—
அருந்தவம்—அரிபதவத்தை—முயன்மபான்மையால்—முயன்றுசெய்
தபடியினாலே—பொன்னகர்—தெய்வலோகத்தை—நுறந்து—நீங்கி—
நீர்போதப்பெற்றனன்—நீவிற்றிங்கெவரப்பெற்றேன்—சொன்னவை
மறுக்கிலன்—சொல்லியசெய்திகளைமறுக்கமாட்டேன்—சொல்கவென்
றனன்—சொல்லக்கடவியொன்றான்—எ-று.(கருத்து) என்மவந்தால்

ல என்னுலத்தோசெய்தவத்தால் நீங்குகின்கேவரப்பாக்கியம் பெற்றே
ன்தாங்களசொல்பவற்றைத்தடுக்கேன் சொல்லுங்களுள் என்
பதாம். (உரு)

ஆங்குகேட்டவானரசன் * பொற்பினால்
வீங்குதோண்மாரணைவென் றநீயலால்
யாங்குளவன்றொடுத்தெய்யுமின்னொப்
பூங்கணையால்வருந்துயர்ம்போக்குவார்.

(இ-ள்) ஆங்கு - அவ்விடத்தில் - அது - அம்மொழியை - கேட்
டகேழ்விப்பட்ட - வானரசன் - இந்திரனைவன் - பொற்பினால் - அழ
கினால் - வீங்கு - மிகுந்த - தோள் - தோளையுடைய - மாரணை - மன்மத
னை - வென்ற - வெற்றிக்கொண்ட - நீயலால் - நீயொருவனல்லாமல் -
அவன் - அம்மன்மதனைவன் - தொடுத்து - நாரியிற்றொடுத்து - எய்
யும் - பிரதியாகஞ்செய்தின்ற - இன் - இனிய - நகு - தேவொழு குகின்
ற - பூங்கணையால் - மலரம்பால் - வரும் - வருகின்ற - துயாம் - துக்க
த - போக்குவார் - நீக்குவார் - பாங்குளர் - எவ்விடத்திலுளர் - எ-
று. [* குவலயாநந்தம் வடிவுநிறங்குண்டவயவயித - வீதிசுலலிவலியு
நகருமம் - கருணைவாய்மையெனுமபதினென்று - மாண்பாற்கெல்லாம
ணியும்புனைபொருள் இவ்விதியால்பொற்பு. ஆண்பாற்புனைபொருள்] (க
ருத்து) அவ்வார்த்தையைக்கேட்ட இத்திரனைவன் உன்னையல்லாதும்
ன்மதபாணத்தையீர்குபவரயார் என்றான் என்பதாம். (உசு)

வெயிலீரிமணிமுடிவீ மனல்கிய
மயிலையன்மதர்விழிவலேக்கைமவ்வையர்
செயிற்றுது துநீசெல்லவேண்மென்
றுயிரிப்போரினுமுனையுக்கூறினான்.

(இ-ள்) வெயில் - பிரகாசம் - விரி - விரிகின்ற - மணி - மணிகள்
பதித்த - முடி - முடியையுடைய - வீமனல்கிய - வீமாசன்பெற்ற -
மயில் - மயிலையொத்த - இயல் - சாயலும் - மதர் - களிப்புமிக்க - விழி
- கண்களும் - வலேக்கை - வலையலையணிந்தகைகளையும்பெற்ற - மங்கை
பால் - தமயந்தியிடத்தில் - செயிற்று - குற்றமற்ற - து துநீசெல்லவே
ண்டிமென்று - நீது துபோகவேண்டுமென்று - உயிரிப்போரினும் - உ-
யிரினைக்கொடுவெண்டிப்பவரைப்பார்க்கிலும் - உளைய - வருந்த - கூறி
னான் - சொல்லினான் - எ-று. (கருத்து) இத்திரனைப்பார்த்துத் தம
யந்தியிடத்துத்து துசெல்லவேண்டிமென்றான் என்பதாம். (உசு)

திருத்தருசெவியிடைச்சிவையினுடு
வருக்கியசெம்பினைபூற்றினுலென
மருத்துவன் றீமொழிகேட்டுமன்னர்கோள்
கருத்தழிந்தாருயிர்கலந்தினாரோ.

(இ-ள்) திருத்தரு - அழகுபொருந்திய - செவியிடை - காதலிடத்
தலே - சிவையினுடு - உலேபூக்கில் - உற - பொருந்த - உருக்கிய - உ

ருக்கப்பெற்ற - செம்பினை - செம்பை - ஊற்றினுலென - ஊற்றியது
போல - மருத்துவன் - இத்திரனது - தீமொழி - தீயையொத்தசொல்
லை - கேட்டு - கேள்விப்பட்ட - மன்னர்கோள் - நளனாவன் - துருத்
தழிந்து - நினைவுமறந்து - ஆர் - நிறைந்த - உயிர் - ஆவி - சுலங்கினான் -
கலக்கமுற்றான் - எ-று. (கருத்து) நளன் உருக்கியசெம்பினைக் காதலி
ற்றினுற்போலும் இத்திரன் கெட்டுமொழிக்கேட்டுக் கருத்தழிந்து உயிர்
கலக்கமடைந்தான் என்பதாம். (உஅ)

குருமணிமேகலைக்குவளைக்கண்கொலோ
பொருமதன்பகழியோ பொய்மைதீதென
தருமமோவுயிரினைநளன் துவாடுமென்
மருமீதுன்றியவாளிற்போழுவதே.

(இ-ள்) குரு - நிறம்பொருந்திய - மணி - இரத்தினங்கள்பதிக்கப்பெ
ற்ற - மேகலை - மேகலாபரணமணிந்த தமயந்தியினது - குவளை - நீ
லோற்பலம்போன்ற - கண்கொலோ - கண்ணை - பொரு - பொர்செ
ய்கின்ற - மதன் - மன்மதனுடைய - பகழியோ - பாணமோ - பொ
ய்மை - பொய்யுரை - தீதெனும் - குற்றமென்றுசொல்லும் - தரும
மோ - அறமோ - உயிரினை - சீவநிலையானது - தளர்த்து - தளர்ச்சி
யடைந்து - வாடுமென் - மெலிவேனாகியென்னுடைய - மருமீது -
மார்பினிடத்தில் - ஊன்றிய - தைக்கச்செய்த - வாளில் - வாளாயுத
த்தைப்போல் - போழுவது - பிளக்கின்றது - எ-று. (மேகலை - ஏழுச
ரமுள்ளது.) (கருத்து) தமயந்தியின்கண்ணே மன்மதன் பாணமோ
பொய்யுரைத்தென்னுந் தருமமோ என்னுடையமார்பில் வாளாயுத
ம்போலும் பிளக்கப்பட்டது என்றான் நளன் என்பதாம். (உசு)

என்னுள்ளாளாதயந்திருக்குமேமுறுந்
தன்னையுமறக்குமெய்த்தருமென்றெனப்
புன்னகைகோட்டுமெய்ப்புழுங்குமவெய்துயிர்த்
தன்னமுன்னுரைத்தவைவனைத்துமென்னுமால்.

(இ-ள்) என்னும் - இப்படியென்றுசொல்லுவான் - விண்ணது - பே
சாமல் - ஆய்ந்திருக்கும் - துன்பப்படுவான் - ஏழுறும் - மயங்குவா
ன் - தன்னையுமறக்கும் - தன்னையுமறப்பான் - மெய் - உண்மை - பொரு
ந்திய - தருமம் - அறம் - நன்றென - நல்லதென்று - புன்னகை கோட்டிம் -
புன்சிரிப்புக்கொள்ளுநான் - மெய்ப்புழுங்கும் - உடல்வெதும்புவான் -
வெய்துயிர்த்து - அச்சமடைந்து - அன்னம் - அன்னப்பள்ளானது
- முன்னுரைத்தவைவனைத்தும் - துதுபெயர்வது - முன்சொல்லியசெ
ய்தியாவையும் - என்னும் - நினைப்பான் - எ-று. (கருத்து) இவ்வாறு
சொல்லுவான் - பேசாது துன்பப்படுவான் - மயங்குவான் - தன்னையுமறப்
பான் - சிரிப்பான் - வெதும்புவான், அன்னஞ்சொன்னவற்றை நினைப்பா
ன் என்பதாம். (நும)

பூற்றிழைவனமுலைமுயங்கு * நன்னலம்
பெற்றிலெனினும்வெள்பெய்யுள்வாளியான்

மற்றுமிற்றப்பினும்வாவேந்தொடி
சொற்றதுமறுக்கிலென் றுசொல்லுவான்.

(இ-ள்.) மூத்தமுத்திப—இழை - ஆபரணங்களைமணித்ததமயந்
திலி னது—வனம் அழகிய—முலை - ஸ்தனங்களை—முயங்கும் - தழுவு
கின்ற—நன்னலம் நல்லகருத்தை—பெற்றிலெனினும் - பெருமந்
திபாளையினும்—வேள் - மன்மதனுன் வன்—பெய்யும் - சொரிசின்
ற—வானியால் - பாணங்கரினிலே—உயிரிற்றப்பினும் - ஆவிமாயினும்
—வாங்கலெந்தொடி - இத்திரனுடன்—சொற்றது—சொல்லியதை—மறு
க்கிலென் று—தடுக்கமாட்டேனென் றுச்சரித்துக்கொண்டு—சொல்
லுவான்—சொல்லுவான்—எ-று.முற்றுதல்—வனைத்தல்—மற்று அசைநிலை
[சுவலயாநந்தம்—உயப்பியல், பெருநரிடங்காலந்த் தினைகுணந்தொ
ழிலென், வருமினையாறுந் காரணப்பொதுவாய்த், திரிசொல்லெழு
மெனச்செப்பினர்புலவர்—இவ்விதிபால்நன்னலம் என்றதுபண்டித்திரி
சொல்] (கருத்து) தமயந்தியிடத்தது—தூதுபோகென்—தூதுபோவென்
று—என் - என்னுடைய—கித்தை - மனஹத—ஓர் தும்—தெரிந் தும்—
செப்பியது - சொல்லியதுஎவன்கொல் - என்னகாரணம்—எ-று.
(கருத்து). எல்லாமிற்றத்தீர் தமயந்தியிடத்தது தூதுபோவென்று சொ
ல்லியதென்வவோவென்றான் என்பதாம். நெல்லிக்கனியுள்ளும் புற
முத்தோற்றும். (நட.)

எப்பொருளாயினும்யாவருள்ளமுங்
கைப்படுகெல்லியங்கனியிற்காணுநீர்
துப்பிதழ்மடங்கைபாந்து துபோகெனச்
செப்பியதெவன்கொலென் கித்தையோர்ந்துமே.

(இ-ள்.) எப்பொருளாயினும் - எத்தப்பொருளானாலும்—யாவரு
ள்ளமுங் - எவர்களுடையமனமும்—கைப்படு - உள்ளங்கைகிற்பட்ட
—கெல்லியங்கனியில் - கெல்லிப்பழத்தைப்போல—காணும்—அறிகின்
ற—நீர் - நீவிர்—துப்பு-பவளம்போன்ற—இதழ் - அதாத்தையுந்த்—
மடங்கைபால் - தமயந்தியிடத்தது—தூதுபோகென்—தூதுபோவென்
று—என் - என்னுடைய—கித்தை - மனஹத—ஓர் தும்—தெரிந் தும்—
செப்பியது - சொல்லியதுஎவன்கொல் - என்னகாரணம்—எ-று.
(கருத்து). எல்லாமிற்றத்தீர் தமயந்தியிடத்தது தூதுபோவென்று சொ
ல்லியதென்வவோவென்றான் என்பதாம். நெல்லிக்கனியுள்ளும் புற
முத்தோற்றும். (நட.)

வழங்கியதும்முறைமறதுசென்றியான்
மொழிந்தனனாயினமுன்னரேயெனே
விழைந்தவத்தனிரியல்வென்றாதுளன்
குழைந்துதம்பான்மணம்பொருந்தல்கடமோ

(இ-ள்.) வழங்கிய - சொல்லிய—தும்முறை—உம்முடையசொல்லை
—மாறாது - மறுக்காமல்—யான்சொன்னு - யான்போய்—மொழிந்தன
னாயினும் - சொன்னேனன்னாலும்—முன்னரே—முன்னமே, என்னிழை
ந்த—என்னேவிரும்பிய—அத்தனிரியல் - அத்தமயந்தி—வென்றாது—
காணாமல்—உள்குறையுந்து - மனங்கரைந்து—தும்பால் - உம்மிடத்தி

ல்—மணம் - விவாகத்திற்கு—பொருந்தல்கடமோ - சம்மதிப்பாளோ
—எ-று. (கருத்து). உமதுசொல்லை நான்சொன்னேனன்னாலும் என்னை
விரும்பிய தமயந்திஉம்மைவிரும்புவாளோஎன்றான்—எ-ம். (நட.)

என்னலேந்தரைத்தலுமினைத்தசொன்மரு
நின்னைமெய்ப்பாதினைநிகரில்பார்த்தனை
முன்கிரிவினைத்தவையனைத்தமுமறுமா
லன்னநீயேகிலெதிரியதாகுமே.

(இ-ள்.) இன்ன - இப்படியென்று—வேந்து - நளமகாராஜனுன்
ன்—உணந்தலும் - சொல்லும்—இசைத்த - சொல்லிய, — சொல்
—சொல்லினை—மரு - மறுக்காத—நின்னை - உன்னையும்—மெய் - உன்
மையைபுடைய—பாதினை - பாதினையும்—நிகரில் - ஒப்பில்லாத—பார்
த்தனை—அருக்கனையும—உன்னினும் - நினைத்தாலும்—நினைத்தவை
யனைத்தும் - நினைத்தகாரியங்களியாவும்—முற்றும் - முடியும்—ஆன்
ன—அந்தன்மையைபுடைய—நீ—நீயே—எதில் - போனால்—எது - எந்த
க்காரியம்—அரியதாகும்—அருமையைபுடையதாகும்—எ-று. ஆல் - அ
சைநிலை(கருத்து) உன்னையும், பாதினையும், அருக்கனையும், நினைத்
தால் நினைத்தகாரியமுடியும் - நீயேபோனால் காரியமரிதோ என்றானி
ந்திரன் என்பதாம். (நட.)

இனையனவாசவனியம்புமெல்லெயின்
வனையலர்க்கோதைதன்வயனாடிபுந்
தனியறனிழக்குருத்தகையனாவி
னையதத்தியைநதன் னலங்கல்வேலினன்

(இ-ள்.) வாசவன் - இந்திரனுன்வன்—இனையன்—இத்தன்மையா
கியசொற்களை—இயம்புமெல்லெயின் - சொல்லுகிறபொழுதில்—வனைய
கட்டுகின்ற—மலர்க்கோதைதன் - மலசையணிந்த கூந்தலையுடையதம
யந்தினது—வயத்தனுதியும் - வசப்பட்டவனாயிருந்தும்—தனி - ஒப்ப
ற்ற—அறன் - தருமத்தினின்றும்—இழக்குரு - கெடுதலடையாத—ந
கையனாவி—குணத்தைபுடையவனாகலால், அனையதற்கு—அவ்வி
த்திரன்சொன்னதற்கு—அலங்கல் - வெற்றிமாலைபைத்தரித்த—வனி
னன் - வேற்படையேந்திய நளமகாராஜன், இனையந்தான்—உடன்பட்ட
டான்—எ-று. (கருத்து) நளன் தூதுபோகச்சம்மதித்தான்—எ-ம், (நட.)

பொருத்தியமன்வர்கோன் பொருந்தல்கடமோ
திருந்திழைக்கடிநகர்ச்சேமுமாயிய
வருந்திழைவாய் செவாநிறுவுதுபொய்
வருந்திழையாதெனசரித்துங்கடநினன்.

(இ-ள்.) பொருத்திய - சம்மதிப்பட்ட—மன்னர்கோன்—நளன்
பொம்மல் - பொண்பொருத்திய—வெம்—விரும்பத்தந்தைத்தருகின்ற -
முலை - தனங்கனையும்—திருந்திழை - திருத்தமாகிய—ஆபரணங்களைபு
மணிந்த தமயந்தியினுடைய—கடிநகர் - புதுமைபெற்றகரம்—சே

மமாதிய-காவலாரிய-ஆருந்திய-ஆரியவல்லமைபொருந்திய - வா
யிலோர் - வாயில்காப்பவர்-அறிவுறுதுபோய் - அறியாமற்படி புகுந்
து-வருந்திறம் - வருகின்றவிதம்-யாகென் - எப்படியென்று - மறி
த்தும் - மறுபடியும்-கூறினான் - சொல்லினான்-எ-று. (கருத்து) நள
ன் தமயந்தியாண்மனைக்காவலர் அறிபாதுபோய் வருமணித மெப்படி
யென்றான் என்பதாம். (௩௬)

விட்புலக்கனிபுரந்தருளும்வேந்தர்கோ
னட்பொடுமினியசொன்னவாங்குந்
கட்புலனுறு நக்காண்விலாதேவர்
துட்புலனாவிஞ்சையெதுவழிபட்டானோ

(இ-ள்.) விட்புலம் - விண்ணுலகத்தை-தனி-ஒப்பற்ற - புரந்த
ருளும் - நாகந்திற - வேந்தர்கோன் - இத்திருணவன்-நட்பொடுமி-
கிளைத்துடனே-இனியசொல் - இனியசொற்களை-நவின்று - சொ
ல்லியாவற்கும் - எவர்களுக்கும் - கட்புலனும் - கண்ணறிவினால் -
உருவடிவத்தை-காண்கிலாத்து-அறியப்படாதற்கிய - ஓர் - ஒரு-
துட்புலம் - துண்ணிய நூலிற் சொல்லும்-விஞ்சையை - மந்திரத்தை
-துவன் பிட்டான்-சொல்லினான் -எ-று. விஞ்சை - மந்திரத்துக்காத
லால் - ஆகுபெயர்-(கருத்து) இத்திரைநாணுநகுலமாமும்வித்தையை
க்கற்பித்தான் என்பதாம். (௩௭)

பெற்றநும்விஞ்சையும்பெற்றவானவர்க்
கிறையவனினையடிபினைந்திவன் டிமிர்
நவையலர்கந்தலாணகரிநண் ணுவா
ன் னைகழலிலங்குதாளரசனேதினான்

(இ-ள்.) பெற்றநும் - பெறுதற்கரிய-விஞ்சையும் - மந்திரத்தை
மாம்-பெற்று-பெற்றுக்கொண்டு-வானவர்க்கிறையவன் - இத்திரைநா
னினையடி-இரண்டுபாதக்கொடும்-இறைஞ்சி-வணங்கி-வண்டு * வன்
டுகள்-இமிர்ஒள்கின்ற-நறை-தேனொழுதுகின்ற - மலர் - மலையா
ணிந்த-கந்தலான் - அளகபாரத்தை புற்றதமயந்தியினது - நகரி-கு
ண்டிபுரத்திலே-நண்ணுவான் - சேரும்பொருட்டி-அதை ஒளிக்
கின்ற-கழல் - வீரக்கழலானது-இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, தான் -
பாதத்தைபுடைய-அரசன்-நளன்-வதினான்-போனான்-எ-று (கருத்
து) நளன்மந்திரத்தைக்கற்பித்து இத்திரைநாணுநகுலமாமும்வித்தையை
க்கற்பித்தான் என்பதாம். (38)

பண்ணமைந்ததன்மான் * தேரித்பார்புக
முண்ணலுமியைமயவாரிவம்மிகைசெல
மண்ணைவானவர்க்களிர்ந்தம்மொடும்
விண்ணிழிந்திருந்தனாகரமேயினான்

(இ-ள்.) பண்ணமை - கல்லினையமைந்த-கந்தல்-புதமயினா யுற்
ற-மான் - குதிரைகட்டிய-தேரில் - இரத்தகில்-பார் - பூமியினுள்
ளார்-புகழ்-புகழ்கின்ற - அண்ணலும் - நளனாகாரானும் - இமைய

வர்-தேவர்களுடைய-ஆர்வம் - ஆசையானது-பின்செல - பின்னே
டுந்தொடர்-மண்ணிடை-மண்ணுலகத்தில்-வானவர்க்களிர்ந்தம் -
அம்மையருடன்-விண் - சுவர்க்கமானது-இழிந்திருந்தன் - இழிந்
திருந்ததையொத்த-நகரம் - குண்டிபுரத்தை-மேயினான் - பொரு
ந்தினான்-எ-று. * குவலயநகரம் - உறுப்பியல் - ச - கு- அருந்துதல்
ணிதல்வாகனம்விருதோ - டாபுதமாடைகாதவிதோற்றம் - தந்தைதாய்
கிளையாதிபஞ்செல்ல - மிசையெனவருமீழிவையாண்பாற் - கோட்
பொருளெனவே கூறப்படுமே - இவ்விதியால் தேர் ஆண்பாற்குங்கொ
ள்பொருள் (கருத்து) நளன்குண்டிபுரத்திற் போயினான். எ-ம். (௩௯)

வாம்பரித்தேரினின் நிழிந்துவண்டொர்
தேம்பொதிநறுமலர்த்தேரியன்மார்பினுள்
காம்புறந்தோளினுள்செவ்விகாண்குறு
மேம்பலித்தோளகொய்தினுளோ,

(இ-ள்.) வாம்பரி - தாவுகின்ற-பரி - குதிரையையுடைய-தேரினின்
நிழிந்து-தேரினின் நறுமலர் - வண்டு - வண்டுகளானவை-உளர்-ஒளி
க்கின்ற-தேம்பொதி-வாசனை-பொதி - நெருங்கிய-நறும - பரிமளம்பொரு
ந்திய - மலர் - மலராற்றொடுத்த-தேரியல் - மாலையணிந்த-மார்பினு
ள் - மார்பையுடையவனுக்கிபளமகாராசன் - காம்பு - மூங்கிலை-உறழ்
- ஒத்த-தோளினுள் - தோளினையுடையவளாகிய தமயந்தியினது-
செவ்வி - அழகை-காண்குறும் - காணவேண்டுமென்கிற-ஏம்பலின்
ஆசையினுலே-கோகர் - குண்டிபுரத்தை-எய்தினான் - அடைந்
தான்-எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தியைக்காண வாயையால் குண்டி
புரத்தைமடைந்தான் என்பதாம். (௪௦)

உரியதங்கொழுநர்பாலாடி நீத்தநல்
வினாகமழ்தேரியலுமின்செயாரமுங்
குருமணிக்கலன்களுந்குலவுவிதிவா
யெரிமணிப்பூணிணாடறியேயினான்.

(இ-ள்.) உரிய-உரிமையைபுடைய-தம் - தம்முடைய-கொழுந
ர்பால்-கணவரிடத்து-உளடி - பிணங்கி-நீத்த - நீக்கிய-நல் - நல்ல-
வினா-வாசனை-கமழ் - வீசுகின்ற-தேரியலும் - மாலையும்-மின்செ
ய்-பிரகாசத்தைச்செய்கின்ற-ஆரமும் - பதக்கமும்-குரு - நிறம்பொ
ருந்திய-மணிக்கலன்களும் - ரத்திபாணங்களும்-குலவு-பிரகாசிக்
கின்ற-விதிவாய் - விதியினிடத்தில்-எரி - ஒளிபொருந்திய-மணி -
மணிகள்பதித்த-பூணிணான் - ஆபரணத்தைபுடையபளமகாராசன் -
இடறி - காலினாடறிக்கொண்டு-எயினான் - போனான்-எ-று. நளன்
பூமாலையிற்றிபாணமிவற்றை இடறிக்கொண்டான் என்பதாம். (௪௧)

மனங்கவர்வனப்பமைவடிவினநிபுந்
கனம்பயில்வாயிலோர்காண்குறுவகை

சின்னவகைகளாகிய வேர்ச்செய்துமல்லோசலா
வகைகளே னுணரப்படற்கையுமில்லையே.

(இ-ள்.) மனம்-மனனை-கவர் - கவர்ந்துகொள்ளுகின்ற - வயிர்
அழகு-அமை-அமைந்த-வடிவின் - வடிவிலுளும்-அவ்விழும் -
அல்லாமலும்-கணம் - மெகங்கள் - பயில் - சஞ்சரிக்கின்ற-வாயிடிலோ
ர் - வழியிலிருந்துகாவலர்கள் - காண்குருவகை - காணுதவிதம் - சின
ங்கொள்-கொப்புகொண்ட - கூர் - கூர்மைபொருத்திய-இலை - இலை
யையுடைய-வேல்-வேற்படையேறிய-செம்மல் - உளமகாபாசன் -
போதலால் - செல்வின்றபடியால் - அங்குதென்று - அருவந்தையுடைய
யவனுய்யமன்மதென்று - உணர்ப்பதற்கு - சொல்லதற்கு-ஐயம்-சந்
தேகம்-இல்லை-இல்லை-எ-ஊ. இதுதற்குப்பிப்பனி (கருத்து) நள்ளூ
றுபாய்ச்சொல்லுதலால் மன்மதென்று சொல்லுதற்குச்சந்தேகமி
ல்லை என்பதாம்.

(ச-௨)

நண்ணகன்மலரிக்கடைக் காவலாளர்நா
நண்ணினவெல்லெவ்வகைநாடினார்
நண்ணுந்தெரியலான்தன்னையாமென
வெண்ணிவெம்மடங்குகொருத்தகொட்டொமால்.

(இ-ள்.) நண்ணகன் - இடமகன் - மலரி - அழகிய - கடை - வா
யிடிலிருத்தின்ற - காவலாளர்நாம் - காவல்செய்தோர் - நண்ணினர்-வந்
தவர்கள் - எவ்வாறு - யாவொன்று - எவ்வாறுநாடினார் - யாவாநாடிப்பா
யினார் - நான் - நண்ணிய - நான் - புரிமனம்பொருத்திய - தெரியலா
ன்-மாயையுடையவனுய்யமன்மகாராசன் - தன்னையாமென - தன்னையா
குமென்று - எண்ணி-நினைத்து - வெம் - வெவ்விதம் - எவ்வாறு - எ
வ்வாறுதப்பொல் - எருத்தற்கொட்டும் - திரும்பிப்பார்ப்பான் - எ-று. (க
ருத்து) வாயில்காப்பார் யான்பாரனை நள்ளூறின்மையென்று திரும்பிப்பா
ர்ப்பான் என்பதாம்.

(ச-௩)

மடிப்பயில்வாவிதோய்மாதர் துண்டு
லலபுனனை குலுமல்குறேன்றலாத்
கலைவலன்செய்துத்தேகக்காண்குறள்
முதுமுகடூர்அறவொருத்தமுட்டினுள்

(இ-ள்.) மடிப்பயில்-மலாமகளுருந்திய-வாவி - தட்டாததில் -
தோய-முருவிய-மாதர்-மலாருடைய-துண்-தண்ணிய, துடில்-ஆ
கையானது - ஆகை - அகைக்கின்ற-புனல்-நீரிலே-நனைதலும்-நனை
ந்தவளதில் - அகை - நிதம்பமானது - தோய்-வலால் - தெரிதலால் -
கலைவலன் - அறநாணில்வல்லவனுதய - நளமகாராஜன் - கண்முடித்
தேக - கண்களைமுடிக்கொண்டபேரக - காண்குறள் - காணாது - மு
லை - நனங்கவிலுடைய - முகம் - உச்சி - அமுத்தம் - அமுத்தமபடி
-சுருத்தி - எதிர்ப்பட்டவொருமகன் - முட்டினுள் - முட்டினுள்

—எ-று (கருத்து) நள்ளூறியிலொமாத - ரல்குலைக்கெண்முடிச்
செல்லுதலால் எதிரில்வருமொருத்தி முலைமுகடூர்ச்சுமுட்டினுள்ளன்
பதாம்.

காழுறுமொருத்திதன்வதனங்கண்டகண்
கோமகன் முதித்தலாத்கொடைமார்முத
மாமதியென்பதுமன்னன்செய்யகண்
டாமலாயென்பதுத்தக்கவாயவெ.

(இ-ள்.) காழுறும்-விரும்புதற்குரிய-ஒருத்தி - ஒருமங்கையின
டைய-வதனம் - முத்தகை-கண்டகண் - பார்த்தகண்களை-கோம
கன் - நளமகாராஜன் - முதித்தலால் - முடிக்கொள்ளுதலால்-கோ
டைமார்முதம் - மாதருடையமுகம்-மா - பெரிய-மதியென்பதும் - ச
ந்திரனென்றுசொல்லதும்-மன்னன் - இந்தநளமகாராஜனின்-செ
ய்ய - சிவந்த-கண் - கண்கள்-நாமலாயென்பதும்-தாமலாமலொன்
றுசொல்லதும்-தக்கவாய - தகுதியாயின-எ-று. * குவலயநந்தம் -
ஒருமொழிக்கொட்டொழி பொதுமொழியெனவரு - மிருதினைப்போரு
ட்பெயர்க்கிருதியாமே - இவ்விதயாலதாமலானதென்று பொதுமொழி
இருகுறி (கருத்து) நள்ளூறுபெண்முத்தகைக்கண்ட கண்களைமுட்டலா
ல்பெண்கள் முகஞ்சந்திரனென்பதுமன்னன்கண்கள் தாமலாயென்பது
ஞ்சரியே என்பதாம்.

(ச-௪)

செய்யகண்முதித்திடில்விழித்தந்தென
வையனுங்கடைக்கண்களைக்கவன்பிதென்
றெய்யுமவேள்கலைமலரிதயிமார்நதுமால்
பொய்யெனவருச்சனைபுரிதல்போன்றதே.

(இ-ள்.) செய்ய-நிலத்த - கண்-கண்களை-முதித்திடில் - முடிக்க
கொள்ளதும்-விழித்தல் - விழிப்பதும்-தீதேன-குற்றமென்றுநினைத்
து-ஐயமும் - நளமகாராஜனும்-கடைக்கண்களைக்க - கடைக்கண்களை
னால்காக்க-அன்பிதென்று - இதுஆசையினாலே பார்ப்பதென்று-
எய்யும் - பிரயோசனஞ்செய்கின்ற-வேள் - மன்மதனுடைய - கலை
மலர் - பாணமலர்கள்-இதயம் - கருத்தை-ஓர்ந்து - அறிந்து - மால்
மயக்கமானது-பொய்யென - பொய்யென்று-அருச்சனை - பூசை-
புரிதல்தோன்றது - செய்யவதுபொலுமாயிற்று-எ-று. (கருத்து) நள்ள
கடைக்கண்ணுற்பார்த்த ஆன்பாணபார்வையென்று மன்மதனநிந்துபா
ணந்தொடுக்க அப்பாணம் அருச்சனைசெய்தமலருக்கொப்பாயிற்று. என்
பதாம்.

(ச-௫)

தெரிவெயென்றுருவெளியோடுசெப்பிய
வாசனதுவாயசரிரியாமென
வெருவியமாதர்சொற்கெட்டுவெள்ளுரு
வருவெளியதுவெனவுள்ளத்தெனினுள்.

(இ-ள். தெரிவையென்று-தமயந்தியென்று-உருவெளியோடு-உருவெளித்தோற்றத்துடனே-செப்பிய-சொல்லிய-அரசனது-நளன்-காராசனது-உறை-சொல்லி-அசரீராமென-அசரீரிவாக்கென்று-வெருவிய-பயந்த-மாநர்-மாநருடைய-சொற்கேட்டு-சொல்லி-க்கேட்டு-(அந்தளனானவன்) வெள்குரு-நாணி-உருவெளியிது-வென-உருவெளித்தோற்றமிது-வென்று-உள்ளம்-மனம்-தேறின-தெளிவையடைந்தான்-எ-று. (கருத்து) உருவெளியோடு-சொல்லிய-நளன்-சொல்லி-மாநர்-அசரீரிவாக்கென்று-சொல்ல-நளன்-தெளிவடைந்தான்-என்பதாம்.

(சுஎ)

விழைவெனும்பாக்கெழிந்தமர்விஞ்சையார்
தழைமுகபடாததமைதறுநன்வாரணங்
கழைமதனியற்றியகருங்கண்மங்கைய
ரழகெனும்புகுழியாழந்ததில்லையால்.

(இ-ள்.) விழைவெனும்-ஆசையென்கிற-பாகு-பாசனை-எழிர்-து-தள்ளி-அமர்-தேவர்களுடைய-விஞ்சையார்-மந்திரமாதிய-தழை-தழைந்த-முகபடாத்து-முகப்போர்வையினாலே-அமை-பொருந்திய-தற்கண்-அஞ்சாமையபுற-வாரணம்-யானையானது-கழைமதன்-கருப்புவிடிலெந்தியமன்மதன்-இயற்றிய-சொந்த-கருங்கண்-கரிபகண்மையுடைய-மங்கையர்-மாநாது-அழகெனும்-அழகென்று-சொல்லும்-புகுழி-பள்ளத்தில்-ஆழந்ததில்லை-அழகுதியதில்லை-எ-று. ஆல்-அசை- (கருத்து) நளனென்னும்பாசனை-மாநாழகெனும்புகுழியில்விழந்ததில்லை-எ-ம்.

(சுஅ)

அங்கலுழிமேனிய * வணங்குகநாடொறு
மெங்கணங்காண்குறுமயக்கமேனைய
பங்கையவாண்முகப்பாவைமானாயம்
மங்கையென்றென்னுறுமயக்கந்திரந்ததே.

(இ-ள்.) அம்-அழகானது-கலுழி-ஒழுக்குவிற-மேனிய-மேனியையுடைய-அணங்கை-தமயந்தியை-நாடொறு-என்றாகும்-எங்கணம்-எவ்விடத்திலும்-காண்குறும்-உருவெளித்தோற்றமாகக்காண்கின்ற-மயக்கம்-மயக்கமானது-எனைய-மற்றைய-பங்கையம்-தாமநாமலர்போன்ற, வான்-ஒளிபொருந்தியமுகம்-முகமுள்ள-பாவைமானா-மகளிரை-அம்மங்கையென்று-அத்தமயந்தியென்று-என்னுறும்-நினைக்கின்ற-மயக்கம்-மயக்கத்தை-நீர்த்து-நீங்கியது-எ-று. அழகுமிகுதிபற்றிக்கலுழெனப்பட்டது * அகத்தியம்-எவ்வெற்றிகரவுகரமைகாரம்-பெண்பால்விருதிபிறங்குமென்க, இவ்விதியால்-அணங்குஉகரவிற்புப் பெண்பாற்சொல் (கருத்து) நளனாக் குத்தமயந்தியென்கிய மயக்கமற்றது-என்பதாம்.

(சுசு)

சுணங்குழைமுந்தியர்கதிர்ந்துவிம்மிய
சுணங்கவிரிளமுலைச்சுவடுதாக்கியு
மணிர்தகுங்குமமெழிலகமெழுகியு
மணந்தனர்போன்றனன்மன்னோறனான்

(இ-ள்.) மன்னர்-அரசர்களுக்கு-ஏறனான்-ஆண்கிங்கத்தையொத்தநளன்-கணம்-கூட்டமாகியமணிபதித்த-குழை-குண்டலந்தரித்த-முகத்தியர்-முகத்தைபுடையவாகியமாதர்-கதிர்ந்து-காந்திபொருந்தி-விம்மிய-பருத்தனனங்கு-தேமலானது-அகிர்-பிரகாசியாநின்ற-இளமுலை-இளமைபொருந்திய தனங்குண்டைய-சுவடு-தழும்புகள்-தாக்கியும்-மோதப்பெற்றும்-அணிர்த-தரித்த-குங்குமம்-குங்குமக்குழம்புகள்-எழில்-அழகிய-அகலம்-மாநரிவிடத்து-முகமுகியும்-முகமுகப்பெற்றும்-மணந்தனர்-கூட்டினவர்களை-போன்றனன்-ஒத்தனன்-எ-று. (கருத்து) நளன்மார்பில்மாதந்தனங்களுந்தப்பெற்றும் குங்கும மூழ்கப்பெற்றும் புணர்ந்தவரை ஒப்பாயினுள்ளன்பதாம்.

(சுரு)

விளங்குகையொருத்திபோணியில்வேந்தெழி
றுளங்கலுமதசயந்தோன்றோக்கிணன்
வளங்கெழுபுகழினன்மறையக்கானிலா
குளம்புகுத்தொளித்தவவுருவென்றெண்ணினான்

(இ-ள்.) விளங்கு-பிரகாசியாநின்ற-இழை-ஆபரணத்தையணிந்த-ஒருத்தி-ஒருமாதானவன்-பேர்-பெரிய-அணியில்-தன்னுபரணத்தில்-வேந்து-அரசனுடைய-எழில்-அழகானது-துளங்கலும்-பிரகாசத்தலும்-அதசயம்-ஆச்சரியம்-தோன்ற-உண்டாக-நோக்கிணன்-பார்த்தான்-வளங்கெழு-வளம்பொருந்திய-புகழினான்-கீர்த்தியையுற்றநளன்-மறைய-மறைந்துபோக-காண்கிலாள்-காணாதவளாகி-உளம்-மனத்தினிடத்து-புகுந்து-நுழைந்து-ஒளித்தது-ஒளித்துக்கொண்டது-அவ்வருவென்று-அவ்வடிவென்று-எண்ணினான்-நினைத்தான்-எ-று. (கருத்து) ஒருத்திதன் பாரணத்தில் நளன்வடிவென்றபார்த்தான் நளன்மறைப அவ்வடிவதன்னுளத்துப்புகுத்தென்றெண்ணினான்-என்பதாம்.

(சுரு)

வாட்டிற்றன்மன்னவன்வனிதைபேரொழி
நீட்டியொங்குதிருமிழ்செய்வவார்வடஞ்
சூட்டினன்கலவிவ்வுருவுதோன்றயார்
கொட்டினவெச்சிலர்குறிப்பினுவார்

(இ-ள்.) வான்-வானாபுத்திலே-நிதல்-வல்லமைபெற்ற-மன்னவன்-நளமகாராஜனவன்-வனிதை-தமயந்தியினது-பேர்-பெரிய-எழில்-அழகை-நீட்டி-எழுதி-ஒன்-ஒளரிய-கதிர்-கிளங்களை-உமிழ்-உமிழ்கின்ற-செய்ய-சிலந்த-வார்-கெடிய-வடம்-ரத்மலைகளை-சூட்டினன்-நரித்தனாதி-அகல்-நீங்க-இவ்வுருவுதோன்ற-இத்தவடிவத்தெரிய-யார்-எவர்கள்-கொட்டினவான-செய்தாரென்று-சிலர்-சிலர்கள்-குறிப்பின-குறிப்பினாலே-நாடுவார்-தேடுவார்கள்-எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்திவடிவத்தை யெழுதி இரத்தபரணத்துட்டிப்போக வடிவத்தை யாவொழுதினான்-நிலர்தேடுவார்கள்-என்பதாம்.

(சுஉ)

பூதுகள் செறிந்தகோமறுநிப்போதிய
வேந்தருளமுந் துடிவடிடங்கணெக்குறு
மார்சுளிர்மேனியர்வையங்காவலசெய
வேந்தர்தாவின்கணமேயதென்னென்பார்

(இ-ள்) பூதுகள்-மார்தாப்போதிய-செறிந்த - நெருங்கிய-
கோமறுயில் - அரசுவிழியில்-போதிய - கொன்ற-ஏந்தல் - நளமகாரா
சனின்-தான் - பாதுககள் - அழந்தும் - அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-
கள்-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-
போன்ற-போன்ற-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-
வை-காதுசெய-தாந்தல்செய்து-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-அழந்தும்-
பாதுககளிலிருந்தும்-இலக்கணம்-இலக்கணம்-இலக்கணம்-இலக்கணம்-
ச்சுவட்டிப்பொருதியது-என்னென்பார்-என்ன ஆச்சரியமென்பார்
கள்-எ-று.(கருத்து) மகாரதரிமைந்திராசுவிழியில்களின் அடிவைத்த
விடத்தை பாதுககள்சென்று அரசர்களடிச்சுவடுபொருந்தியதென்ன வெ
ன்பார்களென்பதாம்.

(இ-ள்)

கள்ளவிழ்கோதையொழிக்கத் துதல்
வள்ளன்மார்புந் தெரிமறிந்துவிழ்தலுந்
தள்ளருமதெய்மெய்தித்தத்தியில்
வெள்ளிடைப்பட்டி வன் னென்னென்பார்

(இ-ள்) கள்ளவிழ - தேனெழுநிலை-கோதையர்-மாலையைய
ணித்தவதர்-எறிந்த - விதிய-கருதுதல் - பந்துகள் - வள்ளன் - கள்
மகாராஜனிடைய-மார்பு - மார்பினிடத்திலே-உற்று - பொருத்தி -
எதிர் - எதிராக - மறித்து - மறிப்பட்டு-விழ்தலும் - விழ்த்தவளவில்
தள்ளரும் - தள்ளுதற்கரிய-அசெய்யம்-ஆச்சரியத்தை-எய்தி-அடை
ந்து-தத்தியில் - தங்குதல்கருதற்குள்ளே-வெள்ளிடைப்பட்டு - வெ
ளியிடத்திற்பட்டு-இவண்-இவ்விடத்தில்-விண்ணு - திரும்பியது
- என்னென்பார் - என்னவென்றுசொல்லுவார்கள்-எ-று.(கருவுல
யாந்தல், வினைச்சொல்லினைத் துங்கரியச் சொல்லே-இவ்விதியால்மீ
ண்டதுகாரியம்) (கருத்து) மாதர்களைறித்தபந்துகள் நளன்மார்பில்பட்
டெதிராக விழந்தமாதிரித்தில் பெண்களிடென்னவாச்சரிய மென்பார்
களென்பதாம்.

(இ-ள்)

எதிர்முகமாயிரந்திருவரவயந் துணர்ப்
புதுமலர் தொடுத்தவடுவாட்டிக்குவன்
சுதுமெனவேகலுமறைப்பார்களுனியர்
மதியமக்குறுமுகமறைத்ததென்னென்பார்

(இ-ள்) எதிர்முகமாயிரந்து - அபிமுகமாகவிருந்து-இருவர் -
இரண்டுபேர்-பெருநுணர் - பரிபுஷங்கொத்துக்களிலிருக்கின்ற - பு
துமலர் - அன்றலர்ந்தமலரை-கொடுத்தலும்-கட்டலும்-நிலை
அவருக்கிடையில்-புக்கவன் - புருந்தளன்-சுதுமென-வினாந்து

—ஏகலும் - பொன்னவளவில்-மறைப்ப-மறைக்க-கன்னியர்-அம்மா
லைதொடுத்தமாதர்கள்-மதி-புத்து-மயக்குதி-மயக்கத்தைப்போரு
ந்த-முகமறைத்தது-முகத்தைமறைத்துவிட்டது - என்னென்பார்-
என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள்-எ-று. (கருத்து) மாலையிட
மொதிருவர் மலேவளவென்போனவளவில் அம்மாதர்கள் முத்தை ம
றைத்துவிட்டதென்னவென்பார்கள் என்பதாம்.

அண்ணன்மார்பகத்தணிந்தபேரணி
மண்ணியமணியின் வடிவென மறும்
கண்ணுமநெர்க்குவாள்கண்ணிமாறொடும்
விண்ணிடையென துருவினங்கவென்னென்பார்

(இ-ள்) அண்ணன் - நளமகாராசனிடைய-மார்பகத்து-மார்பி
னிடத்து-அணிந்த - நறித்த-பேர் - பெரிய - அணி - ஆபரணங்கனி
லுள்ள-மண்ணிய - தெளிந்த-மணியின் - மணியினிடத்தில் -
வடிவு - உருவமானது-தோன்றலும் - நெருங்கும்-கண்ணு - கண்
விரித்தபொருத்த-கொக்குவான் - பார்ப்பானவியவொருத்தி - கண்
னிமாறொடும் - மாதர்களுடன்-விண்ணிடைய - அதையத்திடத்து
எனதுரு - எனதுவடிவம் - விளங்கல் - பிரகாசிக்கலென்பா
ள் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள்-எ-று. (கருத்து) நளனா
பரணத்தில் ஒருத்திதன்வடிவத்தோன்றியவளவில் என்வடிவெனியிற
ஞென்றிய தென்னென்பான் என்பதாம்.

(இ-ள்)

வெம்பினதெழிகெடவிளங்குதோளிணன்
பொற்பொளிர்ந்தினைப்புறத்திற்றென மறு
மற்புதமிதுவென கொக்கியன்பினு
கற்புடைமகாரிசுகிலகலந்திரர்

(இ-ள்) வெம்பினது - மலையினது-எழில் - அழகு-கெட-கெ
டம்படி-விளங்கு - பிரகாசியாநின்ற-தோளிணன் - தோலிணையுடைய
யளமகாராசனது-பொற்பு - அழகானது-ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற
-பித்தினைப்புறத்தில் - கவர்த்தலத்தினிடத்து-தோன்றலும் - தோ
ன்றுதலும்-அழகுமிதுவென - ஆச்சரியமிதுவென்று-கொக்கி - பா
ர்ந்து-அன்பினில் - ஆசையினில்-கற்புடைமகளிரும்-கற்புடையமா
தர்களுடன்-சுகிலகலந்திரர்-மயங்கலங்கள்-எ-று. (கருத்து) நளன்வடி
வுகவற்றென கற்புள்ளமாதருமநிலைகலந்திரர்கள்-எ-ம்.

(இ-ள்)

இழைவனமுலையினொருவனொருபெறு
நிழுவிலிணைக்கினவெனவுகரினிட
மொழிவனகெட்டவெனவெனவுமொயம்புறத்
தழுவினவென்னவந்தமிழ்குறுவார்

(இ-ள்) இழை - ஆபரணத்தோகெடி-வளர் - வளங்கின்ற-மு
லையின - முலையையுள்ளமாதர்கள் - ஒருவன் - ஒருவனாகவெனவென
வர்பெறு - அழைக்கப்பெற்ற-நிழில் - நிழல்-இவண் - இவ்விடத்

தில்—கோக்கின்னெனவும்—பார்த்தேனென் றும்—நீளிட—இந்நீண்ட விட்டிதல்—மொழிவன் - பேசுவனவற்றை—கேட்டனெனவும்—கேட்டேனென் றும்—மொய்ம்புற - தோள்கள் பொருத்த - தழுவினென வும் - தழுவினெனென் றும்—தம்மில்—தங்களுக்கும்—எ-று. (கருத்து) மாதர்கள் ஒருவனிழைக்கண்டே—இனென் றும் ஒருவன் சொல்லிக்கேட்டேனென் றும் ஒருவனைத் தழுவினெனென் றும் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் என்பதாம். (ருஅ)

இன்னிசைபயிப்பில்பொழிவினெந்தன் முன்
பொன்னவிரிமுலைத்தமயந்திபொதலு
மன்னமுண்டியவற்றைநாண்முதன்
முன்னுறுமுருவென் முன்னினுனரோ

(இ-ள்.) இன் - இனிய—இனிசை—இசையைப்பாடும்—அனி-வண்டு கள்—பயில் - சஞ்சரிக்கின்ற—பொழிவின - சொல்கிறதில் - எந்த ல் - நளமகாராஜன்—முன் - தன்னெதிரே, பொன்—பொன்னையொத்த —அவிர - பிரகாசியாகின்ற—முலை - முலையையுடைய—தமயந்தி - தம யந்தியானவன்—பொதலும் - வருதலும்—அன்னம் - அன்னப்பள்ளா னது—முன்கூறிய - முன்சொல்லிய—அம்மைநாண்முதல் - அம்மை யநாண்முதலாக—முன்னுறும் - எதிரோதோன்றுகிற—உருவென் - உரு வெளித்தோற்றமென்று—முன்னினுன் - நீனைத்தான்—எ-று. அரோ அசை (கருத்து) சொல்கையில்நளன் முன்னேதமயந்திவருதலும்அவனு ருவெளியென்றெண்ணினுன் என்பதாம். (ருச)

மடவரவருவெளிமன்னன்றோன் மிசை
மிடையறுவிழைவுட னென் றுஞ்சூட்டல்போன்
மிடையலர்ப்புந்தொடைசூட்டமேவிய
சுடரிலேவெளினுன்றோனில்விழந்ததே

(இ-ள்.) மடவரல் - தமயந்தியானவன்—உருவெளி—உருவெளியா ய்க்கேதோன்றிய—மன்னன் - நளமகாராஜனுடைய—தோன்றிசை—தோ ளின்மேல்—இடையறு—இடைவிடாத—விழைவுடன் - ஆவடிமுன்னே —என்றும் - என்மைக்கும்—சூட்டல்போல்—சூட்டுதல்போல, மிடை யருந்திய—மலர் - மலராதொடுத்த—பூந்தெடை - பூமாலையை —சூட்ட - தரிக்க—மேவிய - அங்கிருக்கின்ற—சுடர்—காந்தி பொருந்திய —இலைவெளினுன் - இலைபோன்றவெற்படையுள்ள நளமகாராஜன் —தானில் - புயங்களில்—விழந்தது - விழுந்தது—எ-று. (கருத்து) தம யந்தியானவன் உருவெளித்தோற்றமென்றுமாலேசூட அம்மாலே நளனு டையதோளில் விழுந்ததுஎன்பதாம். (சுட)

உருவெளியாகயான்கண்டவொண் ணுதான்
மருமலர்மாலிகைவனைந்ததென்னென
வரசனுமெண்ணினுனவருஞ்சூட்டிய
தெரியல்காண்கிலனென தெருமந்தாளரோ

(இ-ள்.) உருவெளியாக - உருவெளித்தோற்றமாக—யான்கண்ட— என்னுத்காணப்பட்ட—ஒண் ணுதல்—ஒளியிகெற்றியையுடைய - தம யந்தியானவன்—மருமலர்மாலிகை - வாசனைபொருந்தியபூமாலையை— வனைந்ததென்னென - சூட்டியதென்னகாணமென்று—அரசனும் - ந ளமகாராஜனும்—எண்ணினுன் - நீனைத்தான்—அவரும் - அத்தமயந் தியும்—சூட்டிய - தரித்த—தெரியல் - மாலையை—காண்கிலனென - கண்டிலெனென் று—தெருமந்தான் - மனஞ்சுழன்றான்—எ-று. அரோ - அசைநிலை (கருத்து) உருவெளியாகக்காணப்பட்டதமயந்தி மாலேசூடி யதென்னவென் றுநளன் எண்ணினுன் தமயந்தியு மாலையக்கா ணென் றுமயந்தினுள் என்பதாம். (சுச)

முருகவிழகுழலினுடையமுன்னுறு
முருவெளியெனவினாயுந் துபுலினு
னரிவையும்ன்னவாறெண்ணியாங்கெதிர்
* பாவலன்மாற்புறப்புலினுனரோ,

(இ-ள்.) முருகவிழகு - வாசனைவீசுகின்ற—குழலினுடையமும்—கூந்த லையுடையதமயந்தியையும்—முன்னுறும் - முன்னேதோன்றுகின்ற— உருவெளியென - உருவெளித்தோற்றமென்று—இறை - நளமகாராஜ ன்—உவந்து - மகிழ்ச்சியையடைந்து—புல்லினுன் - தழுவினான்—அ ரிவையும் - தமயந்தியும்—அன்னவாறு - அந்தப்பிரகாரம்—எண்ணி - நீனைத்து—அங்கு - அங்கிடத்திலே—எதிர் - எதிரோவந்த—பாவலன் - அரசனது—மாற்புற - மாற்புறபொருந்த—புல்லினுன் - தழுவினான்— எ-று. [சூருவலயாந்தம் - பெயர்ச்சொல்லினைத்துக்காரணச்சொல்லே - இவ்விதியால்புரவலன்காரணச்சொல்] நளன்உருவெளித்தோற்றமென் று தமயந்தியைப்புணர்ந்தான் தமயந்தியும்படிவே நீனைத்துநளைப் புணர்ந்தான்—எ-ம், (சுஉ)

சொல்லருமின்பயிதோத்தோன் றலும்
புல்லுவிட்டல்வருப்பொலிவுநோக்கினுள்
மெல்லியலவ்வுருவிழியிற்காண்குரு
தல்லலுற்றணிவனையங்கைக்கினுள்.

(இ-ள்.) சொல்லரும் - சொல்லுதற்கரிய—இன்பம் - இன்பமான று—மீதார - அதிகரிக்க—தோன்றலும் - நளனும்—புல்லுவிட்டி, தழு வுதலைக்கி—அவ்வுரு - அந்தவடிவினுடைய—பொலிவு - காந்தியை— நோக்கினுன் - பார்த்தான்—மெல்லியல் - தமயந்தியானவன்—அவ்வுரு— அந்தவடிவத்தை—விழியில் - கண்ணினால்—காண்குருது - காணுதவ ளாகி—அல்லலுற்று - பயத்தையடைந்து—அணிவனே—அழகியலனைய லையணிந்த—அங்கை - அழகியகையை—நீக்கினுள் - விடுத்தான்—எ- று. (கருத்து) நளன் இன்பத்தோன்றப்பண்ணித்து தமயந்திவடிவத்தைப் பார்த்தான் தமயந்தி அவ்வுடிவத்தைக்காணு துகையைவிட்டான்—எ-ம்.

பொன்னடிப்புஞ்சிலம்பொலிப்பமேகலை
யின்னரிக்கின்கினியிகனியார்ப்பெழ
மின்னடைகற்பதுபோன்றுமெல்லெனத்
நன்னமர்கோயிலுட்டையலெய்தினான்.

(இ-ள்.) பொன்-பொன்னுற்செய்த—அடிப்புஞ்சிலம்பு - பாத்தி
லணிந்த அழகியசிலம்புகள்—ஒலிப்ப - ஒலித்தலைச்செய்ய—மேகலை -
மேகலையிலிருக்கின்ற—இன் - இனிய—அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய
—கின்கினி - சதங்கைகள்—இகலி - ஒன்றோடொன்றுதாக்கப்பட்டு
—ஆர்ப்பெழ - ஒலியெழுப்ப—மின் - மின்னல்—நடைகற்பதுபோன்
று - நடித்தலைக்கற்பதொத்து—மெல்லென - மிருதுவாக—தன் - தன
து—அமர் - அமர்கின்ற—கோயிலுள் - கன்னிமாடத்தில்—தையல்-த
மயந்தியானவள்—எய்தினான் - அடைந்தான்—எ-று. (கருத்து) தமய
ந்திகன்னிமாடத்திற்சேர்ந்தான் என்பதாம். (சுசு)

கருத்தடங்கண்ணியைக்கையிற்புல்லியும்
பொருந்தியவுருவெளியென்றுபோக்கிகல்
லருந்தனம்பெற்றிழந்தாரிலையனும்
வருந்திவெந்துயரொடுமதிமயங்கினான்.

(இ-ள்.) கரும்-கரிய—தடம் - விசாலம்பொருந்திய—கண்ணியை
- கண்களையுடையதமயந்தியை—கையிற்புல்லியும் - கையிறுலேதழுவி
யும்—பொருந்திய - பொருந்தப்பெற்ற—உருவெளியென்று - உருவே
ளித்தோற்றமென்று—போக்கி - விட்டு—நல் - நல்ல—அருந்தனம் - அ
ரியதிரவியத்தை—பெற்று - எளிதிற்பெற்று—இழந்தாரில் - இழந்தவ
ர்களைப்போல—ஐயனும் - நளமகாராஜனும்—வருந்தி-வருத்தமடைந்து
—வெந்துயரோடு - வெவ்விததுன்பத்துடன்—மதிமயங்கினான் - புத்
திமயங்கினான்—எ-று, (கருத்து) நளன்கைப்பொருளிழந்தவரன்போ
லத் தமயந்தியைப்புணர்ந்து துன்புற்றமயங்கினான் என்பதாம். (சுது)

பாணிகர்வண்டினம்பாடுஞ்சோலையுஞ்
சேணுறவிவந்தசெய்குன்றுத்தேடியும்
காணலனாகியகனிலயாணையான்
மாணிழையுறைதருமாடமெய்தினான்.

(இ-ள்.) பாண்-இசைப்பாட்டுக்கு—நிகர் - நிகராக—வண்டினம் -
வண்டிக்கூட்டங்கள்—பாடும் - பாடுகின்ற—சோலையும் - சோலையிடத்
திலும்—சேண் - ஆகாயத்தில்—உற - பொருந்த—நிவந்த - உயர்ந்த—
செய்குன்றும் - கட்டுமலையினிடத்திலும்—தேடியும் - தேடுதல்செய்து
ம்—காணலனாகிய - காணாதவனாகிய—கனிலயாணையான் - நளமகாரா
சாவானவன்—மாணிழை - தமயந்தி—உறைதரும் - வசிக்கின்ற—மாட்
ம் - கன்னிமாடத்தை—எய்தினான் - அடைந்தான்—எ-று. (கருத்து)
நளன் தமயந்திகன்னிமாடத்திற்சேர்ந்தான் என்பதாம். (சுசு)

மின்னிடையாம்பையர்குழாத்துண்மேவிய
வன்னமென்னடையகிராணியாமென
நன்னுதன்மடந்தையர்நாப்பணின்னகைக்
கன்னிவீற்றிருத்தல்கண்களிப்போக்கினான்.

(இ-ள்.) மின் - மின்னலையொத்த—இடை - இடையையுடைய—
ஆர்ப்பையர்குழாத்துள் - தெய்வமாதர்கள் கூட்டத்துள்—மேவிய-பொ
ருந்திய—அன்னம் - அன்னநடைபோன்ற—மெல் - மெல்லிய—ந
டைநடையையுடைய—அகிராணியாமென - இந்திராணியாமென்று
சொல்லும்படி—நல்-நல்ல—துதல் - புருவத்தையுற்ற—மடந்தையர் -
மாதர்களது—நாப்பண்-நடுவே—இன் - இனிய—நகை-புன்சிரிப்பையு
டைய—கன்னி - தமயந்தியானவள்—வீற்றிருத்தல் - வீறுடனிருத்தலை
கண்களிப்ப - கண்களிக்க—நோக்கினான் - பார்த்தான்—எ-று. அகிரா
ணியாமெனவென்றமையால் - உவமையணி, (கருத்து) நளன் தமயந்தி
யைக்கண்டான் என்பதாம். (சுள)

மண்டமர்கடந்தவேனளன்வந்தானென
தொண்டைவாய்மடந்தையர்நாளுஞ்சொல்வன
பண்டருமொழிக்கிளிபயின்றுகூடலும்
கண்டதோவிகுதெனக்கூரையெண்ணினான்

(இ-ள்.) மண்டு - நெருங்கிய—அமர்போரை—கடந்த - வென்ற—
வேல் - வேற்படையையுள்ள—நளன்வந்தானென - நளமகாராஜன் வ
ந்தானென்று—தொண்டைவாய், கொவ்வைக்கனிபேர்ன்மவாயையுடை
ய—மடந்தையர் - மாதர்கள்—நாளும் - நாடோறும்—சொல்வன- சொ
ல்வனவற்றை—பண்டரும் - இசையைத்தருகின்ற—கிளி - கிளிப்பிள்
ளை—பயின்று - பழகி—கூடலும் - சொன்னவளவில்—இகுது - இந்த
க்கிளிப்பிள்ளை—கண்டதோவென - பார்த்ததோவென்று—கூரை-நளம
காராசன்—எண்ணினான் - நினைத்தான் * (கருத்து) கிளிவழக்கமாக ந
ளன்வந்தானென்றுசொல்ல நளன் இதுதன்னையறிந்ததென்ருசந்தேகி
த்தான் என்பதாம். * [சு] பொருளென நல்லோர் புகல்வது கருத்து -
அதுவேதொகைவகையாகுமென்க - பிண்டப்பொருளாய்ப் பேசுவதே
தொகை - கற்றோர்க்கினிதாக்காட்டுவதேதவகை என்பதாம். (சுஅ)

ஒருத்தியானளனெனவிருப்பவுள்ளுறும்
விருப்பினாலொருத்தியான்வீமன்மாதென
மருக்கமழ்ப்புந்தொடைகுட்டமன்னவன்
பொருப்புறந்தடம்புயம்புளகம்பூத்தவே.

(இ-ள்.) உள்ளுறும்-உள்ளேயிருக்கின்ற—விருப்பினால் - ஆசையி
னால்—யானளனென - நளமகாராசனென்று—ஒருத்தியிருப்ப - ஒ
ருமங்கையிருக்க—ஒருத்தி - ஒருமங்கையானவள்—யான் - நான்—வீ
மன்மாதென - தமயந்தியென்றுசொல்லி—மருக்கமழ் - வாசனைகமழ்

கின்ற—பூந்தொடை - மலர்மாலையை—சூட்ட - தரிக்க—மன்னவன் -
நளமகாராசனுடைய—பொருட்டிழை - மலையைப்பொத்த—தடம் - பரு
தது—புயம் - தோள்களானவை—புகைம்பூத்த - மயிர்க்குச்செறிந்தன
—எ-று. (கருத்து) ஒருத்தினைனாகவும் மற்றொருத்தி தமயந்தியாகவும்
மாலையுட்க்கண்டளன் மதிழந்தான் என்பதாம். (சுசு)

மலர்ந்தசெந்தாழைமென்மடலின்மேற்றனக்
கிலங்கிழைபுவினிலெழுதுபாகு
நலம்பெறக்காண்டலுண்ணலார்புக
முலம்பொருதோளிணுவகையெய்தினன்.

(இ-ள்.) மலர்ந்த-விரிந்த,செந்தாழைமென்மடலின்மேல் - சிவந்த
தாழையினுடையமெல்லியவிதழின்மேல், தனக்கு - தனக்கு, இலங்கி
ழை-தமயந்தியானவள்—உகிரினால் நகத்தினாலே—எழுதுஎழுதப்பட்ட
—பாகு (வசனங்களை—நலம்பெற - நன்மைபெற—காண்ட லும-
பார்த்தவளவில்—நண்ணலார் - பகைவரால்—புகழ் - புகழப்பட்ட—உ-
லம்-இளங்கல்லை—பொரு-ஒத்த—தோளிணன்—தோள்களையுடையநளம
காராசன்—உவகை - சந்தோஷத்தை—எய்தினன்—அடைந்தான்—எ-
று. (கருத்து)தமயந்திகாழைமடலிலேநகத்தினாலேநளன் தனக்கேழுது
மவசனங்களைப்பார்த்தவளவில் மகிழ்ச்சியடைந்தான் என்பதாம். (எயு)

செழுமணிப்பித்திகைத்தலத்திற்தறு
மழவினையனையவன்வடிவந்தோன்றலும்
கழையமைதோளிணர்காளைபெழு
லெழுதியவுருவினொன்றென்னவெண்ணினார்,

(இ-ள்.) செழுமணி-செழுமையுள்ளமணிகளபதிந்த—பித்திகை
த்தலத்தில் - சுவர்த்தலத்தில்—திற்தறு - குற்றமற்ற—மழ- இளமைபொ
ருந்திய—வினையனையவன் - இடபந்தையொத்தநளமகா ராசனின்—
வடிவம்-உருவம்—தோன்றலும் - தெரிந்தவளவில்—கழை - மூங்கில்
போல—அமை - பொருந்திய—தோளிணர்- தோளையுடையமாதர்கள்—
—காளை - நளமகாராசனது—பெர்-பெரிய—எழில்-அழகை—எழிதியு-
தம்மாலெழுதப்பட்ட—உருவில்-வடிவத்தில்—ஒன்றென்ன - ஒருவடி-
வென்று—எண்ணினார் - சினைத்தார்—எ-று. (கருத்து) இரத்தினச்சுவ
ரில்நளன்வடிவுதோன்றியவளவில்பெண்கள் எழுதியவுருவினொன்றெ
ண்ணினார்கள் என்பதாம்; (சுசு)

நாமவேல்வலனுயர்நளனுகாங்கமர்
வாமமேகலையினர்நெவனவையுரை
டாமமார்முழற்றமயந்தியென்றவள்
காமருபெழில்காட்டுகின்றதே.

(இ-ள்.)நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற—வேல்- வேற்படையால்—
வலனுயர் - வெற்றிமிக்குத்த—நளனுக்கு - நளமகாராசனுக்கு—ஆங்கு-
அவ்விடத்தில்—அமர் - அமர்ந்த—வாமம் - அடியை—மேகலையினர்-

மேகலாபரணமுள்ளமகளிருடைய—நெவன் - நெவன்—வையுரை-
இருப்பவள்—தாமம்-மாலையை—ஆர்-நிறைந்த—குழல்-கூந்தல்பொ
ருந்திய—தமயந்தியென்று - தமயந்தியென்னும்பெயரையுடையவளெ
ன்று—அவள் - அவளது—காமர்-ஒளியுள்ள—பெர்-பெரிய—எழில்-
அழகானது—காட்டுகின்றது - காண்பிக்கின்றது—எ-று. (கருத்து)
அழகினுத்தமயந்தியென்றுமறியப்பட்டது என்பதாம். (எஉ)

ஏதமில்லுணத்தினுணையதைநுண்
டாதவிழ்ப்புந்முழற்றையல்பாற்றம்
தாதம்பெருதியவமாரேவிய
துதியர்செய்திருசொல்லுவாமரோ

(இ-ள்.) ஏதமில் - குற்றமற்ற—குணத்தினுண்-குணத்தைபுடைய
நளமகாராசன்—இனையுண - இத்தன்மைபொருந்தியவனாக—நுண்
துடம்பாகிய—தாது - மகாந்தப்பொழிகள்—அவிழ் - உதிரினின்ற—பூ-
மலையானிந்த—குழல் - கூந்தலையுடைய—தையல்பால் - தமயந்தியு-
னிடத்தில்—தமது-தமது—ஆதாம்-ஆசையானது—பெருகிய - மிகு-
ந்த—அமர் - தேவர்களால்—வவிய - ஏவப்பட்ட—துதியர் - நாதிக-
ள்—செய்திறம் - செய்தவகையை—சொல்லுவாம் - சொல்லுவாம்—
எ-று. அரோ - அசை (கருத்து)நளனிப்படியிருக்கத் தேவர்கள்தமயந்
தியிடத்து ஏவப்பட்டதுதிகள் செய்கையைச்சொல்லுவாம்-எ-ம்(எஉ)

அறுசீர்க்கழிநெடியடிவாயினிய விருத்தம்.

கானமால்லகன்மால்கா. வள்ளிநிப்பவந்த
பானலங்கடந்தேருசொற்புணையுலை பாவைநல்லா
றனெடுபழகெய்ததேருமிழந்துவெம்புலவுரறு
மர்னவேல்விமலின்ம வளிதையைவினிதுகண்டார்

(இ-ள்.)கான் - வாசனை—அமர் - பொருந்திய—அலங்கல்-அகை
யானின்ற—மலை - மாலையையுடைய—கடவுளர் - தேவர்களால்—வெதி
ப்ப-அனுப்பப்பட்டு—வந்த-வந்த—பால்- பானினது—நலம் - நன்மை
யை—கடந்த-வென்ற—தீ-தித்திப்பொருந்திய—சொல் - சொல்லையும்
—பனை-பருத்த—முலை-முலையையுடைய—பாவைநல்லார் - பாவை
போலுமிருக்கின்றமாதர்—ஊனெடு - மாமிசத்துடன்—பழகி - பழகு-
தல்செய்து—நெய்த்நேருமிழந்து - உதிர்த்தையுமிழந்து—வெம்-வெ-
ம்மைபொருந்திய—புலவு - புலஞ்நம்மம்—நாது - நாறுகின்ற—மான்-
ஓப்பற்ற, வேல்-வேற்படையையுடையபெற்றவீமலின்—வீமலாசன் பெற்ற
—வளிதையை - தமயந்தியை—இனிது- இனிதாக—கண்டார்-கண்டா-
ர்கள்—எ-று. (கருத்து) தேவர்களிடமிக்கப்பட்டதுதிகள் தமயந்தியை
க்கண்டார்கள் என்பதாம். (எசு)

பொருளுருவனப்பின்மிக்புலோமிசைமுதல்வாய
வரிவிழிக் குமுதச்செவ்வாய்வானவர்க்கிர்தாமித்

தெரியிழைச் செவ்வனோக்கிற்சேணிடைப்பொலிந்துதோன்று
மிடமிமுன்மதியமாவனெனவுளத்தெண்ணினாரால்.

(இ-ள்.) பொருவரு-அப்புச்சொல்லுதற்கரிய-வனப்பின் - அழகி
னாலே-மிக்க - மிகுந்த-புலோமிசைமுதல்வராய - இந்திராணிமுத
லியாராய-வரி - இரோகையுள்ள-விழி - கண்களையும் - குமுதச்செ
வ்வாய் - அல்லிமலர்போன்றசுவந்தலாயினையுமுடைய-வானவர்மக
ளார் - தெய்வமாதர்-இத்தெரியிழை - இந்தத்தமயந்தியினது-செவ்
வி-அழகை-கோங்கில் - பார்த்தால்-சேணிடை - ஆகாயத்திலிடத்
து-பொலிந்து - பிரகாசித்து-தோன் றும்-தோன்றுகின்ற-இரவிமு
ன்-சூரியன்முன்னே-மதியமாவனென - சந்திரன்போலாவனென்று-
உளத்து - மன்திலே-அந்நியர்-எண்ணினார் - சித்தித்தர்கள் - எ-
து-(தாம் - ஆல்-அசைகள்)சூலவயாந்தம்-உறுப்பியல்-வடிவு நிறங்கு
ணமவயவந்தடைகை - பார்வைவசனமென மிருநான்றும் - பெண்
பால்வறுமையலையும் புனைபொருள் - இவ்விநியால்செவ்வி பெண்பாற்
புனைபொருள் (கருத்து) தமயந்தி-அழகுக்குமுன்னே தேவமாதாமு
சூரியன் முன்னேதோன்றுஞ்சந்திரன்போலும்என்றெண்ணினார்கள்
என்பதாம். (எடு)

எய்தியமகளிர்தம்மில்லிமையவர்தலைவன் தூதி
யையரிகெடுங்கட்செவ்வாயானந்திற்சுமணங்குபால்வாய்
கொய்துணர்த்தருவினீழற்கோமகன்பணியாற்போந்த
செய்திரீகேட்டியென்றுசீதழலணங்கிச்சொல்வான்

(இ-ள்.) எய்திய - அடைந்த-மகளிர்தம்மில்-தூதியர்நால்வருள்
-இமையவர்தலைவன் - இந்திரனது-தூதி-தூதியானவன் - இ-அழ
கிய-அரி - இரோகையுமுற்ற-கெடுங்கண்-கெடியகண்ணையும்-செ
வ்வாய் - சுவந்தலாயினையுமுடைய-அணங்கிற்கும் - தெய்வமங்கைக்
கும்-அணங்குபால்வாய்-தெய்வமானையொத்ததமயந்தியே-கொ
ய-கொய்கின்ற-துணர் - பூங்கொத்துக்களுள்ள-தருவினீழல் - ஐத்
தருவினீழலிலிருக்கின்ற-கோமன்-இந்திரனது-பணியால்-எவ்வினா
லே-பேர்த - வந்த-செய்தி - செய்தியை-நீகேட்டியென்று - நீகே
ட்பாயாகவென்று-சீதழ - சிறியபாதங்களை - வணங்கி - வணங்குதல்
செய்து-சொல்வான் - சொல்லுவான்-எ-று. (கருத்து) இந்திரனது
தூதியானவன் தமயந்தியைவணங்கிச் சொல்லுவானாயினான்-எ-ம். (எசு)

இருவிசம்பொருகோலோச்சியேதிலர்கடாந்துதேவர்
பாலிநின்றிறைஞ்சகாளும்பலிமலர்த்தருவினீழ
லரியனைப்புத்துவைகுமண்ணலுக்கமிர்தமயஞ்
யருவினானொருவன் செய்யுமுறுபலககாத்தல்வேண்டும்

(இ-ள்.) இரு - பெரியவிசம்பு - வானுலகை - ஐருகோலோச்சி
யுருசெய்கோல்செலுத்தி-எதிலர்-ரத்தருந்களை-கடாந்து - வென்று
-தேவர் - தேவர்களபாலின்று - துதிசெய்துநின்ற - இறைஞ்சு -

வணங்க-நாளும்-நாடோறும்-பணி - குவிர்ச்சிபொருந்திய - மலர்-
மலரானிறைந்த-தருவினீழல்-ஐத்தருவினீழலில்-அரியனைப்புத்து-
சிங்காதனத்தினிடத்து-வையும் - நங்கிய-அண்ணலுக்கு - இந்திர
னுக்கு-அயிர்தமயனாய் - அயிர்த்தத்துக்கொப்பானலே - உருத்தலா
ன்-வடிவமில்லாதவகுதிய-ஒருவன்-மன்மதனுள்வன்-செய்யும்-செ
ய்கின்ற-உ-று - மிகுந்த-பகை - பகையை - (நீக்கி) காத்தல்வேண்
டம்-(நீ) காக்கவேண்டுமெ-எ-று. (கருத்து) இந்திரனுக்கமிர்தம்போன்ற
தமயந்தியே நீமன்மத பாணத்தைநீக்கிக் காக்கவேண்டு மென்றான்
என்பதாம். (எஎ)

எம்மிறையினவற்காகவருக்கடல்கடைந்துவாசச்
செம்மலர்த்திருவையீந்ததேவர்வாசவற்குமின்னுங்
கைம்மலர்வருத்தவிக்குக்கடல்கடைந்துமலாவண்ணம்
பெர்ம்மலர்விமழையாய்நெழ்ச்சின்னருள்புரிதல்வேண்டும்

(இ-ள்.) எம்மிறை-எங்களாசனது-இளவந்தாக-உபேந்திரனுக்
காக-இரும் - பெரிய-கடல்கடைந்து - பாறகடலைக்கடைந்து - வா
சம் - வாசனைபொருந்திய - செம்மலர்த்திருவை - செம்சாமனாமலரின
ருக்கின்றதிருமங்கை - ஈந்த - தந்த-தேவர் - தேவதைகள் - வாசவற்
கும் - இந்திரனுக்கும்-இன்னும் - இன்னம்-கைம்மலர்வருந்த - கை
களாயிமலர்கள்வருந்த-இக்குக்கடல்கடைந்து - கருப்பிரதக் கடலைக்
கடைந்து - உமலாவண்ணம் - அலையாதவிதம்-பொம்மல் - பொலிவி
னையுடைய-வெம்-விரும்பத்தக்கதாகிய-முலையாய் - முலைகளுள்ள
தமிழந்தியே-அன்னேற்கு - அவ்விந்திரனுக்கு-இன்னருள் - இனி
யவருள்-புரிதல்வேண்டும்-(நீ) செய்தல்வேண்டும்-எ-று. (கருத்து)
இந்திரனுக்கருள்செய்யவேண்டுமென்றான்என்பதாம். (எஅ)

மாயிருஞாலத்தன்னின்மகம்பலவியற்றிபெற்ற
மீயுயர்பகம்பொனாட்டின்மேதகுசெல்வமெல்லா
மேயினநின்பாலன்மேயினமையவர்க்கிறைவன்பானின்
சேயரிக்கடைக்ககண்கஞ்சிறிதருள்புரியின்மாதோ

(இ-ள்.) மா - மகத்தாகிய - இருபெரிய-ஞாலத்தன்னின் - பூமி
யிலே-மகம்பலவியற்றி - தூறுவேன்னி செய்து-பெற்ற - பெற்றுக்
கொண்ட-மீ - மேலாக-உயர் - உயர்ந்த-பசு - பசுமை. பொருந்திய
-பொன்னாட்டின் - பொன்னுலகத்தின்-மேதகு - மேன்மையுடைய
-செல்வமெல்லாம் - பாக்கியமெல்லாம் - நின்பால் - உன்னிடத்து-
ஏயினவன்மே-பொருந்தியனவல்லவா-இமையவர்க்கிறையன் பால்
இந்திரனிடத்தில்-சின் - உன்னுடைய-சேயரி - செவ்விபாந்த - க
டைக்ககண்கம் - கடைக்கண்பார்வையானது - சிறிது-கொஞ்சம்-
அருள்புரியின் - அருள்செய்தால்-எ-று. (கருத்து) உண்கடைக் கண்பார்
வைசிறிதுஇந்திரனிடத்தில் வந்தால் அவன்செல்வ மெல்லாம் உன்
க்குடையவாம் என்றான்துதின்பதாம். (எசு)

* மண்ணினிந்திற்துவாழ்மன்பதைத்தெருதிதன்னி
லெண்ணிடிந்திறநாள்மேயினக்கா வ்விடக்காதம்மில்

விண்ணவர் சிறந்தார் ன் றோ விண்ணவர்தலையுமா ன்
மண்ணவின்னே வல்கேட் பினதனி னுஞ்சிறந்தது ன் றோ

(இ-ள்.) மண்ணினில் - பூவுலகத்தில் - சிறந்தார் - சிறப்பைப்பொரு
க்தி - லாழும் - வாழ்வின் - மன்பதைத்தொகுதிதன்னில் - ம
க்கட்கூட்டத்துக்குள் - எண்ணிடில் - சின்க்குமிடத்தில் - இயக்கர் - இ
யக்காரானவர்கள் - சிறந்தாரன் றோ - சிறந்தவர்களல்லவா - அவ்வியக்
கார்தம்மில் - அந்தவியக்குக்குள்ளே - விண்ணவந்தேவர்கள் - சிறந்
தாரன் றோ - சிறப்பைப்பொருந்தினவர்களல்லவா - விண்ணவர் தலையு
மா ன் - அந்தேவர்களுமுமாட்சிசெய்கின்ற - அண்ணல் - இந்நி
னாவன் - நின்னேவல்கேட்பின் - உன்னுடையவவற்றொழில்க்கேட்
பாடுபின் - அதலினும் - அதைக்காட்டிலும் - சிறந்தது - சிறப்பைபு
டையது - உண்டோ - ஒருபொருளுண்டோ இல்லை - எ-று, # குவலயா
நந்தம் - உறுப்பியல் - லக - கு - இம்மனைக்கிம் - மனைவிசேடஞ்சித்திர - மிம்ம
ணிக்கிம்மணி விசேடந்தோதி - மென்வேளைக்கும் விசேடத்தின்
பொருள் - இவ்விவியால் ஒன்றற்கொன்றுவிசேட மறிக (கருத்து) இந்
நினைக்கேவல்கெய்தால் இதுவஞ்சிறந்ததில்லை என்றான் - எ-ம் (அ-ம்)

தாதொடுவது துற்றந்தருநீழலினிதுவைகு
மேதருநீழலுமாவேட்டனவுவந்துவல்க
வேதமிலாமபமாதர்முறைமுறையேவல்கேட்டப
நீதொழுமமாய்ருநிறொழுப்பணித்தியென்றான்.

(இ-ள்.) தாதொடு - மகார்த்தப்பொடியோடு - நறவு - தேனையும் -
துற்றதும் - துற்றுகின்ற - தருநீழல் - ஐந்தருநீழலில் - இனிது - இனி
தாக - வைகும் - தங்கிய - மேதரு - மேன்மைபொருந்திய - நீதியும் -
சங்கதிபுதுமதிசுளும் - ஆணும் - காமதேனும் - வேட்டன - விரும்
பியவைகளை - உவந்து - மகிழ்ந்து - வல்க - கொடுக்க - ஏதம் - சூழ்ந்
மில்லாத - அரம்பைமாதர் - தெர்மபடவார்கள் - முறைமுறை - வரிசை
வரிசையாக - ஏவல்கேட்டப - ஏவற்றொழில்க்கேட்ட - நீதொழும் - நீவ
ணங்குகின்ற, அமர்யாவரும் - தேவர்களயாவரும் - நிறொழு - நின்னை
வணங்க - பணித்தியென்றான் - செய்யென்றான் - எ-று (கருத்து) நீவ
ணங்கப்படுந் தெய்வங்களுன்னே வணங்கச்செய்யென்றான் - எ-ம். (அ-ம்)

இனையனவுரைத்தலோடும்யாவாதம்முனமுந்தேரும்
பனியிருவிதிமபிந்தேவர்பாவவிற்றிருத்தும்வேந்தென்
மனநிலையுணரான்போலுமழைமகர்நெடுங்கணல்லோ
புனைவினாந்திங்ஙன் துதுவிடுத்தென்னுணர்த்தியென்றான்

(இ-ள்.) இனையன - இத்தன்மையவாகியசொந்தனை - உரைத்தலோ
டு - சொன்னமாத்நித்தில் - யாவாதம் - எவர்களுடைய - உளமும் -
மனமும் - தேரும் - தெரியாநின்ற, பனிருளிர்ச்சி பொருந்திய - இரு -
பெரிய - விகம்பில் - தெய்வலோகத்தின்க்கின்ற - தேவர் - தேவர்கள்
- பாவ - வணங்க - விற்றிருக்கின்ற - அபிருக்கின்ற - வேந்து - இந்நினை

னவன் - என்மன்னிலை - என்மனத்தினிலையே - உணரான் போலும் -
தெரியாதவன்போல - மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய - மதர் - மதர்த்த -
நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய - நல்லாய் - துதியே - உனை - உ
ன்னை - வினாந்து - சிக்கிரமாக - இங்ஙன் - இவ்விடத்தில் - துதுவிட்
டது - துதாநவதுப்பியது - என் - யாதுகாரணமாக - உரைத்தியென்
ன - சொல்லென்ன - எ-று, அநியான்போலு மென்றமையால்தற்கு
றிப்பணி (கருத்து) தமயந்தியானவன் துதியேஇந்திரசென துமன
தையறியாதவன்போல உன்னையென்னகாரணமாகத் துதுவிட்டானெ
ன்றுசொல்லி என்பதாம். (அ-ம்)

என்னுளத்தென் றுநீங்காதிருப்பவனானேயாகும்
பொன்னகர்க்கிறைவன் தன்பாற்பொருந்துதியென்னுந்து
நன்னவனியையுங்கொல்லோ வெனமறைந்தயலேநிற்கு
மன்னவன்மகிழ்ச்சிகுறமடவரலினிதுசொன்னான்.

(இ-ள்.) என்னுளத்து - என்னுடையமனத்தில் - என்றும் - எந்நா
ளும் - நீங்காதிருப்பவன் - பிரியாமலிலேநிற்பவன் - நளனேயாகும் - ந
ளமகாரசனேயாகும் - பொன்னகர்க்கிறைவன் தன்பால் - இந்நிரனி
த்து - பொருந்துதி - நீபொருந்தக்கடவாய் - என்னுந்துதுக்கு - என்
று சொல்லுந்துதுக்கு - அன்னவன் - அந்தநளமகாரசன் - இயையு
ங்கொல்லோவென் - சம்மதிப்பானேவென்று - மறைத்து - ஒளித்து -
அயலேநிற்கும் - பங்கத்திலேநிற்கின்ற - மன்னவன் - அரசன் - மகிழ்
ச்சிகூ - மகிழ்ச்சியாக - மடவரல் - தமயந்தி - இனிது - இனிதாக -
சொன்னான் - சொல்லினான் - எ-று (கருத்து) என்னுளத்திருப்பவன
ளானும் - இந்நிரனுக்குப்பொருந்ததென் னுந் துதுக்குள்ளினைவானே
வென்றான் என்பதாம். (அ-ம்)

கோற்றொழிநளன்மேலுற்றகாதலைக்குறித்துநோக்கி
மற்றதுவரிதென்றெண்ணிவாசவன் றுதியே
வாற்றல்வாசவற்குரோவணங்கெவர்க்கியையுமென்னு
தேற்றமோனொயார்மற்றைத்தேவர்துதியரும்போனார்.

(இ-ள்.) கோற்றொழி - தமயந்தியானவன் - நளன்மேல் - நளன்மி
த்தில் - உற்ற - வைத்த - காலை - ஆகையை - குறித்துநோக்கி - குறித்
துப்பார்த்து - மாற்றாதல் - அதனைக்குதல் - அரிதென்று - அரிதாகு
மென்று - எண்ணி - சினைத்து - வாசவன் றுதி - இந்நினைபுடையதுதி
- ஏக - தன்னிடத்துக்குச்செல்ல - ஆற்றல் - வலிமைபெற்ற - வாசவ
ற்கும் - இந்நினைக்கும் - நோ - உடன்படாத - அணங்கு - தமயந்தி
- எவர்க்கு - யாவுக்கு - இயையுமென்னும் - சம்மதிப்பா (னொருவரு
க்கும்சம்மதியா)னென்கிற - தேற்றமோடு - தெளிவுடனே - உரையா
ர் - பேசாதவர்களாய் - மற்றைத்தேவர்துதியரும் - மற்றைத்தேவர்கள்
விடுத்ததுதிகரும் - போனார் - சென்றார்கள் - எ-று, உமமையிறந்தது

தமிழியசெச்சம் (சுருத்து) தமயந்திகளன்மேல்வைத்தவாசைவைய்கண்
இத்திரன் துதிபோக மற்றதுதியரும்போலாகுள் என்பதாம். (அசு)

துதியசெக்ககண்டோன் மல்செங்கமலக்ககண்டன்

மேதருசெல்வயிக்கவிநர்ப்பர்கோன் மவத்திற்கேன்று

மாதர்மென் னெக்கினு ன்விழினிலழந்திப்பின்னு

மாதர்மென்கியின் பவாரியினுழந்தவன்றே

(இ-ள்.) துதியர் - தேவர்துதிகள் - ஏக - தம்மிடத்துக்குப்போக
லை - கண்ட - பார்த்த - தோன்மல் - நளமகராசன் - செங்கமலக்கண்
கள் - செந்தாமரைபோன்றதேந்திரங்கள் - மேதரு - மேன்பட்ட - செ
ல்வம் - செல்வத்தினுலே - மிக்க - மிகுந்த - விநர்ப்பர்கோன் - வீமரா
ஜனுடைய - தவத்திற்கேன்று - தவத்தினாலவநித்த - மாதர் - அழ
கிய - மெல் - மெல்லிய - கோக்கினுடன் - பார்வைவையுற்றதமயந்தியி
னு - விழினிலில் - உருவகத்தில் - அழந்தி - அழந்து - பின்னும் - பி
ன்னும் - ஆகாம்கொடு - ஆசைமிகுந்து - இன்பவாரியின் - இன்பக்
கடனினு - ஆழந்த - அழந்தின - எ-று. (சுருத்து) நளன்கண்கள் தமய
ந்தி உருவத்திலுழந்திப் பின்னுமின்பக்கடன்புழுகின் - எ-ம். (அதி)

பாசினையாந்தவல்குற்பணிமொழிக்குமுதல்செவ்வாய்

மரசுறமதியமன்னவாணமுதத்தணங்கைகோக்கி

யாசையங்கடலுளாழ்நகனாபெறுவாசனோக்க

மேகவதொன்றுமில்லாழ்வையாவிவந்தவன்றே.

(இ-ள்.) பாசினைய - பசும்பொன்னுச்செய்தவாபணங்கள் - பாந்த
- பாவப்பெற்ற - அலகு - அல்குலையும் - பனிமொழி - குளிர்ச்சிபொ
ருதியொன்றையும் - குமுதம் - அல்லிமலர்போன்ற - செய்வாய் - சி
வந்தவாவினையும் - மரசுறு - குற்றமற்ற - மதியமன்ன - சுந்திரையொ
த்த - வான் - ஒளிபொருந்திய - முகத்து - முகத்தைபுடைய - அணங்
கை - தமயந்தியை - கோக்கி - பார்த்து - ஆசையங்கடலுள் - ஆசையா
கிகடலுள் - ஆழந்து - முழுதி - கரைபெரு - கரையைப்பெறுத - அ
ரகனோக்கம் - கனராசனதுபார்வை - ஏசுவதொன்றுமில்லா - பழிப்ப
தொன்றுமில்லாத - முலைவரை - முலைகளையுமலையின்மேல், இவர்க
த - ஏறின் - எ-று. (சுருத்து) நளன்கண்கள் ஆசைக்கடலிலேழுகித்த
மயந்திமுலைகளையுமலையின்மேலேறின என்பதாம். (அசு)

போர்க்குறிமனையவிமன்புரித்தமெய்த்தவந்திற்கேன்று

கார்க்கருக்கூந்தலாண்மைக்கண்வலைபதனுட்பட்டோ

வீர்க்கிடைபுகாதபொம்மலின்முலைநெருத்திபுக்கோ

பார்த்தசெங்கமலக் கண்கள் பறிப்பரியனவாய்தின்ற.

(இ-ள்.) போர் - போர்செய்தின்ற - கறிமனைய - யானையொத்த
- வீமன் - வீமராசன் - புரிந்த - செய்த - மெய்த்தவந்தில் - உண்மை
யான தவத்தினுலே - தோன்று - அவநித்த - கார் - மேகம்போன்ற

—சுருக்கூந்தலார் - கரியவனாக பார்த்தையுடைய தமயந்தியினது—
மை - மையையணிந்த—கண்வலையுடையபட்டோ - கண்ணுதியவலை
யிலகப்பட்டோ—சர்க்கு - சர்க்காணறு—இடை - மத்தியத்திலே—புகா
த - துழையாத—பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற—இளமுலை - இளமை-
பொருந்தியஸ்தனபார்க்களின்—நெருக்கில் - நெருக்கத்தில்—புக்கோபு
ருத்தோ—பார்த்த - கோக்கிய—செங்கமலக்கண்கள் - செந்தாமரைம
லர்போன்றதேந்திரங்கள்—பறிப்பரியனவாய் - பறிப்பதற்கரியவாகி—
நின்ற - நின்றன—எ-று. [௩ அகத்தியம் - காரணமின் நிக்காரியத்தோ
ன்றது, காரியமின் நிக்காரணத்தோன்றது, இவ்விதியால் - காமங்கார
ணமாகக்கண்கள்நின்றன] (சுருத்து) நளன்கண்கள் தமயந்திகள வலை
யிற்பட்டோ பறிப்பதற்கரியவாகின்றன என்பதாம். (அசு)

விண்ணவர்க்களிர்யாரும்வெள்ளுமவனப்புலாய்ந்து

பெண்ணலங்கையிநின்றபெடைபோழமுமுற்று

கண்ணெழிபிணித்தாலென்னவியப்புறக்கனித்துநோக்கும்

புண்ணுறுபுலவுவேலாணுளத்தொடுபுகலுற்றான்.

(இ-ள்.) விண்ணவர் - தேவர்களுடைய - மகளிர்யாரும் - மங்கை
யொல்லாம்—வெள்ளும - நாணமடைய—வனப்புலாய்ந்து - அழகைப்
பெற்று—பெண் - பெண்களுக்குரிய—நலம் - சற்குணங்கள்—கரிய -
முதிர—நின்ற - நிற்கப்பெற்ற—பெடை - தமயந்தியினது—பேர் - பெ
ரிய—அழகுமுற்றும் - அழகுமுழுவதும்—கண்ணெழி—கண்களுடனே
—பிணித்தாலென்ன - கட்டினைதொடர்பு—வியப்புற - ஆச்சரியமாக
—கனித்து - களிப்பையடைந்து—நோக்கும் - பார்க்கின்ற—புண்ணு
று - மாமிசத்தையொத்த—புலவு - நாற்றத்தையுடைய—வேலான் - வே
ற்படையேந்தியநளமகராசன்—உளத்தொடு - மனத்துடனே—புகை
லுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (உளத்தொடுபுகல் - சிந்
தித்தல்) (சுருத்து) தமயந்தியழகைக்கொள்ளாதது னுளத்தோடுசொ
லவான்-எ-ம். (அசு)

வடிவமொழாவிதொல்லுமவனப்பெலாமமைத்துவேதன்

சுடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங்காட்டியவுருவுகொல்லோ.

வடுகனைவேவிலானின்னமுதுகோரேயுத்துத்திட்டும்

படிவமொழியுனாவாட்டும்பாவைதன்வடிவந்தானே.

(இ-ள்.) உயிராவாட்டும் - என்னுயிராவாட்டிகின்ற—பாவை - இ
ப்பாவைபோல்வாளுடைய—வடிவம் - உருவமானது—வேதன் - பிரம
னாவன்—வடிவமொழாவில் - சாமுத்திரிகநாலிலே—சொல்லும்—சொ
ல்லாவின்ற—வனப்பெலாம் - அழகினதும்—அமைத்து - அமைவச்
செய்து—கடி - புதுமைபெற்ற—மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—செங்
கைவண்ணம் - தனதுசிவந்தகைகளின் குணத்தை—காட்டிய - காண்பி
த்த—உருவுகொல்லோ - உருவுமொ—அடு - கொல்லாவின்ற—கனை—பு
கனையையுடைய—வேவிலான் - மண்மதனுனவன்—இன் - இனிய
—அமுது - அமிர்த்தத்தில்—கோல் - துரியக்கோலை—தோய்த்து—நனைத்

து—திட்டிம் - எழுதப்பட்ட—படிவமோ - உருவமோ—எ-று. (கருத்
து)களன் தமயக் திவடிவம்பிரமன்கைத்திறமோ, மன்மதனெழுதியுரு
வமோ என்றான் என்பதாம். (அக)

குழையெதிர்தடர் துபைம்பொற்குமிழிசைமறிக் துண்ட
வுறை * பொருநெடுக்கணு னுதுப்பினுக் குவமையாகச்
செழுமலர் முதலவாய்பொருள்களைத் தெரிந் துகடறி
னழிநுக் குவமைதீர்த்தவவற்றினுக்கிழச்சியாமே.

(இ-ள்) குழை- குழையென் னுங்காதனிக் கு—எதிர்தடர் து—முன்
பாகச்சென்று—பைம்பொன் - பசியபொன்போன்ற—குமிழ்-குமிழம்
பூவின து—மிசை—மேற்பக்கத்தில்—மறிக் து—பீறிட்டு—தீண்ட—தீ
ட்சியடைந்த—உழைபொரு—மார்போன்ற—நெங்கணுடன் - நெடிய
கண்களையுடையதமயந்தியின து—உதுப்பினுக்கு - அவயவத்துக்கு—
உவமையாக - உவமானமாக—செழும - செழுமைபெற்ற—மலர்முத
லவாய - தாமரைமலர்முதலாகிய—பொருள்களை - வஸ்துக்களை—தெரி
ந்துகடறின - தெரிந்துகொள்ளின—அழகினுக்கு - அழகுக்கு—உவமை
தீர்த்த-உவமைநீங்கிய—அவற்றினுக்கு—அவ்வுறுப்புக்களுக்கு—இகழ்ச்சி
யாம் - பழிப்பாகும்—எ-று. குமிழென்பது - அதுபோன்றமுகங்களைக்
கொள்க [* அகத்தியம் - காரியமுந்தியும்காரணம்பிர்தியும்-வருவன கா
ரியகாரணச்சொல்லே - இவ்விதியால்பொருநெடுக்கண்காரிய காரணச்
சொல்] (கருத்து) தமயந்தி அவயவங்களுக்குஉவமானப் பொருள்களிக்
ழ்ச்சியவாமென்றான் என்பதாம். (கூஉ)

குடைந் துவண்டிமிருந்தெய்யகொழுமலர்திருவினெடுந்
தடஞ்சின்பொதுருமென்பூந்தருநிலுறைபுந்தெய்வ
மடந்தையர்தம்மையெல்லாமவைகலும்படைத்துச்செங்கை
படிந்தபிவிந்தமானைப்படைத்தனன்கமலத்தோனே.

(இ-ள்) வண்டு-வண்டுகளானவை—குடைந்து - முக்கினுலெகின்
டி—இமிரும்-ஒலிக்கின்ற—செய்ய-சிவந்த—கொழு - செழுமைபெற்ற
—மலர்-தாமரைமலரிலிருந்து—திருவினெடும்-இலக்குமி யுடனே—
தடம்-பருத்த—சின-கிளைகள்—பொதுரும் - நெருங்கிய—மெல் - மெ
ல்லிய—பூ - மலர்களுடைய—தருநிலம் - ஐந்தருநிலத்தில்உறையும்-வ
கிக்கிற—தெய்வமடந்தையர்தம்மையெல்லாம் - தெய்வமங்கையர்களைவ
ளையும்—வைகளும் - காள்தோறும்—படைத்து - சிருஷ்டித்து—செங்
கைபடிந்தபின்-தன் னுடையகிலந்தகைகள்பழகியபின்பு - இந்தமானை—
இந்தத்தமயந்தியை — கமலத்தோன் - பிரமணனவன்—படைத்தனந்
ன்-சிருட்டித்தான்—எ-று. எ-அசைநிலை - (கருத்து) பிரமன்இலக்குமி
யையும் தேவமாதர்களையும் படைத்துக்கொடுத்தபின் இவனைப்படை
த்தான் என்றான் என்பதாம். (கூஉ)

விநிந்தசெங்கமலத்தன் பூம்பொகுட்டில்விந் திருக்குமேலோன்
முருத்திமுறுவற்செவ்வாய்முதிழமுலைக்கரியகூந்தற்

நிருத்தியெழுமுகுவாயந்திருமுகந்திக்களாகப்
புரிந்தனன்களங்கமன்றோபுருவமாவியற்றினே.

(இ-ள்) விநிந்த - விநியப்பெற்ற—செங்கமலம் - செந்தாமரைபினை
து—தன் - குளிர்ச்சிபொருதிய—பூம்பொகுட்டில்-மலர்க்கொட்டை
யின்மேல்—விந் திருக்கும் - அரசிருக்கின்ற—மேலோன் - பிரமணனவ
ன்—முருத்து - மயிலிறகின் முதன்முள்போன்ற—இள-இளமைபொ
ருதிய—முறுவல் - தந்தங்களையும்—செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும்
—முதிழ - அரும்பையொத்த—முலை - முலைகளையும்—கரிய-கறுத்த—
கூந்தல் - அளகாபாத்தையமுடைய—திருந்திழை - தமயந்தியின து—
அழகுவாயந்த - அழகுபொருதிய—திருமுகமாக - திருமுகமாக—தி
ங்கள - சந்திரனை—புரிந்தனன் - செய்தான்—களங்கமன்றோ - அதன்
களங்கத்தையல்லவா—புருவமர் - புருவமாக—இயற்றினான் - செய்தா
ன்—எ-று. (கருத்து) பிரமணவன் முகத்தைச்சந்திரனாகப்படைத்தான்
என்றான் என்பதாம். (கூஉ)

* மணிமுடியதனைக்கொம்மை முலையெனவமைத்துமார
னணிமலககணைகளைத்திலான்றமழவுலகுமூன்று
கணைகளால்வென்றுமற்றைக் கணைகளுக்கெதிரில்லாமை
யினைவிழியென்றுபேரிட்டிவண்முகத்திருத்தினே

(இ-ள்) மாரன்-மன்மதனவன் —மணிமுடியதனை-தன் னுடை
யமணிகளபதித்தகிரீடத்தை—கொம்மை - இளமைபொருதிய — மு
லையென - ஸ்தனங்களென்றுசொல்ல—அமைத்து - பொருத்தி—அ
ணி-அழகிய—மலர்க்கணைகளைநில் - பூவம்புகளைந்தினுள் — ஆன்ற-
நிறைந்த—முவுலகும் - திரிலோகங்களையும்—மூன்றுகணைகளால் - மூ
ன்றுபாணங்களால்—வென்று-வெற்றிகொண்டு — மற்றை கணைகளுக்
கு - மற்றையிரண்டுபாணங்களுக்கு—எதிரில்லா-எதிரில்லாத — மை-
அஞ்சனத்தீட்டிய—இணைவிழியென்று-இரண்டுகணைகளென்று—பே
ரிட்டி - பேர்வைத்து—இவண்முகத்து-இந்தத்தமயந்தியினுடையமுக
த்தில்—இருத்தினான் - இருத்திவைத்தான்—எ-று. (* அகத்தியம் கா
ரணமுந்தியும் காரியம்பிர்தியும் - வருவனகாரணகாரியச்சொல்லே -
இவ்விதியால் மணிமுடிகாரணகாரியச்சொல்] (கருத்து)மன்மதன்தன்
முடியை முலையாகவுங் கணைகளைக்கண்களாகவும் அமைத்தான் என்
ருன் என்பதாம். (கூஉ)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள்வெனெடுங்கண்ணினுடன்
நிதலைவெம்முலைபோன் முத்தந்தெரிதரவணந்திடாமன்
மதமழைகொழிக்குடவேழ மருப்பினைவெருவியன்றோ
கதிர்மணிமுத்தமுள்ளேகரத்துவைத்திருக்குமாறே

(இ-ள்) வெதிர்புரை - மூங்கிலையொத்த—பசிய - பசுமைபொரு
திய—மெல்-மெல்லிய—தோள் - தோளையும்—வேல்-வேற்படைபொ
ன்ற—செடு - நெடிய—கண்ணினுடன் - கண்களையும்-தமயந்தியின்
—திதலை - தேமலையுடைய—வெம்-விருப்பத்தைத்தருகின்ற — முலை

போல் - ஸ்தனங்களைப்போல்—முத்தம் - முத்துக்களை—தெரிதர - தெரியும்படி—அணிகிடாமல் - தரித்துக்கொள்ளாமல்—மதமழை - மதமாகியமழையை—கொழிக்கும் - கொழிக்கின்ற—வேழம் - யானையின்—மருப்பினை—கொம்பிண்ணெய்—வெருவியன்றோ - பயந்தல்லவா - கதிர் - கிரணங்கரையுடைய—மணி - அழகிய—முத்தம் - முத்துக்கள்—உள்ளே - தமக்குள்ளே—காந்து - ஒளித்து - வைத்திருக்குமாறு - வைத்திருக்கும்விதம்—எ-று. (கொழித்தல் - பெருக்குதல்) (கருத்து) தமயந்திமுலைக்கோப்போல் முத்துக்களை வெளிப்படுத்தாமல் அம்முலைக்குப்பயந்தல்லவா யானைக்கொம்புகள் முத்துக்களை உள்ளே வைத்திருக்கின்றன என்றான் நளன் என்பதாம். (கௌ)

மடலவிழ்கமலப்புத்தேவடிவியைமைத்துவெய்ய
தடமுலையமைப்பமாது னுறுப்பலாற்றாரின் நென்ன
விடையினுக்கமைத்தகூற்றை யெடுத்தெடுத்தமைத்தலாலோ
கொடியெனத்தேயந்துதேயந்துகுறைந்ததுமருங்குருளே.

(இ-ள்.) மடல்—இதழ்களானவை—அவிழ் - விரிந்த—கமலப்புத்தேள் - தாமரைமலரிட்கருக்கும்பிரம்மானவன்—வடிவியை—உருவத்தை—அமைத்து - முன்புசெய்து—வெய்ய—வெவ்விய—தடம் - பருத்த—முலை—ஸ்தனங்களை—அமைப்ப—பின்புசெய்ய—மாதின் - தமயந்தியினுடைய—உறுப்பலால் - அவயவமல்லாமல்—தரமின் நென்ன - தகுந்தபொருளில்லையென்று—இடையினுக்கும்ருங்கிற்று - அமைத்தகூற்றை—வைத்தபங்கை—எடுத்தெடுத்து - கொஞ்சிக்கொஞ்சமாக வெடுத்திக்கொண்டு—அமைத்தலாலோ - செய்தபடியாலோ—கொடியென—கொடியென்றுசொல்ல—தேய்ந்துதேய்ந்து—தேயப்படுத்தேயப்பட்டு—மருங்குல்—இடையானது—குறைந்தது—குறையப்பட்டது—எ-று. (கருத்து) பிரமன் இடைக்கமைத்தபங்கையெடுத்து முலைக்கமைத்தபடியினுல்லலவோ இவளுக்கிடைசுருங்கிற்றுஎன்றான் நளன் என்பதாம்.

மௌவல்தெரியல்லேய்ந் துமணங்கமழ்கரியகூந்த
கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதைகுவிமுலைக்களில்யானை
செவ்விதின் பிணித்தநீலச் செழுமணியல்லவோலு
மவ்வயிறணிந்தகோலவணிமயிரொழுக்கந்தானே

(இ-ள்.) மௌவல் - முல்லையினுடைய—அம்—அழகிய—தெரியல்வேய்ந்து - மாலையைத்தரித்து—மணம் - வாசனை—கமழ் - கமழ்கின்ற—கரிய - கறுத்த—கூந்தல் - அளகாபாரத்தையும்—கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதை—கொவ்வைக்கனிபோன்றவாயையுமுள்ள தமயந்தியின், குவி - குவிந்த—முலை - ஸ்தனங்களானவை—கனி - களிப்பையுடைய, தவ்யானை—நல்லானையை—செவ்விதின் - கோடி, பிணித்த கட்டிய, நீலச் செழுமணியல்லவோலும்—செழுமையுள்ள நீலத்தினக்கொடி போலும்—அவ்வயிறீ - அந்தவயிறானது—அணிந்த—தரித்த—கோலம் - ஒப்பனையமைந்த - அணி—அழகிய—மயிரொழுக்கம் - மயிரொழுக்கு—எ-று. தான்—எ- அசைகள் (கருத்து) மயிரொழுங்கானது தமயந்தி—முலைகளாகியயானைகளைக்கட்டியவல்லவோலிருந்ததுஎன்றான் நளன் - எ-ம்.)

ஐங்களைக்கிழவன்வெகுமணியாசிருக்கைப்பாங்கர்
தங்குறவமைத்தவாழைத்தன்கொற்றுகட்டிற்றத
துங்கவெம்பருயானைத்தடக்கைகொறுணித்தேற்றாந்
செங்கயற்கருங்கட் செவ்வாய்த்திருந்திழைகுறங்குதாமே

(இ-ள்.) செங்கயல் - சிவந்தகயல்போன்ற—கருங்கண்—கரியகண்களையும்—செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும்—திருந்திழை - திருத்தமாகிய அபரணத்தையுமுடையதமயந்தியினது—குறங்கு - துடைகள்—ஐங்களைக்கிழவன் - மண்மதன்—வெகு - தங்குறவமைத்த—அணி—அழகிய அசிருக்கை - அத்தாணிபிடத்தின்—பாங்கர் - பக்கத்தின்—தங்குற—தங்கும்படி—அமைத்த - செய்த—வாழைத்தன்கொல்ல - வாழைத்தன்கொடா—தறுகண் - அஞ்சாத—சீற்றம் - கோபத்தையுற்ற—துங்கம் - உயர்ச்சிபொருத்திய—வெம் - வெவ்விய—பருவம்—ஒப்பனையமைந்த—யானை - யானையினது—தடம் - பருத்த—கைகொல் - துதிக்கையோ—துணிதல் - இன்னதென்றுதுணிதல்—தேற்றம் (யாம்) தேற்றும்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திதுடைகள்மண்மதன் அத்தாணிமண்டபத்துவாழைஸ்தம்பங்களோயானைத்துதிக்கைகளோ அறியோமஎன்றான் நளன் என்பதாம். (கௌ)

பைத்தருநீழல்வெகுமபாவையர்பதுமபிடத்
திந்தினைக்கணங்குசெய்யுமேத்திழையெழிற்றத்தோற்று
வந்தடிபணியுத்தோறுமவாணதல்கவினத்தீட்டிஞ்
சிறுரத்திலகத்தேய்த்தோறீமடிசிவந்தலாதே

(இ-ள்.) பைத்தருநீழல்—பசியவைத்தருநீழவில்—வெகு - தங்கிய—பாவையர் - அரம்பையர்கள்—பதுமபிடத்து - தாமரைமலரிட்கருத்தின்ற—இத்தினைக்கு - திருமாதாக்கு—அணங்குசெய்யும் - வருத்தத்தைச்செய்கின்ற—வந்திழை - தமயந்தியினது—வழிற்கு—அழகிற்கு—தோற்றுவந்து - தோர்வைபெற்றுக்கூ—அடிபணியுத்தோறும் - அடிகளில்வணங்குத்தோறும்—கான் - ஒளிபொருத்திய—துதல் - தெந்திபினது—தனை - அழகுபெற—திட்டும்—எழுதப்பட்ட—சிறுரத்திலகம் - சிறுராப்பொட்டு—தோய்க்கை—தோயப்பெற்றோ, சீறடி - சிறியபாதங்கள்—சிவந்தலாறு - சிவந்தவிதம்—எ-று. (கருத்து) தேவமாதர் தமயந்தியழகுக்குத்தோற்று அடியைவணங்குதலால் அவர்கள் தெந்தித்திலகம்பட்டிப்பாதஞ்சிவந்தோ என்றான் நளன் என்பதாம். (கௌ)

இன்னவாறுஎத்திலெண்ணி யெறுவலிமடங்கலன்னான்
மின்னவிரகுவிசுவேந்தன்விஞ்சையின்புணர்ப்புணர்நி
பொன்னவிரகணங்குத்தத பொம்மல்வெம்முலையினுள்முன்
தன்னமஞ்சிலவேனென்னக்கட்டிலுன்கதுவரின்றான்

(இ-ள்.) இன்னவாறு—இத்தப்பிரகாரம்—உளத்தின்—மனத்தினே—எண்ணி - சிந்தித்து—எறுவலி - மிகுந்தவலிமைபெற்ற—மடங்கலன்னான் - சிங்கத்தையொத்தநளன்—மின்னவிர - ஒளியிளங்குவின்றான்

—குவிசவேந்தன் - வச்சிப்பட்டையையுன் றவிர்திரனது— விஞ்சையி ன்-வித்தையின்—புணப்பினிங்கி - சம்பந்தத் தினின்றுநி, பொன் - பொன்போலும்—அவிர்-பிரகாசியாரின்று— கண்ணு - தேமல் — பூ த்த-உண்டாகிய—பொம்மல்-பொவினையுற்ற—வெம் - விருப்பத்தை த்தருகின்ற—முலையினுண்முன்-தனங்கையுள்ள தமயந்திக்குமுன்னை —கண்ணலஞ்சிலேவேளை— கருப்புநிலைலெந்திய மன்மதன்போ ல—கட்புலன் - கண்ணறிவு—கறுவ-பற்றுப்படி—நின்றான் -நின்றன ன்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்திக்குமுன் அருவத்தைவிட்டு உரு வமாய்நின்றான் என்பதாம். (கக)

வினாகமழ்நியதண்டார்விதர்ப்பர்கோனளித்தபாவை
யாசினங்குமான்றன்னையார்வமோடினிதுகண்டா
ருருவெனிகண்டுருமுவந்துளமயர்வாண்முன்னர்
தெருளுக்கானிலையதுமுவகையார்தெரிக்கற்பாலார்

(இ-ள்.) வினா-வாசனை—கமழ் - கமழ்கின்ற—நிய—நல்ல —த-
ண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—தார் - மாலையணிந்த — விதர்ப்பர்கோன் -
லீமராசன்—அளித்த - பெற்ற—பாவை - தமயந்தியானவன்—அரசி
ளங்குமான்றன்னை - நளமகாராசனை—அர்வமோடி - ஆசையுடன்—
இனிது-இனிதாக—கண்டான் - பார்த்தான்—உருவெனிகண்டு - உரு
வெனிகேதாற்றத்தைகண்டு—நாளும் - நாடோறும்—உவந்து - உவப்ப
டைந்து—உளம் - மனம்—அயர்வான்-வருந்துகின்றவன் —முன்னம்
முன்னு—தெருளு - தெளிவுபொருந்த—நாளில் - கண்டால்—எ
ழ்தும் - அப்போதடைதின்ற—உவகை-மகிழ்ச்சியை—யார் - எவர்கள்
—தெரிக்கற்பாலார் - தெரியப்படுத்தவல்லவர்கள் — (ஒருவருமில்லை)
—எ-று. (கருத்து) தமயந்தினை ஆசையோடுகண்டான் அவன்மகி
ழ்ச்சியையார்சொல்லவல்லவர்கள் என்பதாம். (கா)

அங்கண்மாநூலங்காக்கு மண்ணன்மேலணங்கடையன்
செங்கயங்கருங்கண்வாளிகிறிதுசென்றமுந்தாமுன்னம்
பைங்குழைநாங்கியாவம்பரித்திடம்பார்த்துநின்ற
துங்கவேள்வித்தவாளி தூவன்மட்டாழ்ந்தவன்மே

(இ-ள்.) அம் - அழகிய—கண் - இடமகன்ற—மா-மகத்தாகிய—
நூலம் - பூமியை—நாங்கும் - அளிக்கின்ற—அண்ணன்மேல் - நளம
காராசன்மேல்—அணங்கடையன் - தமயந்தியினுடைய—செங்கயல்-சி
வந்தகயல்போன்ற—கருங்கண் - கரியகண்ணாகிய—வாளி - பாணங்க
ள்—சிறிதுசென்று - கொஞ்சம்போய்—அழந்தாபுண்ணம் - அழந்து
வதற்குமுன்னமே—பைங்குழை - பசியகருப்புநிலை—தாங்கி-சுமந்து
கொண்டு—ஆவம்பரித்து - அம்புருத்தாணியைத்தாங்கிக்கொண்டு —
இடம்பார்த்துநின்ற - இடநோக்கி இருந்த—துங்கம் - உயர்ச்சி பொருந்
திய—வேள் - மன்மதனுணன்—விடுத்த - நோயோகம் பண்ணின
—வாளி - பாணம்—தூவன்மட்டு - குதவரையும்—ஆழந்த - அழந்தி
ன—எ-று. (கருத்து) தமயந்திகண்ணை - செய்யுமுன்னேநளன் மேல்
மன்மதன்களை யெய்தான் என்பதாம். (காக)

கழிபெருங்காதலான் * கட்கருவினாமலர்கள்வெய்ய
மழவிடையினையான்செய்யமணிப்புயவவாயிற்றுத்த
விழைவொடுமகிழ்ச்சிசுடறுமவேனில்வேளையான்செங்கண்
முழுநெறிக்கமலமன்னுண்முலைத்தடத்தலர்ந்தமாதோ

(இ-ள்.) கழி-மிகுந்த—பெருங்காதலான் - பேராசையுள்ளதமயந்தி
யின்—கண் - கண்ணாகிய—கருவினாமலர்கள் - காக்கணம்பூக்கள்—
வெய்ய - வெவ்வித—மழவிடையினையான் - இளவேற்றையொத்தநள
மகாராசனது—செய்ய-சிவந்த—மணி - அழகிய—புயவவாயில் - கோ
ளாகியமலையில்—பூத்த - மலர்ந்தன—விழைவொடு - அன்புடனே—
மகிழ்ச்சிசுடறும் - மகிழ்ச்சியடைகின்ற—வேனில் வேளையான் - நள
மகாராசனுடைய—செங்கண் - சிவந்தகண்ணாகிய—முழுநெறி - முழு
நெறிப்பையுடைய—கமலம் - தாமரைகள்—அன்னுள் - அத்தமயந்தி
யின்—முலைத்தடத்து - தன் தடமாகியருளத்திளித்து - அலர்ந்த - பூ
த்தன - எ-று. தடமென்பதுமலையும்—குளமும்-மாது-ஓ-ஆசைகள் * அ
கப்பொருள்வளக்கம் - அரிவைநாட்டத்தகத்திழுவைக்கை—தெரியவு
ணர்த்துங்குரிசிற்கென்ப, இவ்விதிபால்ஆசைகொண்டதற்கு (கருத்து)
தமயந்திகண்களாகிய நீலோற்பலமலர்கள் நளன்றோட்களிற்றத்தன -
நளன் கண்களாகியதாமரைமலர்கள் தமயந்திமுலைகளிற்றத்தன என்ப
தாம். (காஉ)

படவரவல்குற்செவ்வாய்ப்பனிமொழிக்கொடியன்னுனை
மடலவிழுகமலப்போதின்மடந்தையென்பதற்குவெற்றிக்
கடகனிமென்னசின்மகாமருகாநீதன்னை
யிடையறுதினிதுநோக்கியிமைப்புறுகுறைதீர்த்தான்,

(இ-ள்.) படவரவல்குல் - ஆரப்பட்டம்போன்றவல்குலையும்—செவ்
வாய-சிவந்தவாயையும்—பனிமொழி - குளிர்ந்தசொல்லையுமுடைய—
கொடியன்னுனை-தமயந்தியை—மடலவிழ - இதழவிரிந்த—கமலப்போ
தின் - தாமரைமலரிருக்கின்ற—மடந்தையென்பதற்கு - இலக்குமி
யென்றுசொல்வதற்கு—வெற்றி - சயத்தைப்பெற்ற—கடகனிமென்ன-
மதயானைப்போல—நின்ற - அருவிருந்த—காமர் - அழகிய—காண்த
ன்னை - நளமகாராசனை—இடையறுது - இடைவிடாமல்—இனிதுநோ
க்கி - இனிதாகப்பார்த்து—இமைப்புறு - (இதுவரையும்) இமைப்பின
யடைந்த—குறையும் - குறைவையும்—தீர்த்தான் - நீங்கினான்—எ-று.
(கருத்து) தமயந்தினைப்பார்த்துக்கண்குறைதீர்த்தான் என்பதாம். (காஉ)

உண்ணிறைவுடையகாமமுருவெடுத்தென்னசின்ற
வண்ணலுமணங்கண்ணுமழகெனுமினியதேற
லெண்ணருங்காதல்காவினிதினின்மாரிமாநிக்
* கண்ணினுற்புறியின்பக்களிப்பெணங்கடலுளாழ்ந்தார்.

(இ-ள்.) உள் - உள்ளே—நிறைவுடைய - நிறைவினையுடைய—கா
மம் - ஆசையானது—உருவெடுத்தென்ன - ஒருவடிவுகொண்டதுபேரி
2-3

ல—நின் தவன் னாலும் - நின் தநன லும்—அணங்குன்னோரும் - தமயந்தியும்—அழகெனும் - அழகென் றுசொல்லும்—இனியத்தவல் - இனிப்புள்ளதேனை—எண்ணும் - எண்ணுதற்கரிய—காதல்கூர் - ஆசைமிக—இனிதின் - இனிமையிலுலே—மாறிமாறி - ஒருவர்க்கொருவாழிக் கடிமாறிக்கொண்டு—கண்ணினால் - நேத்தோந்திரியங்கனினால்—பருதி - உண்டு—இன்பம் - இன்பத்தைத்தரும்—கனிப்பெனும் - கனிப்பென்தம்—கடலுள் - கடலுள்ளகன்—ஆழ்க்கார் - ஆழந்தினர்கள்—எ.று [* குவலயாசக்தம்—உறுப்பிய—லுள்—கு—கண்ணுலறித னிறமொடுருடுமெருதுமைதூர்சாமிபம்வெலு, கூடல்பிசிடலையுள்பொருளே, இவ்விதியால் - கண்ணுற்கண்மிகுந்தனர்] (கருத்து) நளனுந்தமயந்தியும்ஒருவரையொருவர்பார்த்துமகிழ்ச்சிக்கட விலேழுமுகினர்கள் என்பதாம், (1)

இருதடம்புயமுமந்தாமலமுமியைந்ததாலென்

தெரிவருமாறியென்றாடெரிவையுமாணன்ற

முருகவிழுகுமுனவெய்யமுதிழமுலைத்துணையுந்தாங்கு

முருவுடைத்தாங்கெலென்றனுயிரெனவியந்துயின்றான்.

(இ-ள்.) தெரிவையும் - தமயந்தியும்—என் - எனது—தெரிவரும் - தெரிதற்கரிய—ஆவி - உயிரானது—இருதாம்புயமும் - பருத்ததோள்களிரண்டையும்—அம் - அழகிய—தார் - மாலையணிந்த—அகலமும் மார்பையும்—இயைந்தகைந்ருள் - பொருந்தியதென்றான்—அண்ணாறும் - கண்ணம்—என்றனுயிர் - என்னுடையவுயிரானது—முருகவிழ - தேறெழுந்தபெற்ற—குமுனம்—வெய்யம் - வெவ்விய—முதிழ - அருமையெய்த—முலைத்துணையும் - இரணுவேதனங்க ளையும்—தாங்கும் - சுமக்கப்பெற்ற—உருவுடைத்தாமென் - உருவுடைத்தாமென்று—விபத்து—அதிரயித்து—நின்றான்—எ.று. (கருத்து) தமயந்திகளன்றோட்களையுமார்பையும் - தன்னுயிரொன்றானக ளன்கூந்தலையும்தனங்கனியுந் தன்னுயிரொன்றான் என்பதாம், (1)

மாதுபால்விழைவினேருமனத்தினையல்லசெய்த

நுதினுகியவன்நென்னுத்தோன்மல்போழிவினமிட்பக்

காதலினவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினேக்கமலத்தன்பும்

போதுறைமடல்தையன்னாட்பொருந்துநாண்டித்திதன்றே

(இ-ள்.) அல்லசெய்தல் - துதுக்குரியவல்லகன்களைச்செய்தகல்—தாதினக்கு - துதுக்கு—இயல்புநென்னு - இயற்கையன்மென்று—தோன்மல் - நளன்காராசாவன்வன்—மாதுபால் - தமயந்தியினிடத்து—விழைவின் - ஆசையினுலே—ஏறும் - செல்லுகின்ற—மனத்தினே—மனத்தைபோழிவின - போழிவினல்—மிட்ப - மீட்க—கமலத்தனபு மபோதுறை குளிச்சிப்பொருந்தியதாமரைமலரின்றித்தின்ற—மடல்தையன்னு - இலக்குமியையொத்ததமயந்தியை, பொருந்துநான் - பொருந்தியநாணமானது—காதலின் - ஆசையினால்—அவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினே - அந்நளன்காராசனிடத்திதன்சென்றமனத்தை - தமிழ்தது

தமிழ்துவிட்டது—எ.று. (கருத்து) நளன்இச்செய்கை தூதற்குத்தகா தென் றுமனதைமீட்கத் தமயந்திராணந்தன்மனதைத்தடுத்தது என்பதாம். (1)

நாணமீதூரநின் தநல்கமதிமுத்ததினும்

பூணினுக்கழகுசெய்யும்புணர்முலைத்தோழிமாரு

நீணகர்க்கடிகொள்வாயினிங்விவந்தருகுநின்றான்

சேணுறையமரன் கொல்லோதிருத்தெழிலியக்கனையோ,

(இ-ள்.) நாணம் - நாணமானது—மீதூரநின்ற - அதிகரிக்க விரிந்த—நகை - ஒளிபொருந்திய—மதி - திங்கள்போன்ற—முத்ததினும் முத்தையுடையதமயந்தியும்—பூணினுக்கு - ஆபரணங்களுக்கு—அழகுசெய்யும் - அழகைச்செய்தின்ற—புணர் - ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த—முலை - ஸ்தனங்களையுள்ள—தோழிமாரும் - தோழிகளும்—நீளநீண்ட—நகர் - இங்ககரத்தினது—கடிகொள் - காவலைக்கொண்ட—வாயில் - வாயிலை—நீங்கிவந்து - கடந்துவந்து—அருகுநின்றான் - நம்மருகேநின்றவன்—சேணுறை - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற—அமரன்கொல்லோ - தேவனே—திருந்து - திருந்தப்பெற்ற—எழில் - அழகையும்—இயக்கனையோ - இயக்கனே—எ.று.(கருத்து)தமயந்தியுந்தோழிமார்களும், இவன்தேவனேஇயக்கனே என்பதாம். [இதுமுதல்மூன்றுங் குணம்.] (1)

கடிமழ்கமலச்செல்லிவனவன்வனப்புவாயந்த

வடிவுறுகுலவந்தின்தோள்வண்டிழாய்மாயன்கொல்லோ

மிடல்கெழுவினவன்வெற்பின் விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ

முடியுடையமர்போற்றமுமாய்கழற்குமரன் கொல்லோ.

(இ-ள்.) கடி-வாசனே—கமழ - கமழுகின்ற—கமலச்செல்லி-தாம் நாமலங்கிருக்கின்றதிகுமாதினுடைய—கண் - கண்களை—கவர் - கவர்வின்ற—வனப்புவாயந்த - அழகுபெற்ற—வடிவுறு - வடிவின்மிக்க—குலவு—கூட்சிப்பொருந்திய, திண்டோள் - திண்ணியபுயங்களையுள்ள—வண் - அழகிய—துழாய் - துளபமாலையணிந்த, மாயன்கொல்லோ - திருமாலோ—மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய—வெள்ளிவெற்பின் - வெள்ளிமலைக்கணுற்ற—விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ - விஞ்சையர்க்கரசனே—முடியுடை - மகுடந்தையுடைய—அமர்போற்றம் - தேவர்களால்வணங்கப்பட்ட—மொய் - நெருங்கிய—கழல்-வீரக்கழலையணிந்த—குமரன்கொல்லோ - குமாக்கடவுளோ—எ.று. (கருத்து) விட்டுணுவோ, விஞ்சையர்க்கரசனே, சுப்பிரமணியனே, என்பதாம். (1)

விரும்பியவனைத் துநல்குமேதருதவத்தின்மாய்ந்தோர்

திருத்தெழிலயாக்கெழுந்துத்திகழ்வவன் றுணர்க்குரீரம்

கரும்புமுழுகிளவிபாகன்கட்டமுதபாய்த்துதுஞ்சி

யரும்பெறல்பாக்கெபெற்றகாமனே * வறிகிலேமால்.

(இ-ள்.) விரும்பியவனைத் தும் - இச்சிந்தவைகளெல்லாம்—நல்கும் - தருகின்ற—மேதகு - மேம்பட்ட—தவத்தின் - தவத்தினால்—மயா

ந்தோர் - இறந்தவர்கள் - திருந் து - திருத்தமாகிய - எழல் - அழகுபொரு
ந்திய - யாக்கைபெற்று - தேசத்தைப்பெற்று - திகழ்வொன்று - விளங்
குவார்களென்று - உடைக்குநீரால் - சொல்லுநின்றதன்மையால் - கரு
மபுழம் - கரும்புரசுத்தையொத்த - கிளவி - சொல்லுபுடையவுமைமா
தை - பாசன் - தன் துடப்பாகத்தில்வைத்தகூடவுது - சுண் - பெற்றி
க்கண்ணினுடைய - தழல் - கெருப்பிலே - பாய்ந்து - புழுந்து - துஞ்சி
- இறந்து - அருமபெறல் - பெறுதற்கரிய - யாக்கைபெற்ற - (அழகுள்
ள்) தேசத்தைப்பெற்ற - காமனோ - மன்மதனோ - அறிவிலே - (யாம்)
அறியேம் - எ-று. [* அகத்தியம் - சுண்டவைக்கேட்டவைகண்முண்ட
க்கின் மனை, பிறந்தபிறிற்ந்தவைபிறங்குமார்க்கே, இவ்விதியால் அறி
யோமென்றார்கள்] (கருத்து) மன்மதனோ அறியோமென்றார்கள் என்ப
தாம். (ராய)

மங்கையர்நிறையுநாணங்கவர்க்குடவனப்புவாய்ந்த
வின்கிவன்மன்னைஞாலமின்புறப்படைத்திலானேற்
றிகளங்கண்ணிவேய்ந்தசெஞ்சடைக்கடவுளெங்கண்
பைங்கழைமனைக்கொன்றபடுபழிநீருமாமே.

(இ-ள்) மங்கையர்-மாதர்களின்-நிறையும்-கற்பையும்-நாணம்-
நாணயும்-கவர்க்குட - கொள்ளையிடத்தக்க-வனப்புவாய்ந்த - அழகு
பெற்ற - இவ்ரு - இவ்விடத்து - இவன்மன்னை - இப்புருடனை-ஞால
ம் - உலகம் - இன்புற - இன்பத்தையுடைய - படைத்திலானேல் - சி
ருட்டியாதிருப்பானேல், திங்களங்கண்ணிவேய்ந்த-முன்றும்பிறையை
த்தரித்த-செஞ்சடைக்கடவுள் - சிவந்தசடாபாரதையுற்ற-பரமசிவன்
-பைங்கழை-பசியகருப்புவில்லேந்திய-மதனைக்கொன்றமன்மதனை
க்கொன்ற-படுபழி - கொலைபழி-நீருமாறு - திரும்பிதம் - எங்கண்
-எப்படி - எ-று. உலகமென்பது அழிவிற்குக்கும் உயிருக்காதலால் ஆகு
பெயர் (கருத்து) சிவன்மன்மதனைக்கொன்றபழிநீர் இவனைப்படைத்தா
ன்-எ-ம். (ராய)

மாடுநுஞாலத்தானேன்மண்ணிலின்பொலிந்ததில்லை
மீயுயர்விசம்புளானேல்விசம்பினிற்சிந்ததுண்டோ
பாயொளிபரிதிவேலான்பாதலத்துள்ளானாயின்
மேய்கிழலகேயெல்லாவுலகினுமேலதாமால்

(இ-ள்) பாய - தாவுகின்ற - ஒளி - காந்திபொருந்தி - பரிதி - சூரிய
னையொத்த - வேலான் - வேற்படையையுடையவிப்புருடன் - மா - ம.
கத்தாகிய - இரு - பெரிய - ஞாலத்தானேல் - பூவுலகிற்குப்பவனாகில்
- மண்ணினில் - அப்புவலகைவிட - பொலிந்தது - பிரகாசமுள்ளதா
கியவுலகம் - இல்லை - இல்லை - மீ - மேலாக - உயர் - உயர்ந்த - விசம்
புளானேல் - தெய்வலோகத்தானாகில் - விசம்பினில் - அத்தெய்வலோ
கத்தைக்காட்டினும் - சிறந்தது - சிறக்கப்பெற்றதாகிபுலகம் - உண்
டோர் - இல்லை - பாதலத்துள்ளானாயில் - கீழுலகத்திருப்பவனாகில், மே
ய - பொருந்திய - கிழலகே - பாதாள்வுலகமே - எல்லாவுலகினும் - உ

லகங்களனைத்தினுக்கும் - மேலதாம் - மேற்பட்டதாகும் - எ-று. (கரு
த்து) இவனிருக்குமுலகமெதுவோ அதுவேவல்லுலகினுஞ் சிறப்புற்ற
து என்பதாம். (ராய)

யாவனோவிவனென்றெண்ணியிருநிலத்திலங்குபைப்பொற்
* சேவடிபொருந் துநீராதேவரினொருவனல்லன்
றுவியஞ்சிறையவன்னஞ்சொல்லியவனப்புவாய்ந்த
காவலனாகொலென்னக்கருதியென்றுணக்கலுற்றார்.

(இ-ள்) யாவனோவிவனென்று இவ்வெவனோவென்று - எண்ணி-
சிந்தித்து - இருநிலத்து - பெரியபூமியிடத்து - இலங்கு - பிரகாசிக்கி
ன்ற - பைப்பொன் - பசியபொற்கழுலணிந்த - சேவடி - சிவந்தபாதங்
கள் - பொருந் துநீரால் - பொருந் துகின்றதன்மையால் - தேவரின் - தே
வர்கூட்டத்துள் - ஒருவனல்லன் - ஒருத்தனல்லனாகும் - தூவி - தூவி
யென்னும்பெயரைத்தரித்த - அம் - அழகிய - சிவந்த - சிறகுள்ள -
அன்னம் - அன்னப்பள்ளானது - சொல்லிய - முன்புசொல்லிய - வ
னப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற - காவலனாகொலென்ன - அரசனாகு
மென்று - கருதி - நினைத்து - ஒன்று - ஒருவார்த்தை - உடைக்கலு
ற்ற - தோழிகள் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் - எ-று. [* அகப்பொரு
ள்விளக்கம் - எழிதியவல்லியுந்தொழில்புனைகலனும்-வாடியமலருங் சு
டியவண்டு - நடைப்பயிலடிபும் புடைபெயர்க்கண்ணு - மச்சமும்பிறவு
மவன்பானிகழங் - சுச்சமீலையங் கடிவனவாகும் - இவ்விதியால் நிலந்
தோயும்பாதங்கண்டு தேவனல்லவெனல்] (கருத்து) இவன்தேவனல்
லனென்று சொல்லத்தொடங்கினார்கள் என்பதாம். (ராய)

கலைநிலா தநவமுமாடக்கழநகரகபந்துபோந்த
சிலைவராயநீயிங்கெய்தச்சிறப்புடைப்புலனந்தம்மிந்
பொலிவிழந்திருந்ததெந்தப்புலனநீபொருளதர்க
நலனுறுப்புனிகமாயதெப்பெயர்நலிற்றுகென்றான்

(இ-ள்) கலைநிலா - கலைகணிதாந்தசந்திரன் - தவழுகின்
ற - மாடம் - உப்பரிகைகடையுடைய - கடிநகர் - காவலைப்பெற்ற நகரத்
தை - கடந்துபோந்த - கடந்து வந்த - சிலைவராய - சிறுஞாழிலை வல்
லவனை - நீயிங்கெய்த - நீயிங்கேவர் - (அதனுலே) சிறப்புடை - சிறப்
பினைபுற்ற - புலனந்தம்மிந் - தேசங்களுக்கும் - பொலிவிழந்து -
அழகிழந்து - இருந்தது - இருந்தப்பெற்றது - எந்தப்புலனம் - எந்தத்
தேசம் - நீபொருளதாக - நினைப்பொருளதாகவுடைய - நலனுறு -
நன்மைபொருந்திய - புனிதமாயது - பரிசுத்தமானது - எப்பெயர் - எ
ந்தப்பெயர் - நலிற்றுக்கொற்ற - (சோழிகள்) சொல்லென்றார்கள் - எ-று
(கருத்து) தோழிகள் நனைப்பார்த்து உமது பேரென்ன ஊரென்ன எ
ன்றார்கள் என்பதாம். (ராய)

காணமர்சரியகூத்தம் கன்னியரிவ்வாறோந்த
தேவரிமீதெரியல்லெயர் துசுகிதைத்தமுமிருந்ததோளான்

பன்னலங்கடந்ததிஞ்சொற்பைந்தொடிவதுவைவேட்டு
வானவர்விடுத்ததாதன்யானெனவழங்கலுற்றான்.

(இ-ள்.) நானமர் - வாசனைபொருந்திய - கரியகூந்தல் - சுறுத்திரு
ழையுடைய - கன்னியர் - மாதர்கள் - இவ்வாறேற - இப்படிச்சொல்ல
- தென் - வண்டிகள் - இயிர் - ஒலிக்கின்ற - தெரியல் - மாலையை - வே
யர் - து - தரித்து - சிலைத்தழம்பு - விறழம்பு - இறந்த - தங்கிய - தோ
ளான் - தெனையுடையனன் - பால் - பாணை - நலங்கடந்த - நலக்
கைச்செய்து - தீஞ்சொல் - இனியசொற்களுள்ள - பைந்தொடி - த
மயந்தி - வதுவைவேட்டு - நின்னிலாகத்தையிச்சித்து - வானவர் - தே
வர்களால் - விடுத்த - விடுங்கப்பட்ட - தாதன்யானென - துதுவன்
யானென்று - வழங்கலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான் - எ-று. (கரு
த்து) களன் தேவர்களிடத்தாதன்யானென்றான் என்பதாம். (ராயன்)

ஐந்தருநீழல்வெந்தனார்க்கினைவென்வெய்ய
செந்தழற்கடவுடென்பதிற்புறையுறைதருமனின்னோர்
பைந்தொடிநின்னவேட்டுப்படைமடன்பகழிபாயச்
சிந்தனைபிறிதாய்மாழ்கித்தெருமாலெய்துகின்றார்.

(இ-ள்.) ஐந்தருநீழல்வெந்தன் - இத்தான் - ஆர்க்கினைவென் - வ
ருணன் - வெய்ய - கொடிய - செந்தழற்கடவுள் - அக்கிளிபகவான் -
தென்பாற்றிசைப்பறை - தெற்குத்திசைக்கினை - தருமன் - யமன் -
இன்னோர் - ஆகிய இந்நால்வரும் - பைந்தொடி - தமயந்தி - நின்னை
வேட்டு - உன்மேல்விருப்புற்று - படை - சேனைகளையுடைய - மதன்ப
கழி - மன்மதபாணங்கள் - பாய - தங்கண்மேற்றைக்க - (அதனால்)
சிந்தனை - மனம் - பிறிதாய் - வேறுபட்டு - மாழ்கி - மயக்கி - தெரும
ரல்கழற்சியை - எய்துகின்றார் - அடைகின்றார்கள் - எ-று. (கருத்து)
இத்தான் வருணன் அக்கினி யமன் இந்நால்வரும் தமயந்தியே உன்னை
யிரும்பி மன்மதபாணத்தால் வருந்துகின்றார்கள் என்றான் என்பதாம்.
(ராயன்)

இங்கிவர்தம்மையாசைக்கினைவென்வெதெல்லாந்
தங்கிய * திசையின்போற்சாற்றியுமாற்றமன்றே
கொங்கவிழ்குழையிறுவிந்ருமிழிசைமறியும்வோர்க்க
ணங்கலுழ்மேனியாய்கின்னாசையால்வந்ததாமால்.

(இ-ள்.) இங்கு - இவ்விடத்தில் - இவர்தம்மை - இந்நால்வரையும் -
ஆசைக்கினைவென்று - ஆசைக்காசென்று - அறைவதெல்லாம் -
சொல்லுவதனைத் தாம் - தங்கிய - இவர்களிருக்கின்ற - திசையின்போ
ரால் - திசை துபெயரினாலே - சாற்றிய - சொல்லப்பட்ட - மாற்றமன்
ற - சொல்லன்றும் - கொங்கு - வாசனை - அவிழ் - விரிவின் - கு
ழையிற் - காதுகளில் - தாவி - பாயந்து - குமிழ் - குமிழ்ப்பூவினது -
மறை - மேற்பக்கத்தில் - மறியும் - மீளுகின்ற - வேதனை - வேல்போ
ன்றாண்களையுற்ற - ஆம் - அழகானது - கலுழ் - ஒழுக்கின்ற - மேனி

யாய் - வடிவையுடையதமயந்தியே - நின் - உன்மேல்வந்த - ஆசை
யால் - ஆசையினால் - வந்ததாம் - வந்ததாரும் - எ-று. (* குவலயாகத்
தம் - உறுப்பியல் - விண்மன்புணல்வாயுதிசைமனன் - கால்மேர்
டான்மாவென்பதுபெருளிடம் - இவ்விதியால்திசை இடப் பொருளை
ன்றிக) (கருத்து) தமயந்தியே இந்நால்வரும் உன்மேல் வைத்த ஆசை
யினாலே ஆசைக்கினைவென்று போற்பெற்றார்கள் என்பதாம். (ஆசை)
யென்பது - திசை - பொன் - ஆம்பு. (ராயன்)

புதியகாமத்தியாற்பைம்பொனாட்டம்மர்க்கெல்லாந்
கொற்றவன்வருந்தாவண்ணங்கொய்துகொய்தனையிற்சேர்த்தே
யுற்றவரவற்றிமை தீர்க்குமுயர்சினேத்தருக்களைந்து
நாற்றளிரின்மையாகிரல்தாவடைந்தமாதோ.

(இ-ள்.) பை - பசிய - பொன்னு - பொன் னுலகத்திலிருக்கின்ற -
அமர்க்கெல்லாம் - தேவனைவர்க்கும் - கொற்றவன் - அபகனாகிய இந்
தான் - பற்றிய - தன்னைப்பற்றிய - கர்மத்தியால் - காமாக்கினியால் -
வருந்தாவண்ணம் - வருத்தப்பட்டவிதம் - உற்றவர் தம்மையடைந்
தவர்களுடைய - வறுமை - இல்லாமையை - தீர்க்கும் - நீக்கும் - உய
ர் - உயர்த்த - சினே - கிளைகளையுற்ற - தருக்களைந்து - பஞ்ச தருக்களு
ம் - கொய்துகொய்து - பறித்துப்பறித்து - அனையிற்சேர்த்து - படுக்
குமெத்தைபிற்சேர்த்து - (அதனால்) கல் - கல்ல - தளிர் - தளிர்களை -
இன்மையாகி - இல்லாமையாய் - நல்தாவு - வறுமையை - அடைந்த -
சேர்த்தன - எ-று. (கருத்து) இத்தான் உன்மேல்விருப்புற்றடைந்த கா
மந்தணிக்கும் பொருட்டைத் தருந்தருந்தழைக்கிறிழந்தன என்பதாம். ()

கடிமலர்க்குடனின் மேற்காநன்பிதூரின்
வடுதொழில்சுற்றமுஞ்சுவட்கின்னாநகரன்வெய்ய
வடவையோடிவருநீர்க்கிளையையும்வருத்தியாவுஞ்
சுடுதழற்கடவுண்மீதுஞ்சுட்டதுகாமத்தியே.

(இ-ள்.) கடி - வாசனைபொருந்திய - மலர் - மலையாணிந்த - கூந்
தல் - அளகபாரத்தையுற்றதமயந்தி - நின்மேல் - உன்விடத்தில் - சா
தல் - ஆசை - மீதுவரின்ற - அதிகரிக்கவிருந்த - அடுதொழில் - கொல்
லந்தொழிலையுடைய - கூற்றம் - யமனம் - அஞ்ச - பயங்கொள்ள
- அங்கண் - மன்மதனுண்வன் - அடர்கின்னான் - நெருங்குகின்றான் -
வெய்ய - கொடிய - வடவையோடு - வடவைத்தியுடனே - இவரும் -
பகைகொள்ளும் - முக்கீர்க்கிளையையும் - கடற்சாசனாகிய வருணனை
யும் - வருத்தி - வருத்தப்படுத்தி - யாவும் - எவற்றையும் - கடு - கடுகி
ன்ற - தழற்கடவுண்மீதும் - அக்கிளிபகவான்மேலும் - காமத்தி - காமா
க்கினி - சுட்டது - சுட்டது - எ-று. (கருத்து) தாமத்தி யைப்பார்க்கிலு
ம் காமத்திகொடிபென்பதாம். (ராயன்)

முருக்கிழைநங்கனாயின்முதிழ்முலைவேட்டான்றே
செருக்கிளாநகரன்வாவிச்செழுமலர்வருத்தவாடி.

மிருத்தவாழ்ச்சியென்றோடெழிந்நியபோதா
லருச்சிபுரியுத்தோறுமஞ்சவாமரமாதோ.

(இ-ள்) முருகு-முருக்குமலையொத்த-இதழ் - அநாதையு
டைய-அனங்கனும் - கம்பந்தி-நின்-உன்-முதிழ் - அருமையொ
த்த-முலை - ஸ்தனங்களை-வேட்டொன்றே - விரும்பியபொழுதே-
செரு - போர்த்தொழிலில்-கிளர்-கிளர்ச்சியுள்ள-அநங்கன்- மன்மத
னுடைய-வாணி - பாணங்களாகிய-செழுமலர் - செழுமலுள்ள மல
ர்கள்- வருத்த - வருத்தஞ்செய்ய-வாழ்-அனவகனால் வாட்ட முற்று
-இருத்தலால் - இருக்கையினால்- பழிச்சுகின்றார்-பாவுகின்றவர்க
ள்-ஏடவிழ் -இதழ்கள்விநிந்த-நயியபோதால்-நல்லமண் - முள்ளமல
ரால்-அருச்சிபுரியுத்தோறும் - பூசைசெய்யுத்தோறும்- அமரர்-
(அருகிலிருக்கும்)தேவர்கள்-அஞ்சுவர்-புயங்கொள்ளுவர்கள்-எ-று.
(கருத்து) இத்தின் மன்மதபாஷந்தால் வரும்இருத்தலால் அவனோ
க்கானவருபவர்மலராலருச்சிக்குத்தோறும் அப்பாணமென்று தேவர்
ப்பப்படுவாள் என்பதாம். (ரஉஉ)

இன்னணந்தேவர்மாதாந்திருநிலலரைப்பிற்போந்துள்
பொன்னவிரிந்தலைபார்த்தபுணர்முலைப்போகம்மெட்ப
முன்னமெத்தவந்தசெய்தாயகொளியை வதேயுறைமை யென்றா
கன்னலில்லொளித்துநின்றகாமனேயனையிரான் [ள்

(இ-ள்) இன்னணம்-இவ்விதம்-தேவர்-தேவர்கள்-மாதாந்து-
மயங்கி-இரு - பெரிய-நிலவரைப்பிற்போந்து - பூவுலகத்தில்வந்து
-உன்-உனது-போன் - பொன்பொலும்-அவிர-நின்றவருகின்ற-
திதிலையார்த்த - தேமலானிவையப்பெற்ற-புணர் - ஒன்றோ டென்று
நெருங்கிய-முலை - ஸ்தனங்களைனுடைய - போகம் - போகத்தை-
வேட்ட - விரும்ப - முன்னம்-முற்பிறப்பில்-எத்தவஞ்செய்தாய்கொ
ல் - என்னதவஞ்செய்தனையோ-இயைவதே - சமமதிப்பதுவே-மு
றைமையென்றான் - காமமென்றான்-கன்னலில்-கருப்பிலில்லை -
ஒளித்துநின்ற - மறைத்துவைத்துநின்ற-காமனேயனைய - மன்மத
னையொத்த-நீரான் - தன்மையுள்ளநளமகராசன் -எ-று. (கருத்து)
இத்திரன் முதலியோ ருன்னையிச்சிக்க நீமுன்னென்ன தவஞ் செய்தா
யோ அவர்களுக்குச்சமமதிப்பதேஈழங்கென்றான்-எ-ம். (ரஉஉ)

என்றிவன்மொழித்தோடுமீனையனேநளனென்றெண்ணி
மன்றலங்குழலாணுணிவருத்தமோடெருத்தங்கோட்டி.
நின்றனளமருங்குசூழ்த்தோழியர்நிடதங்காக்கும்
வென்றிகொள்கடர்வேல்வேந்தர் நெதிர்பொழிவிளம்ப வுற்றார்.

(இ-ள்) என்று -இப்படியென்று-இவன்-இந்தளன்-மொழிக
லோடு-சொல்லியவளவில்-இனையனே-இவனே, நளனென்றெண்
ணி - நளனென்றுநினைத்து-மன்றலங்குழலான்-தமயந்தி-நாணி-நா
ணமடைந்து-வருத்தமோடு-வருத்தத்துடனே -எருத்தங்கோட்டி-

தலையையனைத்துக்கொண்டு-நின்றனன் - நின்றான்-மருங்கு -பக்கத்
தில்-சூழ்ந்த - சுற்றியிருக்கின்ற-தோழியர் - தோழிகள்-நிடதங்கா
க்கும் - நிடததேயத்தைப்புரக்கின்ற-வென்றிகொள் - வெற்றியைக்
கொண்ட-கடர் - கிரணங்கொடியுடைய-வேல் - வேற்படையையேந்
திய-வேந்தற்கு - நளமகராசனுக்கு-எதிர்பொழி - எதிர்த்திரத்தை
-விளம்பவற்றார் - சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-எ-று. (கருத்து)தம
யந்தி இவனேநளனென்று நாணியின்றான் நளனுக்குத்தோழியர்சொல்
லத்தொடங்கினார்கள் என்பதாம். (ரஉஉ)

ஆற்றல்சானன்னையன்றி யாருயிரிற்றிதின்மெண்ணும்
வேற்றடங்கண்ணினுடன் மெய்பதைத்தாவிசோசர்
சாற்றியமாற்றத்தன்னுற்றழலுமிழ்தறுகட்பேறுவாய்க்
கூற்றுவன் றுத் தினென்றுகூறியதிபற்கையாமே.

(இ-ள்) ஆற்றல்சால் - வலிமைமிக்க-நளனையன்றி - நளமகரா
சனையல்லாமல்-ஆருயிர் - நிறைந்தஆவியானது-பிறிதின்மெண்ணு
ம் - வேறென்றில்லைபெய்கின்ற-வேற்றடங்கண்ணினுடன் - தமயந்
தியினது-மெய்பதைத்து - தேகநெங்கி-ஆவி - உயிரானது-சோர
-சோர்வையுடைய-சாற்றிய - நீசொல்லியு-மாற்றத்தன்னால் - சொல்
வினால்-தழுவமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற-தறுகண் - கொடியகண்
களையும்-பேழ்வாய் - பெருவாயையுமுற்ற-கூற்றுவன் றுத்தென்று
-யமதுதெனென்று கூறியது - (முன்) சொல்லியது-இயற்கையாம் -
(உனக்குத்) தகுதியாகும்-எ-று. (கருத்து) நளனேதன்னுயிரினென்றுநி
னைத்திருக்குந்தமயந்திஉயிர்சோரர் சொல்லியசொல்லால் யமதுதனெ
ன்பதுசரியே என்றார்கள் என்பதாம். (ரஉஉ)

வையகமொருகோலோச்சிவான்புகழ்ச்சிடதங்காக்கு
மையனைமணப்பதன் நியரிமதர்நெடுங்குட்செவ்வாய்த்
தையல்வேறெருவர்நாமஞ்சாற்றினுமாற்றாளாகி
வெய்யசெந்தழலின்மூழ்கிவிளிவதற்கையமின்றே.

(இ-ள்) வையகம் - பூவுலகத்தை-ஒருகோலோச்சி - தனிச்செங்
கோல்செலுத்தி-வான்புகழ் - மிகுதபுகழையுடைய-நிடதங்காக்கு
ரு-நிடததேயத்தைப்புரக்கும்-ஐயனே -நளமகராசனே-மணப்பதன்
றி - விவாகஞ்செய்துகொள்வதல்லாமல்-அரி - செவ்விர்பார்த்த-மதர்
-கணிப்பையுடைய-நெடுங்கண் - செடியகண்ணையும்-செவ்வாய் -சி
வந்தவாயினையுமுடைய-தையல் - தமயந்தியானவன்-வேறெருவர்
நாமம் - வேறெருவர்பெயரை-சாற்றினும் - சொல்லினாலும்-ஆற்றா
ளாகி - பொறுக்கமாட்டாதவளாய்-வெய்ய - கொடிய-செந்தழலின்-
நெருப்பினில்-மூழ்கி - முழுதி-விளிவதற்கு - இறப்பதற்கு-ஐயமி
ன்று - ஐயமில்லை-எ-று. * குவலயானந்தம், ஒருபொருள்விளக்குமிடு
குறிகாரண - மாகிய வினைமுதல்விசேடியமாகும் - இவ்விதியால்நிடத
நட

நகரக்குழைமயன் விசேஷமாம் (கருத்து) தமயந்தினைவிவாகஞ் செ
ய்வதன் நிவேறெருநர்பெயரைச்சொன்னாலும்க்கினியில் வீழ்ந்திறப்பா
ள் என்பதாம். (ர௨௩)

என்றவர்மொழியவேந்தனியம்புவானெரியில்வீழ்ந்து
பெருநீரில்வெங்குன விதனைப்புணர்ந்ததாம்புகன் தசேந்தி
யன் றிவார்புனவுள்வீழ்ந்துள்ளாருயிரிடுத்தாளென
துன் துசீர்வருணன் மனைத்தோயந்ததாய்வினியுமன்றே.

(இ-ள்) என்று - இப்படியென்று - அவர்மொழிய - அந்தத்தோ
ழிகள்சொல்ல - வேந்தன் - நாமகாராகன் - இயம்புவான் - சொல்லுவா
ன் - கரியில் வீழ்ந்துபோன்றில் - நெருப்பில்வீழ்ந்திறந்தால் - வெங்க
ன விதனை - அக்கினிபாவனை, புணர்ந்ததாம் - கூடியதாகும், புகன்ம
(இப்பொழுது) சொல்லிய - செந்தியன்றி - அக்கினியல்லாமல் - வார் -
நெடிய - புனவுள்வீழ்ந்து - நீரினிலெழுந்து - உள் - உள்ளே - ஆர் -
நிறைந்த - உயிரிவிடுத்தாளெனும் - உயிரிவிட்டாளாறெனும் - துன்று
- நெருங்கிய - சீர் - சிறப்பையுடைய - வருணன்மனை - கடலாகனை
- தோயந்ததாய்வினியும் - கலந்ததாவினியும் - எ-று. (சரத்து) அக்
கினியில்வீழ்ந்திறந்தால் அக்கினியைச்சேர்ந்ததாயிருக்கும் நீரில்வீழ்ந்தி
றந்தால் வருணனைச்சேர்ந்தாயிருக்கும் - எ-ம். (ர௨௪)

அன்றியுங்கனவிசான்றாயல்ல துவதுவையாற்றற்
கொன்றுமோவருணனெனவாது தகமோடளிக்குந்தாய
மன்றலல்லவா முற்றும்வானவருளில்லாமல்
துன்றுநீர்ப்புவிமில்லார்க்குஞ் சூழ்வினைமுடிக்கலாமோ.

(இ-ள்) அன்றியும் - அப்படியல்லாமலும் - கனவிசான்றாயல்ல
து - அக்கினிசாட்சியல்லாமல், வதுவையாற்றற்கு - விவாகஞ்செய்த
ற்கு - ஒன்றுமோ - பொருந்துமோ - வருணன் - கடலாகன் - ஒவ்வா
து - சமமதியாமல் - உதகமோடளிக்கும் - நீரோடுகொடுப்பதாகிய -
தூய - சுத்தமாகிய - மன்றல் - விவாகம் - எவ்வாறுமுற்றும் - எவ்வழி
முடியும் - (ஆதலால்) வானவர் - தேவர்களுடைய - அருளில்லாமல் - கி
ருபையில்லாமல் - துன்றுநீர் - கடல்குழந்த - புவிமில் - பூமியிலே -
யார்க்கும் - எப்போர்ப்பட்டவர்களுக்கும் - சூழ்வினை - கிணக்கப்பட்ட
கருமங்களை - முடிக்கலாமோ - முடிக்கக்கூடுமோ - எ-று. (கருத்து) எப்
படிப்பட்டவர்க்கும் தியுநீருமில்லாமல் விவாகமுடியாது இத்தகிவர்கள
ருள்வேண்டிமென்றான் என்பதாம். (ர௨௫)

* வேயினைப்பறித்தமென்றோள் வேற்றடங்கண்ணினுட
னையபேரழகுமாதிரிருகணுனோக்கவற்றோ
நீயுமிழ்வைவொள்வாளேந்நியதேவர்கோமா
ஐயிரங்கனகளாலுநோக்குதற்கமைந்ததன்றே.

(இ-ள்) வேயினை - மூங்கிலை - பறித்த - சிந்தித்த - மெல் - மெல்
கூய - தோள் - தோளையுடைய - வேற்றடங்கண்ணினுடன் தமயந்தி யிட

த்து - ஏய - பொருந்திய - போழகு - மிகுந்த அழகானது - மாந்தர் - ம
னிதரின் - இருகணுள் - இரண்டிவிழிகளால் - நோக்கவற்றோ - பார்க்க
வல்லதா - தீயுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்ந்தென்ற - வைவொள்வான் - வச்
சிராயுத்தை - ஏந்திய - தாங்கிய - தேவர்கோமான் - இத்திரனுன வன்
- ஆயிரங்கனகளாலும் - ஆயிரம்விழிகளாலும் - நோக்குதற்கு - பார்
க்கும்பொருட்டு - அமைத்தது - பொருந்தியதாகும் - எ-று. [அகந்தி
யம் - பலவகையுமமுற்பண்புமடையாய - கலனுறவுறைக்கி னனையி
ல்விசேடமாம் - இவ்விதியால்வேயினைப்பறித்தமென்றோள்விசேடமா
ம் (கருத்து) இத்திரன் ஆயிரங்கனகளாற்பார்த்தற்கமைந்த தமையக் திய
முறை மனிதர்களுகருண்களாற்பார்த்தல் பயன்படாது என்பதாம்.

வெந்திறக்களிகல்யாணேகிறப்பார்கோனளித்தமாதை
தந்துயிரளித்தியென்ன ததனிபிரவுசும்புகாக்கு
மிந்திரன்கேட்டபோதிலெண்ணியவனைத் துறலகு
மைத்தருவழங்கி னும்மால்லன் மென மறுக்கலாமோ.

(இ-ள்) தனி - ஒப்பற்ற - இருவிசும்பு - பெரியவிண்ணுலகத்தை
- காக்கும் - காக்கின்ற - இத்திரன் - இத்திரனுனவன் - வெந்திறல் -
வெவ்விவவணைமபெற்ற - களி - களிப்புள்ள - நல் - நல்ல - யானையா
னையையுடைய - விதப்பார்கோன் - விமனுனவன் - அளித்த - பெற்ற
- மாதை - தமயந்தியை - தந்து - கொடுத்து - உயிர் - என்னுயிரின -
அளித்தியென்ன - காப்பாற்றென்று - கேட்டபோதில் - கேட்டபாலப்
பொழுது - என்னியவனைத்தும் - நினைத்தவைதனையெல்லாம் - நல்
கும் - தருகின்ற - ஐக்கரு - பஞ்சதருக்கள் - வழங்கின் - கொடுத்தால்
- தூம்பால் - உங்களால் - அன்றென - அன்றென்று - மறுக்கலாமோ
- மறுக்கக்கூடுமோ - எ-று. (கருத்து) இத்திரன் ஐக்கருக்களைக்கொடுத்
துத் தமயந்தியைத்தாவென்றால் உங்களால் மறுக்கக்கூடுமோ - எ-ம்.

என்றிவன்புசன்றமாற்றமிருசைவெதுப்பக்கேட்டு
நின்றும்பதைப்பவாடி கெட்டுகிர்ப்போடுஞ்சோறு
மன்றல்குழவினுடன்மதர்நெடுங்கயற்கணுவி
ருன்றெனப்பனைத்துவிக்குங்குவிமுலைவார்த்தவன்றே.

(இ-ள்) என்று - இப்படியென்று - இவன் - இத்திரனுனவன் -
புகன்றமாற்றம் - சொன்ன சொற்கள் - இருசெவி - இரண்டுகாதுகளை
யும் - வெதுப்ப - சுடுதலைச்செய்ய - கேட்டு - அனைக்கேள்விப்ப
ட்டு - கின் - நின் - உளம் - மனமானது - பனைப்ப - பதைப்படை
ய - வாடி - வாட்டமுற்று - நெட்டுகிர்ப்போடும - பெருமுச்சுடனே -
சோரும் - சொர்வையடைகின்ற - மன்றல்குழவினுடன் - தமயந்தியி
ன் - மதர் - நெருப்பையுடைய - நெடுங்கயற்கண் - நெடியநயல்போன்
றகன்களினின்றும் - ஆவி - நீர்த் துளிகள் - குன்றென - மலைகளென்
றுசொல்ல - பனைத்து - பருத்து - வீங்கும் - வீங்கிய - குவிமுலை - கு
விந்தல் தனக்களின்மேல் - வார்த்த - ஒழுமின - எ-று. (கருத்து) நளன்
சொன்ன சொல்லைத்தமயந்திகேட்டு அவளிருகண்ணிர் துளிகளிருமு
லைமேல் விழுந்தன என்பதாம். (ர௨௬)

மாதுகண்பணிப்போக்கித்தோழியர்மாழாந்துள்ளம்
பேதுறவெய்திநின்றபெய்வளைத்துயாமெல்லாம்
தூதுநாமவிடுத்தவன்னஞ்சொல்லியதென்னிற்குந்து
மாதாமின்றியிவ்வாறுகாக்குமோவாசனென்றார்,

(இ-ள்) மாது - தமயந்தியின் - கண் - கண்கள் - பணிப்ப - நீரை
ச்சொரிய - நோக்கி - பார்த்து - தோழியர் - தோழிகள் - மாழாந்து - மய
ங்கி - உள்ளம் - மனமானது - பேதுறவெய்தி - கவலையடைந்து - நி
ன்றபெய்வளை - நினைந்ததமயந்தியின் - துயாமெல்லாம் - துன்பமனை
ததையும் - தூது - தூதர - நாமவிடுத்த - நம்மால்விடுக்கப்பட்ட - அ
ன்னம் - அன்னப்பறவையானது - சொல்லியதென்னில் - சொல்லியி
ருந்ததானால் - சற்றும் - கொஞ்சமும் - ஆதாமின்றி - ஆசையில்லாமல்
- இவ்வாறு - இப்படி - அரசன் - நளனுனவன் - உகாக்குமோவென்
றார் - சொல்லுவானோவென்றார்கள் - எ-று. (கருத்து) தோழிகள் தூது
சென்றவன்னம் தமயந்தி துயாததைச் சொல்லி இருக்குமானால் நளனிப்
படிச்சொல்லானோ வென்றார்கள் என்பதாம். (நா.உக)

இன்னனமணங்களுஞ் சமையுமிரங்குகளேக்கி
மன்னனும்பிவதிர்ந்தமனஞ்சிறிதயரும்வேலைப்
பொன்னிற் பப்பவளச்செவ்வாய்ப்பொற்றுபபியமென்கூட
டன்னமும்கிசம்பினிங்கியல்வுழியடைத்ததன்றே.

(இ-ள்) இன்னனம் - இப்படி - அணங்களுக்கும் - தமயந்தியும் -
ஆயுறம் - தோழிகளும் - இரங்குகளேக்கி - வருந்துவதைப்பார்த்து - ம
ன்னனும் - நளனும் - அபிவிதிர்ந்து - மதிமயங்கி - மனம் - மனமான
து - சிறிது - கொஞ்சம் - ஞாநுநவேலை - தளர்வடையும்போது - பொ
ன்னிற் - பொன்போன்றநிறத்தையும் - பவளம் - பவளம்போன்ற -
செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் - பொற்று - அழகானமிருந்த - பசிய -
பசுமைபொருந்திய - மென்கூட்டு - மெல்லியவுச்சிக்கொண்டையையு
முடைய - அன்னமும் - அன்னப்பறவையும் - கிசம்பினிங்கி - ஆகா
யத்தினின்றுநிங்கி - அவ்வுழி - அந்தநிடத்தில் - அடைந்தது - வந்தது -
எ-று. (கருத்து) இப்படித்தமயந்தியந்தோழிகளும் நளனும் அபிவி
தலங்கொருதுமவேலையில் அன்னமவந்தது என்பதாம். (நா.உக)

எய்தியதாவிரன்மின்னகைப்பவளச்செவ்வாய்
மையவாங்கரியகூத்தல்வாண்முதலினின்றுநோக்கி
நெய்தவழிபுலவுவைவேலிடநர்கோகோனிவனேயுள்ளத்
தையுமேல்கமலப்போதுலணங்கிற்றுகுமணங்குபோல்வாய்.

(இ-ள்) எய்திய - அங்குவந்த - தாவி - இறகையுடைய - அன்ன
வு - அன்னமானது - இன்னகை - இனியகைகளையும் - பவளச்செவ்
வாய் - பவளம்போன்றசெவ்வாயையும் - மை - மேகங்கள் - அவா -
விரும்புநின்ற - கரியகூத்தல் - கறுத்தகுழியையுமுடைய (தமயந்தியின்
து) - வாள் - ஞாநிபொருந்திய - முகம் - நிரமுகத்தை - இனிதுநோக்கி
இனிதாகப்பார்த்து - கமலப்போதுலணங்கிற்றுகும் - தாமனாமலரிருக்கு

ந்திருமாறுக்கும் - அணங்குபோல்வாய் - நிருமாறுபோன்ற தமயந்தி
யே - நெய்தவழி - சிவந்தவழிகின்ற, புலவு - புலாவற்றம்பொருந்திய -
வைவேல் - கூழியவேலையெய்திய - சிதர்கோனிவனே - இவனே நளம
காராசன் - உள்ளத்து - மனத்தில் - ஐயுமேல் - ஐயப்பட்டவேண்டாம்
- எ-று. * அருத்தியம் - அவரிவனென்பது வினாவுத்தாமே - இவ்விதி
யால் தமயந்திமுன் கெட்டதற்கு வினாவுத்தாமறிசு (கருத்து) அன்னமா
ள துதமயந்தியைப்பார்த்து இவனே நளமகாராசனென்றது - எ-ம். ()

மழைமதர்நெடுங்குட செவ்வாய்வளர் முலைமடந்தாய்கிண்மேல்
விழைவுகந்துனாத்தானல்லன் விண்ணவர்க்கியைந்தமாற்றம்
பழுதுறுமென் னுமாற்றம் பகர்த்தன் பரிதிவேலா
னமுதகங்குழைந்திடேலென்றன் பிழைமைந்ததென்றே

(இ-ள்) மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய - மதர் - கனிப்பையுடைய -
நெடுங்குண் - நெடியகண்களையும் - செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் - வ
ளர்முலை - வளர்ச்சி மலத்தனங்களைமுமுடைய - மடந்தாய் - தமயந்தியே
- பரிதிவேலான் - நளமகாராசன் - நின்மேல் - உன்விடத்தில் - விழை
வுகந்து - ஆசைநிங்கி - உகாத்தானல்லன் - சொன்னவன்ல்லவாகும் -
விண்ணவர்க்கு - தேவர்களுக்கு - இயைந்த - (துதிப்பொருட்டு) சம்ம
தித்த - மாற்றம் - சொல் - பழுதுறு மென் னுமாற்றம் - பழுதாருமென்
கிறபடியால் - பகர்த்தன் - (இவ்வாறு) பேசினான் - (அதனால்) அமு
து நீயமுது - அங்குழைந்திடேலென்று - மனங்குழையவேண்டாமென்
து - அன்பினால் இருப்பத்தினால் - (அன்னம்) அழைந்தது - சொல்லியது
- எ-று. (கருத்து) தமயந்தியோள அன்னமேல் ஆசையைவாயுசொன்ன
வனல்ல து துக்குப் பழுதில்லாமற் சொன்னான் அழாதேயென்று சொ
ல்லிற்று என்பதாம். (நா.உ)

வடுவிரையவுண்கண்மடந்தையோடிவ்வாறோடு
கட்களிமென்னின் நகாளைதன்முதத்தைநோக்கா
வுடையபோழிவாற்காமமுள்ளமைத்தின்னகூறிற்
கொடிநெடுந்தாணேவந்தேகோற்றொடியுற்றங்கொல்லோ.

(இ-ள்) வடு - மாவடுவினது - விரையை - பிளப்பையொத்த - உண்
கண் - மையுண்டகண்களையுற்ற - மடந்தையோடு - தமயந்தியுடனே -
இவ்வாறோடு - இவ்விதமாகச்சொல்லி - கட்களிமென்னின் - மதயா
னையென்னும்படிநின்ற - காளைதன்முதத்தை - அரசனதுமுதத்தை -
நோக்காபார்த்து - கொடிநெடுந்தாணேவந்தே - நளமகாராசனே - உ
டையபோழிவாள் - போழிவுடமையால் - காமம் - ஆசையை - வள்ள
மைத்து - உள்ளையுடக்கி - இன்னகையில் - இப்படிப்பட்டவாற்றத்தை
ளைப்பேசினால் - கோற்றொடி - தமயந்தி - ஆற்றுகொல்லோ - பொறு
ப்பாளோ - எ-று. (கருத்து) அன்னம் நளனைப்பார்த்துத்தமயந்தி கிவ
வாறு சொன்னாற்பொறுப்பாளோ என்றது என்பதாம். (நா.உ)

மாங்குமிதஞ்சுலைப்பேதைமனமுநீயியைந்தவண்ணர்
திங்குறுவரைத்தவாறுத்தேவரமம் க ளுணராயல்ல

நீங்கினிபுணர்ப்பதென்னை யிவ்வருளிசுழந்தவெல்லா
மாங்கவர்தம்பாலேகியதைநீயென்றதைநன்னம்.

(இ-ள்) மாங்குயில்-மாமாத்திலிருக்குங்குயில்சொல்லையொத்த —
குதலை - மழலைச்சொல்லையுடைய—பேதைமனமும் - தமயந்தியினது
மனமும்—நீயியைத்தவண்ணம்-நீசமாதித்துவந்தபடி—தீந்தம்-நீங்கு
நீங்க—உரைத்தவாறும் - சொல்லியபடிதரும்—தேவர் - தேவர்கள்—உ
ணரால்லர் - அரியாதவர்களல்லர்—சங்கு - இவ்விடத்தில் — இனிபு
ணர்ப்பதென்னை - இனிபேசுவெண்ணெயெதென்ன—இவ்வயின்-இவ்விடத்
திலே—நீகழந்தவெல்லாம் - நடந்தவையென்கையும் — ஆங்கவர்தம்
பால்-அத்தேவரிடத்துக்கு—ஏகி - போய்—அன்றதியென்று - நீசொல்
லுவாயாகவென்று—அன்னம்-அன்னப்பறவ—அறைந்தது - சொல்
லியது—எ-று. (அகநாடியம்-இரிகாலமறித்தெய்வநீயிற்கை - இவ்வி
தியால் எல்லாந்தேவர்களிரார்கள்) (கருத்து) இங்குடந் தவையெல்
லாந்தேவர்களிரார்கள்நடந்தபடிநீபோய்சொல்லென்றது என்பதாம்.

அவ்வுணாகேட்டலோமொடையலர்செருக்கும்வேணன்
மவ்வலங்குழலினுடன் மனவலையினிதினோர்
செவ்வதினம்மனமுங்கண்னுந் தெரிவையெழிப்பமாருக்
பவ்வைகொள்வாயினிங்கிவிஞ்சையிழ்காந் துபோனான்.

(இ-ள்) அவ்வுண - அந்தவார்த்தையை—கேட்டலோமொடையலர்—
வலையில்—அடையலர் - சந்துருக்களை—செருக்கும் - கொல்லுகின்ற
—வேலான்-வேற்படையையுடையவனான்—மவ்வலங்குழலினுடன்- த
மயந்தியினது—மனவலி- நெஞ்சினதுவலிமையை—இனிதினோர்ந்து
இனிதினநின்று—செவ்வதினம்-செம்மையுற்ற— மனமுங் - தன்மன
தையும்—கண்ணும் - கண்களையும்—தெரிவையெழிப்ப - அந்தமய
ந்தியின்மேலிருக்கவைத்து—மாறு - நீங்காத—கொளவுதொள்—ஒளித்
தலைக்கொண்ட—வாயினிங்கி - வாயிலைக்காட்டு—விஞ்சையின்-மந்
தினோர் - காந்துபோனான் - ஒளித்துக்கொள்ளான்—எ-று. (கருத்து)
நளன்கவர்தம்பாலேகியதைநீயென்றதைநன்னம் அருபமா
கப்போனான் என்பதாம். (ராகு)

காரிகையுளமுநாணங்கவர்தனன்சுரநுபாய
முரிவெஞ்சிலைக்கைவிரண்டவுளர்முன்னோடு

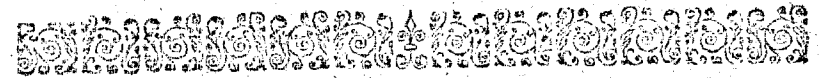
நேரிழைதன்பாற்றுதுபேரயபினிமழந்தவெல்லாந்
சேர்வுருதுரைத்தானேவர்தோன்மல்பான் மழிச்சி கூர்தார்-

(இ-ள்) காரிகை-தமயந்தியின்—உளமும்-மனத்தையும்—நாண
ம் - நாணமும்—கவர்தனன் - கொள்ளுகொண்டனனது, காந்துபொ
ய - மறைத்துசென்ற—முரி - வலிமைபெற்ற—வெஞ்சிலைக்கைவிரண்
களமகராசன்—கடவுளர்முன்னர் - தேவர்களெனினி—ஏகி-சென்று
—நேரிழைதன்பால்-தமயந்தியினிடத்துதுபேரயபின்—துதுபோன
பின்பு—நீகழந்தவெல்லாம்-நடந்தவையென்கையும் — கொள்வுருது

குறைவுபடர்மல்—உரைத்தான்-சொல்லினான்—தேவர் - தேவர்கள்—
தோன்மல்பால்-அந்தாளமகராசனிடத்தில், மழிச்சி கூர்தார் - உவ
கையடைந்தார்கள்—எ-று-(கருத்து) நளன்தேவர்கள் முன்சென்றுத்
மயந்தி சொன்னவையெல்லாம் சொன்னான் தேவர்களினிடத்தில்ம
ழிச்சிகூர்தார் என்பதாம். (ராகு)

ந ள ன் று து ப்ப ட ல ம்.

முந்நிந்து.

சு ய ம் வ ர ப் ப ட ல ம்.

சுயம்வரமாவது அசமங்கையானவன் தனக்குழந்தைதான்
விழைந்துவந்த அநேக அசர்களை, ஏக்காலத்தில் வருவிக்கஅவ
நிற்பனக்கிணைந்த ஒன்றுக்குத்தானே மாலையிட்டுத்

தலைவனாகக்கொள்ளுதலாம்.

அறுசீர்க்கழிநெரு லடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவைநிகழும்வேலையெழுதல்வரைப்பின்மேவு
மன்னவர்குழாமும்விண்ணோர்தொகுதியுமணிச்செஞ்ஞாடுபி
பன்னகைநாட்டுவேந்தர்வெள்ளமும்பரித்தேர்நீமன்
கன்னியம்புரிசைகுழந்தகடிநகர்க்கெழுந்தவன்பே.

(இ-ள்) இன்னவை-இப்படிப்பட்டவைகள்—நிகழும்வேலை-நடக்
கின்றபொழுது—எழுதல்வரைப்பின்மேவும் - எழுதல்குழந்த தி
களிலிருக்கின்ற—மன்னவர்குழாமும்-அசர்கூட்டமும்—விண்ணோ
ர்தொகுதியும் - தேவர்கூட்டமும்—மணி-இரத்தங்களாயி, செஞ்ஞா
டு-சுவந்தகுட்டையுடைய—பன்னகைநாட்டு - நாகலோகத்துள்ள—வே
ந்தர்வெள்ளமும் - அசர்க்கூட்டமும்—பரித்தேர் - குதிரை கட்டிய
தேரோறும்—வீமன் - வீமராசனது—கன்னி - அழிவில்லாத—அம்-அ
ழகிய—புரிசைகுழந்த - மதிலாற்குழப்பப்பட்ட—கடிநகர்க்கு - காவலுள்
ளகுண்டினபுரத்துக்கு—எழுந்த - எழுந்தன—எ-று. (கருத்து) அசர்
கூட்டங்களும் தேவர் கூட்டங்களும் நாகலோகத்தாசர் கூட்டங்களுங்
குண்டினபுரத்திற்கெழுந்தன என்பதாம். (உ)

பண்ணைமகனின் ப்பாய்மாபதியெப்பாற்கொழுவுதித்திண்டி
கண்ணழற்சித்தத்தாப்பித்தாடம்பொழிசைவயாண
மண்ணைமுழுவுத்திண்டோள்வாகககோலுழவரிட்ட
மெண்ணிடவிடமொன்றின்நியெங்கணம்பாந்தவன்றே

(இ-ள்.) பண்ணை-மகல்லினை பணம்—த—களை—கடிவாள்—பெற்ற—பாய்—தாவுகின்ற—மா—குறிவைகளும்—பசியபொன்—பசியபொன்னுற்செய்த—கொடிஞ்சி—மேன்மொட்டையுடைய—திண்—வலிமைபெற்ற—நோர்—தோள்களும்—கண்—கண்களில்—அழல்—நீயையும்—நீற்றத்துப்பின்—மிதந்தகோபத்தைப்பொருந்திய—கடாமப்பொழி—மதம்பொழுகின்ற—களிரல்யானை—களிப்புள்ளகல்யானைகளும்—மண்ணை—ஒப்பனையுடைந்த—முழவு—மத்தளப்பிபான்ற—திண்டோள்—வலிமைபெற்றபுயங்கலையும்—வாகைவேல்—வெற்றிபெற்றவேலையுமுடைய—உழவரிட்டம்—காலாள்கள்கட்டும்—எண்ணிட—எள்ளைமிதித்தரு—இடமொன்றின்று—வெற்றி—மொன்றுமில்லாமல்—எங்கணும்—எல்லிடங்களிலும்—பாந்த—பாவின—என—(சூத்திர) குகினைகளும்—தேவர்களும்—யானைகளும்—காலாள்களும்எங்கும்பாவினஎன்பதாம்.

(உ)

* கொடியுனைக்கவினமாவின் குத்துகளெழுந்தவம்மி
வையதமுழுதுக்குழ்போய்மறிசடம்சிடங்குதூர்த்து
மொய்ப்பெறுதசலத்தோடுமுடிவையென்மசையங்காக்கும்
தொய்யின்மாரபுகததயாவனைக்கவிடகுறிதூர்த்தவன்சே

(இ-ள்.) கொய்கொய்யப்பட்டனை - புதமாரிப்பொருந்திய - க
வினைமகனின் - கழுவாளம்பூண்டகுதிகாக்கனின் - குரத்துகள் - குளம்பு
பட்டுண்டாகும்பழுதிகள் - எழுந்த - எழும்பி - விமரி - பாவி - வைய
கமுழுதும் - பூவுல்கமுழுவுதும் - குமபேய - வளைத்துக்கொண்டு - ம
றிகபல் - மடங்குதின் அலைகையுடையகடலாகிய - விடங்கு - அகழை
- தூர்த்த - தூர்த்தவிட்டு - கொய்பெருது - போர்பெருமல் - அசல்
த்தொழொணி - குலகிரியுடன்மாறுகொண்டு - என்மிகையுள் காக்கு
ம் - திகைகளேட்டையும்புரக்கின்ற - தொய்யில் - சிந்துமெழுதப் பெ
ற்ற - மா - மகத்தாயிய - முகத்தையனை - முகத்தையுடையயானை கனின்
- கவுட்குழிகன்னத் துனைகளை - தூர்த்த - தூர்த்தனை - எ - நு - கதொன்
னால்களக்கம் - சாகிரிலிலுநிற்த்தகுளாராகிகோ - ளோதினாறுமொவ்
வொருபாவித்தே, யாப்பருங்கல மேற்கோள் - வெண்பாமுதலா
கால்வலைப்பாவு - மெஞ்சாகாநாப்பல் - வருணாக்குறிய பாவினத்தியற்கை
புறந்தனோற்றே - இவ்விதியால் இச்செய்யுளாகிரியவிருத்தம் - அசசா
தி (கருத்து) குதிகாக்கனின் குளம்பாலுண்டாகும் பழுதிகள் கடலையுள்
தூர்த்து அட்டகண்கலின்கவுட்குழிகளையுள் தூர்த்தனைப்பதாம். (ங)

* மண்ணை தவிர்ப்பின் வேந்தர் வணங்கப்படுகிற தெழுதுராதம்
விண்ணை தந்த மாமர்ப்பங்கமழ்ந்தன விண்ணோர் வேய்ந்த
பண்ணை விவொழுமன் மற்று மலர்ப்பாகம் பொற்றது
கண்ணன் ஞாலங்காக்கும் வேந்தர் மெய்கமர்ந்த மாந்தோ

(இ-ள்) மண்ணுவவாப்பின் - பூவுலகத்திடத்திருக்கின்ற—வேக்
சார் - அரசர்களின்—வணாப்புத்து - மலைகளையொத்ததோள்களில்—
எழுது - தூசியக்கோலாற்றிப்பிய—சாந்தமீர் - சந்தனங்கள்—விண்ண
கத்து - ஆகாயத்திடத்திருக்கின்ற—அமர் - தேவர்களது—மார்பம்
- மார்பிலே—கமழ்ந்தன - மணந்தன—விண்ணோர் - தேவர்கள்—வே
யந்த-தரித்த—தன் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—நறவொழுது - தேனொழு
குவின்ற—மன்றல் - வாசனைபொருந்திய—தருமலர் - பஞ்சதருக்களினு
டையமலர்களின்—பொற்றாது - மகாதந்தங்கள்—கண்ணகல்-இடமக
ன்ற—ஞாலங்காக்கும், பூமியைப்புரக்கின்ற—வேந்தர்மெய் : அரசர்
ள்தேகத்தில்—கமழ்ந்த - மணந்தன—எ-று, * தருக்கசந்திரகம-கா-ரு-
மண்ணெனப்படுவதுநாற்றமுடைத்தாய் - நிலைநிலையில்லாதென விருவ
கைத்தே - இவ்விதியால்மண்ணியல்பறித (சூருத்து) அரசர்கள்தோட்க
ளிலணிந்தசந்தனங்கள் தேவர்கள்மார்பிறப்பிமரித்தனதேவர்களணிக
த குறபுகமலர்த்தாதுகளாசர்களுடனிறப்பிமரித்தன-எ-ம். (சு)

[illegible]

(இ-ள்) கார்த்து-முதிர்ச்சி—எரி-தீயானது—கதாவம்-பற்றுதி
ன்ற—செங்கண்—சிலந்தகஞ்சொபுடைய—கரி-யானையினது, முதம்-
தீராவிய—கறுதியாறும்—காளுதும்—கந்தல்—புறமயிர்பொருதியு—
மா—குதிகைகள்—உமிழ்—சொடுக்கின்ற—விஸாழிப்பெருக்கும்—நீர்ப்
பெருக்கும்—வேல்—வேற்படையேந்திய—குமானன்ன—குமாக்கட
புனையொத்த—வேந்தர்—அரசர்ஞாடைய—தின்புயத்தில்—வலிமையு
ள்ளதோள்களில்—வார்த்த—ஒழுதிய—விடைகழி—வாசனங்கழிகின்ற
—நாணச்சேறும்—கஸ்தாசிச்சேறும்—பாந்தன்மேல்—ஆதிசேடன்மே
ல்—கிடந்த—இருந்த—ஞாலமெங்கனும்—பூமியெங்கும்—பாந்த-பாவி
ன—எ-று. (கருத்து) யானைகளினமதழும் குதிகைகள்வாய்நீரும் அரசு
களபுயத்தொடங்கியகல் தாசிச்சேறும்பூமியெங்கும்பாவின என்பதாம்.

வெள்ளியந்திரியின்மேயவிஞ்சையரியக்கர்விண்ணோ
 றொள்ளொளியெறிக்குமபைம்பொன்னிமானமுழுவதில்வேந்தர்
 நள்ளிருள்கெஞ்சுச்செய்யவலகம்ணிவொடிஞ்சித்தேருந்
 தெள்ளிதிருனார்ந்துளொர்க்குத்தெரிவிவையங்குமன்றே,

(இ)ள் வெள்ளியங்கிரிபிள் - கைலாசமலையில் - மேய - பொருத்
திய - விஞ்சையர் - வித்தியாதாரும் - இயக்கர் - இயக்கர்களும் - விண்
னோர் - தேவர்களும் ஆகியவர்களுடைய - ஒன்னோளி - மிகுந்தவொ
ளியை - எரிக்கும் - வீசுகின்ற - பைம்பொன் - பசும்பொன் னுற்சியத
- விமானமும் - விமானங்களும் - உலகில் - பூவுலகிலிருக்கும் - வேந்த
ர் - அரசர்களுக்கரிய - நன்னிரள்சீக்கும் - மிகுந்தவிருளையோட்டி

என்ற—செய்ய—சிலந்தி, நகை - ஒளிபொருந்தியவனின்—இரத்தினங்கள் பதித்த—கொடி—ஞ்சி, மேன்மொட்டையுடைய—தேர் - தேர்களும்—தெள்ளித் தெள்ளிவாக—உணர்ந்து—நோர்ந்தும் - அழிந்தவர்களுக்கு—தெரிவில—தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமையாக—மயங்கும்—ஒன்றோடொன்றுமயங்கும்—எ-று. (கருத்து) தேவர்கள் விமானங்களும் அரசர்களேர்களும் பகுத்தறியப்பட்டவரென்பதாம். (அ)

சிற்பநூல்கழியதற்குநீர்தித்தித்தென்னவாய்ந்த பொற்புறுசெடியவேற்கட்டிப்பொழுவதுவைவெட்டிப் பற்பவதேவவேந்தர் * நோகுநதிற்பாடைதேர்வா னெற்புடனொருத்தேவபாடையினைவைவரவந்தோ.

(இ-ள்) சிற்பநூல் - சிற்பசரத்திந்தனை - கழிய - மிகவும்—கூற்றோர்—படித்தவர்கள்—சித்திரித்தென்ன - சித்திரித்ததுபோல்—வாய்ந்த - பொருந்திய—பொற்புறு - அழகானமிகக்—செடிய - நீட்சியுள்ள—வேற்கை—வேல்டோன்றைக்கொண்டையுடைய—பூக்கொடி—தமயந்திரினது—வதுவைவெட்டி - விவாகுந்தைவிரும்பி—பற்பவ - அனேகமாகிய—தேயவேந்தர் - தேவர்களிலிருந்தும் அரசர்கள்—தொகுதலில்—கூட்டங்கொண்டிருந்தவால்—பாடைதேர்வான் - (எல்லோர்க்குஞ்) சொற்பொருள் தெரியும்பொருட்டு—அம்புடன் - அன்புடனோ—எவரும் - எவர்களும—தெவபாடையின் - சீர்வாவாணபாணையால்—அறைவர்—பேதிக் கொள்ளுவார்கள்—எ-று. * தெரவதாப்பியம்வினையால்—கடகு—செய்துசெய்யுச்சொடியுசெய்யென்ச் - செய்வார்செய்யியசெயின்செய்ச்செயற்கென - அவ்வகையொன்பதும்வினையொருக்கொளி - இவ்விதியால்தெயுதனில் என்றதுசெயினென்னும்வாய்பாட்டு வினையெச்சம் (கருத்து) யாவரந்தேவபாணையிற் பேசுவார்கள் என்பதாம். (அ)

கழைசுகளிகளில்யானையினிற்றொலிகமஞ்சூல்வான மறையொலியினியப்பம்பும்வாரமுரசோகைதேவா முழவொலிதடத்தேர்ச்சிலிமுழக்கொலிபுடவிபோர்த்த வெழுதடவெலியுமெஞ்சுவெங்கணுமொலித்தவன்றே.

(இ-ள்) கழை - கரும்புகளை—சுகளி - முழிக்கின்ற—கனி - கனிப்புள்ள—கல் - கல்ல—யானை - யானைகளினது—பிளிறு - ஆரவாரமாகிய—ஒலி—சத்தமும்—தமம் - நிறைந்த—சூல் - கருப்பத்தையுடைய—வானம் - ஆகாயத்திற்குஞ்சரிக்கும்—மறை - மோத்தினது—ஒலி - சத்தமானது—அகிய - கெடும்படி—பம்பும்—கெருங்கிய—வார் - வாரிழக்கிய—முரசோகை - பேரிகைகளின்சத்தமும்—தேவர்முழவொலி - தேவதுரதுபிகளின்சத்தமும்—தடம் - பகுத்த—தேர்—தேரினுடைய—சிலி—உருளைகள்—முழக்கொலி - முழக்குகின்றசத்தமும்—புடவிபோர்த்த—பூமியைச்சுழந்த—எழுதடவெலியும் - எழுதடவினோசையும்—எஞ்ச - குறையும்படி—எங்கணும் - எவ்விடத்தும்—ஒலித்த—சத்தித்தன—எ-று. (கருத்து) யானைகள்சத்தமும், பேரிகைகள்சத்தமும், தேவதுரதுபிகள்சத்தமும், தேவர்கள்சத்தமும், கடவொலியமங்கவெங்குஞ்சத்தித்தன என்பதாம். (அ)

அகலிருசுவிசம்புபோர்த்தவனின்முகங்களைக்கீட்டம் பகலொளிகாப்பவெங்கும்பாரியுள்பாப்பும்ன்னர் நகைமணிமகுடகோடிநள்ளிருப்பிழம்பைநக்கி யிதலிலானியையோட்கொளவெயிலெழிக்குமாதோ.

(இ-ள்) அகல்—அகன்ற—இரு - பெரிய—விசம்பு - ஆகாயத்தை—போர்த்த—முடிய—அணி - அழகிய—மதிக்கவிதை - சந்திரவட்டக்குடைகளின்—கீட்டம் - கூட்டங்கள்—பகலொளி—சூரியப்பிரகாசம்—காப்ப—மறைய—எங்கும் - எவ்விடத்தும்—பாய - பரவிய—இருள் - இருளை—பாப்பும் - பாவச்செய்யும்—மன்னர் - அரசர்களது—நகை - ஒளிபொருந்திய—மணி—இரத்தினங்கள்பதித்த, மகுடகோடி அனேகமகுடங்கள்—நள்ளிருப்பிழம்பை - மிஞ்ந்தவிருப்பிழம்பை—நக்கி—உண்டு—இகலி - பதைத்து—வான் - ஆகாயத்திலிருக்கும்—இரவியோட - சூரியனுள்வெறும்படி—இளவெயில் - இளங்கதிர்—எழிக்கும் - வீசும்—எ-று. * தருக்கசங்கீதம்—அவற்றுள் ஓசைப்பண்பிற்காகாயம்மே, இவ்விதியால்ஆகாயமோசையுடையது (கருத்து) குடைகள்கூட்டமிருளைக்கொடுக்கும் மகுடகூட்டம்ஒளியைக்கொடுக்கும் என்பதாம். (அ)

வெங்கதிர்கெற்றிதோய்ந்து விளங்குபொற்கொடியினிட்ட மங்குலவானியுத்தெய்வமடந்தைபர்வடிவுகாட்ட கொங்குலத்தெரியுல்வேந்தர்கொற்ற வெண்கலிகையிட்டத் திங்களினமுதுகூட்டத்திருநகர்பொலித்ததன்றே.

(இ-ள்) வெங்கதிர் - சூரியனது—கெற்றிதோய்ந்து - கெற்றியிழம்பிழந்து—விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற—பொற்கொடியின்—பொன்னுற்செய்தகொடிகளின்—கீட்டம் - கூட்டங்கள்—மங்குல் - மீமைகங்களுலவும்—வானியுழம் - ஆகாயத்தினின்நிழலின்—தெய்வமடந்தையர் - தெய்வமாதர்களது—வடிவுகாட்ட—வடிவினைத்தெரிவிக்க—கொங்குலாசமிஞ்ந்த—அலர்ந்தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த—வேந்தர் - அரசர்கள்—கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய—வெண்கலிகை - வெள்ளியருடைய—கீட்டம் - கூட்டங்கள்—திங்களின் - சந்திரனது—அமுதுகூட்ட - அழகைத்தெரிவிக்க—திருநகர் - குண்டினபுரமானது—பொலிந்தது - பொலிவையடைந்தது—எ-று. (அன்று—அ-அசைகள்) (கருத்து) கொடிகள்கூட்டம்தேவ மாதர்கள்போலும்குடைகள்கூட்டமசக்தின்போலும் வடிவுகாட்டக்குண்டினபுரஞ்சிறப்பற்றது என்பதாம். (அ)

குருமணியிமைக்கும்பைம்பொற்குடைநிழல்வெயிலையோட்ட மருமலிநீயமென்புமாவைவாடாமையாணத் திருநகர்ச்செவ்விகைக்கியிமைப்பிலர்நிரிதலானு மரசரோடமரத்தம்மையநிலரிதாய்நன்றே.

(இ-ள்) குரு—நிறம்பொருந்திய—மணி—இரத்தினங்கள்—இமைக்கும்—பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன் - பரியப்பொன்னுற்செய்த—குடைநிழல்—குடைகளினுடையநிழல்கள்—வெயிலையோட்ட - வெயிலிழந்து

ரத்த—(அதனால்)மருமலி - வாசம்பொருந்திய—நதிப - நதியவாதிய—
மென்புமலை - மெல்லியபூமலைகள்—வாடாமையானும்—வாடாமையா
லும்—திருநகர் - குண்டினபுரத்தினது—செவ்விறோக்கி—அழகைப்பார்
த்து—இமைப்பிலர் - கண்களினமையாதவர்களாய்—திரிதலானும் - *திரி
கின்றபடியாலும்—அரசரோடு - அரசர்களுடனே—அமராத்மமை—தே
வர்களை—அறிவரிதாயது - பஞ்சத்தறிதலரிதாயது—எ-று (கருத்து) கு
டைகளினிழலால் மாலைகள்வாடாமையாலும்நகரத்தை இமையாதுபார்
த்தலாலும் அரசர்களைந் துத்தேவர்களைந் துமறியப்படாது என்பதாம்

மாங்குயிலினையதிஞ்சொல்வடுவதிர்பொருளும்வேற்கட்
பூங்கொடிவதுவைவேட்டுப்புவியினில்வேந்தொல்லார்
தேங்கமழ்தெரியல்வீமன் திருநகரிருத்தமன்னு
லாங்கவர்தேயம்யாவும்ருங்கிபொறைபுரித்தவன்நே.

(இ-ள்) மாங்குயிலினைய - மாங்குயில்சொல்லையிசைத்த—திஞ்சொ
ல் - திந்திந்திந்தசொல்லையும்—வடுவதிர்பொருளும் - மாவடுவின்மீளப்
பையொத்த—வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களையுமுடைய—பூங்கொ
டி - தமயந்தியின்து—வதுவைவேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி—புவியி
னில்வேந்தொல்லாம் - பூவுலகத்திலிருக்கும் அரசர்களெல்லாரும்—தே
ங்கமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற—தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த—வீமன்
- வீமராசனது—திருநகர் - குண்டினபுரத்தில்—இறுத்தமன்னுல் - வந்
துதங்கியபடியால்—அவர்தேயம்யாவும் - அவர்கள்தேசமெல்லாம்—
அருமபொறை - பொறுத்தற்கரியசுமையை—உயிர்த்த—நீங்கின—எ-று.
(கருத்து)குண்டினபுரமொன்றேசுமைபெற்றதுமற்றத்தேசங்கள்சுமை
யற்றன என்பதாம். (12)

இழைபரந்திமைக்குமல்குவின்கனிந்துவரவாயேழை
மழைமதர்நோக்கிம்கஞ்சிமறியுமானே நுமாதின்
விழைநருநகரிற்றாண்டவெருவிமீண்டேகுமாற்றார்
கழிபெருங்காதல்கூர்ந்துங்காற்றிறைவரவுதிந்தான்.

(இ-ள்)இழை - ஆபரணங்கள்—பாந்து - பாவி—துமைக்கும்—பிர
காசிக்கின்ற—அல்குல் - அல்குலையும்—இன் - இனி—கனி - (கொவ்
லைக்) கனிபோன்ற, துவர்வாயேழை—செவ்வாயைபுறமுடையதமயந்தி
யினது—மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர் - களிப்புள்ள—நோக்கி
ம்கஞ்சி - பார்வைக்குப்பயந்து—மறியும் - மட்டுங்குதின்ற—மானே நும—
ஆண்மானும்—மாதின்—அம்மங்கையினது—விழைதரும் - விரும்புவின்
ற—நகரிற்றாண்ட - குண்டினபுரத்திக்குச்செலுத்த—வெருவி - பயர்
து—மீண்டு—திருந்—எகுமற்றால் - பொதின்றபடியால்—கழிமிது -
நத—பெருங்காதல்கூர்ந்தும் - போசையையடைந்தும் - காற்றிறை
வரவுவானவன்—வரவு - வருதலை—தீர்த்தான் - நீங்கினான்—எ-று. (கரு
த்து) தமயந்திசுண்ணைக்கண்ணுகொண்டு மான்வாகனத்திரும்பிவிடுகொ
ன்னுலாபுதெய்வவாராதிருந்தான்.எ-ம். (13)

ஐயரிபரந்துமைதோயந்தம்பலைத்திலும்*வேற்கட்
டையலோர்பாதிமாய தன்மையாற்றனதுபைம்பொற்
செய்யுதாள்பெயர்ப்பவன்னுள்சீறடியெழாமையாலே
மையணிகண்டத்தோனு மன்றலுக்கெழுந்திலானே

(இ-ள்) ஐ-அழகிய—அரிபரந்து - செவ்வரிபரந்து—மைதோயந்
து - அஞ்சனமணிந்து—அம்பலைத்து - அம்புநீயலையுச்செய்து—
இகலும்—பொருகின்ற—வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய
தையல் - உமைமாதானவன்—ஐர்பாதிமாயதன்மையால்—வாம்பாத்தி
லிருத்திப்படியால்—தனது - தன்னை—பைம்பொன் - பசியபொ
ன்போன்ற—செய்யுதாள்—சிவந்தபாதங்களை—பெயர்ப்பதுக்க—அன்
னாள் - அவ்வொதேவியினது—சீறடி - சிறியபாதங்கள்—எழாமையா
லே - எழுதவில்லாமையால்—மையணி கண்டத்தோனும் - ஈசுரனும்
—மன்றலுக்கு—(தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு—எழுந்திலான் - புறப்
பட்டிலன்—எ-று. [தருக்கசங்கரகம்-ந.சு-கு-அறுகாம்பண்பி லுருவெ
னப்படுவது—விழிமாத்நிறை யாற்கவரப்படுங்குணம்—இவ்விதியால்சு
ணியல்பறிசு] (கருத்து)கன்னி லொருபங்காகிய உமையவள் பாதம் எ
ழாமையாலேசிவன் வராதிருந்தான் என்பதாம். (14)

உருவுகண்டிவப்பதன் நியோடரித்தடங்கணல்லார்
திருவினுக்குலத்தினுஞ்செய்கிலாரவமென்னு
மருவுதன்வடிவின்சூற்றமனக் கொளவாய்க்குமைப்பொற்
குணாகழிலிவக்குகொன்றாட் குபோனும்வந்திலானே

(இ-ள்) உருவுகண்டு - அழகுள்ளவடிவத்தைப்பார்த்து—உவம்ப
தன்றி - மகிழ்வதல்லாமல்—ஒடு - ஒடுகின்ற—அரி - செவ்வரிபரந்து—
தடம்—விசாலம்பொருந்திய—கண் - கண்களையுடைய—நல்லார் - மங்
கையர்கள்—திருவினும் - செவ்வத்திலுளும்—குலத்தினுளும் - உயர்ந்
தகுலத்தினுளும்—ஆர்வஞ்செய்கிலானொ—ஆசைசெய்யமாட்டார்க
ளென்னு—தன்வடிவின் - தன்னுடையதேகத்தில்—மருவு - பொருந்தி
ய—சூற்றம் - சூற்றத்தை—மனக்கொளா - மனதிலேகொண்டு—வய
ங்கும்—பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன்—பசும்பொன்றைச்செய்த—குணா
சத்தம்பொருந்திய—கழல் - வீரக்கழல்கள்—இலங்கு - விளங்குகின்ற
—நோன்—பெருமைதங்கிய—தாள்—பாதங்களையுடைய—குபோனும்—கு
போனும்—வந்திலான் - வந்திலன்—எ-று.(கருத்து)குபோன் குருடல்
கையால் அக்குற்றத்தால் வராதிருந்தான் என்பதாம். (15)

வினாகமழ்தருவினிழல் விண்ணவரிடத்துமார்வம்
புருகிலணளன்மேலன்புபூண்டனள்புலம்புகொண்ட
முருகவிழ்நறுமென்சுந்தன் முகிழ்முலைத்துவரவாய்ப்பேதை
நிருதகாவிழையாளென்ன நிருதிபும்பொந்திலானே

(இ-ள்) வினாகமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற—சுருனிழல் - ஐந்தருவி
னிழலிலிருக்கின்ற—விண்ணவரிடத்தும் - தேவர்களிடத்தும்—ஆர்வ

ம்புரிசிலன் - ஆனச்செய்கிலன் - நளன்மேன் - நளன்ரிடத்தில் - அன்பு
புண்டளன் - அன்புவைத்தவளாகி - புலம்புகொண்ட - இரங்குதலைக்
கொண்ட - முருகுவிழ் - தேனொழுதுவின் - நறு - நயிய - மென்கூர்
தல் - மெல்லியகுழலையும் - முதிழ்முலை - அரும்பையொத்தமுலையை யு
ழி - துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய - பேதை - தமயந்தியானவள்
- நிருதனை - இராகத்தனை - ஹழையாளென்ன - இச்சிக்கமாட்டா ளெ
ன்ன - நிருதிபும் - நிருதியென்பவனும் - போந்திலான் - வந்திலன் -
- எ - று (கருத்து) தேவர்கள் விரும்பாதவன் இராகத்தர்களைவிரும்பாளெ
ன்று நிருதிபும்வாநிருந்தான் என்பதாம். (10சு)

பொன்னகர்புரக்கும்மேலும் - பொங்கழற்கிறையுமுநீர்
மன்னனுந்தறுத்தேழ்வாய்முழையுமடமாடுவெக்கி
நன்னுதன்னனாக்கன்றிநுந்தொடைகுட்டாளென்ன
வன்னவனுருவுதாங்கி மணிகரம்மேயினுதே

(இ-ள்) பொன்னகர்புரக்குமேலும் - இத்திரனும் - பொங்கழற்கி
றையும் - அக்கிளிபகவானும் - முநீர்மன்னனும் - வருணனும் - தறுக
ட்டேழ்வாய்முழையும் - மடமும் - மடமாடுவெக்கி - இளமான்பார் வையை
யொத்த பார்வையைமுடைய - நன்னுதல் - தமயந்தியானவள் - நளனு
க்கள் - நளனுக்கல்லாமல் - நறுந்தொடை - நயியமலர் மாலையை - கு
ட்டாளென்ன - தரிக்கமாட்டாளென்று - அன்னவன் - அந்தன்னுடை
ய - உருவத்தாகி - (வருவையொத்த) வடிவத்தைக்கொண்டு - அணிநக
ர் - அழுவியகரத்தில் - மேயினர் - பொருந்தினார்கள் - எ - று, தறுகன் -
அந்தநானும் - பேழ்வாய் - பெரியவாய் - * தறுக்கசங்கிரகம் - உ - கு - அவ
ற்றுள் - பொருளெனப்படுவது தெரிவுமக்களென்பின் - - மன்னரைநன்
கால் வெளிபொழுதாசை - யான்மாவனமென் வொன்பது வகைத்தே
இவ்விதியால் அக்கினிநவபொருளிலொன்றும் (கருத்து) இத்திரன் - அக்கி
னி - வருணன் - யமன் - இவர்களுள்ளுருக்கொண்டு குண்டின புறத்திற்கு
வந்தார்கள் என்பதாம். (10எ)

கூற்றெனக்கொல்லும்மேலும்மேலும்மேலும்மேலும்மேலும்
பாற்றினாக்கொல்லும்மேலும்மேலும்மேலும்மேலும்மேலும்
மாற்றுகுஞ்சேற்றத்துப்பின் வரிசிலையுமுலரிட்ட
நாற்றிசைப்பரப்பும்போர்ப்பநாமவேனனும்வந்தான்

(இ-ள்) கூற்றென - யமனென்று சொல்லும்படியாக - கொல்லும் -
கொல்லெய்கின்ற - வேழம் - யானைகளும் - கொடியணி - கொடிகள்
ணிந்த - கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையையுடைய - தின் - வலிமை
பெற்ற - தேர் - தேர்களும் - பால் - பாலினுடைய - தினா - அலைகள்
போன்ற - கவரி - சாமவாகுகட்டிய - செற்றி - செற்றிவிளங்கிய - ப
ண்ணமை - கல்லையையெடுத்த - கவின் - கடிவாளம்பூண்ட - பாய்
தாவுகின்ற - மா - குதிகைகளும் - மாற்றும் - நீங்குதற்கரிய - சிறுந்
துப்பின் - கோவமிஞ்சு - வரிசில் - கொடியவில்லேவதிய - உழவரிட்ட

டம் - காலாங்கட்டமும் - (ஆகிய இன் னுவகைச்சேனைகளும்) நாற்
திசைப்பரப்பும் - நாலுதிசைகளின்பரப்பெல்லாம் - போர்ப்ப - முடி
கொண்டுவர - நாமம் - அச்சத்தைத்தருகின்ற - வெல் - வெற்றிபடைநா
ங்கிய - நளனும் - நளமகாராசனும் - வந்தான் - வந்தான் - எ - று, (கருத்
து) யானைகளும், தேர்களும், குதிகைகளும், காலாங்களும், குழந்தைய
நளமகாராசனும் வந்தான் என்பதாம். (10அ)

உலகொருமுள்நிலுள்ளமொளிமுடிமன்னரெல்லா
மிளகுபொற்குமிழ்வான்ருயெயிற்புறத்திலுத்தாராக
வலகிலவெஞ்சேனெழுமவரும்பெற்றதெழத்தோடும் [வே
லிலகிலில்லுமிழும்பெயம்பூண் விதர்ப்பர்கோ வென்திரகொண்டா

(இ-ள்) உலகொருமுள்நிலுள்ள - திரிசேனத்திலுமுள்ள - ஒளி
காந்தியையுடைய - முடிமன்னரெல்லாம் - மருட்டகையணிந்து அரசர்
கொல்லாரும் - இளகு - பிரகாசிக்கின்ற - பொற்குமிழ் - பொன் னொ
கியசிரம் - வான்ருய - ஆகாயமளவிய - எயிற்புறத்து - மதிப்புற
த்திலே - இறுத்தாராக - தங்கினராக - (அதுகேட்டு) அலகில் - அளவ
ற்ற - வெம் - வெவ்விய, சேனெழு - சேனைகளெழுந்தவர - அருமபெ
றல் - பெறுதற்கரிய - சுற்றத்தோடும் - தினாருடன் - விலகி - வீதி -
வில் - ஒளியை - உமிழும் - உமிழ்கின்ற - பெயம்பூண் - பசிய ஆபாணத்தை
யுடைய - விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசன் - எதிர்கொண்டான் - எதிர்
கொண்டான் - எ - று, (கருத்து) திரிசேனத் தாசர்களும் வந்திருக்கச்
சிறுத்தாரோடுவீமராசன் எதிர்கொண்டுபோலுள் - எ - று. (10க)

விரைசெறியவர்க்குமொளியின் வலவர்க்குமொளியின்
ருருகெழுமுழுவதெனத் தோங்குநடுநடுநடுநடுநடுநடு
தாமிரங்குமொளியெனவளையமுதலென கூறி
வரிசைபின்வாழ்வாமகோக்கிவான்சிறப்பியற்றினுதே

(இ-ள்) விரைசெறி - வாசமிஞ்சு - அலகுகளையால் - மலர்மாலையை
ணிந்த - விண்ணவர் - தேவர்கள் - விஞ்சைமன்னர் - விக்தியாதர்
வேந்தர் - உருகெழும் - வடிவுள்ள - உருகவேந்தர் - நாகவேந்தர் - ஐ
ங்கு - உயர்ந்த - நிருதித்தொலத்து - கடலாற் குழப்பப்பட்ட பூமியிலுள்ள
- அசினங்குமாரோடும் - இராசகுமாரோடும் - அளவளாய் - கலந்து
- முகமன்கூறி - உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி - வரிசையின் - கிரம
த்தினில் - வழாமை - தப்பாமல் - கோக்கி - ஆலோசித்து - வான் - மே
லாகிய - சிறப்பு - சிறப்பை - இயற்றினான் - செயதான் - எ - று, (கருத்
து) தேவர்கள் விக்தியாதர் நாகவேந்தர்தாசர் பூவுலகத்தாசர் இவர்க
ளுக்குவீமராசன் முறைப்படி சிறப்புச்செய்தான் என்பதாம். (10உ)

தோட்டவன்மாலையாற்றித் துறக்கமொழிமுச்செய்த
வீட்டகத்தோறும்பெயம்பொன் விளங்கிழைசெவ்வளையப்பத்
* திட்டியவுருவுநோக்கித் தேறல்கொப்பனித்துமாந்தும்
பாட்டனித்தாமலேந்தர் பகற்பொழுதாற்றினுதே

(இ-ள்.) தோடு - இதழ்களையுடைய - அலர் - மலராத் தொடுத்த - மலை-மலைகளை - நாற்றி-தொங்குக்கட்டி - துறக்கமோடு - தெய்வலோகத்துடனே - உறழ்-ஒக்கும்படி - செய்த - செய்யப்பெற்ற - வீட்டகந்தோறும் - வீடுகளினிடந்தோறும் - பைம்பொன் - பசிய பொன்னினால் - விளங்கிழை - தமயந்தியினது - செவ்வியாய்ப்ப - அழகுபொருந்த - திட்டிய - எழுதிய - உருவகோக்கி - பதுமைகளின் வடிவங்களைப் பார்த்து - தேவன் - தேனை - கொப்புளித்து - கொப்புளித்து - மாந்தும் - உண்ணுவதன் - பாட்டு - இசைகளைப் பாடுகின்ற - அலர் - வண்ணக் கொன்மொய்த்த - தாமலேந்தர் - மாலையையணிந்தவர்கள் - பகற்பொழுது - பகற்காலத்தில் - ஆற்றினார் - காமகோபைப் பொறுத்திருந்தார்கள் - எ-று - * தருக்கசங்கீரம - ஈ-ஈ - அதுவேவெண்மை கருமை பொன்மை செம்மை பசுமை பகைமை சித்திரமென்னும் பாகுபாட்டி - நெருங்குதலாக - நிலநீர் தீவினை பெறுமன்னே - இவ்விதியால்திட்டியவருவாயி - சித்திரப்பண்புகட் புலவியையழிக (கருத்து) சுவர்க்குத்திற்கொப்பாயி வீடுகளினிடந்தோறும் எழுதப்பட்டதமயந்தி திருவருவத்தை அரசர்கள் பார்த்துப் பகற்பொழுது போக்குகாமத்தைப்பொறுத்திருந்தார்கள் என்பதாம். (உக)

செய்யுள்களில் நேவர்தெண்டினைப் பரவைகுழந்த
மாயிருளுலங்காக்குமன்னவருகருத்த
காயழந்தகாமவெந்திக்கனற் றெமென்றஞ்சினுன்பேர்த
பாபிருளுலகம்போர்ப்பாபுலகாயவன்னகட் லுளாழந்தான்

(இ-ள்.) செய்யுள் - மிகவுழாய்ந்த - விகம்பில் - தெய்வலோகத்தினிருக்கும் - தேவர் - தேவர்களும் - தெண்டினைப் பரவைகுழந்த - தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாறுகுழப்பெற்ற - மாயிருளுலங்காக்கு - மகத்தாகியபெரியபூமியைப்புகுகின்ற - மன்னவர் - அரசர்களும் - உலகர் - நாகவேந்தர்களும் - உற்ற - (அலர் இவர்க) ளடைந்த - காய் - சுமுகின்ற - அழல்-வெப்பம்பொருந்திய - காமவெந்தி - காமாங்கினி - கனற்றுமென்று - தண்ணீர் கடுமென்று - அஞ்சினுன்போல் - பயந்தவன்போல் - பாய்-பாவி - இருள்-இருளானது - உலகம்போர்ப்ப - உலகத்தைமுடிக்கொள்ள - பகல்செய்வான் - சூரியனுனவன் - கடலுள் - மேற்றிகைக்கடலுள் - ஆழந்தான் - அழுந்தினான் - எ-று. (கருத்து) தேவர்களும் அரசர்களும் நாகவேந்தர்களும் அடைந்தகாமாங்கினி தண்ணீர் கடுமென்று சூரியன் அழ்தாமலானவாயினுள்ளன்பதாம். (உஉ)

விளக்கிமொவினினோர்மெய்யொளிபரத்தலானு
மரசிலங்குமார்பிலணியெயிலுமிழ்தலானு
முரகர்த்தசுடிகையுச்சி யொளிர்மணியிழைத்தலானும்
பரிதிமேற்கடலுளாழ்த்தும் பாயிருள்பரத்ததின்னே

(இ-ள்.) விளி - விரியப்பெற்ற - கதிர்-கிணங்களையுடைய - மொளவி-மகுடங்களைத்தரித்த - விண்ணோர் - தேவர்களின் - மெய்யொளி -

தேக்காந்திகள் - பரத்தாலனும் - பரவுதலானும் - அபகிளங்குமார்பில் - இராசகுமாரர்களமார்பிலிருக்கும் - அணி - ஆபரணங்கள் - வெயில் - ஒளியை - உமிழ்தலானும் - கொப்புளித்தலானும் - உலகர் - நாகவாசர்களுடைய - சுடிகையுச்சி - முடியின்மேல் - ஒளிர்-விளங்குகின்ற - மணி - இரத்தினங்கள் - இறைத்தலானும் - பிகாதித்தலானும் - பரிதி-சூரியனுனவன் - மேற்கடலுளாழ்த்தும் - மேற்கடலுளாழ்ந்தும் - பாய்-பாய்கின்ற - இருள்-இருளானது - பரத்ததின் - பரத்ததில் - எ-று. (கருத்து) தேவர்களரசர்களையும அரசர்களமார்பிறபரணங்களாலும் நாகவேந்தர்கள் கிரோரத்தினங்களாலும் சூரியன்மறைத்தும் இருள்தோற்றவில்லை - எ-ம். (உங)

மைவாங்கரியகந்தல் வாங்கிடந்தனையவுண்டி
பையாவல்குற்செவ்வாய்ப்பணிமொழிவதுவைவெட்டு
வெய்யசெங்கதிரினோடுமெவண்மதிபுறைதறன்னு
வெய்துமிக்ககாலந்தன்னியிவென்கோபகலென்கேனோ

(இ-ள்.) மை-அஞ்சனமானது - அவரம்-விருமடிகின்ற - கரியகந்தல்-கருமையுள்ளகந்தலையும் - வாங்கிடந்தனைய - வாங்கிடந்ததையொத்த - உண்கண் - மையுண்டகண்களையும் - பையாவல்குல்-அலப்படம்போன்றவல்குலையும் - செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் - பணிமொழிசூரிச்சிபொருந்தியசொல்லையுடைய - (தமயந்தியினது) வதுன்கிவெட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி - வெய்ய - வெவ்வி - செங்கதிரினோடு - சூரியனோடு - வெண்மதி-சந்திரன் - உறைதறன்னுல் - (அங்காத்தில்) நங்குகின்றபடியால் - எய்தும் - பொருந்திய - இக்காலத்தன்னி - இக்காலத்தை - இவென்கோ-இவென்று சொல்லுவேனோ - பகலென்கோ-பகலென்று சொல்லுவேனோ (இன்னதென்றுசொல்லேன்) - எ-று. * தருக்கசங்கீரம - உ-ஈ - இறப்பு முதல்வழங்கிற்கேதுக்காலும்-இவ்விதியால் காலநித்தியமானது (கருத்து) தமயந்திகவிபாணத்தைவிரும்பிவந்த சூரியனுஞ்சந்திரனும் அங்காத்தில்வாசம்பண்ணலால் இவென்று சொல்வேனோ பகலென்று சொல் வேனோ என்பதாம். (உச)

ததைமலர்த்தெரியல்வேந்தர் தளர்த்துமெய்பதைத்துவாடப்
புதையிருட்போர்வைமெய்யிற்பொலிவுறப்போர்த்து வெய்ய
கதழெறிச்செக்கர்பேழ்வாய் திறத்துவெண்கதிர்குலாய
மதிவகிமொயிதோன்றவந்ததுமாலைகூற்றம்.

(இ-ள்.) ததை-நெருங்கிய - மலர்த்த தெரியல்-மலர் மாலையையணிந்த - வேந்தர் - அரசர்கள் - தளர்த்து - தளர்ச்சியடைந்து - மெய்பதைத்து-தேகம்பதைத்து - வாட-வாடுமபடி - புதை-உலகத்தை மூடுகின்ற - இருட்போர்வை-இருளாகியபோர்வையை - மெய்யில் - தனதுடம்பில் - பொலவுற - விளக்கமிக - போர்த்து-போர்த்துக்கொண்

டு—வெய்ய—கொடிய—கதழ்—வேகத்தையுடைய—எரி—நெருப்பை
யொத்த—செக்கர்—மெல்லவானமாதிய—பெழுவாய்திறந்து—பெரியவா
யைத்திறந்து—வெண்கதிர்—வெள்ளியகிரணங்கள்—குலாய்—விளங்
கப்பெற்ற—மதி—சந்திரனாகிய—வகிர்—புளப்பையுடைய—எழிறு—கோ
லையப்பல்லானது—தோன்ற—தோன்றும்படி—மலை—மலைப்பொழு
தாகிய—கடற்றம்—இயமனானவன்—வந்தது—வந்தான்—எ-று. (கருந்
து)—அரசர்கள்வாடும்படி மலைக்காலமாகியஇயம் இனவன் இருட்போ
கவைபோர்த்துச் செவ்வானமாகியவாயைத்திறந்து சந்திரனாகிய வக்கி
ரதந்த்தோன்றும்படிவந்தான் என்பதாம். (2-ரு)

விநிகதிப்பாப்பிவான்மீதெழுமுழவித்திங்க
ளெரிமணிப்பூண்செய்தினைடொனெழுபுவிவேந்தர்மேலும்
வரிசிலைகுழையவாங்கிமண்டமர்தொடங்குமான்
குணாகடன்புரட்செழும்புங்குணிலெனச்சிறந்ததன்றே

(இ-ள்.) விநிகதிர்—விநிகதிபணங்களை—பாப்பி—பரவச்செய்து—
வான்மீது—ஆகாயத்தில்—எழு—எழுந்த—குழவித்திங்கன்—இளம்
பிறையானது—எரி—விளங்குகின்ற—மணி—இரத்தினங்கள் பதித்த—
பூண்செய்—ஆபரணங்களையணிந்த—தினடோள்—வலிமையுள்ளதோ
கையுடைய—எழுபுவிவேந்தர்மேலும்—எழுதிவிழுள்ள அரசர்மேலும்
—வரி—செடிய—சிலை—சில்லை—குழையவாங்கி—வளைவானதது—மண்
இ—நெருங்கிய—அமர்—போனா—தொடங்குமான்—ஆரம்பிக்கு மன்ம
தனது—குணா—ஒலிக்கின்ற—கடன்புரட்சம்—கடனாகியபேரிகையை
—எழிறும்—அடிக்கின்ற—குணிலென—குறுந்தடிபோல்—சிறந்தது—சு
றந்திருந்தது—எ-று. (கருந்து)வானிலுதயமான—இளம்பிறையானது
மண்மதனதுகடலாகியபுரட்சக்குறுந்தடிபோலிருந்தது என்பதாம். (2-ரு)

ஏர்குழியிருந்தங்கையிளமுலைப்போகமலேட்ட
நீர்மலிகடலந்தானெடுகிலவேந்தர்தம்மேல்
வாரிசிலைத்தடக்கைமரான்மண்டமர்புரியத்தான்கிங்
கூரிநுள்வேழக்கோட்டி. செழுந்ததுகுழவித்திங்கன்

(இ-ள்.) குழவித்திங்கன்—இளம்பிறையானது—ஏர்—அழகுமனா
ளவை—குழியிருந்த—ஒருக்குபடத்தக்கியிருக்கப்பெற்ற—நங்கை—சும
யத்தியினது—இளம்—இளமையாகிய—முலை—கணவனின்—போ
கம்—அணைதலை—லேட்ட—விரும்பிய—நீர்மலி—நீர்மிருந்த—கடல்—
கடலாகிய—அம்—அழகிய—தானை—ஆடைதையுடைய—நெடுநிலம்—
கெடியபூமிமீதுள்ள—வேந்தர்தம்மேல்—அரசர்களிது—வாரிசிலை—நீ
ண்டவிலையேற்றிய—தடக்கை—விசாலமாகியகையையுடைய—மார
ன்—மண்மதன்—மண்டமர்புரிய—நெருங்கியபுத்தத்தையிசெய்ய—தா
ன்மேல்—உடத்தப்பட்ட—கூரிநுள்—மிருந்தவிருளாகிய—வேழம்—யா
னைமீது—கோட்டின்—கொம்புபோல—எழுந்தது—உதித்தது—எ
ய். (கருந்து) இரம்பிதையானது தமதுதிறம விரும்பிய அரசர்கள்

மேல்மதன்போர்செய்ப்படத்தப்பட்ட இருளாகியானையின்கோட்டை—
ப்போர்வாமிருந்தது என்பதாம். (2-ரு)

கள்ளுயிர் தினவண்டார்சீருக்கமலம்வாய்ப்புகிறப்பச்செய்ய
வள்ளலங்கயத்துளம்பலலாத்தியகுழவித்திங்க
டெள்ளுசெங்கதிரோல்மலைத் தெரிவைவெம் முலைமீத்கோட்டு
வள்ளுகிருதியிற்றோன்றிப் பொலிவுறவயங்கிற்தன்றே.

(இ-ள்.) கள்—தேனை—உயிர்த்து—தந்து—இளம்—கட்டமராகிய
—வண்டுவண்டிகள்—ஆர்க்கும்—ஒலிக்கின்ற—கமலம்—தாமரைம
லர்கள்—வாய்ப்புகிறப்பச்செய்ய—செய்ய—செய்த—அள்ளல்—குறை
ச்சேற்றையுடைய—அம்—அழகிய—கயத்துள்—தடாகத்துள்—அம்
பல்—அல்லிகளை—அலாத்திய—மலாச்செய்த—குழவித்திங்கன் இள
ம்பிறையானது—தெள்ளு—தெளிந்த—செங்கதிரோல்—நிலந்தர்திறை
யுடையகுரியமுனவன்—மலை—மலைப்பொழுதாகிய—தெரிவை—மா
கையினுடைய—வெம்முலையில்—விருப்பத்தைச்செய்யும் கொங்கைக
ளில்—கோட்டெம்மன்னரிப்—வள்ளுகரிய—உகிர்க்குறியின்—நகக்குற
ியைப்போல—தோன்றி—உண்டாய்—பொலிவுற—அழகுபொருந்த—
வயங்கிற்று—விளங்கிற்று—எ-று. (கருந்து)தாமரைமலர்கள் குவிய
அல்லிமலர்க்காமலாச்செய்த இளம்பிறையானது குரியமுனவன் மா
லைக்காலமாகிய மங்கையின் கொங்கைகளில் அழகுதியரசக் குறிபோ
லிருந்தது என்பதாம். (2-ரு)

சேட்டிளம்பரிதிமார்பினளன்குத்தெரியலெளச்
குட்டிவடெரிவையென்னத் துலங்குகூட்டிசைமாதன்பிற்
காட்டியநிகுத்தக்கையிற்குநிலவுமிழுந்தன்னென்ன
கோட்டிளங்குழவித்திங்கன்சூடபுலத்தெழுந்ததன்றே.

(இ-ள்.) சேட்டிளம்—மிருத்தவிளமையையுடைய—பரிதி—சூரி
யன்போன்ற—மார்பின்—மார்பினிடத்தில்—நளனுக்கு—நளன்காராச
னுக்கு—நாளை—நாளைப்பொழுதில்—தெரிவை—தமயந்தியானவன்—தெ
ரியல்குட்டிவென்ன—மாலையைத்தரிப்பாளென்று—துலங்கு—விளங்
குகின்ற—கூட்டிசைமாத—கிழக்குத்திங்கையிமங்கையானவன்—அன்
பின்—அன்பினுலே—கூட்டியகாட்டப்பட்ட—கிருத்தக்கையில்—அ
பின்பக்கைபோல்—கதிர்—இரணங்கொகிய—நிலவுமிழும்—தளியைக்
கொப்புகிணின்ற—தன்னென்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—கோதி—வ
ரைந்த—இளங்குழவித்திங்கன்—மிருத்த விளமைபொருந்திய பிறையா
னது—சூடபுலத்து—மேற்குத்திசையில்—எழுந்தது—உதயமாயிற்று
—எ-று. (சுவீரசோழியம்—எழுந்ததிகாரம்—நான்கொழிந்தெழுந்த
தாழியின்பின்புறவல்லருமேல். ஏன்றன்காரமதாமபதினைத் தோடெண்
ணிபண்டாய்த். தோன்றுமுடற்பின் மகாமவரிசிரண்டு பொருக்கா
ல். ஆன்றவைந்தாழுடலாழுன்பிலொற்றுக்கழிவுமுண்டே இவ்விதிரா
ல்வழகாரமும்மகாரமுட்காமாயின். (கருந்து) நளனுக்குகாரமாத்கன்

ம் தமயந்திரமலை குட்டுவொன்றென்று கீழ்த்திசைமாதானவன் காட்டப் பட்ட அபிநயத்தைப்போல இளம்பிறைமேற்குத் திசையில் உதித்தது என்பதாம்.

(28)

கூடன்பயில் குழவித்திங்கள் கொள்ளைவண்டிருந்து பாடக் கான்பயின்மலம் பெந்துங்கள் னலஞ்சிலக்கைவேட னூன்பயில் குருதிவேடகம் னுண்ணுதன் மடவாருள்ள மீன்கவர் தூண்டிலென்ன விசம்பிடைவிளங்கிற்றன்றே

(இ-ள்) கூடன்பயில் வளைவுபொருந்திய — குழவித்திங்கள் இளம்பிறையானது — கொள்ளை-மிகுதியாக — வண்டிருந்து - வண்டுகளிருந்து — பாட-பாடலைச் செய்ய — கான்பயில் - வாசம்பொருந்திய — மலம் பென்றும் - மலர்க்கணைகளையேந்திய — தன்னலஞ்சிலக்கைவேட — மன்மதனது — ஊன்பயில் - தசைபொருந்திய — குருதி - உதிர்ந்தோயந்த — வேடகன் — வேட்போன்ற கண்களையும் — ஒண்ணுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுமுடைய — மடவார்-மாதாது — உள்ளம் - மனமாகிய — மீன் - மீனை — கவர்-இடிகப்பதற்குப்போயப்பட்ட — தூண்டிலென்ன — தூண்டிலைப்போல — விசம்பிடை - ஆகாயத்தினிடத்து — விளங்கிற்று - பிரகாசித்தது — எ-று. (கருத்து) இளம்பிறை உதயமானது மன்மதன்-மாதர்கள் மனமாகிய மீன்க்கிரகங்கப்போடப்பட்ட — தூண்டிலைப்போலிருந்து என்பதாம்.

(29)

நீனிதத்தங்கண்வான * நீழ்கடற்பரப்பிற்றாய

வானிலாக்கதிர்கள் விசியின்வயின் விளங்குகின்ற

மீனெ னுங்கதிர்கொண்முத்த வெண்மணி புயிர்த்துத்தோன்றுங்

கூடமுதுநிப்பியென்ன வெழுந்தது குழவித்திங்கள்

(இ-ள்) குழவித்திங்கள் இளம்பிறையானது — நீனிதத்து — நீலநிறம்பொருந்திய — அங்கண் - அழகிய இடத்தைபுடைய — வானம் - ஆகாயமாகிய — நீள்-நீண்ட — கடற்பரப்பில் - கடவினது பாப்பிலே — தாய-பரிசுத்தமாகிய — வால்-வெள்ளிய — நிலாக்கதிர்கள் - பிரகாசத்தையுடைய திரணங்களை — விதி-எதிந்து — வயின்வயின் - இடங்கள்தோறும் விளங்குகின்ற - பிரகாசிக்கின்ற — மீனென் னும் - மீனென்கிற - கதிர்கொள் - திரணங்களைக்கொண்ட — முத்தவெண்மணி - வெள்ளிய முத்தங்களை, உயிர்த்து. ஈன்றுதோன்றுங் - விங்குமுகூடமுதுநிப்பியென்ன - வளைந்த முதுகையுடைய இப்பிரைப்போல — எழுந்தது - எழுந்தது — எ-று. * தருக்கசங்கிரகம் - 32-ரு - அளத்தல்வழக்கின காரணவளவது - ஸுண்ணைமபெருமைநெடில் குறியிலன் னும், பாகுபாட்டினால் வகைத்தாகும் - இவ்விதியால் - நீளமானவை வலியலொன்றும் (கருத்து) நட்சத்திரங்களோடு உதயமான இளம்பிறையானது முக்துங்களை யின்ற இப்பகளைப்போலிருந்து என்பதாம்.

(30)

ஒங்குயர்விசம்புபூந்த வுடுப்புக்காழகத்தாய

வாங்குவிற்றுடர்கைமாரன் மலர்நலையல்கிற னுண்டு

துங்கிருட்களில் யானை தூந்திடத்தோர் டிபோலத்

திங்கதிர்க்குழவித்திங்கள்சேணிடைத் திகழ்ந்ததன்றே

(இ-ள்) திங்கதிர்-தித்திப்புப்பொருந்திய திரணங்களைபுடைய — குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது — வாங்கு-விளக்கப்பட்ட — வில் - கருப்புவில்லெந்திய — தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய — — மாரன் - மன்மதனுனவன் — மலர்நலையல்கில் - பரங்கு இடத்தைபுடைய வுலகத்தில் — துண்டும் - செலுத்துகின்ற — ஒங்குயர் - மிகவுழுயர்ந்த — விசம்பு - ஆகாயத்தில் — பூத்த - உண்டாகிய — உடு - தாரகைகளாகிய — புக்காழகத்தாய - புள்ளிபெற்ற முகத்தைபுடையதாகிய — தாங்கு - தங்கிய — இருள் - இருளாகிய — களிநலயானை - களிப்பையுடைய நல்லயானையை — தூந்திடம் - ஓட்டம் — தோட்டிபோல - அங்குசம்போல் — சேணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து — திகழ்ந்தது - பிரகாசித்தது — எ-று. (கருத்து) இளம்பிறைத்தோற்றமான துமன்மதன்செலுத்தும் இருளாகிய யானையையோட்டி அங்குசம்போலிருந்தது என்பதாம். (31)

பிள்ளைமாமதியங்கான்றநிலவழற்பிழம்புபுற்ற

வுள்ளநெக்குருகிமாழார் துலம்பொருவைத்திண்டோ

ள்ளிலைவடிவேலேர் துமாசினங்குமார்புண்ட

தள்ளருங்காதலெம்மாற்சாற்றலார்க்கைமைத்தன்றே,

(இ-ள்) பிள்ளைமாமதியம் - இளம்பிறையானது — கான்ற - விசிய — நிலவு-சந்திரிகையாகிய — அழற்பிழம்பு - அக்கினித்திரட்சியானது — பற்ற-பிழக்க — (அதனால்) உள்ளம் - மனமானது — நெக்குருகி - மிகவுமுருகி — மாழாந்து - மயங்கி — உலம்பொரு - தாள்கல்லையொத்த — எவரத்திண்டோள் - வச்சிடம்போன்ற திண்ணியதோளையுடைய — துள்ளிலை - தசையையுள்ளிக்கொள்ளுவின்ற இலையையுடைய — வடிவேலேர் து — வடித்தலைவேலேர் துசின்ற — அசினங்குமார் - இராசகுமாரர்கள் — பூண்ட - அடைந்த — தள்ளருங்காதல் - தள்ளுகற்கரிய ஆசையை — எம்மால் - எம்மால் — சாற்றலாம் - சொல்லலாமாகிய — தகைமைத்தன்று - தகைமையையுடையதன்று — எ-று (கருத்து) இளம்பிறைக்கணினால் அரசர்கள் மனமுருகியடைந்தகாதலை எம்மாதசொல்லக்கூடுமோஎன்ற புராணிகள் என்பதாம். (32)

ஏற்றுரிபூரச்சுதுஞ்சாவிதர்ப்பர்கோணினிதினின்ற

கோற்றொடிவதுவைவேட்டுக்கூரிருட்கங்கும்போதிற்

முற்றிளம்பூகவேவித்தண்பணைநீடதங்காத்து

மாற்றல்சான னுக்கும்வருந்துயருகைக்கலுற்றும்.

(இ-ள்) ஏற்றுரி - இடபத்தின்றோலாற்செய்த — முரசம் - பேரிகையானது — துஞ்சர் - உறங்காதவாயிலையுடைய — விதர்ப்பர்கோன் - வீமன் — இனிதினின்ற - இனிமையினுற்பெற்ற — கோற்றொடி - கமயந்திரியனது — வதுவைவேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி — கூரிருள் - மிகுத்திரு

உருகு

சுயம்வரப்படலம்.

கோபுண்டய—கங்குற்பொதியில்—இராப்பொழுதில்—தாது—குலைக்கோடி—
டைய—இளம்புகளேகே—இளமைபொருந்தியகழகவேல்குழந்த—ந
ண்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—பீணை—வயல்கலைபுடைய—நீடதககாக்கும்—
நீடததேசத்தைப்பார்க்கின்ற—அத்தல்ராஸ்—பொதுமைமிக்க—நளனுந்
ரு—நளமகாராசனுக்கு—உற்ற—பொருத்திய—அருந்தயர்—பொருத்த
த்கரியதுயன்—உரைக்கலுற்றும்—சொல்லத்தொடங்கினேம்—எ—று
(கருத்து) தமயந்தியின்—விவாகத்தைவிருப்பு—நளனுக்குப்பொருத்திய
அன்பத்தைச்சொல்லத்தொடங்கினேம் என்பதாம். (உரு)

கவிச்சிருத்தம்.

பனிமைக்கடலிற்படுமர்மிர்தேர
டினித்திறநீவோடுமெழுந்தனையென்
மன்னுற்றவன்வாணுதலபோலுதியாந்
கனலத்தகுமோகலைவெண்மதியே.

(இ-ள்)கலை-கலையையுண்டய—வெண்மதியே - வெண்ணியசந் திர
ணை—பனி- குளிர்ச்சிபொருந்திய—மெ-கரிய—கடலிற்படும் - கடலிற
றேன்றிய—ஆர் - நிறைந்த—அமிர்தோடு - அமிர்தத்தான்—இனிநி
ல்—இனிமையுண்டய—திருவிவோடு—இலக்குமியுடன்—புழுந்தனை—தோ
ன்றினும்—என்மன்னுற்றவன் - என்மனத்திலிருப்பவனாகிய தமயந்தி
யினது—வாள் - ஒளிபொருந்திய—அதல்போலுதியால்—நெற்றிபோலி
ருக்கின்றபு—கனலத்தகுமோ - (நீ) என்னைச்சுடத்தகுமா—எ—று (க
ருத்து.) நளன்கலைகையுண்டயசந்திரணை அமிர்தத்தினுடும்—இலக்குமி
யோடுமெழுந்தாய் தமயந்திநெற்றியைப்போலிருக்கின்றாய் என்பதைக்
கடத்தகுமாஎன்றான் என்பதாம். (உரு)

கொந்தார்குவளைக்குளிர்மென்மலரிற்
பைந்தாதுஅதைந்துபடிந்துநூற்று
சந்தாதியியுந்நவழந்துவரு
மந்தாநிலமெயுமிவ்வளவுதியோ.

(இ-ள்)கொந்தார்—நிளாசநிறையப்பெற்ற—குவளை - உற்பலத்தி
னது—குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மென்மலரில் - மெல்லியமலர்ச
ரவிநுக்கும்—பைந்தாது - பசியமகரந்தங்கனில்—அதைந்து - நெருங்கி
—படிந்து - முழுதி—நறும்—நதிய—சந்தாடவியுடுசந்தனக்காட்டினிடத்
தில்—நவழந்துவரும் - நவழந்துவருகின்ற—மந்தாநிலமே - இளந்தெ
னையே—(நீ)உயிர் - வன்னுயிரை—வெளவுதியோ - அபகரிக்கின்ற
னையோ—எ—று, (கருத்து) நளன்தென்றதொற்றே என்னுயிரைக்கிடி
க்கின்றயோஎன்றான் என்பதாம். (உரு)

அபிஸ்வரானுரத்தடல்வேள்பொரலாத்
செயலேதுமிலாதுஇனருத்தயர்வே
னுயிர்போலவளின்சொலுணர்த்திவிரித்
ருயிலேயெனநாருடிகொல்லுதியோ.

(இ-ள்) அடல்—கொலைசெய்கின்ற—வேள்—மன்மதனுனவன்—அ
யில் - கூர்மைபொருத்திய—வாளி - அம்புகளை—தூர்த்து - செலுத்தி—
பொரலால்—பொருதலால்—செயலேதுமிலாது—இருசெய்கையுமில்லா
மன்—தினகத்து—மயங்கி—அயர்வேன் - வருந்துவேனெனியனது—உ
யிர்போல்பவன் - உயிரையொப்பவனாகியதமயந்தியினது—இன்சொ
ல்—இனியமொழியை—உணர்த்தி - அறிவித்து—விரிக்குமிலே - இசை
பையுண்டயருயிலே—எனது—என்னுண்டய—ஆர் - நிறைந்த—உயிர்—
உயிரை—கொல்லுதியோ - கொல்லுவின்றனையோ—எ—று. * நருக்கச
க்காகம்—ந—சு—உயிர்தானுடனொரும கொல்லுமொரும - இவ்விதியால்
ல்லாவுயிரினும்கொலிந்திறத்தது (கருத்து) நளன்குயிலே என்னுயி
ராகக்கொலின்றுயோ என்றான்—எ—ம். (உரு)

விண்ணோர்விடுகாதுவிளம்புதலாத்
பெண்ணாமிர்தேபிழைசெய்தனவே
வெண்ணுதுதுமிநீரசாலமெனத்
கண்ணாடுபுருத்துகர்த்தனையே.

(இ-ள்)விண்ணோர்—தேவர்களால்—விடு—விடுக்கப்பட்ட—தாது
தாதினை—விளம்புதலால்—சொல்லுதலால்—பெண்ணாமிர்தே - தமயத்
தியை—பிழைசெய்தனவே - ருத்தஞ்செய்தேனவே—என்னது - நி
னைக்கப்பட்டாத. (அனைத்தும்)—உறும் - பொருந்துகின்ற—இந்திரசா
லமென—இந்திரசாலவித்தைபோல—கண்ணாடு - என்னைக்கண்டதில்
—புருத்து—அலழந்து—கர்த்தனை—ஒளித்தாய்—எ—று. (கருத்து) நளன்த
மயந்தியை உருவெளித்தோற்றமாகக்கண்டு தன்னைக்கண்ட இந்திரசா
லமாகஒளித்துக்கொண்டாய் என்றான்—எ—ம். (உரு)

துஞ்சாதயர்வே—மெய்சேர்தாதுவெந்
நஞ்சார்விழிவேவெழிநன்னுதலாம்
பஞ்சேரடியாயிழைபாலுறையு
நெஞ்சேயெனைகீயுசினைத்தலையே.

(இ-ள்)துஞ்சாது—உறங்காமல்—அயர்வோடு—அன்பத்தோடு—உ
யிர் - ஆவியானது—சேர்தா - தளர்ச்சியடைய—வெம் - வெப்பம்பொ
ருந்திய—நஞ்சார் - விடநிறைந்த—விழிவேல் - கண்ணுதியவேலை—எ
ழி - எழிகின்ற—நன்னுதலாம் - நல்லபுருவத்தைபுண்டயவளாகிய—ப
ஞ்ச—செம்பஞ்சுக்குமும்பணர்ந்த—ஏ - அழகிய—அடி—பாதங்கையுண்ட
ய—அயிழைபால்—தமயந்தியிடத்து—உறையும் - நஞ்சுதின்ற—நெஞ
சோ - என்மனமே—எனை—என்னை—நீயும்—நீயும்—நிலைநிலை—நினைந்தா
யிலலை—எ—று. (கருத்து) தமயந்தியினிடத்துநஞ்சுதின்ற என்மன
மேகியும் என்னைநிலைக்கவிலலை என்றான் என்பதாம். (உரு)

என்றார்வமொழின்னபுலம்பிமணிக்
குன்றாபுயன்மெய்த்துயர்கூர்தானும்

பொன்றாழ்பிதிர்சிந்தியபொம்மன்முலைப்
பின்றாழ்குழுவற்றதுபெசிவாம்.

(இ-ள்) என்று-இப்படியென்று—ஆர்வமொடு—ஆசையொடு—
இன்ன-இத்தன்மையவாக—புலம்பி-இப்படி—மணி—அழகிய—குள்
றார்புயன்-நளமகாராசன்—மெய்—உண்மையாகிய—தூய்கூர்ந்தாலும்—
அதிகதுன்பங்கொண்டவளவில்—பொன்—பொன்னானது—தாழ்-தா
ழும்படி—பிதிர்-தேமல்—சிந்திய—சிதறி—பொம்மல்—பொலிவுபெற்
ற—முலை—முலைகளையும்—பின்—பிம்பக்கத்தில்—தாழ்—தாழ்நின்ற
—குழல்—கூந்தலையுமுடையதமயந்தி—உற்றது—அடைந்ததூயாத்
தை—பெசிவொம்-சொல்லுவாம்-எ-று* (கருத்து) இவ்வாறுள்ளபுலம்
பித்துன்பப்படுமளவில் தமயந்திதுன்பத்தைச் சொல்லுவாம் என்றார்
புராணிகர் என்பதாம்.

(சுடு)

கணைவேணிகர்காமருகார்புயத்

தணையர்மலென்மார்பகலங்கவரா

விணைமால்வனையென்னவளர்ந்தவிராற்

பணைமாழ்கைகள் பயனென்னைகொலாம்

(இ-ள்) கணை—மலர்க்கணைகளையுடைய—வேணிகர்—மன்மதனை
யொத்த—காமர்—அழகிய—காண்புயத்து—நளமகாராசனுடையதோ
ள்களில்—அணையாமல்—அழுந்தாமல்—என்—என்னுடைய—மார்ப
கலம்—பார்பிடைமெல்லாம்—கவரா—கவர்த்துகொண்டு—இணை—இர
ண்டாகிய—மால்—பெரிய—வனையென்ன—பர்வதங்கொள்ளுதொல்
லும்படி—வளர்ந்தவிர—வளர்வுற்றீர்கள்—பணை—பருத்த—மா—மகத்தா
தாகிய—முலைகள்—ஸ்தனங்களே—பயன்—(உமக்கும்) பயன்—எ
ன்னை—யாது—எ-று. (கருத்து) என்கனதனங்களேளன்புயங்கனைய
ணையாவிட்டாலுங்களுக்குப்பயனென்ன என்றான்-எ-ம்.

(சுக)

முனம்வானவந்துதுமொழிந்திருநாட்

புனைதாரவன்மார்பிடைபுல்லியுநீ

கிணையாதுவிடுத்தனைநின்றருகு

* மனனேயினியென்கொல்வருந்துவதே.

(இ-ள்) முனம்—முன்னே—வானவந்தேவர்களுடைய—தூது—தூ
தை—மொழிந்திருநாட்—சொல்லியநாளில்—புனைதாரவன்-நளமகாராச
னுடைய—மார்பிடை—மார்பிடைத்திலே—புல்லியும்—தழுவிடும்—
நீகிணையாது—நீ எவ்வளவுவுகிந்தியாமல்—விடுத்தனை—அவனைவிட்டு
—நின்று—நினைத்துநின்று—உருகும்—கொகின்ற—மனனே—நெஞ்ச
மே—இனியென்கொல்—இப்போதுஎன்னகாணமாக—வருந்துவது—
வருத்தமடைவது—எ-று. * அகத்தியம்—நெஞ்சமுன்னிலையாய் நிறுத்
திக்கூறுதல்—சஞ்சலமிஞ்ஞந்தன்மையானே—இவ்விதியாலறிக் (கருத்து)
தமயந்திதன்மனைதைக்குறித்துவன் வருத்தமடைகிறு யென்றான்என்
பதாம்.

(சுஉ)

நண்ணுந்தொழுவேனளன்மார்பகலங்
தண்ணாணையிற்றழுவங்கனவி
லெண்ணுதுவிழித்துவித்திடுமென்
கண்ணையிஃகென்கொல்குழுவதுவே.

(இ-ள்) நண்ணுர்-பகைவர்—தொழு-துதிக்கின்ற—வேல்—வேலை
யெந்திய—நளன்-நளமகாராசனுடைய—மார்பகலம்-மார்பினை—
தண்ணுர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—அணையில்—மெத்தையில்—தழுவு
ம்-தழுவுகின்ற—தனவில்—சொப்பனத்தில்—எண்ணுது-ஆலோசி
யாமல்—விழித்து-விழித்துக்கொண்டு—விடுத்திடும்—விட்டுவிடுகின்
ற—என்கணனே-என்கண்களே—இஃகென்கொல்-இதுஎன்னகா
ணமாக—குழுவது—கலங்குவது—எ-று. (கருத்து) என்கண்களே
நான்சொப்பனத்தில் நனைக்கடும்போது நீங்கள்விழித்தழுவ தென்
ன என்றான் என்பதாம்.

(சுங்)

துதைநாண்மலர்வாளி துரந்துதூர்
தெதிர்வேளுயிர்கொல்லுதலெண்ணிலைநீள்
கதிர்வாணிலவ்வாரழல்கான்மெழுவெண்
மதியேயெனைநீயும்வருத்துதியோ.

(இ-ள்) துதை-நெருங்கிய—நாண்மலர்—புதிதமலராகிய—வாளி-
பாணங்களை—துரந்துதுரந்து—விடுத்துவிடுத்து—எதிர்—எதிர்க்கின்
ற—வேள்-மன்மதனுனவன்—உயிர்கொல்லுதல்—உயிலாக்கொல்லு
தலை—எண்ணிலை-நீனைத்தாயில்லை—நீள்—நீண்ட—கதிர்-கிரணங்க
ளினுடைய—வரள்-ஒளியிய—நிலவு-பிரகாசமாகிய—ஆரழல்—மிகுந்த
நீயை—கான்று—விக்கொண்டு—எழு-தோன்றுகின்ற—வெண்மதி
யே-வெள்ளியசந்திரனே—எனை-என்னை—நீயும்-நீயும்—வருத்துதி
யோ-வருத்துகின்றனையோ-எ-று* (கருத்து) சந்திரனே மன்மதன்பா
ணத்தாலென்னைக்கொல்லுதலை நீனைக்கவில்லைநீயும் வருத்துகின்றாய்
என்றான் என்பதாம்.

(சுச)

வேளாண்மைசெலுத்தல்விலக்கிலையாய்
வாளாவுமைகின்றதுமன்னமோ
தோளாண்மையின்மன்னர்கொழுஞ்சுடர்வேத்
களாயெனதாருயிர்காவலனே.

(இ-ள்) தோளாண்மையின்-புயவலிமையினால்—மன்னர் தொழு
ம்-அரசர்களால்நனங்கப்பட்ட—சுடர்வேற்காளாய்—ஒளிபொருந்திய
வேலைத்தரித்தகாளையையொத்தவனே—எனது—என்னுடைய—ஆ
ர்-நிறைந்த—உயிர்-உயிருக்குகாவலனே—அரசனாகிய—நளமகாராசனே
—வேள்-மன்மதனுனவன்—ஆண்மைசெலுத்தல்—(உணைவிழந்
த-வெண்ணிடத்துப்) பராக்கிரமஞ்செலுத்துவதை—விலக்கிலையா

ய-ஒழிக்காதவனாய்—வாளரவுறைகின்றது—சும்மாவிருக்கின்றது—மா
ன்னறமோ—அரசாதுதருமமோ—எ-று. (கருத்து) நளமகாராசனேமன்
மதன்பாணஞ்செவத்துதலைவிடைக்காதிருக்கின்றது இராச தருமமோ
யென்றான்—என்பதாம் (சரு)

இடரோதவிராதிவோவிடியர்
தடல்வேலவர்தாவருளோபுரியார்
குடவால்வளையேகுருகேதிரையே
கடலேகழியேயிதுவோகடனே.

(இ-ள்) குடவால்வளையே—குடம்போன்றவெள்ளியசங்கே—குரு
கே—நானாயே—திரையே—அலையே—கடலே—சமுத்திரமே—கழியே—
கழிநிலமே—இடரோ—துன்பமோ—தவிராது—நீங்காது—இரவோ—
இராத்நிரியோ—விடியாது—விடியமாட்டாது—அடல்—கொலைசெய்கி
ன்ற—வேலவர்தாம்—வேற்படையையுடையநளமகாராசர்—அருளோ
புரியார்—கருணையையார் (ஆதலால்)—இதுவோ—இப்படிவருந்து வ
தோ—கடல்—என்கடல்—எ-று. ஓ—இரக்கப்பொருளிலும்—ஏ—எண்
னிலும்வந்தன (கருத்து) தமயந்திகழிக்காப்புலம்பல்என்பதாம். ()

கழலாவையுங்கல்வாமதியு
முழலாமனனும்பெறுவாருளதோ
மழவேறனையான்மருவாவிகத்
தழலாவருகுத்தமியேவிரியே.

(இ-ள்) மழவேறனையான்—இளவேற்றையொத்தநளமசா ராசன்
—மருவா—பொருத்தப்பெறுத—விரகத்தழலால்—விரகாக்கினியால்—
உருகும்—கனாகின்ற—தமியேன்—தமியேனாகியநான்—இனி—இனி—க
ழலாவையும்—கழலாதவனையுடையதனையும்—கனலாமதியும்—கடாதசந்
திரையும்—உழலாமனனும்—கவலைப்படாதமனத்தினையும்—பெறுநா
ள்—பெற்றுக்கொள்ளுநான்—உளதோ—உண்டாகுமோ—எ-று. (கருத்
து) நான்கழலாதவனையுடைய கடாதசந்திரனையும் கவலைப்படாத
நெஞ்சையும்பெறுவாருண்டோஎன்றான்—எ-ம். (சுஎ)

அள்ளிக்கொளலாமிருளுட்டார்வேள்
கள்ளத்தெனதாருயிரோகவர்வான்
விள்ளற்கரிதாம்விரகத்தமியே
ஹள்ளத்துறைவாயுணர்நிறில்லையோ.

(இ-ள்) விள்ளற்கரிதாம்—சொல்லுதற்கரிதாகிய—விரகம்—விரகத்
தையுடைய—தமியேன்—தமியேனாகியஎன்னுடைய—உள்ளத்துறை
வாய்—மனத்திலிருக்கின்றநளனே—(நீ) அள்ளிக்கொளலாம்—(கையால்)
அள்ளிக்கொளலாம்படியிருந்த—இருளும்—இருளினிடத்தில்—அட
ர்வேள்—அடர்வின்மன்மதனுவன்—கள்ளத்து—காவினால்—என்

து—என்னுடைய—ஆர்—நிறைந்த—உயிர்—ஆவியை—கவர்வான்—அப
கரிப்பான்—உணர்கிறதிலையோ—(அக்களவினை) யறிகின்றபுலியிலையோ
—எ-று. (கருத்து) என்னுள்ளத்திருக்கின்றநளனே மன்மதன் என்னு
யினா அபகரிப்பான்நீயறியாயோஎன்றான்என்பதாம். (சுஅ)

எழுசீர்க்கழிவெடிவடியாசிரியவருத்தம்.

என்றுவெந்துயருத்திருகணீர்வாரவிள முலைத்துணைபசப்பூர், மி
ன்றிகழ்மருங்கும்செய்யவாய்ப்பேதைமெவிவொடுவருந்துமெல்லையினி
ன், மன்றவங்கமலமுறைகமுறுக்கவிழ்த்துவரிச்சிறைத் தும்பி பாட்டய
ரத், துன்றிருப்பருகும்விரிகதிர்வாட்டிச் சுடரவன்குணபுலத் * தெழு
ந்தான்.

(இ-ள்) என்று—இப்படியென்று—வெந்துயருந்து—வெவ்வியதுன்
பத்தையடைந்து—இருகணீர்வார—இரண்டுகண்களினின்றும்—நீரோ
முக—இளமுலைத்துணை—இளமைபொருந்தியஇரண்டு—ஸ்தனங்களுந்
—பசப்பூர்—வேறுபட்டநிறத்தையடைய—மின்—மின்னல்போல—
திகழ்பிரகாசிக்கின்ற—மருங்குல்—இடையினையும்—செய்யவாய்—சிவ
ந்தவாயினையுமுடைய—பேதை—தமயந்தியானவன்—மெவிவொடு—இ
ளைப்போடு—வருத்தும்—வருத்தப்படுகின்ற—எல்லையினில்—காலத்தி
ல்—மன்றல்—வாசனைபொருந்திய—தும்—அழகிய—கமலமுறை—தா
மனையருமபினுடைய—முறுக்கவிழ்த்து—முறுக்கவிழ்ச்செய்து—வரி—
இரண்டுகள்—பொருத்திய—சிறை—சிறகையுடைய—தும்பி—வண்டுகள்
—பாட்டயா—பாட்டைப்பாட—துன்று—நெருங்கிய—இருள்பருகும்—
இருளையுண்ணும்—விரிகதிர்வாட்டி—விரிகின்றநிரணங்களைப் பரவச்செ
ய்து—சுடரவன்—சூரியனுனவன்—குணபுலத்து—கிழக்குத் திசையில்
—எழுந்தான்—உதித்தான்—எ-று.* தருக்கசங்கிரகம்—ச.சு—எழும்பல்
விழுதல்வளைதணிமிர்த—எட்டத்தென்முருகுமமை வகைத்தே—இவ்வி
தியால் எழுந்தான்ஹங்கருமத்தொன்று(கருத்து) தமயந்திவருத்தப்படு
ங்காலத்தில் சூரியனுதயமாகினுன்னன்பதாம். (சுசு)

தணிவருந்துயரிந்கண்படைபெறுது தளர்வொடுவருந்தி வெய்து
யிர்க்கு, மணியெழுவுனையபொற்றடந்தணிதோன்மன்னவர் மனமகிழ்
சிறப்பப், பணியாவல்லும்கதிர்முலைத்துவர்வாய்ப்பைப் தொடிவதுவை
யின்மென்னு, வணிகாரணிகென்றாசர்கோன்பணியாலதிர்சூரக்கடிமு
ரசுறைந்தார்.

(இ-ள்) தணிவருந்துயரிந்—ஆறுதற்கரியதுன்பத்தினால்—கண்ப
டைபெறுது—நித்திரைசெய்யாமல்—தளர்வொடு—தளர்ச்சியுடன்—
வருந்தி—வருத்தப்பட்டு—வெய்துயிர்க்கும்—பெருமூச்சுவிடுகின்ற—
மணியெழுவுனைய—மணித்துணைபோன்ற—பொன்—அழகிய—தடம்
பருத்த—தணி—வணிகைபொருந்திய—தோள்—தோலையுடைய—மன்
னவர்—அரசர்கள்—மனமகிழ்சிறப்ப—மனமகிழ்ச் சிமிக—பணியாவல்

குல்-அராப்படம்போன் மவல்குலையும்—கதிர்முலை - காந்தி பொருந்தி யஸ்தனங்கலையும்—துவர்வாய்-செவ்வரையையும்—பைந்தொடி- பதியவ லையையுமுடையதமயந்தியினது—வதுவை - விவாகம்— இன் நென் னு-இன் நென் னுசொல்லி—அணி-அழகிய—நகரணிகென்று - நகரண யலங்கரிக்கவென்று—அரசர்கோன்பணியால் - வீமராசனேவலினால் —அதிர்குரல்-அதிர்கின்றலோசையையுடைய—கடி - பெருமைபெற் ற—முரசு-பேரிகையை—அறைந்தார்-(வள்ளலு) அடித்தார்கள் - எ-று. (கருத்து) அரசர்கள்மனத்தளிக்கவீமராசன் கட்டளை யிலுலே தமயந் திக்கு விவாகமின்றைக்கென்றுநகரண யலங்கரிக்கும்படிபேரி கையறை ந்தார்கள்என்பதாம். (இது)

இமிழ்கடிமுரசங்கறங்குபேரோதையெழினகர் மார்த்தந்த செவி யி, னமிழ்துகுத்தென்னத்தவழ்தலுமகிழ்வுற்றணிவிழவறகு கோமறு கிற், கமழ்நறுந்தாற்றுப்பாலைவாய்க்கமுருங் கன்னலங் கதலியுந்நொ, ருமிழ்கதிருநிக்கு மணிநெடுங்கொடிகளுநர் விசம்பகடுந்நொப் பார்,

(இ-ள்.) இமிழ-இனிமையையுடைய—கடி-புதுமைபெற்ற—முரசம் - பேரிகையானது—கறங்கும் - ஒலிக்கும்—பேரோதை - பே ரொலியானது—எழினகர் - அழகியநகரத்திலிருக்கும் — மார்தந் தஞ்செவியின்-மனிதர்செவியில் — அமிழ்துகுத்தென்ன - அமிர்தத் தையுருத்ததுபோல—தவழ்தலும்-தவழ்ந்தவளவில்—மகிழ்வுற்று - ம கிழ்ச்சியடைந்து — அணி-அழகிய —விழவறகு- திருவிழாநீங்காத— கோமறுகில் - இராசவீதியில்—கமழ்-பரிமளிக்கின்ற—நறு- நறிய—தா று-குலைகையுடைய—பாலைவாய் - பாலைகள்வாய்ந்த—கருகும்- கருக மரமும்-கன்னலும்-கருப்பங்கதியும் — கதலியும் - வாழைமரமும்— நடுவார் - நடுவார்கள்—உமிழ்- கொப்புளிக்கின்ற — கதிருநிக்கும்- நிரணத்தைவிசுகின்ற—மணி-இரத்தினங்கள்பதித்த — நெடுங்கொடி கள் - நெடியகொடிகளை—உயர்-உயர்ந்த—விசம்பகடுந்— ஆகாயமுழுவதுநிறைய—நிறைப்பார்- வரிசையாகக்கட்டுவார்கள் - எ-று. (கருத் து)மனிதர்கள் மங்கலமுரசின் சத்தங்கேட்டவளவில்இராசவீ திகளில் பாக்குமாங்களும் கரும்புவாழையும் நடுவார்கள் ஆகாயமளாவக்கொ டிகளுங்கட்டுவார்கள்—எ-ம். (இது)

சேனையுப்பரிதிதழும்புமநிலந்த செழுமணித்தோரணநெவார், வா ணிலவொழுமுகுமணிவடம்புனைந் துவயங்கு பொற்றகம்புக ணிணைப்பா ர், பாணிகர்வரிவண்ணொளர்துதேனுகரும் பனிமலர்த்தாம் நார்த்திவொர், துணுறைகழித்துவிநகதிநொறிக்குஞ்சுடர்மணிச் செறிதுக டிடைப்பார்

(இ-ள்)சேனையு-மிகவுழுயர்ந்த—பரிதி-சூரியனுனவன் — தழும்புற - தழும்புபொருந்த—நிலந்த - உயர்ந்த— செழுமணி - செழு மையுள்ள மணிகள்பதித்த—தோரணம் - தோரணங்களை—நெவார் - நடுவார்கள்—வாள் - ஒளிபொருந்திய—நிலவு-சந்திரிகை — ஒழுரும் விசுகின்ற—மணிவடம்- முத்துமாலையை — புனைந்து - தரித்து—வ யங்கு-பிரகாசிக்கின்ற—பொற்றகம்புகள் - பொற்கூடங்களை — நிகா

ப்பார் - வைப்பார்கள்—பாணிகர்-பண்ணையொத்த—வரி - பாட்டுகளை யுடைய—வண்டு - வண்டுகள்—உளர்ந்து - கட்டி-தேனுகரும்-தேனு ண்ணும்—பனிமலர் - குளிர்ச்சிபொருந்தியமலராத - நெடுந்த—தாமம் மாலைகளை—நார்த்திவொர் - தொங்கக்கட்டுவார்கள்—துணை - துண்களி ன்—உறைகழித்து-உறையநீக்கி—விரிகதிநொறிக்கும்-விரியுந் திரணங்க ளைவிசுகின்ற—சுடர்-பிரகாசிக்கின்றமணி-இரத்தினங்களில்—செறி- படிந்த—துகள்-புழுதியை—துடைப்பார்-துடைப்பார்கள்—எ-று. (க ருத்து) சூரியன்தழும்புடையத்தோரணநெவார்கள் முத்துமாலைய ணிந்து பொற்கூடங்கள்வைப்பார்கள் பூமாலையுக்கட்டுவார்கள் துண்க ளினுறைகளைக்கழற்றித்தாசைத்துடைப்பார்கள்,எ-ம். (இது)

மைந்தரோடி-யந்நலார்பரிந்தமணிவடக்குப்பைகளகற்றிச் சந்தமென் குழம்பானன்னிலமெழுதித்தன்முனைப்பாலிகை யமைப்பா, ரிந்திரதனுவிற்றிகழ்தரச்சாந்துமெரிமணிச்சுண்ணமுமிறைப்பார், நந்த வில்விளக்கமணிசெப்பொற்றகளிந்து நெய்பெய்தெளிநுறவெயிப்பார்.

(இ-ள்) மைந்தரோடி - புருடருடன்—உழி-பிணங்கி—அந்நலார்- அந்தமகளிர்கள்—பரிந்த-நீக்கிய—மணிவடக்குப்பைகள் - முத்துமா ல்களின் குவியல்களை—அகற்றி-நீக்கி—சந்தமென் குழம்பால்- சந்தன ன்னிணுடையமெல்லியகுழம்பினால்—நன்னிலமெழுதி-நல்லபூமியைமெ ழுகி—தன்முனை - குளிர்ச்சிபொருந்தியமுனைகளையுடைய—பாலிகை- பாலிகைகளை—அமைப்பார் - வைப்பார்கள்—இந்திரதனுவில் - இந்திர வில்லைப்போல—நிகழ்தரச் - பிரகாசிக்க—சாந்தும் - சந்தனத்தையும்— எரி-காந்தியையுடைய—மணிச்சுண்ணம்- (அதன்மேல்) இரத்தினப் பொடிகளையும்—இறைப்பார்-இறைப்பார்கள்—நந்தவில்-நெடுதலில்நா த—விளக்கம்-திங்களை—மணிசெய்பொற்றகளி-இரத்தினங்களிழை த்தபொன்னகல்களில்—நறுநெய்பெய்து - நல்லநெய்விட்டு—ஒளியுந்- ஒளிபொருந்த— எடுப்பார்-ஏற்றுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) புருஷர்க ளோடுபிணங்கிப் பெண்களெரிந்தமணிக்குப்பைகளைநீக்கிச் சந்தனக் குழம்பாலே நிலத்தைமெருதி முனைப்பாலிகையைவைப்பார்கள் சந்தனக் குழம்பிலநவமணிப்பொடிகளை இறைப்பார்கள் நவமணிவிளக்கேற்று வார்கள் என்பதாம். (இது)

ஐயரிசிதழும்புமநிலந்த செழுமணித்தோரணநெவார்சாந்தத், தொய்யில் வெம்முலையினிலவுகொப்புளிக்குஞ் தாமணிப்பினைவடமணிவார் மையிருங்குந்தல்வநிந்துதேன்முரலுமட்டுவார்பூந்தொடை புனைவார் நையுழைமருங்கித்கதிநொறிபரப்புநகைமணிமேகலைபுனைவார்.

(இ-ள்) ஐயரிசிதழும்-அழகியசெவ்வரிபார்த—மழை - குளிர்ச்சி பொருந்திய—மதர் - களிப்பையுடைய—நெடுங்குண் - நெடியகண்களி ல்—அஞ்சனமெழு துவார்-மையெழுதுவார்கள்—சாந்தத்தொய்யில்- ச ந்தனக்காலமுள்ளமுதப்பெற்ற—வெம்முலையின்-விருப்பத்தைச்செய் யுத்தனங்களில்—நிலவு சந்திரிகையை—கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற

—தூ-பரிசுத்தமாகிய—மணி-இரத்தினங்களிழைத்த—பிறைவடம்—சந்திரவாமத்தை—அணிவார்—அணிவார்கள்—மை-கரிய—இரும்-பெரிய—கூந்தல்—அளகபரத்தை—லகிந்து—கோடி—தேன்முாலும்—வண்டிகொள்கின்ற—மட்டுவார்—தேனெழுதுகின்ற—பூத்தொடை—பூமலைகள்—புனைவார்—சூடுவார்கள்—நையும்—நையுமின்ற—தூண்—கூணிய—மருகில்—இடையில்—கதிர்-கிரணங்கவரினது—ஒளிபரப்பும்—ஒளியைவிக்கின்ற—நகை-காந்தியையுடைய—மணி—மணிகளிழைத்த—மேகலை—மேகலாபாணத்தை—புனைவார்—அணிவார்கள்—எ-று. (சுருத்து) அந்நகர்மாநகர் கண்களுக்கும்மையிலொவர்கள் கனதனங்களில் சந்திராரந்தரிப்பார்கள் கூந்தலில்மாலையையணிவார்கள் இடையில்மேகலாபாணந்தரிப்பார்கள் என்பதாம். (இசு)

சிலவரிச்சிலம்புபஞ்சிமேற்பணிக்குஞ்சேறடிக்கவின்செயப்புவனைவா, ரொல்வனை திருத்தியாடமைபனைத்தோ னெழில்பெறத்தொயில் வனாந்திவார, ரால்லியங்கமலமென்மலர்க்கவற்றாமடியிலல்லத்தகமணிவார், வில்லுமிழொருகாழ்முத்தணியணிவார்வினாகமழ்தெரியல்கைபுனைவார்

(இ-ள்)சில்-ஆரவாரிக்கின்ற—அரி-பருக்கைக்கல்லையுடைய—சிலம்பு-சிலம்புகளை—பஞ்சிமேல்-பஞ்சின்மேல்மிதிப்பினும்—பணிக்கும்-வாடுகின்ற—சேறடி-சிறியபாதங்களில்—கவின்செய-அழகுபொருத்த—புனைவார்—தரிப்பார்கள்—எல்-பிரகாசத்தைபுடைய—வளை—வளையல்களை—திருத்தி—அணிந்து—ஆடமை-வெற்றியமைந்த, பனைத்தோள்—பருத்ததோள்களில்—எழில்பெற-அழகுபெறும்படி—தொயில்-சந்தனக்கோலத்தை—வனாந்திவார்-எழுதுவார்கள்—அல்லி-அகவிதழையுடைய—அழி-அழகிய—கமலமென்மலர்—தாமரையினதுமெல்லியமலரை—கவற்றும்-கவலைப்படுத்தும்—அடியிலில்-பாதங்களில்—அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பை—அணிவார்—பூசுவார்கள்—வில்-ஒளியை—உமிழ்-கொப்புளிக்கின்ற—ஒரு-ஒப்பற்ற—காழ்-தேறிய—முத்தணி-முத்துமாலையை—அணிவார்—அணிவார்கள்—வினாகமழ்—வாசனைகமழுகின்ற—தெரியல்-மலர்மாலையை—கைபுனைவார்—அலங்கரிப்பார்கள்—எ-று. (சுருத்து) பாதங்களில்சிலம்பணிவார்கள் வளையல்களணித்துதோள்களில்சந்தனக்குழம்பாற்சந்திரமெழுதுவார்கள்—பாதங்கணிச்செம்பஞ்சின்சூழம்புபூசுவார்கள்—முத்தாரமணிவார்கள்—மலர்மாலையைவங்கரிப்பார்கள் என்பதாம். (இது)

கதிர்மதிதவழமாடநீண்முகப்பிற்காழிற்றிம்புகையிலொர்முது மறைவாணர் * தின்னமுதிவொர்மொய்கதிர்வெயில்காந்தொழிய—மதிநிலவொழுகுநித்திலப்பந்தர்மாணுற வயின்வயினிணாப்பார்சதிமுறைதவறுதநண்ணுமைகறங்க்குத்தியர்நனித்தனிரடிப்பார்.

(இ-ள்)கதிர்-கிரணங்கரையுடைய—மதிதவழம்-சந்திரன் தவழுகின்ற—மாடம்-உட்பரிகையினுடைய—நீண்முகப்பில்—நீண்டமுகப்

பினில்—காழ்—வைரம்பொருந்திய—அதிற்றிம்புகை—அதிலினதனியபுகையை—இவொர்—இவொர்கள்—முதுமறைவாணர்க்கு—பிராமணர்களுக்கு—இன்னமுதிவொர்—இனியஅமுதுசுமைப்பார்கள்—மொய்-மொய்க்கப்பெற்ற—கதிர்வெயில்—சூரியனதுவெப்பமானது—காந்தொழிய—ஒளித்துங்க—மதிநிலவொழுகும்—சந்திரபிரகாசமளிக்கின்ற—நித்திலப்பந்தர்—முத்துப்பந்தல்கள்—மாணுற—பெருமைபொருந்த—வயின்வயின்—இடங்கடோறும்—நிணாப்பார்-செய்வார்கள்—சதிமுறை—தாளவொற்றின்முறைப்படி—தவறு—தப்பாமல்—தண்ணுமை—மத்தளம்—கரங்க—ஒலிக்க—கூத்தியர்—நாடகக்கன்னியர்—தனித்தனி—வேறுவேறு—நடிப்பார்—கூத்தாடுவார்கள்—எ-று. * தருக்கசங்கிரகம்-யி-அ-சு-சுவைத்திறங்கவர்வதுநாவினுனியது—நாவெனப்பெயரியதன்பொறியென்ப—இவ்விதியால் இன்னமுதுகாவினவிடையம்—(கருத்து) மாடங்களில்அதிற்புகையுட்டுவார்கள் பிராமணர்களுக்குமுதுசுமைப்பார்கள் முத்துப்பந்தலிலொர்கள் நாடகக்கணிகையர் நடனமாடுவார்கள் என்பதாம். (இசு)

எழிற்கழகன்களிக்கருகமென்மிடற்றினிசையெழி இயினிதுபாட்டயர்வார், செழுமலர்க்காந்தண்புகிழ்விரல்சேப்பத்திவ்வியாழின்னரம்புளர்வார்முழுநெறிக்குமுத முகைநெறித்தேன்வாய்முகிழ்த்தருங் குரவைகள்புரிவார், கொழிமலர்வளைக்கைகொட்டிவே னெடுங்கட்கோதையர்குரவையாட்டயர்வார்.

(இ-ள்) எழில்—அழகானது—கிழம்—பிரகாசிக்கின்ற—கன்னி—இளமைபொருந்திய—கருகமென்மிடற்றில்—கருகையொத்தமெல்லியகண்டத்தில்—இசையெழி—இசையையெழுப்பி—இனிது—இனிமையாக—பாட்டயர்வார்—பாட்டைப்பாடுவார்கள்—செழு-வளம்பொருந்திய—மலர்-மலரையுடைய—காந்தண்புகிழ்விரல்—காந்தணரும்பையொத்தவிரல்கள்—சேப்ப—சிவக்க—நீவவு—வளிக்கட்டையுடைய—யாழ்—வினையினுடைய—இன்னரம்பு—இனியநரம்பை—உளர்வார்—தடவுவார்கள்—முழுநெறி—முழுநெறிப்பையுடைய—குமுதமுகை—செவ்வல்லியரும்பை—நெறித்தென—நெறித்துபேசல்—வாய்முகிழ்த்துவாயைக்குவித்துக்கொண்டு—அரும்—அரிய—குரவைகள்புரிவார்—குரவைப்பாட்டையாடுவார்கள்—கொழுமலர்-செழுமையுள்ளதாமலாமலர்போன்ற—வளைக்கைகொட்டி—வளையலையணிந்தகைகளைக்கொட்டி—வேனெடுங்கண்—வேல்போன்றகெடியகண்களையுடைய—கோதையர்மாநகர்—குரவையாட்டயர்வார்—குரவைக்கூத்தாடுவார்கள்—எ-று. (சுருத்து) பெண்கள்பாடுவார்கள்—வினைவாசிப்பார்கள்—குரவைப்பாடப்பாடுவார்கள்—கைகளைக்கொட்டிக் குரவைக்கூத்தாடுவார்கள் என்பதாம். (இள)

வெண்மதிக்கதிர்நூற்றணையவான் கவரிநெற்றிவெங்கணைவாம்புரவி, பண்ணுறுந்திவொர்குருத்தோய் கோட்டுப்படுமதக்கலுறி வெஞ்

சினத்தவண்ணன்மால்யானைகவினுறப்பருமித்தணி விழாமதுகிடைக் கொணர்வார், மண்ணமைக்கொடிஞ்சிக்கந்தன்மான் தடந்தேர்வானவரு தியிற்றருவார்.

(இ-ள்) வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனுடைய-கதிர் - இரணங்களை - நூற்றனைய - நூற்றதையெடுத்த-வான் - மேலாகிய-கவி-சாமனாயணிந்த-நெற்றி-நெற்றியையுடைய-வெம்-வெய்ய-கண்ணம் - கடிவாளம்பூண்ட-வாம் - தாவுகின்ற-புரவி - குதிரைகளுக்கு-பண்ணுறுத்திவிவார் - கல்லணைசேர்ப்பார்கள்-குருநெய்ய - உதிரந்தோயந்தகோட்டு - கொம்பையுடைய-படு-உண்டாகின்ற-மதக்கலுழி - மதப்பெருக்கையும்-வெஞ்சினத்த - வெவ்வினிகோபத்தையும்-அண்ணல்-பெருமையினையும்-மால் - மயக்கத்தையுமுடைய-யானை - யானையை-கவினுற-அழகுபெர்ருந்த-பருமித்துஅலங்கரித்து-அணி-அழகிய-விழா-திருவிழாவையுடைய-மறுகிடை-வீதியிலே-கொணர்வார்-கொண்பெருவார்கள்-மண்ணமை-ஒப்பணையமைந்த-கொடிஞ்சி-மென்மொட்டையும்-கந்தன்மான் - புறமயிர்பொருந்தியகுதிரைகளையுமுடைய-தடந்தேர் - விசாலம்பொருந்தியதேர்களை - வானவநர்தியில்-தேவரவிமானங்கள்போல்-தருவார்-கொண்பெருவார்கள்-எ-று. (சுருத்து) குதிரைகளுக்குக்கல்லணையிவென்கள் யானைகளைஅலங்கரித்துவீதியிற் கொண்பெருவார்கள். தேர்களையலங்கரித்துக்கொண்பெருவார்கள் என்பதாம்.

(ருஅ)

இருங்கடற்றோன்றுமழகதிதோய்க்கு மெரிமணிச் சிவிகையின்வருவார்; சுரும்புவிழந்தாற்றமும்மதம்பொழியுஞ்சூழிமால்யானையிழ்புகுவார், திருந்துமொண்சுழியகந்தன்மான்மேறிந்சேட்டினம் பருநிபிற்செல்வார், பொருந்தமண்டோயாதகல்வீசும்பகவும் பொங்குனைப்புரவியிற் போவார்.

(இ-ள்) இருங்கடற்றோன்றும் - பெரியகடலிலுதிக்கின்ற-மழகதிதோய்க்கும்- இளஞ்சூரியனையொக்கும்-எரிமணி-பிரகாசிக்கின்றஇரணங்களைப்பதித்தசிவிகையின்-தண்டிகையில் - வருவார்வருவார்கள் - சுரும்பு - வண்டுகள்-வீழ்ந்து-விரும்பி-அரற்ற-ஒலிக்க-மும்மதம்பொழியும் - மும்மதங்க்களையும்பொழிவின்ற-சூழி - முகபாடத்தைபுடைய-மால்-பெரிய-யானையிழ்புகுவார்-யானையின்மேல்வருவார்கள் - துருந்தும்-திருந்தப்பெற்ற-ஒள்-விளங்குகின்ற-சூழிய - சூழிகளையுடைய-கந்தன்மான்-புறமயிரினையுடையகுதிரைகட்டிய-தேரில்-இரத்ததில்-சேட்டினம்பரிதியில்-மிருத்திளமையுடையசூரியனைப்போல்-செல்வார்-செல்வார்கள்-பொருந்த-பொருந்தும்படி-மண்-பூமியிலே-தோயாது - தோயாமல்-அகல்விசம்பு - அகன்றஆகாயத்தில்-அகவும்-ஆடுகின்ற-பொங்கு-மிருந்த-உனை-புறமயிரினையுடைய - புரவியில்-குதிரையின்மேல்-போவார்-போவார்கள்-எ-று. (சுருத்து) சிலந்தேர்களிற் போவார்கள் - சிலக்குதிரைகள்மேற்போவார்கள் என்பதாம்.

(ருக)

நளிர்மதிவழுமலையெற்புயிர்த்ததருங்குறடுஞ்சூழ்த்தேயவை தளர்கொடிமருங்குலலமர்ப்பணைத்ததாளமென்முலைமுகட்டனிவாரளியினமோச்சிவள்ளவாய்த்தேறலமிர்தெனதுகர்நுளங்கனிப்பாரதுளிமதுப்பிசிறறிக்காவதங்கம்பூந் தாமலர்ச்சிகழிகைபுனைவார்.

(இ-ள்) நளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய-மதிவழும - சந்திரன்வழிகின்ற-மலையெற்பு - பொதியமலை-உயிர்த்த - பெற்ற-நறுங்குறடு - நறியசந்தனக்கட்டைகளால்-உரிஞ்சு - தேய்த்த-பூத்தேயவை - அழகியகுழம்பினை-தளர் - தளர்ப்பெற்ற-கொடி - வல்லிபோன்ற-மருங்குல் - இடையானது-அலமர - சுழற்சியடைய-பணைத்த - பருத்த-தாளம் - முத்துவடமணிந்த-மென்முலைமுகட்டு - மெல்லியமுலைகளின்மேல்-அணிவார் - பூசுவார்கள்-அளியினமோச்சி - வண்டுக்கூட்டங்களுையோட்டி - வள்ளவாய்த்தேறல் - வண்ணத்திலிருக்குந்தேனை-அமிர்தேனதுகர்ந்து - அமிர்தம்போலுண்டு-உளங்கனிப்பார் - மனமகிழ்வார்கள்-துளி - துளிகளையுடைய-மதுப்பிசிறறி-தேனையொழுக்கி-காவதம் - காத்தாரமளவும்-கமழும் - மணக்கும-தா - பரிசுத்தமாகிய-மலர் - மலரற்றொடுக்கப்பெற்ற-சிகழிகை - மாலைகளே-புனைவார் - நரிப்பார்கள்-எ-று. (சுருத்து) சிலபெண்கள்சந்தனங்களைக்குந்தளங்களிற் பூசுவார்கள்சிலபெண்கள்தேனுண்டு கனிப்பார்கள் சிலபெண்கள் மாலைகளைத்தரிப்பார்கள்-எ-ம்.

(ருஉ)

நிழலொடுகறுவிப்பாடுகெறித்தான் பெய் நிணத்தொடுபழகுசுன்பிதைக்கோட், டழிகவுட்கடாததறுகண்மால்யானையகற்றுமினையிழ்புறத்தென்பார், மழைமதர்நோக்கிமன்மல்சேய்காலவல்லவர்கன்னலிற்றெரிவார், விழைவொடுமகிழ்வுற்றளவளாய்ப்புகுத்தோர் வியப்புறவிருத்தெதிர்கொள்வார்.

(இ-ள்) நிழலொடு-தங்கணிழலோடு-கறுவி - கோபித்து-பாடுகெறித்து - பாகனைவிசி-ஊன் பெய் - தசையைப்பெய்கின்ற-நிணத்தொடு - நிணத்தோடு-பழகு - பழகுகின்ற-சுன்பிதைக்கோட்டு-வளைவுபொருந்தியசிறைபோலுங்கொம்பினையும்-அழி - அழிக்கின்ற-கவுள் - கதுப்பினிலொழுகின்ற-கடாத்த - மதத்தினையுமுடைய-தறுகண்-அஞ்சாத-மால்யானை - பெரியயானையை,எயிற்புறத்து - மதிப்புறத்தில்-அகற்றுமினென்பார் - நீக்குக்கொன்பார்கள்-மழைமதர்நோக்கி - தமயந்தியினது-மன்மல்செய்கலை-விவாகஞ்செய்யும்பொழுதை-வல்லவர் - (கண்ததூலில்) வல்லமையுடையவர்கள்-கன்னலில் - நாழிகைவட்டிலால்-தெரிவார்-தெரிந்துகொள்வார்கள்-விழைவொடு - விருப்போடு-மகிழ்வுற்று - மகிழ்ச்சியையடைந்து-அளவளாய் - கலந்து-புகுத்தோர் - அடைந்தவர்களை-வியப்புற - ஆதிசயிக்-க-விருந்து-விருந்தாக-எதிர்கொள்வார் - எதிர்கொள்வார்கள்-எ-று. (சுருத்து) யானைகளைக்கோட்டையின் புறத்தோட்டென்பார்கள்-எ-ம்.

ஸ்திதநூலில் வல்லவர்கள் தம்மந்தி முகூர்த்த காலத்தளவையாழிகைவ
ட்டிலாலதிவர்கள் வந்தோனா விருந்துக்கழைப்பார்கள் என்பதாம்.)

வினாகமழமுல்லையுமககிகாடிசில் வெள்ளியங்கிரியெனக்குவிப்
பார், * கருணையுங்கன்னந்தி டியுத்தேமாங்கனிகளும்வயின் வயினிபாப்
பார், திரைபொருகடவின றுறெயும்பாலும் தெருத்தொறும் பெருக்கெடு
த்தோட, வெரிபசும்பொன்னங் கலம்பலபரப்பியிலலலர்க்கின்னமுதளி
ப்பார்.

(இ-ள்) வினா-வாரம்—கமழ-மணக்கின்ற—முல்லையுமககிகாடிசில்
ல்லையுமககிபொத்த—அடிசில் - சோற்றை—வெள்ளியங்கிரியென—
வெள்ளிமலைபோல—குவிப்பார் - குவிப்பார்கள்—கருணையும் - பொரிக்க
றியும்—கன்னந்தி டியும் - சருக்கரைக்கட்டியும்—தேமாங்கனிகளும்,
- தித்துப்புமாங்கனிகளும் - வயின்வயின் - இடங்கள்தோறும்—நிரை
ப்பார் ஒழுங்குபடவைப்பார்கள்—நிரைபொரு - அலைமோதுகின்ற—க
டவின - கடல்போல்—நறுநெயும் - நரியறெயும்—பாலும் - பாலும்—
தெருத்தொறும் - தெருக்கடோறும்—பெருக்கெடுத்தோட - அதிகரித்
தோட—எரி - பிரகாசிக்கின்ற—பசும்பொன்னங்கலம் - பசிய பொற்க
லங்களை—பல - அனேகமாக—பரப்பி - வைத்து—இரவலர்க்கு - யாச
கர்க்கு—இன்னமுது - இனியசுவையுள்ள அமுதை—அளிப்பார் - கொ
டுப்பார்கள்—எ-று. * தருக்கசங்கிரகம் - ஈ. அ. சூ. நாவாங்கவருங்குணஞ்
சுவையதுவே - இனித்தலுபுளித்தல்கூர்த்தல்தார்த்தல் - கைத்தலுவர்த்த
லென்றறுவகைத்தாதி - நிலநீர்க்கண்ணாதுகிலையுங்காலே - இவ்விநியால்
பொரிக்கறி அறுசுவைநாவின் சம்பந்தம் (கருத்து) சாதங்களைவெள்ளி
மலைபோற்குவிப்பார்கள் - பொரிக்கறிகளையும் வெல்லக்கட்டிகளையும்
மாங்கனிகளையும் இடமெங்குவிவைப்பார்கள் - தெருக்களில்றெயும்பா
லும் பெருக்கெடுத்தோடப் பொற்கலங்களில் யாசகருக்கமுதளிப்பார்க
ள் என்பதாம். (கஉ)

வெள்ளியங்கிரியில்விஞ்சையர்தொருவார் 'விண்ணவ ணண்ணிலர்
புகுவா, ரள்ளிலைநெடுவேலாசர்வந்திருப்பாரந்தணரளப்பிலரிதிவா,ரொ
ள்ளொளியிரிக்கும் பருமணிச்செஞ்சுட்டுபகர் வெள்ளிடையறச்செறி
வார்பள்ளநீர்க்கடல்குழெழுபெருந்திவிவழையுநர்பரிவினிற்றெருவார்,

(இ-ள்) வெள்ளியங்கிரியில் - கைலாயத்திருக்கின்ற, விஞ்சையர் - வி
த்தியுந்தார்கள்—தொருவார்கள் - கூடுவார்கள்—விண்ணவர் - தேவர்க
ள்—எண்ணிலர் - அளவில்லாதவர்—புகுவார் - துழைவார்கள்—அள
ளிலே - (மாமிசத்தை) அளளிக்கொள்ளின்ற இலையையுடைய—நெடுவே
ல் - நெடியவேலையேந்திய—அரசர் - அரசர்கள்—வந்திருப்பார் - வந்து
தங்குவார்கள்—அத்தனர் - பிராமணர்கள்—அளப்பிலர் - அளவற்றவ
ர்கள்—திரிவார் - உலாவுவார்கள்—ஒள்ளொளி - மிகுந்தவொளியை—

விரிக்கும் - விரிக்கின்ற—பருமணி - பரியமணியினையுடைய—செஞ்சு
ட்டு - சிவந்தசுட்டினையுடைய—உரகர் - நாகர்கள்—வெள்ளிடையற
ங்கும் - வெளியிடமில்லாமல்—செறிவார் - நெருங்குவார்கள்—பள்ளம்
ஆழம்பொருந்திய—நீர் - நீரையுடைய—கடல்குழ - கடலாழ்குழப்பெ
ற்ற—எழுபெருந்திவில் - சத்திவில்—உறையுநர் - வசிப்பார்கள்—பரி
வினில் - அன்பினால்—தொருவார் - கூடுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) வித்
தியாதார்கள் - கூடுவார்கள் அளவிலாததேவர்கள்வருவார்கள் - இராசா
க்கள் தங்குவார்கள் - அளவிலாப்பிராமணர்கள் திரிவார்கள் - நாகவேந்
தர்கள் நெருங்குவார்கள் - சத்திவாரும்கூடுவார்கள் என்பதாம். (கங)

பொன்னவிரித்தலைபொம்மல்வெம்முலையார்புனைமணிமாடகமுறுக்கி
யின்னரம்புளரும்பாடல்கேட்டுருகியேழிசைமகரயாழ்பண்ணிக
சின்னரமிதுனம்பாடல்குடைந் துகிழப்படுமிவிவரேனக்கி
யின்னருகடர்வேல்கிஞ்சையர்மகனிரியப் பொடுதலைபணித்திடுவார்,

(இ-ள்) பொன் - பொன்போல்—அவிர-பிரகாசிக்கின்ற—திலை-
தேம்பாரந்த—பொம்மல் - பொலிவினையுடைய—வெம்- விருப்பத்தை
ச்செய்கின்ற—முலையார் - ஸ்தனங்கையுடையமாதர்கள்—புனைமணி
- இரத்தனங்கள்சீத்த—மாடகம் - முறுக்காணிகளை—முறுக்கி - திரு
கி—இன்னரம்பு - இனியநம்பை—உளரும் - தடவுகின்ற—பாடல்கே
ட்டு - பாடலைக்கேட்டு—உருகி - மனங்கரைந்து—ஏழிசை - ஏழிசைக
ளையுடைய—மகரயாழ் - மகரயாழை—பண்ணி - செந்து—கின்னரமி
துனம் - கின்னரமிதுனங்கள்—பாடல்குடைந் - அப்பாட்டுக்குத்
தோற்று—கீழ்ப்படும - தாழ்வுபடுகின்ற—இளிவரல் - இழிவை—நொ
க்கி - பார்த்து—பின்னரு - ஒளியைவிசுகின்ற—சடர்வேல் - காந்திபொ
ருந்தியவேலையேந்திய—விஞ்சையர்மகனிரி - விஞ்சையர்மாதர்கள்—வி
யப்பொடு - ஆச்சரியத்தோடு—தலை - தலையை—பணித்திடுவார் - சாய்
ப்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) கன்தனங்கையுடையபெண்கள்வினைவா
சிக்கும்பாடலைக்கேட்டுருகி வித்தியுதரமாதர்கள்தலைவணங்குவார்கள்
என்பதாம். (கம)

முதிருவழகுமிமட ிள்கொடிகண் மொயம்மணிக்கதிர்பாப்புத
லா, னகர்வயிற்றுவர்வாயரிமதர்மழைக்கணன்னுதல் வதுவைவேட்ட
டைந்த, வகவிருவிசம்பிம்பாயிருன்பருகுமருக்கர்பன்னிரு 'வருந்தமது
பகலிடைப்பரந்துதிரியுமின்பிவிநிப்படுரொளிமழுங்கினரிதிவார்,

(இ-ள்) முகில்-மேகங்கள்—தவழ் - தவழ்கின்ற—முடுமி - சிகரத்
தையுடைய—மாடம் - உப்பரிகைகளின்—ிள்கொடிகள் - நீண்டகொ
டிகள்—மொயம்மணி - நெருங்கியஇரத்தினங்களினது—கதிர்பாப்புத
லால் - கதிர்களைவிநித்தலால்—நகர்வயின் அந்நகரத்தில்—துவர்வாட்-செ
வ்வாயையும்—அரி - செவ்வரிபாந்த—மதர் - களிப்படையுடைய—மழை
- குளிர்ச்சிபொருந்திய—விண் - கண்களையுமுடைய—கண்ணுதல்-தம்மந்
தியினது—வதுவை - விசைகத்தை—வேட்டடைந்த - விரும்பிவந்த—

அகல் - அகன்ற - இரு - பெரிய - விசம்பின் - ஆகாயத்தில் - பாய் - பரவிய - இருள்பருகும் - இருளையுண்ணும் - அருக்கர்பன்னிருவரும் - குரியர்கள் பன்னிரண்டுபெரும் - தமது - தம்முடைய - பகலிடை - பகற்பொழுதில் - பரந்துதிரியும் - பரந்துதிரிதன்ம - மின்மினியல் - மின்மினிப்புச்சிவன்போல - படலொளி - படர்வின் தகார்தியை - மழுங்கினர் - ஒழிந்தவராகி - திரிவார் - திரிவார்கள் - எ-று. (கருத்து) மாடங்கனிக் கட்டியகொடிகளில் இரத்தினங்கள் அதிகபிரகாசங்களை விரித்தலால்தம் யந்திவிவாகத்திற்கு வந்தபன்னிருகுரியர்களு மின்மினிபொலொளிமழுங்கித் திரிவார்கள் என்பதாம். (சுரு)

விண்ணகத்தமராளப்பிலொன்கோவிஞ்சையரளப்பிலொன்கோ, * மண்ணகத்தரசரளப்பிலொன்கோவனிதையரளப்பிலொன்கோ, பண்ணமைகளிசூந்தன்மான்மடந்தோபதாதிமற்றளப் பிலவென்கோ, வெண்ணிமற்றுலாக்கிவித்துணையென்னவெம்மனோர்க் கியம்புமாறரிதே.

(இ-ள்) விண்ணகத்தமராளப்பிலொன்கோவிஞ்சையரளப்பிலொன்கோ - அளப்பிலொன்கோ - அளவிலொன்றுசொல்லுவேனோ - விஞ்சையர் - வித்தியாதார்கள் - அளப்பிலொன்கோ - அளவிலொன்றுசொல்லுவேனோ - மண்ணகத்தரசர் - மண்ணுலகத்திலிருந்துவந்த அரசர்கள் அளப்பிலொன்கோ - அளவிலொன்றுசொல்லுவேனோ - வனிதையர் - மங்கையர்கள் - அளப்பிலொன்கோ அளவிலொன்றுசொல்லுவேனோ - பண்ணமை - ஒப்பனையமைந்த - களியு - யானைகள் - சூந்தன்மான் - புறமயிரினையுடையகுதிகளாக - தடந்தோர் - விசாலம்பொருந்தியதேர்கள் பதாதி - சேனைகள் - (அசிய இவைகள்) அளப்பிலவென்கோ - அளவில்லையென்றுசொல்லுவேனோ - எண்ணி - கிந்தித்து - உரைக்கின் - சொன்னால் - இத்துணையென்ன - இவ்வளவென்று - எம்மனோர்க்கு - எம்போலியோர்க்கு - இயம்புமாறு - சொல்லுமாறு - அரிது - அரிதாகும் - எ-று. * தருக்கசங்கிரகம் - யசு-கு - மண்கன் முதலியவிடயமாகும் - இவ்விதியால் மன்னிடயப்பொருளறிக் (கருத்து) தேவர்கள் அளவில்லை, வித்தியாதர்களளவில்லை - அரசர்களளவில்லை - மாதர்கள் அளவில்லை - நாலலகைசேனைகளும் அளவில்லை - இவ்வளவென்று சொல்லல் எனக்கரி தென்றார்புராணிகள் என்பதாம். (சுசு)

எரிகதிர்ப்பசுப்பொன் முகடுலேயந்தோங்கியுழிருகாவத மகன்ற; னினாமணிசூழிற்றிமணவினைக்கலமத்தரித்திலவிதான மண்டபத்திற் புரிமுறுக்கவிழவண்டுபாண்மூன்றுபூந்துகள்குடைந்துதேனுதரும், வினாகமழந்நுந்தார் துயல்வருதடந்தோள்விதர்ப்பர்கோனினிதுவந்த தடைந்தான்.

(இ-ள்) எரி - ஒளிவிடுகின்ற - கதிர - திரணங்களையுடைய - பசும்பொன் - பசியபொன்னால் - முகடுலேயந்து - சிக வங்குட்டி - ஒங்கி உயர்ந்து - எழிருகாவதம் - பதினாலுதலுழி - அகன்ற - பரந்தனை னினா - ஒழங்காக - மணிசூழிற்றி - இரத்தினங்கள் பதித்து - மணவி -

கமைத்த - விவாகக்கிரியைக்குச்செய்த - ரித்திலவிதானம் - மூத்தினுற்செய்தமேற்கட்டியையுடைய - மண்டபத்தில் - மண்டபத்தின் கண் - புரிமுறுக்கவிழ - கட்டினபூறுக்குவிரிய - வண்டு - வண்டிகள் - பாண்மூன்று - இராகங்களை இசைத்து - பூந்துகள்குடைந்து - மகரந்தங்களைக்குடைந்து - தேனுதரும் - தேனையுண்ணும் - வினாகமழ் - லிசனைகமழுகின்ற - நுந்தார் - நரியமலர்மாலையானது - துயல்வரு - அசைகின்ற - தடந்தோள் - பருத்ததோள்களையுடைய - விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசன் - இனிதுவந்து இனிதானமகிழ்ச்சிகொண்டு - அடைந்தான் - வந்தான் - எ-று. * இலக்கணக்கொத்து - யசு-கு - எவுதலியத்துத விவையின் வேறுத - லென வினைமுதல் மூவகையா மென்பது. இவ்விதியால் அடைந்தான் என்றது வேறுவினையாம் (கருத்து) செம்பொற்கிராம் பொருத்தி இரத்தினங்களைப்பதித்து மூத்துமேற் கட்டிகுட்டிப்பதினான் குகாதவழிவித்தாரம் பொடுவித்தபந்தலாகியகல்யாண மண்டபத்துள் வீமசேன மகராசன் வந்துசேர்ந்தான் - எ-ம். (சுஎ)

குழவிவெண்டிங்கன்னமணிவடங்கிடந்த குங்குமக்குலவனைத் தடந்தோன், மழகளிறையவிதர்ப்பர்கோன்பணியால் வானகத்தமராளங் குழவு, மொழுகொளிமணிச் சூட்டுகருந் சேடியுறைதரு விஞ்சையர்கணமு, மெழுகடல்வரைப்பின் மன்னருந்தேன்வேட்டினைத் தெழுசரும்பினவந்தடைந்தார்.

(இ-ள்) குழவி - இளமையதாகிப் - வெண்டிங்கள் - வெள்ளியதிங்கள்போன்ற - மணிவடம் - சந்திராரம் - கிடந்த - இருந்த - குங்குமம் - குங்குமமணிந்த - குலவரை - குலாசம்போன்ற - தடந்தோள் - பருத்ததோளையுடைய - மழகளிறைய - இளங்களிறையொத்த - விதர்ப்பர்கோன்பணியால் - வீமராசனைவலினால் - வானகத்தமராளங்குழவும் - விண்ணுலகத்தேவர்கள்கூட்டமும் - ஒழுமொளி - ஒளிவீசுகின்ற - மணிச்சூட்டு - உத்திமணியையுடைய - உரகரும் - நாகவேந்தரும் - சேடியுறைதரு - விஞ்சையருலகத்திருக்கும் - விஞ்சையர்கண்மு - வித்தியாதார்கூட்டமும் - எழுகடல்வரைப்பின் - சுத்தநீவினுள்ள - மன்னரும் - அரசரும் - தேனவேட்டு - தேனைவிரும்பி - இதைத் து-சத்தித்து - எழு - எழுகின்ற - சுருப்பின் - வண்டிகள்போல - வந்தடைந்தார் - வந்துசேர்ந்தார்கள் - எ-று. (கருத்து) வீமராசன் கட்டளை மினுல்தேவர்கூட்டமும் நாகர்கூட்டமும் வித்தியாதார்கூட்டமும் அரசர்கூட்டமும் வந்துசேர்ந்தவை - எ-ம். (சுஅ)

கொய்துணர்த்தருவி ன்றுமிலயந்தருகாமழல் விண்ணவர்க்கரசுந், செய்யகட்கயவையெருமையெருகாகுந் தென்றிறைக் கடவுளுங்கனலும், வெய்வவான்சிகையசென்றழற் றினைபுறவிரிதனாக்காண்கடல்வேந்து, நெய்துடைத்தொனிகுமள்ளினிலைவிடநாகோ னுருவொடுமடைந்தார்.

(இ-ள்) கொய்துணர்த்தருவி ன்றுமிலயந்தருகாமழல் - விண்ணவர்க்கரசுந், செய்யகட்கயவையெருமையெருகாகுந் தென்றிறைக் கடவுளுங்கனலும், வெய்வவான்சிகையசென்றழற் றினைபுறவிரிதனாக்காண்கடல்வேந்து, நெய்துடைத்தொனிகுமள்ளினிலைவிடநாகோ னுருவொடுமடைந்தார்.

அமர்ந்த-தங்கிய—குறை - ஒலிக்கின்ற—கழல் - வீரக்கழலை யணிந்த
—விண்ணவர்க்காகம் - இர்திரானும்—செய்யகன் - சிவந்த கண்களையு
ம்—கயவாய் - பெரியவாணையுமுண்டய—எருமையேறு- எருமைக்கடா
வை—உணைக்கும் - செலுத்துகின்ற—தென் றிசைக்கடவுளும் - இயம
னும்—கனலும் - சுடுகின்ற—வெய்ய - வெவ்வித—வான் - மேலாகிய
கைய - கொழுந்தையுடைய—செத்தழங்கியையும் - அக்கினிபகவானும்
—விரிதிரை - விரிக்கின்றவலைகளையும்—கண்-ஒலியையுமுடைய—கட
ல்வேந்தும் - சமுத்திரராசனாகியவருணனும்—நெய்துடைத்து - உதிர
த்தைத்துடைத்து—ஒளிரும்-விளங்குகின்ற—அள்ளிலை - மாமிசத்தை
யள்ளுகின்றஇலையையுடைய—செடுவேல்-கெடும்பலையையுடைய—சிட
தர்க்கொணருவோமும் - (தாங்கொண்ட)நளன லுவேடத்துடன்—அடை
ந்தார் - வந்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) இர்திரானும் - இயமனும்- அக்கினி
தேவனும்-வருணனும்-நளனுருக்கொண்டவந்தார்கள் என்பதாம் (சுக்)

*மோட்டிளங்கயவாய்நெறி ருப்பெருமைமுலைவழி யொழுதிய தி
ம்பால்; சேட்டிளங்கருதின்பார்ப்பினமருந்துஞ் செழுவயனிடத் கோ
ன்மருமான், பாட்டிளங்கருதும்பர் பேட்டொடு முன்றுபருமுனைவிரி
க்குகாண்முல்லை, சூட்டணித்தம்பொற்குடர் முடிக்கித்துத்தொடு கழ
னாலவீக்கினனல்.

(இ-ள்.) மோடு-உயர்வும்—இள - இளமையும்பொருந்திய—கயவா
ய்-பெரியவாணையும்கெறிமருப்பு- கெறித்த கொம்பு தனையுமுடைய, எ
ருமை - எருமைகளின்—முலைவழி - முலைவழியாக; ஒழுதிய- வந்த— தி
ம்பால் - தித்திப்புப்பாலை -சேட்டிளம்-மிஞ்சுந்தயினமையொருந்திய—
கருதின - நானாகினுடைய—பார்ப்பினம் - குஞ்சுக்கூட்டங்கள்— அ
ருந்தும் - உண்ணுகின்ற—செழுவயல்-செழுமைபொருந்திய வயல்கள்
சூழ்ந்த—சிடதர்க்கொண்மருமான் - சிடத்தேயத்தையாளுகின்ற நளமகா
ராசன்—பாட்டு - பாட்டுகளை—இளஞ்சுரும்பர்-இளவன்குகள் — பே
ட்டோமும் - பேட்டடைகருடன்—முன்று-பாடி—பருமுனை - பரியஅ
ரும்புகளை—விரிக்கும் - மலர்த்துகின்ற—நாள் - புதிய - முல்லைச்சூட்
ட்டணித்து - முல்லைமலையையணித்து—அம்-அழகிய—பொன் - பொன்
னும்செய்த—சுடர்முடி - திரைங்கொடியையமருத்து— கவித்து-
கவித்துக்கொண்டு—தொடு-தொடுகின்ற—கழல்-வீரக்கழலை - நாலு -
ஒலிக்க—வீக்கினன் - கட்டினன்—எ-று. (தொன் னால்கிளக்கம்-கூட-
ரு-அடைகினைமுதன் முறைபடைத்து மீரடை - முதலோடாதலும் வ
ழக்கியவீரடை-கிணையொடுசெறிதலுமயங்கலுஞ்செய்யுட்கே-இவ்விதி
யால் மணிமுடிசூட்டி வீரகண்டாமணிகாடேற்றரித்தான்-எ-ம். (எய்)

கூற்றினுவென்னக்குருதிகொப்புகிக்குப் குன்றுடை வான்மருங்
கதைத்துப், பாற்றினஞ்சுமுலவிணப்புலால் கமழும்பாயொளி பரிதிவே
லேந்தி, தூற்றிதழ்கமலமுனைகுன்றுக்க விழுவெழில்பரித்தேரிளங் கதி

ரோன், றேற்றினவென்னநிழலுமிழ் கொடிஞ்சிச்சுடர் மணித்தேர்மி
சைப்பொலிந்தான்.

(இ-ள்.) கூற்றினுவென்ன இயமனுடையநாவைப்போல்—குருதி
கொப்புளிக்கும் - உதிரத்தையுமிழ்கின்ற—குன்றுடைவான் - குறுதிய
சுரிகையை—மருங்கைசுத்து-பக்கத்திற்சொருதி—பாற்றினம் - பருந்து
க்கூட்டங்கள்—சுமுல-வட்டமிட—நிணப்புலால் - உதிரநாற்றம் — கம
ழும் - நாலுகின்ற—பாய்-பரவப்பெற்ற—ஒளி - காந்தியையுடைய—பரி
தி-சூரியன்போன்ற—வேலேந்தி - வேற்படையைத்தாங்கி— தூற்றித்
ழ்-தூறிதழ்களையுடைய—கமலமுனை - தாமரையரும்புகள்— முறுக்க
விழ-கூட்டவிழ—நொறில் - வேகத்தையுடைய—பரி-குதிக்காட்டிய—
தேர் - தேனையுடைய—இளங்குதிரோன் - பாலசூரியன்—தோற்றின
னென்ன - உதயமானுவென்ன றுசொல்ல—சிழலுமிழ் - சிழலைக்கொப்பு
ளிக்கின்ற—கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையையுடையன்குடர் கிரணங்
களையுடைய—மணி - இரத்தினங்கள்பதித்த, தேர்மிசை-தேரின்மேல்(ந
ளமகாராசன்) பொலிந்தான்—தோன்நினுன்—எ-று. (கருத்து) நளமகா
ராசன் குன்றுடைவான்பக்கத்திற்சொருதி வேலையுதந்தாங்கிச் சூரியனை
ப்போலத்தேரிலேறினான் என்பதாம். (எக்)

இன்னகைத்துவர்வாயினமுலைமகளிரொரி மணிப் படியகமெத்தப்
பொன்னவிர்திலைப்பொம்மல்வெம்முலையார் பொழி கதிர்ச்சாமரை மிர
ட்ட, மின்னெனதுடங்கு மருங்குலார்மருங்கின்வெள்ளையுதி வினந்
செல்லத், தென்வணாச்சாந்து நான்மென்சேறத் திசைதிசை காவதங்
கமழ.

(இ-ள்.) இன்ன கை-இனியகைகளையும்—துவர்வாய்- செவ்வாயை
யும்—இளமுலை - இளமைபொருந்தியவன்களையுமுடைய—மகளி
ர் - மாதர்கள் - எரியணி - ஒளிவிளங்குகின்றமணிகளினழைத்த— படிய
கமெத்த-(தம்பலப்)படிக்கமெத்தவர— பொன்னவீர் - பொன்போலும்
விளங்குகின்ற—திலை - தேயலையுடைய—பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற
—வெம்முலையார் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற முலைகளையுடைய மாதர்க
ள்—பொழிகதிர்கிரணங்களில்கின்ற— சாமரையிட்ட - சாமரையி
சிவர—மின்னென-மின்னல்போல—துடங்கும் - அசைகின்ற—மரு
ங்குலார் - இடையையுடையமாதர்—மருங்கின் - அருகிலிருந்து— வெ
ள்ளடை - தாய் பூலத்தை— உதவினாச்செல்ல- கொடுத்தக் கொண்டு
—தென்வணாச்சாந்து— பொதியம்மலையிற்றித்த சந்தனக்கூட்டையாற்
சேர்க்கப்பட்டசந்தனமும்—நான்மென்சேறும் - கஸ்தூரியினதுமெல்
லியகுழம்பும்—திசைதிசை-எட்டுத்திக்குகளும்— காவதம் - காததா
ரமளவும்—கமழ - பரிமளிக்க—எ-று. (கருத்து) அந்தாளையகா ராசன்க
தைதங்கியையுடையசிலபெண்கள் நலமணிழைத்த தம்பலப்படிக்கங்க
ளேந்தவும், சிலபெண்கள் சாமரையிச்செய்தும், சிலபெண்கள் பஞ்சலா
சங்கப்பொருந்திய பாக்துவெற்றிலைகளமடித்துக்கொடுக்கவும், சந்தன
க்கஸ்தூரிதிக்கெங்கும் பரிமளிக்கவும், இதுமுதல்முன்றுபாடலுங்களாக
ம் என்பதாம்.

குளிர்மதிபொருவிலிஷ் கொப்புளிருங்கொற்ற வெண்கலிகை
மேலிழந்த; வலிபிளம்புடைக்குத் தழைச்செவிப்பாரு உத்தாளாசவாணி
குபுடைநெருங்க; முளரிமென்மலர்ந்தா டொழப்புஞ்முரசர் முடியொடு
முடிபொருதுகுத்தவொளிவிளர்பசும்பொற்றுகள் பரந்தவணியும் பாத
ம்பதியிலிந்தியப்ப.

(இ-ள்) குளிர்மதிபொருவ - குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரனை யொர்ம்
பு-நிலவுகொப்புளிருக்கும் பிரகாசத்தைமுழித்தினை-கொற்ற வெண்
கலிகை - வெண்கொற்றக்குடை-மேல்-மேலே-நிழந்த- நிழலைச்செ
யம்-அளியினம் - வண்டினங்களை-புடைக்கும்-ஒட்டுகின்ற-தழை
செவி-தழைத்தகாதுகையும்-பருஉத்தாள-பருத்தகால்களையு முடைய
ர்-ஆசுவர் - உத்தமயானைகள்- இருபுடைநெருங்க - இரண்டு பக்கத்
துலுபொருந்திய - முளரிமென்மலர்த்தாள் - தாமரையின் மெல்லியமல
ர்-பரந்தபாதங்களை-தொழப்புஞ்முடிபொருது - மகுடங்களோடும்
நிபரந்தபாதங்களை-உருத்த-உதிர்ந்த- ஒள்கிளர் - ஒளிவிளங்கு கின்ற
-பசும்பொன்-பரியபொன்னுலைய-துக்கள்பாந்து - தூளிகள்பாவி
-அவனி-பூமியானது-உம்பர்தம்பயிதியிலி-பொன்னகர்போல-
கிரிப்ப-சிறப்பையடைய-எ-து.(கருத்து) வெண்குடைபிடிக்கவும் யா
னைகிரிமுருங்கு நெருங்கவும் ஆசாள்வணங்கவுமென்பதாம். (எங்.)

உரவுநீர்த்தாங்கக்க - லுக்கைச்சென்னவெரலிகெழுபல்லியைத் துவை
ப்ப; மருவலர்க்கடந்தவொளிது வான்விசயமாகதிரிளி தினைத்தெடுப்ப
த் திருகுவெஞ்சினத்தவாரிசிலையுமலர்ச்செட்டிளம் புலியெச்சுழா வெ
ரிபசும்பொன்செய்மாடநீளம்முதுகினிந்திரகுமரவிழ்ப்புருந்தான்.

(இ-ள்) உரவு-ஒலியையுடைய- நீர்-நீர்நிறைந்த-தாங்கம்-அலை
களில்-கடலுடைந்தென்ன-சமுத்திரமுடைந்ததுபோல்- ஒலிகெ
ழு-சத்தமிசூத்த-பல்லியைத் துவைப்ப - நானுவித வாத்தியங்களை முழ
க்க-மருமலர்-சத்தாருக்களை-கடந்த - வென்ற-ஒளிது - பிரகாசிக்
கின்ற-வரன்-வாட்படையினது-விசயம்-(வீரமுதலிய)வெற்றியை-
மர்கதர்வந்தியர்கள்-இனிதின - இனிமையினால்-ஏத்தெடுப்ப - ஆதி
செய்ய-திருகு-மாறுபடுகின்ற-வெஞ்சினத்த-வெவ்விய கோபத்தை
யுடைய-வரிசில-நெடியவிலிலேந்திய - உழவர்-காலால்கள்-கேட்
டிளம்புலியென-மிசூத்தினமைபொருந்திய புலிப்போத்துப்போல், கு
ழாசூழ்ந்துவா-எரி-ஒள்கிள்கின்ற, பசும்பொன்செய்-பசியபொன்னு
ற்செய்த, மாடம்-ஒப்பின்ககையுடைய - நீளம்முதுகிலெடியவீதியி
ல்-இ-திரகுமரவில் - இந்திரகுமரன் டோல்- (நளமகராசன்) புரு
தான் - போயினான் - எ-து.(கருத்து) பலவரத்தியங்கள் முழங்கவும்
புஜமுலோர் துதிசெய்யவும்சுத்தவீரர்கள்குழங்குமஇராசவீதியில்இந்திர
கோப்போலவந்தான் என்பதாம். (எசு.)

அலங்குளிப்புரவித்தேர்மிசைப்பொலிந்தவாசினங்குமரனை நோக்
கி-நலங்குமுருந்தநாகினவேய்த்தேர்-ணங்கையர் பலருமலர்நினைடி; வி

லந்திலில்லுமிழுமொருபெருஞ்சேடி விஞ்சையர்குமரனே வென்பார்
பொலங்குழைமடவாருளம்புருந்துருக்கும் பூங்களைக்குமாறே * வெ
ன்பார்.

(இ-ள்.) அலங்கு-அசைகின்ற-உலை - புறமயிரினையுடைய-புர
வி-குதிரைகட்டிய-தேர்மிசை-தேரின்மேல்-பொலிந்த-விளங்கிய-
அசினங்குமரனை-நளமகராசனை-நோக்கி - பார்த்து-நலங்குமுடியிரு
ந்த-நன்மைதங்கிய, நாகினவேய்த்தோள்-மிசூத்தினமையுள்ளமுங்கி
லையொத்ததோள்களையுடைய-நங்கையர் பலரும் - மாதர்களையரும்
-வந்திணடி-வந்துசேர்ந்து-விலங்கி-தனித்தனியாக- வில்லுமிழும-
ஒளியைவீசுகின்ற-ஒரு-ஒப்பற்ற-பெரும்-பெரிய-சேடி - விஞ்சை
யருலகத்திருக்கின்ற-விஞ்சையர்குமரனேவென்பார் - விஞ்சையர்கு
மரனேவென்பார்கள் - பொலங்குழை - பொற்குழையையணிந்த
செவிகளையுடைய-மடவார்-மங்கையர்களுடைய-உளம்புருந்து - உ
ள்ளத்தினுழைந்து-உருக்கும்-(அதைக்)கரைக்கின்ற - பூங்களைக்கு
மாறேவென்பார் - மலரம்புகளையுடைய மன்மதனே வென்பார்கள்
-எ-து.நன்னூல்பொதுவியல் கூ-சூ-பெயர்வினையுமை சொற்பிரிப்
பென-ஒழியிசை - யெதிர்மறையிசையெனாஞ் சொல்லொழி பொ
ன்பதுங்-குறிப்புத்தத்தமெச்சங்கொள்ளும்-இவ்விதியால் என்றது எ
ன்றுசொல்லுவார் என்னுஞ் சொல்லெச்சம் சொல்லொடுமுடிந்தது
(கருத்து) மாதர்கள் பலருந்தேர்மேல்வரும் நளனைப்பார்த்து வித்தியா
தாரனேன்பார்கள்மன்மதனேன்பார்கள்என்பதாம். (எதி.)

வண்டுமூயலங்குயல்வருதடந்தோண்மணி நிறவண்ணனேவெ
ன்பார், தெண்டினாக்கடல்வாய்ச்சூர்முதறடிந்த சினவுவேற் குமரனே,
வென்பார், விண்டலத்தியங்குமந்திரமறந்துவிழ்ந்தியலியக்கனே,வென்
பார், கெண்டையந்தடங்க்கள்பெற்றபேரின்ரேகிடைத்தனம்யாமெ மன
க்கிளப்பார்.

(இ-ள்) வண்டுமூயலங்கல்-வளம்பெற்றதுளபமாலே-துயல்வரு
அசைகின்ற-தடந்தோள் - பருத்ததோள்களையுடைய- மணிநிறவ
ண்ணனேவென்பார் - நீலத்தினத்தையொத்த மேனியையுடைய,நா
ண்ணனேவென்பார்கள்-தெண்டினாக்கடல்வாய் - தெளிந்தஆலைமோ
துவிற்கடலிடத்தே-சூர்முதறடிந்த - சூரபத்மினாகிய முதல்வனைக்
கொன்ற-சினவுவேல் - கோபஞ்செய்கின்றமேற்படையையுடைய-
குமரனேவென்பார் - குமார்க்கடவுளோவென்பார்கள் - விண்டலத்
தியங்கும-ஆகாயத்திற்சஞ்சரித்தற்குரிய, மந்திரம் - மந்திரத்தை-மறந்
து-மறந்துவிட்டு-விழ்ந்து-பூமியில் விழ்ந்து-இயல் - பொருந்திய-
இயக்கனேவென்பார் - இயக்கனேவென்பார்கள்-கெண்டையந்தடங்
கண் - சேலையொத்தழகியவிசாலம் பொருந்தியகண்களை - பெற்றபே
று-பெற்றுக்கொண்டபேற்றை-இன்றே - இப்பொழுதே-யாம்- நாம்

—கிடைத்தனமென—பெற்றனமென்று—கிளப்பார்—சொல்லுவார்கள—எ-று. (கருத்து) விஷ்ணுவோவென்பார்கள்—பிரமணியனோவென்பார்கள் இயக்கனோவென்பார்கள்—கண்கள் பெற்றதற்குக் காட்சிப் போற்றைப்பெற்றோம்—என்பார்கள் என்பதாம். (எசு)

சர்க்கிடைபுகாமல் பரந்தோங்குமேரிளவளமுலேத்துவாய்த் தாக்கணங்களை யார்நாணமுமடனுஞ்சங்கமுங்கலையுமுண்ணிறையும் போக்கினர்புலம்பிக்கண்கவர்வனப்பிற்புலவலன் தடம்புயம்புலவ முக்கறவதனுலுள்ளமவிட்டகலுமின் னுயிர்தாங்கினர்மெலிவார்—

(இ-ள்) சர்க்கிடைபுகாமல்—கிடைவிரிந்திருநுழைந்திடமில்லாமல்—அடிபரந்தோங்கும்—அடிபரந்தோங்கிய—வரிளவளமுலே—அழகும் இளமையும் சந்தனக்கோலமும் பொருந்தியதைனங்கனையும்—துவரவாய்—செல்வாவையுமுடைய—தாக்கணங்களை யார்—இலக்குமியை யொத்தமடவார்கள்—நாணமும்—நாணத்தையும்—மடனும்—மடமையையும்—சங்கமும்—வளையையும்—கலையும்—ஆவையையும்—உண்ணிறையும்—உள்ளேயிருத்தின்மகற்பையும்—போக்கினர்—ஒழித்தவராகி—புலம்பி—இரங்கி—கண்—கண்களின் பாரிணையை—கவர்—தன்னிடத்தேயிருத்துக்கொள்கின்ற—வனப்பின்—அழகையுடைய—புலவன்—நளமகாராசனாடைய—தடம்—பருத்த—புயம்—கொள்களை—புலவன்—தழுவவேண்டுமென்னும்—எக்கறவதனால்—எக்கத்தனால்—உள்ளமவிட்டகலும்—உள்ளத்தைவிட்டுநீங்கும்—இன்னுயிர்—இளிய வுயிரை—தாங்கினர்—சுமந்தவராகி—மெலிவார்—வாடுவார்கள்—எ-று. * தருக்கசங்கிரகம்—உள-சூ-பிராணனுடலகத்தியங்குந்தமறஃ—தொன்றே செயற்கையிற்பலவெயர்பெறுமே—இவ்விதியால் உயிர்செயற்கையிற்பலவெயர்பெறும்(கருத்து) இலக்குமிக்கொப்பான பெண்கள் நாணம் மடம்வளைகள் ஆடைகற்பு இவையிழந்தவர்களாய் கண்ணெக்கமும் ஆசையாலுயிர்வைத்திருந்தார்கள் என்பதாம். (எசு)

பாட்டளிதுதைந்துபரு முகையலிழங்கும்பைந்துணரத் தெரியல் சூழ்கூத்தம், சூட்டுடையுச்சிவாகமங்கையர்த்துணை முலைபசுபடவந்தெய்தி; வாட்டிமற்றூரிசில்செயிரவையுங்கும்வனப்பெலாம்வந்திய ருணாப்பக், கேட்டகன்கண்கொளிப்புறபோக்கக்கிடைத்ததெத்தவ மெனக்கிளப்பார்;

(இ-ள்) பாட்டளி—இசையைப்பாடுகின்றவன்மென்—துதைத்து—கேருங்கி—பருமுனை—பரியஅரும்புகளை, அவிழ்க்கும்—விரிக்கின்ற—பைந்துணர்—பசியபூங்கொத்துகளாற்செய்த—தெரியலுமு—மூலசுந்தரிய—சூந்தன்—அனகபாரத்தையும்—சூட்டுடையுச்சி—உச்சிக் கொண்டையையுமுடைய—நாகமங்கையர்—நாகலோகத்துமாதர்—தம—தம்முடைய—துணைமுலை—இரண்டுஸ்தனங்களும்—பசுப—வேறுபட்டிறத்தையடைய—வந்தெய்தி—வந்துசேர்ந்து—வாட்டிமற்றூரிசில்—நளமகாராசனது—செயிரம—குந்தமில்லாமல்—விளங்கும்—பிரகாசிக்கின்ற—வனப்பெலாம்—அழகனைத்தையும்—வந்தியருணாப்ப—புகழ்

வோர்கள் சொல்ல—கேட்ட—கேள்வியுற்ற—கண்—கண்களானவை—கண்டு—பார்த்து—களிப்புற—களிப்பையடைய—நோக்கக்கிடைத்தது—பார்க்கக்கிடைத்தது—எத்தவமென—எப்பொழுதுசெய்ததவமென்று—கிளப்பார்—சொல்லுவார்—எ-று. (கருத்து) நளனுடைய அழகைப்புகழ்வோராத் கேள்விப்பட்டகண்களாகிய செவிகளே இன்றுநீங்கள்நளனைக் காணப்பெற்றது எக்காலத்தெய்ததவமோ என்றார்கள் நாகமங்கையர்கள் என்பதாம். (எசு)

அமைத்தமென்றோ * ஸரம்பையர்திலையணிந்த பொற்றடமுலைப்பாஞ், சுமக்கலாதொல்கிதுழைமருங்கொசியத்துகிக்கொடி. மறுகிவந்தெய்திச், சுமர்த்தலையுடன் றோராகுயிர்பரு குந்தாமவேற்றூரி சிலை நோக்கி, யிமைப்பிலாநாட்டம்பெற்றபேறின்றேயெய்தின மெனமகிழ்ந்திசைப்பார்.

(இ-ள்) அமை—முங்கிலையொத்த—தடம்—பருத்த—மென்றோ ஸரம்பையர்—மெல்லியதோள்களையுடைய—அரமங்கையர்கள்—திலையைணிந்த—தேமலையணிந்த—பொன்—அழகிய—தடம்—பருத்த—முலைப்பாரம்—முலைகளினுடையசுமையை—சுமக்கலாது—பொறுக்கமாட்டாமல்—ஒல்கி—துவண்டு—துழை—துட்பமாகிய—மருங்கு—இடையானது—ஒரிய—வருந்த—துகிக்கொடி—வந்துசேர்க்கொடிகளையுடைய—மறுகின்—விதியிலே—வந்தெய்தி—வந்துசேர்ந்து—சுமர்த்தலை—யுத்தகளத்தில்—உடன்றோர்—பொருதவர்களுடைய—ஆர்—நிறைந்த—உயிர்—ஆவியை—பருகும்—உண்கின்ற—தாமம்—வெற்றிமாலையைத் தரித்த—வேல்—வேற்படையையுடைய—சூரிசிலை—நளமகாராசனை—நோக்கி—பார்த்து—இமைப்பிலாநாட்டம்—இமைப்பிலாகி—பெற்றபேறு—அடைந்தபெற்றை—இன்றே—இப்பொழுதே—எய்தினமென—அடைந்தவமென்று—மகிழ்ந்து—மகிழ்ச்சியடைந்து—இசைப்பார்—சொல்லுவார்கள்—எ-று. இலக்கணக்கொத்து—எ-று. வினைமுதலின்னும் விரிக் கிற்பெருகும்—இவ்விதியால் அரம் பையர்வினைமுதல் (கருத்து) அரம்பையர்கள் நளனைப்பார்த்து இமையாக்கண்கள் பெற்ற தற்குப்பேறு இன்றேபெற்றோம் என்பார்கள் என்பதாம். (எசு)

கலைவலாவெஞ்சிற்காதன்மீதுந் துகடிமணங்குறித்திவண் புகுதப், பலவுநாறழல்வேல்விதர்ப்பர்கோன் மடந்தைபுரிந்த தெத்தவமெனப்புகல்வா, நிலைகுலாம்மைப்பூணாசினாத்தமொண்ணிலர் விரும்பிமே விடினுஞ், சிலைவலாற்கன்றிச் செழுமலர்த்தெரியல் செயிழைபுனைபுமோவென்பார்.

(இ-ள்) கலைவலான்—நளமகாராசனாவன்—நெஞ்சில்—மனத்தில்—காதல்—ஆசை—மீதுந்—அதிகரித்து—துகடிமணங்குறித்து—விவாகத்தைக்குறித்து—இவண்—இராமரிடம்—புகுத—வருவதற்கு—புலவுநாறு—புலானுற்றாறுகின்ற—அழலிலை—தீயையொத்த வேற்படையையுடைய—விதர்ப்பர்கோன்—விமரரன்பெற்ற—மடந்தை—தமயக்

தியானவன்—புரிந்தது—செய்தது—எத்தவமென—என்னதவ மென்று
—புகல்வார்—சொல்லுவார்கள், இலேகுலாம்—இலேவிளங்குகின்ற—பை
ம்புண்—பசியஆபரணங்களையுடைய—அரசினங்குமார்—இராசகுமார
ர்கள்—எண்ணிலர்—அளவற்றபேர்—விரும்பி—இச்சித்து—மேலிழ
னும்—வந்தாலும்—சிலைவாழ்கன்றி—இவ்வரசனாக்கல்லாமல்—செழு
மலர்த்தெரியல்—செழுமைபொருந்தியமலர்மாலையை—சேயிழை—தம
யந்தியானவன், புனையுமாவென்பார்—தரிப்பாளோவென்பார்கள்—எ-று.
(கருத்து) நளன்வருத்தமயந்தி என்னதவஞ்செய்தாளோ என்பா
ர்கள் தமயந்திளனுக்கன்றி மறையாசர்களுக்கு 'மாலையிலோளோ' எ
ன்பார்கள்—எ-ம்.
(அம்)

தினாகடலுத்தமாலிலிழந்துந் திங்களங்கவிகைமன்னவரு, ம
ருக்கமழ்தருவினீழலிழ்ந்திருக்கும்வானவார்தொகுதியும்வருகென், ம
ரத்தமுண்டொளிரும்ளளிலெடுவெலரசர்கோ னழைத்தது குழைத்
தங், கருப்புவில்லொழித்த காமனையினையான் கவினைங் காட்டுதற்
கென்பார்.

(இ-ள்) தினா—அலேமோதுகின்ற—கடல்—கடலை—உடுத்த—ஆனா
யுருத்தரித்த—மா—பெரிய—நிலம்—பூமிக்கு—நிழற்றும்—நிழலிச்செ
ய்கின்ற—திங்களங்கவிகைமன்னவரும்—சந்திரவட்டக்குடையையுடைய
யுராசர்களும்—மருக்கமழ்—வாசங்கமழ்கின்ற—தருவினீழல்—ஐந்த
ருவினீழலில்—வீதிறிருக்கும்—அரசிருக்கின்ற—வானவர்—தொகுதியும்—
தேவர்கூட்டமும்—வருகென்று—வரக்கடவீளென்று—அத்தமுண்டு—
உதிரத்தைப்பிசித்து—ஒளிரும்—விளங்குகின்ற—அள்ளிலை—மாமிசத்
தைஅள்ளிக்கொள்கின்றஇலையையுடைய—நெடுவேல்—நெடியவேற்ப
டையையுடைய—அசர்கோன், வீமராசன்—அழைத்தது—அழைப்
பித்தது—குழைக்கும்—வரைக்கப்பெற்ற—கருப்புவில்லொழித்த—கரு
ப்புவில்லென்கிய—காமனையினையான்—மனமதனையொத்தநளனுடை
ய—கவினைம்—அழகியநலத்தை—காட்டுதற்கென்பார்—காண்பித்தற்
கென்றுசொல்லுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) வீமன் அரசனாயுந்தேவரை
யும்அழைப்பித்ததுநளனுழைக்காட்டவென்பார்கள்என்பதாம் (அக)

மண்ணளவன்றிமன்னவன் நிரிதோன் மணிவரைப் பணைப்
பெனமகிழ்வார், கண்ணளவன்றுகாவலன் கலக்கான்பதற்கெனமனங்
கலழ்வார், பண்ணளகன்றேயமிர் தினிற்றேனிற் பாகினிற் பழுத்தவ
ந்திஞ்சொல், பெண்ணளவன்றேயானவாவு அமிப்பெழிலென் னுபே
துவார்.

(இ-ள்) மண்ணளவன்று—பூமியைமாத்திரம்—ஆளும்—அளவுடையத
ன்றாகும்—இம்மன்னவன்—இவ்வரசனுடைய—தினிதோள்—வலி
மைபொருந்தியதோளாகிய—மணி—அழகிய—வரைப்பணைப்—பென—
மலைபுனையபருவமென்று—மகிழ்வார்—மகிழ்ச்சியுடையவர்கள்
—கண்ணளவன்று—கண்களாலெட்டும்—அளவன்றாகும்—காவல
ன்—அரசனுடைய—அகலம்—மார்பு—காண்பதற்கென—பார்ப்பதற்

கென்று—மனம்—மனமானது—கலழ்வார்—கலங்குவார்கள்—பண்ண
ளவன்று—பண்களினுடையஅளவன்றாகும்—அமிர்தினில்—அமிர்தம்
பொலும்—தேனில்—தேன்பொலும்—பாகினில்—பாடுபொலும்—பழு
த்த—(சுவை) முதிர்ந்த—அம்—அழகிய—தீஞ்சொல்—மதுரம்பொருந்
தியசொல்லென்பார்கள்—பெண்ணளவன்று—பெண்களமாத்திரமய
ங்கும்—அளவினதன்றாகும்—ஆணவாவுதம்—ஆண்மக்களும்விரும்பும்
—இப்பெழிலென்று—இப்பெரியஅழகென்று—பேதுவார்—அறி
வுமயங்குவார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளனுடையகண்களையுட்கண்
மெயங்குவார்கள்—எ-ம்.
(அஉ)

கருணையங்கடல்வாய்மடை—திமந்தொழுங்குக்கன்கன்கதிர்மதிமு
கமு—முருகுக்கொப்புளிக்குஞ்செழுமலர்த்தொடை—தாழ்முழவுந் தினி
தடந்தோளும், பருகுவபோலநோக்குவாலோற்றபடை—நெடுங்கண்கள்
போன்முலைகா, எருவரைமலமின்புறத்தினைப்பவருத்தலம்புரிதிலீரெ
ன்பார்,

(இ-ள்) கருணையங்கடல்வாய்—அருளாகிய அழகியகடலிலுள்ள—
மடை—திமந்தொழுகும்—மடை—திமந்துவருகின்ற—கண்களும்—நேத்திர
ங்களையும்—கதிர்மதிமுக்கமும்—காண்களையுடைய—சந்திரன்போன்
மருகத்தையும்—முருகுக்கொப்புளிக்கும்—தேனையுமிழ்கின்ற—செழு
மலர்த்தொடைதாழ்—செழுமையுள்ளமலர்மாலையினின்று—முழவுந்
து—மத்தளத்தையொத்த—தினி—வீவிமைபொருந்திய—தடந்தோளும்
—பருத்தபுயங்கையும்—பருகுவபோல—உண்பன்போல—நோக்குவா
ன்—பார்த்தும்படி—நோற்ற—தவஞ்செய்த—படை—வாட்படையை
யொத்த—நெடுங்கண்கள்போல—நெடியகண்களைப்போல—முலைகள்,
லுதனங்களே—அருவரை—அரிமலைவையொத்த—அகலம்—(இக்கள
ன்) மார்பை—இன்புற—இன்பமிக—தினைப்ப—அழகுத்தமுவுதற்கு
—அருந்தவம்—செய்தற்கரியதவத்தை—புரிந்திலீர்—செய்திரிலை—எ
ன்பார்—என்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளனுடையகண்களையுமுருகத்
தையும் தோள்களையும்பார்த்ததலம்பண்ணிய கண்களைப்போலகண்
னங்களே அவன்மார்பைத்தழுவுத் தவம்பண்ணிலீர் என்பார்கள் என
பதாம்,
(அங்)

பணிமுடிக்கிடந்தபார்பொதுநீக்கிப்பரித்திடுமரசினங்குமான், ம
ணியெழுந்தோயமல்லல்தினிதோள்வனப்பெலாங்குண்டிகண்டிப்ப,
விணர்விபசுந்தார் துயல்வாத்தொடுத்தவெரிமணிக் கொடிஞ்சியந்தேர்
கொண், டணிகெழுமறுகின்மெல்லெனச்செல்கென் மலங்குளைப் புரவி
யைத்தொழுவார்.

(இ-ள்) பணிமுடிக்கிடந்த—ஆதிசேடன்மலைமேலிருந்த—பார்—பூ
மியை—பொதுநீக்கி—பலவாசர்க்கும்பொதுமையா யிருப்பதைக்கி—பு
பரித்திடும்—(முழுவதும்தொழுவதென)சுமக்கின்ற—அரசினங்குமா
ன்—நளனுடைய—மணியெழுந்தோள்—மணித்துணையொத்த—மல்ல
ல்—வனம்பொருந்திய—அம்—அழகிய—தினிதோள்—வீவிமைபெற்ற

தோள்களினுடைய—வனப்பெலாம் - அழகனைத்தையும்—கண்டுகண்
டு - தோக்தி கோக்தி—உவப்ப—மழிழ்ச்சியடைய—இணர்வினி - பூங்கொ
த்துக்கள்கிரித்த—பசுந்தார்-பசியபலம்மாலை—அயல்வர் - அசைய—தொ
டுத்த - கட்டப்பெற்ற—எரிமணி - ஒளிநயமுடையமணிகள்பதித்த—
கொடிஞ்சியந்தேர்கொண்டி - மேன்மொட்டையையுடையதேரைக்கொ
ண்டு—அவனிகெழுமறுதின் - அழகுபொருந்தியவிதியில்—மெல்லென
ச்செல்வென்று - மெள்ளப்போகின்ற—அலங்கு - அனைத்தின்—உ
ரை - புறம்புகண்ணையுடைய—புரவியை—குதிரையை—தெருவார்—வண்
ங்குளார்—எ-று. (கருத்து) நளையுடைக்கக்கண்டு மகிழ்ந்தேறிக்கட்டி
யகுதிவாகளைமெல்லச்செல்லென் லுமிதாழ்வார்கள் என்பதாம். (அச)

* வேலெனமீளீர்—அருமிழ்நிறாமழிந்து வேலிலாற்கரசியலளி
த்துச்செலெனப்பிழந்து—அருமையெதிர்வட்டஞ்செல்வரிபார்—அமைதோ
ய்—துகாலனித்தின விக்—காலத்தொழில்புரிபுங்குந்த—புறமன்னினார்—த
மது—மாலுறவித்தமனத்தினுங்கடிதோவாவுமான்—தே ரெனத்தொடர்
வார்.

(இ-ள்) வேலென - வேம்படைபோல்—மிளிர்ந்து - விளங்கி—கு
மிழ்நிசை - குமிழம்பூயினையொத்தமுக்தின் மேம்பக்கத்தில்—மழிந்து
- தடைபட்டு—வேலினாற்கு - மன்மதனுக்கு—அரசியலளித்து—அரசா
ட்சியைக்கொடுத்து—செலென - கொண்டைபோல்—பிழந்து - ஒளி
செய்து—குழை - குழையெனப்படுவதற்காதணிக்கு—எதிர்—முன்பா
க—கட்டி—சென்று—செல்வரி—சிவந்தோகைகள்—பாந்து - பாவப்
பெற்று—ஊம - அஞ்சனத்திலே—தோய்ந்து - அமிழ்ந்து—காலவில்
- யமன்போல்—சினவி - கோபித்து—கொலைத்தொழில் - கொல்லும்
தொழில்—புரிபுற - செயலின்ற—சுருத்தடங்கண்ணினார் - கரியவிசால
ம்பொருந்தியகண்ணையுடையமாதர்கள்—கமது—தம்முடையமாலும
யக்கம்பொருந்த—விடுத்த - அனுப்பப்பட்ட—மனத்தினும்—மனத்தை
க்காட்டிலும்—கடிதோ - கடுமையுடையதோ—வாவும் - தாவுகின்ற—
மான் - குதிரைகட்டி—தேரோன - தேரென்று—தெருவார் - அந்
தேரின்மீள்—செல்லுவார்கள்—எ-று. * தண்டியலங்காரம் - பொருளணி
யியல் - அதுவே—பொருள்சுணங்குதொழிலெனப்பலனும் - இவ்வி
தியால் இதுதொழிற்றன்மையணி (கருத்து) பெண்டுகள்விடுத்த மன
வேகத்தைப்பார்க்கிலுந்தேர் அழகவேகமுடையதென்றுதொடருவார்க
ள் என்பதாம்.

(அறி)

கண்டுகண்டுருகியினையாரயமனனுங்குந்த—புறமன்னினார்களுக்கு
ம், வண்டியிர்கூந்தல்வனிதையர்வருந்தமணிநெடுவீதிவாயகன்று கொ
ண்டல்கண்பிக்கும்வனாயினின் நிழிபுங்கொளரியேமெனசிவந்தவிண்
டொடுகொடிஞ்சித்தேரின் நிழித்துமேவரும்வேந்தவைபுருத்தார்.

(இ-ள்) இனையார்—இத்தன்மையுடையவராய்—கண்டுகண்டு—பா
ந்துப்பார்த்து—மனமும் - மனமும்—சுருத்த—புறமன்னினார் - கரிப

பெரியகண்ணும்—களிக்ஞம் - களிக்கின்ற—வண்டி - வண்டுகள்—இ
யிர் - ஒலிக்கின்ற—கூந்தல் - ஆளகத்தையமுடைய—வனிதையர் - மந்
கையர்கள்—உருகி - கணந்து—வருந்த—புறப்பற—மணி - அழகிய
நெடுவீதிவாய் - நெடுயதெருவின்களின்—மும்—அகன்று - நீங்கி—
கொண்டல் - மேகங்கள் - கண்பிக்கும் - நித்திரைசெய்கின்ற—வண்
யினின் நிழிபுற—மலைமீளின்—புறமங்குதின்—தோளரியேமென - சிங்க
வேந்தைப்போல்—சிவந்த—உயர்ந்த—கீண்டொடு - ஆகாயத்தையளா
விய—கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையையுடைய, தேரின்நிழித்துஇ
ரத்ததின்—புறமங்கி—மேவரும்—(ஒப்பனை) - பொருந்திய—வேந்தைவ
- அரசர்சபையில்கணனுளவன்—புருத்தான்—புருத்தான்—எ-று. கோன்
- வலிமை - (கருத்து) மாதர்கள்வருந்தகணன் தேனாவிட்டிறங்கி இராசச
பையிற் புருத்தான் என்பதாம். (அச)

(அருமீர்க்கழிநெடுவடிபுரிசியவிருத்தம்.)

தெரியல்குழுவதின்னடோட்சிலைவாளினிதினெய்த
வரசவைபுருத்தசெவியரசினங்குமாரொல்லாந்
குணாகடன்புகட்டி—நேரன்—புறமங்குதின்—மனத்தினும்—மே
விசிகதிர்மருங்கும்வானின்மீளின்மென்னலாஹர்.

(இ-ள்) தெரியல்குழ - மலைத்திசு—தந்த—குலவு - தாட்சிபொரு
ந்திய—தின - வலிமைபெற்ற—தோன்—புறக்கையுடைய—சிலைவா
ன் - நளமகாராசன்—இனிதின் - இவ்மகமால்—எய்த - அடைய—
அரசவைபுருத்த - (அப்பொழுது) இராசசபையிலிருந்த—செவிய—அழ
கிய—அரசினங்குமாரொல்லாந் - இராசகுமாரர்களின்வரும்—குண - ஒ
ளையையுடைய—கடன்புகட்டி—நேரன்—கடனுச்சிவின்தினை
—குளிர்தி - குளிர்த்திபொருந்தியசந்திரன்—காண்டிலோடும் - கண்
டவளவில்—விசிகதிர்மருங்கும் - விரித்தகிணங்குகளினெனிகெட்பெ
ற்ற—வானில் - ஆகாயத்திலிருத்தின்ற—மீளின்மென்னலாஹர் - உடுக்
கணமென்றுசொல்லும்படியானவர்கள்—எ-று. (கருத்து) நளன்முன்
லிருந்த அரசர்களெல்லாம்சந்திரன்முன்னிருந்தகட்சத்திரங்கள்போல்
ஹர்கள் என்பதாம். (அச)

குருமணியினமங்குமபைம்பொறகோடுபர்குடிக்ஞன்றம்
பொருவுமண்டபத்தினுமிழ்நகடர்வழப்புக்க
செருமலிதானேவேந்தன் திருமுகத்திங்களாக
வரசர்வாண்முகங்கெல்லாமம்புயம்போன்மவன் தே.

(இ-ள்) குரு - நிறம்பொருந்திய—மணி—இரத்தினங்கள்—இமை
க்கும் - பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன்—பசியபொன்னுந்—செய்த—கோ
டுயர் - உச்சிஉயர்ந்த—குடமி - சிகாங்கையுடைய—குன்றம் - பொருவு
ம் - மலையையொத்த—மண்டபத்தினுமி—சிலாகமண்டபத்தில்—பூண்
அராணங்களின்—எய்தவழ - ஒளிவிளங்க—புக - புகுந்தசெருமலி
தானேவேந்தன் - நளமகாராசனுடைய—திருமுகம் - திருமுகமானது

—திங்களாக-சந்திரனாக—அரசர் - அரசர்களுடைய—வாள் - ஒளிபொருந்திய—முகங்களெல்லாம் - முகங்களனைத்தும்—அம்புயம்போன்ற-தாமரைமலரையொத்தன—எ-று. (கருத்து) நான் முகம் சந்திரனாகவும் அரசர்கள் முகந்தாமரைகளாகவுமிருந்தன் என்பதாம். (அ-அ)

கடி. மலர்ப்பகழியேர் துங்காமனா னும்பொற்பி
னடல்கெழுபரிதிவைவேலையினிதினோக்கித்
தொடுகழலமரர்யாருந் துயரோடு * மழுக்காமெய்தி
வடிவீனிற்சிறந்தானே னுமானிடனலனோவென்றார்.

(இ-ள்) கடி - வாசனைபொருந்திய—மலர்ப்பகழியேர்தும் - பூங்களைகளையேந்திய—காமனும் - மனமதனும்—நானும் - நானத்தக்க—பொற்பின் - அழகையுடைய—அடல்கெழு - வெற்றியிருந்த—பரிதி-சூரியன்போன்ற—வைவேல் - கூரியவேலையுடைய—ஐயனை - நளமகாராசனை—இனிதின் - இனிமையினால்—நோக்கி - பார்த்து—தொடுகழல்-கட்டப்பட்டவீரக்கழலையுடைய—அமரர்யாரும் - தேவர்களைவரும்—துயரோடும் - துன்பத்துடன்—அழுக்காமெய்தி - பொறுமைகொண்டு—வடிவீனில் - உருவத்தில்—சிறந்தானே னும் - இந்நான்சிறந்திருந்தானே னும்—மானிடனலனோவென்றார் - மனிதப்பிறப்பையுடையவனல்லனோவென்றார்கள்—எ-று. * பெயர்வினையிடையுரி நான்கடிவானும் பிறக்கும்வினையெனப்பேசுவார் புலவர்இவ்விதியால் * மழுக்காமெய்தி பெயாடியாகப்பிறந்தவினை (கருத்து) தேவர்களான அழகில்மிருந்தாலுந் தேவனல்லமனிதன் தானென்றார்கள் என்பதாம். (அ-அ)

ஒவியொழுதவொண்ணவுலம்பொருவைவரத்திண்டோள்
வாவுமான டந்தோண்ணல்வனப்பினைநோராகித்
தேவரில்வையங்காக்குமாசரிற்செவ்வியாய்த்
காவலர்திருத்தநோக்கார்தடைக்கனோகெனினால்

(இ-ள்.) ஒவியர் - சித்திரக்காரராலும்—எழுதவொண்ண - எழுதக்கூடாத—உலம்பொரு - நூள்கல்லையொத்த—வைரம்-வச்சிரம்போன்ற—திண்டோள் - வலிமைபெற்றதோளையும்—வாவும் - தாவுகின்ற—மான்-குதிரைகட்டிய—தடம் - பருத்த—தேர் - தேரையுமுடைய—அண்ணல் - நளமகாராசனது—வனப்பினை - அழகை—நோராகி-ஒவ்வாதவர்களாய்—தேவரில்-தேவருக்குள்ளேயும்—வையங்காக்கும் - பூமியைப்புரக்கின்ற—அரசரில் - அரசருக்குள்ளேயும்—செவ்வியாய்த் - அழகுபொருந்திய—காவலர் - அரசர்கள்—திருத்த - நேராக—நோக்கார - பாராபாதி—கடைக்கனல் - கடைக்கண்ணினால்—நோக்கினார் - பார்த்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) தேவர்களும் அரசர்களும் நான் அழகுக்கொவ்வாதவர்களாகி அவனழகைநோக்கப்பாராதுகடைக்கண்ணுற்பார்த்தார்கள் என்பதாம். (அ-அ)

விரிகிறொறிக்கும்பைம்பூண்விதர்ப்பர்கோனினிதினிட்ட
வரியின் ஞ்சுமந்தபைம்பொன்னிமணித்தவிசின்மீது

குருதிக்கொப்புளிக்கும்வைவேற்கு மானிநெருந்தான்வெய்ய
செருமலிகடலந்தானைத்தீயுமிழ்வேலினோனே.

(இ-ள்) விரிகிற—விரியப்பெற்றகிரணங்களை; எறிக்கும் - வீசுகின்ற—பைம்பூண்-பசும்பொன்னுற்செய்த ஆபரணங்களையணிந்த—விதர்ப்பர்கோள்-வீமாசனனால்—இனிதினிட்ட - இனிமையினால் விடப்பட்ட—அரியினம் - சிங்கக்கூட்டங்கள்—சுமந்த - தாங்கிய—பைம்பொன்-பசியபொன்னுற்செய்த—அணி-அழகிய—மணித்தவிசின்மீது - இரத்தினசுனத்தின்மேல்—வெய்ய-வெவ்விய—செருமலி - போர்மலிந்த—கடலந்தானை—சேனாசமுத்திரத்தையும்—தீயுமிழ் - தீயையுமிழ்கின்ற—வேலினான்—வேற்படையுமுடையநளமகாராசன்—குருதி - உதிரத்தை—கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற—வைவேல் - கூரியவேலையுடைய—குமரனில்-குமார்க்கடவுள்போல்—இருந்தான் - இருந்தான்—எ-று. வகாரம்-சுற்றவைக்கணவந்தது (கருத்து) நளமகாமணியழைத்த சிங்காதனத்தின்மேல்சுப்பிரமணியன்போலவீற்றிருந்தான் என்பதாம். (அ)

தொங்கவிழுருவப்பைந்தார்க்குமானையினிதினோக்கி
யித்திவன்வனப்புக்கொவ்வாதிழைவெய்திடாம
வைங்கனைக்கிழவன்வெய்யவழறதணைருவமாக்குந்
திங்களங்கண்ணிமுக்கட்டேவினைவியக்குமன்றே.

(இ-ள்) கொங்கு-வாசனை—அவிழ்-விரிகின்ற—உருவம்-உருவத்தையுடைய—பைந்தார் - பசியமலையையணிந்த—குமரனை-நளனை—இனிதின்-இனிமையால்—நோக்கி-பார்த்து—இங்கு - இவ்விடத்தில்—இவன் - இவ்வரசனுடைய—வனப்புக்கு - அழகுக்கு—ஒவ்வாது-நிராது—இழிவால்-இழிதகவை—எய்திடாமல் - அடையாமல் - ஐங்களைக்கிழவன்-மனமதனாவன்—வெய்ய - வெவ்விய—அழற்கணல்-தீவிதியால்—அருவமாக்குந் - (தன்னை) அருவமாக்கிய—திங்களங்கண்ணி-மூன்றும்பிறையைத்தரித்த—முக்கட்டேவினை - பட்டிமலினைவியக்கும் - அதிசயிப்பான்—எ-று. (கருத்து) மனமதன்களின் அழகுக்குமுன் அவமானப்படாமல் சிவன்தன்னை அருபமாக்கின்றதற்காகமகிழ்ச்சியடைந்தான் என்பதாம். (அ-அ)

* ஏழ்நிலவரைப்பில்வானிற்பாதலத்தினிதுவையும்
பாழியந்தடந்தோள்வேந்தர்பலரும்வந்தமார்தவாற்றாது
கேழ்கினர்மணிசெய்மாடங்கினர்வெயிலெறிக்குஞ்செய்ய
வாழியந்தடக்கைமாயனகடுபொன் நிருத்ததம்மா

(இ-ள்) ஏழ்நிலவரைப்பில்-சத்தீவுகளிலும்—வானில்-தேவருலகத்திலும்—பாதலத்து-நாகருலகத்திலும்—இனிதுவையும் - இனிமையொடுதங்கிய—பாழி—அகலமாகிய—அம்-அழகிய—தடம்-பருத்த—தோள் - தோளையுடைய—வேந்தர்பலரும் - அரசர்களையும்—வந்தம

சங்கவாற்றால்-வந்துதிவியபடியால்—கேழ்கிளர்-ஒளிமிருந்த — மணி
செய-இரத்தினங்கன்படுத்த—மாமம்-விவாகமண்டபமானது — கிள
ர்-பிரகாசித்தின்—வெயிலெழிக்கும்-வெயிலேயிசப்பெற்ற — செய்ய-
சிவந்த—ஆழி - சங்கரமேந்திய—அம்-அழகிய — தடக்கை - விசாலம்
பொருந்தியகையையுடைய—மாயன்-திருமாஸினது— அகதிபோன்று-
வயிற்றையொத்து—இருந்தது- இருந்தது—எ-று. ௪ அணியியற்குந்தி
ம்-பண்புத்தொழிலும் பயனுப்பொருளும்-வடிவுஞ்சுவையுமளவும் பல
வு-மொப்புகைமேதோன்றச்செப்புவதுவமை-இவ்விதியால் - இஃதுபொ
ருளுவமையணி(சுருத்து) விவாகமண்டபமானது பிரளயகாலத்தும் சு
ராசாங்குடங்கியதிருமால்வயிற்றைப்போலிருந்தது-எ-ம். (கூக)

மாங்குயிற்றுகுதலைச்செவ்வாய்வனமுலைப்போகம்வேண்டித்
தேங்கமழ்தருவினிழற்றேவருகிடதங்காக்கு
மோங்கெருவியைதோளானுருவுகொண்டடைந்தானெனி
லாங்கவன்வனப்புக்கம்மாறையலாந்தகைமைத்தன்மே.

(இ-ள்) மாங்குயில் - மாமரத்திலிருக்கும் குயிற்சொல்லையொத்த —
குதலை-முலைச்சொல்லையும்—செவ்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய தமய
ந்தியினது—வனமுலை-அழகியவந்தனங்களினுடைய — போகம்வேண்டி
டி-போகத்தைவிரும்பி—தேங்கமழ் - வாசனைசமழ்வின்ற — தருவினி
ழல்-ஐந்தருவினிழலிலிருக்கும்—தேவரும் - இந்திராம்புதலாகிய தேவ
ர்களும்—சீட-தங்காக்கும் - சீடத்தையத்தையளிக்கின்ற—ஒங்கெருவ
ியைதோளான்-உயர்த்தளமுருத்த னுளையொத்த தோளையுடைய நளம
காரரானது—உருவுகொண்டு-வடிவைக்கொண்டு — அடைந்தாரான்
லில்-வந்தாரேயானால்—ஆங்கவன்-அவ்வரசனுடைய — வனப்பு-அழ
கு—உம்மால்-உம்மால்— அனையலாம் - சொல்லலாம் — தகைமைத்த
ன்று-தகைமையுடையதன்று—எ-று. ௪ அசை (சுருத்து) தேவர்களை
நளனழகைக்கொண்டவையால் நளனழவைச்சொல்லளம்மாலாகுமோ
வென்றார் புராணிகர்என்பதாம். (கூக)

வெடுவெடுக்கண்ணிகொம்மைவருமுலைதினப்பவேண்டித்
தொடுவெழுவரசவெள்ளத்தொக்கொருந்திருத்தோற்ற
முடல்சினத்திரிமாயனுத்திலங்கமலம்பூத்த
கடவுடன்படைப்பின்வீக்கங்காட்டுதல்பொன்றதன்மே.

(இ-ள்)வெ-மாவெலையொத்த—வெடுக்கண்ணி - செடியகண்ணை
யுடையதமயந்தியினது—கொம்மை-இளமையுடைய—வரு - வளரப்
பெற்ற—முலை-ஸ்தனங்களின்—தினப்ப-அணைய—விண்ணடி - விரும்பி
—தொடு-கட்டப்பட்ட—தழல்-வீரக்கழலையுடைய — அரசர்வெள்
ளம் - அரசர்கூட்டங்கள் — தொக்கு - கூடி—ஒருங்கிருத்ததே திறம்-
ஒருங்குசொலிருத்ததோற்றமானது—உடல்-பொருகின்ற, சினம்கொ
பத்தையுடைய—திமிரி - சங்கரப்படையையேந்திய—மாயன்-நாரண
னுடைய—உத்தியங்கமலம்பூத்த - நாபிக்கமலமானதுதந்த —கடவுள்-

பிரமதேவன்—தன்படைப்பின்வீக்கம்-தன் துரிருட்டியினுடைய வீரி
வை—காட்டுதல்-காண்பித்தல்— (அதை)போன்றது - ஐத்திருந்தது
—எ-று. ௪ சொல்லாற்றேறிவிளைபொருளாற் மெறிவிளை-என்றிருத்தி
னேதம்பிறப்பொதுவினை - இவ்விதியால்கமலம்பூத்தகடவுள் பொருளா
ற்றெறிவினை (சுருத்து) திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்
கிய அனைவரும்வந்திருந்தார்கள் அந்நால் பிரமசிருட்டி போலிருந்தது
என்பதாம். (கூக)

தனியுருத்தாங்கியிசன்மழல்விழிப்பட்டோமென்று
பனிமலர்ப்பகழிமாரன்பலவருவெடுத்தல்போலத்
கனிபடுகிளவியாடன் ககிரிளமுலையிற்றோய்வான்
குனிசிலத்தடங்கைவேத்தொருவழிக்குழுமினோ.

(இ-ள்)பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர்ப்பகழி - பூக்களைநீளியு
டைய—மாரன்-மன்மதனுலாவன்—தனியுருத்தாங்கி - ஒருவடிவங்கொ
ன்றி—சசன்-பரமசிவனுடைய—தழல்விழி - நெருப்புக் கண்ணினால்
—பட்டோமென்று-இமந்தோமென்று—பலவருவெடுத்தல் போல - ப
லவடிவங்கொண்டதுபோல—கனிபடுகிளவியாடன் - தமயந்தியினது
—ககிரி-காந்தியையுடைய—இளமுலையில்-இளமைபொருந்திய ஸ்தன
த்தில்—தோய்வான்-கலக்கும்பொருட்டி—குனிசில - வீணந்த வில்லை
யேந்திய—தடக்கை - விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய — வேந்தர்
அரசரானவர்கள்—ஒருவழி - ஓரிடத்தில்— குழுமினர் - கூடினார்கள்
—எ-று. ௪ எரார் சற்றைசக்கணவந்தது (சுருத்து) அரசர்கள்- மன்மத
னைக்கர்த்திருந்தார்கள்என்பதாம். (கூக)

வேனிலாணுயர்த்தவெற்றிக் கயலையும்வெருட்டிநீண்ட
மானினமருளுகோக்கின்மடவால்வதுவைகாண்பான்
பாநிறவன்னபூர்ந்தபழமறைக்கிழவினோடு
நீனிதச்செங்கணமாயனெனெச்சம்படைத்தான்மன்னோ.

(இ-ள்) வேனிலான்-மன்மதனுலாவன்—உயர்த்த-பிடித்த—வெ
ற்றி - வெற்றிபொருந்திய—கயலையும்-கொடியாகியமீனையும்—வெரு
ட்டி-அச்சமுறுத்தி—நீண்ட-நீண்ட—மானினம் - மான்கூட்டங்கள்
—மருளும்-மயங்குகின்ற—கோக்கின் - பார்வையையுடைய — மடவ
ரல் - தமயந்தியினது—வதுவை-விவாகத்தை— காண்பான் - காணும்
பொருட்டி—பால்-வெள்ளிய—நிறம் - வண்ணத்தையுடைய — அன்
னமுந்த - அன்னப்பறவையைச் சொல்திய— பழமறைக் கிழவினோ
டும் - பிரமதேவனோடும்—நீனிதம்-கரியவண்ணத்தையும் — செங்க
ண்-செய்யகண்ணையுமுடைய—மாயன் - நாரணனுலாவன்— வெடுவெ
டுப்பு - செடியஆகாயத்தின்கண்—அடைந்தான்-வந்தான்—எ-று.(சு
ருத்து) பிரமனும்விஷ்ணுவும் தமயந்தி கல்யாணத்திற்கு வந்தார்கள்
என்பதாம். (கூக)

அவ்வழிநினைவாய்ப்பித்தியழநாபிழந்துத்தத்தொய்
நெய்யழிபரிதிடவெல்லிதப்பர்கேள்லவன்கட

செவ்வழியனை யதிஞ்சொற்றெரிவையர்தம்மைநோக்கி
மைவழிகரியகூந்தன் மங்கையைக்கொணர்மினென்றான்.

(இ-ள்) அவ்வழி-அப்பொழுது—நிணம்-நிணத்தை—வாய்ப்பில்
இ-வாயாற்கொப்பளித்து—அழலுமிழந்து - நெருப்பைக்கக்கி—இரத்
தந்தையும் - உதிரம்படிசின்ற—செய்வழி - செய்யொழுதுகின்ற—பரி
தி-சூரியனைப்பொத்த—வைவேல்-கூரியவேலையுடைய—விதர்ப்பர்கோ
ன்-வீமராசனானவன்—நீலம் - கருங்குலினைமலர்போன்ற—உண்கண்-
மையுண்டகண்களையுடைய—செவ்வழியனைய - செவ்வழிப்பண்ணை
யெய்த—நீஞ்சொல்-மதூம்பொருந்தியசொல்லையுடைய—தெரிவை
யர்தம்மைநோக்கி - மாதரைப்பார்த்து—மைவழி-மயிர்ச்சார்தொழுதி
ய—கரியகூந்தல் - கரியகுழலையுடைய—மங்கையை - தமயந்தியை—
கொணர்மினென்றான்—அழைத்துக்கொண்டொருங்குகொன்றான். எ-று
நிணம்-கொழுப்பு-நெய்-எண்ணெய் (கருத்து) வீமராசன் தமயந்தியை
க்கொண்டொருங்குபடிப்பெண்களுக்கு கட்டளையிட்டான் என்பதாம் ()

உளையதுகேட்டலோடுமோரிடத்தடங்கணல்லா
சொரிபாந்தமைக்குமபைப் பூனின் னரிச்சிலம்பொடேங்கப்
புரிசுழன்மாலேசொப்பூசலவண்டாத்துப்பொங்க
வினாவினோகிப்பைம்பொன் விளங்கிழைகோழியுபுக்கார்

(இ-ள்) உளையது-அச்சொல்லை—கேட்டலோடு - கேட்டவளவில்
—ஒடரி-செவ்வரிபார்த—தடங்கணல்லார்-விசாலம்பொருந்திய கண்
ளையுடையமாதர்கள்—எரிபாந்து-ஒளிபாவி—இமைக்கும் - விளங்கு
கின்ற—பைம்பூண்-பசியஆபரணங்கள்—இன்னரிச்சிலம்பொடு - இனி
யகிண்வினியையுடையபாதசாலத்தோடு—ஏங்க-ஒலிக்க—புரி - சுட்டு
ப்பட்ட—குழல் - கூந்தலின்றுகின்ற—மாலேசொர் - மலர்மாலேசொர்
வையுடைய—பூசல் - மிகுந்தவொலியையுடைய—வண்டு - வண்டுகள்
—ஆர்த்து-ஒலித்து—பொங்க - எழும்பு—வினாவினர் - வினாவுகொ
ண்டவராகி—ஏகி-போய்—பைம்பொன் - பரியபொன்னுற்செய்த—
விளங்கிழை - ஒளிசெய்யின்றஆபரணத்தை யுடைய தமயந்தியினது
—கோயில் - கன்னிமாடத்தில்—புகார்-புகுந்தார்கள்—எ-று. (கருத்
து) மாதர்கள் தமயந்திமாளிகையிற்சென்றார்கள்-எ-ம். (கருத்

லாங்குவிற்றடக்கைவேந்தன்வதுவைமண்டபத்தின்வல்லே
கோங்கிளமுலையினுணைக்கொணர்குவென்றுவைத்தானென்னத்
தீங்கதிர்க்குழவித்திங்கள் சிறைதிடந்தையநெற்றிப்
பூங்கொடிதன்னையின்றபொற்றொடக்குரைத்தாரன்றே.

(இ-ள்) வாங்கு - வளைக்கப்பெற்ற—வில் - வில்லையுடைய—தடக்
கை-விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய—வேந்தன்-வீமராசனானவன்
—வதுவைமண்டபத்தின்-விவாகமண்டபத்தில்—வல்லே - வினாவி
லே—கோங்கிளமுலையினுணை-தமயந்தியை—கொணர்குவென்று - அ
ழைத்துக்கொண்டொருங்குகொன்று—உரைத்தானென்ன - சொன்ன

னென்று—திங்கதிர் - மதூம்பொருந்திய நினைக்கையுடைய—குழ
வித்திங்கள் - இளம்பிறையானது—சிறைதிடந்தைய - சிறையிருந்த
வையொத்த—நெற்றி - நெற்றியையுடைய—பூங்கொடிதன்னையின்ற -
தமயந்தியைப்பெற்ற—பொற்றொடிக்கு - நற்றையாகிய சாருகாசினியை
ன்னுங்காணுசனமாலேக்கு—எரைத்தார்-சொல்லினார்—எ-று. (கருத்து)
மாதர்கள் வீமன்மனவியாகிய சாருகாசினியிடத்து வீமன் சொன்னத
தைச்சொன்னார்கள்-எ-ம். (சு) சாருகாசினிகாஞ்சனமாலேஇவ்விருபெ
யரும் வீமன்மனைவிக்குண்டு. (ரா)

களிமகிழ்வெய்தியாங்கண்களைத்துவண்டியிரும்பைந்தார்த்
துளிமதுக்கோதைதன்னைத்துவரினும்வினாயினு
மொளிமணிகழியுதொப்பவுவப்பொகித்திமிந்துபொங்குந்
தெளிதினாகருட்டுங்கங்கைத்தீம்புனலாட்டினு.

(இ-ள்) களிமகிழ்வெய்தி - மிகுந்தமகிழ்ச்சியையடைந்து—ஆங்
கண - அவ்விடத்தில்—களைத்து - ஆவாரித்து—வண்டியிரும் - வண்
டுகளொலிக்கின்ற—பைந்தார் - பசியமலர்மாலையையணிந்த—துளிம
து - தேன்றுளிக்கின்ற—கோதைதன்னை - கூந்தலையுடைய தமயந்தி
யை—துவரினும்-பத்துத்துவராவும்—வினாயினும் - இருவகைவாச்
னைத்திரவியத்தாலும்—ஒளி - ஒளியையுடைய—மணிகழி இயதொப்ப
- மணியையொப்பமிட்டதையொப்ப, உவப்பொடும் - மகிழ்ச்சியுடன்
—திமிந்து-பூசி—பொங்கும் - பொங்குகின்ற—தெளிதினா - தெளிந்த
அலைகளை—சுருட்டும் - மடக்குகின்ற—கங்கை - கங்காநதியினிருந்துவ
ந்த—தீம்புனல் - இனியநீரைக்கொண்டு—(மாதர்கள்) ஆட்டினார் - மு
ழுகப்படுத்தினார்கள்—எ-று. ஏ-அசை- (கருத்து) தமயந்திகுக்காரட்டினா
ர்கள்-எ-ம். (ரா)

புரிசுழல்புலா ஃ வாசப்பூம்புகைபூட்டினின்று
முருகுயிர்த்தினவண்டார்க்குமுல்லையஞ்சுட்டுவேய்ந்து
வருமுலைமுகட்டித்தெய்வமலையச்செஞ்சார்துபூசி
யெரிமணிக்கலாபுமவீக்கி யிழைபலதிருந்தனோ.

(இ-ள்) புரி - சுட்டப்பட்ட—குழல் - கூந்தலானது—புலா - ஃசா
ம்வாட—வாசப்பூம்புகை - வாசப்புகையை—ஊட்டி - ஊட்டுவித்து—
விண்டு - விரித்து—முருகுயிர்த்து - தேனைத்தந்து—இனவண்டு - வண்
டுக்கூட்டங்கள்—ஆர்க்கும் - ஒலிக்கப்பெற்ற—முல்லையஞ்சுட்டு - முல்
லைமாலையை—வேய்ந்து-சூடி—வருமுலைமுகட்டில் - வளர்சின்னத்தன
ங்களினுச்சிழில்—தெய்வ - தெய்வத்தன்மையுள்ள—மலையம் - மெதி
யமலையிற்றேன்றிய—செஞ்சார்து - செந்நிறமுள்ளசந்தனக்குழம்பை
—பூசி - தடவி—எரிமணி - ஒளியையுடையமணிகளணிந்த—கலாபம்
- கலாபத்தை—வீக்கி - தரித்து—இழைபல - இன்னும்அனைக ஆபா
ரங்களை—திருத்தி - அணிந்தார்கள்—எ-று. ஏகாரம்-சுற்றைசுற்றுக
கங்கி கம்-இரு-சு-நாற்றங்கலாலது காசிநனியதுமுககெனப்பெரியத்த
னபொறியென்ப - இவ்விதிபால்வாசாசினியிடம் (கருத்து) தமயந்தி

கூந்தலுக்கு அகிற்புகைகூட்டி மாலைகூட்டி கொங்கைகளிற்சந்தனம்பூசி
மேகலாபாணங்கட்டிப் பலவாபாணங்களைத்தரித்தார்கள்-எ-ம், (ரூஉ)

வேற்றுருக்கொண்டொதுவென்குவான்முகத்திற்சேர்ந்த
கூற்றினைத்தடங்கனென்னவஞ்சனங்குலவத்தீட்டிக்
கிற்றினத்திங்கனென்னுகிளபொன்றிதுதலேயென்று
தேற்றுவார்போலச்செய்யதின்கமுமெழுதினோ.

(இ-ள்.) வேற்றுருக்கொண்டி - வேற்றுவுவன்கொண்டு - மாதின்
- தமயந்தியினது - வினங்கு - பிரகாசிக்கின்ற - வான் - ஒளிபொருந்தி
ய - முகத்திற்சேர்ந்த - முகத்திலடைந்த - கூற்றினை - யமலை - தடங்க
னென்ன - விசாலம்பொருத்தியகனங்கொன்று - அஞ்சனம் - மையை
- குலவத்தீட்டி - விளங்கவெழுதி - கிற்று - கிற்றுகிய - இனத்திங்கனெ
ன்று - இளம்பிறையென்று - கிளரொளி - பிரகாசிக்கின்றயையுடைய - து
தலேயென்று - தெற்றியெயென்று - தேற்றுவார்போல - தெளிவிப்பா
ணாப்போல - செய்ய - சிவந்த - திலகமும் - திலகப்பொட்டும் - எழு
தினா - எழுதினார்கள் - எ-று. எ-முன்னையதுதேற்றம் - பின்னையது-ச
ந்தனம் (கருத்து) தமயந்திகண்ணிற்குமையும் தெற்றிக் குத்திலகமும் இ
ட்டார்கள் என்பதாம். (ரூஉ)

வணங்கிடையிறுவதோராவனமுலைகவர்துகொண்ட
கணங்கணியாதுமுற்றுஞ்சந்தாச்சுண்ணமாட்டிக்
கணங்குழமுதத்துச்செவ்வாய்க்கன்னன்மென்றனையதிஞ்சொ
லணங்கினுக் * கணிசெய்வார்போலணியினுக்கழகுசெய்தார்.

(இ-ள்.) வணங்கு - வளைந்த - இடை - இடையானது - இறுவது
ஒடிவதை - லா - என்னது - வனமுலை - அழகியமுலைகளானவை
- கவர்துகொண்ட - கிசுத்திகுகொண்ட - கணங்கு - தேமலையுடைய
ய - அணி - அழகிய - ஆவமுற்றம் - மாப்புமுழுவதும் - சுந்தாச்சுண
ணமாட்டி - அழகியபொற்றுளித்தாவி - கணங்குழமுதத்து - கூட்ட
மாதியமணிகளப்பதித்தகுழையையணிந்தமுதத்தையும் - செவ்வாய் -
செவ்வாயையும் - கன்னன்மென்றனைய - கருமவபமென்றதையொத்
த - திஞ்சொல் - மதுவார்த்தையையுமுடைய - அணங்கினுக்கு - தம
யந்திக்கு - அணிசெய்வார்போல் - அழகுசெய்பவர்போல் - அணியி
னுக்கு - ஆபாணங்களுக்கு - அழகுசெய்தார் - அழகைச்செய்தார்கள்
- எ-று. * குவலயாகந்தம் - உறுப்பியல் - அந்நுதலணிகல் வாகனமா
டை - கணவன்றோற்றத்தந்தைதாய்க்கிளை - செல்வமெனுபிலைபெண்
பாற்கோட்பொருள் இவ்விதியால் அழகுசெய்தல்பெண்பாற்கோட்பொ
ருள் (கருத்து) தமயந்தி அவயங்களுக்கு ஆபாணமணிந்தார்கள் அணியா
விடினும் அவனியத்தையழகேபோதும் என்பதாம். (ரூஉ)

அயிலினிர் விளக்கமேந்தியாயகிதறிமுத்தர்
துயல்வருமுலையினாந்தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி

முயலுமுழுவெண்டிங்கண்முகத்துவெண்முத்தமுண்
மயிலியத்திருவனாவலஞ்செய்நுகாப்புமிட்டார்

(இ-ள்) அயிலினிர் விளங்கம் - ஆலாத்தியை - ஏந்தி - எதிரோயே
நி - ஐயநி - ஐயவியை - சிதறி - விசி - முத்தத்துயல்வரும் - முத்துவட்ட
மசைகின்ற - முலையினா - ஸ்தனங்களைபுடையமாதர்கள் - தம் - சமுழ
டைய - தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி - தொன்ருதொட்டுவெண்குணின்ற
தெய்வத்தைத்துதித்து - முயலுமுயத்தைநீதிய - முழுவெண்டிங்க
ளவெள்ளியபூணச்சந்திரனையொத்த - முகத்து - முகத்திடத்தில் - வெ
ண்முத்தமுண் - வெள்ளியமுத்தைபெர்த்தபற்களையும் - மயிலியல் - ம
யில்போன்றசாயலையுமுடைய - திருவனா - தமயந்தியை - வலஞ்செ
ய்து - வலமாகச்சுற்றி - காப்புமிட்டார் - இருக்குந்தரித்தார்கள் - எ-று.
(ஐயவிசிதரியென்பதுவெண்கமுகிறைத்தல் - இது அலகைநீங்கும்பொரு
ட்டிச்செய்வது) (கருத்து) மாதர்கள் தமயந்திக்கு அலஞ்சுற்றித்திருந்து
க்காப்பணித்தார்கள் என்பதாம். (ரூஉ)

பந்தொடுகழங்கும்பொன் னம்பாவையுந்நினியும்யாழூர்
சிந்தாத்திலகநெற்றித்தெரிவையருடன்கொண்டேக
விந்திரகுமரன்னனொழின்மணியகலம்பூட்டிக்
கொந்தலேழவங்கன்மால்கொண்டனர்மருங்குசெல்ல.

(இ-ள்) பந்தொடு - பந்தையும் - கழங்கும் - அம்மனையையும் - பொ
ன்னம்பாவையும் - சொன்னப்பதுவைகளையும் - கிளியும் - கிளிப்பின்
ளைகளையும் - யாழும் - யாழையும் - சிந்தாத்திலகநெற்றி - சிந்தாப்
பொட்டணிந்தநெற்றியையுடைய தெரிவையர் - மங்கையர்கள், உடன்
தொண்டேக - உடன் கொண்டுசெல்ல - இத்திரகுமரன்னனா - களமகா
ராசனுடைய - எழில் - அழகிய - மணி - இரத்தினபாணம்பூண்ட -
அகலம் - மார்பினிடத்தில் - பூட்ட - தரிக்க - கொந்தலிழ் - கொத்து
விளிக்கின்ற - அலங்கன்மாலை - மலர்மாலையை - கொண்டனர் - (எந்திக்)
கொண்டவர்கள் - மருங்குசெல்ல - அருகேவா - எ-று. ஒடு - எண்ணு
டு - (கருத்து) பெண்கள்பற்றும் அம்மனையும் பொற்பதுவைகளையும் நி
ளிகளையும்வினைகளையும் கொண்டபெண்களெவ்வான்பதாம். (இ-ஈ) இறுமு
தல்லாங்குபாடனுக்குளகம். (ரூஉ)

விரியிருள்சீக்குந்தறவெண்ணிறக்கவரிவிச
வெரிமணியடைப்பைதாங்கியின்னகைமகளிர்போத
வரிசிலைதுணியொள்வாள்கேடகம்வளைக்கைபற்றிப்
புரிநரம்பிரங்குதிஞ்சொற்பொன்னனாழ்வுள்ளோக

(இ-ள்.) விரியிருள் - விரிந்தவிரி - சீக்கும் - ஓட்டுகின்ற - கூற்
தை - மயிர்த்தொகுதியாகிய - வெண்ணிறக்கவரி - வெண்ணிறத்தையு
டையசாமனைகள் - விச - (மாதர்குருபாலும்) விசுவா - எரி - ஒளிவிடு
கின்ற - மணி - மணிகளப்பதித்த - அடப்பைதாங்கி - அடப்பையையர்சம
ந்து - இன்னகை - இனியகையைபுடைய - மகளிர் - மாதர்கள், பொ

த-செல்ல-வரிசை-பொடியில்லையும்-தூணி - அம்புக்கட்டை-புறம்
—ஒவ்வாள் - ஒளியையுடையவானையும்—கேடகம்—கேட்கத்தையும்
—வளைக்கை - வளையலையணிந்ததையில்—பற்றி - ஏந்திக்கொண்டு—
புரிநாம்பு - (யாழிற்கட்டிய) நாம்புகள்—இரங்கு - வருந்தும்படியாகிய
—திருச்செல்லம் தூவார்த்தையையுடைய—பொன்னூர் - மங்கையர்
கள்—முன்னோக - முன்னே செல்ல—எ-று. (சுருத்து) சிலப்பெண்க
ள்சாமனாவிசவும்-சிலப்பெண்கள் அடைப்பையேந்திவரவும்- வில்லையும்
அம்புக்கட்டையும்கேடகத்தையும் கைபிற்றுகந்திசிலப்பெண்கள்முன்
செல்லவும் என்பதாம். (ராச)

தொல்குலமரபிற்றேன்றிச் சூழ்புலநெழியிற்காத்து
கல்விபின் றுறைவக போயிவிருத்தநர்க்குநகத்தின் மெய்யர்
வில்லுமிழ்மணியிற்செய்தவேந்திரக்காதந்தர்வேந்தர்
நில்லுமினின்மினென்னொகீநின்தொடர்ந்துசெல்ல.

(இ-ள்) தொல்குலமரபிற்றேன்றி - தொன்றுதொட்கிவருகின்ற
கல்குலமரபிற்றிந்து—சூழ்புலம் - ஒன்றைப்பற்றுகின்ற புலனைக்கையு
ம்—நெழியிற்காத்து—புறம்போகவொட்டாமலடக்கி, கல்விபின் றுறை-
கல்குலமரபிற்றின்று—கைபொய - வல்லவராகிய—விருத்தர் - விருத்தரு
ம்—கங்குலத்தின் மெய்யர் - கல்குலமுடைய தேருத்தையுடையவரும்—
வில்லுமிழ் - ஒளியைக்கொப்புளிக்கின்ற—மணியிற்செய்த- மணியினு
ற்செய்த—வேந்திரக்காதந்தர் - பிரம்பைக்கையிலுடையவரும் (ஆகிய
சேவகர்கள்)வேந்தர்- அரசர்களே—நில்லுமினின்மினென்ன- நில்லுங்
கள்நில்லுங்களுள்ள—நீக்கினர் - ஆவனாவிலக்கினராகி—தொடர்ந்
துசெல்ல - தொடர்ந்து செல்ல—எ-று. (சுருத்து)கல்வியில்வல்ல
நற்குலவிருத்தசேவகர்கள் அரசர்களைநில்லுங்களுள்ளபிரம்பால்வில
க்கி உடன்கொல்லவும் என்பதாம். (ரா.அ)

பாவிருண்மேயும்பைம்பொன்னிலத்திடைப்பாரசைச்சரத்த
தேய்வையின்மெழுதி துண்சேடுத்துமேற்றேற்கொள்வரசுத்
தாய்மலரவிச்சப்போ துபாப்பியவணிகொள்வீதி
வேறுமுற்பசியதோளி * மெல்லடிபெயர்த்திட்டாளே.

(இ-ள்) பாவிருள் - பாவிவருளை—மேயும் - மேட்கின்ற—பை
ம்பொன்னிலத்திடை - பசியபொன்படுத்தியுமிலே—பாரை-பரியஅ
டியையுடைய—சாந்தம்-சுத்தனமரத்திற்கொண்ட கட்டையாற்சேர்த்த
—தேய்வையின்-குழம்பினால்—மெழுதி - மெழுதி—துண்சே - மெல்
லையவன் துர்க்கை—உடுத்த - பாப்பி—மேல்-மேலே — தேங்கொள் -
தேனைக்கொண்ட—வாசத்து - வாசனையோடுகூடிய—ஆய-ஆய்ந்தெடு
க்கப்பட்ட—மலர்-விந்த—அணிச்சப்போது - அணிச்சமலர்—பாப்
பிய-பாப்பியிருக்கின்ற—அணிகொள் - அழகைக்கொண்ட—வீதி-வீ
தியிலே—வேறுமுழ-மூக்கிலுபொத்த—பசியதோளி - பசியதோள்களை
யுடையதமயந்தியானவர்—மெல்லடி - மெல்லியபாதத்தை—பெயர்

த்திட்டாள் - தாக்கிலைவந்துநடந்தாள்—எ-று. ஏ - சந்தைக்கண்வந்த
து * இலக்கணங்கொத்து - இதுவிதியிதமறையெனப் படாநிலபேர் -
இவ்விதியால்தோளிமெல்லடியெனப்பெயரடிக்கிடும்- வினையடிக்கிடும்
வருதல்வாம்பில்லை (சுருத்து) சந்தைத்தால்மெழுதி மெல்லடி சீலைநிரி
த்துமலர்பாப்பியவீதியில்தமயந்திடந்தாள் என்பதாம். (ராச)

கலத்தொடுபழகுஞ்செம்பொற்கதிர்புலக்களிகல்யாணை
யுலப்பருமத்ததாணிவயிர்குடித்தன்நில்லா
நிலத்தலைகாக்கும்வேந்தர்நீங்குகநீங்குகென்ன
வலத்தகமுட்டுஞ்செம்பொனடிச்சிலம்பாற்றச்சென்றான்

(இ-ள்) கலத்தொடு - ஆபாணத்தொடு—பழகும் - பழகுகின்ற—
செம்பொன்-செம்பொற்பிரகாசம்பொருதிய—கதிர - கிரணமிருத்த—
முலை-ஸ்தனங்களாகிய—களி - களிப்பையுடைய —கல்யாணை-கல்யா
ணைகளானவை—உலப்பரும் - கெடுத்தகரிய—மதத்த - மதத்தையுடைய
யன்—காணில்-தும்பைக்கண்டால்—உயிர்குடித்தன்நி - உயிரைக்கு
டித்தால்வல்லாமல்—நில்லா - நிற்கலைப்பெற்றமமாட்டா—(ஆதலால்)நிலத்
தலை-பூமியினிடத்து—காக்கும் - புரக்கின்ற — வேந்தர் - அரசர்கள்—
நீங்குகநீங்குகென்ன - நீங்கக்கடவீர்நீங்கக்கடவீரென்று—அவத்தக
முட்டும் - செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய—செம்பொன் - சிவந்தபொன்னு
ற்செய்த—அடி - பாதத்திருக்கின்ற—சிலம்பு-சிலம்புகள்—அரற்ற-
சத்திகா—சென்றான்—பொன்னு—எ-று.(சுருத்து)தமயந்திமுலைகளாகி
யபாணைக்கண்டால்அரசர்களைநீங்குகக்கொல்லும் நீங்கிப்போங்கு
ளென்றுசொல்லுவதுபொலச்சிலம்புசத்திக்கென்றான் என்பதாம். (ரா)

வரிவளைக்குலமும்வள்ளார்மங்கலமுரக்கங்குள்ள
பொருகிலுமதன்ன்விண்ணுண்புடைப்பொடுமொப்பங்கியார்ப்ப
விரிநிறைப்பாவையின்வணங்கிமுழையுணையங்கை
நிருநிறியிமைக்குஞ்செம்பொன்மண்டபஞ்சென்றுசேர்ந்தான்

(இ-ள்)வரி-இரோகைகளையுடைய—வளைக்குலமும்-சங்குக்கட்ட
மும்—வள்ளார் - இறுக்கியவாயையுடைய—மங்கலமுரகம்- விவாகபே
ரிகையும்குள்ளநம்பொருகிலை - பொருகின்றகருப்புநிலைந்திய—ம
தன்ன்-மன்மதனுடைய—விண்ணுண்புடைப்பொடும - வில்லினானு
ணத்தொணியோடும் — பொங்கி - மிகுந்து—ஆர்ப்ப-சத்திக்க—விநி
விரிந்த—நிறை-அலைகளையுடைய—பாவையின்-பாங்கடல்பெற்ற—
விளங்கியுழையுடைய - திருமாதையெ—த்த—உங்கை - உமயந்தி—திரும
ணை-உயர்ந்தஇரத்தினங்கன்பதித்து—இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற—
செம்பொன் மண்டபம் - சிவந்தபொன்னுற்செய்தமண்டபத்தில்—செ
ன்று-பொய்—சேர்ந்தான்—சேர்ந்தன்—எ-று.(சுருத்து) தமயந்தியும்
வாமண்டபத்தில்சென்றான் என்பதாம். (ரா.அ)

வழங்குவர்புலவர் - இவ்விதியால் அருந்தி டாதுஎன்றது எதிர்மறைவினையெச்சம் (கருத்து) அரசர்கள்தமயந்திழைகளாகிய கூற்றம்உயிரோக்கொல்லுமென்பார்கள் என்பதாம். (ரயின)

முருந்துமழினியமுான்முழிழ்முலைப்பசியவேய்த்தோள்
கருத்தடங்கண்ணிசெவ்வாய்க்கமழ்திணையமிழ்தமாந்த
வருத்தவம்புரிந்தோர்மண்ணிலரசரோவமாரோயோ
தெரிந்திழ்மென்னமாழ்கித்தெருமாலெய்திசித்பார்.

(இ-ள்) முருந்து - மயிவிதகண்டியை—உற்ற - ஒத்த—இனிய-இனிமையையுடைய—புரல்-பற்களையும்—முதிழ் - அரும்பை யொத்த—முலை - ஸ்தனங்களையும்—பசியவேல் - பசியமுறுவியையொத்த—தோள் - தோள்களையும்—கருத்தடங்கண்ணி - கரியபெரியகண்ணையுமுடையதமயந்தியினது—செவ்வாய் - சிவந்தலாயாகிய—கதழ் - வாசிக்கின்ற—கிரை - பாற்கடலிறன்றோன்றிய—அமிழ்தம் - அமிர் தத்தை—மாந்த-புசிப்பதற்கு—அருத்தவம்புரிந்தோர் - அரியதவத்தைச்செய்தவர்—மண்ணில்-பூமியினிருக்கின்ற—அரசரோ - அரசருக்குள்ளொருவரோ—அமரோயோ - தேவர்க்குள்ளொருவரோ—தெரிந்திலமென்ன—(யாம்) அறிந்திலமென்று—மாழ்கி-மயங்கி—தெருமாலெய்தி - சுமந்து—இடைந்து—சித்பார்-சித்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியை உண்பவர்க்குத்தெய்துசெய்தார்கள்தேவர்களோ அரசர்களோ என்பார்கள் என்பதாம். (ரயின)

அனியசீதழகந்நுவுவனிச்சமெலொதுங்கச்செய்த
வினாமதுத்துனிக்குந்தண்டார்வேந்தனேகொடியனென்பார்
வளர்முலைப்பாரங்கண்ணிமலண்டிமிர்தெரியனென்பார்
தளரிடைத்திடுக்கஞ்செய்ததாயகொடியனென்பார்

(இ-ள்) அனிய-அனியதலையுடையவாகிய—சீதழகன்-சிறிய பாதங்கள்—நோவ் - னெவையுடைய—அனிச்சமெல் - அனிச்சமலரின் மேல்—ஒதுங்கச்செய்த-கட்காச்செய்த—வினா - வின்கின்ற—மதுத்துனிக்கும் - தேனறுளிக்கின்ற—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—தார் - மாலையையுடைய—வேந்தனே - வீமராசனே—கொடியனென்பார் - கொடியனென்பார்கள்—வளர் - வளர்ப்பெற்ற—முலை - ஸ்தனங்களினுடைய—பாங்கண்ணி - சமையகங்களும்—வண்டு - வண்டுகள்—இயிர்-ஒலிக்கப்பெற்ற—தெரியல்குட்டி - மாலையைக்குட்டி—தளர்-தளர்ப்பெற்ற—இடைக்கு-முருக்குலுக்கு—இடுக்கஞ்செய்த - வருத்தத்தைச்செய்த—தாயகோ-தாய்மாகளே—கொடியனென்பார் - கொடியனென்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியைநடக்கச்செய்த - வீமனேகொடியனென்பார்கள்முலைபாத்தின்மேல்மாலைகுட்டிய தாய்மாகளே கொடியனென்பார்கள்—எ-ம். (ரயின)

ஏழுமன்னர்யாருமினையனகூறப்பைம்பொன்
வாமமேகலைகளார்ப்பமணிச்சிலம்பொலிப்பச்செய்ய

காமர்வாண்முகையசெவ்விற்கார்தாஞ்செய்க்கைகடப்பித்
தாமவேற்றடங்கணல்லாடாதையைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்) ஏழுமன்னர் - இன்பமடைகின்ற—மன்னர்யாரும் - அரசரின்வரும்—இனையன-இப்படிப்பட்டவர்களை—கூற-சொல்ல—பைம்பொன்-பசியபொன்னுமசெய்த—வாமம் - அழகுபொருந்திய—மேகலைகள் - மேகலாபாணங்கள்—ஆர்ப்ப - சத்திக்க—மணி-நலமணி களிழைக்கப்பெற்ற—சிலம்பு - பாதசாலங்கள்—ஒலிப்ப - ஒலிக்க—செய்ய-சிவந்த—காமர்-அழகுபொருந்திய—வாள் - ஒளியையுடைய—முக்கைய-அரும்பையுடையனவாகிய—செவ்வி - செவ்வியையுடைய—காந்தனஞ்செய்க்கைகடப்பி - காந்தனமலனையொத்தசிவந்தகைகளைக் குவித்து—தாமம் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த—வேல் - வேலையொத்த—கட்க்கண-விசாலம்பொருந்தியகண்களையுடைய—நல்லாள் - தமயந்தியானவள், தாதையை-தந்தையை;தொழுதுநின்றாள் - வணங்குஞ்செய்துநின்றாள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியைபிதாவாகியவிமனைவணங்கி நின்றாள் என்பதாம். (ரயின)

சேவடிதொழுதுநின்றதெரிவையையமிழ்ந்துநோக்கி
மூவுலகாரும்வேந்தொருவழித்திரண்டொமாய்த்தார்
யாவோயிவனாயெண்ணியினையொன்றுரைப்பின
பூவைபோன்மேனியாநீவினைந்தனன்புலவழிவலான்.

(இ-ள்) சேவடி - தன்னுடையசிவந்தபாதங்களை—தொழுதுநின்ற-வணங்குகின்ற—தெரிவையை-தமயந்தியை—மமிழ்ந்து-மமிழ்ந்து—நோக்கி-பார்த்து—மூவுலகாரும்வேந்தர் - திரிநோக்கிலுமுள்ள அரசர்களும்—ஒருவழி-ஒரிடத்திலே—பொன்மேல்—மொய்த்தார் - நெருக்கினார்கள்—யார்-எவர்கள்—இவரை-இவவரசரை—எண்ணி-நினைத்து—இனையொன்று-இத்தன்மையொன்று—உரைப்பாரென்ன—சொல்லவாரென்று—பூவைபோன்மேனியாநீ-காயாமலனையொத்தவண்ணத்தையுடையதாரணனை—புலவுவேலான்-வீமராசன்—நினைந்தனன்-நினைந்தான்—எ-று. (கருத்து) வீமராசன்விஷ்ணுவைநினைந்தான் என்பதாம். (ரயின)

மன்னவனினையொன்றவன்தொழையலங்கண்மார்பன்
மன்னடிதொழுதுநின்றசூர்முகத்தேவையோக்கி
கன்னலிங்கனித்திஞ்சொற்கலைமகளன்றியாரோ
பின்னனொன்றிவனாயெண்ணியந்திழைக்கிசைக்குநீரார்.

(இ-ள்) மன்னவன்-வீமராசனுடைய—நீனைவையொன்று நினைப்பையறித்து—வண்டிழையலங்கல் - வளம்பொருந்திய துளபமாலையையணிந்த—மார்பன் - மார்பினையுடையதாரணனவன்—தன்னடி - தனதுபாதங்களை—தொழுதுநின்ற - வணங்குகின்ற—சூர்முகத்தேவையோக்கி-பிரமதேவனைப்பார்த்து—கன்னலில் - கரும்பைக் * காட்டிலு

னமொபொருந்தியஸ்தனங்களைபுடைய—அணங்கு-தமயந்தியே, கேட்-
டி-கேட்பாபாக—தார் - மலர்மாலையை—புனை-தரித்த—மெளலி வேய்
ந்து-கிரீடத்தையணிந்து—தணப்பிலாது—இணைபிரியாது—இருந்ததே
வர்—(இங்) இருத்தலையுற்றதேவர்கள்—மாரணில்-மன்மதனைக்காட்டினும்
—வணப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற—மருத்துவத்தலைவர் - அகவனிதேவ
ர்கள்—எ-று. ஏ-அசை (கருத்து) இவர்கள் அகவனிதேவர்கள் என்று
ள் என்பதாம். (ராஉக)

வண்ணமேகலையாய்மற்றுள்வருமுலைப்போகம்வேண்டி;
மெண்ணிலாகியிப்பாவினிதுவீற்றிருந்தோரொல்லாம்.
விண்ணவாப்பாற்பைம்பொன்வியன்மணிசுருந்ததேவர்
பண்ணமைதிவகிலையாழ்பயின்மகார்தருவவேந்தர்.

(இ-ள்)வண்ணமேகலையாய் - அழகுபொருந்தியமேகலாபரணத்
தையணிந்ததமயந்தியே—உன் - உன்னுடைய—வரு-வனரப்பெற்ற—
மு-லைஸ்தனங்களுடைய, போகம்வேண்டி-போகத்தைவிரும்பி—எ
ண்ணிலாகி - அளவற்றவாகி—இப்பால்-இப்புறத்தில்—இனிது - இ
னிமையோடு—வீற்றிருந்தோரொல்லாம் - வீறுடனிருந்தலையுற்றவர்க
ளெல்லாம்—விண்ணவர் - தேவர்கள்—அப்பால் - அவர்க்கப்புறத்தில்
—பைம்பொன்-பசியபொன்னுற்செய்த—வியன் - மேலாகிய—தவசி
ருந்ததேவர் - அசனத்திசிருக்கப்பெற்றதேவர்கள்—பண்ணமை-இசை
யமைந்த—கிலையில்-வகில்கட்டினையுடைய—நல்லாய் - நல்லயாழை—
பாடின-வாசிக்கின்ற—கார்தருவவேந்தர்-கந்தருவவாசர்கள்—எ-று. ம
ற்று-அசைசிலை (கருத்து) இவர்கள் கார்தருவவாசர்கள் என்றுள் எ-ம். (1)

குழைமுருகங்கிழிக்கும்வேற்கட்கொம்மைவெம்முலையாய்கேட்டி.
மழைவிடையென்னவாங்குண்மணித்தவிசுருந்ததேவ
ரிழுமெனவருவிச்சாரணைமணிவான்நித்தாங்கும்
விழைவுறுவென்னிவெற்பின்விஞ்சையர்க்கெவந்தாமே.

(இ-ள்) குழைமுருகம்-காதணியினுடையமுருகத்தை—கிழிக்கும்-கி
ழிக்கின்ற—வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களையும்—கொம்மை - இள
மையையுடைய—வெம்முலையாய் - விருப்பஞ்செய்கின்றமந்தனங்களை
யுமுடையதமயந்தியே—கேட்டி - கேட்பாபாக—மழைவிடையென்ன-
இளவேற்றைப்போல்—ஆங்கண்-அவ்விடத்தில்—மணித்தவிசு-இரத்
தினசுனந்துலே—இருந்ததேவர் - இருத்தலையுற்றதேவர்கள்—இழுமெ
ன-இழுமென்னுமொசையோடு—அருவி-அருவியானது—சாரல்-மலை
ப்பக்கத்தினின்றும்—இன்மணி-கட்டமாரியமணிகளை—வான்றி-வா
ளிக்கொண்டு, தாங்கும்-ஒழுருகின்ற, விழைவுறு - விருப்பமடைபின்ற
வெள்ளிவெற்பின்-கைலாசமலையிசிருக்கின்ற—விஞ்சையர்க்கெவந்தார்-
வித்தியாதாருக்கார்-எ-று. [காம்-ஏ-என்பன-இரண்டி-அசைகள்] (கரு
த்து) இவர்கள் வித்தியாதாருக்கார்கள் என்றுள் என்பதாம். (ராஉஅ)

முயற்கறையொழிந்தசெவ்விழுமுமதியதனிஞாந
மயக்கிபுள்ளியினாயுண்ணுமவாள்இடந்தனையஞ்சையு

பயக்கருதுகிறப்பிற்றேவர்பாவனிண்டிருந்தகாளை
மியக்கூர்ந்தமபெருமானின்றவெழில்புனைகுமாரேறே.

(இ-ள்) முயற்கறை-முயலின் அகறுப்பு—ஒழிந்த-நீங்கிய—செவ்
வி-அழகுபொருந்திய—முழுமதியதனில் - பூரணசந்திரனையொத்தமு
கத்தில்—நாளும் - நாடோறும்—மயக்கி - மயக்கஞ்செய்து—உள்ளுயி
ரை - உள்ளேயிருக்கின்ற-ஆவியை—உன்னும் - உன்வின்ற—வாள்கி
டந்தனைய-வாளிருந்ததையொத்த, கண்ணாய்-கண்ணையுடைய தமயந்தி
யே, பயக்கரும்—தோன்றுதற்கரிய—சிறப்பில்-சிறப்பினால், தேவர்பாவ-
தேவர்கள்வணங்கும்படி—சண்டிருந்த-இவ்விடத்திலிருந்தலைப்பெற்ற
—காளை-அசன்—இயக்கத்தப்பெருமானின்ற - குபேரனாற்றப்பட்ட
—எழில்புனை - அழகுபொருந்திய—குமாரேறு - நளகபான்—எ-று.
அசை(கருத்து) இவ்நளகபான் என்றுள்-எ-ம், (ராஉக)

காதனவோடிமீண்டுகண்டிவந்தாவிபுண்ணு
மாதர்மென்னோக்கினும்மணித்தவிசுருந்தவேந்தல்
பூதாவிவ்வினாநாய்ப்புனித்துக்கணியுமாரிப்
பாதலத்தின்பந்துய்க்கும்பஹலைப்பாந்தளவேந்தே

(இ-ள்) காதனவோடி-காதுவலையுமோடி—மீண்டு-திரும்பி—க
டைசிவந்து-கடைக்கண்சிவந்து—ஆவியுண்ணும்-உயிரையுண்கின்ற;
மாதர்-அழகிய; மென்னோக்கினும்-மெல்லியபார்வையையுடைய தமய
ந்தியே—இம்மணித்தவிசுருந்த - இந்திரத்தினுசனத்தி விருத்தலைப்
பெற்ற—ஏந்தல்-அசனுனவன்—புனிதனுக்கு-பரமசிவனுக்கு—பூதா
வில்லின்-மேருவில்லில்—நாணாய் - நாரியாகியும்—அணியுமாரி- ஆபர
ணமாகியும்—பாதலத்து - நாகருலகத்திலிருந்து—இன்பந்துய்க்கும்-ச
கத்தையனுபவிக்கின்ற—பஹலை-பலதலையையுடைய—பாந்தளவேந்
து-சர்ப்பாசன்—எ-று. ஏ-சற்றசை (கருத்து) இவன் ஆதிசேடன் என்
று என்பதாம். (ராஉட)

இழைபாந்நிலைமக்குமல்குணைகைப்பவளச்செவ்வாய்
மழைமதர்மெடுங்கணல்லாய்மலர்க்கணைவேனில்வேருந்
தொழுதருணைப்புவாய்ந்துதோன்றமித்தோன்மல்வெயய்
பொழிமதக்களில்லயாலைப்புட்குந்தீவில்வேந்தே

(இ-ள்) இழை-ஆபரணங்களால்—பாந்து-பாவப்பெற்று—இமை
க்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—அல்லால் - அல்குலையும்—இன்னகை - இனியந
கையுள்ள—பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்ற செவ்வாயையும்—ம
ழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர் - களிப்பையுடைய—மெடுங்கண்-மெ
டியகண்களையுமுடைய—நல்லாய் - தமயந்தியே—மலர்க்கணை - பூங்க
ணையையுடைய, வேனல்வேளும் - மன்மதனும், தொழுதரு-வணங்கத்
தக்க—வணப்புவாய்ந்து-அழகுபெற்று—தோன்றும்—தோன்றுகின்ற—

இத்தோன்மம்-இவ்வரசன்-வெய்ய - வெவ்விய-பொழிமதம்-முயம்
தமுமப்பொழிந்த-சனிகல்யாணை - கனிப்புமிருந்த நல்லயானைகையு
டைய-புட்காத்நீவில் - புட்காமென்னுந்நீவிவிருத்தென்ற-வேந்த-
அரசன்-எ-று.(கருத்து)இவன்புட்காண்னன்னுள்ளன்பதாம். (நா.கூ.)

ஆற்றல்சான்மன்னரவியருந் துவான் கரந் துவெய்ய
கூற்றிநுந்தனையவுண்கட்டுகர்ள்வனையினி துகெட்டி.
வேற்படைத்தானை குழவியன் நவசி ருந்தகாளை
பாற்கட லுத்தகாகத்திவுறையரிதிவெவான்.

(இ-ள்) ஆற்றல்சால்-வலிமைமிக்க-மன்னரவி-அரசர்களுயினர்
-அருந் துவான்-உன்னும்படி-காந்த-மறைத்து-வெய்ய - வெவ்
விய-கூற்றிநுந்தனைய - யமனிநுந்தனையொத்த - உண்கண் - மையு
ண்டகண்கையுடைய-கோல்வன-தமயந்தியே-இனிதுகெட்டி - இ
னிமையோடுகெட்பாயாக-வேற்படை-வேற்படையேற்றிய-நானை-
சேனைகள்-குழ - தன்னேச்சுற்றும்படி-வியன் - அருகிய-தவிசிருந்
த-ஆசனத்தினிருக்கப்பெற்ற-காலை - அரசனுவன்-பாற்கடலுடு
த்தபாற்கடலையுடுத்த-சாகத்திவுறைய - சாகமென்னுந்நீவிவிருத்தென்ற
-பரிதிவெவான் - குரியன்போன்றவேற்படையையுடைய அரசன்
-எ-று. (கருத்து) இவன்சாகத்திவரசன்என்னுள்ளன்பதாம். (நா.கூ.)

தளரிடைமெலியனிகுதிச்சந்தனந்தேயனைகெட்டி
வனரினமுலையாய்க் கவன்வையமணிசெய்ப்புண
வின்வெயிற்பரிதிமான்மேரிடறுபொற்குடையோங்கிக்
கின்றொளிவிநிக்குமாடங்கிவருசத்திவன்னேந்தன்

(இ-ள்) தளரிடை-தளர்கின்றஇடையானது-மெலிய-வாட-வீ
ங்கி-பருத்து-சந்தனத்தேயவை-சந்தனக்குழம்பினை-கெட்டி - அப
பி-வளர்-வளர்ப்பெற்ற - இளமுலையாய் - இளமைபொருதியவந்
னங்கையுடையதமயந்தியே-இவ்வன்-இவ்விடத்தில்-வைய-உங்கி
ய-மணிசெய்ப்புணர் - இரத்திபரணங்கையுடையஅரசன் - இள
வையில்-இளவெயிலையுடைய, பரிதிமான்மேர்-குரியனுடைய குநிகை
ட்டியதோனது-இடறு - இடறுகின்ற-பொற்குடபி - பொன்னுந்
செய்தகிரகமானது-உங்கி - உயர்ந்து - கிளர் - மிகுந்த-ஒளிவிநிக்கு
ம்-காந்தியைப்பரப்புகின்ற-மாடம்-உப்பிரிகைகையுடைய - கிவருந்
சத்திவன்-கிவருசமென்னுந்நீவையானவன்-வேந்தன் - அரசன்
-எ-று.(கருத்து) இவன்கிவருசத்திவரசன்என்னுள்ளன்பதாம். (நா.கூ.)

புரிவடஞ்சுமந்துவிக்முப்புணர்முலையீங்குவைவருந்
சுருகுவெஞ்சிறத்ததுப்பிறிண்களியானையன்னுண்
வினாமதுவுயிர்க்குக்கைதவெலிவாய்மணிபும்பொன்னும்
வருதினாகருட்டுக்காண்லவான்ருசைத்திவிலவேந்தன்

(இ-ள்) புரிவடம்-முத்துவடங்களை-சுமந்து - பொறுத்து-வீங்
கும்-பருத்த-புணர்முலை - நெருங்கியஸ்தனங்கையுள்ள தமயந்தியே

-சங்குநலகம்-இங்கெயிருக்கின்ற-நிருகு - மாறுபடுகின்ற-வெம்-
வெவ்விய-சிறத்ததுப்பிறிண்களியானையன்னுண் - வலிமை
யையுமுண்ட-வ-சனியானையன்னுண் - கனிப்புமிருந்த நல்லயானைகையு
டைய-புட்காத்நீவில் - புட்காமென்னுந்நீவிவிருத்தென்ற-வேந்த-
அரசன்-எ-று.(கருத்து)இவன்புட்காண்னன்னுள்ளன்பதாம். (நா.கூ.)

தென்னகாப்பானவையீந்தென்னயிநுமல்போலும்
பண்டருமினியதிஞ்சொல்படருமென்பானைகெண்மொ
விண்டலப்பரிதிபாலையிளங்குபிசுருகில்லாசந்
தண்டலையுடுத்தகாண்மகன்மகித்திலில்வேந்தன்

(இ-ள்) தென்னகா - தெளிந்தஆலைமையுடைய-பாவையீன்ற-
கடலானேயீன்ற-தென்னகாப்பானவையீந்தென்னயிநுமல்போலும் - அமிரத்தி
ன்னுமல்போலும்-பண்டருமும்-இளவையத்தருகின்ற-இனிய-இன்ப
முன்னுமல்போலும்-திஞ்சொல்படருமென்பானைகெண்மொ
விண்டலப்பரிதிபாலையிளங்குபிசுருகில்லாசந்
தண்டலையுடுத்தகாண்மகன்மகித்திலில்வேந்தன்
-எ-று. (கருத்து) இவன்சாகத்திவரசன்என்னுள்ளன்பதாம். (நா.கூ.)

தென்னகாப்பானவையீந்தென்னயிநுமல்போலும்
பண்டருமினியதிஞ்சொல்படருமென்பானைகெண்மொ
விண்டலப்பரிதிபாலையிளங்குபிசுருகில்லாசந்
தண்டலையுடுத்தகாண்மகன்மகித்திலில்வேந்தன்

(இ-ள்)தென்னகாப்பானவையீந்தென்னயிநுமல்போலும் - அமிரத்தி
ன்னுமல்போலும்-பண்டருமும்-இளவையத்தருகின்ற-இனிய-இன்ப
முன்னுமல்போலும்-திஞ்சொல்படருமென்பானைகெண்மொ
விண்டலப்பரிதிபாலையிளங்குபிசுருகில்லாசந்
தண்டலையுடுத்தகாண்மகன்மகித்திலில்வேந்தன்
-எ-று. (கருத்து) இவன்சாகத்திவரசன்என்னுள்ளன்பதாம். (நா.கூ.)

திஞ்சொல் - பூனைப்புள்ளினிசையைப்போத்த தித்தித்த வார்த்தையை
யும்—வாட்கண் - வாள்போன் மகன்களையும்—பொம்மல் - பொல்லுபெ
ற்ற—வெம்புலையினுட்கு - விருப்பத்தைச்செய்தின்ற ஸ்தனங்க ளையு
டையதமயந்திக்கு—நாவலுந் தீயின் வேந்தர் - நாவலுந் தீயிருக்கின்ற
அரசர்கள்—யானையும்—எவர்களையும்—நவிலலுமற்றான் - சொல்லத்தொ
டங்கினான்—எ-று(கருத்து) நாவலுந் தீயரசர்களைச்சொல்லத் தொடங்கி
னான் என்பதாம். (நா.க)

கொள்ளைவண்டி மிருங்குந்தற்கோதையிவ்விருந்தவேந்தல்

வள்ளவாய்க்கமலவாவிவாளையம்பகதொலிக்

கள்ளுலாம்பசியதாற் றுக்கமுனிளம்பாளைஹு

மள்ளலம்பழனஞ்சூழ்தவலத்திராடாளும்வேந்தே

(இ-ள்) கொள்ளை-கட்டமாகிய—வண்டு - வண்டுகள்—இமிரும்பு
சத்திக்குன்ற—கந்தல் - அளகத்தையுடைய—கோதை - தமயந்தியே
—இவ்விருந்தவேந்தல்—இவ்விருந்தலில்வரசன்—வள்ளவாய் - கிண்ண
ம்போன் மலையையுடைய—கமலவாவி - தாமரைத்தடாகத்தினின்றும்
—வானையம்பகடு-ஆண்வான்கள்—தாவி-பாய்ந்து—கள்ளுலாம் - தே
னொழுதுகின்ற—பசிய-பகமைபொருத்திய—தாது - குலைகளை—
சமுனிளம்பாளை - சமுசுமரத்தினிளம்பாளைகளை—தேறம் - கிழங்குமர
டியிருக்கின்ற—அள்ளல் - சேற்றினது—அம்-அழகிய—பழனஞ்சூ
ழந்த-சுழலிகளஞ்சூழந்த—அவந்திராடு - அவந்தியேயத்தை - ஆளுந்
துருகின்ற—வேந்த-அரசன்—எ-று. (கருத்து) இவன் அவந்திராட்டா
ரகன் என்றான்-எ-ம். (நா.க)

தன்னலங்கனிந்த கோதாயிக்குறைநாம வேலான்

பொன்னவிரோடைசெற்றிப்பொழிமதக்கனிற்றுமாய்க்குஞ்

செந்நெலங்குலைநின்ற றாங்குந்தீர்தொடைநறவுகாலுங்

கன்னலங்குழைஞ்ஞழந்தகொடாடாரசோறே

(இ-ள்) தன்னலம்-மிருந்தலுன்னது—கனிந்த - முதிர்ந்த—கோ
தாய்-தமயந்தியே—ஏன்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற—நாமம் - அரசர்
தைத்தருகின்ற—வேலான்-வேலாபுதத்தையுடைய அரசன்—பொன்
பொன்னுற்செய்த—அவிர - பிரகாசிக்கின்ற—ஹை - முகப்பாடத்தை
யணிந்த—நெற்றி - நெற்றியையும்—பொழிமதம் - பொழிந்தமதத்
தையுமுடைய—சுனிறு - யானையை—மாய்க்கும் - மறைக்கின்ற—செ
ந்நெல்-செஞ்சாவிசுருள் எனவும்—அங்குலையில், அழகியகுலைகள் போ
ல—ஊங்கும் - தங்குகின்ற—தீர்த-தித்தியுடைய—தொடை - தென்
கண்டானது—நறவு-தேனே—காறு - ஊளிக்கின்ற—கன்னல்-கரும்பு
ள்ளனவுமாகிய—அங்குறவி-அழகியகுழலிகளால்—சூழந்த - சூழப்ப
ட்ட—கொடாடாடு - கொட்டேந்தித்தையாளுகின்ற—அரசர் - மன்னர்க்
கு—எ-று-ஆண்சுங்கத்தையொத்தவரசன்—எ-று. (கருத்து) இவன் கொ
டாட்டாரசன் என்றான்-எ-ம். (நா.க)

கஞ்சநாண்மலரைவென்றுசுடைகுறையெறிந்துமின்

நஞ்செனக்கொடியவாட்குணங்கையிலிவ்விருந்தமீனி

வெஞ்சுமங்காத் தலன்றி மணி யெனவிடங்கச்செய்த

விஞ்சிசூழ்மதுவாழ்தாரொதுகுலமன்னோறே,

(இ-ள்) கஞ்சம்-தாமரையினுடைய—நாண்மலரை - புதியமலரை
வென்று - வெற்றிக்கொண்டு—சுடைகுறை - காத்தலியினுடையகடைப
யை—எறிந்து-வீசி—மீன்-திரும்பிய—நஞ்சென-விடம்போல, கொ
டிய-கொடியவாகிய—வாட்கண் - வாள்போன் மகன்களையுடைய—நக்
கை - தமயந்தியே—இவ்விருந்தமீனி - இருத்தலைப்பெற்ற இவ்வரசன்
—வெம் - வெப்பம்பொருத்திய—சமம் - புத்தத்திலே—காத்தலன்றி-
காப்பதற்கல்லாமல்—அணி யென - அலங்காரமாக - விளங்கச்செய்த-
பிரகாசிக்கும்படியசெய்த—இவ்விருந்த - மதில்குழந்த—மதுவாழ்தார்-
மதுராபரியையாளுகின்ற—எதுகுலமன்னர் - எதுகுலவாசர்க்கு—எ
று - ஆண்சுங்கத்தையொத்தவன்—எ-று. (கருத்து) இவன் மதுராபரிய
ரசன் என்றான் என்பதாம். (நா.க)

* அமிழ்தினமுனிர் துசாலகுறிதாழ்மலையின்

நமிழ்நுமினியதீஞ்சொற்றையலிண்டிருந்தகோமா

னிமிழ்தினாகொழித்தமுத்தமேழநின்றுவல்காட்டுங்

கமழல்துறைஞ்ஞழந்தெண்ணீர்க்கங்கைகாடாளும்வேந்தன்.

(இ-ள்) அமிழ்தின-அமிர்த்ததை—முனிந்து - கோபித்து—சா
ல-பக்கங்கனிலே—அருவிநாழ் - அருவியானதுநாழின்ற—மலையம்-
பொதியமலையிலிருக்கும்அகத்திபமுனிவனால்—ஈன்ற - தாப்பட்ட—
நமிழ்நும - தமிழைக்காட்டினும், இனிப-இனிமைபுள்ள, திஞ்சொல்-
மதுரம்பொருத்தியசொல்லையுடையகையல் - தமயந்தியே, ஈண்டிருந்த
- இவ்விடத்திருந்த—கோமான் - அருணைவன்—இமிழ்-பிரகாசிக்கி
ன்ற—திரை - அலைகளானவை—கொழித்த - ஒதுக்கிய—முத்தம்-முத்
துக்கன்—ஏற்த-தமயந்தியே—நின்றுவல் - உன்னையபலவரி
சையை—காட்டி-காண்பிக்கும்—கமழ - பரிமளிக்கின்ற—அலம்- அ
மைவினையுடைய—துறைஞ்ஞ - துறைகள்சூழந்த—தென் - தெனியு
பொருத்திய—நீர்-நீரையுடைய—கங்கைகாடாளும்வேந்தன் - கங்கைகா
டாளுந்அரசன்—எ-று. (இ-ஈ-நகரணக்கொத்துவழியில்-உ-ரு- பொது
வெழுத்தாறுஞ்சிறப்பெழுத்தானு - ரீரொழுத்தானுமில்லுத்தமிழ்மொ
ழி) இவ்விதியால் அமிழ்துசிறப்பெழுத்தானவந்த தமிழ்மொழி (கருத்
து) இவ்விதியைகாட்டாரசன் என்றான்-எ-ம். (நா.க)

வளைமலர்க்குழங்கன் மாலையணிநுங்குந்தற்செவ்வா

மினவளைமடந்தையிப்பா லெரிமணித்தநகிற்றோன் று

நனைவிரியலங்கன்மாற்ப ளுள்ளிவருதவிதிக்க

களைகுரன்முரசுநஞ்சாக்காம்பிடுக்காவலிவந்தன்.

(இ-ள்) வினையால் - மலாந் தொடுத்த - குழங்கன்மால் - அழகிய
மாலையையணிந்த - வணர் - வணந்த - இரும் - பெரிய - கூந்தல் - குழ
லையும், செவ்வாய் - செவ்வாயையும் - இளவளை - கட்டமரகியிலைய
லையுமுடைய உடங்கை - தாய்க்கியே - இப்பால் - இப்பறத்து - எரி-ஒ
ளில்கினை - மணித்தலையில் - இரத்தினசனத்தில்கோன்றும் - தோ
ன்றதின் - நோவிரி - அரும்புகள்விரிந்த - அலங்கல் - மாலையையணி
ந்த - மாப்பன் - மர்ப்பையுடையவன் - நான் - நோதும் - விழவருக
திருவிழாநீங்காது - வீதி - வீதியிலே - கணை - சத்திகின்ற - குல் - கு
லையுடைய - முரசம் - பேசுகையானது - துஞ்சா - ஒ - வில்லாத - காம்
பிசிக் காலல்கொன்ற - காமபிசிகையுக்கையாளுகின்ற அரசன் - எ-று.
(கருத்து) இவன்காமபிசிகையாடபதினன்னுள்ளபதாம். (ராசக)

நுழைகொசி மருங்குந்தேம்ப - நுண்ணெழின் மாமைவாய்த்
விழைவளர் முலையிலும் நீங்கினிதிர்த்தோன்றன்
மழலைவன்முலத்துக்கு மழைமதப்புழைக்கைகொல்லாய்த்
கழைக்கலிகளிலையானைக் கலிங்கநாடாளுமன்னன்;

(இ-ள்) நுழைகொசி - மிருத்திநுட்பத்தைபுடைய - மருங்குல் - இ
டையானது - தேம்ப - வாட - நன் - நுட்பம்பொருத்திய - ஏழில் - அ
ழகானது - மாமைவாய்த் - மொசம் பொருத்திய - இழை - அபரணத்
தையணிந்த - வளர்முலையிலும் - வளர்ப்பெற்றமுலையையுடையதம
யந்தியே - இங்கு - இவ்விடத்தில் - இனிது - இனிதாக - இந் - இரு
க்கப்பெற்றதோன்றல் - அரசனானவன் - மழலை - இனிமைபொருத்தி
யவோசையுள்ள - வண்டு - வண்டுகள் - உழல் - உழலும்படி - துங்கி
ம் - தங்கிய - மழைமதம் - மழைபேன்றமதத்தையும் - புழைக்கை - இ
ளாமலொருந்தியதுகிக்கையுடைய - நால்வாய் - தொங்குநின்றவாய்
யுமுடைய - கழைகளி - கரும்பைமுறிக்கின்ற - கலிகளையானை - களிப்பு
ம்பொருத்தியகல்லையானையுடைய - கலிங்கநாடாளுமன்னன் - கலி
ங்கநாட்டையானுடைய அரசன் - எ-று. (கருத்து) இவன்கலிங்கநாடு
திபதினன்னுள்ளபதாம். (ராசக)

உளங்கனிந் தருகப்பைந்தார்த்தாமலுந் துஞ்சாய
நுளங்கொளிமுத்தமுறத்தோருகையிங்கிருந்தோன்றல்
விளங்கிழைந் துகண்டோல்வெரியங்குலாழ்த்த
வளங்கொழுமுருதவேலி வாரணவாசியன்னன்

(இ-ள்) உளம் - மனமானது - கனிந்துருக - இளகியுருகும்பதி -
பைந்தார் - பரியமாலையையணிந்த - காமனும் - மனமதனும் - உள்கு
ம் - கிருப்புகின்ற - சாயல் - சாயலையும் - நுளங்கு - அகைகின்ற - ஒளி
நுளியையுடைய - முத்தமுறல் - முத்தையொத்தபற்கையு முடைய
தோகை - தாய்க்கியே - நங்கு - இங்கே - இருத்தலைப்பெற்ற - தோள்
றல் - அரசனானவன் - விளங்கிழை - விளங்குநின்றவாபரணத்தைபு
டைய - கினை - உன்னுடைய - கண்போல் - கண்ணெப்போல் -

வெரியங்குலின் - தேனையுடைய அழகிய குவளைமலர்கள் - பூத்த - பூத்
திருக்கின்ற - வளங்கொழு - வளம்பொருத்திய - மருதவேலி - மருதிலை
தலைபுடைய - வாரணவாசியன்னன் - காசிதேயத்தரசன் - எ-று. வா
ரணவாசியன்னன் வாரணவாசியெனமருகிற்று (கருத்து) இவன்காசி
நாடுபதினன்னுள்ளபதாம். (ராசக)

குவட்டிளமுலையினுயிர் குழமுக்குத்திங்கெண்கி
யுட்பெடுத்தவன்கொள்ள மொங்குவிங்கிருந்தோன்றல்
கவட்டிக்கயவாய்மேதிகன் னுள்ளிப்பொறித்ததீம்பா
மெயிட்டவுண்டன்னன் துஞ்சுந் செழுமபுனற்சிறுதேவத்தே.

(இ-ள்) குவடு - மலைபோன்ற - இளமுலை - இளமைபொருத்தியுடைய
ன்க்கிளையுடையதமயந்தியே - நின் - உன்னுடைய - குறை - குண்டல்
தலைநாணிக் - முருத்திகெண்கி - முகமாயிசந்திரனைப்பார்த்து -
உவட்டெடுத்த - பெருக்கெடுத்த - உவக - பரிசுத்தியென்னும் -
வெள்ளம் - கட்டலானது - ஒங்க - மிருத்தொழிக்க - சமநிறந்த - இங்கிரு
த்தலைபுற - தோன்றல் - அரசனானவன் - கவட்டி - பிளப்பசியுள்ள
பைப்பும் - கயவாய் - பெரியவாயையுமுடைய - மேதி - எருமை - கன்
னுள்ளி - நன்மையினைத்து - பொறித்த - சொரிந்த - தீம்பால் - தித்தி
மப்புப்பால் - தெவிட்டவுண்டு - நிறையவுண்டு - அன்னன் துஞ்சும் - அன்
னப்பறவையுடையவென்ற - செழுமபுனல் - செழுமையுள்ள - கையுடை
ய - சிறுதுவெந்து - சிந்துதேயத்தைபொருகின்ற அரசன் - எ-று. வகா
கம் - சற்றைசு (கருத்து) இவன்கிந்துகொதிபதி என்னுள்ளபதாம். (ராசக)

பகட்டிளமுலையிக்குப் படுதினாபரவைவேலை
முகட்டெழுபிறியெய்ப்ப வீங்குறைமுழவுத்தோளான்
பொருத்திமென்கமலவாசிப் பூம்புனனுழக்கிக்கொண்ட
கைட்டில்வானைநாயுமகன் பனைக்குகுததோறே.

(இ-ள்) பகடு - யானைமத்தகம்போன்ற - இளமுலையாய் - இளமை
பொருத்தியமுலையையுடையதமயந்தியே - சங்கு - இவ்விடத்தில் - ப
டுதினா - அழகியையுடைய - பனை - பார்த்த - வேலைமுகட்டெடுத்த - க
டலுச்சியிறுநுன்றிய - பரிதியெய்ப்ப - குரியையெய்ப்ப - சங்குறை
இங்கிருக்கின்ற - முழவுத்தோளான் - மத்தளம்போன்றதோலையுடை
யவன் - பொருட்டி - கொண்டையையுடைய - மென்கமல் - மெல்லியதா
மமைமலையையுடைய - வாவி - தடாகத்திலுள்ள - பூம்புனனுழக்கி - அ
ழகுபொருத்தியினைக்கலக்கி - கொண்டலகட்டிகில் - பெண்ணுடை
யவயிறுக்கிடத்தில் - வாலைதாவும் - வாலைமீள்கள்தாவுகின்ற - அக்
ன்பனை - அகன்றவையையுடைய - குகுததோ - குகுத்தேயத் தாருக்குச்
சிக்கவேற்றையொத்த அரசன் - எ-று. (கருத்து) இவன்குகுத்தோலையு
தினன்னுள்ளபதாம். (ராசக)

வெவெனப்பிறழ் நுசுந்தையவென்குவன்ருக வென்ற
வோலைவிட்டுவெய்க்கண்ணு யீங்குழையுலங்கொடொளான்

சூலுனீர் தலதிப்பைந்தேன் னுளிக் குமென் கமலப்போதின
வால்வளை முத்தியி னும்வளவயன் மச்சர்கோவே.

(இ-ள்) வேலெனப் பிறழ்ந்து—வேற்படை போலொளியைச் செய்
து, சுற்றை—யமனை—வெல்லுவன் - வெற்றிகொள்ளுவேன்— வருக
வெவ்னா - நீவரக்கடவாயென்று—ஒலிவிட்டு - அந்தயமனுக்கு ஒலியே
ழிதிவிட்டு—உலவும் - உலாவுகின்ற—கண்ணாய் - கண்களையுடையத்
மயந்தியே—சங்குமை - இங்கேயிருக்கின்ற—உலங்கொள் - திரள்கல்
லின்வளினமையக்கொண்ட—தோளான்—புயத்தையுடையவன், சூலு
னீர்—கருப்பவாதைப்பட்டு—அலறி - ஒலித்து, பைந்தேன்—பசியதே
னே—துளிக்கும் - தெறிக்கின்ற—மென்மலப்போதின. - மெல்லிய
தாமரைமலரில்—வால் - வெண்மைபொருந்திய—வளை—சங்கங்கள், முத்
தயி னும்—முத்துக்களைப்பெறுகின்ற—வளம்—வளம் பொருந்திய, வயல்-க
ழனிகள் சூழ்ந்த—மச்சர்கோவே—மச்சதேயத்தாருக்கரசன்—எ-று [இ
லக்கணக்கொத்து ஒழிபியல்-க-சூ-பொதுவெழுத்தானுஞ் சிறப்பெழுத்
தானு, மீரொழுத்தானுமியைந்துமொழிபெயர்ந்து, பொதுவெழுத்துள்ள
ம்பொதுவாய்த்திரிந்து, தமிழ்சிறப்பெழுத்தைத்தானுத்திரிந்து, மொழி
முதலிடைகடையெழுமுன்றிடத்துந் - தோன்றன் முதலாவிகாரந்தோ
ன்றியும், வருமீர்தமிழ்தூல்வடமொழியென்க, இவ்விறயால் கமலம்வ
டமொழி] (கருத்து) இவன்மச்சதேவரூபிதானுள்ள என்பதாம். ()

குடங்கையினெடியவாட்கட்கொம்பனயிங்கும்பைம்போன்
மடங்கலாகன் த்தின்மேயமணியெழுவனையதோளான்
முடங்குவண்டோட்டிக்கைதைமுருகுபிர்த்திரங்குத் தெண்ணீர்த்
தங்கடற்புலவுபோக்குத்தணிதெறமகதநாடன்.

(இ-ள்) குடங்கையின்—உள்ளங்கைபோல்—நெடியவாட்கண் - நீ
ண்டவாள்போலுங்கண்களையுடைய—கொம்பனயி—தமயந்தியே—நங்
கு - இங்கே—பைம்போன்—பசும்பொண்ணுச்செய்த—மடங்கலாகன் த்
தின்—சிறங்காதனத்தில்—மேய - பொருந்திய—மணியெழுவனைய - அழ
கிய எழுத்துணையொத்த—தோளான் - புயங்கலையுடையவன், முடங்
கு - வளைவினையுடைய—வெண்டோட்டு - வெண்மைபொருந்தியவித
ழையுடைய—கைதை—நாழைகளானவை—முருகுபிர்த்து—வாசனையை
வீசி—இரங்கும்—சத்திருக்கின்ற—தெண்ணீர்—தெளிந்தநீரையுடைய, தட
ம்—விசாலம்பொருந்திய—கடற்புலவு - கடலினதுபுலா னற்றத்தை—
போக்கும் - நீக்குகின்ற—நண்ணிறை—குளிர்ச்சியொருந்திய னுறையை யு
டைய—மகதநாடன் - மகததேயத்தரசன்—எ-று- (கருத்து) இவன்ம
கதநாட்டரசன்—என்றான்—என்பதாம். (ராசன்)

கழையெனத்திரண்டமென்றோட்காமருகுவனையுண்கட்
பொழிகதிர்முத்தமுரம் பூங்கொடியிங்குவைகு
மழிகவுட்கடாத்தசிறந்த தண்ணலங்குறுபோல்வான்
மழையகடுஞ்சுமாடமலிகுறுநாடர்கோவே,

(இ-ள்) கழையென—மூங்கில்போல்—திரண்ட—திரண்டிருக்கின்ற
—மென்றோள்—மெல்லியதோள்களையும்—காமர் - அழகுபொருந்திய—
குவனையுண்கண்—நீலோற்பலத்தழகையுண்டகண்களையும் — பொழி
கதிர் - சிரணங்களைப்பொழிகின்ற—முத்தமுரம் - முத்தங்களைப்பொத்
தபற்களையுமுடைய—பூங்கொடி—தமயந்தியே—சங்குவைகும் - இங்கே
தங்மிய—அழி—ஒழுங்கின்ற—கவுட்கடாத்த - மதமொழுகின்றகண்ண
த்தையும், சிறந்தது—கோபத்தையுமுடைய, அண்ணல்—பெரிய—களி
போல்வான்—யானையையொத்த அரசனுவன், மழையகடு - மேகத்தின்
வயிற்றை, உரிஞ்சு—தேயக்கின்ற, வாறுமலி—உப்பரிகைகள் நெருங்கிய, கு
ருநாடர்க்கோ—குருநாடர்க்குதிபதி—எ-று. கழையென்பது கருப்பெனி
னும்ஒக்கும்(கருத்து) இவன் குருநாட்டரசன் என்றான் என்பதாம் (ராசு அ)

வடுநெடுங்கண்ணியிங்கு வைகியமடங்கலன்னான்
குடநிகர் செருத்தற்செங்கட் குவிமுலையெருமை தெண்ணீர்த்
தடவயலுழக்கவானை தாவிமுப்புடைக்காய்த்தெங்கின்
படுபழமுதிர்குஞ்சுழம்பல்லவதேயவேந்தே

(இ-ள்) வடு—மாவடுபோன்ற—நெடுங்கண்ணி - நெடியகண்களையு
டையதமயந்தியே—சங்கு—இங்கே—வைகிய - தங்கப் பெற்ற—மடங்
கலன்னான் - சிங்கவேற்றையொத்தவன்—குடநிகர்—குடத்தையொத்த,
செருத்தல்—மடியையும், செங்கண் - சிவந்தகண்களையும் — குவிமுலை
குன்றமுலையையுமுடைய—எருமை—எருமையானது — தெண்ணீர் -
தெளிந்தநீரையுடைய—தடவயல் - விசாலம்பொருந்திய கழனிகளை—
உழக்க—கலக்க—வானை—அதனுலெழும்பியவானைகள்—தாவி - பாய்ந்து,
முப்புடைக்காய்—முன்றுபக்கமுள்ள காயையுடைய—தெங்கின் - தெ
னினமரத்தில்—படு - உண்டாகிய—பழம்—பழங்களை—உதிர்க்கும் - உதி
ர்க்கின்ற—சூழல்—இடத்தையுடைய—பல்லவதேயவேந்து - பல்லவதே
யத்தையாளுகின்ற அரசன்—எ-று—ஏகாரம் சுற்றரசர்க்கணவந்தது —
(கருத்து) இவன்பல்லவதேயத்தரசன்—என்றான்—எ-ம். (கசக)

பிள்ளைமாளேகதியிங்குவைகியபிறங்கற்றோள்
னள்ளிலைக்கவலப்போதி லரளினவன்னங்காண்
வள்ளுமைபிளிற்றூச்சண்கார்வரவெதிர்மயில்களாடந்
திள்ளைபாட்டயருஞ்சோலைக் கேகபநாட்டுவேந்தன்

(இ-ள்) பிள்ளைமான்—இளமான் பார்வையையொத்த—நோக்கி—பா
ர்வையுடையதமயந்தியே—சங்கு - இங்கே—வைகிய—தங்கப் பெற்ற, பி
றங்கல்—மலையையொத்த—தோளான் - தோளையுடையவன், அள்ளிலை-
நெருங்கிய இலையையுடைய—கமலப்போதில் - தாமரைமலரிலிருக்கின்
ற—அரளினவன்னங்காண் - இளமைபொருந்திய அரச வன்னம் பா
ர்க்கும்படி, வன்—வளம்பொருந்திய—உமை - துளியை—பிளிற்றும்—து

நிலைநிற்குநான் றும்-நிலைமாதியகாலத்தும்—மழைவளஞ்சூர்த்தும் - மழைவளங்களுண்டாகின்ற—செல்வமலந்த - செல்வமிருந்த — கார்தாரவேந்து-கார்தாரதேயத்த:சன் —எ-று. (கருத்து) இவன் கார்தாரதேயத்தரசன்என்றான்என்பதாம். (௩௮)

அள்ளிலைவடிவேற்கண்ணாய்க்குறையலங்கற்றோளான் முள்ளைமுளரிமேயந்துமுழிநெறிக்குவளைமென்று வள்ளைவாய்குட்டிமேதிவழைநூலீழ்ந்துகடும் வெள்ளநீர்ப்பழனஞ்சூழ்த்திதுலைநாடாளுமவெந்தே

(இ-ள்) அள்ளிலை- மாமிசத்தையள்ளிக்கொள்கின்ற இலையை யுடைய—வடிவேல் - கூரிபலெல்போன்ற—கண்ணாய் - கண்களையுடையதமயந்தியே—சங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற—அலங்கற்றோளான்- மாலைவையணிந்ததோன்களையுடையவன்—முள்ளை - முள்ளுள்ளி நைந்ததாயுடைய—முளரிமேயந்து- தாமரைப்பூவைமேயந்து — முழநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய—குவளைமென்று - குவளைமலரைமென்று—வள்ளை-வள்ளைமீதியை—வாய்குட்டி-மென்று —மேதி - எருமைகளானவை—வழை-புள்ளைமார்த்தினுடையநூலீழல் - நியாசிழலிலே—துஞ்சும்-உறங்குகின்ற—வெள்ளநீர் - அதிகநீரையுடைய—பழனஞ்சூழ்த்த-கழனிசுளங்குழப்பட்ட—மிதுலைநாடாளும - மிதுலைதேயத்தையாளுகின்ற — வேந்து - அரசன்—எ-று. ஏகாம்பசுற்றைக்கண்வந்தது(கருத்து) இவன்மிதுலைநாட்டிமன்னன்என்றான்—எ-ம். (39)

வெதிர்புரைபசியமென்றோள் வேல்கிடந்தனையகண்ணு யதிர்கழலரசர்போற்றவீங்குறையரியேறன்னுன் சுதிரவெயிற்கற்றைகான்று கரசுகண்படுக்குமாத் மதியகடுகிஞ்சுவோங்கு மாளவதேயவேந்தே.

(இ-ள்)வெதிர்புரை-முங்கிலையொத்த—பசிய-பசியவாகிய— மென்றோள் - மெல்லியபுயங்கையுடைய—வேல்கிடந்தனைய- வேற்புடையிருந்தையொத்த—கண்ணாய் - கண்களையுடையதமயந்தியே—அதிர்-அதிர்ச்சியையுடைய—கழலரசர் - வீரக்கழலையணிந்த அரசர்கள்—போற்ற-வணங்க—சங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற—அரியேறன்னுன்- சிங்கவேற்றையொத்தவன்—சுதிர - சுதிராகிய— வெயிற்கற்றை-வெயிற்றொகுதியை—கான்று - வீசி-காச - இரத்தினங்கன்—கண்படுக்கும்-பதித்திருக்கின்ற—மாடம்-உப்பறிகைகள்—மதி - சந்திரனுடைய—அகடு-வயிற்றை—உரிஞ்ச - தெயக்க—ஒங்கும் - உயர்ந்திருக்கின்ற— மாளவதேயவேந்து - மாளவதேயத்தரசன் —எ-று. (கருத்து) இவன் மாளவதேயத்துமன்னன்என்றான்என்பதாம். (௪௦)

வடுவெதிரெடுங்கணல்லாய்மடங்கலாசனத்தின் வைகும் தொடுகடலுயிர்த்தமுத்தந் துயல்வருதடந்தோள்வீசன் கடிமுறுக்கனிழந்தசெவளிக்கமலமென்பொகுட்டி னேறிக் கு வளைமுத்தநீனுக்கோசலத்தாசரேறே.

(இ-ள்) வடுவெதிர-மாவசியின் பிளப்பையொத்த—வெடுங்கண்- வெடியகண்களையுடைய—கல்லாய் - தமயந்தியே—மடங்கலாசனத்தின்- சிங்காதனத்திலே—வைகும்-தங்கிய—தொடுகடல்-சகாராற்றோண்டப்பட்டகடலானது—உயிர்த்த-பெற்ற—முத்தம் - முத்துவடங்களானவை—துயல்வரு - அசைகின்ற—தடம் - பருத்த—தோள்-புயத்தை யுடைய—வீசன் - அரசனாவன்—கடி - வாசனைபொருந்திய—முறுக்கனிழந்த - முறுக்குடைந்த—செவளை - அழகுபொருந்திய—கமலமென்பொகுட்டில்-தாமரைமலரினுடையமெல்லிய கொட்டைகளின்மேல்—எறி - ஏறிக்கொண்டு—குடவளை - குடம்போன்றசங்கானது—முத்தமீனும்-முத்துக்களைப்பெறுகின்ற—கோசலத்து - கோசலத்தேயத்தை யாளுகின்ற—அரசோறு - அரசரிற்சிங்கவேற்றையொத்தவரசன்—எ-று. ஏகாம்ப-சுற்றைக்கண்வந்தது (கருத்து) இவன் கோசலநாட்டரசன் என்றான்என்பதாம். (௪௧)

மாணமுமென்னோக்கியிங்குவையிமானவேலான் றுழைமுப்புடைக்காய்விழந்துதாற்றிளங்குமுருசெற்று வீழ்சுரைவருக்கைபோழ்ந்துவெம்புலியடியபைங்காய்க் கோழனாயம்பைசாய்க்குங்குடகநாடாளுமவெந்தே.

(இ-ள்)மாணமு - மாம்பிஞ்சுபோன்ற—மென்னோக்கி-மெல்லியபாலைவையையுடையதமயந்தியே—சங்கு - இங்கே—வையி-தங்கிய—மாண-பெரிய—வேலான்-வேற்படையையுடையவன்—தாழை-தெங்கினுடைய—முப்புடைக்காய் - முன்றுபக்கங்கையுடையதாய்ானது—வீழ்ந்து-விழுந்து—தாறு-குலைகளையுடைய—இளங்கமுரு - இளம்பொருந்தியகமுருமாததை—செற்று-ஒடிந்து—வீழ்சுரை - வீழப்பட்டசுரையையுடைய—வருக்கைபோழ்ந்து - பல்வெப்பிளந்து—வெம்புலியடிய—வெப்பம்பொருந்தியபுலியினதடியையொத்த—பைங்காய்-பசியகரையையுடைய—கோழை-கொழுமையுள்ள அடியையுடைய—அரம்பை-வாழையை—சாய்க்கும் - சாயச்செய்யும்—குடகநாடு - குடகதேயத்தை—ஆளும் - ஆளுகின்ற—வேந்து-அரசன்—எ-று.(கருத்து)இவன்குடகநாட்டரசன் என்றான்என்பதாம். (௪௨)

ஏந்திளமுலையாயிப்பாலினிதுறைகுமரன்னன்னுன் தேந்துணருழந்தபோதுந்தெரிவையரிழைத்தகிற்றிற் கார்தெரிமணியும்பொன்னும்காழ்சிறுணியும்வாரிப் பூத்திரைகருட்டுத்தெண்ணீர்ப்பொன்னிராடாளுமவெந்தே.

(இ-ள்)ஏந்து-தாங்குகின்ற—இளமுலையாய் - இளம்பொருந்தியமுலைையுடையதமயந்தியே—இப்பால் - இப்புறத்தில்—இனிதுறை-இனிமையுடையுறைகின்ற—குமரன்னன்னுன் - குமரக்கடவுளையொத்தவன்—தேந்துணர்-வாசனைபொருந்தியமகரத்தங்கோ—ஊழ்த்த-உதித்தபோதும்-மலையையும், தெரிவைபார்-சிவபெண்கள், இழைத்த-செய்த,கிறில்-சிறுவீட்டினது—கார்தெரி-ஒளிமிஞ்சுந்த—மணியும்- மணிகளாய்ப்

—பொன்னும்-பொன்னையும்—காழ்-வைரம்பொருந்திய—அதிற்றுணையும் - அபிற்றுண்களையும்—வாசி - வாரிக்கொண்டு—பூ - அழகுபொருந்திய—தினாகருட்டும் - அலைகளைமடக்குகின்ற—தெண்ணீர் - தெளிவுபொருந்திய—நாயுடைய—பொன்னிராசி - காவிரிசூழ்ந்தசோழன்டை—அஞ்சும்வெந்து—அனும்—அரசன்—ஏ-று.(கருத்து) இவன்சோழநாட்டரசன்என்றான் என்பதாம். (கசும)

மோட்டிளமுலையாய்ப்பொன்மொய்ம்மணித்தவிசினும்பன்சேட்டிளம்பரிதிபொலவீங்குறைதிணிபொற்றோகாண் பாட்டினிபேட்டிலேமும்பருமுதையவிழ்த்துத்தேற்ற கூட்டுணங்கமலவாவிகொற்றகையம்பதிக்குவேந்தே.

(இ-ள்)மோடி-உயர்ச்சிபெற்ற—இளமுலையாய் - இளமைபொருந்தியவதனங்களைபுடையதமயந்தியே—பைம்பொன் - பதியபொன்னும்செய்த—மொய்ம்மணி-மணிகள்நெருங்கிய—கவிசினும்பன் - ஆரணத்தின்மத்தியத்திலே—சேட்டிளம்பரிதிபொல - மிகுந்தஇளமைபொருந்தியசூரியன்போல்—நங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற—திணி - வலிமைபெற்ற—பொற்றோளான் - அழகுபொருந்தியதோலையுடையவன்—பாட்டினி - பாட்டையுடையவன்குள்—பேட்டினேமும் - பெட்டையுடைய—பருமுதையவிழ்த்து - பரியஆரும்புகளைவிழ்த்து—தேறல் - தேனை—கூட்டுணும் - கொள்ளைகொள்ளும்—கமலவாசி - தாமரைத்தடாகத்தையுடைய—கொற்கையம்பதிக்குவேந்து - சேடமான்—ஏ-று, வகாரம் - அரைசிலை (கருத்து) இவன்கொற்கைநாட்டரசன்என்றான் என்பதாம். (கசுக)

என்னமற்றினையவாதேபெரிமணிமாடஞ்சேர்ந்த மன்னவர்குலமும்பேரும்வான்முறைவாழாதுகூட மின்னகுபரிதிவைவேனளனுருக்கொண்டுமேய வன்னவர்தமையுமற்றைநளையுமறையலுற்றாள்.

(இ-ள்) என்ன-இப்படியென்று—இனையவாறு - இத்தன்மைப்படி—எரிமணி - ஒளிவிகழின்றமணிகளபடுத்த—மாடஞ்சேர்ந்த - உப்பரிசைகளேசேர்ந்த—மன்னவர் - அரசர்களுடைய—குலமும்—மாபும்—பேரும்—நாமமும்—வான்முறை - குலமுறைமையால்—வாழாது - வழவாமல்—கூட - சொல்லி—மின்னகு - ஒளியையுடைய—பரிதி - சூரியனையொத்த—வைவேல் - கூரியவேலையுடைய—நளனுருக்கொண்டுமேய-நளனுருவங்கொண்டிருக்கின்ற—அன்னவர்தமையும் - இந்திரன்முதலியஅந்நால்வரும்—நளனையும்-நளமகாராசனையும்—அறைமலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள்—ஏ-று;மற்று—அரைச (கருத்து) தேவர்கூடையும் நளனையும்சொல்லத்தொடங்கினாள் என்பதாம். (கசுக)

கலைவளர்திங்களென்னக்கடிகமழ்கமலம்வாட்டித் திலகவான் முகத்தாயிங்குவைவியசின்வேற்காளை

வல்லுடைவைவரவாளான்கற்பகமகிந்ததோளான் பலபகைவண்புன்செற்றபகட்டுழின்மார்பினோன்.

(இ-ள்) கலைவளர்கலைகள்வளர்ப்பெற்ற—திங்களென்ன - சந்திரன்போல்—கடிகமழ் - வாசனைமழ்கின்ற—கமலம்வாட்டிம் - தாமரைமலர்வாட்செய்திற்ற, திலகவான்முகத்தாய் - திலகப்பொட்டிட்ட ஒளிபொருந்தியமுகத்தைகடிகமழ்தமயந்தியே—சங்குவைவிய - இங்கே தங்கிய—சின்னேற்காளை - கோபம்பொருந்தியவேற்படையையுடையவரசன்—வல்லுடைவைவரவாளான்-வண்ணக்கொன்றவச்சிரப்படையையுடையவன்—வெற்றிபொருந்தியகூரியவாளைபுடையவன்) கற்பகமகிந்ததோளான் - கற்பகமலர்மலர்கொருங்கப்பெற்றதோலையுடையவன்—(மலைமார்பினக்கும்படிவலிமைமிகுந்ததோலையுடையவன்)பலபகைவண்புன்செற்ற - பலவாரியபகைகொண்டமலைகளைமுன்சிறு கறுத்துச் சவங்கொண்ட—(பலசத்துருக்கண்முன்செய்திற்ற) பகட்டுழின்மார்பினோன் - பெருமைபொருந்தியஅழகியமார்பையுடைய இந்திரன் (நளன்)—ஏ-று-ஈ இது இத்திரனுக்கும் நளனுக்கும் சிலைடை(கருத்து) இவ்வுத்திரன் என்றான்-ஏ-ம். (கசுக)

நகைமதிமுகத்தாயிங்குவைவியநாமலேலான் புகலரும்வெருளியுள்ளத்தொகுவினும்பொங்கியார்த்த பகையிருட்டிழம்புசயங்குமபலசுடருமிழும்வாணான் நகைமைசால்புலவோத்துச்சலமேழுடையகோலே.

(இ-ள்) நகை-ஒளியையுடைய—மதிமுகத்தாய் - சந்திரன்போல் திமுகத்தையுடையதமயந்தியே, சங்குவைவியஇங்கேநகங்கிளை—காமலேலான் - அச்சத்தைத்தரும்வெற்படையையுடையவன்—புகலரும்—சொல்லுத்தகரிய—வெருளியுள்ளத்து - கோபமுள்ளமத்தைதையுடைய—ஒருவினும்—ஆட்டுக்கடாவாகனத்தையுடையவன்—(புகலரும் - புகலத்தரிய—வெருளி-சின்னத்தை—உள்ளத்து - மனத்தின்சின்—ஒருவினும்—நக்கினும்)—பொங்கி - பொங்கிது—ஆர்த்த - ஒலித்த—பகை-பகையாகிய, இருட்டிழம்பு - இருட்டிழம்பு—சீங்கும் - ஓட்டுகின்ற—பல - பலவாகிய—கடருமிழும் - ஒளியையுமிழ்கின்ற—வாணான் - கவாலையைபுடையவன்—பொங்கியார்த்த-மிகுதுகர்ச்சித்த—பகையிருள்—இருளையொத்தபகைவரது—பிழம்புசுட்டத்தை—சீங்கும் - மிகம்கின்ற—பல-பலவாகிய—கடருமிழும்—ஒளிக்கின்றவாணான் - வாட்டையையுடையவன்—தகைமைசால் - அழகுமிகுந்த—புலவோதனம் - தேவரால்துதிக்கப்பட்ட—தாலமேழுடையகோ - ஏழுநாவுடையதிக்கடவுள்—(தகைமைசால் - பெருமைமிகுந்த—புலவோதனம் - வித்துவான்களால்துதிக்கப்பட்ட—தாலமேழுடையகோ - சபத்திவையுடைய நளன்) ஏ-று-ஈ இது அக்கினிதேவனுக்கும்நளனுக்கும்சிலைடை(கருத்து) இவன் அக்கினிதேவன்என்றான் என்பதாம். (கசுக)

அஞ்சன்மொழிபாற்றாத்தமிழோவென்னுறையும் வஞ்சிதன்வண்டியாயிங்குவைவியநாமலேலான்

செஞ்சுவேறெழுமன்நெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்சுவேறெழுமன்நெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்
செஞ்சுவேறெழுமன்நெண்ணீரிருங்கடலுலகமெல்லாஞ்

(இ-ள்) அஞ்சனம்-மனைய-எழுதல்-எழுதலை-ஆற்றாது - சரி
யாது-ஓவென்று-ஓவென்று-ஓவையும்-ஓவையுடைய-கின்ற-வஞ்சி-தூண்
ணிடையாய்-வஞ்சிக்கொழிபோல்துட்பமாகியஇடையையுடையதமயர்
திபே-சங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய, நாமவேலான்-அச்சத்தைத்தருகி
ன்றலேற்பண்டையையுடையவன், எஞ்சவில்-குறைவில்லாத, தருமன் -
தருமனென்னும்பெயரையுடையவன் (தருமத்தையுடையவன்) தென்
ணீர் - தெளிவுபொருந்தியநீரையுடைய - இருங்கடலுலகமெல்லாம்-
பெரியகடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதும்-செஞ்சுவே - செவ்வையாக-ஓ
சைபோய - புகழ்பரவப்பெற்ற - தீதலு - குற்றமற்ற-செங்கோல்வே
ந்து-செவ்வியகாலகண்டத்தையுடையவன் (செங்கோல்செவ்வுத்துமள
ன்)-எ-று. இஃது இதுவானுக்கும்இயமனுக்குஞ்சிலேடைஇலக்கண
த்திரட்டு - ஒருபெயர்க்கிருபொருளுரைப்பதுசிலேடையாம், இவ்விதி
யால் இரண்டருத்தங்கொண்டதைக்காண்க(கருத்து) இவன் இயமன்
என்றான் என்பதாம், (ராகு)

பாற்றியாயிந்தமுறும்படரொளிப்பவளச்செவ்வாய்க்
கோற்றொழும்படந்தையிங்குவையிருவவுத்தோளான்
மாற்றொஞ்சிறப்பின்மிக்வளங்கெழுபுவளவேந்த
னாற்றிசைப்பாப்புஞ்சூழ்போலங்கெழுமேவேந்தே.

(இ-ள்) பாற்றினா-பாற்கடலிற்றிறந்த, அமிர்தமுறும் - அமிர்தமு
றின்முறும்படர்பெற்ற, ஒளி-ஒளியையுடைய, பவளச்செவ்வாய்-
பவளம்போன்றசெவ்வாயையும்கோற்றொழி - அழகியவளையிழுமு
டைய-மடந்தை-தமயந்தியே-சங்குவைகிய-பிங்கேதங்கிய-கு
வவு-ததோளான் - இரட்சிபொருந்தியதோளையுடையவன், மாற்றரும் - ஒருவ
ராலும்கேததற்கரிய-சிறப்பின்மிக்க-சிறப்பினால்மிகுந்த - வளங்கெ
ழு-வளம்பொருந்திய-புவளவேந்தன் - நீருக்காசன் - (பூமிக்காசன்)
நாற்றிசைப்பாப்பு-நான்குசைகளின்பாப்பினும் - சூழ்போம்-சூழ்ந்
துபோகின்ற-நலங்கெழுநன்மைபொருந்திய - நேமிவேந்து-கடலாச
னானவருணன்-(சக்கிரவர்த்தியாகியநளமகாராசன்)-எ-று. இதுவ
ருணனுக்குமளனுக்குஞ்சிலேடை(கருத்து)இவன்வருணன் என்றான்
என்பதாம், (ராகு)

போதரிசெடுங்கணல்லாய்பொருசிலவேனிலானிற்
கொதையர்நனமுங்கண்னுங்கட்டுணுங்குவவுத்தோளான்
குதவிழுகமலப்போதுமலாந்தபூந்தடங்கடோறும்
மாதர்மென்முகங்கள்காட்டும்வளங்கெழுமிடத்தெவந்தே.

(இ-ள்) போதரி-அரிபாரந்த-நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய
-நல்லாய்-தமயந்தியே-பொருசில-பொருகின்றவிலையையுடைய, வே
னிலானில் - மன்மதன்போல்-கொதையர் - மங்கையர்களுடைய-ம
னமும்-நெஞ்சையும்-கண்ணும் - விழிகளையும்-கூட்டுணும் - கொள்

கோயிடுகின்ற-குவவுத்தோளான் - இரட்சிபொருந்தியதோளையுடைய
வவன்-தாதவிழுகமலப்போதுமலாந்தபூந்தடங்கடோறும் - பொளிவுபொரு
தியதடங்கட்கள்தோறும்-மாதர்-மடவார்களுடைய - மென்முகங்
ள்காட்டும்-மெல்லியமுகங்களைக்காண்பிக்கின்ற-வளங்கெழு - வள
ம்பொருந்திய-நிடத்தெவந்து - நிடத்தேயத்தையானும்நளமகாராசன்
-எ-று. எ-அசை (கருத்து) கண்களையுடையதமயந்தியேமன்மதனைப்
பொலப்பெண்கள்கண்களையும் மனங்கலையும்கொள்ளைகொள்ளும் அ
ழகுபொருந்தியதோள்களையுடையநளமகாராசன் இவனே என்றான் எ
ன்பதாம், (ராகு)

என்றியலணங்குகூறவிசையரிவன்னங்கூறு
மன்றலந்தெரியற்றிண்டோண்மன்னவன்யார்கொலென் னுப்
பொன்றிகழ்துகளைபூத்தபுணர்முலைப்பாவைபோலவா
ளொன்றியலையத்தோடுமுள்ளநெக்குருகியின்றான்.

(இ-ள்) என்று-இப்படியென்று-இயலணங்கு-நாமகளானவன்-
கூற-சொல்லியவளவில்-இனையில்-இத்தன்மையையுடைய அரசர்க
ளில்-அன்னங்கூறும் - அன்னப்பறவைமுன்புசொல்லிய-மன்றல்-
வாசனைபொருந்திய-அம் - அழகிய-தெரியல் - மாலையையணிந்த-
திண்டோள்-திண்மைபொருந்தியதோள்களையுடைய - மன்னவன்-ந
ளமகாராசன்-யார்கொலென்ன-எவனென்று-பொன் - பொன்போ
ல்-திரு-விளங்குகின்ற-தித்தலைபூத்த-தேமல்பாடிய - புணர்முலை
-நெருங்கியமுலைகளையுடைய-பாவைபோலவாள் - பாவைபோல்பவ
ளாகியதமயந்தியானவன்-ஒன்றியவையத்தோடும் - பொருந்தியசந்தே
கத்துடனே-உள்ளம்-மனமானது-நெக்குருகியின்றான் - மிகவுங்க
ரைந்துகின்றான்-எ-று. (கருத்து) தமயந்திமனமுருகியின்றான்-எ-ம்.

என்றவெனையோனாவிரட்டுமொழிதலானும்
வள்ளன்மார்பணிந்ததாரில்வன்னிவிழந்தாற்றலானும்
முள்ளுறப்பிணிந்தவன்பிணாழினைத்தொடர்பினும்
கள்ளிருப்பருகுமபம்புணளையேநளனென்னுரைத்தான்

(இ-ள்) என்னுரைத்தேகம்பொருந்த-ஏனையோரை - மற்றயோ
ரை-இரட்டுமொழிதலானும் - இரண்டிபொருள் படச்சொல்லுதலா
னும்-வள்ளன்மார்பணிந்ததாரில் - நளன்மார்பிணைந்தமாலையில் -
வன்னிவிழந்தாற்றலானும் - வன்னிகளின்விழந்தொலித்தலானும் - உ
ருறப்பிணிந்த-உள்ளேபொருந்தக்கூடிய-அன்பின் - அன்பினு
ண்டாகிய-ஊழினைத்தொடர்பினும் - ஊழினைப்பினுடைய சம்
பந்தத்தினுமும்-நள்ளிருள்-மிகுந்திருகை-பருகும் - உண்கின்ற
-பைம்புண் - பசியபொன்றாச்செய்தஆபாணங்களையுடைய-நள

நெய்யே-நளனென் னுமாச்செயே—நளனென்று - நளமகாராசனென்று
—ஆந்தாள்—அழிந்தாள்—எ-று. * இலக்கணக்கொத்து அகம்புறமொ
தழைமயாருங்கருவி - இவ்விதியால்தான் என்றது அகங்கருவி
(கருத்து) களையேநளனென் றழிந்தாள் என்பதாம். (ராகக)

மாதர்மென் னோக்கிரணிமடுமுக்குசிறி துகோட்டிக்
காதன்மீதாரவுள்ளங்கனிமுகிழ்தாங்ககின்ற
கோதையர்மணிசெய்செம்பொற்கோடிகுத்தினிதினேந்து
தாதுலாமலங்கன்மலைத்தளிரியல்குரத்திற்கொண்டான்

(இ-ள்) மாதர்—அழகுபொருந்திய—மென் னோக்கி - மெல்லியபார்
வையையுடையதமயந்தியானவன்—நாணி - காணமுற்று—மதிருகம்—
மதிப்போன்றமுகத்தை—சிறிதுகோட்டி - கொஞ்சமவளங்கிக் கொண்டு
—காதல்—ஆசையானது—மீதா - அழகரிக்க—உள்ளம்—மனமான
து—கனிமுகிழ்தாங்க—கனிப்புமிசூந்தமகிழ்ச்சிக்கங்க—கின்ற - அருகே
கின்ற—கோதையர் - தோழிகளை—மணிசெய் - மலர்மணிகளபடுத்த —
செம்பொற்கோடிகுத்து - செம்பொன்றாற்செய்ததட்டில்—இனிதினே
ந்தும்—இனிமையிற்றாக்குகின்ற—தாதுலாம் - மகர்த்துழுவாய்கின்ற—
அலங்கன்மலை - மலர்மலையை—தளிரியல் - தளிரினதுசரமலையுடைய—
காத்திற்கொண்டான் - கையிலெடுத்துக்கொண்டான்—எ-று.(கரு
த்து) தமயந்திமலையைக்கையிலெடுத்தான் என்பதாம். (ராகக)

இன்னரிச்சிலம்புசெம்பொற்கிண்கிணியார்ப்பவேதி
மன்னவர்ப்பமழங்கன் னும்வண்டெனத்தொடர்ந்து விழ்க்
கொன்னுனைவை கொள்வாணி—தர்கோன் குவவுத் தோண்மேற்
பொன்னரிமலைகுட்டிப்பூங்கழல்வணங்கிநின்றான்

(இ-ள்) இன்—இனியவோசையைத்தருகின்ற—அரி- பருக்கையை
யுடைய—சிலம்பு—சிலம்புகளும்—செம்பொன் - சிலந்தபொன்றாற்செ
ய்த—கிண்கிணி—சதங்கைகளும் — ஆர்ப்ப - ஒலிக்கும்படி—ஏகி—போ
ய—மன்னவர் - அரசார்களுடைய—மனமும்—கெஞ்சும்—கண்ணும் - க
ண்களும்—வண்டென் - வண்டிகள்போல்—தொடர்ந்துவிழ - தொட
ர்ந்துவிழ—கொல் - கொல்லுகின்ற—தனை—அனையையுடைய—வை
கொள்வான் - கூர்மையொருந்தியஒளிவிடகின்றவாட்படையேந்திய
—சிடதர்கோன் - நளமகாராசனுடைய—குவவுத் - திரட்சிபெருந்திய
—தோண்மேல் - புயங்குளின்மேல்—பொன்னரிமலைகுட்டி—பொன்
னரிமலையைவணிந்து—பூங்கழல் - அழகு பொருந்தியஅவன் பாதங்க
ளை—வணங்குகின்றான்—பணிகுதிநின்றான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்
தினானதுதோளில்மலையணிந்து அவனது திருவடிவை வணங்கிநி
ன்றான் என்பதாம். (ராகக)

வடிமலர்க்கெங்குச் செவ்வாய்மடவரலினி துருட்டிற்
தொடையல்பொற்கிரியில்விழுஞ்சுடர்மணி யருவியேயப்ப

விவிகதிர்வயுத்திண்டோண்மன்னவன் விழைவுகூர்ந்து
பிடிதழி துயங்கைபூத்தபெய்மதக்கனிதுபோன்றான்

(இ-ள்) வடி—தேனையுடைய—மலர்—சுவளைபோன்ற—கெடுங்கண்
கெடியகண்களையும்—செவ்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய—மடவரல்—
தமயந்தியானவன்—இனிதுருட்டிம்—இனிமையோடுமருட்டிய — தொ
ட்டையல் - மாலையானது—பொற்கிரியில் - மேருமலையில்—வீழும் - ஒ
ழுதுகின்ற—சுடர் - ஒளியையுடைய—மணி - இரத்தினங்களுடைய—
விழுகின்ற—அருவியேயப்ப—அருவியையொப்ப—விடுகதிர் - கிரணங்க
ளைவிடகின்ற—வயம்—கேயுமணிந்த—திண் - வலிமை பொருந்திய
—தோள் - தோளையுடைய—மன்னவன்—நளமகாராசன்—விழைவுகூ
ர்ந்து—ஆசையிருத்து - பிடிதழி—பெட்டையானையைத்தழுவி—உ
வகைபூத்த—மகிழ்ச்சியுண்டாகிய—பெய்மதக்கனிது - மதம்பொழிநி
ன்றமயானைய—போன்றான்—ஒந்தான்—எ-று. பிடி - பெட்டையானை
களியு - ஆனயானை - இலக்கணக்கொத்து - கௌதேற்றல் கேட்டே
யேற்ற - லேலாதேற்றல் வோனேற்ற - லுயர்ந்தே னேற்றவிழிந்தோ
னேற்ற - லொப்போனேற்றலுணர்வின்மேற்றல்—விருப்பாயேற்றல்—
லுப்பாயேற்ற - லாதிவாய்ப்பலவுமனத்தனர்கொள்வேன்—இவ்விதியா
ல்களால்மலையைவிருப்பாயேற்றான் (கருத்து) நளன்மகிழ்ச்சியுடைய
தான்—என்பதாம். (ராகக)

பூணலாக்கிடந்தவற்றும்பொற்பெலாங்கனிகொள் வண்டின்
பாணலாக்கிடந்ததாரன்பருகுவான் டோலநோக்க
நாணமீதார்ப்பைப்பொன்னலத்தபூங்கொடிபிடுவெல்கி
—வொன்றுதழியிர்த்தசெவ்வமிதுமுகக்கோட்டிநின்றான்.

(இ-ள்) பூணலாக்கிடந்த - ஆபாணங்களாசைத்துவிடந்த—அல்கு
ல்—அல்குலையுடையதமயங்கியது—பொற்பெலாம்—அழகனைத்தையும்
—கனிகொள் - களிப்பைக்கொண்ட—வண்டின் - வண்டிகளுடைய—
பாணலாக்கிடந்த - இசையுலாவிக்கிடந்த—தாரன் - மாலையைவணிந்த
நளனாவன்—பருகுவான்—பால்—கண்ணுலுண்டவன்போல்—நோக்
க—பார்க்க—(அதனால்) நாணமீதார்ப்பைமதிக்க—பைப்பொன்—பசி
ய்பொன்னுலாபிய—நலத்த - நன்மையுடைய—பூங்கொடியின் - பூங்
கொடிபோல்—ஒலி—துவண்டு—வான் - ஒளிபொருந்திய—கவையு
மிர்த்த—பன்னகையைத்தந்த—செவ்வி - அழகுபொருந்திய—மதிமுக
ம்—சுந்திரன்போன்றமுகத்தை—கோட்டிநின்றான்—வணங்கிக் கொண்டு
நின்றான்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்தியைப்பார்க்கத் தமயந்தி
துலைவணங்கினான் என்பதாம். (ராகக)

அலைகடலுயிர்த்தபொன்னம்பாலையையலங்குசோதி
நிலவுமிழ்பளிர்குமாடவேதினைகொணர்ந்துநீங்காச்
சிலதியருநிலாயன்னதோழியர்செவிலித்தாயர்
விடைவரம்பரியலாகாமென்றுநிலைநினைவிழ்த்தார்

(இ-ள்) அலைகடல்-பாற்சமுத்திரமானது—உயிர்த்த - பெற்ற—
பொன்னம்பாவையை—இலக்குமியையொத்ததமயந்தியை — அலங்கு-
அசைகின்ற—சோதிசிலவுமிழ - மிருங்கவொளியைக்கொப் பளிக்கின்
ற—பளிக்ருமாவேதினை - பளிக்கின்றசெய்த - உப்பரிசைபிசுருக்கு
மேடையில்—கொணர்ந்து - அழைத்துக்கொண்டுவந்து வைத்து — நீ
ங்கா-நீங்காத—சிலதியர்-ஏவல்செய்தோழிகளும் — உயிரையன்னதோ
ழியர்- உயிரையொத்ததோழிகளும் — செவிலித்தாயர் - வளர்த்ததாய்
மாரும்—வினையாம்பரியமாகா - வினையளவரியக்கடாத — மென் துதி
ல்-மெல்லியசீலையாற்செய்த—எழிலி-தினையை — வீழ்த்தார் - விடுத்
தார்கள்—எ-று;சிலதியார்தியர்-எழுவாய் * இலக்கணக்கொத்து- ஏவு
தலியற்றத்தலியைவினாவெறாத - வெனவினையுதன்பழவகையா மென்ப-
இவ்விதியால் வீழ்த்தினார்தன்வினை (கருத்து) தாய்மராகருந்தாதியார்
கருந்தமயந்தியை உப்பரிசையின்மே லழைத்துக் கொண்டிபோயவை
த்துத்தினைப்போட்டார்கள் என்பதாம். (எஎசு)

தாவருஞ்சீற்றத்துப்பிற்றுகண்மால்யானையுன்ன

மேவலர்க்கடந்தவொள்வாளவேந்தர்கோன்முழவுத்தோன்மேன்

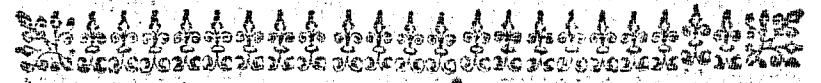
மாவலிர்நெடுங்கண்சூட்டுமாலையேமாலையாகக்

காவலர்முகங்கனெல்லாங்குமலமொத்திருந்தமாதோ.

(இ-ள்) தாவரும்-தாவதற்கரிய—சீற்றத்துப்பின் - குமிந்தகோபத்
தையும்—தறுகண் - அஞ்சாமையுமுடைய—மால்-பெருமைபொருந்தி
ய—யானையுன்ன - யானையையொத்த — மேவலர்-சத்த அருத்தினர்
ந்த-வென்ற—ஒன்-ஒளிபொருந்திய—வான் - வாட்பன் யையுடைய—
வேந்தர்கோன்-களமகாராசனாடைய — முழவு-மத்தி - தையொத்த
—தோன்மேல் - புயங்கன்மீது—மாவலிர் - மாவலிவின் பிளப்பை யொ
த்த—நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடையதமயந்தியானவள்—சூட்டு
ம்-தரித்த—மாலையே-பூமாலையே — மாலையாக - மாலையொழுதாக—
காவலர்-அரசருடைய முகங்கனெல்லாம் - முகங்களைத்தையும்—கம
லம்-தாமரைமலரை — ஒத்திருந்த - 'ஒத்திருந்தன—எ-று.மாதா-அ
சைகள்(கருத்து) நளன்தோள்லணிந்தமாலையே மாலையாகலமாக - அர
சர்கள்முகங்கள்-தாமரைகளாகவிருந்தன என்பதாம். (எஎரு)

சுயம்வரப்படலம்.

முற்றிற்று.

பேர்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால்சுயம்வரத்திறகுவிந்த அரசர் தமயந்திகளனை

விரும்பிமேலேசூட்டுதலால்தாம் அவனைக்கைப்பற்

றும்பொருட்டுஅவனைவெல்லவெண்

ணிச்செய்யும்புத்தம்சொல்லப்

படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடிவாயிரியவிறுத்தம்.

அழகினைச்சுமந்தபெறுபெற்றனளன்கின்றுமென்னு

வொழுதோளியாரமார்பருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பு

பொழிகதிர்வைவொள்வாட்புரவலன் புழுங்கிநெஞ்சம்

விழியழல்க துவனோக்கிலேவந்தனாவிளித்துச்சொல்வான்

(இ-ள்)அழகினை-சொளந்தரியத்தை,சுமந்தபெறு - தாங்கியபெற்றி
னை—அணங்கு-தமயந்தியானவள்—இன் றுபெற்றனளென்னு—இன்று
தான்பெற்றாள்என்று—சூழுகொளி-ஒளிவிளங்குகின்ற,ஆரம்- மணிவ
டமணிந்த,மார்பர்-(மார்பையுடைய அரசர்களனைவரும்)—உவரக்கடல்-
பர்வகாலத்துக்கடலானது,மெலிய-ஒலியிற்குறையும்படி,ஆர்ப்ப-ஒலிக்
க—(அதுகண்டு)பொழிகதிர்-கிரணங்களைவிசுசின்ற—வைவொள் வா
ள்-ஒளிபொருந்தியவச்சிவானையுடைய—புரவலன் - இந்நிசுருவன்
—நெஞ்சம்புழுங்கி - மனம்வெந்து—விழி - துண்களில் - அழல்க
துவ-நெருப்புப்பற்ற—நோக்கி-பார்த்து—வேந்தனா-அரசனா, விளித்து
அழைத்து—சொல்வான்-இவ்வாறுசொல்வான்-எ-று. (கருத்து)இந்திர
ரன்பொருமைகொண்டாரசுணாப்பார்த்துச்சொல்வான் என்பதாம். (க)

விரிகதிர்ப்பரிதிமுன்னர்வேண்மதிமுழங்குமல்லாத

பரிதியுமதியுந்தோன்றிப்படரொளியுமுங்கலுண்டோ

வரசர்காண்விரிவெய்யோனருங்குலத்துதிதுத்தங்கண்

மரடின்மன்னவறகுதுங்கண் மாவெழின்மமுங்கின்ரால்;

(இ-ள்.) விரிகதிர்-விரிந்தகிரணங்களைபுடைய—பரிதிமுன்னர்-சூ
ரியன்முன்னே—வெண்மதி - வெண்மைபொருந்தியசந்திரன் — மழ
ங்குமல்லால்-மழுங்கிப்போகுமல்லாமல்—பரிதியும்-சூரியனும்—மதிய
ந்தோன்றில்-சந்திரனுமுதித்தால்,படர்-விரிவின்ற — ஒளிமழுங்கலுண்
டோ-ஒளிகெடுதலுண்டோ—(இவ்விலுவாறிருக்க)—அரசர்காண்-அ
ரசர்களே—நீவிர்-நீவீர்கள்—வெய்யோன்-சூரியனுடைய-அருங்குலத்
துதித்தும்-கிடைத்ததற்கரியமாரிணிப்பிறந்தும்—திங்கண்மரடி,மன்
னவறகு-சந்திரவம்சத்திற்பிறந்தஅரசனுக்கு—துங்கண் - உங்களுடைய

—மாண்பெருமைபொருந்திய—எழில்—ஆழகு—மருங்கினீர்—மருங்கிப்போனீர்கள்—எ-று.சந்திரவம்சத்திற்பிறந்தவன்என்கள்(கருத்து) அரசர்களை நீங்கள் சூரியகுலத்திற்பிறந்துந் சந்திரகுலத்து நளவழகுக்குத்தோற்றிகளென்றான்—எ-ம்.

(2)

உரிமையின்புணர்ந்தமாத்ருடவுமறுத்திம்மாதின்
வழிமுலைப்பாகமவேண்டிமணவளைத்துணிந்துவந்தீர்
குருதிவேல்கமந்துவள்ளா விற்கியகுலவுத்தோளீர்
திருநகர்க்கினிபோய்துத்தெரிவையர்க்கெனசொல்வீரோ.

(இ-ள்) உரிமையில-கிழமையில-புணர்ந்த-கடைய-மாதர்-மங்கையர்கள்—வாடவும்-பிணக்கிக்கொள்ளவும்—மறுத்து-அதை நீக்கி—இம்மாதின்—இந்தமங்கையின்—வரி-சந்தனக்கொலத்தைபுடைய—முலைப்பாகமவேண்டி-வந்தனத்தினுடைய போகத்தைவிரும்பி—மணவளை-விவாகத்தொழில்—துணிந்துவந்தீர்—கிசாவித்துக் கொண்பவந்தீர்கள்—குருதி-உதிர்ந்தோய்ந்த—வேல்கமந்து—வேதபடையச்சுமந்து—வாளா-வினா—விற்கிய-புருத்த—குலவுத்தோளீர்—திருட்சிபொருந்திய தோள்களையுடைய அரசோ—திருநகர்க்கு-உங்களுடையகூர்த்திற்கு—இனி-இப்பொழுது—நீர்போய்-நீர்சென்று—அந்தெரிவையர்க்கு-உம்முடையமனைவிகளுக்கு—என்சொல்வீர்-யாதுசொல்வீர்கள்—எ-று (கருத்து) அரசர்களே உங்கள்மனைவிகளுக்கென்னசொல்வீர்கள் என்றான் என்பதாம்.

(ங)

சூழிருஞ்சுடைகடாங்கிச் சுடர்முடிதுந்தாகான்போய்
ளிழ்சுருநுந்திநீர் மெய்ததவமபுரிநல்வேண்டெ
தாழிருங்கூந்தலாளை நித்தானேறழீஇயபோதே
யாழிருமூலகமெல்லா மவன்முபடுக்குமன்றே.

(இ-ள்) சுடர்முடி-கிரணங்கடையுடையகிரீடங்களை—துறந்து-விடுத்த—சூழ-சுற்றுகின்ற—இரும்-பெரிய—சுடைகடாங்கி-சுடைகளைச் சுமந்து—கான்போய்-வளத்திற்கென்று—விழ்-அங்கேயுதிர் தின்ற—சுருநுந்தி-சுருகைப்புசித்து—நீவிர்-(அரசர்களே)நீர்—மெய்த்தம்-உண்மையாகியதவத்தை, புரிதல்வேண்டும்-செய்தல்வேண்டும்—(அஃதெனினில்)தாழ்-தாழ்ந்த—இரும்-பெரிய—சுடந்தலாளை-அளகடாந்தையுடையதமயந்தியை—நிடதர்கோன்-காண்—தழீஇயபோதே-தழுவிப்போதே—ஆழிருந்த-சுடலர்-சூழப்பட்ட—உலகமெல்லாம்-பூவுலகமனைத்தும்—அவன்-அவ்வரசனுடைய—அடிபடுக்கும்-அடிபணியுமிடக்கும்—எ-று.(கருத்து) அரசர்களே தமயந்தியைநான் தழுவிப்போதே நீங்கள்மலரி முழிக்கிச்சுடை முழுகாங்கிச் சுடர்முடிபுரப்பண்ணவேண்டிமென்றான் என்பதாம்.

(சு)

கண்டவாமணமுங்கண்ணங் கவரந்திடவணப்புலாய்ந்த
வொண்டொடிமாலேவையந்தோற்றியென் றெண்ண வேண்டா
நின்முடிநிடதர்கோமான் செருவினிலேரியல்போக
மண்டமர்கடந்தவொள்வேன் மன்னவற்குரியென் றான்.

(சு)

(இ-ள்) கண்டவர் - தன்னைப்பார்த்தவர்களுடைய—மணமும்-மணத்தையும்—கண்ணும்-கண்ணையும்—கவரந்திட-வாரிக்கெள்ளுமபடி—வணப்புலாய்ந்த-அழகுபெற்ற—ஒண்டொடி-தமயந்தியானவன்—மாலேவையந்தோர்க்கு-மாலேயுட்டிவணங்கு—உரியென்று-உரிமையுடையவனென்று—எண்ணவேண்டாம்-நினைக்கவேண்டாம்—நின்முடிநிட-மிசுந்தவன்மையையுடைய, நிடதர்கோமான்-நிடதையேந்தாசன்;செருவினில்-பொரியில், இரியல்போக-ஓடிப்போக, மண்டி-செருவினிய, ஆய்-புத்தத்திலேகடந்த-செய்த—ஒன்வேல்-ஒளிபொருந்திய வேலையுடைய—மன்னவற்கு-அரசனுக்கு—உரியென்றான்—உரிமையுடையவளாவாசென்றான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திமாலேயுதித்தவனுக்குச்சொந்தமென்று எண்ணவேண்டாம் நளவேலிலுமிசுந்தவர்களுக்கவன்சொந்தமென்றான்—எ-ம்.

(இ)

என்றலுங்கடவுட்டிங்கனிருக்குலமிழிந்துகூற
னன்றுகன்மென்னகக்குராமவேல்வழுதிர்
யுன்றலுதுணிப்பென்னவொன்றிருமவாளுறையினீக்கி
சூன்மெரிவையவொள்வாட்குரிசின்மேற்கன் னதுசென்றான்.

(இ-ள்) என்றலும்-இப்படியென்றுஇந்திரன்சொன்னவனில்லை—கூற-தெய்வத்தன்மையுள்ள—திங்கனிருக்குலம்-பெருமைபொருந்தியசந்திரவம்சத்தை—இழிந்துகூறல்-இழிவுபடுத்திச் சொல்வல்—கன்னுக்கன்மென்ன-கல்லதுரல்லதென்று—கக்கு-நகைத்து—நம்மவேல்-அச்சத்தைத்தருகின்றவேற்படையையுடைய—வழுதி-பாண்டியரசன்—சீறி-அடிபடி—உன்றலை-இப்படிச்சொல்லியானதுசிரத்தின—துணிப்பென்னவொ—தழித்துவிடுவெனென்று—ஒன்றும்-பிரகாசிக்கின்ற—வான்-வான—உறையினீக்கி-உறையினீய்ந்துக்கி—குன்றெரிமலைகளின்சிறகையுதித்த—வூரவொள்வான்-ஒளியையுடையவச்சிவனாயேந்திய, குரிசின்மேல்-இந்திரன்மேல்—கன்னது-கோபித்ததுசென்றான்-போளுன்—எ-று. சூன்மென்பது அகந்திழிந்துகாதலால் ஆகுபெயர் (கருத்து) பாண்டியன்வாளுருவி இந்திரன்மேற்போர்க்குச்சென்றான்—எ-ம்.

(சு)

வெருளையணங்கிறகாக நன்னுருக்கொண்டிமேய
வகல்விசம்பளிக்கும்வேந்தனினென்னவமர்கூதத்
துகனெழமெனவிபண்டிதோற்றவன்நன்னைபென் கொ
கிகவெனப்புணையுமொள்வா ளுறையெழித்தேகிடுகே.

(இ-ள்) வெருளையணங்கிறகாக-நன்னுருக்கொண்டிமேய—கன்னவழுவங்கொண்டுவந்த—அகல்விசம்பு-அகன்றதெய்வனோகத்தை—அளிக்கும்வேந்தன்-காக்குமித்தான்—இவனென-இவனென்று அமர்கூற-தேவர்களசொல்ல- (அதுகேட்டு) அகனெழ-தானியெழும்ப—மொளவி-கிரீடம்—பண்டு-முன்னே—தோற்றவன்நன்னெடு—தோற்றப்போனவிவெனெடு—என்கெய்கி

லென்-என்னபோலென்று—புனையும் - புனையின்—ஒள்வான் - ஒளி
பொருந்தியவாட்படையை—உறைசெறித்து—உறையிட்டு—ஏதினான்
—போனான்—எ-று. (கருத்து) தேவர்கள் இத்தானென்று சொல்லப்பா
ண்டியன்முற்காலத்திற்றேற்றவனோடுபோர்க்குச் செல்லலாகாதென்
றுதிரும்பினான்—எ-ம்.

(எ)

கூற்றெனக்கனவியென்னக் குலவனாதிர்க்குழழிக்
கூற்றெனவுருமேறென்னக்கதிர்முடியாசொல்லாம்
மாற்றருஞ்சீற்றத்தோடு மடங்கலந்தனிசினிற்
பாற்றினஞ்சுழுவைவாட்படையொடுசிலத்திற்பாய்தார்

(இ-ள்)கூற்றென்-யின்மன்போலவும்—கனவியென்ன-அக்கினிபோ
லவும்—குலவனா-சத்தகுலவிகளையும்—கிரிக்கும் - சுழற்றுசின்ற—
ஊழிக்கூற்றென் - முடிவுகாலக்கூற்றுபோலவும்—உருமேறென்ன
—இடியேற்றைப்போலவும், கதிர்முடி-கிரணங்களைபுடையகிரீடமணின்
துஅரசொல்லாம்-அரசரின்வரும்-மாற்றரு-நீக்குதற்கரிய—சீற்றத்தோ
டு—கோபத்துடன்—மடங்கலந்தனிசினிற்—சிங்கலாகனத்தி லிருந்
தும்—பாற்றினம் - பருந்துக்கட்டங்கள்—சுழுவும் - வட்டமிடுகின்ற
—வை-கூர்மைபொருந்திய—வாட்படையோடும் - வானாயுதத்துடன்,
சிலத்தில்-பூமியிலே—பாய்தார்-குதித்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) அ
ரசர்களெல்லாருங்கோபத்துடன் சிங்காதனம்விட்டு வாட்படை யோடு
சிலத்திற்குதித்தார்கள் என்பதாம்.

(அ)

கொய்யுனைக்கவினப்பாய்மர்கொடிஞ்சியந்தேறிப்பூட்டி
மையன்மாமதத்தயானை பருமித்துமறவியெனுந்
செய்யகண்புதைக்குஞ்சீற்றத்திறல்கெழுவயவர்குழ
மொய்குழலரசொல்லா முருகுலாந் தும்பைவேயந்தார்

(இ-ள்) கொய்யுனை-கொய்துகட்டியபுறமயிரினையுடைய—கவின
ம்-சுழுவானம்பூண்ட—பாய் - தாவுகின்ற—மா - குதிகளை—கொடி
ஞ்சியந்தேரில்-மேன்மொட்டையுடையஇரதங்களில்—பூட்டி - பூட்டு
தல்செய்து—மையல்-மயக்கம்பொருந்திய—மா-பெரிய—மதத்த - மு
மமதத்தையுமுடைய—யானை-யானைகளை—பருமித்து - அலங்கரித்து
—மறவியனும் - கூற்றுவனானும்—செய்யகண்புதைக்கும் - சிவந்த
கண்களைமுடிக்கொள்ளத்தக்க—சீற்ற - கோபத்தையுடைய—திறல்
கெழு-வலிமைபொருந்திய—வயவர்குழ - கால்கள்தம்மைச்சுழந்து
வருமாடி—மொய்-நெருங்கிய—சுழல்-வீரக்கழலையணிந்த—அரசொ
ல்லாம்-அரசரின்வரும்—முருகுலம் - செஞ்ஞெருகுசின்ற—தும்பை-
தும்பையாலையை—வேயந்தார்-தறித்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) அரசர்
களையாவரும்பைமாலையிறித்தார்கள் என்பதாம்.

(க)

கொடுங்குணில்பொருதவெற்றிப்போர்ப்பறைகுளிவெம் போர்க்
கடுத்திலவயவர்க்கின் னுண்புனடப்பொடிகடவினர்ப்பச்

கடுங்குணில்குளிவெய்தார் கடர்விழிபொறிகள்சந்த
மடங்கலேறவேந்தர் வானமாமுலத்துற்றார்.

(இ-ள்) கொடுங்குணில்-வளைந்தகுறுத்தடியால்—பொருத-அடிக்க
ப்பெற்ற—வெற்றி - சயத்தைத்தருகின்ற—போர்ப்பறை - யுத்தமுரசு
—குளிர் - ஒலிக்க—வெம்போர் - வெவ்விதப்போர்செய்கின்ற—கடுத்தி
றல்-மிருத்தசொரியத்தையுடைய—வயவர் - படைவீரர்கள்—வில்-வி
ல்லைவளைத்துச்செய்யும்—நாண்புடைப்பொளி - குணத்தொளிகள்—
கடவினர்ப்ப - கடல்போலொலிக்க—கடுங்குணில் - கடுகின்றநெருப்பும்
—குளிர்-குளிரும்படி—வெய்தா-வெப்பமாக—கடர்விழி - சிவந்தகண்
கள்—பொறிகள் - நெருப்புப்பொறிகள்—சந்த - சிதற—மடங்கலேற
வேய-சிங்கவேறையொத்த—வேந்தர் - அரசர்கள்—வானம் - வாட்
போர்செய்கின்ற—அழுவம் - யுத்தகனத்தில்—உற்றார் - அடைந்தாரை
ள்—எ-று. * தொல்காப்பியம்-மரபியல்-அக-ஞ்சிலிலும்வேலுங் குழுவ
ங்கண்ணியர் - தாருமாரமுந்தேருமாவுமன்பெறுமரபினேனோக்குரிய-
இவ்விதியால் அரசர்க்குரியவில்லாதிபடைகளுக்குச் சேனைகளுக்குரித்தா
ம் (கருத்து) அரசர்கள்போர்க்களத்தில் வந்தார்கள் என்பதாம்.

(உ)

மன்னவர்தருக்கும்வெம்போர் வைவான்கமந்ததினடோட்
பொன்னகர்க்கிறைவன்குழந்த புணர்ப்புநாங்காண்டிமென்னு
பொன்னலகலமுழுகி யுண்கவைத்துதிரமாந்து
மின்னகுபரிதியொள்வெல் வேந்தர்கோன்சிறிதுரக்கான்

(இ-ள்) மன்னவர்-அரசர்களுடைய—தருக்கும் - காவழும்—வெ
ம்போர் - வெவ்விதப்போர்செய்கின்ற—வைவான்கமந்த - வசிராயுதத்
தைச்சுமந்த—தினடோட் - வலிமைபொருந்தியதோள்களையுடைய—
பொன்னகர்க்கிறைவன்-இத்தானானவன்—குழந்த - எண்ணிய—புண
ர்ப்பும்-சம்பந்தமும்—நாங்காண்டிமென்னு - நாங்காண்போமென்று—
ஒன்னவர்-சத்துருக்களுடைய—அகலமுழுகி - மாப்பிணித்திலேகுளி
ந்து—ஊண்கவைத்து-மாமிரத்தைமென்று—உதிரமார்தும் - புண்ணீ
ரைக்குழங்கின்ற—மின்னகு-ஒளிவிடுகின்ற—பரிதி - சூரியன்போன்ற
—ஒளவேல் - ஒளிபொருந்தியவெற்படையையுடைய—வேந்தர்கோ
ன்-நளமகாரரசன்—சிறிது- கொஞ்சம்—நக்கான் - சிறித்தான்—எ-று.
(கருத்து) அரசர்கள் செருங்கையும் இத்தான்பெருங்கையு மறிவோமெ
ன்று நான்சிரித்தான்—எ-ம்.

(ய)

சிலைகுழைத்தாரின்சீற்றமுநீணியாய்ப்பிழ்க்கி
கொலைமுத்தொழுகும்வேலான் குவவுந்தோட்பனைப்புறோக்கி
மிலைமுக்கப்பூணினுமற் றென் கொலாய்வினையுமென்னு
முலைமுக்கட்டலங்கல்வேற்கண் முத்துகவெருகிசின்றான்.

(இ-ள்) சிலைகுழைத்து - வில்லைவளைத்து—அரசர்சின்ற - அரசர்
சித்தப்பெற்ற—சீற்றமும்—கோபமும்—நினம் - கொழுப்பை—வாய்ப்பி

ல்கி-காசிம்சிதரி-கொலையுந்து - கொல்லுதல்மிகுந்த-ஒருகும்-
ஒருகுளிற-வேலான்-வேம்புடைய-யானை-குறவந்தோ-
ள்- திரட்சிபொருத்தியதோள்களினுடைய-பண்பும் - புரிப்பும்-
கோக்கி - பார்த்து-இலைமுகப்பண்ணுள் - சமயந்தியானை-என்-
கொலாய்வினையுமென்ற-யாதாய்முடியுமோவென்று-முலைமுகட்டு-
வந்தனங்கனினுடையவுசியில்-அலங்கல் - ஒளிபொருத்திய-வேற்-
கன்-வேல்போன் மகன்களினின்றும்-முத்துக - முத்துப்பொல்லி-
ளிக்க-வெருவி-பயந்து-நின்றான்-நின்றான்-எ-று. (கருத்து) தம-
யந்திரனானது புயங்களைப்பார்த்துஇப்போபொப்படி. முடியுமோவென்ற
புதியமுதான் என்பதாம். (௨௨)

செழுங்கடைமழைக்கனல்லாய் தின்சிலைகுழைத்துவெம்போர்க்
கெழுந்தவிலவரசர்மார்பத்திழிபெருங்குருகிமாந்தப்
புழுவுகுவெம்பகழிமாரி பொழிந்தமர்முறுக்கியடி
புழுந்துருள்பொழுதினமின்வ னுள்ளகவலலென்றான்.

(இ-ள்) செழுங்கடை- செழுமையுள்ளகடையையுடைய-மழை-
க்கனல்லாய் - குளிர்த்திபொருத்தியகளைகையுடைய தமயந்தியே-தி-
ன்னிலை-வலிமையுடையவிலை-குழைத்து-வளைத்து- வெம்போர்க்-
கு வெவ்வியபுத்தத்திற்கு-எழுந்த - புறப்பட்ட - இவ்வரசர்மார்பத்-
து-இவ்வரசர்மார்பினிடத்திலே-இழி - இழிக்கின்ற-பெருங்குருகி-
அதிவெருந்தை-மாந்த - உண்ணும்படி-புழுந்து-வெம்புகின்ற-
வெம்பகழிமாரி-வெவ்வியபாணமழையை-பொழிந்து - சொரிந்து-
அமர்-புத்தத்திலே-முறுக்கி-கொன்று-ஆடி - விளையாடி-உழுது
ருள்பொழுதின - ஒருபுழுதுருளுகின்றகாலத்திலே-பீள்வல் - திரும்-
புவேன்-நீ-நீயானவன்-உள்ளம் - மனத்தினிடத்து-கவலல் - கவ-
லைப்படவேண்டாம்-என்றான்-என்றுசொன்னான்-எ-று. (கருத்து)
நான் தமயந்திக்கு அஞ்சாதேயென்று சொன்னான் என்பதாம். (௨௩)

விளைசமர்க்கெழுந்துநின்றிற் மனையினிதினெக்கி
களிமதற்குளிறுத்தேருங் களப்படுத்திவகினைற்ற
விளையப்பூவித்தானே யொன்னலர்ச்சொகுப்பனிபோய்
நளிகடற்றினைமுழ நங்கையையக்காத்தியென்றான்

(இ-ள்) விளை-உண்டாகின்ற-சமர்க்கு-பேரொலித்தற்கு-எழு-
ந்துநின்ற-புறப்பட்டுவின்ற-விளை- விளையாட-இனிதின் - இனி-
மையிலுள்-கோக்கி-பார்த்து-களி-களிப்பையுடைய, மத்ககளி-ம-
தயானையையும்-தேரும் - தேனாயும்-களப்படுத்தி - புத்தகளைத்தில-
ழித்து-இவளின்-பகையிலுள்-எற்ற - எதிர்த்த-உளை - புறமயிரினை
யுடைய-வயப்புவி-வலிமைபெற்றகுதினாகையும்-தானே - சேனை
யையுடைய-ஒன்னலர்-சத்துருக்களை-செகுப்பன் - கொல்லுவே-
ன்-நீபோய்-நீசென்று-நளி - குளிர்த்திபொருத்திய-கடல் - கடல்
போன்ற-தானேமுழ - சேனையுடனே-நங்கையை - தமயந்தியை-
காத்தியென்றான் - காப்பாயென்றான்-எ-று. நான்குதனையையக்காத்த

தியென்றானென்க (கருத்து) நான்விமனைக்குறித்துத் தமயந்தியைக்
காத்திரும் சத்துருவைச்செயித்துவருவேன்என்றான்-எ-ம். (௨௪)

உடல்சினவருமேமென்னவயவனாவொருங்கிகோக்கித்
கொடியனிகொடிஞ்சித்தின்டோர் கொடியுனைக்கவேன்பாய்மா
கடன்மடைதிமத்தென்னக் கரடமுற்றிருந்துபாயும்
படுமதக்களிரல்யானைபண்ணுறுத்திமினென்றான்.

(இ-ள்) உடல்-பொருகின்ற-சினம் - தோபத்தையுடைய-உரு-
மேமென்ன - இடியேற்றையெடுத்த-வயவன் - சேவகன்-ஒருங்கு
நோக்கி-ஒரேதரம்பார்த்து-கொடியனி - கொடியனைவனிந்த-கொடி-
ஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய-திண்-வலிமைபொருத்திய-தோர் - தே-
னாயும்-கொடியுனை - கொய்துகட்டியபுறமயிரினையுடைய-கவினம்-
கடிவாளம்பூண்ட-பாய்மா - குதினாகையும்-கடல் - கடலானது-
மடை-திமத்தென்ன-மடை-திமத்தென் றுசொல்லும்படி-கரடம் - சு-
வெபட-ஊற்றிருந்துபாயும்-ஊற்றிருந்துபாயின்ற-படுமதம் - மதம்
படுகின்ற-களிரல்யானை-களிப்பையுடையவல்லயானைகளையும்-பண்-
ணுறுத்திமினென்றான்-அலங்கரியங்களைஎன்றான்-எ-று. (கருத்து)
நான் வினாகோக்கி-தோர் குதினா-யானை-இவைகளை யலங்கரிக்கச்சொ-
ன்னான் என்பதாம். (௨௫)

நீங்கருங்கவசமார்த்து நேர்வன்மொளியேதய்க்கும்
பூங்கமனவலவிக்கிப் போனொளிப்பொருப்புமுஞ்ச
விக்கியகுவிவந்தோளில் வெங்களைப்புட்டிமுறுக்கி
வாய்குவிற்றடங்கையெய்தி மறவிகன்புதைப்பரின்றான்.

(இ-ள்) நீங்கரும்-நீத்தருகிய-கவசமார்த்து - கவசங்கட்டி-நே-
ரவர்-சத்துருக்களுடைய-மொளியே-முடியை-தேய்க்கும் - தேய்க்கின்-
ற-பூங்கமல்-விக்கழலை-கரவ-ஒலிக்கும்படி-விக்கி - கட்டி-போ-
னொளில் - புத்தமென்றால்-பொருப்புமுஞ்ச - மலையுமுஞ்சம்படி-வி-
க்கிய-பருத்த-குவிவந்தோளில் - திரட்சிபொருத்தியபுயத்தின்கண்-
வெங்களை-வெவ்வியபாணங்களையுடைய-புட்டிமுறுக்கி - அம்புக்கட்-
டைத்தாகி-வாங்கு-விளக்கப்பட்ட-வில் - விலலை-தடக்கையே
ந்தி-விசாலம்பொருத்தியகையிலேந்தி-மறவி - மறனும்-கன்புதைப்-
ப-கன்களைமுடிக்கொன்றாப்படி-நின்றான்-நின்றான்-எ-று. (கரு-
த்து) நான்கவசங்கட்டி வீரக்கழலணிந்து அம்புக்கட்டைத்தாங்கிவி-
ல்லெந்திவின்றான் என்பதாம். (௨௬)

பொருசமர்தொடங்கிசின்ற புலவன்மடவாரசொய்ய
வரிவெடுக்கண் ணுந்தோளும் வலந்துடித்தின்னல்காட்டக்
குருமணிகுழிற்றுவிசெழப்பொற் கோயிர்கொடி ஒலித்தோரி
னருவாயிவறுஞ்சிறு மடங்கலெறென்னவார்த்தான்.

(இ-ள்) பொரு-பொருகின்ற-சமர்புத்தத்தை-தொடங்கிசின்ற-
ஊரமித்துகின்ற-புலவர் - அரசர்களுடைய-மடவார் - மாதா-
யு-

செய்ய-சிவந்த—அரி - பார்த—நெடுங்கண்ணும்—மாடியகண்களும் —
தோளும் - தோள்சுளும்—வலந்துடித்து - வலப்படுக்கம் துடித்து—இன்
னல்காட்ட - துன்பக்குறிகாட்ட—குருமணி - நிறம்பொருந்தியமணி
யால்—குயிறுறும் - பதிக்கப்பட்ட—செம்பொன் - சிவந்தபொன்னுத்
செய்த—கோடியர் - சிகரத்திலுயர்ந்த—கொடிஞ்சித்தேரின் - மேன்
மொட்டையுடையதேரின்மேல்—அருவரை - அரியமலையின்மேல்—
இவறும்—ஏறகின்ற—சீற்றம் - கோபத்தையுடைய—மடங்கலேறென்
ன—ஆண்டிங்கம்போல—ஆர்த்தான் - ஏறினான்—எ-று. நளன் தேரிலே
றினனென்கூட்டுக (கருத்து) நளன் தேரோறினால் என்பதாம். (யௌ)

ஊன்பயில்வடிவேலேந்தியுடன் நுளெம்போரிலேற்ற
தேன்பயிறெறியல்வேந்தர்க்குமத்திசையினின்ற
கூண்டினைக்கொட்டுவால்வாய்க்குஞ்சாம்வெருவியோட
வான்பொதுவொழியத்தெய்வ * வலம்புரிமுழக்கியிட்டான்.

(இ-ள்) ஊன்பயில்—மாமிசந்தங்கிய—வடிவேலேந்தி—கூரியவேற்
படையைத்தாங்கி—உடன் நுளெம்போரில்—வெவ்விதயுத்த
த்தில்—ஏற்ற—ஏதிர்த்த—தேன்பயில் - தேன்பங்குகின்ற—தெறியல்—
மாலையையுடைய—வேந்தர் - அரசர்கள்—நடுக்குற - நடுக்கமடைய—
திசையினின்ற—எட்டுத்திசையினுமின்ற—கூன் - வளைவுபொருந்திய—நீ
பிழைக்கொட்டு - பிழையையொத்தகொம்பிழையும்—நால்வாய் - நோ
ங்குகின்றவாயினையுமுண்ட—குஞ்சாம் - யானைகள்—வெருவியோட—
பயந்தோடுமபடி—உடன் - ஆகியம்—பொதுவொழிய - நடுக்கமடைய—
தெய்வவலம்புரி—தெய்வச்சங்கம்—முழக்கியிட்டான் - தொனிசெய்தான்
—எ-று.* அகத்தியம்—சங்குகுறித்துச் சமர்தொடரலறிவே (கருத்து)
நளன்சங்கத்தொனிசெய்தான்—என்பதாம். (யௌ)

கொன்னவில்பரிதிவைவாடகூற்றுமிருண் ணுங்கூற்றின்
மின்னகுவிவிலேந் தும்விடலையெனாகியேற்ற
முன்னவரளவன்றிண்ணைமணிவரைத்திணிதொள்வீக்க
மென்னினைந்தென்செய்தோமென்றித்திரனடுக்கலுற்றான்.

(இ-ள்) கொல்—கொலைத்தொழிலை—நவில் - சொல்லப்பட்ட—பரி
தி குறியுள் போன்ற—வைவாள் - கூர்மைபொருந்தியவாட்படையை யு
ம்—கூற்றுயர் - இயமனுயிரர்—உண்ணும் - உண்ணப்பட்ட—கூற்றி
ன்—ஒருஇயமன்போல்—மின்னகு—தூளியைவீசுகின்ற— வரிவிலேந்து
ம்—நெடியவில்லையுமேந்திய—விடலையை—எனமகாராசனை - நோக்கி-
பார்த்து—ஏற்ற—ஏதிர்த்த—முன்னவர்—அரசர்களது—அளவன்று - அ
ளவுடையதன்று—இன்னோன் - இவ்வரசனுடைய—மணிவரை - அழ
குபொருந்தியமலைபோன்ற—திணி—வரிமைபெற்ற—தோள் - புயங்களி
னுடைய—வீக்கம்—பாரிப்பு—(ஆகவே)என்—என்னினைந்து—யானைநினைந்
து—என்செய்தோமென்று—யாதுசெய்தோமென்று—இத்திரன் - இந்
திரனானவன்—நடுக்கலுற்றான்—நடுக்கினான்—எ-று (கருத்து)உள்ளே இ
ந்திரன்கண்டுவிடுகின்றான்—எ-ம், (யௌ)

கார்த்திரன்முழக்கமென்னக் கனைதான்முரசுமார்த்த
தார்த்தனகடல்களேழும் துரகதக்ஞாத்தின் றானி
போர்த்தனவிசம்புபைம்பொற் கொடியொடுகுடையுமோங்கி
யார்த்தனவுகைபொங்கிதுணங்கையிட்டலையிட்டம்

(இ-ள்) கார்த்திரன் - மேகங்களினுடைய—முழக்கமென்ன - சத்
தம்போல்—கனை—முழங்குகின்ற—ஞால்—ஞாலையுடைய—முரசம்—பேரி
துரககள்—ஆர்த்த—ஒளித்தன—கடல்களேழும் - ஏழுசமுத்திரங்குளையு
ம்—துரகதம் - குகிணைகளினுடைய—ஞாத்தின் றானி - ஞானம்பிரினை
றுமெழுகின்றபுழுகுகள்—தார்த்தன் - தார்த்தனிட்டன்—விசம்பு—ஆ
காய்தல்—பைம்பொற்கொடியொடு - பரிபொற்கொடிக ளோடு—
குடையும் - குடைகளும்—ஒங்கி—உயர்ந்து—போர்த்தன - முடிக்கொ
ண்டன்—அலகையிட்டம்—பேய்க்கூட்டங்கள்—உவகைபொங்கி - மகி
ழ்ச்சியிக்குத்து—துணங்கையிட்டி - கூத்தாடி—ஆர்த்தன் - சத்தித்தன்
—எ-று. துணங்கை—துரகைமுடக்கிப்பழுப்புடையொத்தியாடல் (கரு
த்து)முரசங்கள்சத்தித்தன—குகிணைப்புழுகுகள் கடலைத்தார்த்தன, ஞ
டைகள் கொடிகள் ஆகாயத்தைமுடின,பேய்கள்சத்தித்தன—எ-ம். ()

கூற்றெனவாரியார்த்துக் கொல்கின்றவியெறென்ன
வேற்றெவ்வெருவெய்ததோ ரிடையறதொழுகுங்கோட்டுச்
சீற்றமுடமதத்தினுழித் தீயையுமனக்குமவேகக்
காற்றமுறகளிறுதுண்டிக்கட்குளல்கதுவச்செல்வார்.

(இ-ள்)கூற்றென - இயமனைப்போல் — உரறி - ஆவாரித்து—
கொல்—கொல்கின்ற—சினம்—கோபத்தையுடைய — அரியெறென்ன
சிங்கவேற்றைப்போல்—ஆர்த்து - கர்ச்சித்து—ஏற்றவர் - எதிர்த்தவர்
கள்—வெருவ - அஞ்ச, நெய்த்தோர் - உதிரமானது—இடையறதொ
ழுகு—நீங்காதொழுகப்பெற்ற—கோட்டு—கொம்பையும் — சீற்ற—கோ
பத்தையுமுடைய—மும்மதத்தின் - மும்மதங்களால் — உழித்தீயை
யும்—வடவாழுகத்தையும்—அவிக்கும் - அவிக்கப்பட்ட—வேகக்கூற்
றுற்ற - சண்டமாருதத்தையொத்த—களிறுதுண்டி - யானையைச்செ
லுத்தி—கண் - விழிகளில்—கனல்கதுவ—நெருப்புப்பற்ற— செல்வார்
செல்வார்கள்—எ-று. (கருத்து) வீரர்கள் கோபத்துடனே போவார்கள்
என்பதாம். (உௌ)

ஒள்ளமுல்கண்ணிற்காலவியிப்புலியன் ணுங்கூற்றின்
வள்ளுறைவடிவாளேந்தியாய்மடித்தெயிறுதின்று
களள்ளிழை* தும்பைகுடிக்கழதுகைகொட்டியார்ப்ப
வள்ளிலைவாபுபைம்பூணாச்சோடாச்சேற்றார்.

(இ-ள்)ஒன் - பிரகாசம்பொருந்திய—அழல் - நெருப்பு — கண்
னில் - கண்களினின்றும்—கால் - கொப்புளிக்க—உயிர்ப்புலி - உயிரா
கியஉணவை—உண்ணும்—உண்ணுகின்ற—கூற்றின்—இயமன்போல்—
வள்ளுறை - நெருங்கியவுறைவையுடைய—வடிவாளேந்தி - கூறியவர்

லையேந்திக்கொண்டு, வாய்மடித்து—உதட்டை மடித்துக்கொண்டு — எயிறுதின்று - பல்லைக்கடித்து—கள்ளவிழ்—தேனொழுதுகின்ற — தும்பைகுடி—தும்பைமாலையைத்தரித்து— (இதுகண்டு) கழுது—பேய்கள், கைகொட்டி—கைகளைக்கொட்டி—ஆர்ப்புகாச்சிக்கும்படி — அள்ளி—அள்ளிக்கொள்ளும்—இலையோன்—கொப்பைமபூண் - பசியபொன்னிற்புத்தவச்சிராடாணந்தையுடைய—அரசோடு - அரசருடன்—அரசர் - அரசர்கள்—ஏற்றார் - எதிர்த்தார்கள்—எ-று; * அகத்தியம்—போர்க்கொலத்திற் பூத்தும்பைப் பூணவர் (கருத்து) அரசர்களோடு அரசர் எதிர்த்தார்கள் என்பதாம். (௨௨)

மண்ணிடைத்திரிவபோல மாறிங்கடப்பதாவி
விண்ணிடைப்பறப்பவெழ மருப்பிடைமிதித்துமீள்வ
சண்ணிமைபொருந்தி—காணக்கொடுப்பின கண்ணப்பாபமா
வெண்ணிலவயவா—தாண்டியெதிர்நிலைந்துமிப்பா

(இ-ள்) மண்ணிடை - பூமியின்கண்ணே—திரிவபோல - திரிவபோல—மாறாம் - திசைகளை—கடப்பதாண்வென—தாவி - பாய்ந்து—விண்ணிடை - ஆகாயத்திலே—பறப்ப - பறப்பன— வேழமருப்பிடை - யானைக்கொம்பின்கண்—மிதித்து - மிதித்து—மீள்வ - திரும்புவன், கண்—கண்ணன்— இமைபொருந்தில் - இமைக்கோட்டிமனால—கண்ணுக்கொப்பின - காணக்கொடாதலேகத்தையுடையன்—கண்ணப்பாபமா—இத்தன்மையுள்ளவடிவாளமபூண்—தாவிவன்ற குதிரைகள் — எண்ணில் - அளவற்றவைகளை—வயவா—தாண்டி - காலால்கள்செலுத்தி—எதிர்நிலை - நேர்நோக—மலைந்து - போர்செய்து—நிற்பார் - நிற்பார்கள்—எ-று; * அகத்தியம் எதிர்மறைப் பெயர்ச்சொச்சத்திசை வலியிலியல்பு—மீறுகொடுக்கான் மிகுதலுமாகும் - இவ்வித்யால் - காணக்கொப்பின இதுஎதிர்மறைப்பெயர்ச்சொச்சமிறுகெட்டொற்று மிக்கது (கருத்து) வீரர்கள் குதிரையேறிப்போர்செய்தார்கள்—என்பதாம். (௨௩)

குழ்சுடர்வையாவா ஷந்தான் றுமிக்குமுன்னம்
பாழியங்குமிக்குன்றஞ் சிறகொடுப்பறப்பவென்னக்
சேழ்சிளர்பரிதியெய்க்குக் கிளர்மணிக்கொடிக்கி மான்றே
சாழியோடாழிதாக்க வருஞ்சமர்தொடக்கிநிற்பார்.

(இ-ள்) குழ்சுடர் ஒலிகுழுகின்ற—வைவா—வால்—வச்சிராயுதந்தால்—இந்தான் றுமிக்குமுன்னம்—இந்தான் றுப்பறக்குமுன்னே—பாழி—அகன்ற—அம்—அழகிய—குமிக்கொங்கையுடைய—குன்றம் - மலைகளானவை—சிறகொடு—இறகுடனே—பறப்பவென்ன—பறப்பான் போல—சேழ்சிளர் - செந்நிறகுமிக்குந்த—பரிதியெய்க்கும் - சூரியனையொத்த—கிளர்மணி—ஒளிவிளங்குகின்றமணிகள்பதித்த — கொடி—சு. மென்மொட்டையுடைய—மான்றே—குதிரைகட்டியதேர்கள்—ஆழியோடாழிதாக்க—உருளையோடுருள்கள்முட்ட—அருஞ்சமர்—அரியபுத்தனை—தொடக்கி—ஆரம்பித்து—நிற்பார்—நிற்பார்கள்—எ-று. (கருத்து) வீரர்களேசேறிப்போர்செய்துநிற்பார்கள்—என்பதாம். (௨௪)

மோட்டிளமுலைகள்புய்க்தமருமத்தின் முரியானைக்
கோட்டிணையுழக்கவெம்போர்க்கொளியென்னச்சேறித்
தோட்டிணைகொட்டிபாத்திச் சுடர்கெடுக்குருதிவாளாற்
பூட்டியவோடைநெழி மதிக்கம்போழ்த்திட்டாரே

(இ-ள்) மோட்டி—காச்சியுட—இளமுலைகள் - இளமை பொருந்தி—ஸ்தனங்கள்—பாயந்த—பாயப்பெற்ற—மருமத்தின் - மார்பின்கண்—முரி—வலிமையையுடைய—யானைக்கொட்டி—கொட்டியானையினிர்ந்து கொம்பு—எனம்—உழக்க - குத்திக்கலங்க—வெம்போர் - வெவ்விதப்போர்செய்தினை—கொளியென்ன—சிங்கவிவற்றைப்போல்—சேறி—கோபித்து—தாட்டு—இரண்டுதொள்களையும்—கொட்டி—தட்டி—ஆர்த்து - காச்சித்து—சுடர் - ஒளியையுடைய—நெழி—நெடிய—குருதி - உதிர்த்தோய்க்த—வாளால்—வாட்டிய—வால்—ஒடைபூட்டிய—முடிபடாததை—யணிந்த—நெழி - நெற்றியையுடைய—மத்தகம்—தலையை—போழ்த்திட்டார்பிளந்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) அரசர்கள் யானைகளோடு போர்செய்தார்கள்—எ-ம். (௨௫)

கொலைத்தடங்கண்ணினல்லார் குறங்கின்மேற்குறக்குசேர்தி
முலைத்தடஞெழுங்கப்புலலிக்கண்ணுயின்முழுவத்தோளா
கலைத்துமிழ்குருதிபொங்கவற்றவீழ்புழைக்கையேற்றி
மலைக்கடாங்கனி றுபுல்லிமண்ணிடைத்துஞ்சுகின்றார்

(இ-ள்) கொலை—கொலைசெய்தின்ற—தடம்—விசாலம் பொருந்திய—கண்ணின் - கண்ணையுடைய—நல்லார் - மாதர்களுடைய—குறங்கின்மேல் - துடைகளின்மேல்—குறங்குசேர்த்தி - துடைகளைச்சேர்த்துக்கொண்டு—முலைத்தடம்—ஸ்தனத்தடங்களை—ஞெழுங்கப் புலலி—அழுந்தத் தடவிக்கொண்டு—கண்ணுயில் - நித்திரைசெய்கின்ற—முழவு—மத்தனம்போன்ற—தோளா - தோளையுடைய அரசர்கள்—அலைத்துமிழ் - அலைத்துமிழ்கின்ற—குருதிபொங்க—உதிர்மொழுத—அற்றவீழ் - அற்றவீழ்ந்து—புழைக்கை—துதிக்கையின்மேல்—ஏற்றி - அடையையேற்றிக்கொண்டு—மலை—மலையையொத்த—கடாக்களிறு - மதயானையை—புல்லி - தழுவிக்கொண்டு—மண்ணிடை - பூமியிலே—துஞ்சுகின்றார்—நித்திரைசெய்கின்றார்கள்—எ-று (கருத்து) அரசர்கள் போர்க்களத்தில் வீழ்ந்தார்கள்—என்பதாம். (௨௬)

சூற்றெடுக்கொம்மைகொட்டிக் குனிக்கும்வாருழவா—வேகக்
காற்றினிற்பெண்ணையின்ற கருக்கனியுருவகேபோல்
வேற்றிற்வயவா—சென்னிவீழத் துவெங்கிக் கிணாநிச்
சேற்றவெம்மடங்கலேற்றிற்செருக்களத்துழக்கியிட்டார்

(இ-ள்) சூற்றெடும் - இயமனுடனே—கொம்மைகொட்டி—கைதட்டிக்கொண்டு—குனிக்கும்—சூத்தாமுகின்ற—வாருழவர்—வாள்வீரர்கள்—வேகக்காற்றினில்—சண்டமாதுதத்தில்—பெண்ணையின்ற - பனைமாந்தத்த—கருக்கனி - கரியபழம்—உருவகேபோல் - உதிர்வதுபோல—வேற்றிறல்—வேற்படையிற்றிறலையுடைய—வயவா - படைவீரர்கள்

—சென்னி - தலைகளை - விழுந்து-தள்ளி- வெங்குகள்-வெவ்வியு-
களை-தூசி - கொன்று - சிற்றம் - கோப்பந்தையுடைய - வெபு-
மடங்கலேறில் - வெவ்விய சிங்களேற்றையுடைய - செருக்களத்-
புத்தகளத்தில் - உழத்தியிட்டார்-கல்கிறார்-எ-று. (கருத்து) வீ-
ரர்கள் வீரர்களையும்-யானைகளையும்-கொன்றார்கள்-என்பதாம். (உள்)

வயலோரிருவர்தம்மில் வாளமர்வினைத்தலோடு
முயிர் துறந்தவற்குமாரிபுனை அமொன்றுமப்போந்த
கயமலர்க்கணனிகாணக் கானேயிர்மாய்ந்துமண்ணிற்
புயலுமழ்கூந்தற்காகவானினும் பார்செய்கின்றார்.

(இ-ள்) வயலர்-படைவீரர்கள் - ஒரிருவர் - இரண்டு - தம்-
மில்-தமக்குள்ளே - வாளமர் - வாட்டோரை - வினைத்தலோடு - செ-
ய்தவளவில் - உயிர் துறந்தவற்கு - இவருடையவீர்த்தின்னக்கு - மா-
லைபுனை துமென்று-மாலையிப்போமென்று - உம்பர்புறந்த - கவாகத்தி-
னின் துறந்த - கயமலர் - தடாகத்திழங்குமலையெய்தத் - கண-
ணி-கண்ணையுடைய அரம்பையானவள் - காண-காணும்படி - காள்-
யர்-வீரர்கள் - மாய்ந்து-ஒருசோவிறந்து - மண்ணில்-பூமியில் - புய-
லுமழ-மேகத்தையொத்த - கூந்தற்காக - கூந்தலையுடைய பெண்ணிற்-
காக - வானினும் - ஆகாயத்தின்கண்ணும் - போர் - புத்தத்தை - செ-
ய்கின்றார் - செய்கின்றார்கள் - எ-று. (கருத்து) வீரர்களிருவர் போர்
செய்கின்றார்கள் என்பதாம். (உஅ)

குருதி கொப்புளிக்குமவெலான் குங்குமவளறுமழகு
மருமத்திலலானிமுழக மயங்கினன் தெளிதலோடு
வினா கொய்த்தகூற்றழு விண்ணினின் றார்வத்தோடு
முருவத்தார்புனையவந்த பொண்டொடி மயங்கிவின்றான்

(இ-ள்) குருதி - உதிரத்தை - கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற -
வெலான்-வேறபடையையுடைய வரசனானவன் - குங்குமவளறு - கு-
ங்குமச்சேற்றில் - முழகு-முழகப்பெற்ற - மருமத்தில் - மார்பினிட-
த்தில் - வானிமுழக-பாணங்கள்புடைய - மயங்கினன் - மயங்குகொ-
ண்டவனாகி - தெளிதலோடு - தெளிந்தவளவில் - வினா கொய்த்த-
வரசனையையுடைய - கூற்றழு - குழலானது அவிழ - விண்ணினின்-
து-ஆகாயத்தினின்றும் - ஆரவத்தோடு - ஆனையுடன் - உருவத்தார்-
அழகியமாலையை - புனையவந்த - தரிக்கவந்த - ஒண்டொடி - அரமங்-
கையானவள் - மயங்கிவின்றான் - மயங்கிவின்றான் - எ-று. (கருத்து)
நளன்பாணங் கொண்டு - மயங்கினவனாகி தெளிந்து நித்தமாலையிடுக்கவ-
ந்த அரம்பையானவள் மயங்கிவின்றான் என்பதாம். (உக)

கான்படுமுருவப்பைந்தார் விதர்ப்பர்கோன்கன்னிவேற்க
ணான்படாதுனையக்குத்தியுள்ளையிப்பருகலாற்றெம்
வான்படாமியின் வினோசகம் வானினான்மாய்ந்துமென்னித்
தென்படுதெரியல்வெந்தாசெருமலைகாவிந்தார்

(இ-ள்) கான்படு-வரசனையையுடைய - உருவம் - அழகிய - பா-
திதர்ப்பரிமாலையையுடைய - விதர்ப்பர்கோன் - கன்னி -
தமயந்தியினது - வேற்கன் - வேல்போன்றதகண்களானவை - ஊன்ப-
டாது-மாரிசம்படாமல் - உனையவருந்தும்படி - குத்தி-குத்தி - உள்ளையிர்-
உள்ளாவதை - பருகல் - உண்பதை - ஆற்றெம் - பொலுக்கமாட்டோ-
ம் - வான்படா - மேகத்திழைந்து - மின்னின் - மின்போல் - ஒச்-
கம்-என்கின்ற - வானினால் - வான்படையால் - மாய்ந்துமென்னி - மாய்-
லோமென்று - தென்படு - தென்பட்டாகின்ற - தெரியல் - மலர்மலை-
வையானிந்த - வேந்தர் - அரசர்கள், செருமலை து-போர்புரிந்து - ஆவி-உ-
ழிந்து - நீத்தார் - நீக்கினார் - எ-று. (கருத்து) அரசர்கள் தமயந்திகட்ப-
டைக்கொஞ்சி வான்படையாழிந்தார்கள்-எ-ம். (கஉ)

முழவுமழிதனிதோள்வீர முழுமெயிரும்புண்மேய
கனிபெருங்குருதியாழி விளங்குதிப்பரிதியெய்ப்ப
வழிகவுட்கடாத்தகாலவா யாசுவாவெருத்திறுநென்றிப்
பொழிகண்மாரிசுத்தி யகலிருகிசம்புபேர்த்தார்.

(இ-ள்) முழவுமழ-மத்தனமொத்த - தனி - வலிய - தோள்-புய-
த்தைபுடைய - வீரர் - படைவீரர் - முழுமெயும் - தேசமுழுதும் - இ-
ரும-பெரிய - புண்மேய - புண்ணிற் பொருங்கிய - இழி - ஒழுருகின்ற
—பெருங்குருதியாழி - பெரியவனாகித்தில்முழங்கி - இளங்கதி - இளங்கதி-
என்கையுடைய - பரிதியெய்ப்ப - சூரியனையெய்ப்ப - கவுள்-கவுளினி-
டத்திலே - அழி - வினாவின்ற - கடாத்த - மத்தத்தையும் - நால்வாய்-
தொங்குகின்றவரையையுடைய - அரசவர் - அரசவானையின் - எருத்-
தில் - பிடரியின்மேல் - தோன்றி - எறி - பொழி - பெய்கின்ற - கண்-
மாரி-பாணவருவங்களை - சித்தி - சித்தி - அகல் - அகன்ற - இரு-பெரி-
ய - விசம்பு - ஆகாயத்தை - போர்த்தார் - மறைத்தார்கள் - எ-று. (கரு-
த்து) படைவீரர்யானைமேலேறிக்கண்மலையா வாகாயத்தை முழகு-
ர்கள் என்பதாம். (கக)

அருமருந்தனையாங்குட்டு மலங்கலத்தோனினைப்
பொருதினாப்புணரமுதந்த புலியினி ளுலாசரொல்லா
நிரையுரையிமானே நறை நிழல்கனித்துகட்சிற்ற
வணாபுணாகளியுலையானே வணைநென வணைந்துமொண்டார்.

(இ-ள்) அருமருந்தனையாள் - அரியதேவாமிர்த்தத்தையொத்ததமய-
ந்தியானவள் - குட்டம்-தரித்த - அலங்கலத்தோனினை - மாலையினங்-
குமபுயத்தையுடையநளனை - பொருதினா - மோதுகின்ற அலைகளையு-
டைய - புணரமுதந்த - கடலாற்குழப்பப்பட்ட - புலியினி - புலங்கத்-
து - அரசுமொலாம் - அரசவானையும் - நிரா - வரிசைபெற்ற - உனா-
புறமயிரையுடைய - அரிமானே நறை - சிங்கவேற்றை - நிழல்கனி-நி-
ழலைக்கொடுக்கின்ற - தறுதண் - அஞ்சர்மையையும் - சிற்ற - கோபத்-
தையுடைய - வணாபுணா - மலையையொத்த - களிறல்லாளை - தளிப்-
புது

—அமரில்-யுத்தத்தில்—ஏற்றான் - எதிர்த்தான்—எ-று: (கருத்து) கை
ங்கதேயத்தாசன் நளனுடனெதிர்த்தான் என்பதாம். (௩௭)

கந்தகுமரன்—சீமந்தக்கடாம் பொழிக் களிநல்யானை
மந்தாகிரியாற்றானை வாரிதியுழக்கிவான் த்
தீர்த்துக் குமரனென்ன கிவல்புரிநிட்சர்கோமா
ஹ்ருதமான் ஹேரின்மேலு மொருகளைதெரிந்துவிட்டான்.

(இ-ள்) கந்தகு-கட்டுத்தநியைமுறிக்கின்ற—தறுகண்—அஞ்சாமை
யையுடைய—சீமந்த - கோபத்தைபுடைய—கடாம்பொழிகின்ற - மதம்
பொழிகின்ற—களிநல்யானை - களிப்பைபுடைய நல்லயானையாகிய—
மந்தாகிரியால் - மந்தாமலையினால்—தனைவாரிதி - சேனாசூர்திரத்தை
—உழக்கி - கலக்கி—வானத்து - விண்ணிலகத்து — இத்திரகுமர
னென்ன—இத்திரகுமரனென்போல்—இவ்வுழி - போர்செய்கின்ற—கிட
தர்கோமான—நளமகாராசன்—உந்து - செலுத்துகின்ற—மாநிறேரின்
மேலும் - குறாகட்டியதெரிந்தமேலும்—ஒருகளை - ஒருபாணத்தை
—தெரிந்து—பார்த்து—விட்டான் - விடுத்தான்—எ-று. (கருத்து) நள
னுதேரமேல் கவிங்கராசன்களைதொடுத்தான் என்பதாம். (௩௮)

பைம்மலைத்தகன் நல்லுக்கும் பாவையர்க்கனங்கனன்ன
தெம்மலைச் சினலேற்காளை நிலைவளைத்தொறுகே லுத்தக்
கைம்மலைக்கோட்டில்விழ்ந்த கவிங்கர்கோனமார்தார்
வெம்புலைக்கோட்டில்விழ்ந்து விண்ணிடைவிளங்கினே.

(இ-ள்.) பைம்மலைத்து—பாம்பின்படத்துடன் பொருது—அகன்ற—
விரிந்த—அல்லுல்—அல்துலையுடைய—பாவையர்க்கு - மாதர்க்கு—அன்
கனனன்ன—மன்மதனையொத்த—தெவ் - சத்துருக்களை—மலை - பொரு
கின்ற—சினலேற்காளை - கோபம்பொருத்தியவேலையுடையனானவ
ன்—சிலைவளைத்து - வில்லைவளைத்து—ஒருகோலுந்த - ஒருபாணஞ்செ
லுத்த—கைம்மலைக்கோட்டில் - யானைக்கொம்பின்மேல்—விழ்ந்த—வி
ழ்ந்த—கவிங்கர்கோன் - கவிங்கதேயத்தாசனானவன்—அமர்மாதர்—
அரம்பையருடைய—வெம் - விருப்பஞ்செய்கின்ற—மூலைக்கோட்டி
ல்விழ்ந்து - முலைபாதிபயானைக்கொம்பின்மேல்விழ்ந்து—விண்ணி
டை—தெய்விலோகத்தில்—விளங்கினான் - பிரகாசித்தான்—எ-று. (கருத்
து) நளன்களையால் கவிங்கராசனிடத்தான் என்பதாம். (௩௯)

கனத்திடைக்கவிங்கர்கோமான் கவிமுதலுங்கடைக்கண்சேப்ப
வுளத்திடைவெகுளிபொங்க லுழிவெங்காசினுறு
வளைத்தனன்சேனையோடும் வாரிசிலைவணங்கிவெம்போர்
வளைத்தனன்குற்றாமஞ்ச வென்றிமன்மகதர்கோவே.

(இ-ள்) கனத்திடை - யுத்தகளத்திலை—கவிங்கர்கோமான் - கவி
ங்கதேயத்தாசன்—கவிமுதலும் - இவ்வளவளவிலே—கடைக்கண்சேப்
ப—கடைக்கண்கள்சிவக்க—உளத்திடை - மனதில்—வெகுளிபொங்க
கோபமித—ஊழிவெங்காசின் - யுகமுடிவிலுண்டாகிவெவ்வியகாத்

றுப்போல—ஊழி—வளைத்தனன் - வளைத்தனனாகி, சேனையோடும்
சேனையுடனே—வாரிசேடிய—சிலைவணங்கி - வில்லைவளைத்து, கூற்
றுமஞ்ச—இயமணமஞ்சுமபடி—வென்றிமன் - வெவ்வியதிறலையுடைய—
மகதர்கோ—மகத்தேயத்தாசன்—வெம்போர் - வெவ்வியபோல—வி
ளைத்தனன்—செய்தனன்—எ-று. (கருத்து) மகத்தேயத்தாசன் நளனுட
னெதிர்த்தான் என்பதாம். * அகத்தியம் தனிக் குற்றனியை குறிலவழிய
முமுன்—மெவிவரிவொற்றுமிக்குறிருவழி. (சுடி)

முரிதினாப்பாவைவேலை முகட்டெழுத்தகல்வான்மேய
விரிகுதிரமதியந்தினமென் னென்னொய்ந்தாவமென்னக்
குருதிக்கொப்புளிக்கும்வெலான் கொற்றவென்னுடையினிது
வரசிலைகுழைத்துவெய்யவடிக்கையொன்றுவிட்டான்

(இ-ள்) முரி-வளைந்த—தினா - அலைப்பொருத்திய—பாவை - பாப
பையைய—வேலைமுகட்டெழுத்து—வினதுச்சியிலுதித்து—அ
கல்வான்மேய—அகத்தியத்தையுதித்துக்கணுள்ள—விரிகுதிரமதியம் - விரி
கின்றவிரைக்களையுடையசந்திரனை—நின்றமெ - தொடுகின்ற—வென்
னெய்ந்தாவமென்ன - வெவ்வியபலையுடைய சரப்பம்போல—குரு
திக்கொப்புளிக்கும்—உதித்தையுமிழ்கின்ற—வெலான் - வேற்படைதா
நிய நளனுனவன்—கொற்றம்—செய்தகதருகின்ற—வென்னுடையி
ன்றிது—தவளசத்திசுத்தின்மேல்—வரசிலைகுழைத்து - நெடிய வில்லை
வளைத்து—வெய்ய—கொடிய—வடிக்கையொன்று - கூரியகையொன்
றை—விட்டான் - விடுத்தான்—எ-று. (கருத்து) நளன்மகத்தேயத்தா
சன்மேல் களைத்தொடுத்தான் என்பதாம். (௪௦)

சுருமபிமிர் துமபையெய்ந்த சுடர்முடிமகதர்கோமான்
விரும்பலர்ச்செருக்கும்வெலான்விற்றமுத்தாமிமும்வெய்ய
சாரம்படவறலுவிழ்ந்த தன்னுடற்றுகைநின்றாட
வரம்பையரோடுகோக்கி யணிமணிமுறுவல்புத்தான்

(இ-ள்.) சுரும்—வண்டுகள்—இமிர்—ஓசைகின்ற—தும்பையெய்ந்த
தும்பையெய்தரித்துவந்த—சுடர்முடி - திரைங்கள் - விடுகின்றவிட்டத்
தையுடைய—மகதர்கோமான் - மகத்தேயத்தாசனானவன்—விரும்ப-
லர்—சுற்றுருக்களை—செருக்கும்—கொல்லுகின்ற, வெலான் - வேற்படை
யையுடையானது—விற்றமுத்து—வில்லானதுபழுத்து—உமிழ்ம
உமிழுகின்ற, வெய்யசாரம்பட—வெவ்வியபாணங்கன்பட—(அலைகளா
ல்) அற்றுவிழ்ந்த—ஊனிக் துளிர்முத்த—தன்—தன்னுடைய—உடற்றுகை-
தவந்தமானது—கின்ற—நின்ற—ஆட - கூத்தாட—அரம்பையரோடு
தெய்வமாதனோடு—கோக்கி—பார்த்து—அணி - அழகிய—மணி - மு
த்தையொத்தநகைதோன்ற—முறுவல்புத்தான் - நகைத்தான்—எ-று
(கருத்து) நளன்களைப்பட்டுமகத்தேயத்தாசனிடத்தான் என்பதாம். (௪௧)

அன்மையருத்ததுகட்சிமந்த தாளரிபேறுபோல்வான்
சமர்த்துலையெகலினைற்ற சரியலர்சென்னிவிழ்த்

(இன்) ஆணைகளைப்பிட்டு—கைவலங்கொட்டி—அலங்கர்கள் - பேய்கள்—ஆனான் - குதித்து—ஆர்த்து—ஆவித்து—எழ - எழும்பு, அணங்கு—வருத்தந்தைச்செய்கின்ற—எய்திற்று—பலவையுடைய—அரவென—சரப்பம்போல், அழலும்—சுடுகின்ற—வாஸிகள்—பாணங்களை, வணங்குபவரின்—நிலைவினை—காவலாத்து—காணிதான்—நிலைத்து, வாய்—

பிரயோகஞ்செய்து—மாற்றினான் - நீக்கினான், நிணங்கிழை - கொழு
புழுதுதின்னாருருதுவேல்- உதிர்ந்தோய்ந்தவேற்படைபுடைய, டீடதர்
வேந்தன்-நளமகாராயன்—எ-று, ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது (கருத்
து)சாகத்திவாசன்பாணங்களை நான்விலக்கினான் என்பதாம். (௪௮)

பாற்றினந்தொடர்வதுபண்கவருன்னவைத்
தூற்றிருந்திடையறுதுதிங்கால்வறு
கூற்றொடுந்தோழமை காவலதாபதோர்
மாற்றருங்கொடியவேன்மன்னவாங்கினான்

(இ-ள்) பாற்றினந்தொடர்வது - பருந்துக் கூட்டங்கள் தொடர்வ
தும்—பண்கவர் - சத்திருந்தருடைய—ஊன் - மாமிசத்தை - சுவை
த்து—மென்றுவாழ்ந்திருந்து—ஊற்றுகவிருந்து—இடையறுது—ஒழியாமல்
உதிர்ங்கால்வது—உதிர்ங்கக்குவதும்,கூற்றொடும்-இயமனுடன், தோழ
மைகொள்வதாய்—சினேகிக்கொள்வதாகிய,ஊர்-ஊர்,மாற்றரும் - தடுப்
பதற்கரிய—கொடியவேல்-கொடியவேற்படைபுடைய—மன்னன் - நளஞ
ன்வன்—வாங்கினான்—சைக்கொண்டான்—எ-று. (கருத்து) நளன்வே
லாயுதத்தைக்கைக்கொண்டான்-எ-ம். (௪௯)

அயிலெடுத்தெறிதலுமடக்குமொன்னலார்
வயிறெறிதவழிந்ததுவைவாட்படை
செயிற்றவேந்திடக்காகத்தீவிவை
புயிர்வாழ்த்துத்தலுலகமாபுகக்கே;

(இ-ள்.) அயிலெடுத்தெறிதலும் - வேற்படைபையெடுத்து வீசி
யவளவில்—அடர்த்தும் பொருளின்—ஒன்னலார்-பண்கவருடைய —
வயிறு-வயிறுனது—எரி-பொருப்பினால்—தவழிந்தது - தவழ்ந்திடப்ப
ட்டது—வைவாட்படை-வச்சிரவாளை—செயிற்ற-குற்றமற - ஏந்திய
-தாங்கப்பெற்ற—சாகத்திவிறை-சாகத்திவுக்கரசனுடைய—உயிர் - உயி
ரானது—துறந்து-அவ்விலக்கு—அந்தகனுலகம் - இயம்-லோகத்தில்
—புகுது-புகுந்தது—எ-று,அந்ததியம்-புறத்தினைப்படலம் - போரி
வில்லீதியாப் புறங்கொடுத்திட்டவன் - சாரும்யாப்புரிதலுதலிலே- இ
வ்வீதியால்போய் வெங்கொடுத்தவனுவி கலர்க்கம்புகாதுயம்புரியிற்
புகுந்து(கருத்து)சாகத்திவாசனுயியலோகஞ்செய்தது-எ-ம். (௫௦)

தாம்புடைக்காமலையெருத்திறன்றொன்றுபு
காம்பிவிக்கரசன்மல்லவாங்கிக்காய்களை
தேம்பொதுசெழுமவந்ததெரியன்மாப்பினான்
வாம்பரித்தேர்மிகைமழையிற்றுவானான்

(இ-ள்) தாம்புடை - துவாந்தையுடைய—காமலை-கையையுடைய
மலைபான்மையானபின்—எருத்தில்-பிடரியின்மேல்—தோன்றுபு
கோண்டி—காம்பிவிக்கரசன்-காம்பிவிநாட்டுக்கரசனுனவன்—மில்லா
ங்கி-பிலிவைத்து—கால்-கொல்லாநின்ற—களை-பாணங்களை—தே
ம்-வாசனை—பொது-நெருங்கிய—செழுமலர்-செழுமையுள்ள மலராத

நெடுந்த—தெரியல்—மாலையையணிந்த—மாப்பினான் - நளனது—வா
ம் - தாவுகின்ற—பரி - குதினாகட்டிய—தேர்மிகை - தேரின்மேல்—ம
ழையில்—மேகம்போல்—துவினான்-பிரயோகித்தான்—எ-று (கருத்து)
காம்பிவிதேயத்தரசன் நளனது தேர்மேற்களை தொடுத்தான்-எ-ம். ()

சிலையுயிர்த்துமர்ப்பலிகவருந்தினைகளை
கொலைவடிவேலினான் தூரப்பக்குஞ்சர
மலையெனக்கவிழத்தமடங்கலென்றைப்
புலவ்வாளொடுமவன்புலியிற்பாய்தனன்.

(இ-ள்) சிலையுயிர்த்து- வில்லாநிலிடப்பட்டு—உயிர்ப்பலிகவரும்-
உயிரியவ்வனவையுண்ணின்ற — தினக்களை - வலிகம்பெற்றபாணங்க
ளை—கொலைவடிவேலினான் - நளனுனான்—தூரப்ப- செலுத்த—குஞ்
சரம்-(ஏறிவந்ததன்) யானையானது—மலையெனக்கவிழத்தம-மலைபோ
ற்கவிழ்ந்துவிழத்தவளவில்—மடங்கலென்றை - சிங்கவேற்றைப்போல்
—புலவு- புலாற்றத்தையுடைய—வாளொடும் - வாட்டபடைபுடன்—
அவன்- அவ்வரசனுனவன்—புலியில் - பூமியிலே—பாய்த்தனன்-குதி
த்தான்—எ-று, (கருத்து) நளன்பாணமவிடுக்க யானைவிழவும் காமபி
விதேயத்தரசன்நிலத்திக்குதித்தான்-எ-ம். (௫௧)

வாம்பிர்க்கேடகம்பற்றிவாள்விதிர்ந்த
தூரினக்கனிற்றணியுழக்கியொய்யெனப்
போர்முதத்தூறிவெம்புலியின்போத்தெனச்
சாரிகைதிரித்தனன்றலுன்னுள்ளே.

(இ-ள்.) வார்-கெடய—மயிர்க்கேடகம்-மயினையுடையதோர்கேட
கத்தை—பற்றி- பிடித்து—வாள்விதிர்ந்து - வானையசைத்து—ஊர் - ந
டக்கின்ற—கிணம் - கோபத்தைபுடைய—கனிற்றணி - யானைவகுப்பை
—உழக்கி- கலக்கி—ஒய்யென- விரைவில்—போர்முதத்து-புத்தமுகத்
தில்—உயி - உச்சித்து—வெம்புலியின்போத்தென-வெய்யபுலிப்போ
த்துப்போல்—சாரிகைதிரித்தனன் - வட்டமாகத்திரிந்தான்—தருகனு
ள்ள - அஞ்சுத்தற்கணவகுக்குஅஞ்சாதகாம்பிவிதேயத்தரசன்—எ-று.
(கருத்து) காம்பிவிதேயத்தரசன் கேடகம்பற்றி வானையசைத்து வட்
டமிட்டுவலாவினான் என்பதாம். (௫௨)

பாரினின்றவனம்புரியப்பாய்பரி
தேரினின்றகெனைச்செருன்னைத்திட
ருருடையவன்போர்த்தருமமன்றெனக்
* கூறுதிவாரூரீஇக்குப்புற்றானோ.

(இ-ள்) பாரினின்ற-பூமியிலிருந்து—அவனம்புரிய- அவ்வரசன்
போர்புரிய—பாய - தாவுகின்ற—பரித்தேரினின்ற - குதினாகட்டியதே
ரிவிருந்து—அகெனை - கொல்லாநின்ற பாணங்களைக்கொண்டு—செரு

வினைத்திடல் - யுத்தஞ்செய்தல் - தாருடை - வெற்றிமரலையையணிந்த
வயலர் - படைவீரருடைய - போர்த்தருமமென - யுத்தத்தினு
டையுத்தமென்றென்று - கூர் - கூரிய - துதி - துவியையுடைய - வா
னரி - வாணையுருவிகொண்ட - குப்புற்றான் - குதித்தான் - எ - று. அ
ரோவென்பது - அசை * அகத்தியம் - புறத்தினைப்படலம் - தார்முடிம
ன்னவர்க்குப்படை - கொடு - பேர்ப்புரிப் பெற்றற்பொருளும்மறவன் - இ
வ்விதியால் நான் அறவெறிதவறுதெனிரிபோலானான் (கருத்து) நான்
வாணையெடுத்துத் தேனாவியிழங்கினான் என்பதாம். (இச)

மன்பெருங்கேடகத்திரித்துவானிடை
மின்பிறழ்கென்னவான் விநிர்த்தனோக்கின்
வொன்புருக்குள்ளுடைத்திரியவேற்றவன்
வெம்பிறழ்விவலாதிறல்கொள்கிரோ.

(இ - ன்.) மன்பெருங்கேடகம் - பெரியபரிசையை -
திரித்து - சிறுநிறி - வானிடை - ஆகாயத்தின்கண் - மின்பிறழ்கென்
ன் - மின்னலையொத்தபொல் - வானவிநிர்த்து - வர்ப்படைவையசைத்
து - கொடுக்கின்ற - பார்க்கவர்களுடைய - என் பு - எவ்வுபுகள் - நெக்கு
கெக்குவிட்டு - உள் - உள்ளே - உடைத்திரிய - உடைத்துபேரகும்படி
- வெவ் - தம்முடைய - பிறர் - பிறர்களால் - அறிவிலா - அறியப்படாத
- திறல்கொள் - வலிமையைக்கொண்ட - வீரா - அரசர்கள் - ஏற்றவன்
- ஏற்றந்தான் - எ - று. (கருத்து) அரசர்க்கெதிர்த்தார்கள் என்பதாம். ()

தெறுஞ்சினந்தலைக்கொளி இச்செங்கண்டையுப
பிறங்குபொற்கேடகம் பிறழ்வெற்றியு
மறக்கினாவாவான் வானிறங்கியு
கறங்கெனத்திரிந்தனர் காணவீரோ.

(இ - ன்.) தெயும் - அழிச்சின்று - சினங்கோபமர்ந்து - தலைக்கொ
ளி - அதிகரித்து - செங்கண் - சிறந்தகண்களினின் - மும் - தீய - நெருப்
புநிர - பிறங்கு - உயர்ந்த - பொற்கேடகம் - அழகியகேடகத்தை - பி
றழ்விக்கும்படி - எற்றியும் - எறிந்தும் - மறக்கினர் - கொலைதெற்றில்
மிருந்த - வரவான் - வச்சிரவானோ - வானிறங்கியும் - வானினு
நீர்தும் - கறங்கென் - காற்றாழ்போல் - காணவீரர் - அரசர்கள் - திரி
ந்தனர் - திரிந்தார்கள் - எ - று. (கருத்து) அரசர்கள்வானினுற் போர்செய
தார்கள் - எ - ம.

(இச)

கோட்புலிப்போத்தெனிடதர்கோமகன்
ஞாட்பினுட் * காமபிஷக்கினைவழை
வாட்படையெறிந்துயிர் வவ்வினாவன்
சேட்புலத்தாம்பையர் தெரியல்குடினான்

(இ - ன்.) கோள் - கொலைசெய்கின்ற - புலிப்போத்தென - ஆண்புலி
போல் - ஸிதர்கோமகன் - நானானான் - ஞாட்பினுள் - யுத்தத்தின்க
ண் - காமபிஷக்கினைவன் - காமபிஷாட்டுகக்கன - ஞா - தம் - டாடய -

மமும்படி - ஸாட்படை - ஸாட்புத்தால் - எறிந்து - உயிர் - ஆ
வினை - வவ்வினான் - கொண்டான் - ஆவன் - ஆவ்வாசன் - சேட்புல
த்து - விண்ணுலகத்தின்கண் - அரம்பையர் - தெய்வமங்கையால் -
தெரியல் - மாலை - குடினான் - குட்டப்பட்டான் - எ - று. நாமம் - நாமென
க்கடைசுறைந்தது * அகத்தியம் - புறத்தினைப்படலம் - வெற்றிப்பெற்
றந்தோன் வீரசுவர்க்கம்புதும் - இவ்விதியால் எவர்க்கத்திற்குப் போன
ன் (கருத்து) நான் காமபிஷக்கிதயத்து வெற்றினைக்கொள்ளான் - எ - ம.
இ - ன் பேரின்மரங்கோசுவர்க்கம்புதுவொன்பது புராணத்தாதம் ()

அறைகழல்வெந்தமே லலங்கல்வெலினு
வெறுழவகிக் கிறிநடைத்தாவுமென்னலா
நெர்திலபரிதேர்பினைப் பாடினான் கெழு
சிறைபொருத்திரிந்தோர் சீயமென்னலே.

(இ - ன்.) அலங்கல் - வெற்றிமாலையினை - வெலினுன் - வெற்படை
பையுடையனானவன் - கோள் - கெழு - பெருமைபொருத்திய - சிறை
யொழிந்திரிந்து - சிறிதுடன் திரிவதாயி - லா - ஒரு - சீயமென்ன -
சிறுமப்போல் - அறை - ஓங்கின - கழல் - ஸீயமென்னலையணிந்த - வே
ந்தமே - அரசர்கள்மேலும் - எழுவலி - மிருந்தவலிமையையுடைய
ய - களிறுநடை - யானையின்மேலும் - தாவு - தாவுவான் - என்னலி
லா - அனலிலாத - கொழில் - ஒலியையுடைய - பரி - குதினாமேலும் -
தோமின - தோமினமேலும் - பாடி - பாடிவான் - எ - று. (கருத்து) நான்
அரசர்கள்மேலும் யானைகள்மேலும் குதினான்மேலும் தேர்களி
ன்மேலும் பாடிவான் - எ - ம.

(இஅ)

இன்னவாங்கொஞ்சமர்புருக்கியெற்றிகள்
மன்னவர்புருக்கொடைகனமுமலைதழ
கொன்னவர்குருதிவெறுவவுத்தோளினான்
கென்னவாநடவுபொற்றேரினேறினான்

(இ - ன்.) இன்னவாம் - இத்தப்பிரகாம் - கொஞ்சமர் - கொடியு
த்தில - முருங்கி - கொன் - று - ஏற்று - எறித்து - இகல் - பகைக்கின்ற
- மன்னவர் - அரசர்கள் - புருக்கொடைகன - முதுகுக்கொடுத்தோட
செய்து - மாலையு - மாலையுமறின்ற - கொன்னவன் - கொல்லு
லைச்சொல்லுநின்ற - குருதி - உதிரத்தோய்ந்த - வேல் - வெற்படை
யையுடைய - குவவுத்தோளினான் - திரி - திரிபொருத்தியதோளையுடைய
யானானவன் - சென்னி - தலையினான் - வான் - ஆகாயத்தை - நடவு
தடவுகின்ற - பொற்றேரின் - அழகியதேரின்மேல் - ஏறினான் - ஏறின
ன் - எ - று. (கருத்து) நான் வெற்றிக்கொண்டதேர்மேலேறினான் - எ - ம.

கொச்சக்கலிப்பா.

புலத்தலுமடகல்லார் புலவிற்தாசுக்குட்டு
மலத்தகமலக்குஞ்சியழிகுருதிப்புலலலிப்ப

மலைத்தடங்கிலிதோளார்வடிக்கணமெய்யிற்போர்ப்பக்
கொலைத்தலைமுண்மாப்போற் கொடுஞ்சமரிநகிடந்தனோ.

(இ-ள்.) மடநல்லார்-மாதர்கள்-புலத்தலும் - ஊடியவளவில்-
புலவி-அவ்வூடல்-தீர்தர-நீங்கும்படி-குட்டிம் - அணிவிக்கும்-அ
லத்தரம் - அவர்பாதங்களினூட்டப்பெற்ற செம்பஞ்சபடிந்த-மலர்-
பூனையணிந்த-குஞ்சி-குடுமையை-அழி - அழிகின்ற-குருதிப்பு
னல்-உதிராரானது-அலைப்ப-அலைக்க-மலை - மலைபோல்-தடம்-ப
ருத்த-திணி-வண்ணம்பொருந்திய-தோளார் - தோள்களையுடையவ
ர்கள்-வடிக்கணை-கூரியபாணங்கள்-மெய்யிற்போர்ப்ப - தேகத்தி
லேழுட-கொலைத்தலை - கொல்லுவின்றதலையையுடைய-முண்மாப்
போல் - முள்ளம்பன்றிபோல-கொடுஞ்சமரின் - கொடியயுத்தகளைத்
தில்-கிடந்தனர்-கிடந்தனர்-எ-று. (கருத்து) அரசர்கள் மெய்யிற்ப
ட்டகணையோடு முள்ளம்பன்றிபோற் போர்க்களத்திற் கிடந்தார்கள்
என்பதாம். (சுய)

இகன் மிகுதிமலவேந்த ரேதியாற்களப்படுத்த
புகாமுகக்கடாயாணை பொழிசெழுந்த செழுஞ்சேற்றிற்
நிகிரியவொடிஞ்செருநெற் தேருமக்கத் துகளெழுந்தல்
வகவிருவிசம்புபோர்த்தந்திரவான் போன்றவை.

(இ-ள்) இகன் மிகு-பகைமைமிகுந்த-திமல்-வண்ணம்பொருந்திய
-சேந்தர்-அரசர்கள்-உதியால் - வாட்படையால்-களப்படுத்த - யுத்
தகளைத்திற்கொன்ற-புகாமுகக்கடாயாணை - புள்ளிபெற்றமுகத்தையு
மத்தையுமுடையயானைகள்-பொழி-ஊற்றிய-செழுஞ்செழுஞ்சே
ற்றில் - செழுமைபொருந்தியவதிரச்சேற்றில்-திருநிய - உருளைகையு
டையனவும்-தொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடையனவுமாகிய - நெ
டுந்தேர்-நெடியதோர்கள்-உழக்க-கலக்க-துகள்-துளிகள்-எழுந்து-
எழும்பி-அவ்வகவிருவிசம்பு - அந்தஅகலமுள்ளபெரியஆகாயத்தை
-போர்த்து-முடிக்கொண்டு-அந்திரவான் - செவ்வானத்தை-போன்
றது-அந்தது-எ-று. (கருத்து) போர்க்களமுதிரத்தாற் செவ்வானத்
தையொத்திருந்தது-எ-ம். (சுய)

ஒளிவிளர்மணியோடை சினைத்தொழியவுடன்போர்க்
களிசினமால்யானைக் கதிர்மருப்புழிந்ததே
முனிதடஞ்சினைமேயு முருங்கெரியென்பபற்றி
வினிதருவயவருடல் வெந்கொழியப்பரந்ததே.

(இ-ள்) ஒளிவிளர்-பிரகாசமிருந்த-மணியோடை - அழியியமுகப்
பாமானது-சினைத்து-கெட்டு-ஒழிய-நீங்க-உடன்ப-வெகுண்ட-
போர்-யுத்தத்தில்-களி-செருக்கையும்-சினம் - கோபத்தையுமுடை
ய-மால்-பெரிய-யானை-யானைகளுடைய-கதிர் - பிரகாசம்பொருந்
திய-மருப்பு-தந்தங்கள்-உமிழ்ந்த-சொரிந்த-நீ - நெருப்பானது-
முனி-காயந்த-தடம்-பருக்க-சினை-கிளைகளை-மேயும் - தங்கின்று
-முருங்கெரியென-அவிபுத்தியைப்போல்-பற்றி-பற்றிக்கொண்டு-

வினிதரு-இறந்த-வயவருடல் - படைவீரருடையதேகங்கள் - வெந்
தொழிய-வெந்துபோகும்படி-பரந்தது - பாவிபது-எ-று. ஆல் - அ
சை (கருத்து) யுத்தகளத்திலயானைக்கொம்பிற்பிறந்த திபானது அரச
கருடல் வெந்தெரியும்படிபரவியது என்பதாம். (சுய)

பரிதிவடிவான்பிடித்துப் பல்வினாவிதழ்துக்கித்
திருகுசினந்தலைக்கொளி இச் செங்கண்கையுயிழை
குருதிபாயமிகளத்திற் குற்றயிரிந்திடந்தார்கண்
டருகணையக்கொடுக்கூற்றமஞ்சிரிநிலலலுமால்

(இ-ள்) பரிதி - சூரியன்போன்ற-வடி-கூரிய-வாள்-வாட்படைய
யை-பிடித்து - கையிற்பற்றி-பல்வினா - பற்களினால்-இதழ்துக்கி
- உதட்டைக்கடித்து-திருகு - மாறுபட்ட - சினம்-கோபம், தலை
கொளி-இ-அதிகரித்து-செங்கண்கள் - சிவந்தகண்களானவை-தீய
மிழ்-நெருப்பைச்சொரிய-குருதிபாய - உதிரம்பரவிய - அடிகளத்தி
ல்-கொலைக்களத்திற்-குற்றயிரிற் - குற்றயிருபுன்-கிடந்தார்கண்டு-
கிடந்தவர்களைக்கண்டு-அருகணைய - அவர்களுக்கெவருத்தரு - கொ
டுக்கூற்றம்-கொடியஇயமனம்-அஞ்சின்று-அச்சமுற்றயின்று -
அலறும்-அலறுவான்-எ-று. ஆல் - அசைநிலை-அகத்தியம் - புறத்தி
னைப்படலம்-கனத்திரனமடியக்காணிலச்சம்மே-இவ்விதியால்-இறந்த
வணக்காண்டலேயச்சம் இறவாது வீக்குறியற்ற வணக்காணிலையு
மனுக்கச்சந்தான்(கருத்து) வானைக்கையிற்பிடித்துப் பல்லா விதழைக்
கடித்துக்கொப்பக்கொண்டு கண்ணிலே நெருப்பப் பொறிபறக்கக் குற்
றயிரோடு போர்க்களத்தி விருக்கும் வீரரைக்கண்டு யமன் அருகிற்
போகப்பயப்படுவான்-எ-ம். (சுய)

சிலைபொருதிணிதடந்தோட்டேர்வெந்தர்செருமலைந்து
கொலைபுரியுகளத்திற் குடாபின்னிக்கிடந்தனைப்
புலவாறுடற்றைசேவேட்டுண்ணவருமபுள்ளினங்கள்
வலைவனைந்ததெனவெண்ணிவானினிடைச்சமுலுமால்

(இ-ள்) சிலைபொரு - மலையையொத்த-திணி-வண்ணம்பொருந்தி
ய-தடந்தோள - பருத்ததோள்களையுடைய-தேர்வெந்தர் - தேரை
யுடையவரசர்கள்-செருமலைந்து - போசெய்து-கொலைபுரி - கொலை
செய்த-அடிகளத்தில்-யுத்தகளத்திற்-குடா - குடர்கள் - பின்னிக்
கிடந்ததனை-ஒன்றோடொன்றுபின்னிக்கிடந்ததை-புலவாறு - புல
மறி-உண்ணவரும் - உண்பதற்குவந்த-புள்ளினங்கள் - பறவைக
ட்டங்களானவை-வலைவனைந்ததென-வலையான் துவனைந்ததென்று -
எண்ணி-நினைத்து-வானினிடை - ஆகாயத்தின்கண்-சமுலும் - வட்ட
மிடம்-எ-று. ஆல் - அசை - (கருத்து) உண்ணவந்த பறவைகள் கு
ட்டங்கள் பின்னிக்கிடக்கின்றவவற்றை வலையென் நெண்ணி ஆகாயத்
தில் வட்டமிடுவன்பதும். (சுய)

மேயமிசுக்களையானேத் திறங்கொடுபார்வையெவந்தார்
காற்றாளக்குடை ஊணித்து களத்தினிடைக்கிடப்பனாக்
ளேற்றெருமை புனகத்தடரு மிருணித்தகவெனிகுஞ்சிக்
கூற்றமுமிப்பபிசியெழும்புள்ளகொம்பெனையிருந்தனவே.

(இ-ள்) மேயமிசும்-தோயமிசும்-ககரியானே-செருக்களையுடை
யுயானைபேயல்-திவர்கெழு-வனிமைபுக-பொர்-பேயர்செய
த-வயிலெவந்தர்-வெற்றியிருந்தவர்களுடைய-கால்-தாள்-பொருத்தி
ய-தாளற்குடை-முத்துக்குடை-கொளவை-பூணிந்து-துண்பெட்
டு-களத்தினிடை-புத்தகளைத்தின்கண்-கிடப்பனாக்-இருப்பனவா
கி-ஒற்றெருமை-எருமைப்போதனை-உடைத்து-செலுத்தி-அட
ரும்-கொருங்குவின-இருணிந்த-இருளை-பொத்தரித்தனை-புதுபு
-னிகுஞ்சிக்-எகிபோன-மலைகளையுள்ள-கூற்றம்-இயமலையுள்ள
-உயிர்ப்பனியோங்கும்-உயிர்ப்பிசியேழ்கின்ற-தொள்ளையம்போன்
று-பாத்திரத்தையொத்து-இருந்தன-இருந்தன-ஈ-ஹ-ஏகாரம்-சு
ற்றனை-கருத்து-அசர்க்கள் குடைகளையவைய மறுமிர்ப்பிசியே
தும் பாத்திரங்கள் பொருத்தன என்பதாம். (கதி)

கவிவிரும்பும்.

இள்ளைகத்தினிள்கவாங்கு
துள்ளினையானிதுறத்தலும்வெருகத்
றன்னவன்வாழமாற்றலுக்கொகாப்
பொன்னகாத்திவையுத்திரிவென்றதான்.

(இ-ள்) இள்ளைகத்திவ-இப்படிப்பட்டபுத்தகளைத்தில்-இரிந்தவா
ன்கால்-ஊடுபொனவல்லாமல்-துள்ளின-எதிர்ந்தவர்கள்-துணி
துறத்தலும்-உயிர்ப்பிசியேழும்-வெறும்-மன்னவன்வெவ்விய யமனை
யொத்தகளைவென்-வாழமா-வாட்போனா-ஆற்றலும்-செய்தலை
யும்-கொக்கா-பாத்தி-பொன்னகாத்திவ-இந்திரனவன்-புத்தி
யிள-களப்புத்தியில்-ஊர்கான்-சித்திரதான்-ஈ-ஹ (கருத்து) ஓடின
வாயிலை-மத்தியமும் எதிர்ந்தவரித்தியும்-கள்ளவானின்-வெவ்வையு
டி இந்திரன்கண்டு-ஆலோசித்தான் என்பதாம். (கக)

மன்னன் மலர்ந்தொடை மன்னனை யெய்தி
வென்றிகொள்போனாவிலக்கியமாமித்
துள்ளுதினாக்கட ல்குழலகெல்லா
மின் னுழாடித்திடமென்னகினைத்தே.

(இ-ள்) மன்னன்-வாசனைபொருத்திய-மலர்ந்தொடை-மன்னன்
லையையணிந்த-மன்னனை-மன்னை-எய்தி-ஆண்டது-வென்றிகொ
ள்-வெற்றியைக்கொண்ட-போனா-புத்தித்தை-விலக்கியமாமின்-வி
சக்கமற்பொலோமாகல்-துள்ளு-கெருங்கா-தினா-ஆலையையு
டை-கட-ல்குழ-கட-லாற்றமுப்பட்ட-உலகெல்லாம்-பூவுடைத்திவ
ள்ள யாவளாயும்-இன்று-இன்று-முடித்திடமென்ன-கொல்லுவா

கொன்று-கினைத்து- (இந்திரன்முதலியவார்களும்) கருதி-ஈ-ஹ (கரு
த்து) இந்திரன்முதலியவார்களும்-கள்ளிடத்துச்சென்று-போனா-விலக்
காவிடுவாமாதல்-உடைத்தது-இந்திரன்கொன்றிவென்து-இதுமு
தல் இவ்வியன்மிகுள்கம். (கக)

மழகனிற்செவ்வன் மழகுநீக்கி
கிழைவொடுதம்புருமேவியவின்றோ
ஈழகுறுகியவாழ்வுருவிட்டோர்
கிழவுருவெய்தியங்கண்மையெய்ததார்

(இ-ள்) மழகனிற்செவ்வன்-இவங்கனிற்றையெய்து-தள்ளினது-மா
ன்-பெருமைபொருத்திய-உரு-வடிவத்தை-நீக்கி-கிட்டுக்கி-
கிழைவொடு-கெடுப்போடு-தம்புருமேவிய-தங்கன்வடிவம்-பேரு
த்திய-வின்றோ-தேவர்கள்-ஈழகுறு-ஈழகுறு-கிழை-கிழை-
கிழைப்பருவத்தைபுடை-கிழை-வடிவருவிட்டி-ஆகா-வடிவத்தை
கிட்டு-ஊர்மிகுவுருவெய்திய-ஊர்மிகு-வடிவத்தைபுடை-கி-கெண்
மையர்-தன்மையாரதலை-ஊதார்-ஊதார்-ஈ-ஹ. (கருத்து) இத்தி
செவ்வனிய-கால்வருமனைவடிவத்தை கிட்டுக்கி-தங்கன் வடிவா
கியதேவர்கள்-கன்னமுக்குமுன்னேவாவிபர்-கிருத்தாரூர்-போலகர்
கூர்கள் என்பதாம். (கக)

முன்னுருமேவியமெய்கழல்வின்றோ
மன்னன்மெய்துபுனாய்மையினோ
துள்ளவனாதெய்துதொள்ளையிழை
மின்னிலத்திடைகொள்வார்போ

(இ-ள்) முன்னுருமேவிய-பழையவடிவினைப்பெற்ற-மொய்-
கெருங்கிய-கழல்-வீரகழலையனிக்-வின்றோ-தேவர்கள்-ம
ன்னன்மெய்துபு-கள்ளையிடுத்து-வாய்மையினோ-சத்தியத்தினு
தாம்-துள்ளவனா-சத்துருக்கி-தெய்தொலன்னின்று-தொள்
வையினும்-புசுபயத்தினுமும்-மின்ன-உலகினை-கெள்வார்-ஊயவர்
-கிழைத்திடை-புமியி-யார்-எவன்-முருகுமிசிய-ஏகாரம்
சுற்றனைககண்வந்தது-இவ்வகண்கொத்து-கிழைக்கி-கிழை-
நிலையுண்டியார்-வெவ்வித்தருமடும்-கிழைப்பொச்சார்-வியக்கோ
ப்பற்று-கிழை-பாவி-மெய்குச்சென்றுமென்ப-இவ்விதியால்-யார்
பொதுவாகவந்தது (கருத்து) தேவர்கள்-கன்னன்மெய்குமும்-வெ
மையினும்-உடைக்கி-கள்ள-கிழைக்கி-கிழை-கிழை-கிழை-கிழை-
தாம். (கக)

துள்ளுகளத்தெந் துன்னவையாரும்
பொன்றமுருங்கியபொத்தொழிநிங்க
வென்றிகொள்வெவ்வியினையொடவன்
மன்னன்முடித்தனவாயிவென்றோ

(இ-ள்) வென்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட-வேலன் - வெற்பு
டையையுடையவனானே - துன்று - நெருங்கிய-கூளத்தெ தீர் - புத்தக
ளத்திலெதிர்த்த- துன்னலர்யாரும்-சத்துருக்களெல்லாம் - பொன்
ற-இறக்கும்படி-முருக்கிய-கொன்ற-போர்த்தொழி வீங்கி- போர்த்
தொழிலெயிட்டு- மின்னணையாடல் - மின்னணையொத்த தமயந்திரினை
து-மன்றல் - விவாகத்தை-முடித்தனே -செய்து-கொண்டவனாகி -
வாழியவென்றார்-(நீ) வாழ்க்கடவையென்னுர்கள் -எ-று. (கருத்து)
தேவர்கள்போலாவிட்டு விவாகமுடித்துக் கொண்டதமயந்தியோடு நீ
தேவர்களுக்கென்று நளனைவாழ்த்தினார்கள் என்பதாம். (எய)

விண்ணவரிண்ணம்வேண்டினர்கூறப்

புண்ணுவெய்யபுலால்சுமழவைவே

லண்ணலமர்த்தொழிலாற்றிலனாகிப்

பண்ணணம்தேரினிழிந்துப்பணிந்தான்

(இ-ள்) விண்ணவர்-தேவர்கள் - இண்ணம் - இந்தப்பிரகாரம்
-வேண்டினர்-வேண்டினவராகி-கூற- சொல்ல-புண்ணுவ - மாமி
சுத்தங்கிய-வெய்ய-வெவ்விய-புலால்-புலாநாற்றம்-சுமழ - சுமழ்கி
ன்றவைகளெல்லாம்-கூறியவேற்புடையையுடைய - புண்ணல் - நளனெனவ
ன்-அயர்த்தொழில் - புத்தகத்தை-ஆற்றிலென - செய்யாதவனாகி-
பண்ணமை - அலங்கரிப்பமைந்த-தேரினிழிந்து - தெரினின் றுமிறங்கி
-பணிந்தான் - (அந்நால்வரையும்)வணங்கினான் -எ-று. (கருத்து)தேவ
ர்களிப்படிவேண்டினரென்போர்செய்யாதவனாய்த் தேவாவிட்டிறங்கி அ
வர்களைப்பணிந்தான் என்பதாம். (எக)

கருணையினையிபுகாரையேநோக்கி

யருமகமெவ்வுழியாற்றினுமாங்க

ஹருவொடுவெந்தவிபுண்குவமென்னு

மருவருநல்வரம்வாசவனிந்தான்

(இ-ள்)வாசவன்-இந்திரனெனவன்-கருணையின் - அருளிநால் -
எய்திய-அடைந்த-காரணைய-நளனை-நோக்கி-பார்த்து - அருமகம்-
யரியயாக - எவ்வுழி-எவ்விடத்தில்-ஆற்றினும் - நீ செய்தபோது
ஹம்-அங்கன்-அவ்விடத்தில்-உருவொடு - உருவுடனே வந்து அ
டைந்து-அவிர-அவிர்ப்பாகத்தை-உண்குவமென்னு - யாமுண்போ
மென்று-மருவரும்-அடைந்தகரிய-நல்வரம் - நல்லவரத்தை - நந்
தான்-கொடுத்தனன்-எ-று. (கருத்து)இந்திரன்-நளனைப்பார்த்து நீயா
கஞ்செய்தாலயாமவந்து அவிர்ப்பாக முண்போமென்று வாங்கொடுத்
தான் என்பதாம். (எஉ)

மிடல்கெழுமேழமேழமேழமேழமேலோ

ஹடைதிராவேலையினின்றுமுதொப்ப

மடிதலில்வெங்குளினியும்வாளா

வடிநிலம்தொழில்விஞ்சையளித்தான்

(இ-ள்) மிடல்கெழு-வலிமைபொருந்திய-மேழமேழமேழமேலோ-
ஆட்கெகடாவின்மேலேறும்-மேலோன் - அக்கிளிதேவனெனவன்-
உடைதிராவேலையின் - உடைகின்ற அலைகளையுடையகடலிற்பிறந்த-
இன்னமுதொப்ப-இனியஅயிர்த்ததையொப்ப-மடிதலில்-கெடாத-
லெங்கனென்றியும்- வெவ்வியதிலல்லாமலும்-வாளா - சும்மா-அ
டிசில்-உணவை-அடுந்தொழில் - சமைக்குந்தொழிலாகிய-விஞ்சை-
வித்தை-அளித்தான் - வரமாகக்கொடுத்தான் -எ-று. (கருத்து)
அக்கிளிபகவான் நளனுக்குத்தியில்லாமல் சமையல்செய்யும் வித்தை
யைக் கற்பித்தான் என்பதாம். (எங)

அல்லலுழந்தரு யெய்தினுகெஞ்சி

ளல்லமெய்தவு நண்ணியருடயில்

வெல்படைவேண்டிவ வெய்தவுமென்றிக்

கொல்சினவெம்பக ரேடுகொடுத்தான்.

(இ-ள்) வென்றி-வெற்றியையும்-கொல்சினம் - கொல்லாநின்ற
கோபத்தையுமுடைய-வெம்பகரேடு - வெவ்வியருமைக்குடாவாக
னத்தையுடைய இயமனெனவன்-அல்லலுழந்து - வருத்தப்பட்டு-
அஞ்ஞெய்தினும்-அன் பமடையினும்-கெஞ்சில் - மனத்தின்கண்-ந
ல்லமெய்தவும்-நல்லதருமமடையவும்-நண்ணிய-பொருந்திய-ஹா
ட்டில்-யுத்தத்தில்-வெல்படை - வெல்லத்தக்கஅயுபதங்கள்-வேண்டு
வ-வேண்டிவனவற்றை-எய்தவும் - அடையவும்-கொடுத்தான் - நள
னுக்குவாங்கொடுத்தான் -எ-று. (கருத்து) யமன் நளனுக்கு சத்துருக்
கனாவெல்லு மாபுதங்களைக்கொடுத்தான் என்பதாம். (எச)

தார்புலாது தயங்கவும்வேண்டி

ஞர்கலிவற்ற வமைக்கவும்ல்லா

வீரறுபாலையி நெஞ்சினினைப்பின்

வார்புனலெய்தவும் வருணனளித்தான்.

(இ-ள்) வருணன்-வருணனெனவன்-தார - மாலைகள்-புலாது-
வாடாமல்-தயங்கவும்-விளங்கவும்-வேண்டி - வேண்டுமானால்-
ஆர்கலி-சமுத்திரமானது-வற்றவமைக்கவும்- வற்றும்படிச்செய்யவும்
-அல்லால்-அவையன்றியும்-நீரறுபாலையின் - நீரில்லாதபாலையில்
தில்-நெஞ்சினினைப்பின்-நெஞ்சிலெகினைத்தால்-வார - கெடிய-பு
னலெய்தவும்-நீருண்டாகவும்-அளித்தான் - நளனுக்குவாங்கொடுத்
தான் -எ-று. (கருத்து) வருணராஜன் நளனுக்கு கடல்வற்றச்செய்யவு
ம் நீரில்லாவிடத்தில் நீருண்டாகச்செய்யவும் வாங்கொடுத்தான்-எ-ம்.)

ஆண்டகைக்கின்ன வளித்தரிவைக்கு

மாண்டருக்கைப வருத்துவமென்னு

தீனாடினாரவி சிதைந்திடுமொறும்.

வேண்டுருவெய்தவும் விண்ணவ ஈரிந்தார்.

(இ-ள்) விண்ணவர் - இத்திசை முந்திய தேவர்கள் - ஆண்டவர்க்கு நான் துக்கு - இன்னவளித்து - இவ்வாங்குக்கொடுத்து - ஆரீவைக்கும் - தமயங்கிக்கும் - மாண்டகு - மாட்சிமைபெருந்திய - சுந்தை - சுந்தரி - வருத்தாவமென்ன - வருத்துமென்ன - திண்டினர் - தொட்டவர்களுடைய - ஆவி - காய்ச் - சினத்திமாமும் - கெமிமாமும் - கெண்கிறவெய்தவம் - வேண்டியவடிவங்கொடுக்கவும் - சுந்தார் - வங்கொடுத்தனர் - எ-று. [௪ ஆகத்தியம் - சொற்பொருட் பட்டம் - வைத்து வேமந்தாமாமிசு யாக்கவழித்தல் காந்தன் முத்தியாழிச் செய்யும்] (சுருத்தி) இத்திசைமுந்திய தேவர்கள் களவுக்கும் தமயங்கிக்கும் வேண்டியவருவம் பெருவும் தமயந்திதற்பதியக் திண்டினவர் உயிராடிலும் வங்கொடுத்தார்கள் என்பதாம். (எ-று)

சுண்ணாக்கல் மூலம் மனிததகழற்தகர்
 ஸண்ணலேபெத்தி உருத்ததிமாலும்
 பெண்ணமுத்தகதை விவரதுபெருஞ்சிர்
 விண்ணலர் தம்பதி மேலினகண்ணே,

(இ-ள்) கண்ணகன் இடமாகவாற—ஞாலம்—பூமிமே—அளித்த—இரட்சித்த—சுற்றநால்—பிரகமழையுணரீச்சகலையுடைய—அன்னையுடைய—எத்தி—சூதித்து—அருந்திமொழும்—அருந்தியெய்யொந்த—பெண்ணமுதத்தை—நமயந்தியை—வியந்து—அநிசயித்து—பெருஞ்சிர்—மிசூச்சிதம்பலையுடைய—விண்ணவர்—தேவர்கள்—நமபதி—நமஸுடையநகரங்களை—மேவினர்—அடைந்தனர்—எ-று. அன்—அ-அ—அடைகள் (கருத்து) இந்நிர்ள் முதலியதேவர்கள் நனைப்புசுற்றும்நமயந்தியைக்கண்டதொழித்தும் சுவர்க்கத்திற்குப்போவார்கள்—எ-ம். (என)

பாவி விடுதல்.

அங்கனவானைத் தமையாக மழுதியிற்
பொந்துதானை யாசனம்போயவின்
தினகவேறனை யான் றிகழ்மாமணி
அங்குதவம்பொ லிருக்கையிற்சார்நனன்.

(தின) அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய-வானத்து - தெய்வ
 லோகத்தினிருந்துவந்த-அமரரும்-தேவரும்-ஆழிநில் - சமுத்திரம்
 போல்-பொங்குமிருந்த-தாண-சேனையையுடைய-அரசரும் - அர
 சர்களும்-பேராயின்-போனபின்பு-திருந் - பிரகாசிக்கின்ற-மாம
 ணி-மாணிக்கமணிகுளிழைத்து-தங்கு-தங்கிய-பைம்பொன் - பசிய
 பொன்றாமசெய்த-இருக்கையில் - ஓரிடத்தில்-சிங்கவேஷனையான்.
 சிங்கவேற்றையொத்தகளனுனவன்-சார்த்தவன் -சேர்த்தவன்-எ-அ-
 * அகத்தியம்-ஆழமுறுதலாலாழியன்றோதுக (கருத்து) தேவர்களும்
 அரசர்களும் போனபின்புள்ள நலமணிபிட்டதி லிருந்தவன்-எ-ம.()

செய்தியுடைய

முற்பிறச்சு

SECRET

மணம் புதிதில்.

இப்படலத்தால் நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல்

சொல்லப்படுகின்றது.

கவிவிராத்தம்.

சாந்தமுக்கு தடமுலைகோதையர்
காந்துபைம்பொற் கவிரியீர்டுந்
வாய்ந்தசெவ்வி மணவீணைமாடத்தின்
வேந்தர்குழுவா வீமன்வந்தெய்தினன்.

(இ-ள்) சாந்தம்-சந்தனக்குழம்பினால்—முழகு-முழுக்கப்பெற்ற—
தடமுலை-பருத்தமுலைவையுடைய—கோதையர் - மாதர்கள்—தாந்து-
பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன் - பசியென்றகாம்பையுடைய—கவரி-
சாமனாகளை—இரட்டுற-வீச—வாய்ந்த-பொருந்திய—செவ்வி - அழகி
ய—மணவினை-விவாகஞ்செய்யும்—மாதத்தின் - உப்பரிசைமயில்—வே
ந்தர்—அரசர்களினவரும்—சூழ்வா-சூழ்ந்துவராதிக—வீமன் - வீமராஜ
ன்—வந்தெய்தினான்-வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (கருத்து) வீமராசன்
விவாகமண்டபத்திற்கு வந்தான்-எ-ம். (க)

ஆற்றுவேழத்தி யறுந்தவர்க்குமு்வாய்
போற்றுநான்மறைக் கோதமன்போர்கெழு
வேற்றடங்கண் விளங்கிழைமன்றலுந்
கேற்றயாணையுங் கொண்டுடெனய்திணை.

(இ-ள்.) வேழவி-யாகங்களை—ஆற்று-செய்தின்—அருந்தவர்—மு-
னிவர்கள்—சூழ்வா-சூழ்ந்துவா—நான்மறை - காலைத்தெங்க்களையும்—
போற்று-போற்றுகின்ற—கோதமன் - கௌதமமுனிவன்—போர்தெ-
ழு-போரின்றிக்க—வேற்ற: நகண் - வேல்போன்றவிகாஸம்பொருந்தி
யகண்டாயுடைய—விளங்கிழை-தமயந்தியினது—மன்னலுக்கு - வி-
வாகத்துக்கு—ஈற்றயாவையும் - ஈற்றகிரவியமனைத்தையும்—கொண்-
டு-வருவித்துக்கொண்டு—உடன் - அகனா—என—செய்தினான்-வந்தான்
—எ-று. (சுருத்து) கௌதமரிஷி விவாகத்திற்கு வேண்டியவைகளைக்
கொண்டுவந்தான்-எ-ம். (2.)

வேரியந்தோடை வீமனும்வேந்தருந்
தேரு நூநான்மறைக் செல்வருமன் தலுக்
கோணாயெய்திய தென் னவழியொத்தரா
லாரமாப்பற் கதையவணர்த்தினர்.

(இ-ள்) வேரியந்தொடை - தேனொழுஞ்முல்மாலை யணிக்த—
விமலம்—விமராகனும்—வேந்தரும் - அரசர்களும்—தேருநான்மறை
ச்செல்வரும்—நாலவேதற்கையுமறிந்த பிராமணர்களும்—மன்றுலக்கு—
விவாகத்திற்கு— ஓனாயெய்தியதென்று - முகூர்த்தகாலம்வந்ததென்று
—உழை - அருகிலிருந்த—ஓற்றரால் - ஓற்றுவரால்—ஆரமார்பற்கு—
ளமகாராசனங்கு—அறிய—தெரியும்படி—உணர்த்தினார் - தெரிவித்தா
ர்கள்—எ-று. [அகத்தியம் - மறைபொருளுணர்தலான் மறையெனப்ப
டுமே] (கருத்து) விமராகன் முதலானோர் முகூர்த்தலக்கினம்வந்ததென்
று வேவுகாரராலே நனனுகழிவித்தார்கள்-எ-ம். (ந)

ஓற்றர்குற வொளிமுடிவேந்தனை
கற்றைவாரசடைக் காசிபனுகியோர்
சொற்றளன்மறை தூல்வழித்தாமணிப்
பொற்றகம்பினிப்பூம்புனலாட்டினார்.

(இ-ள்) ஓற்றர்குற-ஓற்றுவர்சொல்ல—(அவ்வளவில்) ஓளிர்புடி-
ளினங்குகின்மமகுடத்தையுடைய—வேந்தனை - (களனை)—கற்றை - ம
யிர்த்தொருதியாகிய—வாரசடை - நெடியசடையையுடைய—காசிபனு
கியோர்—காசிபன்முதலியமுனிவர்கள்—சொற்றைகான்மறை தூல்வழி-
வேதநூலிற்சொல்லியவழிப்படி—தூ - பரிசுத்தமாகிய—மணி - நவம
ணிகளப்பதித்த - பொற்றகம்பினில் - பொற்குடத்திற்கொணர்ந்த—
பூம்புனல்-பொலிவையுடையதீர்த்தங்களில்—ஆட்டினார் - எம்மான்ஞ்செ
ய்தார்கள்—எ-று. பூம்புனலெனலால்-கங்கையாகியதீர்த்தமெனக்கொ
ள்க (கருத்து) காசிபர்முதலான முனிவர்கள் கொண்டுவந்தபுண்ணிய
தீர்த்தத்தினாலே நளனை ஸ்ரானஞ்செய்துவித்தார்கள் என்பதாம். - (ச)

புனிற்றிளம்பிறைக் கண்ணிபன் பூங்கழன்
மனத்தினெண்ணி வழிபட்டுமாமறை
யனைத்துமவல்ல வறநெறியந்தனைர்
நினைத்தயாவையு நீரொடுவல்லினான்.

(இ-ள்) புனிற்றிளம் - மிகுந்தவிளமைபொருந்திய—பிறைக்கண்
ணியன் - பாலரத்திரனாகியமாயணிக்தபராமசிலனுடைய—பூங்கழல்-
அழகியபாதங்களை—மனத்திலெண்ணி - இதயத்திலெனியானித்து—
வழிபட்டு - பூசித்து—மாமறையனைத்துமவல்ல - வேதமுழுதுக்கெரி
ந்த—அறநெறி - தருமமார்க்கத்தினின்ற—அந்தணர் - பிராமணர்கள்
—நினைத்தயாவையும்-நினைத்தவையனைத்தையும், நீரொடு-நீருடனே,
நல்கினான்—கொடுத்தனன்—எ-று. (கருத்து) நளன் பிராமணர்களின
த்தயாவையு நீரொடுக்கொடுத்தான் என்பதாம். (டு)

அழகுலாயப்பவனைபவ ண்ணலைத்
தொழுதுநல்லருள்பூண்டு சுடர்விரி
மழவுநன்கதிர்மால்வரை சேர்க்கெனச்
செழுமணிப்பொற் திகழமுடிசூட்டினார்.

(இ-ள்) அழகுலாயப்ப-அழகுபொருந்த — வனைபவர் - ஆபாணக்
தரிப்பவர்கள்—ஆண்ணலைத்தொழுது - நளனைவணங்கி — நல்லருள்பூ
ண்டு - அவனுடையகிருபைபெற்று—சுடர்விரி - கிரணங்கிரிக்கின்ற—
மழவுநன்கதிர்-இன்னஞ்சியனுணவன்—மால்வரைசேர்க்கென-உதயகிரி
யில்வந்ததுபோல் — செழுமணி - செழுமையுள்ளமணிகள் பதித்து
—பொன்-பொன்னுஞ்செய்து—திகழ-பிரகாசிக்கின்ற—முடி - கிரீடத்
தை—சூட்டினார் - தரித்தார்கள்—எ-று (கருத்து) நளனுக்குமுடிசூடிக்
தார்கள்-எ-ம். (சு)

புயங்குளென் னும்பொலங்கிரிமீதுவான்
தயங்குசொதிக்கதிர்கடவழந்தெனக்
கயங்கொள்வள்ளைத்தவின் கவர்காசினில்
வயங்குபைம்பொன் மணிக் குழைசேர்த்தினார்.

(இ-ள்) புயங்குளென் னு—தோள்களென்கிற—பொலங்கிரிமீது-
மேருமலையின்மேல்—வான்-ஆகாயத்தில்,தயங்கு - தயங்குகின்ற—சோ
தி-ஒரியையுடைய—கதிர்கள்-சூரியர்கள்—தவழந்தெனக் - தவழந்தன
போல்—கயங்குளான் - தடாகங்கள்,கொண்ட—வள்ளை - வள்ளைமீலையி
னுடைய—கவின்-அழகை—கவர் - கொண்ட—காசினில்-செவிகளில்,
வயங்கு-பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன்-பசியபொன்னுஞ்செய்த, மணி
க்குழை-இரத்தினக்குண்டலங்களை, சேர்த்தினார்-தரித்தார்கள் —எ-று.
(கருத்து)நளன் செவிகளில்குண்டலமணிநார்கள்-என்பதாம். (சு)

வண்ணமேகலையார்மனங்கூட்டுணைக்
கண்ணகன் றுகவின் செயுமார்பிடை
யண்ணன்மால்வரைதாமுமருவிபோற்
றெண்ணிலாமணியார்வா ளஞ்சேர்த்தினார்.

(இ-ள்) வண்ணமேகலையார்-அழகிய மேகலையைத்தரித்த மங்கை
யர்களுடைய—மனம்-நெஞ்சை, கூட்டுணை-கொள்ளுகொள்ள —கண்
ணகன் று-இடமகன்று—கவின் செய்யும்-அழகைச்செய்யும்—மார்பிடை
-மார்பிடைக்கண்ணை—அண்ணல்-பெரிய—மால்வரை - மேருமலையின்—
தாமுமருவிபோல் - தவழந்தொழுதுமருவிநீராப்போல் —தென் - தெ
னிக்த—நீலா - ஓளியையுடைய—மணியார்வடம் - முத்து வடங்களை
—சேர்த்தினார்-தரித்தார்கள்—எ-று. (கருத்து)நளன்மார்பில் முத்துமா
லையையணிந்தார்கள் என்பதாம். (அ)

பூரலர்ச்செழுங்கற்பகம்புலையி
காமால்வல்லியெனக்கவின் செய்திடத்
தாமணிச்சுடர் தூங்குபொலந்தொடி
தேமலர்த்தொடைத்திண்புயஞ்சேர்த்தினார்

(இ-ள்) பூரலர் - பொலிவுபொருத்தியமல்களையுடைய—செழும்-
செழுமையுள்ள — கற்பகம்புலையி - கற்பகத்தைத்தழுவிய — காமால்
லையென- காமால்வல்லியென னுங்கொடிபோல்— கவின்செய்திட-அழ

கைச்செய்ய—தூபரிசுத்தமாயிய- மணிச்சுடர்-நவமணியின் கிரணங்கள்—தூங்கு-தங்கிய—பொலங்கொடி - தோள்வளைய, தேமலர்த்தொடை-வாசனைபொருந்தியமலர்மாலையையணிந்த—திண்புயம் - திண்ணியதோள்களில்—சேர்த்தினர்-தரித்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளன் தோள்களில்வாகுவலயத்தரித்தார்கள் என்பதாம். (க)

தூங்குதெண்டிணாகுழகடல்வையக
மளந்துகோடற்கருவிலைப்பூதுதில்
விளங்குபொன்னங்கிரியினவெண்முதில்
விளங்குதெண்டிணாகுழகடல்வையக

(இ-ள்) தூங்கு-அசைகின்ற—தெண்டிணாகுழகடல் - தெளிந்த அலைபடியையுடைய கடலாற்றுகுழப்பட்ட—லையகம்-பூமியை—அளந்துகோடற்கு - அளவிட்டுக்கொள்வதற்கு—அருவிலை - ஆரிய விலையை புடைப—பூதுதில் - அழகிய ஆடைய—விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற—பொன்னங்கிரியின—மேருமலையை—வெண்முதில் - வெள்ளை மேகமானது—வீரந்ததென்ன—குழந்ததுபோல்—மருங்கினில் - அறையின் கண்—சாற்றினர்-தரித்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளனிடையி லாடைதரித்தார்கள் என்பதாம். (உ)

பார்த்தளந்தியபார்க்குபொதுங்கிய
வேந்தல்சேவடிப்போதினெழில்பெற
வேந்தர்பொன்முடிதேய்த் துவிளங்கிய
கார்துபைம்பொற்குணைகழல்வீக்கினர்

(இ-ள்) பார்த்தள - ஆதிசேடனாள்—எந்திய-சுமங்கப்பட்ட—பார்க்குமியை—பொதுங்கிய யாவருக்கும் பொதுவாதலாகிய - ஏந்தல்-நளனது—சேவடிப்போதின்-சிவந்தவலப்பாத மலரில்—எழில் பெற-அழகுபெறுமபடி—வேந்தர்-அரசர்களுடைய—பொன்முடி - சுவர்ன கிரீடங்கடால்—தேய்து-தேய்க்கப்பட்டு—விளங்கிய - பிரகாசித்த—கார்து-சொலிக்கின்ற—பைம்பொன்-பசும்பொன்னுச்செய்த - கணைகழல்-ஒலிக்கும்விரக்கமுலை—வீக்கினர்-கட்டினார்கள்—எ-று. (கருத்து) நளன்வலப்பாதத்தில் வீரக்கழலணிந்தார்கள் என்பதாம். [அகத்தியம் - பொதுங்கியசுவர்னகோருங்குடையோன்] இஃது அரத்தியமவெந்திகொள்வேந்தர்விருதுவீரக்கழல், வலத்தடிவளத்தில் வயங்குமென்க.

இன்னபேரணியாவுமெழில்செய்த
துன்னியெங்குமுழவந்துவைத்திடப்
பொன்னஞ்சுழிப்புக்கருகுவெற்பின்மேன்
மன்னம்மன்னம்மகிழ்ச்சியொடே திணன்

(இ-ள்) இன்ன-இப்படிப்பட்ட—பேரணியாவும் - பெரிய விலையுள்ள ஆபரணங்களைத்தாம்—எழில்செய - அழகினைச்செய்ய—எங்கும்-எவ்விடத்தும்—துன்னி - நெருங்கி—முழவம்-பேரிகைகள்—துவைத்திட - ஒலிசெய்ய—பொன்-பொன்னுச்செய்த—அம்-அழகிய—சூ

ழி-முக்கப்பட்டதென்குடைய, புக்க - புள்ளிபெற்றமுக்கத்தையுடைய—வெற்பின்மேல் - யானையின் மேல்—மன்னம்மன்னன்-நளனுனவன்—மகிழ்ச்சியொடு - மகிழ்ச்சியுடன்—வகிணன் - சென்றான்—எ-று (கருத்து) நளன் யானையேறிச்சென்றான்—எ-ம். (உ)

நெமிஞ்ஞந்தகெடுகிலமன்னவர்
தாமவெண்குடைநாங்கினப்பின்வர்
வாமமேகலைமங்கைவாங்கையிற்
காமர்செம்பொற்கவரியிரட்டலே.

(இ-ள்) நெமிஞ்ஞந்த - சமுத்திரஞ்ஞந்த - நெடுநிலமன்னவர்-நெடியபூவுலகத்தரசர்—தம்மம் - மாலையணிந்த - வெண்குடைவெண் கொற்றக்குடையை—தாங்கினர் - சமந்தவாதி—பின்வர் - பின்னவரும்—வாமம் - அழகிய—மேகலை - மேகலாபரணத்தைமூண்ட—மங்கையர்-மாதர்கள்—அங்கையில்-அழகியகையிறால்—காமர் - அழகினர்—செம்பொன்-சிவந்தபொற்காமரையுடைய, கவரி-சாமரைகள்—இரட்ட-விசிவரவும்—எ-று. (கருத்து) வேந்தர் குடைபிடிக்கவும் மாதர்சாமரைவிரிசலுமன்பதாம்[திருமுருகாண்டியத்தொடர்] (உ)

தண்ணந்தாமனாத்தாக்கணங்கன்னவர்
கண்ணனெஞ்சமுவந்துதனிப்பாடி
வெண்கனில்வேதியரசியியம்பிடி
வண்ணாமாணியிமண்டபத்தெய்தினன்

(இ-ள்) தண்ணந்தாமனா - துனிர்ச்சிபொருந்தியதாமராமலரிசிறு க்கின்ற, தாக்கணங்கன்னவர் - இலக்குமியையொத்தமங்கையர்—கண்ணனெஞ்சம் - கண்ணனமனமும்—உவந்து-மகிழ்ச்சியடைந்து—கனிப்புற-கனிப்புமிகு-எண்ணில்வேதியர்-அளவற்றபிராமணர்கள், ஆசிரியம்பிடி-ஆசிரியதிக்க, வண்ணமாமணி - அழகியமாமணிக்கமணிகளபதித்தமண்டபத்து-மண்டபத்தில், எய்தினன்-வந்துசேர்த்தான்—எ-று. (கருத்து) மாதர்களமகிழாமையவர்வர்த்த நளன்விவாகமண்டபத்தில் வந்தான்—எ-ம். (உ)

வேனிலைக்கணைவேள்புறங்காத்திடப்
பானலுண்கட்பனிமதிவணுதம்
மேனவாங்குழற்றேமொழியைக்கொடு
மாவினோக்கின் மடந்தையொய்தினர்

(இ-ள்) வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய—ஐங்கணைவேள்-பஞ்சபாணங்கையுடைய மன்னத்தனுனவன்—புறங்காத்திட - புறங்காத்துவா—பானலுண்கண்-கீலொற்பலம்போன்றகண்களையும்—பனிமதி - குளிர்ச்சிபொருந்திய சுந்தரன்போலும்—வாணுதல் - ஒளிபொருந்தியநெறியையும்—தேனவாம்-வண்டிகள்விரும்புகின்ற—குழல் - கூந்தலையுமுடைய—தேமொழியைக்கொடு - தமயந்தியை யழைத்துக் கொண்டு—மாவினோக்கின் - மான்பார்வைவையொத்தபார்வையை யுடைய—ம

டந்தையர்-மாநர்கள்—எய்தினார் - அடைந்தார்—எ-று. (கருத்து) மந்தர்கள் தமயந்தியையுழைத்துக்கொண்டுவந்தார்கள்-எ-ம். (௩௫)

கள்ளராமலர்நற்றியெண்காவத
முள்ளகன்றவொளிர்மணிமாடத்தின்
பிள்ளைமாளிகர்நோக்கியைப்பெய்கழல்
வள்ளலோடுமணத்தவிசேற்றினார்

(இ-ள்) கள்ளராமலர்நற்றியெண்காவத—மலர்நற்றி - மலர்மாலையாக—எ-ன்னைவதம்—என்காததாரம்—உள்ளகன்ற—உள்ளேனிலிருந்து—ஒளிர்—பிரகாசம்பொருந்தியுமணிமாடத்தின்—மணிகள்பதித்தப்பரிகையில்—பிள்ளைமாளிகர் - இளமால்பார்வைபோன்ற—நோக்கியை - பார்வையையுடையதமயந்தியை—பெய்கழல்—வீரக்கழலையணிந்த, வள்ளலோடு—நளனுடன்—மணத்தவிச - கல்யாணமேடையில்—ஏற்றினார் - ஏற்றினார்கள்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியைநளனோடுகல்யாணமேடையிலேற்றினார்கள்-எ-ம். (௩௬)

உதகநல்லூர்லோலாமிஃதென
விதியினுக்கணிதர்விளம்பலும்
பதையார்த்தெழப்பாவையையல்லிய
மதுமலர்தொடைமன்னெழந்தானேர்.

(இ-ள்) உதகநல்லூர்—தானாவார்க்கின்ற—நல்லோலா—நல்லழகூர்த்தம்—இஃதென—இதுவென்று—விதியினு—சோதிடவிதிப்படிபார்த்து—கணிதா—கணிததாலோர்—விளம்பலும் - சொன்னவளவில்—பதையார்த்தெழங்கள்—ஆர்த்தெழு—மிகவொளிக்—பாவையையல்லிய—தமயந்தியைப்பெற்ற—மதுமலர்தொடை - தேனெழும்பு மலர்மாலையையணிந்த—மனவிமன்—எழுந்தான் - எழந்தனன்—எ-று. (கருத்து) சோதிடர்முகூர்த்தலக்கின மதுவென்றுசொல்லவிமனெழந்தான் என்பதாம். (௩௭)

கமலமீதுசெங்காந்தளர்ந்தெனக்
குமரனங்கையிற்கோலவளைசெங்கைவைத்
திமயமாதுமிறைவனும்போலவாழ்ந்
தமைதிதொன்னவரும்புனனல்கினான்

(இ-ள்) கமலமீது—தாமனாமலரின்மேல்—செங்காந்தளர்ந்தென—சிவந்தகாந்தனமலர்பூத்ததுபோல, குமரனங்கையில்—நளனது அழகியகைமேல்—கோலவளை—தமயந்தியினது—செங்கைவைத்து—சிவந்தகையைவைத்து—இமயமாதும்—பார்வதியும், இறைவனும்போலவாழ்ந்து—பாமலினும்போலவாழ்ந்து—அமைதிதொன்ன - பொருந்தியிருமென்று—அரும்புனல்—அரியநா—நல்கினான்—வார்த்தான்—எ-று. (கருத்து) விமனளன்கையில் தமயந்தியைவைத்துவாழ்ந்திருக்கின்றது தானாவார்த்தான்—எ-ம். (௩௮)

சார்த்தழங்குதடம்புயரொழந்
கேயந்தயாவும்பிதுமுடித்தபி

னாய்தகால்மறைமீன் வழியாயிழை
காந்தண்மெல்விதம் * கைபிடித்தானேர்.

(இ-ள்) சார்த்தழங்கு - சந்தனக்குழம்பால்முழுகப்பெற்ற—தடம்புயன்—பருத்தபுயங்களைபுடையனானவன்—ஆர்—பொருந்திய—அழற்கேயந்தயாவும் - அக்கினிகாரியத்துக்குப்பொருந்திய வீணத்தையும்—இனிதுமுடித்தபின் - இனிமையோடுசெய்துமுடித்தபின்பு—ஆய்ந்த—ஆய்ந்திருக்கின்ற—நான்மறையின்வழி - வேதமார்க்கப்படி—ஆயிழை—தமயந்தியினது—காந்தண்மெல்விதம் - காந்தனரும்புபோன்றமெல்லியவிதங்களை—கை—தன்கையால்—பிடித்தான் - பற்றினான்—எ-று. * அகத்தியம்—இரண்டன்விபத்தியெஞ்சில் வலியியல்பாம் (கருத்து) நளன்தமயந்தியைப்பிடித்தான்என்பதாம். (௩௯)

பொங்குசெந்தழல் குழுவந்துபூம்பொரி
செங்கையாரச் செரிந்துதிருமகள்
* பங்கயப்பதம் பைம்பொனினம்பிவைத்
தங்கண்வாணத் தருந்தகிடாட்டினான்.

(இ-ள்) பொங்கு—மிசுந்த—செந்தழல் - அக்கினியை—குழுவந்து—வலம்வந்து—பூம்பொரி—அழகியபொரியை—செங்கையா - சிவந்தகையைய—சொரிந்து - அத்தியிலிட்டு—திருமகள் - தமயந்தியினது—பங்கயப்பதம் - தாமனாமலர்போன்றபாதத்தை—பைம்பொனின் - பசியபொன்றாற்செய்த—அம்மிவைத்து - அம்மியின்மீதுதுக்கிவைத்து—அங்கண்வாணத்து—அழகியஇடத்தையுடையஅகாயத்திலிருக்கின்ற—அருந்தி - அருந்திக்கூத்திரத்தை—காட்டினான் - காண்பித்தான்—எ-று. [* அகத்தியம் - பங்கத்துற்பலம்பங்கயமென்க] (கருத்து) அக்கினிவலம்வந்துபொரியினைத்துத்தமயந்திபாதத்தை யம்மியின் மேற்றாக்விவைத்து அருந்தியைக்காட்டினான்என்பதாம். (௪௦)

ஏனையுள்ளயாவு முடித்தபின்
மானிஞ்செக்கிபோர் வசவியினெல்கிப்போய்த்
தானையங்கடற்றுகைபெற்றாளினிற்
நேனவாங்குமுற்றேமலர்கூட்டினான்.

(இ-ள்) ஏனையுள்ளயாவு முடித்தபின்—மானிஞ்செக்கிபோர்—வசவியினெல்கிப்போய்த்—தானையங்கடற்றுகைபெற்றாளினிற்—நேனவாங்குமுற்றேமலர்கூட்டினான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திதன்பிதாவின் காலில் விழுந்தான்—எ-ம். (௪௧)

சென்னிதாழ்த்துவண்ணகியதேமொழி
மின்னனாபுலந்துவிதர்ப்பர்கோன்

பொன்னாத்தாமரைப் பூவையுமாலும்போன்
மன்னார்கோனெனும் வாழ்கெனவாழ்த்தினான்

(இன்) சென்னி-தலையை—தாழ்த்து - தாழ்ச்செய்து—விண்ணி-
ய-பணிந்த—தேமொழி - தேன்போன்றசெல்லையுடைய—மின்னை
சே-தமயந்தியை—உவந்து-மகிழ்ந்து—விதர்ப்பர்கோன்—விமலானவன்
—பொன்னந்தாமரைப்பூவையும் - இலக்குமியையும்—மாலும்போன்-
திருமாலையும்போல்—மன்னக்கோலொழிம் - நளனொழிம்—வாழ்கென்-
வாழ்க்கடவாயென்று—வாழ்த்தினான்—வாழ்த்தினான்—எ-று.(கருத்து)
விமலந்தமயந்தியை நளனொழிவாழ்கவென்று வாழ்த்தினான்-எ-ம்.(2உ)

முற்குவாய்மகித் துண்டளிமுகழ்
தெரியன்மார்பின் றேசிகர் தாடொழு
அருகுமன்பினுள் துவிதப்பர்கோன்
வனாகொண்மார்ப் மகிழ்வுறப்பல்லினான்.

(இ-ள்.) முருகு-தேனை—வாய்மகித்து—உண்டு—ஆளி-வண்ணிகள்—
—மூசு-மொய்க்கப்பெற்ற—பூந்தெரியன்மார்பினன்—மலர்மாலையை
வளர்த்தமார்பைபுண்டயநள்ளுனவன்—தேதிகர்—ஆசிரியாது—தட்டொ
முது-பர்த்ததைவணங்கி—உருகும்—கனாகின்ற—அன்பின்—பத்தியி
னால்—உவந்து—மகிழ்ந்து—விதர்பாரகோன்—விமரசனாடைய—ல
னாகொண்மார்பம்—மலையினழகைக்கொண்டமார்பினை—மகிழ்வது—ம
கிழ்ச்சியையடைய—புல்லினை—தழவினன்—எ-று. (கருத்து) நான்
சூரவைவண்ணகி வீமனைத்தழவினால் என்பதாம். (உங்)

கோதினான்மறை கோதமனுதியர்
மாதவத்து முனிவருமன்னரும்
காதல்வேலை கனாயுழிந்தோங்கிட
வாதாத்தொடுக மாசியியம்பினார்.

(இ-ள்) கோதிலு-குற்றமற்ற—காண்மறை—சரஜுவேதங்களைப்படை
ய்—கோதமஸ்திரயம்—கௌதமஸூனிமுதலாகிய, மாநலத்து—பெரியதவ
த்தைச்செய்யும்—மூனிவரும்—தடோதனரும்—மன்னரும்—அரசரும்
—காதல்-ஆசையாகிய—வேலை-உடலானது—கலாயழிந்து—கணாக்கெ
டு—தூங்கி-உயர—ஆதரத்தொடும்—அன்புடனே—ஆசிரியம்பிரிஞர்—
ஆசிரிவதித்தார்கள்—எ.று. [* தானுள்ளகம்—ஆசையோடுவைத்தலா
லாகியென்றுரைக்க] (கருத்து) மூனிவரும் அரசரும் கண்ணலாழ்த்தி
னார்கள்-எ-ம். (உச)

அனுசூர்க்கழிநெழலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவையிதழ்த்தபின்ன ரிறைவனுமணங்களுஞ்
பொன்னிமாலேநாற்றிப் பூம்புகைகமழனுட்புப்
பன்னஞ்சிறப்புவாய்த் து பனியிருவிசம்புபாரின்
மணனி பதினேய்கோல மணவனாபெய்தினோ.

(வினா) இன்னவை இததன் மையாவனவை-- திருநெல்வேலி--நடந்தியின்பு--இதைவனும்--நாணும்--அணங்கருளும்--தமயந்தியும்--பொன்னியிராவை--பொன்னியிராவை--நாமதி--தொங்கக்கட்டி--பூம்புகை--அழகியதகையை--கமழ--பரிமளிக்கும்படி--ஊட்டி--ஊட்டிவித்தது--பண்ணும்--சொல்லுதற்கரிய--சிறப்புவும்--சிறப்பும்பெருந்தி--பண்ணிச்செய்தபொருந்திய--இரு--பெரிய--விசம்ப--பொன்னுவகை--பாரில்--பூவுகிள்கண்--மன்னியதனை--பொருந்தியிருந்தகையொத்த--செல்லம்--அழகிய--மணவுவை--பெண்கையவை--எய்தினர்--ஆடைந்தார்கள்--எ--து--(கருத்து) நள்ளும் தமயந்தியும் பள்ளியவையிலே செந்தாமரக்கன்கள் பதம்.

(உரு)

பாரிசுட் உபிதம்முதித்துப் பக்கக்கிருபிமும்வெய்ய
காயெரிபவனியற்செயத கவின் லிசுமஞ்சரீது
தாயமென் பஞ்சியன்னத் தானியூறினியசெய்யு
மாயமயிர் முதலமுனைத் தடுக்கியவமன்சேர்த்தார்.

(இ-ள்.) பாய-பாயாச்சன்ற—இருட்டிழும்—இருளின ஆகிரட்சியை—
—தீத்து போகதி—பகற்கதிர்—குரியகிரணங்களை—உமிழும்—கொம்பு
லிகின்ற—மேய்ய-வெள்ளிய—காய்—சடுகின்ற—எரி—அக்கினிபோ
ன்ற—மணிழிற்செய்த-மணிகளாற்செய்யப்பெற்ற—கவின்றிகழ்—அ
ழகுவிளங்குகின்ற—மஞ்சரீது-கட்டிலின்பீது—தூய—சத்தமாகிய—
மென்—மெல்லிய—பஞ்சி-பஞ்சியினனும்—அன்னத்துவி—அன்னம்பு
ள்ளினிறகாழும்—ஊறு-பரிசம்—இனிய—இனியவாக—செய்யும்—செய்
கின்ற—ஆய்-ஆயாச்சன்ற—மயிர்முதல்—மயிர்முதலியவாக—முனைந்
து—முனைவந்தாக—அடுக்கிய—ஒன்றினமேலொன்றுசேர்த்த—அம்மி-
மெத்தைமீன்மேல்—சேர்த்தார்—சேர்த்தார்கள்—எ-று. [* அகத்தியம்-
குறைமசேர்வைக்கூடிநுள்பிழம்பே] (கருத்து) பதினாந்து பஞ்சனை
யடுக்கிய கட்டிலின்பேல் சேர்த்தார்கள் என்பதாம். (உரை)

பேரறிவுமறந்தருவென்னப் புணர்முடிசைமக்கலாற்றாச்
செயிழைபஞ்சியார்ந்த தீநடக்கமலப்போதின்
மீபுயர்விசம்புபூதத மின் னுருக்கொண்டதென்ன
வாழ்க்கொடிமாநா யிணைசீர்சூழ்நிப்போனா.

(இன்) மருங்குல் - இடையானது—போயிறமென்ன - இத்துப் போயினமென்னும்படி—புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளை—சமக்க லாற்று-சமக்கமாட்டாத—சேயிழை - தமயந்தியினுடைய—பஞ்சிவார் க்த-செம்பஞ்சுகிணந்த—சிறடி- சிறியஅடிகளாகிய—சுமலப்போதின்- தாமலாமலின்மேல்—மிய்யர் - மேலாகவுயர்ந்த—விசுமட்டித்த - மே கத்தினுண்டாகிய—மின்-மின்னல்—உருக்கெண்டதென்ன-பெண்வ டிவுகொண்டதென்னும்படியுள்ள—ஆரங்கோழிமாதர் - ஆயிரங்கோ டிமங்கையர்கள்—அயினிர் - சோறிடப்பட்டமஞ்சள்நீனா—சுழந்தி- சுழந்தாகல்செய்து—போனா - போயினார்கள்—எ-று, (கருத்து) ஆயிர ன்கோடிபெண்களாலுஞ்சுழந்திப்போனார்களென்பதாம். (உ.அ

அருப்புபென்முலையானாஞ்ஞாற்றைம்பதிற்றெண்மர்பைம்பொற்
பொருப்புறழ்தோளிணற்கும் பொருகயற்கண்ணினுட்கு
முருக்கினர்மணியிற்செய்த வெள்கினர்படம்பொற்றடித்
கருப்புரத்தீபமேந்திக் கண்ணெச்சில்சுழித்திட்டாரே.

(இ-ள்) அருப்பு-தாமரையரும்பையொத்த—மென்முலையார் - மெ
ல்லியமுலைகளை யுடையமங்கையர்கள். — ஐஞ்ஞாற்றைம்பதிற்றெண்ம
ர் - ஐஞ்ஞாற்றைம்பத்தெட்டென் னுந்தொலையையுடையவர்கள்—பை
ம்பொன் - பசியபொன்மயமாகிய—பொருப்புறழ் - மேருமலையையொ
த்த—தோளிணற்குப் - புயங்கனையுடையானன்கும்—பொருகயற்க
ண்ணினுட்கும்-கயற்கெண்டையையொத்தகண்களையுடைய தமயந்திக்
கும்—உருக்கினர்-உருவிளங்குகின்ற—மணியிற்செய்த - நவமணிகளி
ற்செய்த—ஒள்கினர்-ஒளிவிளங்குகின்ற—பசும்பொற்றட்டில் - பசிய
பொன்றைச்செய்தட்டிலில் — கருப்புரத்தீபமேந்தி - கருப்பூர்தீபத்
தையேந்தி—கண்ணெச்சில் - திருஷ்டிதோஷத்தை—சுழித்திட்டார்-
போக்கினார்கள்—எ-று. (கருத்து) ஐந்தாத்தைம்பத்தெட்டு பெண்கள்
நளனுக்குத்தமயந்திக்கும் கருப்பூர்தீபத்தால் திருஷ்டிசுழித்தார்கள்
என்பதாம். (உஅ)

வாசனைகமமுஞ்சண்ணம் வண்டிமிர்குழங்கன்மாலை
யோசனைநாறுஞ்சாந்த மொண்கருப்பூரம்பைங்காய்க்
காசறுசெப்பிலுயர்ந்த கமழ்தினாயமிழ்தினெஞ்
துகலாம்பருமவல்கும் * ரேனுகயரோந்தினோ,

(இ-ள்) வாசனை-பரிமளமானது—கமழும்-மணக்கின்ற—சண்ண
ம்-பொடியையும்—வண்டிமிர்-வண்கெளடிகின்ற—குழங்கன்மா
லை-அழகியமாலைகளையும்—யோசனை-யோசனைதூரம்—நாறும் - கமழ்
கின்ற—சாந்தம்-சந்தனத்தையும்—ஒன்-ஒளிரிய—கற்பூரம் - பச்சை
க்கற்பூரத்தையும்—பைங்காய் - நுவர்க்காயையும்—காசறு - குற்றமற்
ற—செப்பில்-வட்டில்களில்—ஆய்ந்த-ஆய்ந்தெடுத்த—கமழ் - பரிமளி
க்கின்ற—சுவை - சுவையையுடைய—அமிழ்தினெஞ் - அமிர்த்ததுட
னே—தூகலாம் - ஆடைமேலகைகின்ற—பருமம்-பருத்த—அல்குல்-
நிதம்பத்தை யுடைய—தோகையர் - மங்கையர்கள்—ஏந்தினர் - தாங்கி
னார்—எ-று. (பருமம்-படுவென்கொண்டிருக்க) * அகத்தியம் - சொற்பொ
ருட்படலம் - தோகைபோற்சாயலார் தோகையென்றேதுக (கருத்து)
பெண்கள் வாசனைப்பொடி-மாலை-சந்தனம்-கருப்பூரம்-பாக்கு-அமிழ்து
இவைகளையேந்தினார்கள்-எ-ம். (உக)

பண்ணமைதிவ்வினல்யாழ் பருமணியடைப்பைநோக்கிற்
கண்வழுக்குறுநெஞ்சோடிக் கதிர்மணிக்கால்செய்வட்டம்
வெண்ணிற்கவரிசெம்பொற் படியதமிழையுலெல்லா
மண்ணியமணிசெய்பபம்பூண் மடந்தையர்மருங்குவைத்தார்.

(இ-ள்) பண்ணமை-இசையமைந்த—திவ்வின் - கட்டுகையுடைய
—நல்யாழ் - நல்யாழும்—பருமணி - பரியமணிகளோர்த்த—அடப்

பை-தாம்பூலப்பையும்—நோக்கில்-பார்ந்தால்—கண்வழுக்குறு - கண்க
ள்குசுதின் - செஞ்சோடி - சிவந்தகாந்தியையுடைய—கதிர்மணி - கி
ரண்களையுடைய மணிகள்படுத்த—கால்செய்வட்டம் - சாந்தாற்றிபும்
—வெண்ணிற-வெள்ளியிறத்தையுடைய—கவரி-சாமலையையும்—
செம்பொன்-சிவந்தபொன்றைச்செய்த—படியதமிழ் - தம்பலப்படிக்கற்றும்
இனையவெல்லாம்-ஆகியவிவைமுதலியவன்களையுடைய—மண்ணிய - க
முனிய—மணிசெய்-மணிகள்படுத்த—பைம்பூண் - பசியவா-பாணங்க
ளையுடைய—மடந்தையர்-மாடர்கள்—மருங்கு - அருகே—வைத்தார்-
வைத்தனர்—எ-று. (கருத்து) மாடர்கள் - யாழ் - அடைப்பை - ஆவ
ட்டம்-சாமலாபொற்படியும்-இவற்றைப்பக்கவில்-வைத்தார்கள்-எ-ம். (உ)

பாம்பினைப்படத்தையானும் பக்தயப்பருமவல்கும்
காமபுறழ்பசியமென்றோட் காரிகைவிழைவுகாண
மேம்பலோடினிதுநோக்கி யின்னுயிர்த்தோழிமார்கள்
பூர்புகைதவழந்தாலன்ன பொருமுகவெழினிவீழ்த்தார்.

(இ-ள்) பாம்பின்-சர்ப்பத்தினது—படத்தை-படத்தினை — மாண
ம்-ஒத்த—பங்கயம்-தாமரைமலையொத்தபருமம் - பருமத்தை யுடைய
—அல்குல்-அல்குலையும்—காமபுறழ்-முகவிலையொத்த—பசிய - பசு
மையாகிய—மென்றோன் - மெல்லியதோளையுமுடைய—காரிகை - தம
யந்தியினுடைய-விழைவும்-விருப்பத்தையும்—நாணம் - நாணத்தையும்
—ஏம்பலோடி - ஆகமலர்ச்சியுடன்—இனிதுநோக்கி - இனிமையினே
பொர்த்து— இன்னுயிர்-இனியவுயிரையொத்த—தோழிமார்கள் - தோ
ழிகள்—பூர்புகை - அழகியபுகையானது—தவழந்தாலன்ன-தவழந்த
தையொத்த—பொருமுகவெழினி - பொருமுகவெழினியென் னுக்கிளை
தை—வீழ்த்தார்-வீழ்த்தார்கள்—எ-று. பாம்பினைப்படத்தை யென்றதி
ல்-ஐசாரியையாக்கக்கொண்டு பாம்பினதுபட மெனக்கொள்க (கருத்து)
தோழிமார்கள் திரையைவிடுத்தார்கள் என்பதாம். (உக)

வரிமுலையோடுந்தேன் நி வளர்தொறுமவளர்நதுவிநிப
பெருகுநாணகமக்கலாற்றப் பெய்மலர்க்கொம்புபோல்வா
பெருமுகஞ்சிறிதுகோட்டிக் கயிற்புறமதனிற்றேற்கொள்
விரிமலர்க்கூத்தொழ மின்னென்துபுகிவின்றார்

(இ-ள்) வரிமுலையோடுந்தேன் நி-சரிதனக்கோலத்தையுடையமு
லைகளுண்டான போதுண்டாகி—வளர்தொறும-அவைகள்வளருந்
தொறும்—வளர்நது-தாறுவளர்ந்து—வீணர் - பருத்து—பெருகுநா
ண்-பெருகியநாண—கமக்கலாற்றா - தமக்கமாட்டாத—பெய் - பெ
ய்கின்ற—மலர்-மலையையுடைய—கொம்புபோல்வாள் - கொம்பையொ
த்ததமயவந்துவாள்—திருமுகம் - திருமுகத்தை—சிறிதுகோட்டி-
கொஞ்சம்வணக்கி—கயிற்புறமதனில்-பிட்டுள்ளமேல்—தேங்கொள்-
வாசன்கொண்ட—விரிமலர்க்கூத்தல் - விரிவின் மலரையுணர்ந்த குழ
லானது—காழ் - கோப—மின்னென-மின்னல்போல்—நாட்கி - துவ
ண்டு—மின்றார்-மின்றனர்—எ-று (கருத்து) தமயந்திநாணிமின்றார்
என்பதாம். (உஉ)

௧௩௩

மணம்புரிபடலம்.

* சுற்றறுத்தடங்கண்ணிகொண்டுகொண்டெண்ணிலென்
மாற்றமொன்றுநாயாதியகன் மதிமுக்கொட்டிநீன் தீர்
செற்றிதழ்க்கமலப்போதிற் திருநிலைமுய்நாதிநகாத
வற்றறுத்தெவன் கொலாசைக்கடற்பலமளியுன்றோ.

(இ-ள்) சுற்றறுத்த-இயம்புகொடுத்த-தடங்கண்-விசாலம்பொரு
ந்திய கண்ணை-ஆவி-என் னுயிரை-கொண்டுகொண்டெண்ணை-கொள்
ளையிட்டருந்த-ஆவி-அனுப்பி-மாற்றமொன்றுநாயாது- ஒருபேச்சு
ம்பேசாமல்-இவ்வன்- இவ்விடத்தில்-மதிமுக்கம்-சந்திரனபோன்ற
முக்கத்தை-கொட்டிநீன் தீர்-வளைந்துவிட-தீர்-சேறு-செற்றிதழ்க்கி
னது-இசழ்க்கமலப்போதிய-இதழையுடைய தாமசமலர்-வெருகுகி
ற-திருநிலைமுய்யீர்-இலக்குமியையொத்தவனோகாதல்-ஆசையை
-ஆற்றமாறு-சங்கீதமாறு-எவன்கொல்-ஒப்பாது-ஆசைக்கடற்படு
ம்-ஆசைக்கடலில்முழுகிப், அளியன்-எளியன்-எ-று-அசுத்தியம்
வொற்பொருட்படலம்-கூறுபடுத்தலாங்கு-நெறன்-நனையே(சுருத்து) த
மயங்கியேபேசாதுமுரங்கோணி-நிற்கின்றும்-ஆசைக்கடலில்-வீழ்ந்த
வெளியேன்-விரைஞ்சுங்குமவழியா ஆன்னுள்-என்பதாம். (௧௩௩)

வரட்டடங்கருங்கட்கடற்றை மலர்க்கையான்மறைத்திராவி
கோட்டென்கெரண்டிவின்குற் குவிமுலைக்கரில்லயாளை
யாட்டுரைக்கலம்பேர்பூ தளியவேண்டுகட்கோட்குந்தி
பூட்டிடிவன்றோமுன்னம் புரித்தனாமளியகாமே.

(இ-ள்) வான்-வான்போன்ற-தடம்-விசாலம்பொருந்திய - சுரு
ங்கட்கடற்றை-கரியகண்ணைஇயம்புகொடுத்த-மலர்க்கையால்-மலர்போன்
றகையினால்-மறைத்தீர்-முடிக்கொண்ட-ஆவி-உயிராகிய-கோ
ட்டென்கை-கணாமண்ணை-கொண்டி-கொண்டி-வீங்கும்-பருத்த-ரு
விமுலை-குவிந்தமுலையாகிய-கரில்லயாளை-கனிப்பையுடைய யானை
யை-ஆட்டுகாது-சந்தனம்பூசிய-அகலம்-நார்புனிடத்தில் - போ
ழாது-பிளவாது-அளியனோன்-என்னுடைய-நடந்தோன்-பருத்த
தோளாகிய-கந்தி-தறியில் - பூட்டிடிவன்றோ - பூட்டி னுன்னோ
-முன்னம்புரித்தனம்-முனிசெய்தனம் - அளியனாம் - அன்பாகும்
-எ-று(சுருத்து) தமயங்கியேவன்முலைகளாகியயானைகளைன் னுடை
தோள்களாகிய கட்டுத்திறனில்கட்டினு லல்லவோ வன்பாகும்-எ-ம்

* சுற்றகல்கரவாழ்ந்தோ முறுவியிர்போல
விறறிடைமெளியசெசும்மார் தெழுமுலைப்பாரம்பர்த்துங்
கற்றையங்குழலில்வீழ்ந்து மதுநுகர்க்களவண்மரின்
தற்றதுறுமக்குமேலோ டுளியெனவளித்தடுபேரே

(இ-ள்) சுற்றம்-சுற்றத்தார்-கல்கர்-வறுமையுடைய-வாழ்
ம்-வாழ்கின்ற-தேர்முறு - குற்றத்தையுடைய-சிறியர்போல-சிறிய
வர்களைப்போல-இவறு - ஒடித்து-இடை - இடையானது-மெளிய
வாட-செம்மார்து-அகமலர்ச்சியடைந்து-எழு - எழுவின்ற-முலை
ப்பாரம்-முலையினுடைய குறையை-பார்த்தும் - கண்மெ-சுற்றையிற்

குழலில்-மயிர்ந்தகொருதியாகியகந்தலில்-வீழ்ந்து-வீழ்ந்து - மது
நுகர்-கள்ளையுண்டின்று-களி-களிப்பையுடைய - வண்டர் - வண்டி
களே-துமக்கு-உமக்கு-மேலோர்-பெரியோர்கள்-அளியென - அளி
யென்று-அளித்தபேர்-கொடுத்தாரம்மாளை-இவறு-இன்று - அ
ற்றது-அற்றவிடத்து-எ-று-அசுத்தியம் - செற்றப்பொருட் படலம்-
கொள்ளவிறகொடுதலிற்சுடியோச்சுற்றம்(சுருத்து) வண்டிக்குத்தம்
யந்திமுலைப்பாரத்தைப்பார்த்தும், கந்தலில்வீழ்ந்துமிடிகுகின் றீர்க்கர்
இடையொடித்து பழிவரும்.உங்களுக்கு அளியென்னும்பேரின்றேயத்
தது-எ-ம். (௧௩௩)

பகைக்கடல்சவற்றும்வைவேற பகட்டெழின்மார்பினுன்ற
னகத்திடைபெருகியோங்கு மரசயங்கடலெயின்னே
முனைத்தெழுமுலைமலை முருகுலாங்கோதைநாணற்
றகைத்துடலவிறென்றெண்ணி தன் னுன்னேமகிழ்ச்சி.கூர்ந்தான்.

(இ-ள்) பகைக்கடல் - பகையாகியபகடலை-சவற்றும்-சவற்செயி
கின்ற-வைவேல் - கடலியவேலையுடைய-பகட்டெழின்-பகட்டுகின்
றவழகையுடைய-மார்பினுன்றன்-மார்பையுடையாளானது-அசத்தி
டை-மனத்தின்கண்-பெருதியோங்கும் - அதிகரித்துயர்வின்ற - ஆ
சையங்கடல் - ஆசையாகியசமுத்திரத்தை-இன்னே-இப்பொழுதே
முனைத்து - அரும்பி - எழும் - எழுவின்ற-முலைமலை - முலைமா
லையினுடைய-முருகு-லாங்கோணினது - உலாம்- உலாவுகின்ற-கே
தை-கந்தலையுடையதமயந்தியானவன்-நாணல்-தனது நாணிணல்-
நகைத்திடல்-தடுத்திவது-அளித்தென்றெண்ணி - அருமையென் னு
கினைத்து-தன்னுள்ளே - தன்மனத்தினுள்ளே - மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சி
யை-கூர்ந்தான்-பிருந்தான்-எ-று.(சுருத்து) நீள்காமத்தைத் தன்
னுற்றம்பிப் பதிகென்று தன் னுன்னே மகிழ்ச்சியடைந்தான்-எ-ம்.()

* கழிசு மடநாணமச்சம் பயிர்ப்பெண்காவல்லவேலை
யழிதரவாசைவெள்ள மகத்திடைபடங்காநாகி
வழிவதேபோலவென்பம் வடிவெடுத்தையங்கைக்
பொழிகதிர்நிலவுநவன்புள்ளைககோட்டினுளே.

(இ-ள்) கழி-யிருந்த-மடம்-மடமும்-நாணம் - நாணமும்-ஆ
ச்சம்-பயமும்-பயிர்ப்பெணும்-அருரைப்புமென்றுசொல்லுகிற - கா
வல் - காவலையுடைய-வேலை - சமுத்திரமானது-அழிதா-அழியும் ப
டி - ஆசைவென்னம்-ஆசையாகியவென்னம்மான்று-அகத்திடை-மன
த்தின்கண்-அடங்காதாகி-அடங்காதாய்-வழிவதேபோல் - வழிகி
தேபோல்-இன்பம்-இன்பமானதுவடிவெடுத்தைய-ஒருவடிவெக்
ண்டையொத்த-நங்கை - தமயந்தியானவள் பொழிகதிர் - கிரண
த்தைப்பொழிகின்ற-நிலவுமாண - சந்திரிகையும்நாணம்படி - புன்
னகை-புன்சிரிப்பு-கோட்டினுள் - செய்தான்-எ-று-கொல்காப்பி
யம்-களவியல் - அரு-அச்சமுநாணமடமும்முதுறுத்த - விச்சமு
பென்பாற்றுகியவென்ப-இவ்விதியால்மகதேஉருமைமறிக(சுருத்து) த
மயந்திமடம்நாணம்அச்சம்பயிப்பு இவ்நாற்குணமுங் கெடாக்கைத்தா
ள் என்பதாம். (௧௩௩)

குருமனிலையின் னுந் குருகுமக்குவவுந் திண்பொன்
முருகுலாந்தாமரமன் முருவின் குறிப்புநோக்கித்
* திருவலங்காரி நின்று செழுங்கடல் மகழைநட் பேதை
வருமுன்கொழுங்கடலில் மண்கண்மையினுனே.

(இ-ள்) குருநிறம்பொருந்திய—மணி-மணிகளபதித்த—வலயம்—
கேழாங்குளம்—மின்மூலம்—மின் லுவின்ற—குங்குமம்—குங்குமமணிந்த—
குலவு—திருட்செபொருந்திய—திணை—வலையம்புலைய—தோள்—புயத்தை
யும்—முருகுலம்—லாசனையிலுள்ள—தாமம்—மாலையணிந்த—மார்ப
பம்பலம்புலையுடையனானவன்—முருவின்—புன்கிரிப்பின்—கு
றிப்புநோக்கி—குறிப்பினைப்பார்த்து—திருநிறப்பாடலால்—சுகமாண்ட—
—கணியின்—முதிருமடம்பிறந்த—செழுங்கடல்—செழியங்கடல் பொ
ருந்திய—மறைந்தகண்—குளிர்ச்சிபொருந்தியவன்—தோளைய—பேதை
தமயந்தியின்—எழுமுலை—வளர்கின்றமுலையை—கொழங்கப் புல்லி—
அழந்தத்தழுவியுலையை—மலர்மெத்தையில்—மேயினுள்—பொரு
ந்தினுள்—எ-று.* இலக்கணக்கொத்து—யச—கு—இருவினைமுதலா
வொருவினையம்முள், இவ்விதியால்வினைவசப்படிபுல்லினுள் (கருத்து)
தமயந்தி கூத்தலவிழப்பாதசாஞ் சத்திக்கக்கண்கள் சிவக்க இடைதுவ
ள நனனோடுசேர்ந்தாள் என்பதாம். (சுட)

ஆம்பலம்போதுநீது மணிதிதழவளவாழித்
தேம்பொதிந்தமுதலுந் செதுவந்தேறன் மர்திப்
பாம்பெம்மல்குலாடல் பனைமுலைமணிகளசேப்ப
லேம்பலுந் திவிர்புல்லி யிளவம்புலையினுனே.

(இ-ள்) ஆம்பலம்போதுநீது—அல்லமலையொத்த—அணி—
அழகு—திதழ—நிரகாசிகளின்—பவளவாயில்—பவளம்போன்றனா
யில்—தேம்—வாசனை—பொதிந்து—தங்கி—அழகுமூலம்—அமிர்தமு
றுகின்ற—செதுவந்த—செம்பவளம்போன்ற—அதரத்தினுடைய—தேற
வனோ—மார்தி—உண்டு—பாம்பெம்—பாம்பின் படத்தையடுகின்ற—
அல்குலாடன்—அல்குலையுடையதமயந்தியினது—பனை—பருத்த—மு
லை—முலைகளின்—மணிக்கண்—கரியகண்களானவை—சேப்ப—சிவக்க
—சம்பலுந்—இன்பத்தையடைந்து—இனிதுபுல்லி—இனிதுகத்தமு
லி—இளவலம்—இளவலத்தை—பருதினான்—அனுபவித்தான்—எ-று. (க
ருத்து) தமயந்தியினது இதழ்களையத்துக் கண்கள் மூங்கத்தழுவிலை
ன்—எ-ம். (சுசு)

கத்திக்கக் குமன் கூந்தல் கயிதழத்திழந்துவீழ
முத்தரிசிலம்புபைம்பொதமின்கிணியுந் தாடத்
தத்திரெடுக்கண்சேப்பத் தடமுலைதூங்கலாற்ற
தெயத்துநின்மருங்குமேம்பெய்தலேகூடாதுனே.

(இ-ள்) கத்திக்கக்—மலர்மாலையையணிந்த—கருமென்கூந்தல்—கரிய
மெல்லியகூந்தலாறு—கயிதழத்து—பிடரியினிடத்து—அவிழ்ந்து

வீழ்—அவிழ்ந்துவீழவும்—முத்து—முத்துக்களாகிய—அரி—பாலையுடைய
ய; சிலம்பு—சிலம்புகளும்; பைம்பொன்—பசியபொன்னும் செய்த; கிண்கி
ணி—சக்திக்ககளும்—முன்று—லுவித்து—பாட—பாடவும்—தத்து—நெ
ருங்குவின்ற—அரி—செவ்வரிபாந்த, நெடுங்கண்—நெடியகண்களானவை
—சேப்ப—சிவக்கவும்—தடமுலை—பருத்தமுலைகளை—தாங்கலாற்றா
து—சமக்கமாட்டாது—எய்தது—இளைத்து—நுண்மருங்குல்—நுண்ணி
டையானது—தேம்ப—வருந்தவும்; ஏந்தலோடு—நனனோடு—ஆடினான்—
புணர்ந்தான்—எ-று.* இலக்கணக்கொத்து—யச—கு—இருவினைமுதலா
வொருவினையம்முள், இவ்விதியால்வினைவசப்படிபுல்லினுள் (கருத்து)
தமயந்தி கூத்தலவிழப்பாதசாஞ் சத்திக்கக்கண்கள் சிவக்க இடைதுவ
ள நனனோடுசேர்ந்தாள் என்பதாம். (சுட)

கனிக்கயல்பொருந் திண்கொதுப்பினையளக்கும்வேற்கட்
கிண்புயன் மின்னினன் னுட்டொண்டைவாயிர்தமார்தித்
தகிர்த்தெழுமுலையகபொங்கத்தண்ணுஞ்சாந்தமார்ப
ன்னப்பருவகனிகொள்காமக்கடலகத்தழந்தினுனே.

(இ-ள்) கனி—கனிப்பையுடைய—கயல்—கயற்கெண்டையை—பொ
ருது—பொருசெய்து—நீண்டு—நெடுகி—கதுப்பினையளக்கும்—கூத்தலி
னையளக்காநின்ற—வேற்கண்—வேல்போன்ற கண்ணையுடைய—துளி—
துளிபொருந்திய—புயல்—மேகத்திற்தோன்றிய—மின்னினன்—நான்—மி
ன்னையொத்ததமயந்தியினது—தொண்டைவாய்—கொவவைக்கனி
யொத்தவாயிலுண்டாகிய—அமிர்தமார்தி—அமிர்தத்தைகயுண்டு—தனி
ர்த்து—துளிர்ந்து—எழும்—எழுகின்ற—உவகை—மகிழ்ச்சியானது—
பொங்க—மிக—தண்—குளிர்ச்சிபொருந்திய—நறும்—நல்ல—சாந்தமார்ப
ன்—சந்தனத்தையணிந்தமார்பினையுடையனானவன்—அளப்பரும்—
அளத்தறியிய—கனிகொள்—கனிப்பைக்கொண்ட—காமக் கடலகத்து—
காமசமுத்திரத்தில்—அருந்தினான்—மூழ்கினான்—எ-று. (கருத்து)
நனன்விரகவொள்ளத்தி லுழந்தினுள் என்பதாம். (சுசு)

அலங்கலங்குன்றமன்னுன் மணிவரையகலமுழி
நலங்கெழுநலவைச்சாந்துநான் முமழிதலோடு
மிலங்கொளியைப்பைப்புணிளமுலைவெக்கண்டேங்கிப்
பொலங்கொடிநானினோடுமொய்த்துயில்கூந்தாள்ளன்றே.

(இ-ள்) அலங்கல்—மாலையணிந்த—அம்—அழகிய—குன்றமன்
னுன்—மலையையொத்தநளமகாராசனது—மன்ன—அழகிய—வரை—மலை
போன்ற—அகலமுழி—மார்பினிடத்திலேமுழி—நலங்கெழு—நன்மை
பொருந்திய; கலவைச்சாந்தும்—கட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்தசந்தனக்குழம்பு
ம்; நானமும்—கண்டாரியும்; அழிதலோடு—அழித்தவளவில்—இலங்கொ
ளி—மிகுத்தவொளியையுடைய, வைரப்பைப்புண்—வசகிராபரணத்தை
யுடைய; இளமுலை—இளமைபொருந்தியஸ்தனத்தி னிடத்திலே, வடுக்க
ண்டேங்கி—வடுவைக்கண்டாங்கி; பொலங்கொடி—பொற்கொடிபோன்ற

தமயந்தியானவள் நாணிநோமெனாணத்தாடனே—பொய்த்துயில்சு
ரந்தாள்—பொய்க்குத்தொழையச்செய்தாள்—எ-று. அன்று ஏ [அசைகள்]
(கருத்து) தமயந்திதன்னுடைய கணதனங்களிலேநானககுறிகண்டு
வெட்கக்கொண்டிப்பெயர்ந்திதாசெய்தாள்—எ-ம். (௪௨)

புல்லியிற் றுயின்றாடணடிந் முனிந்திமெழுவையென்னு
மலாணைப்புறத்துத்தானுந் துயிறல்போற்றிடப்பவாய்க்க
கலவியின் * வேட்டைபுண்டக்கணவியில் வெருவினாள் போன்
முலைமுகடமுந்தவேந்தன் முழவுத்தோள் புல்லினுள்ளே

(இ-ள்) புல்லியின்-பிணக்கினால்—துயின்றாள்—சித்திசெய்தா
ள்—திண்டின்—தொட்டால்—முனிந்திமெ—கொபுத்தெய்வாள்—பூ
வையென்னு—தமயந்தியென்று—மலாணைப்புறத்து—மலாணையினிட
தில்—தானுந் துயிறல்போல்—தானுமித்திதாசெய்தல்போல்—திடப்
ப-இருக்க—வாய்க்க—பொருந்திய—கலவியின் புணர்ச்சியினுடைய—
வேட்டை—ஆசையானது—தாண்ட—தூண்டுதல்செய்ய—கணவியில்—
கணவியிடத்திலே—வெருவினாள் போல்—பயக்கவல் போல்—முலைமுக
டு—முலையினுச்சி—அமுத்த—அமுத்தும்படி—வேந்தன்—கனமகராசனு
டைய—முழவுத்தோள்—மத்தளம்போன்றதோலை—புல்லினுள்—தழு
வினாள்—எ-று. [* அகத்தியம்—சொற்றொருப்படலம்—வேட்டைகருடாப
குதிவெணலாகும் (கருத்து) தமயந்திகளைவிற்பயந்தாள் போலானாள்
புயங்கவிலே கணதனங்களுக்கப்பணர்தாள்—எ-ம். (௪௩)

புல்லலுமகிழ்ச்சிகூர்ப்புணர்முலைகுழையமோந்து
மெல்லிதமுதமார்திமேகலைநெகிழ்த்தலோடு
நல்லெழில்வணிந்தகோதைநகையுளத்தடக்கலாற்றாள்
முல்லைமென் முகையுநானவரும்பிளமுறுவல்பூந்தாள்

(இ-ள்) புல்லலும்—தழுவிக்கொண்டவளவில்—மகிழ்ச்சி—சந்தோ
ஷமானது—கூட—அதிகரிக்க—புணர்—நெருங்கிய—முலை—வதனங்கள்
—குழையமோந்து—குழையும்படியுச்சியின்மோந்து—மென்—மிருது
வாகிய—இதழ்—அதாததினுடைய—அமுதமாந்தி—அமிர்த்ததைபுண
டு—மேகலை—மேகலாபாணத்தை—நெகிழ்த்தலோடு—அவிழ்த்தவள்
வில்—நல்—நல்ல—எழில்—அழகானது—கலிந்த—முதிர்ந்த—கோதை-
தமயந்தியானவள்—நகை—மகிழ்ச்சியை—உளத்தின்—மனத்தின்—கண்
—அடக்கலாற்றாள்—சகிக்காதவளாய்—முல்லை—முல்லையினுடைய—
மெல்—மிருதுவாகிய—முகையும்—அரும்புகளும்—காண்—காணும்படி—
அரும்பு—உண்டாகாநின்ற—இள—இளமையாகிய—முறுவல் பூந்தாள்—
தந்தங்கள்தோன்றநகைத்தாள்—எ-று (கருத்து) தமயந்தி புணர்ந்தவ
ளவில் நளன்கணதனங்களைமோந்து அதாபானம் பண்ணிமேகலாபா
ணத்தை யவிழ்த்தவளவில்கைத்தாள்—எ-ம். (௪௪)

புருவவிழ்கோடியுள்ளம்போழ்ந்துகட்கணைகளோட
வுருவத்தாருடையவொற்றைவலம்புரியொலிப்பவிம்மி

வரிமுலைக்களில்லயாணைமருமப்பாய்ந்துழக்கமன்றல்
விநிமலர்க்கோதைகாமவெஞ்சமம்வினைத்திட்டாளே

(இ-ள்) புருவம்—புருவமாகிய—வில்—தனுவை—கோலி—வினைந்து
—உள்ளம்—மனத்தை—போழ்ந்து—பிளந்து—கண்—கண்களாகிய—க
ணைகள்—பாணங்கள்—ஒட—ஒடவும்—உருவ—வடிவம்பொருந்திய—நா
ருடைய—மாலையையுடைய—ஒற்றைவலம்புரி—ஒற்றைச்சங்கமாகிய மிட
று—ஒலிப்ப—சத்திக்க—விம்மி—புரிந்து—வரி—சந்தனக்கோலம்வினைந்த
—முலை—வதனங்களாகிய—களி—களிப்பையையுடைய—நல்—நல்ல—யா
ணை—யாணையானது—மருமப்பாய்ந்து—மார்பினிடத்திப்பாய்ந்து—உழ
க்க—கலக்க—மன்றல்—வாசனையை—விநி—விநியச்செய்தின்று—மலர்—ம
லாரற்றொடுத்த—கோதை—மாலையையணிந்ததமயந்தியானவள்—கா
மம்—காமமாகிய—வெஞ்சமம்—வெவ்வியுத்தத்தை—வினைத்திட்டாள்—
செய்தாள்—எ-று. * அகத்தியம்சொற்றொருப்படலம்—வலஞ்சுழி
கொள்ளுதல்வலம்புரியென்க(கருத்து) தமயந்திபுருவவில்லைவரைத்துக்
கண்ணொன்றுமம்பையெய்து கண்டமாகிய வலம்புரிச்சங்கு சத்திக்க
முலைகளாகிய யாணைகளான மார்பிற்பாய்ந்து கலக்கக் காமப்போர்
செய்தாள் என்பதாம். (௪௫)

திருதுதற்பொடித்தவெர்விந்தேங்கமழ்திலகந்தேயப்
புரிமுறுக்கவிழ்ந்துதாழ்த்தபொலங்குழைதிருவில்விச
மருமலர்க்கூந்தல்கோரவசமழிந்துருகிவேந்த
னெரிமணியாரமார்பினின்றுயில்பொருந்தினுள்ளே

(இ-ள்) திரு—அழகிய—துதல்—நெற்றியின்சண்—பொடித்த—உண்
டாகிய—வெர்வின்—வெர்வையினுலே—தேம்—வாசனை—கமழ்—விசநி
ன்றதிலகம்—சுந்தரப்பொட்டு—தேய—அழியவும்—புரி—புரிந்த—மு
றுக்கு—முறுக்குகள்—அவிழ்ந்து—நீங்கி—தாழ்ந்த—தொங்கியகாதினிட
த்து—பொல்லம்—பொன்னினுறச்செய்த—குழை—குண்டலங்கள்—திரு-
அபுதிப—வில்—பிரகாசத்து—விச—விசவும்—மருமலர்—வாசனைபொ
ருந்தியமலர்களையணிந்த—கூந்தல்—அளகபாரமானது—கோர—சரியவு
ம்—வசமழிந்து—பாவசப்பட்டு—உருகி—மனமுருகி—வேந்தன்—நளம்
காராசனுடைய—எரி—பிரகாசிக்கின்ற—மணி—மணிகள்பதித்த—ஆர
மார்பின்—பத்தகமணிந்த மார்பினிடத்தில்—இன்றுயில்—இனிதாகியதித்
தொழைய—பொருந்தினுள்—கொண்டனன்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி
நெற்றிவெர்வையாற்றிலதமழியவும் குண்டலம் பிரகாசிக்கவும் கூந்த
லவிழவும்மெய்சோர்ந்து மனமுருகினளன்மார்பி வித்திதாசெய்தாள்
என்பதாம். (௪௬)

கலவியின் மயக்கத்திர்த்தகனிபடுகளவியாட
னலர்முலையாக்கதைவந்தலிவடமணிந்துவாங்கு
சிலைதுதற்றிலமந்திட்டித்தேங்கமழ்க்கூந்தல்கைசெய்
திலைமலர்க்கோதைகுட்டியிழைபலதிருத்தினுள்ளே

(இ-ள்) கலவியின்-புணர்ச்சியிற்றேன்றிய-மயக்கம்-மயக்கமா
னது-தீர்த-நீங்கிய-கனிபடு - பழம்போற்சுவைபொருந்திய-கிள
வியாடன்-சொற்களையுடையதமயந்தியினது-அலர் - பார்த-பூலை-
ஸ்தனங்கையுடைய-ஆகம்-மாற்பை-தைவந்து - தடவி-அணி-அ-
ழகிய-வடம்-மணிவடங்களை-அணிந்து-தரித்து-வாங்கும்-வளைகி-
ன்ற-சிலை-விற்போன்ற-நுதல் - நெற்றியினிடத்து-திலகம்-தீட்டி-
சிந்தரப்பொட்டிட்டு-தேங்கமம்-வாசனைவிசுகின்ற-கந்தல் - கந்த
லை-கைசெய்து-ஒழுங்குசெய்து-இலை - மருமுதலியவிலைகளோடு-
மலர்க்கோதை-மலர்மாலையை-சூட்டி-தரித்து-இழையல - பலவாபா-
ணங்களை-திருத்தினன் - திருந்தச்செய்தான்-எ-று. * அகத்தியம்-
சொற்பொருட்படலம் இழைக்குந்தொழில் விறைபெனப்படுமே (கரு-
த்து) நளன் தமயந்தியைத் தடவிக்கொடுத்து மணிவடஞ்சூட்டித் தில-
தமிட்டுக் கூந்தலைமுடித்து ஆபரணஞ்சூட்டினான்-எ-ம். (சௌ)

தெனியுமின்ன மிழ்தமன்ன தேம்படுகிளவியாட்
னெனிகளாழுகத்துலாய வோடரித்தடங்கண்போலக்
களியிளஞ்சுரும்புகாணீர் கண்டனவுளவோசொல்லீர்
முளரிநான்மலரிழ்பூத்த முழுநெறிக்குவளைப்போதே.

(இ-ள்) தெனியும்-நெளிந்த-இன்-இனிதாழிய-அமிழ்தமன்ன-
அமிர்தம்போன்ற-தேம்படு - மதுரம்பொருந்திய-கிளவியாடன்-
சொற்களையுடையதமயந்தியினது-ஒளி-காந்தியானது-கிளர் - விள-
ங்குகின்ற-முகத்துலாய-முடித்தினிடத்துலாயுகின்ற-ஒலி-காதளவு-
மோடாரின்ற-அரி-செல்வரிபார்த-தடம் - விசாலம்பொருந்திய-க-
ண்போல்-கண்கள்போல-கனி-கனிப்பையுடைய-இளம்-இளமையா-
கிய-சுரும்புகாள்-வண்குகளே-நீர்-நீங்கள்-கண்டன - பார்த்தவை-
-உளவோ - உண்டோ-சொல்லீர் - சொல்லுங்கள்-முளரி - தாம-
ரையாழிய-நாள-அன்றலாந்த-மலரின்-மலரின்மேல்-பூத்த - உண்-
டாகிய-முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய-சுவளைப்போது - நீலோ-
ற்பலங்களை-எ-று. (கருத்து) நளன்வண்குகளே தமயந்திண்போல
க்தாமரையிழ்பூத்த நீலோற்பலத்தை நீங்கள் கண்டதுண்டோ சொல்லு-
ங்களென்றான்-எ-ம். (சௌ)

தாமரைப்பொருட்டின்மேய நாக்கணங்கனையாய்கேஞ்ச
மேமுறவரினுன்னையிம்மையிற் * பிரியேனென்ன
லாமமேகலையினுந் மறுமையிற் பிரியையென்னுந்
காமருகுவளைபோலுங் கண்பனியுகுப்பாணினுள்.

(இ-ள்) தாமரைப்பொருட்டில் - தாமரைக்கொட்டையின்மேல்-
மேய-பொருந்திய-நாக்கணங்கனையாய் - இலக்குமியையொத்தவளே
-கேஞ்சம்-மனமானது-ஏாம்-வருத்தம்-உறவரினும், - பொருந்தவ-
ந்தாலும்-நின்னை-உன்னே-இம்மையில்-இப்பிறப்பில்-பிரியேனெ-
ன்ன-பிரியேனென்றுசொல்ல-வாமம் - அழகிய-மேகலையினுந்
மேகலையையுணிந்ததமயந்தியும் - மறுமையில் - மறுபிறப்பில்-பிரி-

வையென்னு - நீ பிரியையெயென் னுகாமரு-அழகிய-சுவளைபோலு-
ம்-நீலோற்பலம்போன்ற-கண - கண்களினின்றும்-பனியுகுப்ப-நீர்
னுளிக்க-நின்றாள்-வருந்திநின்றாள்-எ-று. * இலக்கணக்கொத்துவி-
னையியல்-யஉ-ரு-நிலைமொழிமறையேவருமொழி மறையே - இருமொழி-
மறையேயெனமூவகைமறை-இவ்விதியால்பிரியேன் என்றதுநிலைமொ-
ழியெதிர்மறை (கருத்து) நளன்இப்பிறப்பிற் பிரியேனென்று சொல்ல-
த்தமயந்தி மறுபிறப்பிற் பிரியையென்றமுதாள்-எ-ம். (சௌ)

பெய்கொடிதலுழுவதென்கொல் பிழைத்திலென்றானாயென்னி
லுய்குவன்கொல்லோவின்னே யுள்ளாயிர் துறப்பென்னு
வெய்துயிர்த்தனிச்சப்போதின மிதிப்பினும்பனித் துறாநீர்
தெய்வமென்கமலப்போது சென்னிமேற்குடினனே

(இ-ள்) பெய்கொடி-தமயந்தியே-கலுழுவது-நீகலங்குவது-எ-
ன்கொல்-என்னகாரணம்-பிழைத்திலென் - நானொருகுற்றமுஞ் செ-
ய்திலென்-அருளாயென்னில் - கிருபைசெய்யாவிட்டால் - உய்குவ-
ன்கொல்லோ-பிழைப்பேனோ-இன்னே-இப்பொழுதே-உள்ளாயிர்-
உள்ளையிருந்தின்றயுயினா-துறப்பென்னு - விடுவேனென்று-
வெய்துயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு-அணிச்சப்போதில் - அணிச்சபுட்-
பத்தில்-மிதிப்பினும் - நடந்தாலும்-பனித்து-கொப்புளித்து - வா-
டும்-வாடாநின்ற-தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய-மெல் -
மிருதுவாகிய-கமலப்போது - பாதமாதியதாமரைப்பூவை - சென்னி-
மேல்-சிறத்தின்மீது-சூடினான்-தரித்துக்கொண்டான்-எ-று. (கருத்-
து) நளன் தமயந்தியே நீயழுவதென்னான் ஒருகுற்றமுஞ்செய்யவில்-
லேகிருபைசெய்யா விடி லுயினாவிடுவேனென்று அவனடியை முடிபி-
ல்வைத்துக்கொண்டான்-எ-ம். (சௌ)

குழமிய*பறவையாவும் கூட்டுணப்பொதுவினல்கும்,
பழுமரமனையதிண்டோட் பகட்டெழிற்றாழமார்ப
வுழவலன்போடுநின்னை யொருமயிர்புணர்வதன்றி
யெழுமையுந்தொடருமாதர் சீறடியிதைஞ்சுகுகென்னு.

(இ-ள்) குழமிய-கடிய-பறவையாவும் - பறவைக்கூட்டங்கள்
னைத்தும்-கூட்டுண-கொள்ளுகொள்ள-பொதுவினல்கும் - பொது-
லாகத்தரும்-பழுமாரமனைய - ஆலமரக்கையெடுத்த-கிண்டோள் - வ-
லிமைபொருந்தியதோழையும்-பகட்டெழில் - பகட்டுகின்ற அழகையு-
டைய-தாமம்-மாலையணிந்த-மார்ப-மார்பினைபுழுடைய நளமகாரா-
ஜனே-உழுவலன்போடு-இடையறுதவன்புடைய-நின்னை-உன்னை-
ஒருமையில்-இப்பிறப்பில்-புணர்வதன்றி - கூடுவதல்லாமல்-எ-
ழுமையும்-எழுபிறப்பிலும்-தொடரும்-தொடர்ந்துவருகின்ற-மாத-
ர்-மங்கையருடைய-சீறடி - சிறியபாதத்தில்-இறைஞ்சுகுகென்னு-வ-
ணக்குவாயென்றுசொல்லி-எ-று.* அகத்தியம் - சொற் பொருட்பட-
லம்-பறததற்றெழிலாற்பறவையெனப்படுமே- (கருத்து) தமயந்தியான
வளர்மாலையணிந்தமார்பா அன்புடனே உம்மை இப்பிறப்பிற் புணர்வ

தல்லாம லெழுபிறப்பிலும் புணரு மாதர் களிநடியை வணங்கென்று சொல்லி-இதுமுதலானவற்றைக் குகம். (ருக)

கிளிபொருகிளவியாள்பொற் கிண்கிண்சிலம்போடார்ப்பத் தனிநெருப்பிலிற்றுமென்பூர் தடம்புயத்துதைத்தலோடுங் களிசெயப்பொடித்திராமங் கண்டகத்துறுத்திலந்தோ வளியசேறடிக்கோமென் மல்லலுற்றமுக்கிணை.

(இ-ள்) கிளிபொரு-கிளியையொத்த — கிளவியாள் - வானத்தை யுடையதமயந்தியானவன்—பொன்-பொன்னினும்செய்த—கிண்கிணி-சிறுசதங்கைகள்—சிலம்போடு-சிலம்புடனே—ஆர்ப்ப-சத்திக்க—தனி-துனிதுளியாகிய—நரு-தேனை—பிழிறும் - துளிக்கின்ற—மென்-மிருதுவாகிய—பூம்-புட்பமாலையணிந்த—தடம் - விசாலம்பொருக்கிய—புயத்து-புணத்திலிடத்தில்—உதைத்தலோடு-உதைத்த மாந்திரத்தில்—களிசெய-மகிழ்ச்சியைச்செய்ய—பொடித்த - புளகித்த—கோமம்-மயிர்கள்—கண்டகத்து-முட்கள்போல—உறுத்தில் - உறுத்துமாகில்—அந்தோ-ஐயோ—அளிய-மிருதுவாகிய—சேறடிக்க - சிறியபாதங்கள்—நோமென்று-வாந்துமெயென்று—அல்லலுற்று - துன்பமுற்று—அழுங்கிணவருந்தினான்—எ-று (கருத்து) நளன்தோள்களிற்காலுதைத்தவளவில் அந்நளன் சிற்றடிநோவுமென்றமுதான்-எ-ம். (1)

உடைதொப்பரவைபுலால் துயர்ந்தவர்தொழும்புபுண்ட வடியவரிழைத்ததீமையருளொடும்பொறுப்பதல்லால் கொடியவர்போலச்சேறி யாருயிர்துறைப்பர்கொல்லோ மடலவிழுகமலப்போதில் வாங்கிடந்தனையகண்ணாய்

(இ-ள்) உடை-கலையையுடைத்தின்றுதிரை - அலைகளை யுடைய—பாவை-சமுத்திரஞ்ஞந்த - ஞாலத்து - பூமியினிடத்தில்—உயர்ந்த வர்-பெரியோர்கள்,தொழும்புபுண்ட-தொண்டுபட்ட—அடியவர் - வேலைக்காரர்கள்—இழைத்த - செய்த—தீம - குற்றத்தை—அருளொடும்-கிருபையுடனே—பொறுப்பதல்லால் - பொறுத்துக்கொள்வதேயல் ளாமல்—கொடியவர்போல - தீயவர்போல—சேறி-கோபித்து—ஆருயிர் -பொருந்தியசிலை—குறைப்பர்கொல்லோ-சேதிப்பார்களோ—மடலவிழ-இதழ்கள் விரிந்த—காலப்போதில்-தாமதமாலில்—வாங்கிடந்தனைய-இரண்டொருக்க விரிந்ததையொத்த—கண்ணாய் - கண்களையுடையதமயந்தியே—எ-று. * அகந்தியம்-சொற்பொருட்டடலம்- தினாயப்படுதலிற்றினையெனச்செப்புக(கருத்து) தமயந்தியே பெரியோர் அடியவர்செய்த குற்றத்தைப் பொறுப்பதல்லாம லுயிர்ச்சேதம் செய்வாரோ-எ-ம். (ருக)

அள்ளிமணிப்பூங்கொதை யருளொனப்பணிதலோடுங் களவாழியகந்தல் கலவியினுரைநயாவுங் கிள்ளைகண்மிழற்றுமாறு கேட்டினிலவுகாண புள்ளெயிலங்கச்செவ்வி முகிழ்கைக்கோட்டிணை.

(இ-ள்) அள்-நெருங்கிய—இலை-அரசிலைபோன்ற—மணிப்பூன்-இரத்தினபாணமணிந்த—கோதை-தமயந்தியே—அருளொன- கிருபை செய்யென்று—பணிதலோடும்-வணங்கினமாத்ரத்திலு—கள்- தேனானது—உலாம்-பெருகுதின் - நறியகந்தல்-வாசனைபொருந்திய கூந்த லையுடையதமயந்தியானவன்—கலவியில்- புணர்ச்சியில்—உரைத்தயா லும்-சொல்லியதெல்லாம்—கிள்ளைகள்-கிளிப்பிள்ளைகள், பிழற்றுமாறு -சொல்லும்விதத்தை—கேட்டு-காற்றுகேட்டு—இளநிலவு-இளஞ்சந்தி நிகையை—காலும்-கக்குதின் - முள்-முருந்துபோன்ற, அயிறு-நகத் தங்கள்—இலங்க-பிரகாசிக்க—செவ்வி-அழகு—முகிழ்-அரும்புகின்ற, நகை-புன்சிரிப்பை—கோட்டிணை-செய்தான்—எ-று (கருத்து) நளன் தமயந்தியே கிருபைசெய்யென வணங்கினவுடனே தமயந்தி புணர்ச்சியிற்சொன்ன சொற்களைக்கிள்கள் சொல்லக் கேட்டுநகைத்தான்-எ-ம்.

இன்னமிழ்தீயிர்த்தசெவ்வி யினிலாவருவுவாய்ந்த நன்னலங்கனிந்தகோதை நகைமுகவாயில்பெற்றுப் பொன்னவிரச்சணங்குபூத்த புணர்முலைக்கோடுபுலவிக் கன்னவிழோளன்காமக் கடலகத்தமுந்தினுனே.

(இ-ள்) இன்னமிழ்து - இனியவமிர்த்ததை—உயிர்த்த- ஈன்ற—செவ்வி-அழகுபொருந்திய—இளநிலா - இளமைபொருந்திய,நிலவை யொத்த—உருவுவாய்ந்த-வடிவம்பொருந்திய—நன்னலம் - நல்லநலமா னது—கனிந்த-முதிர்ந்த—கோதை - தமயந்தியினது—நகைமுகம்-புன்சிரிப்பையுடையமுகமாகிய—வாயில்பெற்று - துதுபெற்று—பொன்னவர்-பொன்னைப்போலும்பிரகாசிக்கின்ற—கணங்கு - தேமலான் து—பூத்த-உண்டாகிய—புணர்-நெருங்கிய—முலை-தனமாகிய, கோடு-கொம்பினை—புலவி-தழுவி—கல்-மலைபோலும்—நவில்- சொல்லாநின்ற—தோளான்-தோளையுடையநளமாராசன்,காமக்கடலகத்து-காம மாகியசமுத்திரத்தினிடத்தில்—அழுந்தினான் - முழுதினான்—எ-று. * இலக்கணக்கொத்துதனக்குப்பயனே-பிறர்க்குப்பயனே தனக்கும்பி றாக்குஞ் சாரிருபயனே,தனக்குமபிறர்க்கும்பயன்சாரிலவே, எனநா ல்வகையின்றேயிவைதாஞ், சிற்றறிவோர் வினை பேசறிவோர் வினையெனவிரகூறையெட்டாமென்பர்-இவ்விதனால் அழுந்தினான் தனக்கு ப்பயன்வினை (கருத்து) நளன் தமயந்தியைப் புணர்ந்து காமக்கடலிலே முழுகினான் என்பதாம். (ருக)

எறிதினாசருட்டுருநீ ரினியதெள்ளமிழ்தினோடும் பொறையுயிர்த்துலவிலந்தபொலங்கொடியனையநங்கை கறைதெழுருகுதிவைலேற்கண்வலைப்பட்டுவெம்போர்த் திறல்கெழுசிக்கவேறுசியிழ்ப்புண்டுகெடுத்ததனே.

(இ-ள்) எறி-வீசாரின்ற—தினா-அலைகள்—சருட்டும்- மடக்குமி ன்ற—முநீர்-கடலானது—இனிய- இனிதாகிய—தெள்-தெளிந்த—அமிழ்தினோடும்-அயிர்த்ததினோடும்—பொறையுயிர்த்து - பெறப்பெறு—உலகிலவந்த-உலகத்தின்னோன்றிய,பொலங்கொடியனைய-பொ

ற்கொடியையொத்த—நங்கை - தமயந்தியினது—கறைகெழு - உதிர்த்
தோய்த்து, குருதிவைவேல்—விவந்த கூரியவேல்போன்ற — கண்வலைப்
பட்டு—கண்ணின்வலையிலகப்பட்டு—வெம்போர்—வெவ்வியயுத்தத்தில்—
திறல்கெழு—வலிமைபுக்க—சிகங்கேழு - நளனாகிய ஆண்சிங்கமானது,
சிமிழ்ப்புண்டு—கட்டுப்பட்டு—கிடந்தது—இருந்தது—எ-று. அன்று—ஏ-
அசை(கருத்து) தமயந்திகண்களாகியவலைகளில் நளனாகிய சிங்கங்கட்
டுப்பட்டு—ருந்தது—எ-ம். (௫௬)

மல்லலந்தோளினு மழைமதர்நெடுக்கணுளும்

புல்லவிட்டொழியிலாவி பொன்றிடுமென்ன வெண்ணி

யல்லுநன்பகலும்விள்ளாதணிநலம்பருகியாங்குச்

செல்வுழிநிகழ்த்தவெல்லாஞ்செப்புவான்முடங்குகின்றேன்.

(இ-ள்) மல்லல்—வலிபொருந்திய—அம் - அழகிய — தோளினு
ம்—தோளையுடையனனும்—மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதர் - களி
ப்பையுடைய—நெடுங்கணுளும் - நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியும்,
புல்லவிட்டு—ஒருவர்க்கொருவர்தழுவுதலைவிட்டு, ஒழியில்—நீங்கில் — ஆ
வி—உயிரானது—பொன்றிடுமென்ன—இறக்குமென்று — எண்ணி—நினை
த்து—அல்லும்—இரப்பொழுதிலும் — நன்பகலும் - பகற்பொழுதிலு
ம்—விள்ளாது—நீங்காமல்—துணி - அழகினது—நலம்பருகி - நலத்
தையுண்டு—ஆங்கு—அவ்விடத்தில்—செல்வுழி—செல்லுமிடத்தில் — நி
கழ்த்தவெல்லாம்—நடந்தனைவனைத்தும், செப்புவான்—சொல்லும்படி —
தொடங்குகின்றேன்—ஆம்பிக்குறேன்—எ-று. (கருத்து) நளனந்தமய
ந்தியும்புவித்தவிடத்து நடந்தவை யெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்
குகின்றேன் என்றார் தூலாகியவர் என்பதாம். (௫௭)

திருத்துயிலாரமாற்பன் னேயுழித்தண்ணியோடு

மருத்தியினுவந்துபைம்பொண்ணி சகர்க்கேகவெண்ணி

விருப்பொடுவிதர்ப்பர்கோனுக் குணர்த்தலும்விதர்ப்பன் காதற்

புரிக்குழன்மடந்தையோடும் வதுவைமண்டபத்திற்புக்கான்.

(இ-ள்) திருத்துயில்—இலக்குமிதங்குகின்ற—ஆரமார்பன்—பகர்க்
கதையணிந்தமார்பினையுடைய நாமகாரான—சேயரிக்கண்ணியோ
டும்—தமயந்தியோடும்—அருத்தியின்—ஆசையினால்—உவந்து - மகிழ்ந்
து—பைம்பொன்—பசியபொன்மயமாகிய—அணிநகர்க்கு - அழகியமா
விந்தமாரகர்க்கு—ஏகவெண்ணி—போகும்படிநினைத்து — விருப்பொடு
ஆசையுடன்—விதர்ப்பர்கோனுக்கு - வீமராசனுக்கு — உணர்த்தலும்—
அறிவித்தலும்—விதர்ப்பன்—வீமராசனுனைவன்—காதல் - ஆசையையு
டைய—புரிக்குழில்—கட்டுப்பட்ட—கூந்தலையுடைய—மடந்தையோடும்—
துணையுடன்—வதுவைமண்டபத்தில்—விவாகமண்டபத்தில், புக்கா
ன்—புகுந்தான்—எ-று. (கருத்து) நளன்தமயந்தியுடன் தன்னுர்க்குப்
போகவெண்ணிவீமனுக்கறிவிக்க வீமன் தன்மகளுடன் (கலியாணம
ண்டபத்துக்குவந்தான்) என்பதாம். (௫௮)

பொழிகுதிர்மணியிற்செய்த புதவுடைக்கடி கொள்வாயில்
குழைமுகம்பொருதவேற்கட் கோதையர்வினாவினோடி
விழைவொடுமவிதர்ப்பர்கோமான் போந்தமைவிளம்பலோடும்
மழவிடையனையான்போந்து மாமனைத்தழுவினோன்.

(இ-ள்) பொழிகுதிர் - கதிர்க்கீவிசகின்ற—மணியிற்செய்த—இரத்
தின்ங்களைற்செய்த—புதவுடை—கருவையுடைய, கடி—கொள்—காவல்கொ
ண்ட—வாயில்—வாசற்படியில்—குழைமுகம் - காதின்முகத்தை—பொ
ருத—மோகிய—வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய—கோதை
யர்—மாதர்கள்—வினாவினோடி—வினாந்துபோய்—விழைவொடு - வி
ருப்பத்தோடும்—விதர்ப்பர்கோமான்—வீமராசன், போந்தமை—வந்ததன்
மையை—விளம்பலோடும் - சொன்னவளவில்—மழவிடையனையான்—
இளவேந்தையொத்தநளமகாராசன்—போந்து—வந்து, மாமனை—மாமனா
ரை—சமுவினான் - தழுவிக்கொண்டான்—எ-று. (கருத்து) வீமன் வந்
ததைப்பெண்கள்சொல்ல நளன்வீமனைத்தழுவினான்—எ-ம் (௫௯)

மழையுறழ்தடக்கைவேந்தன்மனைப்பெருங்கிழமைபூண்ட
தொழுதகுதற்பிணைச்சுடர்மணிக்கொம்பினெல்கி
யெழில்சுவிந்தனையநங்கையிறைஞ்சலுமெடுத்துமோந்து
விழைவொடுகுறங்கில்வைத்து மெய்யுறத்தழுவிக்கொண்டான்.

(இ-ள்) மழையுறழ்—முகத்தையொத்த—தடக்கை - விசாலம்பொ
ருத்தியகையையுடைய—வேந்தன் - வீமராசன்—மனை—வீட்டுக்கு—பெ
ருங்கிழமைபூண்ட—பெரியவிரிமையைக்கொண்ட—தொழுதகு—வணங்க
த்தக்க—கற்பினோ - கற்பையுடையதாருகாசனியை—சுடர் - காந்தியை
யுடைய—மணிக்கொம்பின் - இரத்தினக்கொம்புபோல்—ஒல்கி - வ
ரைந்து — எழில்சுவிந்தனைய - அழகெல்லாமொன்றாய்க்ருவிந்ததை
யொத்த—நங்கை—தமயந்தியானவள்—இறைஞ்சலும் - வணங்கலும்—
எடுத்து—எடுத்து—மோந்து—மோந்து—விழைவொடு - ஆசையோடு—
குறங்கில்வைத்து—துடையின்மேல்வைத்துக்கொண்டு—மெய்யுற - மெ
ய்யிலேபொருத்த — தழுவிக்கொண்டான் - அனைத்துக்கொண்டான்
—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியைநகையணங்கினவுடன் தாயாகியதா
ருகாசனி மகனையெடுத்து முத்தமிட்டுத் தொடையிலைவைத்துத் தழுவி
க்கொண்டான்—எ-ம். (௬௦)

அன்னையொழுதுபின் னரலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த
பொன்னிதழ்க்கமலஞ்செப்பப் புணர்முலைநாங்கலாகா
மின்னுமழமருங்குதேம்ப—மெல்லெனவொதுங்கிப்போந்து
தன்னுடைத்தாதைபைம்பொற் றுளினைவணங்கினோன்.

(இ-ள்) அன்னையொழுது—தாடொழுது - பாகத்தைவணங்கி—
பின்னர்—பின்பு—அலத்தகக்குழம்புதோய்ந்த—செம்பஞ்சுக்குழம்புபடி
ந்த—பொன்—பொன்னையொத்த—இதழ் - இதழ்க்கையுடைய—கமலம்—
சுள

பாததாமஸாநன்—சேப்பசிவக்க—புணர்—கெருங்கிய—முலை—மென்மையான
கோ—தாங்கலாகா—தாங்கமாட்டாத—மின் னுமற்—மின்னையெடுத்த
—மருங்கு—இடையானது—தேயு—வருந்த—மெல்லென்—மிருதுவாக
—முதுங்கி—மடந்து—போந்து—வந்து—தன் னுடைய—தானை—
வீமராசனுடைய—பைம்—பசிய—பொன்—பொன்னையொத்த—தாளி
—உபயபாதங்களை—வணங்கினான்—இறைஞ்சினான்—எ-று. (கருத்து)
தமயந்திதன் பிதாவாகிய வீமனைவணங்கினான்—எ-ம். (கூக)

வணங்கி நான் மருங்குநோவ வல்லியினொல்கின்ற
சுணங்கிள் முலையஞ்சாயற் சுடர்க்கொடிதனையும் வேந்தர்
கிணங்கமழ்ருகுதிவைவே னளையுநோக்கினோரா
ருணங்கியமுன் றில் வேந்த னுவகையங்கட லுளாழ்ந்தான்.

(இ-ள்) வணங்கி-தொழுது—நுண்—நுட்பமாகிய—மருங்கு—இடை
நானது—கோவ-லுருந்த—வல்லியின்—கொடிபொல—ஒல்கி—ஆசைந்து
—நின்ற—எதிர்நின்ற—சுணங்கு—சேமல்பூத்த—இள—இளமையாகிய—
முலை—ஸ்தனங்களையும்—அம்—அழகிய—சாயல்—தோற்றத்தைப் பூண்ட
ய—சுடர்க்கொடிதனையும்—மின்னற்கொடிபொன்றதமயந்தியையும்—
வேந்தர்—சத்திரங்குகளாகிய அரசர்களது—நினம்—மாபிசம்—கமழ்—கா
றுகின்ற—ருகுதி—உதிர்த்தோய்ந்த—வைவேல்—கூரியவேலையுடைய—
நளையும்—நளமகராசனையும்—கோக்கி—பார்த்து—கோர்—பலகவர்—
உணங்கிய—வாடியிருக்கின்ற—முன்றில்—முற்றத்தையுடைய—வேந்
தன்—வீமராஜன்—உவகையங்கட லுள்—சந்தோஷமாகியகூடலினிடத்து
ல்—ஆழ்ந்தான்—முழுதினான்—எ-று. (கருத்து) வீமராசன் மகனையுமரு
மகனையும் பார்த்து மகிழ்ந்தான்—எ-ம். (கூஉ)

பண்ணைமகலினமான் தே ராகிரமிட்டிபாய்மா
வண்ணலங்கலியலோ யாயிரத்தறுபத்தொன்பான்
கண்ணகன் செகம்புபூத்த கற்பகத்தருவினோடு
மண்ணிழிந்தனையபேரூ னைம்பதும்வழங்கினோனே.

(இ-ள்) பண்ணமை—சேனமைந்த—கலினம்—கடிவாளத்தைகா
ண்ட—மான்—குதிராகட்டிய—தேராயிரம்—ஆயிரந்தேர்களுக்கும்—இ
ட்டிபாய்மா—இரண்டாயிரங்குதிவாசனும்—அண்ணல்—பெருமையின
யும்—அம்—அழகியும்—களி—செருக்கினையுமுடைய—நல்—நல்ல—
யானையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்—ஆயிரத்தறுபத்தொன்பதுயானைக
ளும்—கண்ணகன்—இடமகன்ற—விசம்பு—தெய்வலோகம்—பூத்த—மல
ரந்த—கற்பகத்தருவினோடும்—கற்பகவிருட்சங்களுடனே—மண்—பூமி
யினிடத்து—இழிந்தனைய—வந்ததையொத்த—பேரூனைம்பதும்—ஐம்ப
துபெரியகிராமங்களையும்—வழங்கினான்—கொடுத்தான்—எ-று. எ-ஆ
வை (கருத்து) வீமராசன் மகளுக்குத்—தேர்—குதிரை—உக யானை
—கூக—ஊர்—நூ—கொடுத்தான் என்பதாம். (கூங)

பொருகிவைப்புணரியின்ற பொலன்கொடியினையசெவ்வி
யரிவையரிசுபத்தையா யிரவநல்லாங்கிலாடும்

வருமுலைப் பவளச்செவ்வாய் வணிகைரொழுது நறெண்ம
நிருபதுகோடிசெம்பொ ளினிதினில்வழங்கினோனே.

(இ-ள்) பொரு—மோதுவின்ற—கிணர்—ஆகையையுடைய—புணரி.
திருப்பாற்கடலானது—என்ற—பெற்ற—பொலன்கொடி—இவக்குயி
யை—அலைப—ஒத்த—செவ்வி—அழகையுடைய—அரிவையரிசுபத்தைய
யாயிரவர்—இருபத்தையாயிரத்தோழிகளும்—நல்—நல்ல—அந்நில்—சுபை
யில்—ஆடும்—ஆடாநின்ற—வரும்—வளர்த்துவருகின்ற—முலை—சுந்த
னங்களையும்—பவளம்—பவளத்தையொத்த—செவ்வாய்—சிவந்தவாயி
னையுமுமுடைய—வணிகையொழுது நறெண்ம—எழுது நறெட்டுகாட்டி
யப்பெண்களும்—இருபதுகோடிசெம்பொன்—இருபதுகோடிசெம்
பொன்னையும்—இனிதினில்—இன்பமாக—வழங்கினான்—கொடுத்தான்
—எ-று. (கருத்து) வீமராசன்தோழிகள்—உருது—நாட்டியப்பெண்கள்—
எ-அ—பொன்—உய—கோடி—கொடுத்தான் என்பதாம். (கூப)

பொழிதீர்மணிசெய்கட்டில் புனைமலர்ப்பாயல்பைம்பொ
லிழைபயில்வண்ணப்பேழை யினியசாந்தாற்றியோடு
நிழறவழமணிக்கண் ணாடி நீத்திலுழைகடுவெய்க்த
வொழுக்கொளிக்கவலியின்ன வுலப்பிவநல்கினோனே.

(இ-ள்) பொழிதீர்—நிரணங்களைப்பொழிசின்ற—மணிசெய—இர
த்தினங்களாற்செய்த—கட்டில்—கட்டிலும்—புனைமலர்ப்பாயல்—புட்ப
சயனமும்—பையிபொன்—பசியபொன் னாற்செய்த—இழைபயில்—ஆபா
ணங்களவைக்கின்ற—வண்ணப்பேழை—அழகியபெட்டிகளும்—இனி
ய—இனிமையையுடைய—சாந்தாற்றியோடு—காலசெய்வட்டத்துடன்
—நிழறவழி—ஒளிதலுக்கின்ற—மணிக்கண்ணாடி—இத்தினத்தால்கிளி
ம்புசெய்தகண்ணாடிகளும்—நீத்திலம்—முத்துகளால்—முக்கடுவெய்க்த
த—முக்கடுவையயப்பட்டு—ஒழுகொளி—மிஞ்சுதலினியையுடைய—நவ
ரி—சாமராகளும்—இன்ன—ஆகியவிவைகள்—உலப்பில—அளவற்றவைக
ள்—நல்கினான்—கொடுத்தான்—எ-று. எ-அவை. (கருத்து) வீமராசன்
கட்டில்கள், புட்பசயனம், பெட்டிகள், ஆலவட்டம், கண்ணாடி, சாமர
இவைமுதலிய பலவுங்கொடுத்தான் என்பதாம். (கூதி)

அவ்வேங்கமலர்நிதி யரசரிப்புருத்துவாழ
மெல்லியல்பிரியலாற்றா விலைவொடுபலகாற்புல்லி
மல்லலத்தெரியல்லிமன் மனைவியர்பலாருமாழி
மெல்லையிறுயரினோடு தனித்தனியிரங்கினோனே.

(இ-ள்) அவ்வி—அவ்விதமுமுடைய—அம்—அழகிய—கமலம்—த
மனாமலவை—நீங்கிவிட்ட—அரசரில்—இராசமனையில்—புருத்து—செ
ந்து—வாழும்—வாழுகின்ற—மெல்லியல்—இவக்குரியாகியதமயந்தியை
—பிரியலாற்றா—பிரியமாட்டாத—விழைவொடு—ஆசையுடனே—பல
கால்—பலதாம்—புல்லி—அனைத்துக்கொண்டு—மல்லல்—வலம்பெருத்
திய—அம்—அழகிய—தெரியல்—மாலையன்கிந்த—விமன்—வீமராசன்
புடைய—மனைவியர்பலரும்—தெய்வமார்பலரும்—மாழி—மயங்கி—எல்
லையில்—அவ்விதத்த—தூயிரினோடு—அன்பத்தோடு—தனித்தனிக்

தனித்தனியாக—இரங்கினார்—அழகர்கள்—எ-று. ஏ-அசை. (கருத்து)
ஈமன்மனைவிகள் பலரும் தமயந்தி மினைவச்சகியாய் லாசையோடு அழகு
தார்கள் என்பதாம். (கௌ)

பெருந்துயருழந்துவாடும் மினைவனார்தம்மைநோக்கி
விரிந்தபூந்துளவினோன்பின் விளாமலர்க்கோதையேக
வருந்திமுன் னுயிர்த்ததெண்ணீர் மறிகடல்வருந்திற்றோவென்
றருந்தவர்க்கிறைவனான கோதமனாற்றினோனே.

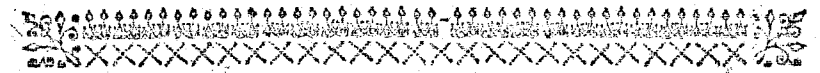
(இ-ள்) பெருந்துயருழந்து - மிகுந்த துன்பத்திலலைந்து—வாடும்
வருந்துகின்ற—மினையனார்தம்மை - மானையொத்தமங்கையனார்—நோ
க்கி-பார்த்து—விரிந்த - மலர்ந்த—பூம் - புட்பத்தைபுடைய—துளவி
னோன்பின்—துளபமாயையுடையமகாவிஷ்ணுவின் பின்னே—விளா
-வாசனைபொருந்திய—மலர் - தாமரைமலரில்வாசமாயிருக்கின்ற—
கோதை-இலக்குமியானவள்—ஏக-போக—வருந்தி - வருத்தப்பட்டு—
முன்னுயிர்த்த-முன்னேபெற்ற—தெண்ணீர்-தெளிந்த நீராபுடைய—
மறி-புளாடின்ற—கடல்-சமுத்திரமானது—வருத்திற்றோவென்று - வ
ருத்தமுற்றதோவென்று—அருந்தவர்க்கு - அரியதவத்தையுடையவர்க
கு—இறைவனுள்—அரசனான—கோதமன் - கௌதமன்—ஆற்றினான்—
தேற்றினான்—எ-று. (கருத்து) கௌதமர் ஈமன் மனைவிகளாதேற்றி
னார்—எ-ம. (கௌ)

அன்னையர்மெலோதித * தோழியையருளினோக்கி
யுன்னினுமில்லமேற்காததுளமென வுனாக்கிலெமா
லென்னினுமின்றதொட்டிமின் னுயிர்த்தோழியல்ல
மின்னனாடுகன்னையேவேவென்புரிதியென்றார்.

(இ-ள்) அன்னையர்-தாய்மார்தார்—அம்-அழகிய—மெல் - மிருது
வாகிய—ஒதி-கூத்தையுடைய—தோழியை - உயிர்ப்பாங்கியை—அரு
ளின்-திருபெயரால்—நோக்கி-பார்த்து—உன்னினும் - உன்னையப் பார்க்
கிலும்—இவன்மெல்-இந்தத்தமயந்தியின்மீது—காதல்-ஆரை—உள
மென்-உள்ளோமென்—உனாக்கிலெம்-சொல்லுகின்றிலெம்—என்னி
னும்-ஆனானும்—இன்றுதொட்டி—இன்று முதலாகவும்—இன் - இனி
தாயிய—உயிர்த்தோழியல்ல-உயிர்ப்பாங்கியல்ல—மின்னனாடுகு - மி
ன்னையொத்தமயந்திக்கு—அன்னையே - நீயேதாய்—வேண்வெ-
வேண்டியவையோ—புரிதியென்றார் - செய்யென்றுசொன்னார்கள்—
—எ-று. [கூ-அகந்தியம்-சொற்பொருட்படலம்-தோழமை கொள்ளலாற்
றோழியெனச்சொலே (கருத்து) தாய்மார்க ளனைவரும் தமயந்திதோ
ழியைப்பார்த்து இன்றுதொடங்கித் தடியத்திக்குத் தோழியல்ல நீ
மேதாய் இவனுக்குவேண்வெனவற்றைசெய்யென்றார்கள்—எ-ம. (சுஅ)

மணம்புரிபடலம்

முற்றிற்று.

மீட்சிப்படலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராஜன் தமயந்தியோடு தன்னகாத் திறுபு

போகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடிபாசிரியவிருத்தம்.

மற்றினைவிகழும்வேலை மகிழ்வொடுமாமன் றன்பால்

வெற்றிகொள்ளுருதிவைவெல் வேந்தர்கோன்விடைகொண்டேதி
யற்றமில்கேள்விசான் றவமைச்சனாயிசிறிதுனேக்தி

* பிறைநாளொழுச்சியென்னவிழ்முரசறைக வென்றான்

(இ-ள்) மற்றினை - பின் பிச்சாரியங்கள்—நிகழும்வேலை-நடக்கும்
பொழுது—மகிழ்வொடு-சந்தோஷத்துடனே—மாமன் றன்பால்- வீம
ராஜனிடத்தில்—வெற்றிகொள்-சமத்தைக்கொண்ட—ருருதி-இரத்தத்
தோய்ந்த—வை-கூர்மைபொருந்திய—வேல் - வேலையுடைய—வேந்த
ர்கோன்-நளமகாராஜன்—விடை - கொண்டே தி-உத்தரவுபெற்றுக்கொ
ண்டிப்போய்—அற்றமில்-சோர்வில்லாத—கேள்வி-கல்விகள்—சான்ற-
பொருந்திய—அமைச்சனா-மந்திரிகளை—இனிதினோக்கி - இன்பமர்கப்
பார்த்து—இற்றைநாள்-இன்றையதினம்—எழுச்சியென்ன-புறப்படுத
லென்று—இயிழ்-சத்தியாடின்ற—முரசு - மீபரிக்கையை—அறைக வெ
ன்றான்-அடியுக்கொன்றுசொன்னான்—எ-று. நகன்னால்-ஐயிற்றுடை
க்குற்றகாரமுமுள்ளே(கருத்து)நளன்வீமனிடத்துவிடைபெற்றுக்கொ
ண்டமந்திரிகளைப்பார்த்து இன்று புறப்படுதலென்று முரசறையச்சொ
ன்னான்—எ-ம. (சு)

கவினிருத்தம்.

அண்ணலங்குருதிவேலாசனேவலிற்

கண்ணகன்முரசெழு கடலினாத்தெழ

வெண்ணிடவிடமலை யென்னேகமிகுழ்

மண்ணகவரைப்பெலா மலிந்ததானையே.

(இ-ள்) அண்ணல் - பெருமைபொருந்திய—அம் - அழகிய—கு
ருதி-இரத்தத்தோய்ந்த—வேல்-வேலையுடையமேந்திய—அரசன் - நளமகா
ராஜனுடைய—ஏவலில்-உத்தரவினால்—கண்ணகன்-இடமகன்ற—மு
ரசு-மீபரிகையானது—எழுகடலின்-ஏழ்கடலின் ஓவியைப்போல, ஆரத்
தெழ-மிகுந்தோங்குகளான்—என்றே—இட-இந்திறகுஇட மிலையென்ன
-இடமில்லையென்றுசொல்லாதேமிகுழ்-சமுத்திரமிகுழ்ந்த, மண்ணகம்-
பூமியினுடையவரைப்பெலாம்-எல்லையெல்லாம், மலிந்த-நிறந்த, தன்—

தானையே-சேனைகள்—எ-று.(கருத்து) நன்னேவலால் முரசுநையச்சே
னைகள் நிறைந்தன என்பதாம்—

(உ)

* நிலவுவெண்கவிகைமே னீழ்ந்ததன்மதித்
கலைநிலாக் குளிந்தன கவரிகாலசெய
மலர்தலைபுலகெலாம்புரக்குமன்னவன்
கிலையுலாந்தனவியத் தேவிலேறினான்.

(இ-ள்) நிலவு-பிரகாசியாநின்ற—வெண்கவிகை - வெண்கொற்றக்
கொடையை—மேல்-மேலே—நீழ்ந்த-பிழிந்த—தன் - குளிர்ச்சிபொ
ருந்திய—மதி-சந்திரனாடைய—கலை-சோடசகலங்களின்—நிலை - பிர
காசம்—குளிந்தன - குவிந்ததோற்றம்—பால்—கவரி- சாமணிகள்—கா
வ்செய - காற்றைச்செய்ய — மலர்தலைபுலகெலாம் - பார்த்தவிடத்தைபு
லையுலகமுழுவதும்—புரக்கும்-இரட்சிக்காநின்ற—மன்னவன்-அரச
ன்—கிலை-மலைபோல்—உலாம் - உலாவுகின்ற—தமவியம்-பொன்னாதி
ய—தேரில் - இரத்தினம்மேல்—ஏறினான்-ஏறிக்கொண்டான்—எ-று.
*அருத்தியம் குறிக்கோவே குறுகியகாம்பெறும் (கருத்து) நன்னதேரி
லேறினான்—எ-ம்.

(ங)

கவிகைமுமுரசுநன் கிறங்குமோதையாற்
பொலன்முநிடைந்துமேற் போயிற்றில்லையே
மலர்தலைவிகம்பினி லடங்கலாவதே
நிலமசையெழுந்துமே னிமிர்ந்ததுவரியே.

(இ-ள்) கவிகைமு-சத்தம்பொருந்திய—முரசுகள் - பேரிகையின்
கண்ணாது—கிறங்கும்-ஒலிக்கும்—ஒதையால் - சத்தத்தினால்—பொ
லன்-அழகுபொருந்திய—முடி-அண்டமுடகானது—உடைந்து - உ
டைவுபட்டு—மேற்போயிற்றில்லையேல்-மேலண்டன்களிற் போகாமற்
போனால்—அலர்தலை-பார்த்தவிடத்தைபுலைய — விசும்பினில்-ஆக
யத்தில்அடங்கலாவதே-அடங்குவதாவதாம்—நிலமிசை - பூமியின்மீ
து—எழுந்து-எழும்பி—மேல்-மேலே—நிமிர்ந்த-உயர்ந்த—துளி - பு
ழுதிகள்—எ-று.(கருத்து)புழுதிகள் பேரிகைச்சத்தத்தாலண்ட முடை
ந்துஅப்பாற்பேர்காவிடின்பூமிகொள்ளுமா என்பதாம்.

(சு)

இருங்கடற்றினையெ னெழுந்ததுண்டுகள்
பொருங்களிற்றும்தம் பொழிந்ததில்லையேற்
கருங்கடலளறெழப் பருகிக்காக்குல
மொருங்குவான் பொழியின மொழிக்கவொண்ணாமே.

(இ-ள்) இருங்கடற்றினையெ-எனெழுந்ததுண்டுகள் - சேனையின்
முத்திரத்தில்—எழுந்த - எழும்பிய—துண்டுகள் - துண்ணியபொழுக
ள்—பொருங்க-சண்டைசெய்யாநின்ற—களிறு-யானைகள்—உமிழ் - கக்
களின்ற—மதம்-முடிமத்தையும—பொழிந்ததில்லையேல்-பொழியா
மற்போனால்—கரும் - கருந்த—கடல் - சமுத்திரபுலத்தை—அளறெ
ழ-சேறுபட—பருகி-குத்து—காக்குலம் - மேகக்கூட்டங்கள்—ஒரு

ங்கு-ஒருமுகமாய—வான்-ஆகாயத்தினின்ற—பொழியினம் - சொரிந்
தாலும்—ஒழிக்கவொண்ணாமோ-போக்கக்கூடுமோ—எ-று. (கருத்து)
யானைகளும்,தம்பொழியாவிடில் மேகங்கள் கடலை முற்றுக குடித்துப்
பொழியினம் புழுதிகளை ஒழிக்கக்கூடுமோ என்பதாம். (ரு)

சுடர்விபெருமணிசுருட்டாவினமே
செடுநிலத்துளக்குறநின் தவாற்றினற்
படரிருவிகம்பினிதபாயந்தவல்லது
புடவிமேன்மிதித்திலபுக்கெவள்ளமே.

(இ-ள்) சுடர்-பிரகாசத்தை—விடு - வீசாநின்ற—பருமணி - பரு
த்திரத்தினங்கள்பொருந்திய—சுட்டு-கழிகையையுடைய, அராவின்
மேல்-ஆகசேஷன்மீது—செடுநிலம்-செடியபூமி — துளக்குற-அசை
வுற—நின்றவாற்றினால்-இருந்தபடியால்—படர்-விந்த—இரு - பெரு
மைபொருந்திய—விசும்பினில் - ஆகாயத்தில்—பாயந்தவல்லது - தாவி
ச்சென்றனவல்லாமல்—புடவிமேல்-பூமியின்மீது—மிதித்தில் - நடக்க
வில்லை—புரவிவெள்ளம்-குதிக்கூட்டங்கள்—எ-று. ஏ-அசை(கருத்
து) குதிக்கூட்டங்கள்-ஆகாயமார்க்கமாகப்போயின என்பதாம்(சு)

புதையிருளீத்தொளிபொழியுஞ்செங்கதி
ருதயமால்வனாயெழுவொளியிழந்தலான்
மதிபலவாயவெயின்மறைத்தல் போலுமாற்
கதிரிலொழுந்தவெண் கவிகையிட்டமே.

(இ-ள்) புதை - நிறைந்த—இருள் - இருளை—ரீத்து-கெடுத்து ஒ
ளி-பிரகாசத்தை—பொழியும்-சொரியாநின்ற—செங்கதிர் - சூரியன்—
உதயமால்வனாயெழ-உயர்ந்தவுதயகிரியிலுதிக்க — ஒளியிழந்தலால் -
பிரகாசத்தைநீக்குதலால்—மதி-சந்திரனாவன்—பலவாய - அநேக
உபமாய்—வெயில்-சூரியனை—மறைத்தல்போலும் - மறைத்தலையொக்
கும், கதிரிலொ-நிலவுபோற்றிரணத்தைவிசுதித்த, முத்தம் - முத்தினற்
செய்த—வெண்-வெண்மைபொருந்திய—கவிகையிட்டம் - குடைபின்
கூட்டங்கள்—எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள் (கருத்து) குடைக்கூட்டங்கள்
அநேகசந்திரனையொத்திருந்தன—எ-ம்.

(ஞ)

மழலையங்ஙிளையும் வளர்த்தபூவையுங்
குணம்பொருதங்கணற் கொண்குழலா
வ்னையுளர்முலையினுள்ளிலாக்கதர்
பொழிமணிச்சிவிகையிற் போயினுளரே

(இ-ள்) மழலை-மழலைச்சொல்லையுடைய—அம்-அழகிய—கிள்ளை
யும்-கிளிகளும்—வளர்த்த-தாம்வளர்த்த, பூவையும் - காணலாய்ப்புள்
ளும்—குணம்-குண்டலமணிக்காதுடன்—பொரு-போர்செய்யர்-சின்
லுதம்-விசாலமாகிய—கணற்-கண்களையுடையதாசியர்கள்—கொண்
டு-கையிற் கொண்டு—குழலா-குழந்துவா—இழை - ஆபரணங்களை
ணிந்த—வளர்-வளர்த்துவாரின்று—முலையினுள் - எந்தனங்களைபுல

யதமயந்தி—இளநிலா - இளஞ்சந்திரன் போல, கதிர்-கிரணங்களை, பெரு
ழி - சொரியாநின்ற - மணிச்சிவிகையில் - ரதந் - பல்லக்கின்மீது—
போயினான்—போனான்—எ-று. அரோ - அசை—(கருத்து) தமயந்தி பெ
ண்கள்கூழ்ந்துவா ரதந் சிவிகைகின்மேற்போயினான் என்பதாம். (அ)

கதிர்மணியடைப்பையுங்கால்செய்வட்டமும்
ததைமயிர்க்கவரியுந்தாங்கிமெல்லென
வதிர்குறியிண்கிண்சிலம்பொடார்ப்பெழ
மதாரிசெடுங்கனார் மருங்குபோயினார்

(இ-ள்) கதிர் - கிரணங்களை யுடைய—மணி-இரத்தினத்தினுற்செ
ய்த—அடைப்பையும்—தாம்பூலபையும்—கால்செய்வட்டமும்—விசிறி
களையும்—ததை-நெருத்திய—மயிர்-மயிரையுடைய, கவரியும் - சாமணாக
னும்—தாங்கி-சுமந்து—மெல்லென-மெதுவாக, அதிர்-உதிர்ந்த—குர
வ-சத்தத்தை யுடைய—கிண்கிணி- கிண்கிணிகள்—சிலம்பு - சிலம்பு
கூட்டினே—ஆர்ப்பெழ-ஆரவாரிக்க—மதர்-மதர்த்த—அரி - செவ்வரிப
ரந்த—நெடுங்கனார்-நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள்—மருங்கு- பத்
தத்தில்—போயினார் - போயினார்கள்—எ-று. (கருத்து) பெண்கள், அட
ம்பை-ஆலவட்டம்-சாமணா-இவைகளைத் தாங்கிப்பின் சென்றார்கள்—எ-ம்

சாந்தணிக் தோங்கியதடங்கொள்வெம்முலை
யென்றிழைத்தோழியொண்ணின்முகையர்
யூத்தருநீழவுற்பொன்னனொரெனக்
கூந்தலம்பிழிநிசைக்குழாங்கோடேகினார்

(இ-ள்) சாந்து-சந்தனத்தை, அணிந்து-தரிக்கப்பெற்று—ஒங்கிய-
உயர்ந்த—தடங்கொள்-விசாலத்தைக்கொண்ட—வெம்- விருப்பத்தை
த்தரும்—முலை-ஸ்தனத்தினிடத்தில்—ஏந்திழை - ஆபாணம் களைத்தா
ங்கிய—தோழியர்-பாங்கியர்களும்—எண்ணில் - எண்ணிக்கை யில்லா
த—மங்கையர்-பெண்களும்—பூ-பூவினையுடைய—தரு- கற்பகவிரூட்ச
த்தினது—நீழவில்-நிழலில்லாசம்பின் னுதித, பொன்னனொரென - இலக்
குமியையொத்த அரம்பைமாதர்களேபோல—கூந்தல் - புறமயிரினையு
டைய—அம்-அழகிய—பிழிநிசை-பெட்டையானையின்மேல்—குழா
ங்கொடு-கூட்டங்கொண்டு—ஏகினார் - போயினார்கள்—எ-று. (கருத்
து) தோழிமாதர்களும்பெண்களும் யானைமேலேறிப்போனார்கள்—எ-ம். (.)

கான்மையின்மலாமலர்ச்செல்விகாழுறு
மான்பயிடுஞ்செயர்மகரயாழிடைத்
தேன்பயிடுவெள்விளிபாடத்தேனாயிற்
கூன்கனஞ்சுந்தொடுகுமனஞ்சென்றவோ,

(இ-ள்) கான்-வாசனை—பயில்-பொருந்திய—மலாமலர் - தாமரை
மலரில்வாசம்பண்ணுதின்ற—செல்வி-இலக்குரியானவன்—காழுறும்
-இச்சியாரின்ற—மான்-மான்கள்—பயில்-கற்காநின்ற—கோங்கியர்-பா
ர்வையையுடையமாதர்கள்—மகரயாழிடை - மகவினையினிடத்தில்—

தேன்பயில் - தேன்போலமதுமப்பொருந்திய—தென்பிளிபாட - தென்
விளியென் னும்இராகத்தைப்பாட—தேனாயில் - தேனாப்போல்—கூ
ன்கனும்-கூனரும்—சுந்தொடு-அவயவமற்றவருடன், குமனம்-குள்ள
ரும்—உன்ற - போயினார்—எ-று. (கருத்து) பெண்களமகரயாழிபாட
க்கூனரும் அவயவவீனரும் குள்ளரும்போனார்கள்—எ-ம். (யக)

கொடிசுநற்குடைகனஞ்சுழும்பல்லியங்
கடலுடைந்தாலெனக்கமங்கியார்த்தெழ
வடிக்கெழுதுருதிவென்மன்றிருழவர்
நிடதநாட்டைத்தன்னேமிவேந்தனே.

(இ-ள்) கொடிகளும்-துவசங்களும்—குடைகளும் - கவினைகளும்
—சுழும்-சுழிவார்—பல்லியம்-நாவினாதவரத்தியங்கள்—கடலுடைந்தா
லென-சமுத்திரமுடைந்துவருதல்போல், கமங்கியார்த்தெழ-குழந்தையார்
வாரிக்க—வடிக்கெழு - வடித்தல்பொருந்திய—குருதி - இரத்தத்தோயந்
த—வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய—மன்னர்-அரசர்கள்—சூழவர்-சூழ
ந்துவார்—நிடதநாட்டைத்தன்னே - நிடததேயத்தைச்சேர்ந்தான்—நேமி
உலகத்தை யுடைய—வேந்தன்-நளமகராசன்—எ-று. (கருத்து) நளன்
அரசர்களையுடையசூழ்ந்துவாநிடதநாட்டைச்சேர்ந்தான்—எ-ம். (யஉ)

அருமறைமுனிவருமன்மச்சர்வெள்ளமுங்
சூனாகடற்றனையும்குரவரிட்டமு
முர்செர்வியதிரகுரன்முகிலினாத்தெழ
விரிவில்க்கிமுவினையெதிர்கொண்டாரரோ

(இ-ள்) அரும்-அரியதாகிய—மறை-வேதத்தை யுடைய—முனிவ்
ரும் - வேதியரும்—அமைச்சர்வெள்ளமும்-மந்திரிகளினகூட்டமும்—
சூனா-சுத்தியாரின்ற—கடற்றனையும் - சேனாமுத்திரமும்—குரவரிட்
ட்டமும்-பெரியோர்கள்கூட்டமும்—முர்செர்விய-பெரியோரின்சத்தமாரண
து—அதிர்சூல் - அதிர்வின்றகுரலையுடைய—முகிலின் - மேகம்போல
—ஆத்தெழ-ஆரவாரிக்க—இரு-பெரிய—சிலகவிழவனை - பூயிக்குரியந
ளமகராசனை—எதிர்கொண்டார் - எதிர்கொண்டார்கள்—எ-று. அரோ
அசை (கருத்து) முனிவர்களும் மந்திரிகளும், சேனர்களும், பெரியோ
ர்களும் நான்குக்கெதிர்வந்தார்கள் என்பதாம். (யக)

அகழியக்கடல்புடையணிந்துகீறிந
முந்நவழமுநெயின்முந்நியின்னநிந
புண்கமழெரிமணிப்பொன்செயமாடத்தி
னவைகநிலாமதிநவழ்க்காமெய்தினான்

(இ-ள்) அகழி-கிடங்காகிய—அம்-அழகிய—கடல் - சமுத்திரக்
வத—பிடை யணிந்து—பக்கத்தில்நின்று—நீலிந-நீலநிறம்பொருந்தி
ய—முந்நவழ-நெய்கந்நவழாரின்ற—முந்நெயில் - பழமையாகியமீசில்
—முந்நி - சூழ்ந்து—இன்னகில் - இனியஅகிலினது—புண்கயானது
சுஅ

—கமழ-பரிமளி-பானிசை—எரி-பிரகாசம்பொருந்திய—மணி - இரத்தி
தினனும்—பொன்செய-பொன்னுஞ்செய்த;மாடத்தின்-உப்பரிசை
யின்மீது—நடை-பிரகாசிப்பாநின்ற—சிலா-சந்திரிண்கையுடைய—மதி
தவழ-சக்திரன் தவழாநின்ற —நகரம்—மாவில்தகரத்தை—எய்தினான்—
சேர்ந்தான்—எ-று. (கருத்து) நளன்மாவில்தகரத்தைச்சேர்ந்தான்என்பதாம்.

(மச)

பொருவருங்கங்கைநீர்நிறைத்துப்பூகா
செரிமணிப்பொற்றகம்பெந்திமுன்வா
வினாகமழ்செழுந்தொடைமீமன்மாதொடிக்
திருவனாகோயினிற்செல்லவெய்தினான்.

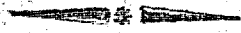
(இ-ள்) பொருவரும்-ஒப்பில்லாத—கங்கைநீர்—கங்காசலத்தை—நி
றைத்து-பூரித்து—பூகா—வேதியர்கள்—எரிமணி - பிரகாசம்பொருந்தி
யஇரத்தினமழுத்திய—பொற்றகம்பு - பொன்னுஞ்செய்தபூண்குழைத்
தை—எந்தி-நாங்கி—முன்வா—எதிர்வா—வினா-வாசனை—கமழ - பரிம
ளியானின்ற—செழும-செழுமையாகிய—தொடை - மாலையையணிந்த
—மீமன்மாதொடும்-தமயந்தியினுடனே—திருவனர் - இலக்குமிவாசம்
பண்ணுநின்ற—கோயிலில்-அரண்மனையில்—செல்வன் - நளமகாராச
ன்—எய்தினான்—சேர்ந்தான்—எ-று. (கருத்து) பிராமணர்கள் கங்கை
யைப்பொற்றகுத்திற் கொண்டுஎதிர்வா நளமகாராசன் தமயந்தியுடனே
அரண்மனையிற்சேர்ந்தான்-எ-ம்.

(கதி)

மிட்சிப்பபடலம்-முற்றிற்று.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

கவிதாநுபாடலம்.

இப்பபடலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக்கருதிவந்தகவி அவனை
நளன் விவாகஞ்செய்தானென் னும் பொருமையால் அவனை
வருத்துதற்கு அவனது நகரத்திற் றேன்நிக்காலம்
பார்த்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிவிருத்தம்.

சங்கிலவின்னண மிருப்பவானிடப்
பூங்கழல்விண்ணவர் போருமேல்வையிற்
நிக்குறுப்பெழி தீதுகுழுவா
வாங்கவர்முன்கலியடைந்தோ துவாம்.

(இ-ள்) சங்கு-மாவில்தகரத்தில்—இவன்—இந்தநளமகாராஜன்
—இன்னணம் - தமயந்தியோடுமெழுகு—இருப்ப - இருக்க—வானி
டை-ஆகயத்தினிடத்தில்—பூ-அழகிய—கழல் - வீசுண்டாமணிணிய

யணிந்த—விண்ணவர்—தேவர்கள்—போருமேல்வையில் - போருஞ்ச
மயத்திலு—நிக்குறு-குற்றம்பொருந்திய—பெழி - பெழிபாடம்—தீது-
பொல்லாங்கும—குழுவா - கற்றிக்கொண்டவா—அவர்முன் - அந்தத்
தேவர்களுக்கெதிரில்—கலி - கலிபுருஷனுள்வன்—அடைந்தது—வந்த
தை—ஒதுவாம்—சொல்லுகிறோம்—எ-று. அங்கு-அங்கு. (கருத்து) நள
ன் மாவில்தகரகரி விருக்கத்தேவர்கள் போரும்போது அவர்கள்முன்
சனிபகவான் வந்ததைச்சொல்லுவோம் என்பதாம். இஃது - புராணிகர்
கூற்று. (க)

வந்தவெங்கொடுங்குநீர் தண்ணீர்வான்பட
நீந்திரன் யான்மீர் யேனின்றயென்ச
சந்தணிமுலைத்தமயந்திமன் மல்கேட்
டத்தமில்லெட்கையா லடைந்தவென்றான்.

(இ-ள்) வந்த-எதிரில்வந்த—மெம்—வெவ்விடி—கொடும் - கொடி
மையையுடைய—கலிநன்னே - கலிபுருஷனை—வான் - தெய்வலோகத்
தைநோக்கி—படர்-போகின்ற—இந்திரன் - தேவேந்திரன்—யான்மீ-
எவ்விடத்துக்கு—நீ-நீ—எனின்றயென் - போகின்றயென் னுட்கழக்க
—சந்தணி-சந்தனத்தையணிந்த—முலை-ஸ்தனங்கையுடைய—தமயந்
தி-தமயந்தியினது—மன்மல்-கலியாணத்தை—கேட்டு-கேள்விப்பட்டி
—அத்தமில்-முடிவில்லாத—வேட்கையால் - ஆசையினால்—அடைந்
துளென்றென்றான்-வந்தேனென்றான்—எ-று. (கருத்து) இந்திரன்சனி
பகவானை எங்கே போகின்றயெனக்கேட்ட அச்சனிபகவான் தமயந்தி
விவாகத்திற்குப்போகின்றேனென்றான்-எ-ம். (உ)

என்றலுமமாரகோன் முறுவலெய்தியம்
மன்றலுக்கோதனி வந்ததீங்கென
வென்றிவேனிடதர்கோன் மனக்குமென்றெடை
துவ்நிருக்கத்தவாங்குட்டினென்றான்.

(இ-ள்) என்றலும் - இப்படி'யென்றுசொன்னவளவில்—அமார்
கோன் - தேவேந்திரன்—முறுவலெய்தி-சிரித்து—அம்மன்மன்றலுக்கோ-
அந்தக்கலியாணத்திற்கு—தனி-தனியாய்—வந்ததீங்கென-இவ்விடத்தி
லவந்ததென்று - வென்றி - வெற்றிபொருத்திய—வேல் - வேலையுடைய
—நிடதர்கோன்மனக்கு-நளமகாராசனுக்கு—யென்றெடை-மிருதுவா
கியமாலையை;துன்-று-கெருங்கிய, இரும்-பெணம்பொருத்திய,கூத்தவாள்-
கூத்தவையுடையதமயந்தி—ருட்டி-இனென்றான் - அணிந்தானென்று
சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) இந்திரன் தமயந்தி நளனுக்கு மாலையி
டாள்என்றான்-எ-ம். (ங)

விண்ணவரனைவருமவெள்கப்பூந்தொடை
மன்னகத்தரசனுக்கணிப்பாணிமை
யென்னமுங்கெடுத்தவடபிரிப்பனிண்டெனத்
கண்ணழல்கதுவெவ்வுகையுங்குறிஞன்.

(இ-ள்) விண்ணவரணைவரும்-தேவர்களையாவரும்-வெள்க-வெட்டப்பட்ட-பூத்தொடை-புட்பமாய்க்கைய-மண்ணகத்தாசனுக்கு - பூலோகத்தாரசனுக்கு-அணியும்-தரித்த-மாணிழை - மரடலிமைபொருந்தியவாபரணங்களைபுடையபெண்ணின்னது-எண்ணமுங்கெடுத்தது - நினைப்பாபுங்கெட்டசெய்தது-அவள்-அவளை-பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன் - நன்றென-இவ்விர-தென்னு-கண்ணபூலகதுவ-கண்ணில் நெருப்புப்பொழிபுறக்க-வெங்கலியும் - வெவ்விவகலிபுருகும்-கற்றினான்-சொன்னான்-எ-று. (கருத்து) தேவர்கள்வெட்ட-நளனுக்கு-மாலையித்தமயந்தியை பிரிப்பெனென்றுசனிபகவான் சொன்னான்-எ-ம்.

அருசீர்க்கழிகெடிவடிய சிரியங்குத்தம்.

அருந்திகற்பினல்லா ளாகிளங்குமான் றன்னேப்
பிரிந்திடவியற்றிப்பின்னர் பெருவதுதீமையன்றே
விநிந்த நாம்கெள் வியென்னும்பிறர்மனைவிழையவுள்ளம்
பொருந்துவதெவன் கொல்கல்லாப் புல்லரிப்புகழின்பிக்கோய்.

(இ-ள்) அருந்தி-அருந்தியைவொத்த-கற்பின் - பதிவிரதத்தைபுடைய-கல்லா-தமயந்தி-அரசிளங்குமான் றன்னே - இளமைபொருந்தியாசகுமாரனானகாராசனை - பிரிந்திடவியற்றி - கீழ்க்கும்படிசெய்தது-பின்னர்-பின்பு-பெறுவது - அந்தமானைப்பெறாதுகொள்ளது-தீமையன்றே - குற்றமல்லவே-விநிந்த - பாந்த-நாம்கெள்வி-நாலவிசாரணை-என்னும் - யாதுபயனைத்தரும்-பிறர்மனைவிழைய-பிறர்மனைவிழையவிருப்ப-உள்ளம்பொருந்தியதெவன் - மனஞ்சுருதித்ததுஎன்னகாரணம்-கல்லா-படியாத-புல்லரில் - மூடவாப்போல்-புகழின் மிக்கோய்-கீர்த்தியின் மிக்கவனே-எ-று. கொல்-அசை (கருத்து) இத்தான் நாளையிட்டுத் தமயந்தியைப் பிரித்தல்கேட்பெறுவதுகுற்றமல்லவாபிறன்மனைவியைச்சிப்பதென்னவென்றான்-எ-ம்.

இனையவைமரகதர விருகையுமபுடை த்துலகஞ்
புணைமலர்க்கோகைகல்லார் புணர்முலைகுழையப்புல்லி
வனைதுதினெகிழ்க்குமின்ப வாழ்வினையன் றியற்றோர்
நினைவருமின்பமுண்டெனிகழ்த்துதிர் நீவினொன்றான்.

(இ-ள்) இனையன்-இப்பபடிப்பட்டவைகளை-அமரர்குற - தேவர்கள் சொல்ல-இருகையும-இரண்டுகையும-புடைத்து-கொட்டி-கெட்டு-சிரித்து-புணைமலர்க்கோகைகல்லார் - மலரால்அலங்கரிக்கப்பெற்றகைத்தையுடையமாதாது-புணர்முலை-நெருங்கியமுலைகளை - குழையப்புல்லி-குழையுமபடிதழுவி-உணை-கட்டிவிருக்கின்ற-துகில் - ஆடையை-நெகிழ்க்கும்-அவிழ்க்கின்ற - இப்பவாழ்வினையன்றி-காமவின் பவாழ்வினையல்லாது - மற்றோர்-வேறுமொரு சிலாவருமின்பமுண்டெல்லினைத்தந்தரியவன்புறண்டாழில்-சிதழ்த்துதிர் - சொல்லுங்கள்-நீவினொன்றான்-நீங்கனென்றுசொன்னான்-எ-று. (கருத்து) தேவர்களில்வாறுசொல்லக்-சனிபகவான் பெகவளியுபதையை-பார்க்கிலும் வேறில்பமுண்டானுற் சொல்லுகவென்றான்-என்பதாம். (அ)

மறைநெறிபிறழக்க-றுமிவனெடுமவாழ்மைசுநி
லறநெறிதிருமபுமென்னு வமரரும்விசும்பிற்போனா
தெறுதொழிற்கலியங்காமம் சிதைத்துமீதூர்வேற
நெறிமுறைவழுவுலசெல்லா ிடதநாடதனிற்சென்றான்.

(இ-ள்) மறைநெறி-வேதவழி-பிறழ்-மாறுபட-கூறும் - சொல்லும்-இவனெடும-இக்கலியினோடுமவாழ்மைசுநி-உண்மைபேசில்-அறநெறி-தருமவழி-திருமபுமென்னு - கெடுமென்று - அமரரும்-தேவர்களும்-விசும்பிற்போனார் - சொர்க்கத்தைச்சோந்தார்கள் -தெறு-கொல்லாநின்ற-தொழில்-செய்கையையுடைய-கலியும் - கலிபுருஷனும்-காமம்-விசுமமானது-சிதைந்து - வரம்புடடத்து-மீதூர்-அதிகரிக்க-வேதநெறிமுறை - வேதவழியின்புறையானது -வழுவுலசெல்லா-மாறுபடாத-நிடதநாடதனில் - *நிடததேயத்தில்-சென்றான்-போனான்-எ-று. (கருத்து) தேவர்களிலுடம்பேசிற் றருமங்கெடுமென்றுசுவர்க்கத்திறகுப்போனார்கள் சனிபகவான்-நிடதநாட்டிற்குப்போனான்-எ-ம். (எ)

மல்லலம்பழனவேவிவளங்கெழுநிடதநாட்டி
னல்லலுற்றறிதிற்செல்லுங் கொடுக்கலியமரர்வெட்டப
வெல்லையில்வேளவியாற்றி யருமறைபயில்வோடொங்குந்
சொல்லியபதங்க்கேட்டுத்துணைப்பதம்பெயர்த்திலானே.

(இ-ள்) மல்லல-வளம்பொருதிய-அம்-அழகிய-பழனம்-கழுகளையே-வேலி-வேலியாகவுழை-வளங்கெழு-செல்லம்பொருத்திய-நிடதநாட்டின்-நிடததேயத்தில்-அல்லலுற்று-துன்பமுற்று-அரிதிற்செல்லும்-அருமையாகப்போகாநின்ற -கொடுக்கலி - கொடியகலியானவன்-அமர்வேட்டப - தேவர்கள்விரும்ப-எல்லையில்-அளவில்லாத-வேளவியாற்றி-யாகத்தைச்செய்து-அரும்-அரிதாகிய-மறைபயிலவோர்-வேதப்பிராமணர்கள்-எங்கும் - எவ்விடத்திலும்-சொல்லிப-சொன்ன-பதங்க்கேட்டு-வேதப்பதங்க்கைகாதிர்கேட்டு-துணைப்பதம் - தன்னுடையவுபபதங்களை-பெயர்த்திலான்-எடுத்துவைக்கவில்லை-எ-று.(கருத்து)சனிபகவான்-நிடதநாட்டில்வேதப்பிராமணர்கள் சொல்லுமவேதப்பதங்க்கேட்டுத் தன்னிருபதங்களையெடுத்துவையாதிருந்தான்-எ-ம். (அ)

செம்மையிற்றிறம்பல்செல்லா மறைபயில்கிறுவுனாக்கோர்
கைமமையைக்கலத்தனோக்கிக் கனிமயிழ்சிறந்துசெல்லான்
வம்மினென்றமர்தம்மைய மறையினும்கூறக்கோர்
வம்மீவோமகமென்றஞ்சி யலங்கணுற்றகன்றுபோனான்.

(இ-ள்) செம்மையில் - தன்னெறியில்-துறம்பல்செல்லா-மாறுபடாத-மறைபயில்-வேதம்படிக்கின்ற-சிறுவன்-ஒருபிரமசாரி -ஆங்கோர்-அங்கொரு-கைமமையை - கைம்பெண்ணை-கலத்தனோக்கி-புணர்தலைப்பார்த்து-கனி - சொருக்கையுடைய-மீதிழ்-சந்தோஷம்-சிறந்து - அதிகரித்து -செல்லான்-போகின்றவன்-வம்மினென்று - வா

ருங்களென்று—அமரர்மலம—தேவர்களை—மறைமரினன்—வேதத்தி
னிலை—கூற—அழைந்து—கேளா—கேட்டு—அம்மவோ—ஒஅம்ம—மக
மென்றுயாகமென்று—அஞ்சி—பயந்து—அலக்கலுற்று—தன்பமுற்று
அந்நுபோனான்—அப்புறம்போயினான்—எ-று. (கருத்து) பிரமசாரி
கைம்பெண்ணைக்கலந்தகைக்கண்டு செல்லுஞ்சலிபகவான் வேதத்தினு
ல்தேவர்களைவாருங்களென்று மறைச்சுக்கெட்டு ஓர்யாகமென். மஞ்சிப்
போனான் என்பதாம். (க)

அநுமறைமுனிவர்யாரு மோர்கலத்தார்வமோடு
பருதியவாறு நோக்கித் தீவினைபயந்ததென்னு
வினாவினிக்சோலோடு மறைமொழிகு. நம்பவேள்விக்
குரியதுசோம்பான மெனவுள முடைந் துபோனான்.

(இ-ள்) அநும்—அரியநாகிய, மறைமுனிவர்யாரும்—வேதியர்களெ
ல்லாரும்—ஓர்கலத்து—தூறுபாத்திரத்தில்—ஆர்வமோடு—ஆசையுட
ன்—பருதியவாறு நோக்கி—பானம்பண்ணுகின் மறைமொழிப்பார்த்து—
தீவினைபயந்ததென்னு—தீயபயுண்டாயிற்றென்று—வினாவினில்—சீக்கி
ரத்தில்—சேரலோடும்—போனமாதிரித்தில்—மறைமொழி—வேதவச
னத்தை—கூறும்—சொல்லும்—வேள்விக் கு—யாகத்துக்கு—உரியது—உ
ரித்தானது—சோம்பான மென்—சோம்பான யாகமென்று, உளமுடைந்
து—மனக்கலங்கி—போனான்—போயினான்—எ-று. (கருத்து) சனிவேதியர்
யாவருமோர்கலத்திற்பானம்பண்ணுவதைக்கண்டு செல்பவன். யாகத்தி
ற்குரியதுசோம்பான மென் மஞ்சிப்போனான்—என்பதாம் (சோம்பானம்
மதுபானம்.) (ம)

கீழ்ச்சனிகளில்யாளைநித்தன்கோன் மழிச்சுச்சுந்
யழிவதைக்கிழுவார்யாரும் பரிவொடுக வந்துகொள்ள
விழித்திப்பிழைநாடு வேண்டுபவெறுப்பநாளும்
பொழிதருபுள்ளிலேநீர்துப் போக்கரிதென்னநின்றான்.

(இ-ள்) கீழ்—தன்னிழை—சனி—கோபிக்கிற—சனி—செருக்கைப்
பொருந்திய—நல்லயாளை—நல்லயாளை யுடைய—நீடதர்கோன்—நனம
னாரஜன்—மழிச்சுச்சுந்—சந்தோஷமிருந்து—பழமறைக்கிழுவார்யா
ரும்—பழமைபாசியவேதப்பிராமணர்களைல்லாரும்—பரிவொடு—ஆ
சையுடன்—கவர்ந்துகொள்ள—பெற்றுக்கொள்ள—விழித்திமென்மை
யாகியதிரவியமும்—பழமை—கழனிசனும்—நாடு—உலகனும்—வேண்
டுப—வேண்டியவைகளை—வெறுப்ப—வெறுக்கும்படியாகநாளும்—நான்
தோறும்—பொழுதரு—தத்தம்பண்ணுகின்ற—புனலை—சலந்தை, நீதி
கடந்து—போக்கரிதென்ன—போக்ககடாதென்று நின்றான்—இருந்தா
ன்—எ-று. (கருத்து) சனிபகவான் நாளன்பிராமணர்களுக்குத் தத்தம்
பண்ணுநீரை நீந்திப்போக்ககடாமனின்றான்—எ-ம். (மக)

கலைவலானொருவன்பொய்மை கட்டுமையாட்டுன்கி
கொலைபழுத்தொழுஞ்செய்துமழந்தனன் மகிழ்ந்துசெல்வா

காலொழுமீசமக்கலாற்றா னைவாறுன்மருத் துற்பேதை
புலையிதீர்ப்பதற்குக்கூறும் பொய்யெனப்பயுல்துபோனான்.

(இ-ள்) கலைவலானொருவன்—விதனையில்வல்லவனொருவன்—பொ
ய்மை—பொய்ச்சொல்லு—கட்டுமையாட்டு—உறுதிமொழியாகச் சொ
ல்லலை—கோக்கி—அழிந்து—கொலை—கொல்லுதல்—பழுத்தொழுஞ்செ
ய்தம்—முதிர்ந்துபெருகாநின்றமனம்—குனிமந்தன்—குழைந்தவனாய்
—மகிழ்ந்து—சந்தோஷித்து—செல்லான்—பொயின் மகலியானவன்—அ
வர்—பாந்த—முலை—வந்தனங்களை—சமக்கலாற்றா—சமக்கமாட்டாத—ஐ
யம்—சந்தேகத்தைத்தரும்—நன்—நுட்பம்பொருந்திய—மருஞ்சுல்—இ
ண்டனையுடைய—பேதை—மடந்தையது—புலவி—பிணக்கை—தீர்ப்பத
ற்கு—போக்குத்தற்கு—கூறும்—சொல்லும்—பொய்யென—பொய்யென்று
புலந்தது—மனையாட—போனான்—போயினான்—எ-று. (கருத்து) கலை
யில் வல்லுனென்பொய் சொல்லுதலைக்கண்டு செல்லுஞ் சனிபகவான்நா
தர்பிணக்கைத் தீர்க்கும்பொய்யென்றுவாடிப்போனான்—எ-ம். (மஉ)

கருமனையிடங்கடோறுங்கற்புடைமகனீரிட்டங்
கொழுகெடுவீதிபெயல்லாங் கடவுளர்விழவுதுன்று
கெழபடுகொளமுற்றும் துறந்துளோர்கெருக்கமயான்கு
மடியிடலரிதென்றெண்ணி யல்லலுற்றகன்றுபோனான்.

(இ-ள்) கரு—காவலையுடைய—மனையிடங்கடோறும்—விட்டினிட
ங்கடொல்லாம்—கற்புடை—பதிவிரதத்தின்மைபொருந்திய—மகனீரிட்
டம்—மகனீரிட்டங்கன்—கொழுகொழுகையுடைய—கெடும்—நீண்ட
—வீதிபெயல்லாம்—கெருக்கனைத்திலும்—கடவுளர்விழவு—தேவர்கிரு
கனீரார்—துன்னும்—கெருக்கமிருக்கும், கெடி—சிவன்கிடிகள்—பதி—உண்
டாகிய—காள்முற்றும்—காடுமுறுவலும்—துறந்துளோர்—முனிவர்களு
டைய—கெருக்கம்—கட்டங்களுள்ளன (ஆதலால்) யாண்டும்—எவ்விடத்
தும்—அடியிடல்—அடிபெய்துவைக்கல்—அரிதென்று—அருமைபெண்
து—கண்ணி—நினைத்து—அல்லலுற்று—துன்பமுற்று—அகன்றுபோ
னான்—கிண்ப்பேருளன்—எ-று. (கருத்து) மனைகளைக்குங்கற்புள்ளமாத
சகட்டத்தானும்; வீதிபெய்ந்துதேவர் கிருஷ்ணாவாலும், காடெங்கும்
முனிவர்கட்டத்தானும், அடிவைக்க விடமில்லையென்றுசனியன் போ
னான்—எ-ம். (மக)

இக்கரவலாப்பில்யான்கி மெய்துதநகரிதென்றெண்ணி
சென்னிவான்தடவுதெய்வச் செழுமலர்ச்சொலையுக்கு
மன்னவனிழைக்குத்திமை யாதெனமனத்தினோர்
துன்னருந்தான்மீதம் குழர்சியோடிருக்குராளில்

(இ-ள்) இக்கர—இந்தகரத்தினுடைய—வலாப்பில்—இடத்தில்—
யாண்டும்—எவ்விடத்தும்—எய்துதநகரிதென்றெண்ணி—போகுதற்கு
க்கடாதென்றுநினைத்து—சென்னி—நிலையானது—வான்றடவும்—ஆகா
யத்தைசுயளாவுகிற—தெய்வ—தெய்வீகமாகிய—செழும—செழித்த—மா
லர்—புஷ்பத்தையுடைய—சொலையுக்கு—சொல்லையுடையது—மன்ன

வன்-நளமனாராஜன்—இழைக்குந்திமை-செய்யுங்குற்றம்—யாவென-
எதுவென்று—மனத்தினோர்—து-மனதிலாராய்து—துன்னரும்—சே-
ரப்படாத—தான்நிப்தில-தான்நிவிருட்சத்தினீது—சுழ்ச்சியோடு
ஆலோசனையுடனே—இருக்குறளில்—இருக்கின்றகாலத்திலே—எ-று.
தான்நி-கிழித்தம்—(கருத்து)சனிபகவரன் சோலையிம்புஞ்ஞாள்செ-
ய்யுந்திமை யெதுவென்று கினைத்துத்தான்நிமரத்தினீமே—இருக்கின்ற
காலத்தின் என்பதாம். (௨௪)

கவிதான்னுபடலம்—முற்றுப்பெற்றது.

கவிதான்னுபடலம்—முற்றுப்பெற்றது.

இளவேனிற்படலம்.

இப்படலத்தால் பம்பலனீலக்குரிய இளவேனிற் காலத்தினது

சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிநிலைத்துறை,

கமதுசெங்காங்கடோய் நகைமுக்கவிருந்துசெய்யுங்
கமலனாண்மலனாவாட் மெ பனியினைமுழுதுங்காயவா
விமயமால்வனாயின்மெம்போர்க் கெழுந்தெனவுலகம்போர்த்த
திமிரமேய்துலவுமெய்யோன்சென்மனைன்வடபான்மன்னோ.

(இ-ள்)கமது-கம்முடைய—செங்காங்கள்-சிவந்தகிரணங்கள்—தோ-
யின்-பொருந்தினால்—நகை-பிரகாசியாகின்ற—முகம்—முகத்துடனே,
கெழுந்துசெய்யும்-விருந்துசெய்யாவின்ற—கமலம்-தாமஸாயினது—நா-
ள்-புதிய—மலரை—புதுபத்தை—வாட்டும்-வாடப்பண்ணும்—பனி-
யினை-பனியை—முழுதும்—முழுமையும்—காயவான்—அழிக்கும்பொரு-
ட்டு—இமயமால்வனாயின்—இமயபர்வதத்தில், வெம்போர்க்கெழுந் தெ-
ன-வெவ்விபதாகியபுத்தத்திற்கெழுந் தவன்போல்—உலகம்போர்த்த-
உலகத்தைமுடிய—திமிரமேய்து-இருளையுண்டு—உலவும் வெய்யோ-
ன்-உலவுகின்றசூரியன்—வடபால்-வடதுபக்கத்தில்,சென்மனைன்-போ-
யின்—எ-று. மன-ஓ அசைகள்—உத்தராயணம்பிறந்ததென்பதாம்—
காயவான்-எழுந்தென-என்றல்தற்குறிப்பணி (கருத்து) சூரியன் உத்த-
ராயணமாயினான் என்பதாம். (௨௫)

இன்றுணைக்கணவரீந்தி யிடரு,முமடவார்சோர
மன்றலிங்கெழுநர்ப்புல்லு மடந்தையர்மகிழ்ச்சிகூரக்
குன்றிடைப்பிறக்கதென்றற்கொழந்துமுன்போர்த்ததேமா
மென்றனிப்போர்வைபோர்த்து வேனிலவந்திந்துத்தலன்றே.

(இ-ள்)இன்றுணை-இனிவதுணையாகிய—கணவர் - கொழுகரை—
தந்தி பிரிந்து—இடருதும்-துன்பத்தையடைகின்ற—மடவார்-மாதர்
ள்—சோர-சோரவையடையவும்—மன்றலில்-விவாகத்தின்கண், கொ-

ழுகர்ப்புல்லும்-கணவனாத்தழுவும்—மடந்தையர் - மாதர்கள்—மகிழ்ச-
சிகூர-மகிழ்ச்சியடையவும்—குன்றிடைப்பிறந்த - பொதியமலையிலுந்
பவித்த—தென்றற்கொழந்து-இளந்தென்றற்காற்றை—முன் - முன்
னே—போர்த்த-போர்த்துக்கொண்ட—தேமா - தித்திப்புப்பொருந்திய
மாமரத்தினது—மென்றனிர் - மெல்லியதளிளாகிய—போர்வைபோர்த்
து - வஸ்திரத்தைப்போர்த்து—வேனில் - வேற்கிரகாலமானது—வந்தி-
ந்துத்த-வந்துத்தகியது—எ-று. அன்று-எ - அசைகள் * அகத்தியம்-
ஞாவிடைக்கிளவி நண்ணலுமுளவே (கருத்து) தணந்தவரதுன்பும
ணந்தவரின் புற வேனிற் காலமவந்தது என்பதாம். (௨)

கள்ளுயிர்த்தலருமுல்லைக் கடிமுக்கைமுறுவளோன்ற
வள்ளிதழக்குவளையுண்கண் மலர்ந்துமார்த்தனிர்மென்றையார்
கிள்ளைமென்றகுதலேசாற்றிக் கிளரோளிவண்டுபாணத்
தென்னிளிபாடவேனிற் திருமகள்சிறந்தாளன்றே.

(இ-ள்) கள்ளுயிர்த்து-தேனேத்தந்து—அலரும் - மலருகின்ற—
முல்லை-முல்லையினது—கடி-வாசனைப்பொருந்திய—முக்கை - அரும்புக
ளாகிய—முறுவல்லோன்ற-பற்கள்தோன்ற—வள்ளிதழ் - கூர்மையாகி
யஇதழையுடைய—சுவளை-நீலோற்பலங்களாகிய—உண்கண் - மையு
ண்டகண்கள்—மலர்ந்து - விழித்து—மார்த்தனிர் - மார்துளிரிகள்—மெ-
ன்-மிருதுபொருந்திய—கை-கையாக—ஆர்-ஆர்த்த—கிள்ளை - கிளிப்பி
ள்ளையின்மொழிகளாகிய—மென்-மிருதுபொருந்திய—குதலை - குதலை
ச்சொத்தனை—சாற்றி- பேசி—கிளரொளி - விரிந்தவாளையையுடைய
—வண்டு-வண்டுதேன—பாண-பாணர்களாக—தென்னிளிபாட - தெ-
ன்னிளியென் னுமிராகத்தைப்பாட—வேனிற்றிருமகள் - வேனிற் கால
மாகியபெண்-சிறந்தாள் - பொலிவையடைந்தாள்—எ-று. அன்று-எ-
அசைகள் (கருத்து) இளவேனிலென்கிறபெண் சிறப்பையடைந்தாள்
என்பதாம். (௨௬)

பூசல்வண்டார்ப்பவேனில் போந்தமைகுயில்கள்கூறப்
பாசியுருத்ததேமா பைந்தனிர்நிறதோற்றம்
மாசுறுதுகிலேந்து * மகிழ்நாதம்வாவுகேட்டுக்
கோசிகச்செம்பொன்னாடை கொம்பனாசைத்தல்போலும்.

(இ-ள்) பூசல்-போர்செய்தலையுடைய—வண்டு - வண்டுகள்—ஆர்-
ப்ப-ஆரவாரிக்க—வேனில்-வேனிற் காலம்—போந்தமை - வந்ததன்மை
யை—குயில்கள்கூற கொசில்கள்கொல்ல—பாசிலை - பழுப்பிலேகளை
—உருத்த-உதித்த—தேமா - தித்திப்புமாமரங்கள்—பைம் - பசுமை
பொருந்திய—தனிர்-தனிர்களை—சுன்றதோற்றம் - பெற்றகாட்சியான
து—மகிழ்நாதம்வாவுகேட்டு - புருஷர்களுடையவாவுகேட்டு—மாசு-
று-குற்றம்பொருந்திய—துகிலை-வஸ்திரத்தை—நீத்து - நீக்கி—கோசிக-
ம்-பட்டாகிய—செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த—ஆடை-வஸ்-
திரத்தை—கொம்பனார்-பெண்கள்—அசைத்தல்போலும் - கட்டிக்கொ-

ளஞ்சுதலையொக்கும்—எ-று. * தொன் னூல்விளக்கம்—ஞன்விடைப்பகு
புதாண்டாண்டெறியே (சுருத்து) வேனில்வந்ததைக் குயில்களாழிவிக்க
மாமரத்தனிர்த்த காட்சிகணவாவருதலைக்கேட்டுப் பெண்கள் பொற்சே
லைதரித்தாற்போலும்—எ-ம். (சு)

வானுயர்சோலைதோறு முருகுவாய்மடுத்துவீழும்.
தேனெடுகரும்புவண்டும் புதிதுண்டதெவிட்டியார்ப்பக்
கனமர்குழலிலுந்தங் கணவர்பாற்புலனீர
வேனில்வேட்குலகம்யாவும் விழுவயர்த்திட்டவன்றே.

(இ-ள்) வான் - ஆகாயத்தில்—உயர் - உயர்ந்த—சோலைதோறும்—
தோப்புகள்தோறும்—முருகு—தேனை—வாய்மடுத்து - வாய்வைத்து—
வீழும்—விழும்பும்—தேனெடு - தேன்வண்டெனே—சுரும்பு - ஆண்வ
ண்டும்—வண்டும்—பெட்டைவண்டுகளும்—புதிதுண்டு - விருந்துண்டு
—தெவிட்டி—தெவிட்டெடுத்து—ஆர்ப்ப—ஆரவாரிக்க—கான் - வாசனை
—அமர்—பொருந்திய—குழலினர்—கூந்தலையுடையமாதர்கள்—தம் - தங்
கள்—கணவர்பால்—புருஷர்களிடத்தில்—புலனீர - பிணக்குகள்கீங்க
—வேனில்—வேனிற்காலத்துக்குரிய—வேட்கு—மன்மதனுக்கு—உலகம்
யாவும் - உலகங்களெல்லாம்—விழுவயர்த்திட்ட—திருவிழாவைச்செய்
தன—எ-று. அன்று—எ-அசைகள் (சுருத்து) மன்மதனுக்கு உலகங்கள்
யாவும் திருவிழாச்செய்தன—எ-ம். (இ)

குன்றிடைப்பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமேற்படர்ந்ததன்மை
துன்றிருப்பிழம்புச்சுக்குங் கணைகதிர்ச்சுடரோனய
தன்றுணைக்கேள்வனீங்கி வடபுலஞ்சார்தலோடு
தென்றிசையணங்குமாழார் துயிர்த்ததுசிவனுமாதோ.

(இ-ள்.) குன்றிடை—பொதியமலையினிடத்திலே—பிறந்த—உண்டா
கிய—தென்றற்கொழுந்து - இளந்தென்றற்காற்று—மேற்படர்ந்ததன்
மை—பூமியின்மீதுபாவியதன்மையானது—துன்று - நெருங்கிய—இரு
ட்டிழம்பு—இருட்டிட்டத்தை—சீக்கும்—கெடுக்கும்—கணை - மிருத்த—க
திர்—கிரணங்களையுடைய—சுடரோனய—சூரியனாகிய—தன்றுணை - தன்
க்குத்துணையாகிய—கேள்வன்—புருஷன்—நீங்கி - தன்னைநீங்கி—வடபு
லம்—வடதிசையாகிய (பெண்ணை)—சார்தலே டும் - அடைந்தமாத் திரத்
தில்—தென்றிசையணங்கு—தெற்குத்திக்காகியபெண்—மாழாந்து - மய
ங்கி—உயிர்த்தது—பெருமூச்சுவிட்டதை—சிவனுமி - ஓக்கும்—எ-று.
தென்றிசையணங்கென்றமையால் வடபுலவணங்கென்றுங் கொள்ளப்
பட்டது (சுருத்து) தென்றல்வீசியது சூரியன் வடதிசைப்பெண்ணிட
த்திற்போனென்று தென்றிசைப்பெண் பெருமூச்சுவிட்டதுபோலு
ம் என்பதாம், (சு)

பன்மணிவரன் திச்சாரம் பானிமருவிதாமுல்
தென்வரையினிதினீன்ற புனிற்றினங்குழவித்தென்றல்
கன்னலஞ்சிலைக்கைமாரன் காதலர்ப்பிரிந்தமாத
ரின்னுயிர்ப்பிப்ப வேண்டி யியற்றிய பார்வையாமால்.

(இ-ள்) பன்மணி—பலஇரத்தினங்களை—வரன்—வாரிக்கொண்டு
—சாரல்—பக்கத்தில்—பானிமம் - வெள்ளைநிறமாகிய—அருவிதாமுல்—
அருவிகள்பாயப்பெற்ற—தென்வரை - பொதியமலை—இனிதினீன்ற—
இன்பமாகப்பெற்ற—புனிற்றினம் - மிகவுமிளமைபொருந்திய—குழவி
த்தென்றல்—இளந்தென்றற்காற்றானது—கன்னல்—கரும்பாகிய—அம்—
அழகிய—சிலைக்கை—விலைப்பிடித்தகையயுடைய—மாரன் - மன்மத
னைவன்—காதலர்—நாயகர்களை—பிரிந்த—நீங்கிய—மாதர்—மாதர்களின்
—இன்னுயிர்—இனியஉயிர்களை—படுப்பவேண்டி—பிடிக்கவிழைந்து—
இயற்றிய—வாவிட்ட—பார்வையாம் - பார்வையாகும்—எ-று. பார்வை
யென்பது மிருகங்களைப்பிடிக்க அவ்வவ்வின்மீது ஒன்றைவளர்த்து
வைப்பதாம் (சுருத்து) தென்றல்வீசியதுமன்மதன் நாயகனாகிநீங்கியமா
தருவினாப்பிடிக்கவிட்ட பார்வைபோலாம்—எ-ம். (எ)

விண்டொடர்பொதும்பர்தோறும் வினாகமழ்போதில்வீழ்ந்து
வண்டின்ங்குடைந்துபாட மகரந்தமெழுந்ததோற்றங்
கொண்டல்கண்படுக்குந்தேமாங் குயிலினமழைப்பத்தோன்று
திண்டிறலங்கன்சேன பராகமொத்திருந்ததன்றே.

(இ-ள்) விண்டொடர் - ஆகாயத்தையளாவரின்ற—பொதும்பர்
தோறும்—சோலைகள்தோறும்—வினா - வாசனை—கமழ—பரிமளியாநின்
ற—போதில்வீழ்ந்து—புட்பத்திலிறங்கி—வண்டின்ம் - வண்டிக்கூட்டங்
கள்—குடைந்து—மூக்கினாலுடைந்து—பாட - பண்ணைப்பாட—மகரந்த
ம்—மகரந்தப்பொடிகள்—எழுந்ததோற்றம் - எழும்பியகாட்சியானது—
கொண்டல்—மேகங்கள்—கண்படுக்கும்—நித்திரைசெய்யும்—தேமா - தி
த்திப்புமாமரத்திலிருக்கிற—குயிலினம் - குயில்கூட்டம்—அழைப்ப
கூப்பி—தோன்றும்—வந்த—திண்டிறலங்கன் - மிருத்தவலியையுடைய
மன்மதனது—சேனபராகம் - சேனையினின்றெழும்புகிறபழுதியை
—ஒத்திருந்தது - ஒப்பாயிருந்தது—எ-று. (சுருத்து) மகரந்தமெழுந்த
சாட்சியானது மன்மதன்சேனைகளினு லெழும்பும்பழுதியையொத்திரு
ந்தன—எ-ம். (அ)

காயெரிமணியிறசெய்த கதிர்முலைமகளிர்சூந்த
லாய்மலருகுத்தல்போலக் குயில்குடைந்தாடவீழ்ந்த
செயமென்போதுபார்த்த திருவநீணிலங்கையாவும்
பாயலிற்படுத்தசெம்பொற் படாமெனவிளங்குமன்றே.

(இ-ள்) காய்—கொளுத்தாநின்ற—எரி - நெருப்பையொத்த—மணி
யிறசெய்த—இரத்தினத்தினுற்செய்தஆபணத்தினது—கதிர் - பிரகாசம்
பொருந்திய—முலை—ஸ்தனங்களையுடைய—மகளிர்—மாதர்களது—கூந்தல்—
அனகபாரமானது—ஆய் - ஆராய்ந்த—மலருகுத்தல்போல—புஷ்பத்
தைஉதித்தகல்போல—குயில்—கொசிலங்கள்—குடைந்தாட - கூத்தாட
—வீழ்ந்த—விழுந்த—சேய்—சிலந்த—மென் - மிருதுவாகிய—போது—பு
ஷ்பங்கள்—பேர்த்த - மூடப்பெற்ற—திருவ - சிறப்புற்ற—நீணிலங்க
ளயாவும்—நீண்டநிலங்களெல்லாம்—பாயலில் - சயனத்தில்—படுத்த—எரி

ரித்த—செம்-சிலந்த—பொற்படாமென—பொன்வஸ்திரத்தைப்போல
—விளங்கும் - பிரகாசிக்கும்—எ-று. அன்று-வ-அசைகள் (கருத்து) ம
லர்கள்விழுந்திலங்கையாவும் பொற்சே விரித்தார்போலும் விளங்கு
ம் என்பதாம். (சு)

தாழ்சினைபூத்தமென்பூந் தண்ணறுஞ்சண்ணமாடி.
வீழ்துணைவருதனெகிப் புதுக்கடிமேயதென்னு
யாழிசைமிடற்றசெங்கட் கருங்குயிலினிதினாடித்
கோழனாக் குமரிவாழைக் குருத்திடையொளித்ததன்றே.

(இ-ள்) தாழ்-வணைந்த—சினை-கிளைகளில்—பூத்த - புஷ்பித்த—மெ
ன்-மிருதுவாகிய—பூம் - புஷ்பத்தினது—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய
—கறும் - வாசனையாகிய—சண்ணமாடி - மகாந்தப்பொடியில்வீழ்ந்து
—வீழ் - விரும்பாநின்ற—துணை - புருஷனாகிய—அண்ணாமலர்—
வருத்தனெகி-வருகிறதைப்பார்த்து—புதுக்கடி - புதுமனத்தை—மே
யதென்னு-அடைந்ததென்றுகினைந்து—யாழிசை - வீணையி விசையை
யொத்த—மிடற்ற-கண்டத்தினையும்—செங்கண் - சிவந்தகண்களையுமு
டைய—கரும்-கறுத்த—குயில் - பெட்டைக்குயிலானது—இனிதினா
டி-இன்பத்தினாலேபிணங்கி—கோழ் - செழிப்பாகிய—அரை - அரை
யையுடைய—குமரிவாழை-இளவாழையினது—குருத்திடை - குருத்
தினிடத்தில்—ஒளித்தது-ஒளித்துக் கொண்டது—எ-று புதுக்கடியெ
ன்பதில்—நூதனவிவாகம்என்பதும்புதியவாசனையென்பதும்சிலேடை
யால் பெறப்பட்டமையால் அதுகண்டு பெட்டைக்குயில் ஊடியதாம்
எனக்கொள்க) (கருத்து) ஆண்குயில் வருதலைக்கண்டு பெண்குயில்வா
ழைக்குருத்திலொளித்ததுஎன்பதாம். ஆத் தொன்னூல் விளக்கம்-வச
ந்தத்தூரிமைவசந்தத்தேனாக்-தென்றலேவண்டினஞ்சிறு கிளிபூவை
-யன்றிலேகுயிலிவையகமகிழ்ந்தார்த்தலே - மாங்கனியுதித்தலே தேங்கி
யமலரொடு-வகுனந்தாரிழைவழைசண்பகம்பிற - முகிழினிதமிழ்த்தலே
முன்காரிடைக்களி - மிகுவனமயின் முதன்மெலிதலையென்ப (இ-ள்)
வேனிற்பருவத்தூரிமையாவது, மன்மதன்றோகியதென்றல் வீசலும்,
பலவண்டினமுங்கிளியும் பூவையுமன்றிலுங் குயிலுமெனவிவைமகிழ்
தலுமாங்கனிமிகுதலும் - கீர்மலர்நீர் மகிழ்தாழைபுண்ணை சண்பக
ம் பலவு மலர்தலுங்கார்ப்பருவத்து மகிழ்ந்தகோபுந் கேசுபுண்புமி
விவையேமெலிதலும் மிளவேனிற்பருவத்தூரிமையென்பதும். (ய)

இளவேனிற்படலம்-முற்றுப்பெற்றது.

இளவேனிற்படலம்

போதுகொய்ப்படலம்.

— [- * -] * [- * -] —

இப்படலத்தால் அந்நகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் லீலையோடு

மலர்களைக்கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிச்சுந்தர்.

இன்னதன்மையவின் னினவேனில்வா
யன்னபொன்னக ராடவரவரும்
பென்னவாழைப் பூவையர்தம்மொடுந்
துன்னவாண்மலர்ச்சேலையென்றெய்தினர்.

(இ-ள்.) இன்னதன்மைய-இத்தன்மையவாகிய—இன் - இனிமை
யாகிய—இளவேனில்வாய்-வசந்தகாலத்தினிடத்தில் — அன்னபொன்
னகர்-அந்நகரத்திலுள்ள—ஆடவரவரும் - புருஷர்களெல்லோரும்
—பொன்-தேமலானது—அவாய்-விரும்புகின்ற—முலை - ஸ்தனங்களை
யுடைய—பூவையர்தம்மொடும் - தங்கள்மக்கையோடுங்கூட—துன்
னும்-செருங்கிய—நான்மலர்-அன்றலந்த புஷ்பத்தையுடைய, சேலை
பூஞ்சேலையை—சென்று-போய்—எய்தினர்- அடைந்தார்கள்—எ-று
(கருத்து) மலர்தலுங்கார்ப்பருவத்தூரிமையென்பதும் பூங்காவனத்தி
ல்வந்தார்கள்என்பதாம். (க)

உள்ளங்கொண்டா ரிவரென்றுணர்ந்திடப்
புள்ளவர்களை வேளிடைப்போதல்போ
லன்னிசைச்செழுந்த சோலையிலன்பணக்
களன்னகோதையர் கைய்பிடித்தேகினர்.

(இ-ள்.) உள்ளம்-எங்கள்மனத்தை, கொண்டார்-அபகரித்துக்கொ
ண்டார்கள்—இவ்வொன்று-இவர்களென்று—உணர்ந்திட- அறிவிக்க—
புள் - வண்டிகள்—அவாய்-விரும்புகின்ற—கணை - புஷ்பபாணத்தையு
டைய—வேளிடை-மன்மதனிடத்தில்—போதல்போல் - செல்வதுபோ
ல—அள்-செருங்கிய—இலை - இலைகளையுடைய—செழும்-செழித்த—
சோலையில்-சோலையினிடத்தில்—அன்பண - கணவர்களை—களன்ன-
தேன்பொருந்திய—கோதையர்-மாதையையணிந்தவர்களை—கை
ப்பிடித்து - கையிப்பிடித்துக்கொண்டு—எதினர் - போனார்கள்—எ-று
(களன்ன-அரசரிடத்து பிடித்துக்கொண்டு போயவனாகிலங்கா
க்குவதுபோலஆடவனாகையனுக்கிலக்காக்குத்தகென்க) (கருத்து) பெ
ண்கள் புருஷர்கள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு சோலையிற்போனா
ள்-எ-ம்.

அன்னகுரோய்செயுமென்றுமலர்விற
கணக்கொள்போதுகருகியபொங்கர்வாய்

(2.)

மணர் துசெல்வாதையன் நிமணந்தவர்த்
தணர் துசெல்லுந் தருக்கினர்யாவோ.

(இ-ள்) ஐந்துமலர்-ஐந்துபுஷ்பங்களே—அணந்து-வருத்தமாகிய;
நோய்-துன்பத்தை—செயுமெனில்—செய்யுமெயாகில்—கணங்கொ
ள்-கூட்டங்கொண்ட—போது-புஷ்பங்கள்—கருவிய-ருருங்கிய, பொ
ங்கர்வாய்-சோலையினிடத்தில்—மணந்து-கூடி—செல்லத்தையன் நி-
போவதையல்லாமல்—மணந்தவர்-கூடினவர்களை—தணந்து-பிரிந்து,
செல்லும்—போகின்ற—தருக்கினர்—செருக்கையுடையவர்கள்—மாவ
ர்-எவர்கள் (ஒருவருமில்லை)—எ-று. ஏ அசை. (கருத்து) புணர்ந்துபோ
வதல்லாது புணர்ந்தவரைப் பிரிந்துபோவாரில்லை என்பதாம். (௩)

திருவனூர்தங்குழாத்தொடுசென்றத
னரிவைபஞ்சாடியிறென் றறிவிலான்
வனாகொண்மார்பினுதைத்தமலரடி
புணர்வதிதெனநோக்கினன் போகின்றான்.

(இ-ள்) திருவனூர்தம்-இலக்குமியையொத்த, பெண்களுடைய—
குழாத்தொடு-கூட்டத்துடன்—சென்ற-நடந்த—தன்-தன்னுடைய—
அரிவை-நாயகியினது—பஞ்சி-செம்பஞ்சக்குழம்புபூட்டிய—அடி-பா
தமானது—இற்றென்று-இன்னதென்று—அறிவிலான்—அறியாதவொ
ருவன்—வனா-மலையை—கொள்—உவமைகொண்டிருத்தின்ற—மார்
பின்-தன் துமார்பினிடத்தில்—உதைத்த-உதைத்த—மலரடி—நாமரை
மலர்போன்றபாதக்குறியை—புணர்வது—ஒத்திருப்பது—சுதென—இந்
தஅடிக்குரியென்று—நோக்கினன்-பார்த்தவனாய்—போகினான்—செ
ன்றான்—எ-று. (கருத்து) தன்னையிடி அடி இஃதென்றறியாதவன் தன்
மார்பினுதைத்தவடிக்கொப்பிடித்தென்றுபார்த்துப்போனான்-எ-ம். (௪)

மையகூந்தலோர்மங்கைபசோகினி
லெய்துறாதுயர்போதினேயேறுபு
கொய்துமென்றுகுறித்தடிவைத்தனஞ்
செய்யபோதுகினைதொறும்பூத்தலே.

(இ-ள்) மையகூந்தல்-கறுத்தகூந்தலையுடைய—ஓர்மங்கை—ஒரு
மங்கையானவள்—அசோகினில்-அசோகமரத்தினிடத்தில்—எய்துறா
து-அடையக்கூடாமல்—உயர்-உயர்த்திலுள்ள—போதினே—புஷ்பத்
தை—ஏறுபு—ஏறி—கொய்துமென்று—பறிப்போமென்று—குறித்து-
நினைத்து—அடிவைத்தனும்-பாதத்தைவைத்தமாத்கிரத்தில்—செய்ய-
சிவந்த—போது-புஷ்பங்கள்—கினைதொறும்—கினைகள்தோறும்—பூ-
த-மலர்த்தன்—எ-று. * தருக்கசங்கிரகம்-உதி-சு—விடயமாழுதலுதைத்
தற்கேது-இவ்விதியால் மரத்தியல்பறிக்க—(கருத்து) ஒருத்தி அசோகமச
த்திலேறிக் காலடிவைத்தமாத்கிரத்தில் மலர்களமலர்த்தன்-எ-ம். (௫)

கோத்தமேகலைகோதையர்நோக்கலிற்
பூத்தொசிந்திலகமென்போதினிற்

மேத்துளிக்கமர்தென்வினிலண்டினம்
பார்த்தகண்ணிழல்பாய்ந்தன போலும்.

(இ-ள்) கோத்த-கோர்வையிட்டு—மேகலை-மேகலா பாணத்தையு
டைய—கோதையர்-மங்கையர்கள்—நோக்கலிற், பார்த்தவளவில—பூ
த்து-மலர்ந்து—ஒசிந்த-வளர்ந்த—திலக—மஞ்சாடிகரத்தி னுடைய—
மென்-மிருதுவாகிய—போதினில்-பூட்டத்தில்—தேத்துளிக்—தேனி
னதுதுளிக்—அமர்-பொருந்திய—தெளவினி-தெளவினிராமத்தைப்
பாடுகின்ற—வண்டினம்-வண்டிக்கூட்டங்கள்—பார்த்த—பார்த்த நாகி
ய—கண்-கண்களினுடைய—நிழல்-சாயல்கல்—பாய்ந்தன போலும்—ப
ரவின போலும்—எ-று. (கருத்து) மஞ்சாடிகமலரைப்பெண்கள் பார்த்த
மாத்கிரத்தில் வண்டென்பார்வைபாய்ந்தாற்போலும்-எ-ம். (௬)

காசலாமுலைக் கன்னியர்புல்லனும்
பாசிலைக்குரீன் மபைம்போதினின்
மூசுவண்டினமொய்த்ததுவெழுமலைப்
பூசநானம்பொறித்ததுபோலுமால்.

(இ-ள்) காசலா-இரத்திபுரணங்கள்தங்கிய—முலை-ஸ்தனங்களை
யுடைய—கன்னியர்-மங்கையர்கள், புல்லனும்-மதழுவினவளவில்—பாசி
லை-பசுமைபொருந்தியவிலைகையுடைய—குரூபு—குராமமானது—ந
ன்ற-பெற்ற—பைம்ப-பசிய—போதினில்-புஷ்பத்தில்—மூசு—வெருங்கி
ய—வண்டினம்—வண்டிக்கூட்டமானது—மொய்த்தது—மொய்த்ததுக்
கொண்டது—வெம்-விருப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற, முலை-ஸ்தனங்களில்
—பூச-பூசப்பட்ட—நானம்-கஸ்தூரி—பொறித்ததுபோலும்—பூசியது
போலும்—எ-று. (கருத்து) பெண்கள் குராமத்தைத்தழுவின வளவில்
அம்மாமலர் வளர்க்கூட்டமார்பில் மொய்த்தது முலைமேற் கஸ்தூரி
பூசியதுபோலும்-எ-ம். (௭)

வஞ்சி நண்ணிடைமாதர்மிதித்தழை
செஞ்சுவேதனிரின்றசெயலைக
ளஞ்செஞ்செறித்தோய்ந்தவரக்கெதி
யஞ்சியுண்டொளிர்வான்மைகடுக்குமே.

(இ-ள்) வஞ்சி—கொடியையொத்த—நுண்-நுட்பமாகிய—இடை
மருங்கையுடைய—மாதர்-மாவார்—மிதித்தழில்—மிதித்ததினால்—செ
ஞ்சுவே-செம்மையாக—தனிர்-தனிர்களை—சுன்ற—தந்த—செயலைகள்—
அசோகவிருட்சங்கள்—அம்-அழகிய—செம்-சிவந்த—சேடி—அம்மட
வாசிற்றடியில்—தோய்ந்தபூசிய—அரக்கெறி-சென்றத்தைவிசா நின்
ற—பஞ்சி-செம்பஞ்சியை—உண்டு-தம்மிடத்திற்கொண்டு—ஒளிர்—பி
ரகாசிக்கின்ற—பான்மை-தன்மையை—கடுக்கும்—ஒக்கும்—எ-று. (கரு
த்து) அசோகமரங்கள்பெண்களடிகளின் செம்பஞ்சக்குழம்பு உண்டா
ற்போலிற்கும்-என்பதாம். (௮)

அரவமேகலையாழிழையார்க்குயர்
குரவம்பாவைகொடுத்த கொழுதிமென்

முருகுலாமளியொய்த்தகாம்பினம்
பரிவிடைவென்பந்துகொடுத்தவே.

(இ-ள்) அரவம் - சத்தியாஸிற்ற—மேகலை - மெகலாபாணத்தை
புடைய—ஆயிழையார்க்கு—மாதருக்கு—உயர்-உயர்ந்த—ஞாவம் - ஞா
விருகதம்—பாவை-காய்களாகிய பதுமைகளை—கொடுத்த - கொடுத்த,
கொழிதி—கோதி—மென்-மிருதுபொருந்திய—முருகு - தேனினிடத்தி
ல்—உலாம்-உலாவின்ற—அளி-வண்டுகள்—மொய்த்த - நெருங்கிய,
கடம்பினம்-கடப்பவிருகதங்கள்—பரிவின் - விருபத்துடனே—ஆட
—ஆட—வெண் - வெண்மையாகிய—பந்து-காயாழியபந்தை—கொடுத்த-
கொடுத்தன—எ-று.(கருத்து) ஞாமாங்கள் மாதருக்குகாய்களைப் பது
மைகளாகக்கொடுத்தன—கடப்பமாங்குகாய்களைப்பந்துகளாகக் கொடு
த்தன என்பதாம். (௧௫)

மாங்குயிற்கூல்கேட்டுமலருருக்
கோங்கமாதர் குதலையைக்கேட்டலும்
தேங்கொன்போது சினைதொறும்பூத்தலா
லாங்கதற்கிணையோசுயிலார்ப்பதே.

(இ-ள்) மா-மாமாத்திலிருக்கிற, குயிற்கூல்—சுயிலின்ஞாலை, கேட்
டுகேட்டு—மலருரு—மலராத—கோங்கம் - கோங்கவிருகதமானது—
மாதர் - மடவாருடைய—குதலையை - குதலைச்சொல்லை—கேட்டலும் -
கேட்டவளவில்—தேங்கொள்—தேனைக் கொண்டபோது - புஷ்பங்க
ளை—சினைதொறும்—கிளைகள்தொறும்—பூத்தலால் - புஷ்பித்தலால்—
ஆங்கு-அவ்விடத்தில், அகற்கு-அம்மடவாரொல்லுக்கு—சுயிலார்ப்
பது-சுயில்கூவுவது—இணையோ-ஒப்பாகுமோ ஆகாது—எ-று. (கருத்
து) குயிலோசையால்மல் ராதகோங்குமாதர் ஞாலோசையால் மலர்த
லால்இவர்கள்ஞாலுக்குக்குயிலோசை பொல்வாது—எ-ம். (16)

காவிலன்புடைக்காளையோர்தார்முதற்
பூவைகண்ணுறுபூந்துகண்மாற்றலு
மாவியென்னவருகுறைமாற்றவன்
காவியங்கட்கடைகள்சிவந்தவே.

(இ-ள்) காவில்-பூஞ்சோலையில், அன்புடை-ஆசையைபுடைய, கா
ளை-புருஷனுள்வன்—ஓர்-ஒருதார்-மாலையணிந்த, குழல் - கூந்தலையுடை
ய—பூவை-மணியாளது—எண்ணுறு - கண்ணிலேபடிந்த—பூந்துகள்
மகரத்தப்பொடியை—மாற்றலும் - துடைத்தமாத்திரத்தில்—ஆவியெ
ன்ன-தன்னியைப்போல்—அருகுறை-பக்கத்திலிருந்த—மாற்றவன்
சக்களத்தியினுடைய—காவிலீலோற்பலத்தையொத்த—அம் - அழகி
ய—கட்கடைகள்-கடைக்கண்கள், சிவந்த - சிவந்தன—எ-று.(கருத்து)
நாயகன் ஒருநாயகிகண்ணில் விழந்த மகரத்தத்தைத் துடைத்தவளளி
ல்மற்றொருநாயகி கண்கள் சிவந்தன—என்பதாம். (1௭)

வாங்குவிற்றகைவரைபுனாதோளிணன்
தேங்கொள்வண்டுதினாப்பவடுவுறுங்

கோங்கரும்பினை கோங்கியோர்கோல்வளை
வீங்குவெம்முலை கோக்கலும்வெள்கிணன்.

(இ-ள்) வாங்குவில்-வளைந்தவில்லை—கை - கையிலேயுடைய—வ
ரைபுனா-மலையையொத்த—தோளிணன் - தோலையுடையஒருபுருஷன்
—தேங்கொள் - தேனையுண்ணுகிற—வண்டு - வண்டுகள்—தினாப்ப-
பொருந்த—வடுவுறும்-வடுவுண்ட—கோங்கு - கோங்குமாத்நினது—அ
ரும்பினை-அரும்பை—கோங்கி-பார்த்து—ஓர்-ஒரு—கோல்வளை - மடந
தையினது—வீங்கு-பருத்த—வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலை-
ஸ்தனங்களை—நோக்கலும்—பார்க்குமளவில்—வெள்கிணன் - அவள்வெ
ட்கப்பட்டாள்—எ-று. (கருத்து) ஒருபுருஷன் கோங்குமலரில்வண்டுக
ள்கின்றிய விவைக்கண்டு ஒருபெண்முலையைப் பார்த்தவளவில் அவ
ள்வெட்கமடைந்தாள் என்பதாம். (1௮)

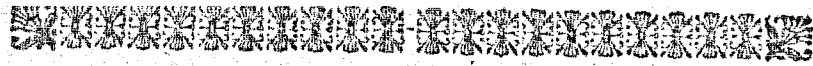
கோதைமார்பினோர் கோல்வளைகாதிவின்
மாதர்நீலம் புனைதலுமாற்றவன்
நோதகும்படி நோக்கியநோக்கவள்
காதலும்புனை காவிரிகர்த்தவே.

(இ-ள்) கோதை-மாலையணிந்த—மார்பன்-மார்பையுடையவன்—
ஓர்-ஒரு—கோல்வளை-மாதினது—காதலில்-காதலே—மாதர் - அழகி
ய—நீலம்-நீலோற்பலத்தை—புனைதலும் - சூட்டியவளவில்—மாற்றவ
ள்-சக்களத்தி—நோதகும்படி-நோதகும்படி—நோக்கிய-பார்த்த—நோக்
கு-பார்வையானது—அவன்-அச்சக்களத்தியினது—காதலும் - காதி
லேயும்—புனை-சூடிய—காவி-நீலோற்பலத்தை—நிகர்த்த - ஒத்திருந்த
ன—எ-று. (கருத்து) கண்வன் ஒருநாயகிகாதில் நீலோற்பலத்தரித்தவ
ளவில் அவள்சக்களத்திபார்த்தபார்வைகள் காதிம்புனைந்த நீலோற்பல
த்தை ஒத்திருந்தன என்பதாம். (1௯)

கோலகாண்மலர் கொய்பவளங்கையி
லோலிடுஞ்சுரும் போச்சரவும்போகில
மாலுழந்து மறீந்துவிழுவன்
நீலவொண்கழங்காட விகர்க்குமால்.

(இ-ள்) கோலம்-அழகுபொருந்திய—காண்மலர் - புதியபுஷ்பங்க
ளை—கொய்பவன்-பறிக்கின்றவனது—அங்கையில்-உள்ளங்கையில்—
லோலிடும்-சத்திக்கின்ற—சுரும்பு - வண்டுகள்—ஓச்சரவும் - ஓட்டவும்—
போகில-போகின்றிலவாய்—மாலுழந்து-மயங்குமுற்று—மறிந்து - மறி
ப்பட்டு—விழுவன்-அக்கையில்விழுகின்றவனவாகி—நீலம் - கறுத்து—ஒ
ள்-பிரகாசம்பொருந்திய—கழங்காடல் - அம்மணியாடலை—நிகர்க்கும்-
ஓக்கும்—எ-று. (கருத்து) மலர்கொய்பவள்கையில் வண்டுகள் வீழ்ப
வை நீலமபந்துகள் ஆடையொப்பாகும்என்பதாம். (20)

போதுகொய்படலம்-முற்றிற்று.

புனல்வினாயாட்டுப்படலம்.

—(*)ஜீ ஜீ(*)—

இப்படலத்தால் போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக்கேற்றப்

புனலில்வினாயாடல் சொல்லப்படுவென்றுது.

கவிநிலைத்துறை.

இணைவிழ்பொதும்பரி னினோளுர்யாவரும்
புணர்முலைமகளிரும் போதுகொய்தபின்
துணையொடுமடவன மிரியத்தூநிற
மணிதெறித்தனையநீர் வாணியெய்தினார்.

(இ-ள்) இணர்-பூங்கொத்துகள்—அவிழ்-விரியாநின்ற—பொதும்
பரின் - சோழையில்—இனோளுர்யாவரும் - யெனவன்புருஷர்களெவர்க
ளும்—புணர்-நெருங்கிய—முலை-ஸ்தனங்களைபுடைய—மகளிரும் - மா
தர்களும்—போது-புஷ்பங்களை—கொய்தபின் - பறித்தபின்பு—துணை
யொடும்-பெட்டையுடனே—மடவனம்-இளவன்னங்கள்—இரிய-ஓட
—தூ-வெண்மையாகிய—நிறம்-நிறத்தையுடைய—மணி - முத்தை—
தெறித்தனைய-பரப்பியதையொத்த—நீர் - சலத்தையுடைய—வாணி-த
டாகத்தை—எய்தினார்-அடைந்தார்கள்—எ-று. (கருத்து) வாணியர்களு
ம்மாதர்களும் தடாகத்திற்சேர்ந்தார்கள் என்பதாம். (க)

வானெடுங்கண்ணியர் வாணியெய்தலுஞ்
சேணிடைநெயியப் புட்கள்செல்வன
யாணர்மென்கோங்கரும் பிடையலிங்கிய
புண்முலைக்குடைந்தயல் போதல்போன்றவே.

(இ-ள்) வான்-வானையொத்த—நெடுங்கண்ணியர்- நீண்டகண்களை
புடையமாதர்கள்—வாணி-தடாகத்தில்—எய்தலும் - அடையவும்—சே
ணிடை-ஆதாயத்தின்கண்—நெயியப்புட்கள் - சக்கரவாகப்பட்சிகள்—
செல்வன—போதலானவை—யாணர்-புதுமைபொருந்திய—மென் - மி
ருதுவாகிய—கோங்கரும்பு - கோங்கரும்புகள்—இடைய - தோற்றப்
போக—லிங்கிய-பருத்த—பூண்-ஆபரணத்தையணிந்த—முலைக்கு - ஸ
தனங்களுக்கு—உடைந்து—தோற்று—அயல்-புறத்தே—போதல் -போ
யளிந்தலை—போன்றன்-ஒத்திருந்தன—எ-று. (கருத்து) பெண்களா
ளத்துடன்சென்றவளவில சகோரங்ளபறப்பவை அப்பெண்கள்முலைக்
குத்தோற்றுப்போவனபோலு மிருந்தன என்பதாம். (உ)

மங்கையர்செறிதலு மல்குநீரிடைப்
பங்கயச்செழுமலர் தாழ்தல்பாவையர்
திங்கள்வான்முகத்தெழிற் குடைந்துநெங்கமழ
யொங்குதண்புனைவிடை யொளித்தல்போலுமால்.

(இ-ள்) மங்கையர்-மாதர்கள்—செறிதலும்- அடைதலும்—மல்கு
நிறைந்த—நீரிடை-சலத்தினிடத்தில்—பங்கயம் - தாமரையின் து—செ
ழுமலர்-செழித்தபுஷ்பங்கள்—தாழ்தல்-முகத்தல்—பாவையர் - மாதர்
களுடைய—திங்கள்-சந்திரனையொத்த—வான் - வாகாசம்பொருந்திய
—முகத்தெழிற்-முகத்தினதுஅழகிற்—உடைந்து - தோற்று—தே
ம்-வாசனை—கமழ்-பரிமளியாநின்ற—பொங்கு-மிருந்தாண்புனைவிடை—
குளிர்ந்தநீரினிடத்தில்—ஒளித்தல்போலும் - ஒளித்தலையொக்கும்—
எ-று. (கருத்து) தாமரையின் முழுதல்பெண்கள் முகத்துக்கஞ்சி ஒளி
த்தல்போலும் என்பதாம். (ங)

வடுவகிரெடுங்கணார் வாரகொள்வெம்முலை
குடைபுனல்வாவிபுட் குளித்தலிந்தான்
படர்சிதையரிவதிற் கஞ்சிப்பாய்தினைக்
கடலிடைமால்வனாயொளித்தல்காட்டுமால்.

(இ-ள்) வடுவகிர்-மாவடுவின் துபிளப்பையொத்த—நெடுங்கணார்-
நெடியகண்களையுடையமாதர்கள்—வாரகொள் - கச்சையையணிந்த
—வெம்-விருப்பத்தைத்தரும்—முலை-ஸ்தனங்கள்—குடை - ஆடாநின்
ற—புனல்-சலத்தையுடைய—வாவிபுள் - தடாகத்தினுள்—குளித்தல்-
மூழ்குதல்—இந்தான்-தேவேந்திரன்—படர்-விரிந்த—சிதை - இறகை
—அரிவதற்கு—அறுத்தற்கு—அஞ்சி - பயந்து—பாய் - பாயாநின்ற—தி
னை - அலையையுடைய—கடலிடை - சமுத்திரத்தினிடத்தில்—மால்வ
னை-உயர்ந்தமலைகள்—ஒளித்தல்-ஒளித்தலை—காட்டும் - காண்பிற்கும்
—எ-று. ஆல்-அசை (கருத்து) பெண்கள் முலைகள் நீரினிருத்தல் மைநா
கபருவதொளித்தல்போலும்—எ-ம். (சு)

வினாகமழ்சுண்ணமெய் திமிர்ந்துமென்குழற்
தெரியலின்வீக்குபு தெய்வச்சாந்தணி
வரிமுலைதோன்றிட மகவிரிந்து
வினாமணிக்குடத்தினு னீந்தல்போலுமால்

(இ-ள்) வினை-கமழ்-வாசனைபரிமளியாநின்ற—சுண்ணம் - கந்தர்
பொருளை—மெய்திமிர்ந்து—சரீரத்திழ்ப்பி—மென்குழல் - மிருதுவாகி
யகந்தலை—தெரியலின்வீக்குபு-மாலையினாலேகட்டி—தெய்வம் - தெய்
வீகமாகிய—சாந்தணி-சந்தனத்தையணிந்த—வரி - கோலத்தையுடைய
—முலை-ஸ்தனங்கள்—தோன்றிட—தோற்ற—மகவிரி - மாதர்கள்—நீ
ந்துதல்-நீந்துதலானது—நிறா-வரிசையாகிய—மணிக்குடத்தினால் -இ
ரத்தினேகும்பத்தினால்—நீந்தல்போலும்—நீந்தலையொக்கும்—எ-று. (கரு
த்து) மாதர்கள் முலைதோன்றும்படி நீந்துதல்குடக்கொண்டு நீந்துதல்
போலும்—எ-ம். (ரி)

படவரலல்குலார் முலையின்பாயபுன்
லுடைதினைக்கரத்தினுற் பொருதலொன்றிறற்
குடமுனிகருங்கடல் குடித்தவாற்றிறற்
புடைநிரணமணிக்குடம் புடைத்தல்போன்றதே.

(இ-ள்) படவாவல்குலார்-பாம்பின்படத்தையொத்த நிதம்பத்தை யுடையமாதரது—முலையில்-ஸதனங்களின்மீது—பாய்-பாயாநின்ற— புனல்-சலமானது—உடை-உடையாநின்ற—திரைக்காத்தினால் - அலையாகியங்கையினால்—பொருதல்-மோதுதல்—ஒண்டிறல் - பிரகாசமாகிய வல்லமையையுடைய—குடமுனி-அகஸ்தியர்—கருங்கடல் - கருங்கடலை—குடித்தவாற்றினால்-பாணம்பண்ணியநெயிரினால்—புடை - பக்கங்களில்—திரள்- திரண்டபணிக்குடம் - இரத்தினக்குடத்தை—புடைத்தலபோன்றது—அடித்தலையொத்திருந்தது—எ-று. (கருத்து) மாதர் கள்முலை அகஸ்தியர்க் மண்டலத்தைஒத்திருந்தது-எ-ம். (சு)

சிற்றிடையொருத்திதன் நிலகவாண்முத்த
தெற்றுநீர்காதலனிதைப்பக்காண்டலு
மற்றதுபொறுக்கலாணி துயிர்த்துமாழகிய
முற்றுவழைமழைக்கணீர்முகநிறைந்ததே.

(இ-ள்) சிற்றிடைய-சிறியஇடையையுடைய—ஒருத்திதன்- ஒருமாதிரி—திலகம்-திலகப்பொட்டையணிந்த—வாண்முத்தது-பிரகாசம்பொருதியமுத்தத்தினிடத்து—எற்று - மோதுகின்ற—நீர் - சலத்தை—காதலன்-புருஷன்—இதைப்ப - இறைக்க—காண்டலும்- பார்த்தவளில்—அது-அதை—பொறுக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல்—உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு—மாழ்கி - மயங்கிய—முற்றிறழ - சக்களத்தியினது—மழைக்கணீர் - குளிர்சிபொருதியகண்ணீரானது—முகம்- முகத்தில்—நிறைந்தது-நிரம்பியது—எ-று. மற்ற-எ - அசைகள் (கருத்து) நாயகன் ஒருவனடிமுத்திலேநாயிறைக்கக்கண்டவள்ளில்மற்றொருநாயகியமுதான்-எ-ம். (எ)

நாளிழுவயர்ந்தவனானைக்காதலன்
றோளணிசாந்தநீர் கோயந்தூக்கலும்
வாளுநிருமுதமெய்வடுக்கண்டேகருறு
மீளவுமுளநலிவெள்கிஞனரோ.

(இ-ள்) நாள்-புதிதாக—விழுவயர்ந்தவன் - கலியாணம்பண்ணப்பட்டவன்—நாணி-வெட்கப்பட்டு—காதலான்-புருஷனது—தோளணி-தோள்களினின்றும்பணிந்த—சாந்தம்-சந்தனத்தை—நீர்தோய்த்து - நீரிற்சுளித்து—நீக்கலும்-போகியவளவில்—வான் - வள்ளபோன்ற—உநீர் - நகங்கள்—உழுத-கிழித்த—மெய்-சரீரத்தில்—வடுக்கண்டு - குறிகளைப்பார்த்து—எங்கு—இங்கி—மீளவும்-மறுபடியும்—உளம் - மனதில்—நலி-மிகவும்—வெள்கிஞன்—வெட்கமுற்றான்—எ-று.அரோ-அசை (கருத்து) புதுமணப்பெண்புழுகிச் சந்தனத்தை நீக்கினவளவில் கணவன்முகத்தி நன்மெய்யிற்கணி வெட்கிஞன்-எ-ம். (அ)

இன்னனாமாதெ லோக்கியெய்திய
மன்னவரம்ன்னது மருங்குதேயத்துயர்
பொன்னவிரிளமுலைப் புனைவதன்னெடுந்
துன்னுநீர்ப்போர்த்தொழிற் றொடங்கிஞனரோ.

(இ-ள்) இன்னனம் - இத்தன்மையவாத—ஆடுதல்-விளையாடுதலை—நோக்கி-பார்த்து—எய்திய - அத்தடாகத்தினிடத்திலெவந்த—மன்னவரம்ன்னனும் - அரசர்க்கரசுகியநளமகாராஜனும்—மருங்குதேயத்து-இடையத்தேயத்து—உயர்-உயர்ந்த—பொன்னவிரி - தேமல்பிரகாசியாரின்—இளம்-இளமைபொருந்திய—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—புனைவதன்னெடும்-தமயந்தியினெடும்—துன்னு - நெருங்கிய—நீர்ப்போர்த்தொழில்-சலக்கிரீடையை—தொடங்கிஞன் - புரம்பித்தான்—எ-று. அரோ-அசை (கருத்து) நளன் தமயந்தியுடன் நீர்விளையாடத்தொடங்கிஞன்-எ-ம். (சு)

சுண்ணமென்சிலிறிநீர் தூக்குமெந்திர
மெண்ணில்தாங்கிவெளியேந்தலைப்
பெண்ணலங்கனிந்தொளிப்பேதைதன்னெடு
மண்ணியமணியனுவீளந்திட்டாரோ.

(இ-ள்) சுண்ணம்-கந்தப்பொடியும்கலையும்—மென் - மிருதுவாகிய—சிலிறி - துருத்தியையும்—நீர்தூக்குமெந்திரம் - நீரிதைக்குங் குழல்கலையும்—எண்ணில்-அளவில்லாமல்—தாங்கி - எடுத்துக் கொண்டு,வேளைய-மன்மதனையொத்த—ஏந்தலை-நளமகாராஜனை—பெண்ணலம்-பெண்டன்மை;கனிந்து-பழுத்து—ஒளிர்-பிரகாசியாநின்ற—பேதைதன்னெடும்-தமயந்தியோடுகூட—மண்ணிய-கழுவிய—மணியனார்- இரத்தினத்தையொத்தபெண்கள்—வீளந்திட்டார்-வீளந்துகொண்டார்கள்-எ-று. *இலக்கணக்கொத்து-ஒழிபியல்-தோன்றிறிதல் செடுதனிலைமாறுதல்-வெளநான் காக்கும்புணர்ச்சியில் விகாரம்-இவ்விதிபால் இக்காலத்துசிலிறி விரி எனநிலைமாற்றித்து—(கருத்து) பெண்கள்நீர் துருத்தியெடுத்துத்தமயந்தியோடு நளனைச்சூழ்ந்தார்கள் என்பதாம். (உ)

துன்னிருங்கூந்தலார் தூர்த்தலாகண்
மன்னவன்றோள்களிற் பாய்தல்வாலிடை
மின்னிளங்காரொடு மிடைந்துமென்புனல்
பொன்னெடுங்குன்றின்மேற்பொழிதல்போன்றதே.

(இ-ள்) துன்னு-நெருங்கிய—இரும - பெருமைபொருந்திய—கூந்தலார்-கூந்தலையுடையமாதர்கள்—தூர்த்த - தூவிய—தாளாகன் - சலதாளாகன்—மன்னவன்-நளமகாராஜனுடைய—தோள்களில் - புஜங்களில்—பாய்தல்-வீழ்தலானது—வாலிடை - அகாயத்தினிடத்தில்—மின்னிளம்-மின்னம்கூட்டம்,காரொடும்-மேகத்துடனே—மிடைந்து-நெருங்கி—மென்-மிருதுவாகிய—புனல் - சலத்தை—பொன்னெடுங்குன்றின்மேல்-நெடி-பமகாமேருவின்பீது—பொழிதல்போன்றது—பொழிதலையொத்திருந்தது—எ-று(கருத்து)பெண்களநான் தோள்மேல்நிறிதைத்தல் மேகம்மலைமேற் பொழிதல்போலும்—எ-ம். (மக)

அரசர்கோன் குலிகநீர்த்தாயாயிரார்
சுரிமுழன்மடநையாழ்குத்திற் றுவுதன்

முருகவிழ்தாமரை மலரின்மேட்டிளம்
பரிதிசெங்கதிர்க்குழாம்பாய்தல்போன்றதே

(இ-ள்) அரசர்கோன்-இராஜாநிராஜனாகியநாமகாராஜன் - குவிச
நீர்-இங்குவிசநீரின்து-தாராயாயிரம் - ஆயிரந்தாராகளை-சுரி - சுழி
த்த-குழல்-சுந்தல்பொருந்திய-மடந்தையர் - மாதருடைய - முகத்
தில்-முகங்களில்-தாவுதல் - இறைத்தலானது-முருகு-தேன் - அ
விழ்-விரியாநின்ற - தாமரைமலரின் - தாமரைப்புஷ்பத்திலிடத்தில்-
மோட்டிளம்-மிகுந்தவிளமைபொருந்திய-பரிதி-சூரியனுடைய-செ
ங்கதிர்க்குழாம்பாய்தல்கிரணக்கூட்டங்கள் - பாய்தல் - வீழ்தலை, போ
ன்றது-ஒத்திருந்தது-எ-று-வ-நற்றசை(கருத்து) நளன் பெண்கள்முக
த்தில் நீர்த்தாரைதாவுதல்தாமரை மலரில்சூரியகிரணம் பாய்தல்போலு
மென்பதாம். (102)

வினாகமழுகண்ணமும் வீசசாந்தமு
மரசனாண்டெறிதலுமாற்றலாமையாற்
குணாமடல்குளித்திடுமின்னிற்கோதைய
ருரவுநீர்வாயிலொளித்திட்டாரோ.

(இ-ள்) வினா-வாசனை-கமழ்-பரிமளியாலின்ற-கண்ணமும்-கந்
தப்பொழுகளையும்-வீச-வாசனையைவீசானின்ற-சாந்தமும்-சந்தனத்
தையும்-அரசன்-நாமகாராசன்-ஆண்டு-அவ்விடத்தில் - எறிதலு
ம்-வீசவும்-ஆற்றலாமையால் - பொருக்கமாட்டாமையினால்-குணை-
சத்தியாபிந்த-கடல் - சமுத்திரத்தில்-குளித்திடும் - மூழ்கின்ற -
மீனினில்-மீன்வலைப்போல்-கோதையர்-மாதர்கள் - உரவு-வீரத்த-
நீர்-சலத்தையுடைய-வாயிலில்-தடாகத்தில்-ஒளித்திட்டார் - ஒளித்
துக்கொண்டார்-எ-று, அரோ-அனை - (கருத்து) நளன் கந்தப்பொழி
யையுஞ்சந்தனத்தையு மெறிதலுக்குச் சகியாமல் பெண்கள் வாயிலி
லொளித்தார்கள்-எ-ம். (103)

வாமமேகலையினர் வளர்த்தவெம்முலை
நேமியம்புள்ளொன நீருட்காட்டுவார்
காமர்வாணமுகத்தினைக் கமலஞ்சேர்த்திதன்
டாமனையென்மணித் தடத்தின்முழ்குவார்.

(இ-ள்) வாமம் - அழகுபொருந்திய - மேகலையினர் - மேகலாபா
த்தையுடையமாதர்கள்--வளர்த்த-வளர்த்த-வெம் - விருப்பத்தைத்த
நாகின்ற-முலை-ஸ்தனங்களே-நேமியம்புள்ளொன - சத்திரவாகப்பக்கி
யென்று-நீருட்காட்டுவார்-சலத்துக்குள்ளே-காட்டுவார்கள் - காமர்-
அழகிய-வாள் - பிரகாசம்பொருந்திய-முகத்தனை - முகத்தை - கம
லஞ்சேர்த்த-தாமரைப்புஷ்பத்துடனேசேர்த்து, தன் - குளிர்ச்சிபொ
ருந்தியதாமரையென-தாமரைப்புஷ்பத்துடன்சொல்ல-மணி - முத்தையு
டைய, தடத்தின்-தடாகத்தில்-முழ்குவார்-முழ்குவார்கள்-எ-று, (கரு
த்து) பெண்கள்முலைகளைச் சகோரம்போலக்காட்டுவார்கள்-முகத்தைத்
தாமரையேநிசேர்த்துமுழ்குவார்கள்-எ-ம். (104)

தோற்றதன்பெரும்படை துளங்கினுமினி
யாற்றலமெனமலரடியிற்சேர்தலுங்
கோற்றொடியலங்கலங் குன்றன் னுனெதி
மேற்றென ளெரிமணிச் சிவிறியேந்தியே.

(இ-ள்) தோற்ற-தோற்றுப்போன-நன் - தன்னுடைய - பெரு
ம்படை-பெரியசேனைகள்-துளங்கினும்-நடுங்கினும், இனி-இனிமேல்
-ஆற்றலமென-பொறுக்கமாட்டாமென்று-மலரடியில்-தாமரைம
லரினையொத்தபாதத்தில்-சேர்தலும் - அடையுமளவில்-கோற்றொ
டி-தமயந்தியானவன்-அலங்கல்-மாலையணிந்த-அழ் - அழகிய-குன்
தன்னுனெதி-மலையையொத்தநளமகாராசனுடனே - எரி - பிரகாசி
யானின்ற, மணி, இரத்தினத்தாற்செய்த, சிவிறி-நீர்தூற்றுந் துருத்தியை
-ஏந்தி-தாங்கி-ஏற்றவன்-எதிர்ந்தான் - எ-று, (கருத்து) தமயந்தி நீ
ர்வீசுந்துருத்திகொண்டி, நளனோடுஎதிர்ந்தான்என்பதாம். (105)

ஒவியொழுதருமுருவாழ்வுகொடி
கோவைவார்மணிவடக்கொம்மைவெம்முலைத்
துவினோமுறுமெனச்சுடர்செய்யுணி
லுவிவர் துதல்காந்தமையத்துவினான்

(இ-ள்) ஒவியர்-சித்திரக்காரராலே-எழுதரும்-எழுதற்கரிய-உ
ருவம் - வடிவத்தையுடைய-பூங்கொடி - தமயந்தியினது - கோவை-
கோத்திருக்கின்ற-வார்-நீண்ட-மணிவடம் - முதலுமாலையணிந்த-
கொம்மை-இளமைபொருந்திய-வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற-
முலை-ஸ்தனங்களில்-துவில்-நீரைத்தாவில்-கோமுறுமென - வரு
துவினென்று-சுடர்செய்-பிரகாசிக்கின்ற-பூணினை - ஆபரணத்தை
யுடையநாமகாராஜன்-ஆவி-பாலாவினையொத்த-அழ் - அழகிய-
துதல்-வஸ்திரமானது-காந்தமைய-மறையும்படி, துவினான் - இறை
த்தான்-எ-று, (கருத்து) நளன்-தமயந்தியின்மேல்நீரிதைத்தான்-எ-ம்.

அந்துகினைதவி னல்குறோன் றாதல்
கந்தகுகிறிறினான் காணவெள் றுஞ்சு
கந்தாச்சண்ணநீர் முகத்திற்றாயவன்
சந்தணிதடம்புயந்தமுவினாரோ

(இ-ள்) அந்துகில்-அபூ விவஸ்திரம்--நனைதவில்-நனைத்தவளவில்
-அல்குல் - சிதம்பமானது-தோன் றாதல்-தோன் றுதலை-கந்தகு - க
ட்டுத்தவியைமுறிக்காநின்ற-குகிறிறினான்-யானையையுடையவன்--
காண-பார்க்க-வெள் றுஞ்-செய்தமுற்று-சந்தாம்-அழகிய, சுண்ண
நீர்-கந்தப்பொழிகலந்தநீர்-முகத்திற்றாய்-முகத்திலேரிதைத்து -
அவன்-அவ்வரனுடைய-சந்தணி-சந்தனமணிந்த-துடம்புயம்-பரு
த்ததோள்களைத் தழுவினான் - தழுவிக்கொண்டான் - எ-று, (கருத்து)
சிலைநைதலால் அல்குலைகளான்காணத்தமயந்தி வெட்கப்பட்டு அவன்
முகத்தில் நீரையிறைத்துப் புயத்தைத் தழுவினான்என்பதாம். (106)

அலர்முலையம்மருங்ககறுநாமெனாக
கலுழவபொற்றண்ணெளிகாலுமேகலை
நிலவுமிழ்புணினுணைக்கியெர்பெற
விலகிலிலுமிழ்கலைக்கிணுளரே,

(இ-ள்) அலர்முலை-தமயந்தியின் து—அம்மருங்கு—அழகியஇடை-
பை—அதனும்—நிங்குலோம்—நாமென—நாமென்—றுகலுழவபொல்—அத
முதின்றதுபோல்—தண்ணெளியதுளிகளை—காலும்—சொரியும்,
மேகலை—மேகலாபாணத்தை—நிலவு—பிரகாசத்தை—உமிழ்—உமிழா
நின்ற—புணினுள்—ஆபரணத்தையுடையதமயந்தி—நீக்கி—அகற்றி—
ஏர்பெற—அழகுபெற—விலகி—விட்டுவிட்டு—வில—பிரகாசத்தை—உ
மிழ்—கக்காநின்ற—கலை—ஆடையை—வீக்கினுள்—கட்டிக்கொண்டாள்
—எ-று—புணினுள்மேகலையைநீக்கிக் கலைவீக்கினுள்—எனந் கூட்டுக(கரு
த்து)தமயந்திமேகலையைநீக்கி ஆடையுதித்திக்கொண்டாள் என்பதாம்.

நகைநிலாத்தவழந்தென நானங்கோட்டிய
முதிழ்முலைமுன்னிலின்முத்தந்தாங்கினு
ளகின்றதாமென் குழலிலம்மலர்ச்
சிகழிகைவேயந்தன டிலநந்தீட்டினுள்.

(இ-ள்) நகை—ஒளியையுடைய—நிலா—சந்திரிகை—தவழந்தென-
தவழந்ததுபோல—நானங்கோட்டிய—கஸ்தூரியப்பிய—முதிழ்—அரும்
பையொத்த—முலைமுன்னிலின்—ஸ்தனப்பிரதேசத்தில்—முத்தம்—முத்
துவடத்தை—தாங்கினுள்—தரிந்தாள்—அகில—அகிலினுடைய—நறு
ந்தாமம்—நறியபுகையூட்டிய—மென் குழல்—மெல்லியகூந்தலில்—அம்-
அழகிய—மலர்ச்சிக்கழிகை—மலர்மாலையை—லேயந்தனள்—தரிந்தாள்
—திலநம்—திலநப்பொட்டை—தீட்டினுள்—எழுதினாள்—எ-று. (கருத்து)
தமயந்தி முத்துவடமணிந்தாள் மாலையிந்தாள் திலகமிட்டாள்—எ-ம்

கனிச்சுரும்பர்த்துநார்த்தானேகாமநோய்
தனிர்ந்தெழும்மயிற்சாயறன்னொடுந்
துளிப்புயல்கண்படுசோலைநாப்பண்ணுர்
பளிக்குமேனிலைமலர்ப்பள்ளிமேவினாள்.

(இ-ள்) கனி—கனிப்பையுடைய—சுரும்பு—வண்டுகள்—அரற்று
தார்—சத்தியாநின்ற மாலையையுடைய—கானை—நளமகாராஜனாவன்,
காமநோய்—விாகநோயானது—தனிர்ந்தெழ்—அதிகரிக்க—மட்டமயிற்சா
யறன்னொடுந்—தமயந்தியுடனே—துளிப்புயல்—துளிவையுடைய மேகங்
கள்—கண்படு—நித்தொடையாய்நின்ற—சோலைநாப்பண்—சோலைக்கும
த்தியில்—ஒப்பளிக்குமேனிலை—ஒருபளிங்கினால் செய்த மேலுப்பரிசை
யில்—மலர்ப்பள்ளி—புட்பசயனத்தில்—மேவினாள்—சேர்த்தான்—எ-று.
(கருத்து) நான் விாகமதிகரிக்கத் தமயந்தியுடன் சோலையின்பளிக்குமே
ன்மாடத்துமலர்ப்பள்ளியுடன் சேர்த்தான்—எ-ம்.

அரிக்குறங்கிண்கிண்கிலம்பொடார்த்தன
புரிக்குழன்மலர்மழைபொழிந்துபொங்கிய

(௨.௩)

லரிச்சிறைத்துமிழ்பாட்டயார்த்தமங்கைதன்
நிருக்கிளர்முலைநலஞ் செம்மலுன்னவெ.

(இ-ள்) மங்கைதன்—தமயந்தியின் து—நிருக்கிளர்—அழகுமிழ்-
த—முலைநலம்—ஸ்தனத்தின்தின்பதனை—செம்மலர்—நளமகாராஜன்
—உண்ண—துண்பவியாநிற்க—அரி—தவளையின் து—கூல்—கூலையொத்
த—கிண்கிண்கி—சத்தங்கைகள்—கிலம்பொடு—கிலம்புடனே—ஆர்த்தன-
ஆரவாரித்தன—புரி—கட்டுப்பட்ட—குழல்—கூந்தல்—மலர்மழை—புஷ்ப
வருஷத்தை—பொழிந்து—சொரிந்து—பொங்கிய—பிரசுத்தன—லரி—நீண்
ட—சிறை—இறகையுடைய—துமிழ்—வண்டுகள்—பாட்டயார்த்த—பாட்
டைப்பாடின—எ-று. (கருத்து) நான் தமயந்தியையனுபவிக்கக்காலில்
கிண்கிண்கிலம்புநர்சத்தித்தனகூந்தலில்வண்டுகள்பாடின என்பதாம்

ஏந்திளவனமுலை சாடவீரமுஞ்
சார்துதிர்ந்தெழிபுழி நவமுமாடுனாள்
பூந்துணர் பொதுளிய பொதும்பர்பாப்பண்ணுர்
வாய்ப்பழங்கொடியொடு மணந் துவைகினுள்.

(இ-ள்) ஏந்து—ஏந்திய—இளம்—இளமையொருநதிய—வனமுலை-
அழகியஸ்தனங்கள்—சாட—மோத—சார்—குளிர்ச்சியும்—நலம்—வாச
னையும்பொருந்திய—சார்துதிர்ந்து—சந்தனமழிந்து—எதிர்—நோக—
எழிநவமும்—அழகுபொருந்திய—மார்பினுள்—மாசபையுடையநளன்—
பூந்துணர்—பூத்தொத்துக்கள்—பொதுளிய—நெருங்கிய—பொதும்பர்-
கோலையினுடைய—காப்பண்—மத்தியத்தில்—ஓர்—ஒப்பற்ற—வாய்ப்த-
தனக்குக்கிடைத்த—பூங்கொடியொடு—தமயந்தியினுடனே—மணந்து
கூடி—வைகினுள்—இருந்தான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியுடன் கூடி
பிரசுத்தான் என்பதாம்.

புனல்விளையாட்டுப்பாடலம்—முற்றுப்பெற்றது.

—சுருஷம்—

கீழ்க்கண்டவற்றைப்பற்றி கீழ்க்கண்டவற்றைப்பற்றி கீழ்க்கண்டவற்றைப்பற்றி

குதாபிபடலம்.

—சுருஷம்—

இப்படலத்தால் குறைவின்றியசெல்வத்தை யனுபவிக்கும் நளன்
விதிவழியால் அளவிறந்ததுன்பமனுபவித்தற்குக் காரண
மாகிய குதாபி சொல்லப்படுகின்றது.

கலிசிலேத்துறை.

வாரம்பரித்தேறினா மானையொன்னைவினா
மேம்பலோடினா புல்லி யிடைவிடாநொழுமுளா
ருக

வாம்பலம்போதுகாட்டு மணிதிகழபவளச்செவ்வாய்
காம்புறந்தோளினுட்குக் கருப்பமவந்துமறந்தே.

(இ-ள்) வாம்ப-தாவாநின்ற-பரித்தேரினும் - குதிரைகட்டியதே
நையுடையநமகாராசனும்-மாழை - மாவகெவையொத்த-ஒன்-பிர
காசம்பொருந்திய-கண்ணினும் - கண்ணையுடையதமயங்கியும்-சு
ம்பலோடு-ஆகமலர்ச்சிபுடனே-இனிதுபுல்லி - இனிமைகாப்பில்லி
-இடைவிடாது-கீங்காது-ஒழுஞ்சாநிலை - நடக்குநிலை-ஆம்பல
ம்போது-செவ்வல்லம்மலரை-காட்டும்-காட்டுவின்-அணிதிகழ - சு
ழகுபிரகாசிப்பின்ற-பவளம்-பவளத்தைப்போத்த-செவ்வாய் - சிவந்
தவாயையும்-காம்பு-மூவிலை-உறழ்-ஒத்த-தோளினுட்கு - தோலை
யுறடையதமயங்கிக்கு-கருப்பமவந்துமறந்து - கர்ப்பமுண்டாபிற்று
-எ-று. (கருத்து) தமயங்கிகருப்பமடைந்தாள் என்பதாம். (க)

மெலியுறண்மருங்குதோன்ற வேயினந்தோள்கடம்ப
நலனுறுசெய்யமேனி பாசொளிராம்புகாட்ட
வலர்சுணங்கனிற்துவிங்கி யழகுவிற்றிருந்தபொம்மன்
முலைமுகங்கருகிச்செவ்வி முகமதிவிளர்த்ததன்மே.

(இ-ள்) மெலியும்-வாடாநின்ற-துண்-துட்பமான-மருங்கு - இ
டையானது-தோன்ற-காண-வேய்-மூங்கிலையெடுத்த-இளம்-இள
மையாகிய-தோள்கள்-தோள்கள்-தேம்ப-வாட-நலனுறு - நன்மை
பொருந்திய-செய்யமேனி-சிவந்தவுடம்பு-பாசொளி - பசியவொளி
யையடைய-நாம்புகாட்ட-நாம்புகளைத்தோற்றுவிக்க-அலர் - பறந்த
-சுணங்கு-தேம்பை-அணர்ந்து-தறித்து-விங்கி - பருத்து-அழகுவி
ற்றிருந்த-அழகானதுதங்கியிருந்த-பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய
-முலைமுகம்-உதவ்களின் முகங்கள்-கருதி-கறுத்து-செவ்வி - அ
ழகையுடைய-முகமதி-முகமாகியசந்திரன்-விளர்த்தது-வெண்மை
யடைந்தது-எ-று. அன்று-அ-அசைகள் (கருத்து) தமயங்கியிடைதோ
ன்றதோள்கள் வாடப்பசியநாம்புகாண முலைகருகி முகமலெழுந்தது
என்பதாம். (உ)

குழைமுழங்கிழித்துநீண்ட கொழுங்கடைமழைக்கட்பேதை
பொழிசுதித்திங்குகாட்டும் வலம்புரிவருந்திப்பொங்கி
யொழுங்கொளிலிலுவுகாலு நித்திலமுயிர்த்தகென்ன
மயுகளிநையதோற்ற மண்ணிளங்குமுலியின்றான்.

(இ-ள்) குழைமுழம்-காதின முகத்தை-கிழித்து - கிழித்து-நீ
ண்ட-கொழுங்குகின்ற-கொழும்-செழுமையாகிய-கடை-கடையையு
டை-மழைக்கடை - குளிர்ச்சிபொருதியகண்ணையுடைய-பேதை-
தமயந்தியானவன்-பொழி-சொரியாநின்ற-கதிர்-கிரணங்கையுடைய
-திங்கள்-சந்திரனை-காட்டும்-தோற்றுவிக்கும்-வலம்புரி - வலம்பு
ரிச்சக்கமானது-வருந்தி-வருத்தமுற்று-பொங்கி - பிரகாசித்து-ஒ
ழுகு-மிருந்த-ஒளி-கரீந்தையுடைய-நிலவு - சந்திரிகையை-காலு
ய-சக்காநின்ற-நித்திலம்-மூத்தை-உயிர்த்ததென்ன - பெற்றதுபோ

வ-மழை-இளமைபொருந்திய-களிநீனம் - யானையைப்போத்த-தோ
ற்றம் - காட்சியையுடைய-மாண்-மாட்சிமையாகிய-இளங்குமுலி-இ
ளங்குமுலையை-சுண்ணன்-பெற்றான் - எ-று. (கருத்து) தமயங்கி ஆ
ண்பிள்ளைபெற்றான்-எ-ம். (ங)

மழகளிநீனையாம்பி பிறையெனவளருநாளிற்
கழைபுனாதோளிபிள்ளோ கன்னியையுயிர்த்தாண்மக்கள்
குழைநுங்கனிந்தவந்திங் குதல்கேட்டுருகிவெய்ய
முழைபுகுசீயமன்ன னுவல்கையின்புழங்கினுனே.

(இ-ள்) மழை-இளமைபொருந்திய-களிநீனம்-யானையைப்போத்
-நம்பி-பிள்ளையானவன்-பிறையென-மூன்றும்பிறைபோல,வளரு
நாளில் - வளர்ந்துவருங்காலத்தில்-கழைபுனா - மூங்கிலையொத்த-
தோளி-தோலையுடையதமயங்கி-பின் - பின்பு-லாகன்னியை - ஒரு
பெண்ணை-உயிர்த்தாள்-பெற்றாள்-மக்கள் - இரண்டுமுலைகளு
டைய-குழைநுங்க-வேய்ங்குழைநுங்க-களிந்த - களிவாயி-அம்-அ
ழகிய-திங்குதலை - தித்திப்புப்பொருந்தியமழைச்சொல்லை-கேட்டு
ருகிகேட்டுள்ளாநி-வெய்ய - வெவ்விதமாகிய-முழை - குதல்கையி
-புகும்-முழையாநின்ற-சீயமன்னன் - சிங்கத்தையொத்தநமகாரா
சன் - உவல்கையில்-சந்தோஷத்தில்-புழுகினன்-அழுகினன் - எ-று.
(கருத்து) பிள்ளைவளர்ந்துவருங்காலையில் தமயங்கிபெண்பிள்ளையைப்
பெற்றாள் என்பதாம். (ச)

நிழலுமிழ்ந்துதாங்காலும் வைரவாணிதார்கோமா
னெழுபுவிவேந்தர்யாரு மிடுகிறைகொணர்ந்தெஞ்ஞான்றங்
தொழுதனநேத்திரம்பத் தொடுகடலுமித்தஞால
முழுவுறுமொருகோலோச்சி முறைவழாதனித்தானன்றே.

(இ-ள்) நிழல்-பிரகாசத்தை-உமிழ்ந்து-சொரிந்து-உதிரங்காலு
ம்-இரத்தத்தைக்கரும்-வைரவான் - கூரியவாயையுடைய - கிடார்
கோமான்-நளமகாராஜன்-எழுபுவி - சபத்திவினுமுள்ள-வேந்தர்-
நம்-அரசகொல்லாரும்-இடுகிறை - இடங்கிளந்தப்பங்களை-கொணர்
ந்து-கொண்டெவ்ந்து-எங்குள்ளும் - எங்குள்ளும்-தொழுதனர்-வ
ணங்கினவராய்-எத்தி-துதிதய - நிம்ப-நிம்ப-தொடு-தோன்றிய-
கிடறுத்த-சமுத்திரஞ்ஞாந்த-ஞாலமுழுவதும் - உலகமுழுவதும்
-ஒருகோலோச்சி-ஒருசெங்கோலைச்செலுத்தி-முறைவழாது - கிரம
ந்தப்பாது-அளித்தான்-இட சித்துக்கொண்டெவந்தான்-எ-று. ஆன்
று-எ-அசை (கருத்து) நான் ஆசந்திறைகொடுக்க உலகத்தைப்பாண்டு
வந்தான் என்பதாம். (இ)

கோவடுகுருகிவேலான் கொழுங்குடாபட்டகாலைச்
சேவறுகமுலவின்னிச் செய்கடன்கிழித்தலைக்கி
காவலந்தேருங்காலங் கருதுபுன் னிராண்டு
மேவருந்தான் நியற்ற வெங்கவிமேயினுனே.

(இ-ள்) கோ-சத்துருக்களாகியாசாந்தனை—அழி - கொல்லாநின்
ற—குருதி-இரத்தத்தோயந்த—வேலான் - வேலாயுதத்தைபுடையநள
ன்—கொழும்-செழித்த—சுடர் - சூரியன்—பட்டகாலை - அஸ்தமித்த
பொழுது—சேவடி - சிவந்தபாதங்களை—கழுவவின்றி - கழுவாமல்—
செய்கடன்—செய்யத்தக்கரித்தியகருமத்தை—கழித்தனோக்கி - செய்து
முடிந்தலைப்பார்த்து—காவலன்-அரசனை—சேருந்காலம் - அடையுங்
காலம்(எதுவென்று)—குருது - நினைத்து—பன்வீரரண்ட-பன்னிரண்
வெருஷம்—மேவரும்—அடைதற்கரிய—தான்றியுற்ற—தான்றியாததின்
கண்ணிருந்த—வெங்கடிக்—வெவ்வியகலையன்—மேயினான் - சேர்ந்தான்
—எ-று. (கருத்து) நளன் திருவடி கழுவாது செய்கருமத்தைக்கண் தொ
ன்றியிரத்திருந்தசனிபகவான் அந்நனைச் சேர்ந்தான்-எ-ம். (சு)

கலிவருத்தம்.

விட்டபுலத்தாசரு மேனவேந்தரும்
வட்கலிம்மன்னவன் மல்லன்மார்பகம்
பெட்புறமடந்தையைப் பிரிப்பன்யானென்ப
புட்கான்பாற்கலி போயினாரோ.

(இ-ள்) விட்டபுலத்து-தெய்வலோகத்திலிருக்கும்—அரசரும் - இங்
கூறாதேவரும்—மேனவேந்தரும்-பூலோகத்தாசரும்—வட்க - நானாம
டைய—இம்மன்னவன்—இந்தநளனுடைய—மல்லன் - வலிமைபொருந்
தும்—மார்பகம்-மார்பினிடத்தே—பெட்புறம் - விரும்பும்—மடந்தை
யை-தமயந்தியை—பிரிப்பன்-பிரித்துவிடுவேன்—யானென்-நானென்
று—புட்கான்பால்-புட்கராசனிடத்தில்—கலி - கலிபுருஷன்—போயி
னான்-போனான்—எ-று. அரோ-அரை (கருத்து) சனிபகவான் நளனைவி
ட்டித் தமயந்தியைப்பிரிப்பேனென்று புட்கரனிடத்தின்போனான்-எ-ம்.

வருகலிபுட்கான் வதனநோக்குற
குறாகழனளனெனுங் கொற்றவேந்தனை
யொருகுடைநீழலி னுலகங்காத்திட
விருநிலகிழமைநீ யிழந்ததென்கொலோ.

(இ-ள்) வருகலி-வந்தகலியனுனவன்—புட்கான்- புட்கராசனது
—வதனம்-முகத்தை—நோக்குற-பார்த்து—குறாகழல் - சத்தியாநின்
றவீரக்கழலையணிந்த—நளனெனும் - நளனென்றுசொல்லப்பட்ட—
கொற்றம்-வெற்றியையுடைய—வேந்தனை - அரசனை—ஒருகுடைநீழ
லின்-ஏகச்சகிராதிபதியாய்—உலகங்காத்திட—இவ்வுலகத்தைாட்சிக்க
—இரு-பெருமைபொருந்திய—நிலகிழமை-அசாட்சியை - நீ-நீ - இ
ழந்தது-கைவிட்டது—என்கொலோ-யாதுகாரணமோ—எ-று. (கருத்
து) சனிபுட்காணப் பார்த்து உலகெலாம்நளன் ஆள நீ அரசாட்சியிழ
ந்ததென்னவென்றான் என்பதாம். (அ)

வாட்டிமல்வேந்தனை மடந்தைதன்னொடுங்
காட்டிடைப்புகுத்திமண் காக்கும்ன்னருன்

முட்டினைதொழுக நூந்தாமரிண்முடி
குட்டுவனினைக்கெனச் சொல்லினாரோ.

(இ-ள்) வாட்டிமல் - வாட்டோரிஸ்வெற்றியையுடைய—வேந்தனை
அரசனை—மடந்தைதன் ஒன்றி - மனைவியுடனே—காட்டிடைப்புகுத்
தி-காட்டினிடத்தில்போகச்செய்து—மண் - உலகத்தை—காக்கும்-சாட்
டிக்காரின்ற—மன்னர்-அரசர்கள்—உன் - உன்னுடைய—தாட்டுனை-உ
பயபாதங்களை—தொழ - வணங்க—நறும்- வாசனைபொருந்திய—தாமம்-
மாலையணிந்த—நீண்டமுடி-நீண்டகிரீடத்தை—நினக்கு- உனக்கு—குட்டு
வன்-தரிப்பேன், என-என்று, சொல்லினான்-சொன்னான்-எ-று(கருத்து)
நளனைபுந்தமயந்தியையுங் காட்டிற்றுத்தி உனக்கு முடி-குட்டுவேனெ
ன்றான்-எ-ம். (சு)

சொல்லலுங்கனிமகிழ தூங்கிப்புட்கான்

கொல்லியவருதிற்றகூற்றமஞ்சறு

மல்லதிண்புயமன்னர்மன்னனை

வெல்லுமாறெங்கனம் விளம்புவாயென்றான்.

(இ-ள்) சொல்லும் - இப்படிச்சொன்னவளவில்—கனிமகிழ்தூங்
கில்-யிருத்தமகிழ்ச்சியடைந்து—புட்கான்- புட்கராஜன்—கொல்லிய-
கொல்ல -வரும்-வரானின்ற—திருல் -வெற்றியையுடைய—கூற்றம்-இ
யமனும்—அஞ்சதும்-பயப்படுமபடியாகிய—மல்லதி - மற்போர்செய்வி
ன்ற—திண்புயம்-திண்ணியபுயத்தைபுடைய—மன்னர்மன்னனை-நள
மகாராஜனை—வெல்லுமாறு-வெல்லுகெறி,எங்கனம்-எவ்விதம்—விள
ம்புவாயென்றான்- சொல்லென்றுசொன்னான்—எ-று. (கருத்து) புட்க
ரான்நளனைவெல்லும்வறிசொல்லென்றான்-எ-ம். (ம)

என்னலையாறுநாரிழைத்தவஞ்சனை

விண்ணவாயிலும் விலகற்பாலரோ

வண்ணலைச்சுதினும்படுப்பலஞ்சனி

கண்ணுறும்பான் கொடுங்கலியென்றாரோ.

(இ-ள்) யாறுமன்னலை-எவ்வளவும் ஆலோசிக்கவேண்டாம்—
நாரிழைத்த-நான் செய்த—வஞ்சனை - கபடத்தை—விண்ணவாயிலு
ம்-தேவர்களானும்—விலக்கற்பாலரோ - நீக்குத் தன்மையைபுடைய
வர்களோ—அண்ணலை-நளனை—குதினும்படுப்பன் - குதினும்பெயிப்
பேன்—நீ-ஆஞ்சல்-நீபயப்பட்டுவண்டாம்—கண்ணுறும் - எதிரோவந்த,
யான்-நான்—கொடும் - கொடிய—வெங்கலி-யென்றான்-வெவ்விய
கலியனென்றுசொன்னான்—எ-று. (கருத்து) சனிநளனைச்சுதினும்பெ
ல்லவேனென்றான்-எ-ம். (மக)

முழையுறைகொடுவரி யனையமொயம்பினு

னுழையினிற்போதுவென்றுரைத்துவெங்கலி

மழலிடைப்புருக்கொடுத்தபவனாகட

ரிழைதவழமார்பினைவிவந்துபோயினான்.

(இ-ள்) முழை-சூகையிலிடத்தில்—உறை - இருக்காரின்ற—கொ
டுவரியனையபுலியையொத்த—மொயம்பினான் - வலியையுடையநளம்

காராசனது—உழையினில் இடத்தில்—பொதுமென்று—போலோவெ
னது—உரைத்து—சொல்லி—வெண்கனி—வெவ்வியகனியானவன்—மழ
லிடை—இளவெற்றி—உருக்கொடு—உருவத்தைக்கொண்டு—பிற்ப—கி
றகி—வண—வளப்பமாதிப—சுடர்—காந்தியையுடைய—இழைகவழ—ஆ
ளமணமசயாசின்—மாட்டுண்டு—மாப்பயனுடையபுஷ்கராஜன்—இ
வாந்து—ஏறிக்கொண்டி—பொருளுள்—சென்றான்—எ-று. (கருத்து)
சனிஇடம்போலுருக்கொண்டிற்றப்படுகான் அதன்மேலேறிச்சென்
றான்—எ-ம். (மெ.)

உரவுகீர்க்கருங்கடலுலகுதாவலன்

குளர்கழல்பணிக் துந்குதகன்சாற்றுவா

னரசர்கண்டியிலமைமுதிர்நீர்ப்புது

முரககண்டியிலிலாவாயின் முன்னினான்

(இ-ள்) உரவுகீர்—பிரிந்தகீரைபுடைய—கருங்கடல்—கரியகடலாற்
ருழப்பட்ட—உலகுதாவலன்—உலகுக்காசஞ்சியானது—குளர்கழ
ல்பணிக் து—சத்திக் கின் தவீரக்கழையைணிந்தபாதத்தையெனங்கி—தன்கு
றைதன்சாற்றுவான்—தமதுகுறைகளைச்சொல்லவதற்கு—அரசர்—அரசர்
களை—கண்டியில்—(சமயங்கிடைப்பால்)நிந்திர்ப்பண்ணை—மைமுதிர்நீர்
—சுறுத்தமேகத்தையேபோல—ஆர்ப்புறம்—சுப்திக்காக்கின்ற—முரசு—பே
ரினையானது—கண்டியிலிலா—நித்திராசெய்யாத—வாயில்—அரண்ம
னைவாசகில்—முன்னினான்—அடைந்தான் புஷ்கராஜன்—எ-று. (கருத்
து) புட்கரன்என் அரண்மனைவாயினிற்சென்றான்—என்பதாம். (மெ.)

மன்னவற்கெமலவடிவாத்திவாழிலோ

யென்ன லுமாங்கவனெய்திகக.றலுங்

கொன்னவில்லேனென்கொணர்கவென்றன்

ன்னன்னவன்வருகெனவவையினையதினான்

(இ-ள்) வாழிலோய்—வாயிற்காவலானனே—மன்னவற்கு—நளமகா
ராஜனுக்கு—எம்மாவாற்றாத்தி—எமதுவாவைச்சொல்லு—என்னலும்—
என்றுசொல்லும்—அங்கவன்—அங்காவலான்—எய்திக்கறலும்—
யோய்சொன்னவளவன்—கொன்னவில்—கொல்லுதலைச்செய்யாநின்ற
—வேலினான்—வேலையுடையவாசன்—கொணர்கவென்றன்—அழைந்
துவாவென்றுசொன்னான்—அன்னவன்வருகென—அங்காவலானவன்
வென்றுசொல்லு—அவையினையதினான்—சபையில்வந்தான் புஷ்கரா
ஜன்—எ-று. (கருத்து) புட்கரன் காவலாளனுக்குச் சொல்ல அவன் நள
னுக்குச்சொல்ல நான் அழையென்றுசொல்ல அவனைழக்க இவன்
வந்தான்—எ-ம். (மெ.)

களைகணதாநியோகவிகைநீழலில்

வளைகடலுலகெலாம்பாக்குமன்னவன்

நலையவிழ்தாமரைத்தாளில்விழ்த்தெழு

யிளவலோடளவளாயிருக்குமெல்லையில்.

(இ-ள்) களைகணதாநி—ஆதாமாதி—ஆர்—ஒரு—கவினை—வெண்
கொற்றக்குடைபிணது—நீழலில்—நீழலிலிருந்து—வளைகடல்—சமுத்திர
ரஞ்சுழை—உலகெலாம்—பூவுலகமுழுதும்—பாக்கும்—கப்பபாற்றி
ன்ற—மன்னவன்—நளமகாராஜனுடைய—தலையவிழ்—முதுகுக்களவரி
ந்த—தாமரை—தாமரைப்பூவையொத்த—தாளில்—பாதத்தின்—விழ்த்த—
வளவன்—எழும்—எழுதின்ற, இளவலோடு—இளையோனாகியபுஷ்கரா
ஜனுடனே—ஆளவளாய்—ஒருவர்க்கொருவர் கலந்து பேசிக்கொண்டு
இருக்குமெல்லையில்—இருக்குஞ்சமயத்தில்—எ-று. (கருத்து) நன்னம் பு
ஷ்கரானவர் கலந்திருக்குஞ்சமயத்தில்—என்பதாம், இதுமுதலான மெ
ள்கம். (மெ.)

கொல்லினவாதைவேற் குறிசின்மல்லலேற்

மெல்லுமிழம்ணிகொடியுயர்த்ததென்னென்

வல்லெருதினிலேற்றமன்னவா

வெல்கொடியிதென்னின்மபிஞ்சுளோ

(இ-ள்) கொல்—கொல்லுகின்ற—சினம்—கோபத்தைபுடைய—வா
கை—வெற்றிபொருத்திய—வேல்—வேலையுத்தையுடைய—குறிசின்—நள
மகாராஜனுடைய—மல்லல்—பலம்பொருத்திய—ஏற்று—நினைபத்தின்
மேல்—எல்—பிரகாசத்தை—உயிழ—கக்காரின்ற—மணிக்கொடி—அழ
கியகொடியை—உயர்த்து—பிடித்து—என்னென்—என்னவென்று
கேட்க—வல்—சொக்கட்டாணல்—ஆதி—பொருதின்ற—குதிரில்—சூர
ட்டத்தில்—ஏற்றமன்னவா—எறித்தவேந்தரை—வேல்—செய்க்கின்
ற,கொடி—துவசம்—சுதென்—சுதென்று—விளம்பினான்—சொன்னான்
—எ-று. (கருத்து) நன்ன இடபத்தின்மேற்கொடி பிடித்த தென்னவெ
ன்றுகேட்க புஷ்கரன் சூதாட்டத்தி லெதிர்த்தமன்னவன் வெல்லுங்
கொடியிதுவென்றான்—எ-ம். (மெ.)

சொல்லியவவவகேட்டுத்தாமணிந்

கல்லெனப்பணைத்துயர்கலவைத்தோளினான்

வெல்கொடியுயரியிழிலேருதின

வல்லையெலாதுமவருகென்றோதினான்.

(இ-ள்) சொல்லிய—சொன்ன—அவ்வஞர்—அந்தன்—அதைய—
கேட்டு—செவிபிழைக்கேட்டு—அ—பரிசுத்தமாயிய,மணி—இரத்தினங்கிடை
யுடைய—கல்லென—மலையைப்போல—பணைத்து—பருத்து—உயர்—உய
ர்த்த—கலவை—சுத்தமணித்த—தோளினான்—தோள்களையுடைய நள
ன்—வெல்கொடியுயரிய—வெல்லாநின்றகொடியைப்பிடித்த—விடலை—
புஷ்கரனே—சூதிரில்—சூதாட்டத்தில்—கீவல்—கேபை—கீவல்லமையு
யுடையவனுலை—ஆதிதம்—ஆதிவேம்—வருகென்றோதினான்—வாவெ
ன்றுசொன்னான்—எ-று. (கருத்து) நன்ன சூதாட்டத்தில்வெல்லவையா
னல்ஆதிவேம்வாவென்றான்—எ-ம். (மெ.)

கருகிநிற்கொடியவவ்புணர்ப்பினாயிதை

வருகசுருதினின்மனமலவத்தானென்

வஞ்சினரமைச்சரவாசர்க்கொமகன்
செஞ்சரண்டெழுதிவைசெப்பன்மேயினார்.

(இ-ள்) நஞ்சினில்-விஷத்தைப்பார்க்கிலும்-கொடியவன்-பொஸ்
வாதலனுயிப்புக்கரன்-து-புணர்ப்பின்-சம்பந்தத்தினால்-நம்பினை-
நம்புடையவாசன்-வஞ்சம்-நபடமாசிய-குதினில்-குதில்-மனம்
வைத்தானென-சிந்தனைவைத்தானென்று-அஞ்சினார்-பயந்தவராய்-
அமைச்சர்-மந்திரிகள்-அவ்வாசர்க்கொமான்-அந்தளமகாராஜன்
து-செஞ்சரண்டெழுது-சிவந்தப்-தங்கலாவணங்கி-இவைசெப்ப
ன்மேயினார்-இவைசொல்லத்தொடங்கினார்கள்-எ-று. (கருத்து) மந்தி
ரிகள் நளமகாராஜனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்-எ-ம். (பெ.)

சீலநற்றமமெய்சினைக்கருந்தென்மீனார்
வேலைமுற்றிருநிலக்கிழமைமீழ்த்திடுந்
மாலுறுத்திடுங்கவழுடன்மன்னகேள்
கோவீழுகுந்திசந்தகொள்-கைத்தென்பவே.

(இ-ள்) மன்னகேள் - அரசனேகேளும்-கவழுடல் - குதாடலா
னது-சீலம்-ஒழுக்கத்தையும்-நற்றமம் - நல்லதரும்நிறையும்-மெ
ய்-சத்தியத்தையும்-சினைக்கும் - கெடுக்கும்-தென்மீனார் - தென்னி
யவலையையுடைய-வேலைமுற்று - கடவினற்குழப்பிட்ட-இரு-பெரு
மைபொருந்திய-நிலக்கிழமை-அரசாட்சியை - வீழ்த்திடும் - தள்ளி
விடும்-மாலுறுத்திடும் - மயக்கஞ்செய்திடும் - கோவீழுக்காசர்தம்-
கொடுக்கொலைச்செலுத்துகிற அரசர்கள்-கொள்கைத்தென்ப - கோ
ட்பாட்டையுடையதென்பு(பெரியோர்கள்)சொல்லுவார்கள்-எ-று.(க
ருத்து)நளச்சக்கிரவர்த்தியே குதாபெடல் ஒழுக்கத்தையும் தருமத்தையு
ம்சத்தியத்தையும்கெடுக்கும் அரசாட்சியைபுத்தள்ளும் - மயக்கத்தரும்
இதுகொடுக்கொலைச்செய்கையென்பார்கள்-எ-ம். (பெ.)

கள்ளாணவிரிப்புதல்புதல்சேர்தல் மா
வள்ளாற்பிழ்மனைநயத்தலொன்னலர்க்
கள்ளாருளாற்பிழ்மனையிலசெய்திடல்
வள்ளாற்பாயமெறிவழுக்குமென்பவே

(இ-ள்) கள்ளாணவிரும்புதல்-மதுவைக்குடிக்கிச்சித்தாலும்-க
கழஞ்சேர்தல்-குதாபெடத்தைச்சேர்தலும்-மாலுள்ளாறு - உள்ளமய
க்கமடைய-பிறர்மனைநயத்தல் - பிறர்மனையானே விநம்புதலும்-ஒன்
னலர்க்கு-சத்துருக்களுக்கு-என்றும்-இகழ்க்கியில்லாத-ஞாப்பினு
ள்-அமர்க்களத்தல்-இரியல்செய்திடல்-பின்னிட்டுடலும்-ஆகியஇ
வைகளால்-வள்ளியோய்-வரையாதுகொடுக்குமாசனே-அறநெறி - அ
றத்தின்வழி-வழுக்குமென்ப-பிறமுமென்று(பெரியோர்கள்)சொல்லு
வார்கள்-எ-று.(கருத்து) அரசனேகள்ளையிச்சித்தல் - குதாபெடத்
தே-பிறன்மனையானே யிச்சித்தல் புத்தத்திலேயிடல் - இவைதரு
மவழிக்குடிக்கென்பார்கள்-என்பதாம். (பெ.)

ஐயநீயாடுதம் கமைந்தகுதும்
றெய்துநலஞ்சுவினுக் கியைந்தது துவெம்
பொய்யினுக்கருத்துணை புன்மைக்கின் மதாய்
மெய்யினுக்குறுபகை பென்பர்மேலையோர்.

(இ-ள்) ஐய-ஐயனே-நீயாடுதற்கு-நீயாடுகிறதற்கு-அமைந்த-ச
ம்மதித்த-குறுகுதாட்டமானது-எய்துநலஞ்சுவினுக்கு - தானேவ
ருதற்குரியதரித்தித்துக்கு-இயைந்ததுது - நல்லதுதாரும்-வெம்
பொய்யினுக்கு-வெவ்விப்பொய்க்கு-அருத்துணை - நல்லசகோதரமாகு
ம்-புன்மைக்கு-கீழ்த்தொழிலுக்கு-சன்மதாய் - பெற்றதாயாதும்-
மெய்யினுக்கு-சத்தியத்துக்கு-உறுபகையென்பர்-மிருத்தபகையென்
றுசொல்லுவார்கள்-மேலையோர்-பெரியோர்கள்-எ-று. (கருத்து) அர
சனேகுதானதுவறுமைக்குத்தாதும்,பொய்க்குதலையும்,இழிதொழிலுக்
குத்தாயும், மெய்க்குப்பகையும்,ஆகும்என்பார்பெரியோர்கள்-எ-ம்.(பெ.)

எள்ளுகுதுணை யிசவிவென்றதுஉங்
களளமேற்கொடுவலை கருதுவேட்டுவ
ருள்ளுவமைத்திடு முணவையோர்கிலாப்
புள்ளினமருந்தின போலுமென்பவே.

(இ-ள்) எள்ளுகுது-இகழ்க்கடலாய்-குதுணை-குதாட்டத்தை-இத
ளி-பகைத்து-வென்றதுஉம்-செயித்ததும்-களளம் - கபடத்தை-
மேற்கொடு-மேற்கொண்டு-வலைகாந்து - வலையைமறைத்து-வேட்டு
வர்-வேட்டர்கள்-உள்ளுவமைத்திடுமுணவை - உள்ளேவைத்திருக்கி
ன்றஇனையை-ஓங்கிலா-அரியாத-புள்ளினம் - பறவைகூட்டங்கள்
-அருந்தின-உண்டவை-போலும் - ஒக்கும்-எ-று.(கருத்து) அரச
னேகுதாட்டத்தை இகழ்வீராகஎன்றார்கள்-எ-ம். (பெ.)

கலைக்கடல்கடந்துளார் கழறுங்கட்டுரை
சிலைத்தழும்பிருந்ததோட் செம்மல்கேட்டு
ருலப்பினுமறுக்கில னுரைத்தவாய்மைநீர்
விலக்குவதென்னென விளம்பினுனரோ.

(இ-ள்) கலைக்கடல் - அறபத்துநாலுக்கலையையுமுத்திர்த்துத்
-கடந்துளார்-ஆராய்ந்தமந்திரிகள்-கழறும் - சொல்லுகிற-கட்டு
ரை - சொல்லை-சிலைத்தழும்பிருந்ததோட்செம்மல் - சிலையின்தழும்பு
பொருந்தியபுயத்தையுடையநளமகாராசன்-கேட்டு-கேட்டு உயிரு
லப்பினும்-உயிரிற்றதுவிட்டாலும்-உரைத்தவாய்மை - யான்சொன்ன
சொல்லை-மறுக்கிலன் - நடுக்கமாட்டேன்-நீர்விலக்குவதென்னெ
ன-நீங்கள்விலக்குகிறதென்னென்றுவிளம்பினான்-சொன்னான்-எ-று.
(கருத்து)நளன்மந்திரிகளைவிலக்கவேண்டாமென்றான்என்பதாம்.(பெ.)

மன்னவனியைந்தவை மறுக்கலானென
வின்னலுற்றமைச்சரான் டிருப்பவெங்கவி
ருஉ

தூண்வியசா னுமுழ் தூரந்தவாற்றினு
முன்னருஞ் சூழினின் முயல்கின்றனரோ.

(இ-ள்) மன்னவன்-அரசன்—இயைந்தவை - சம்மதித்தவை—மறுக்கலானேன-தடுக்கமாட்டாரென்று - இன்னலும்-வருத்தமடைந்து—அழைச்சாண்டிருப்ப - மந்திரிகளவ்விடத்தில் பேசாநிருக்க—வெங்கலிதுன்னியதானும்-வெவ்விதகலி சேர்த்ததினாலேயும்—உழ-உழவினையானது—தூரந்தவாற்றினும் - செலுத்தலினாலும்—உன்னருந் சூழினில் வினைத்தற்கரியசூதாட்டத்தில்—முயல்கின்றான் - முயற்சிபடுகின்றான்—எ-று. (கருத்து) நளன்ஊழ்வினையின்படி சூதாட்டமுயற்சி செய்கின்றான் என்பதாம்.

(உச)

நிழலுமிழ்வைவரவா ணிடதர்கோமக
னெழுக்கொளிப்பூணினு யொட்டம்யாதென
மழவிடையதனையான் வைப்பவையுமு
னெழுகுடன்ஞாலமு மியைகவென்றனன்.

(இ-ள்) நிழல்-பிரகாசத்தை—உமிழ்-கக்காநின்ற—வைவரவாள்-கூரியவாறையுடைய—நிடதர்கோமகன் - நளமகாராசனானவன்—ஒழுக்கொளிப்பூணினும் - மிகுந்தபிரகாசம்பொருந்தியஆபரணத்தையுடையபுஷ்கரனே—ஒட்டம்யாதென - பந்தயம்யாதென்றுகேட்க—மழவிடையதனை—என்னுடையஇளவேற்றை—யான்-நான்—வைப்பன்-பந்தயமடையவைப்பேன்—நீயும் - நீயும்—உனெழுகுடன்ஞாலமும்-உனதுவழிசமுத்திரஞ்சூழ்த்தலகத்தையும்—இயைக-வைத்தற்குச்சம்மதி—என்றனன்-புஷ்கரன்சொன்னான்—எ-று (கருத்து) நளன்பந்தயம்யாதெனக்கேட்கநான் இடபத்தை வைக்கிறேன்நீ உலகத்தைவைப்பென்றான் என்பதாம்.

(உரு)

சூழ்வினைப்பூணாப்பினுற் சொன்னவாறியைப்
தாழ்குடற்புவிதொழு மரசனாடுவெந்
காழமனக்கொளீங்கலி கவற்றின்வண்ணமாய்
வீழ்தனம்புட்கரன் வென்றிட்டானரோ.

(இ-ள்) சூழ்-சூழ்த்த—வினை-ஊழ்வினையின்—பூணாப்பினால்-சம்பந்தத்தினால்—சொன்னவாறியைந்து - அவன்சொன்னபடிசம்மதித்து—ஆழ்-ஆழ்த்த—குடற்புவிதொழும-கடலாற்சூழப்பட்டவலகம்வண்ணகும்—அரசன்-நளமகாராசன்—ஆட்-சூதாட—வெம் - வெவ்வித—நாழ - வைரம்பொருந்திய—மனம் - மனத்தைபுடைய—கொடுங்கலி-கொடியகலியானவன்—நவற்றின்வண்ணமாய்- சூழின்வாடிவமாய்—வீழ்தனம்-புரளவும்—புட்கரன்-புட்கராஜன்—வென்றிட்டான் -செய்தான்—எ-று. (கருத்து) ஊழ்வினைப்படிநளனாடப்பட்டகரன்வென்றான் என்பதாம்.

(உசு)

கழைசுளிபுகர்முகக் களிறுதேர்பரி
யிழைதவழிளவிலை மகளிரீட்டிய

விழுகிழைக்குப்பைகள் வேலைகுழ்புனி
முழுவதுந்தேற்றனன் முழவுத்தோளினான்.

(இ-ள்) கழைசுளி-கரும்பைமுறிக்கின்ற—புகர்முகம் - புள்ளிபொருந்தியமுகத்தைபுடைய—களிறு-யானையும்—தேர் - இரதமும்—பரி-குதிரையும்—இழை-ஆபரணமானது—தவழ் - அசையாநின்ற—இளவிழைமதங்கிய—முலை-ஸ்தனங்கையுடைய—மகளிர் - மாதர்களும்—சூட்டிய-கம்பாதித்த—விழு - மேன்மையாகிய—நிதிக்குப்பைகள்-திரவியக்கும்பலும்—வேலைகுழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்த்த—புனி - பூமியும்—முழுவதும்—ஆதியவனைத்தையும்—முழவுத்தோளினான் - மத்தளத்தையொத்ததோளையுடைய நளமகாராஜன்—தோற்றனன் - தோற்றுவிட்டான்—எ-று. (கருத்து) நளன்யாவந்தோற்றுப்போனான் என்பதாம். (1)

அனைத்தையுத்தோற்றனை யருவிபாய்கவுட்
சினக்களிமாஸ்களி நனையசீற்றத்தோய்
மனத்திடைநினைக்குவ தென்னைவல்லேசின்
புனக்கொடிக்சிவையநினைப் பொருதும்யாமென்றான்.

(இ-ள்) அனைத்தையும்-முழுமையும்—தோற்றனை - தோற்றுவிட்டாய்—அருவி - மதசலவருவியானது—பாய் - பாயாநின்ற—கவுள்-கபோலத்தைபுடைய—சினம்-கோபம்பொருந்திய—களி - செருக்கையுடைய—மால்- பெருமைப்பொருந்திய—களிறையை - யானையையொத்த—சீற்றத்தோய்-கோபத்தைபுடையநளனே—மனத்திடை-மனத்தினிடத்தில்—நினைக்குவதென்னை - ஆலோசிப்பதென்னை—வல்லே-சீக்கிரத்தில்—சின்-உன்னுடைய—புனக்கொடிக்கு-மனை யானுக்கு—இயைந்து-பந்தயத்துக்கியைந்து—யாம்-இருவரும்—இனிப்பொருதும் - இனி அநிலோம்—என்றான்- என்றுசொன்னான்—எ-று. (கருத்து) புட்கரன்நளனே உன்மனையானையும்வைத்தாடுகவென்றான் என்பதாம். (உஅ)

சூதாபெடலம்-முற்றிற்று.

சூதாபெடலம்-முற்றிற்று.

சூதாபெடலம்.

இப்படலத்தாற் சூதிற்றோல்வியடைந்த நளன்தான்பழகிய அந்
நகரத்திலுள்ளாரோடும் வரியனாக் கூடியிருப்பதில்
விழையாமல் அசக்கலாவிட்டு நீங்கல்
சொல்லப்படுகின்றது.

கவிவிருத்தம்.

என்றவாறுவலுந் நிரைக்கலாதன
வொன்றுநியுடைத்திட வுலங்கொடோளினாய்

வென்றநின்னகர்வயின் மேவலெனெனாந்
துன்றுகாணகஞ்செலத் துணிதன்மேயினான்.

(இ-ள்) என்றலும்—என்றுகொன்னவளவில்—முதுவலுற்று—சிரித்தது—இசைக்கலாதன்—சொல்லப்படாதவைகளை—நீயொன்றுமுறைத்திடல்—நீயொன்றுஞ்சொல்லாதே—உலங்கொடோளினும்—திரண்டகல்லையாததேதோளையுடையபுட்கானே—வென்ற—செய்தத—நின்னகர்வயின்—உன்னுளினிடத்து—மேவலெனெனா—இருக்கமாட்டேனென்று—துன்று—நெருங்கிய—காணகஞ்செல—காட்டினிடத்திலேபோக—துணிதன்மேயினான்—நளமகாராஜனிச்சித்தான்—எ-று. (கருத்து) நளன்காட்டிற்செல்லத் துணிந்தான்—எ-ம்.

(க)

வாட்டிமன்மன்னவன் கமலவாண்முத
மீட்டருமாகிய விழந்தபோதினும்
பாட்டளிக் கூந்தல்வேந்தவைவிழ்ப்பைந்தொடை
சூட்டியனான் நினைத் துலங்குகின்றதே.

(இ-ள்) வாள்—வாட்டேரில்—திருல்—வல்லமையையுடைய—மன்னவன்—நளமகாராசனது—கமலம்—தாமரைப்பூவையொத்த—வாள்—ஒளிபொருந்திய—முகம்—முகமானது—நட்டரும்—சம்பாதித்தந்தரிய—அசிபல்—அசாட்சியை—இழந்தபோதினும்—இழந்தகாலத்திலும்—பாட்டு—இராகங்கள் பாடாநின்ற—அளி—வண்டுகண்மொய்க்கின்ற—கூந்தல்—அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவன்—வேந்தன்வயில்—இராசசபையிலே—பைந்தொடை—பசியபூமாலையை—சூட்டியனான் நினைம்—சூட்டியநாளின்பார்க்கிலும்—துலங்குகின்றது—பிரகாசிக்கின்றது—எ-று. (கருத்து) நளன்முகம்பொலிவையடைந்தது என்பதாம் (உ)

சாமனாரிடட்டுந் தடைப்பைதாங்குநர்
தீமுகத்துமிழும்வா ளேந்திச்செல்குந்
மோழறயானையும் விலக்கியேந்தறன்
கோமகளினிதுறை கோயிலெய்தினான்.

(இ-ள்) சாமனாரிடட்டுநர்—சாமனாவிக்கிறவர்களையும்—அடைப்பைதாங்குநர்—தாம்பூலப்பையையேந்தப்பட்டவர்களையும்—தீ—அக்கினியை—முகத்து—தன்முகத்தில—உமிழும்—கக்குகின்ற—வாள்—கத்தியை—ஏந்தி—தாங்கி—செல்குநர்—வருகின்றவர்களையும்—ஏழை—மயக்கமுற—யாரையும்—மற்றவர்களையும்—விலக்கி—நிக்கு—ஏந்தறன்—நளமகாராஜன்—கோமகள்—தமயந்தி—இனிது—இனிமையாக—உறை—வாசம்பண்ணுவிற—கோயில்—அரண்மனையை—எய்தினான்—சேர்ந்தான்—எ-று. (கருத்து) நளன் ஒன்றியாசத் தமயந்தியாண்மனைக்குப்போனான் என்பதாம்.

(உ)

கற்றையங்கவரியுந் கால்செய்வட்டமுந்
கொற்றவெண்கவிகையுமின் றிக்கோதைவேன்
மற்றதந்தோளினான் வருதல்காண்டலு
முற்றதுவென்கொலென் றுள்ளத்தெண்ணினான்.

(இ-ள்) கற்றை—தொகுதியாயிராநின்ற—அம்—அழகிய—கவரியும்—சாமனாரும்—கால்செய்வட்டமும்—சாந்தாற்றியும்—கொற்றவெண்கவிகையும்—வெண்கொற்றக்குடையும்—இன்றி—இல்லாமல்—கோதைவேன்—மாலையணிந்தவேயுடைய—மல்—வலிமைபொருந்திய—தடம்பருத்த—தோளினான்—தோளையுடைய நளமகாராஜன்—வருதல்காண்டலும்—வருதலைப்பார்த்தவளவில்—உற்றது—இப்படிக்கு அரண்வருவது—என்கொல்—என்னகாரணமென்று—உள்ளத்தெண்ணினான்—மனதில் ஆலோசித்தான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி நளன்தனித்துவந்ததைக்கண்டாலோசித்தான்—எ-ம்.

(ஈ)

எண்ணிவந்திதைஞ்சியவெழிற் கொம்பன்னவன்
மண்ணியமதிரிகர்வதன கோக்குருப்
புண்ணுழைவேலெனப் புருந்தயாவையும்
நண்ணலாகடந்தவேன் மபிசு. தினான்

(இ-ள்) எண்ணிவந்து—இப்படியாவோகித் தெரிவந்து—இதைஞ்சிய—வணங்கிய—எழில்—அத்குபொருந்திய—கொம்பன்னவன்—பூங்கொம்பையொத்த தமயந்தியினது—மண்ணிய—கழுவிய—மதிரிகர்—சந்திரனையொத்த—வதனம்—முகத்தை—கோக்குரு—பார்த்து—புண்—புண்ணினிடத்தில்—துழை—துழைகின்ற—வேலென—வேலைப்போல—புருந்தயாவையும்—தானடந்தவைகளையெல்லாம்—நண்ணலர்—சத்துருக்களை—கடந்த—செய்தித்த—வேல்—வேலையுடைய—நம்பி—நளமகாராஜன்—கறினான்—சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) நளன் தமயந்திக்கு கடந்தவற்றைச் சொன்னான்—எ-ம்.

(இ)

நாழ்தடங்கையினுனின் னசாற்றலும்
வீழிவாய்மடமயிலவெய்துயிர்ப்பொடு
மாழ்கினள்வருந்தினன் மழைக்கணிநருகுத்
தாழ்வலியிதுவெனவுள்ளத்தேறினான்

(இ-ள்) நாழ்—முழங்கால்மட்டுண்ட—தடம்—விசாலமாகிய—கையினான்—கைகளையுடைய நளமகாராஜன்—இன்ன—இவைகளை—சாற்றலும்—சொன்னவளவில்—வீழி—வீழிக்கனியையொத்த—வாய்—அத்பாதையுடைய—மடமயில்—தமயந்தியானவன்—வெய்துயிர்ப்பொடு—வெல்லியபெருமுகுடகூடே—மாழ்கினள்—மயங்கினான்—வருந்தினன்—வருத்தமுற்றான்—மழைக்கண்—குளிந்தகண்ணினினின்று—நீருகுத்து—நீசைச்சொரித்து—ஊழ்—ஊழினையினது—வலி—வண்மை—இதுவென—இதுவென்று—உள்ளத்தேறினான்—மனத்தெளிந்தான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி ஊழினையென்று நினைத்தான்—எ-ம்.

(ஈ)

இந்திரசேனனென்றிசைக்கும்பேருடை
மைந்தனாமழலைவாய்க்கொடியுமாழ்குரு
துய்ந்திடக்கொண்டிபேரோசைபோயிடுந்
தந்தைதன் வளநகர்சார்கவென்றான்.

(இ-ள்) இத்திரசேனனென் று-இத்திரசேனனென் று-இசைக்கும்-
சொல்லுநின்ற-பெருடை-நாமத்தைபுடைய-மெந்தனும்-பின்னாயு-
ம்-மழலை-மழலைச்சொற்பொருந்திய-வாய்-வாயையுடைய-கொடி-
யும்-புதல்விநளாயினியும்-மாழ்குறாது-வருத்தமுறாது-உயந்திட-
பிழைத்திருக்க-கொண்டு-உடன்கொண்டு-பேரோசைபோய-பெ-
ருதனீத்தியையுடைய-நீன்-உன்னுடைய-தந்தை-தகப்பனின்-
யு-வளர்-வளப்பம்பொருந்திய-நகர்-பட்டணத்தை-சாங்குவென்-
றனன்-அடையக்கூடியென்று-நளமகராஜன்சொன்னான்-எ-று.
(சுருத்து) நளன் பின்னையையழைத்துக்கொண்டு தமயந்தியைத் தன் பி-
தாவின் விட்டிழைப்போலென்றான் என்பதாம்.

(எ)

உயிர்நிகராமக்களோ திலங்கொடோளினான்
செயிற்றுதந்தைபாற்செல் கென்றேறதலும்
புயனறுங்கூந்தலான்புண்ணிறுடெரி
யயினுழைச்சாவெனவலமந்தேங்கினான்.

(இ-ள்) உயிரிகர்-உயிரையொத்த-மக்களோடு - பின்னேசுருட்-
டே-உலங்கொள் - திரண்டகல்வினழகைக்கொண்ட-தோளினான்-
தோள்களையுடையநளமகராஜன்-செயிற்று-சூற்றமற்ற-தந்தைபா-
ல்-தகப்பனிடத்தில்-செல்கென்றேறதலும் - போகவென்று சொல்லு-
ம்-புயல்-மேகத்தைஉயொத்த - நலம்-வாசனைபொருந்திய-கூந்தலா-
ன்-அளகபாரத்தைபுடைய-தமயந்தியானவள்புண்ணினாமி - புண்ணி-
னுள்-எரி-எரியாநின்ற-அடில் - வேலானது-தழைந்தாலென - து-
ழைந்ததுபோல-அலமந்து-மனங்கலங்கி - ஏங்கினான் - அழுதான்-எ-
று.(சுருத்து) தமயந்திமனங்கலங்கினான்-எ-ம்.

(அ)

கெழபடுகாவிடைத்தமியைநீங்கிப்போய்ப்
படுபொலமளிமெற்பள்ளிகொள்ளவெங்
கடிநகரடைந்துமெல்லனைமிற்கன்படி
லடியினேந்திதனினுமறனுண்டாங்கொலோ

(இ-ள்) கெழபடு-கிளவண்டுகளையுடைய-காவிடை - காட்டினிட-
த்தில்-தமியை-தனியாகியவென்னையிங்கிப் போய் - விட்டுநீங்கிப்போ-
ய்-படு-உறுத்தாநின்ற-பால்-பரற்கல்லுகளாகிய-அமளிமெல் - அ-
ணையின்மீது-பள்ளிகொள்ள - நீரித்திரைசெய்யு-வெம் - குருமா-
கிய-கடி-காவலையுடைய-நகர்-பட்டணத்தை-அடைந்து - சேர்ந்து
-மெல்-மிருதுவாகிய - அணையில்-சயனத்தில்,கன்படில்- (நான்) நித்-
தினாசெய்யில்-அடியினேற்கு-அடியேனுக்கு-இதனினும் - இதைப்
பார்க்கிலும்-அறனுண்டாங்கொல்-தருமமுண்டோ -எ-று.(சுருத்து)
தமயந்தி நீகாட்டிம்போக நான் கிமவிடத்திற் போகுதல் தருமமோ எ-
ன்றான்-எ-ம்.

(ச)

என்றவனாத்தலு மடங்கலேறனன்
மென்றளிர்கவற்றுநின்மெல்லென்சேறடி

கன்றலெம்பால்படுகானினேசூதற்-
கொன்றுமெலெனதுயி ருய்யுமோவென்றான்.

(இ-ள்) என்று - இப்படியென்று-அவன் - அத்தமயந்தி யானவ-
ன்-உணாத்தலும்-சொன்னவளவில-மடங்கலேறநான்-ஆண்சிறுந்-
தையொத்த நளமகராஜன்-மென்றளிர்-மெல்லியதள்ளா - கவற்று-
ம்-வருந்தச்செய்யும்-நின் - உன்னுடைய-மெல்லென்-மிருதுவாகிய
-சேறடி-சேற்றடிகள்-கன்ற-கன்றிப்போக-வெம் - குருமான-படு-
பால்-மணிபருக்கைக்கல்லுண்டாகிய-கானின்-காட்டில்-எருதற்கு-
போகுதற்கு-ஒன்றுமெல்-பொருத்துமாகில்-எனதுயிர்-என்னுடை-
லபிராமணன்-உய்யுமோவென்றான்-பிழைக்குமோவென்னுசொன்ன-
ன்-எ-று.(சுருத்து) நளன் தமயந்தியேஉன்னடி காட்டில்லடக்க என்-
னுயிர் பிழையாதென்றான்-எ-ம்.

(ஐ)

பெற்பிணுக்குறையுளம்பொன்னங்கொம்பனு
யற்பிளிப்பயந்தாமமக்களாயினே-
யெற்பிரிந்துறைகுரோணமெங்குந
நிற்பிரிந்தாற்றுவார்கிழைத்துவாயென்றான்

(இ-ள்) பெற்பிணுக்கு-அழிவினுக்கு-உறையுளம் - இருப்பிட-
மாகிய-பொன்னங்கொம்பனுய - அழகுபொருந்திய பொங்கொம்பை
யொத்த தமயந்தியே-அற்பிளில்-ஆனையிலே-பயந்த-பெற்ற-ந-
ம்மக்கள்-நம்முடையபிள்ளைகள்-அழிவிட - அத்தமயன்விட்டில்-எ-
ற்பிரிந்து-என்னையிட்டுக்கி-உணாகுநோனும் - இருப்பாரயினும்-எ-
ங்குளம்-எத்தன்மைபாய்-நிற்பிரிந்து - என்னையிட்டுக்கி-ஆற்றுவர்-
பொறுத்திருப்பார்கள் - நிகழ்த்துவாயென்றான் - சொல்லென்றுசொ-
ன்னான்-எ-று.மக்கட்குத் தந்தையினும் தாயாதிகமென்பதாம் (சுருத்-
து)தமயந்தியேபிள்ளை என்னையிட்டிருந்தாலும் உன்னையிட்டிரார்-
கள்-எ-ம்.

(மசு)

கூற்றறழ்குருதிவேற்குரிசின்மக்கடர்
மாற்றினுமாற்றனாத ளுநின்மூழ்கின
க மாற்றருக்கற்பிலுர்மகிழ்காக்கான்செல்
வேற்றுகாறெவதுவிழாந்தோலென்றான்

(இ-ள்) கூற்றறழ்-இயமனையொத்த-குரிநி - உதிரத்தோய்த-
வேல்-வேலாயுதத்தைபுடைய-குரிசில்-அரசனே - மக்கள் - பின்னே-
கள்-ஆற்றினும்-பொறுத்தாலும் - ஆற்றலாது - பொறுக்காமல்-அ-
ருளில்-துக்கத்தில்-முழங்கினும்-முழங்கினும் - மாற்றரும் - பிறாற-
கெடுதற்கரிய - கற்பினார் - பதிவருதா தருமத்தைபுடைய பெண்கள்,
மகிழ்வர்-புருஷர்கள்,கான்செல்-காட்டி,ற்போக - வேற்றாராறெவது-
வேறுதொத்திப்போயிருப்பதுவிழும்தொலென்றான் - மென்மையுடை-
யதொலென்று தமயந்திசொன்னான்-எ-று. (சுருத்து) கற்புள்ளபெண்-
களையாகவாழிட்டுருத்ததல்பொலவென்றான்-எ-ம்.

(மஉ)

விரிகடலமிழ்தமுமலேலேஞாலமுஞ்
செருமுகத்தழுவியிழ்சிறுகண்யானையு
மெரிமணிக்குப்பையுமென் தினெய்தலா
மருமகப்பெறுதன்மற்றியதென்பவே.

(இ-ள்) விரி-பாந்த--கடல்- திருப்பாற்கடலினுண்டாகிய-- அமி
ழ்சமுட-தேவாமிர்த்தத்தையும்--லேலை-சமுத்திராஞ்சுழந்த -- ஞாலமு
ட-பூமியையும்--செருமுகத்து-யுத்தத்தினிடத்திலே--அமுலுமிழ் - செ
ருபகையுமிழ்கின்ற--சிறுகண்யானையும் - சிறியகண்களையுடையயானை
களையும்--எரி-பிரகாசிக்கின்ற--மணிக்குப்பையும்-இரத்தினக்குப்பை
களையும்--எளிதினெய்தலாம்- எளிதிலேயடையலாம்-- அருமகப்பெ
றுதல்-அரியபிள்ளைகளைப்பெறுதல்--அரியதென்ப - அரியதென்றுசொ
ல்லாப்பெரியோர்கள் -எ-று.மற்ற-எ-அசை (கருத்து) எல்லாஞ்சம்பாதி
க்கலாம்பிள்ளைகளைச்சம்பாதித்தலரிதென்றுன்-எ-ம். (யெ)

விம்மிமின்னுழைமருங்கொசியவீந்திய
கொம்மைவெம்முலையினுயகுதலைமென் மொழிச்
செம்மைவருமகப்பெறுத்திமையோர்க்
கிம்மையும்ஹமையும்ன்பமில்லையால்

(இ-ள்) விம்மி-பருத்து--மின்-மின்னலையொத்த--ஹழை - ஹட்
பமாகிய--மருங்கு-இடையானது--ஒசிய-ஒடிந்துபோகும்படி. -- விம்
கிம்-பூரித்த--கொம்மை-இளமைபொருந்திய--வெம் - விரிப்பத்தைச்
செய்கின்ற--முலையினுய-ஸ்தனங்களையுடையதமயந்தியே--குதலை-ம
க்தலையாகிய--மென் மொழி - மிருதுவாகியசொல்லையும்--செம்மைய - ந
ல்லகுணத்தையுமுடைய--அருமக-அரியபிள்ளைகளை--பெறுத - பெற்
றுக்கொள்ளாத--திமையோர்க்கு - குற்றத்தையுடையோர்க்கு -- இம்
மையும்-இப்பிறப்பினும்--மறுமையும் - மறுபிறப்பிலும் -- இன்பமில்
லை-சுகமில்லை--எ-று. ஆல் - அசை (கருத்து) நம்பிள்ளைகளைப்பெறுதா
ர்க்கு இருப்பிறப்பிலுமின்பமில்லை என்பதாம். (யசு)

என்னலும்வணரிருங்கடத்தெந்திழை
மன்னவமழுவையமக்கடம்மெடு
மின்னகுபரிதிவேல்வீமன்யாநகர்
துன்னுதம்பாமெனச்சொல்லினாரோ.

(இ-ள்) என்னலும்-இப்படியென்றுஅரசன் சொல்லவும்--வணர்-
வளைந்த--இரு-பெரிய--கடத்தல் - அள்கபாரத்தையுடைய-- ஏந்திழை-
தமயந்தியானவன்--மன்னவ-அரசனே--(நம்) - நம்முடைய--மழவை
ளாய்-மழலைச்சொல்பொருந்தியவாயையுடைய--மக்கடம்மொடும் - பி
ள்ளைகளுடனே--யாம்-நாமிருவரும்,மின்னகு-மின்னலைப்பழிக்காரின்
ற--பரிதி-சூரியனையொத்த--வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய--வீமன்-
வீமராஜனுடைய--மாநகர்-பெரியநகரில்--துன்னுதம் - சேர்வோம்--
என்-என்று--சொல்லினான்-சொன்னான்-எ-று.(கருத்து)தமயந்திசுள
னைத்தன்தகப்பன்வீட்டுக்குவாவென்றுன்-எ-ம். (யநி)

கோற்றொடிசெல்வர்பாற் குறையிரந்துநின்
றேற்றமின் றுயிர் கமந்திருத்தலீ திலா
வர்த்தலுமானமு மறிவுங்கலவியு
மாற்றருஞ்சீர்த்தியு மாற்றுவென்பவே.

(இ-ள்) கோற்றொடி-தமயந்தியே--செல்வர்பால் - செல்வத்தைபு
டையவர்களிடத்தில்--குறையிரந்துநின் று - குறையைச்சொல்லியிரந்
துநின் று--ஏற்று-வாங்கி--அயின் று - உண்டு--உயிர்கமந்திருத்தல்-
உயினாத்தாங்கிமிருத்தலானது--ஈதிலா - முடிவில்லாத--ஆற்றலும்-
வலிமையையும்--மானமும்-அபிமானத்தையும்--அறிவும் - அறிவை
யும்--கல்வியும்- வித்தையையும்--மாற்றரும் - நீக்கப்படாத--சீர்த்தி
யும்-சீர்த்தியையும்--மாற்றுமென்ப - போக்குமென்றுபெரியோர்சொ
ல்லுவார்கள்--எ-று.(கருத்து)நளன் இரந்துண்டலிழிவென்றுன்-எ-ம்.

மிக்கவெஞ்சமத்திடை வெருவியோடின
ரொக்கறுன்புறத்தனி யுலகில்வாழநர்
புக்குவேட்டகத்தினி லுண்ணும்புன்மையோர்
மக்களுட்பத்தியென் றுனாக்கும்வையமே.

(இ-ள்) மிக்க-அதிகரித்த--வெஞ்சமத்திடை - வெவ்வியயுத்தத்தி
னிடத்தில்--வெருவியோடினர்-பயந்தோடினவர்களும்--லுக்கல் - சுற்
றத்தார்--துன்புற-வஞத்தமடைய--தனி-தனித்திருந்து--உலகில் - உ
லகத்தில்--வாழநர்-செல்வத்துடன்வாழ்கின்றவர்களும்--புக்கு - போ
ய்--வேட்டகத்தினில் - மாமனார்வீட்டில்--உண்ணும் - புசித்தின்ற--பு
ன்மையோர்-கீழ்மக்களுர்--மக்களுள்-மனிதருக்குள்--பத்தியென்று-
பதனென்று--வையம்-உலகம் - உலகஞர் - சொல்லும்--எ-று. (கருத்
து) போரிடலோடினவர், இனம்வருத்தமுறவாழ்பவர், மாமனார்வீட்டிலு
ண்ணும்கீழோர், இவர்கள்மக்கட்பதர்என்பானொன்றுன்என்பதாம்.(யஎ)

என்றலுந்திருவுள மின்னதாருமேன்
மன்றலந்தெரியலாய் மக்கடம்மைமம்
மின்றிகழ்மானவேல் ஷீதர்ப்பன்மாகநர்
சென்றிடர்பணித்தரு ளென்றுசெப்பினான்.

(இ-ள்)என்றலும்-இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில்--தி
ருவுளம்-உம்முடையசுத்தம்;இன்னதாருமேல் - இத்தன்மையதாருமா
னால்--மன்றல்-வாசனைப்பொருந்திய--அம்-அழகிய--தெரியலாய் - மா
லையையுடையஅரசனே--மக்கடம்மை - பிள்ளைகளை--நம்-நம்முடைய
--மின்றிகழ்-மின்போலும்பிரகாசிக்கின்ற--மானம்-பெருமைப்பொருந்
திய--வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய--விதர்ப்பன் - வீமராசனுடைய--
மாகநர்-பெரியநகரத்தில்--சென்றிட - போக--பணித்தருள்-உத்தரவு
கொடு--என்று-இப்படியென்று--செப்பினான் - தமயந்திசொன்னான்
--எ-று. (கருத்து) தமயந்தியிள்ளைகளைத் தன்தகப்பன்வீட்டிற்குப்பி
விடென்றுள்ளன்பதாம். (யஅ)

தண்டவிற்பாகனை நோக்கித் தாதுசேர்
வண்டியிந்தெரியலான் வருந்தமக்களை
விண்ணொடுபிரிசைசூழ விதர்ப்பன் மன்னுழை
கொண்டனைபோகெனக் கூறினுனோர்.

(இ-ள்) தண்டவில்-நிங்குதலில்லாத-பாகனை - தோர்ப்பாகனை—
கோக்கி-பார்த்து—தாதுசேர்-மகாதஞ்சேர்ந்த—வண்டியிர் - வண்டியு
வசப்பதியாநின்ற—தெரியலான் - மாலைவையணிந்த நாமகாராசன்—
வருந்தி - வருத்தமுற்று—மக்களை - பிள்ளைகளை—விண்ணொடு-மேகத்
தையனாவாநின்ற—புரிசைசூழ - மதிவெழும்பிவிதர்ப்பன் மன்னுழை-
விமரானிடத்தில் - கொண்டனைபோகென - கொண்டிப்போகென்று
—கூறினான் - உத்தரவுகொடுத்தான்—எ-று அரோ-அசை (கருத்து)
என்னதோர்ப்பாகனைப்பார்த்துப் பிள்ளைகளையழைத்துக்கொண்டு வி
வாசவிடத்திற்போவென்றான் என்பதாம்.

கழுவிதயாதைதின் முகமுந்தாயர்த
முழுமதியனையவாண் முகமுநோக்குற
விழிவழிநீருக விம்மிவிம்மிநின்
மழுதனர்கண்டுளோ லெங்கெனய்தவே.

(இ-ள்) தழுவித-தங்களைத்தழுவிக்கொண்ட—தாதைதின்முகமு
ம்-தகப்பனுடையமுகத்தையும்—தாயர்தம் - தாயாநிறுடைய—முழும
தியனைய-பூண்சகந்திரையொத்த—வாண்முகமும் - ஒன்பொருங்கிய
முகத்தையும்—நோக்குற - பார்த்து—விழிவழி - கண்ணின் வழியிலே
—நீருக-நீரித்த—விம்மிவிம்மிநின் - (தம்பித்தேம்பிநின்—நன்
மனோர் - பார்த்தவர்கள்—அலங்கனைய்த - துன்பமுறம்படி—அழுந
னர்-அழுதார்கள்—எ-று. (கருத்து) பிள்ளைகள் தாய்தகப்பனைப்பார்த்து
அழுதார்கள் என்பதாம்.

அலமருமக்கடம் மாகமெங்குண
முலைவழியொழுதுபாணனைப்பமோந்துவாய்
புலர்தப்பற்பலகாற் புல்விக்கொண்டுகண்
கழற்தகுபுன்வினற் கழுவினாரோ.

(இ-ள்) அலமரு-மனங்கலங்காநின்ற—மக்கடம்-பிள்ளைகளுடைய—
ஆகமெங்குணம்-சரிமுழுமையும்—முலைவழி - முலைவழி வழியால்
—ஒழுகு-ஒழுகாநின்ற—பால்-பாலானது—பிண்ப - சனைக்கும்படி—
மோந்து - உச்சிமோந்து—வாய்புலர்தா-வாயுலர்—பற்புலகால்-அனந்த
ந்தாம்—புல்விக்கொண்டு - தழுவிக்கொண்டு—கண்கலுழ்குரு-கண்ணி
னின் நுமொழுக்காநின்ற—புனவினல் - சலத்தினல்—கழுவினான் - கழு
வினான்—எ-று. அரோ-அசை-(கருத்து) தமயந்திபிள்ளைகளைக்கண்ணி
ர்தகழுவினான்-எ-ம்.

மடவாறன்னையும் மதுகைவேந்தையும்
படுதுயரொழிகெனவாழறிப்பாகனாக்

குடலுயிர்பிரித்தென வுவகைமக்களைக்
கொடிநெடுந்தேர்மிசை கொண்டிப்போயினான்.

(இ-ள்) மடவாறன்னையும் - தமயதியையும்—மதுகை - வலியையு
டைய—வேந்தையும்-ருன்னையும்—படு - உண்டாகாநின்ற—துயரொழி
தென—துக்குங்குக்கடவிரென்று—ஆற்றி-தணிந்து—பாகன்-தேர்ப்பா
கன்—ஆங்கு - அவ்விடத்தினின்று—உடலுயிர்பிரித்தென - உடலை
புறையினாயுறவெறுபிரித்ததுபோல்—உவகைமக்களை - சந்தோஷத்தை
செய்யும்பிள்ளைகளை—கொடி-கொடியையுடைய—நெடுந்தேர்மிசை-
நெடியதேரின்மீது—கொண்டிவற்றிக்கொண்டு—போயினான் - சென்
றான்—எ-று. (கருத்து) பாகன் பிள்ளைகளைத்தேர்மேற் கொண்டிப்போன
வ-எ-ம்.

மகபிபிவினும்புழைபுழைபுழை
மகபிபிபிவினும்புழைபுழைபுழை
மகபிபிபிவினும்புழைபுழைபுழை
மகபிபிபிவினும்புழைபுழைபுழை

(இ-ள்) மிகைப்படு-அதிகரித்த—துன்பமும் - துயர்த்தையும்—வி
ழையும் - இச்சிக்கப்பட்ட—இன்பமும்-இன்பத்தையும்—அகத்திடை-
மனதில்—நிகொன - ஒப்பாக—நோக்கும் - பார்க்கின்ற—ஐயனும்-நன்
னும்—தகைப்பரும் - தடுத்தற்கரிய—துயரொடு - துன்பத்துடன்—த
ளந்து-வருந்தி—சாம்புமேல் - சேர்வானேயானால்—மகப்பிரிவினும்-ம
க்கடபிரிவினும்—துயர்-துயரில்—வலிது-வலிமையுடையது - யாது-
(எது) ஒன்றுமில்லை—எ-று. (கருத்து) பிள்ளைகளைப்பிரித்தலைவிடத்
துன்பமில்லை என்பதாம்.

சிலதியர்ப்பரிய தேங்கொண்மெல்லிதழ்
மலர்மிசைமிதிப்பினும் வருந்துதேறடி
நிலமிசைபடுபு லுறைப்படுரிதைழ
புலவுவெங்காண்பின் றெட்டர்த்துபோயினான்.

(இ-ள்) சிலதியர்-தோழிகள்—பாப்பிய-பாவச்செய்த—தேங்கொ
ன்-வாசனைகொண்—மெல்லிதழ் - மெல்லியவிதழையுடைய—மலர்மி
சை-புத்தித்தின்மீது—மிதிப்பினும்-அடிவைத்தாலும்—வருந்து - வரு
ந்துநின்ற—தேறடி-சிறியபாதங்களில்—நிலமிசை - பூமியின்மீது—படு-
உண்டாகிய—பால்-பருக்கைகள்—உறைப்ப-உறுத்தும்படி, நேரிதை-
தமயந்தியானவள்—புலவுவேல் - புலானுற்றத்தையுடையவேலையோதி
ய—காண-நாளானது—பின்-ஒட்டர்ந்து - பின்னேதொடர்ந்து—போயி
னான்-சென்றான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திஎன்ன பின்னேபோனான்
என்பதாம்.

மடவாறன்னையும் மதுகைவேந்தையும்
சுருபாசருதகோ மறுவிற்காண்டலு
மிடிபுறமாவென வேங்கியெங்கிநின்
றுடல்வெறுத்துநீருக வழல்கின் றுர்சிலர்.

(இ-ள்) மடவரமன்னொடு-தமயந்தியுடன்—மதுகைவேந்தனை—வலியையுடையவனனை—சுடி-சிமந்த—முரசு—பேரிகையினொடு—அருத—நீங்காத—கோமறுகில்—அரசர்நீதியில்—காண்டலும்—பார்த்தவனவிலும்—இடியுறு—மேகத்தினொலிவாய்க்கேட்ட—அரவென—சர்ப்பத்தைப்போல—ஏங்கியெங்கி—மிகவுமேக்கழுந்து—நின்று—நிகைத்துநின்று—உடல்வெறுத்து—தேகத்தைவெறுத்து—உயிருக—உயிரீங்கும்படி—சிலரும்கின்றார்—சிலரும்கின்றனர்—எ-று. (கருத்து) கண்டவரவரந்தினர்-எ-ம்.

(உரு)

மண்ணியமணிவரை யணையமார்பினான்
பெண்ணலங்கனிந்தவிப் பேதைதன்னொடு
நண்ணருங்காணிடை நடத்தல்காணவோ
கண்ணினை படைத்தனன் கமலத்தொனென்பார்.

(இ-ள்) மண்ணிய-கழுவி-மணிவரை-இரத்திழைப்பவன்—அணைய-ஒத்த—மார்பினான்—மார்பினையுடையவனமகாராசன்—பெண்ணலங்கனிந்த-பெண்டனமைமுதிர்ந்த—இப்பேதைதன்னொடும்—இத்தமயந்தியுடன்—நண்ணரும்—பேரகப்படாத—காணிடை—காட்டினிடத்தில்—நடத்தல்காணவோ—பொருளைப்பார்க்கவோ—கமலத்தோன்—பிரமன்—கண்ணினை—இரண்டுமேத்திரங்களை—படைத்தனன்—(எங்களுக்கு) அமைத்தனன்—என்பார்—என்று(சிலர்) சொல்லுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) சிலர் இத்தான் பந்தைக்காணவோ பிரமன் கண்ணைப்படைத்தான்-எ-ம்.

(உரு)

மல்லதிருநிபுய மன்னர்மன்னவ
னெல்லையிறுபருமந் தேகக்காண்டலு
மொல்லையில்வெடித்துயி ரொழிந்ததில்லையாத்
கல்லினும்வலியதேர் கவலுநெஞ்சென்பார்.

(இ-ள்) மல்-மல்லர்களை—அடு-கொல்லாநின்ற—திணி-பலம்பொருந்திய—புயம்-புயத்தைபுடைய—மன்னர்மன்னவன்—அரசர்க்காசனாகியவன்—எல்லையில்—அளவில்லாத—துயருமுந்து—துன்பமுற்று—ஏத்போக—காண்டலும்—பார்க்கவும்—ஒல்லையில்—சீக்கிரத்தில்—வெடித்து—மார்புவெடித்து—உயிர்—பிராணஞ்ஞாது—ஒழிந்ததில்லை—நீங்கியதில்லை (ஆதலால்) கல்லினும்—கல்லைப்பார்க்கினும்—வலியதோ—வலியதோ—கவலும்—துன்பப்படும்—சொஞ்ச-மனமானது—என்பார்—என்று(சொல்லுவார்கள்)—எ-று. (கருத்து) சிலர்தங்கள்மனைதைக் கல்லினும் வலிதென்பார்கள் என்பதாம்.

(உரு)

தாயினுமருள்புரி தர்ணிமன்னவன்
போயினன்காணிடை யென்றபொழிதின்
மாய்வுறப்பெற்றிலே மன்னர்மன்னன்பா
லையேபொன்பின ரொம்மில்யாரென்பார்.

(இ-ள்) தாயினும்—தாயைப்பார்க்கினும்—அருள்புரி—உயிர்க்கரிடத்திற்கிருடையைச் செய்கின்ற—தர்ணிமன்னவன்—உலகத்தையாருள்

ளன்—காணீஇடை—காட்டினிடத்தில்—போயினன்—சொன்னான்—என்றபொழிதின்—என்றுசொன்ன பொழிதிலே—மாய்வுறப்பெற்றிலே—இறக்கப்பெற்றதில்லை (ஆதலால்)—மன்னர்மன்னன்பால்—இராசரீராசனாகியவனரிடத்தில்—ஏய-பொருந்திய—பொன்பினர்—பொன்பையுடையவர்கள்—எம்மில்—எங்களைப்பார்க்கினும்—யார்—யாவர்(உவர்)—என்பார்—என்று(சிலர்) சொல்லுவார்கள்—எ-று. (கருத்து) சிலர் இறக்கவிசைப்படுவார்கள் என்பதாம்.

(உரு)

அடிதொழுமாசருமமைச்சர்வெள்ளமு
மடவியரனைவருமைந்தரீட்டமுங்
கொடிநெடுவி துவாய்க்குறுகிபெங்கணங்
காண்டடை திறந்தெனக்கனழந்திட்டாரோ.

(இ-ள்) அடிதொழும்—பாதத்தைவணங்காநின்ற—அரசரும்—இராசர்களும்—அமைச்சர்வெள்ளமும்—மங்கிரிக்கட்டங்களும—மடவியரனைவரும்—பாதர்கட்டங்களும—மைந்தரீட்டமும்—புருஷர்க்கிட்டமும்—கொடி-கொடிக்கொடியுடைய—கொடுகி துவாய்—நீண்டவீதியினிடத்தில்—குறுகி-வந்து—எங்கணும்—எவ்விடத்தும்—கடன்மடைதிறந்தென—கடல்மடைதிறந்ததுபோல, கனழந்திட்டார்—அழுதார்கள்-எ-று. (கருத்து) பலருங் கடலுடைந்தாற்போல அழுதார்கள்-என்பதாம்.

(உரு)

பொய்யுறுதியொழிபுகல்கிலேனென
லையநீ—மயிற்சுடரில்வேந்துடன்
கையகப்படுத்தினகாணிலெனின்
மெய்யினும்பொய்மையெனியுமிதாமென்பார்.

(இ-ள்) பொய்யுறு-பொய்யாகிய—திமொழி—தியசொல்லு—புகல்கிலேனென—சொல்லமாட்டேனென்று—ஐய—ஐயுனை—நீ-நீ—எம்மை—எங்களை—இங்கு-இப்பட்டணத்தில்—அருளில்—கிருபையிலவாத—வேந்துதன்—அரசனுடைய—கையகப்படுத்தின—கையிற்சேர்த்தவனாய்—காணிலெனின்—காட்டினிடத்துக்குப்போனால்—நின்—உன்னுடைய—மெய்யினும்—சத்தியத்தைப்பார்க்கினும்—பொய்மையே—பொய்யுடையே—விழுமிதாம்—மேன்மையுடையதாம்—என்பார்—என்று(சொல்லுவார்கள்)—எ-று. (கருத்து) அரசனை நிகரீட்டிற் போயில்நாட்டில் மெய்யினும்பொய்யிராதிக்கும்என்றார்கள்-எ-ம்.

(உரு)

இன்னுயிருயுமிக்கென்றபொழிதின்
பொன்னவீரமுலையினார் புலர்த்தகாலையு
முன்னருக்குதினும்பொய்மையுமிவென்
கண்ணினோரிலும் கழறலாமென்பார்.

(இ-ள்) சுங்கு—இவ்விடத்தில்—இன்னுயிர்—இனியவுயிரானது—உய்யும்—பிழைக்கும்—என்றபொழிதின்—என்றுசொல்லிய காலத்தினும்—பொன்—தேமல்—அவிர-பிரகாசிக்கின்ற—முலையினார்—முலையையுடையமடவார்—புலர்த்தகாலையும்—பிணங்கினைகாலத்தினும்—முன்னரும்—நினைக்கப்படாத—குறியும்—குறாட்டத்திலும்—பொய்மை-பொய்

புனையை—புனி—பலம்பொருந்திய—வேல் - வேலாபுதத்தை யேந்திய
கண்ணலில்—மலைபோன் ம—தோலினும்—தோலையுடைய அசனே—கழ
றலாம்—சொல்லலாம்—என்பார்—என றுசொல்லுவார்கள்—எ-று. (கரு
த்து) உயிர்த்தப்புகழையும் பெண்கள் பிணக்கிலும்குதாட்டத்திலும் பொ
ய்தொல்லலாமா என்பார்கள்—எ-ம். (ருசு)

என் னடிசைத்தலைநடுமெழில்செண்டேழுமந்
தென்னடைவாய்மடமயின்மலைசூட்டுள்ள
புண்டருகோட்டுவெங்குளித்திற்போதால்
கண்டகணிகழறையுக்காணுமோவென்பார்.

(இ-ள்) என் னடிசைத்தலைநடும—அஷ்டதிக்குப்பாலகருமி—எழி
ல்கண்டு—இத்தகனையழைப்பார்த்து—ஏழாற (இவ்வுளவுஅழகுதமக்கி
ல்கைசென்று)மயக்கமுருகித்தக—தோண்டைவாய்—கோணவந்தலியை
யொத்தஅத்தத்தையுடைய—மடமயில்—தமயந்தியானவள்—மலைசூ
ட்டுள்ள—கயமலாமலையைசூட்டியதெனத்தில்—புண்டரு—மாமிசம்
இப்பாருத்திய—கோட்டு—தந்தக்கையுடைய—வெம்—குருமாவை—கனி
தலின்—யானையின்மீது போதால் (நீரிவரும்) கோலம்வருதலை, கண்
டகண்—பார்த்தகண்கள்—இவற்றையும்—இக்கொடியசெய்கையைப்
காணுமோவென்பார்—பார்க்குமோவென்று சொல்லார்கள்—எ-று. (க
ருத்து) நள்ள சிறப்பைக்கண்டகண்கள் சிறப்பில்லாமையுங் காணலா
மோவென்பார்கள்—எ-ம். (ருசு)

மன்னவனே குதந்திரங்கிமாழகுநர்
துன்னருந்நாளிடைத்தொடர்ந்துசெல்சூ
நின்னுயிர்செருப்பவென்றிசைசில்புன்மையோ
னங்ககரிடைநாசனறவித்தானபோட

(இ-ள்) மன்னவன்—எனமகாராஜன்—எருதம்கு - காட்டிம்பேரவத்
தகு—அங்கி—அருது—மாழகுநர்—துன்பப்படுகின்றவர்களுடும்—து
ன்னரும்—போகக்கூடாத—காளிடை—காட்டிடைத்தில்—தொடர்ந்து
யின்னேதொடர்பது—செல்சூநர்—பேரிசின்மவர்களுடும்—இன்னுயிர்—
இனிமயுயிர்களை—செருப்பவென்று—கொல்லுவெனென்று—இசையி
ல்—புகழில்லாத—புன்மையோன்—அற்பனைய புத்தகன், அங்ககரிடை—
அந்தக்கத்தினிடத்தில்—முடி—பேரிசையை—அறைவித்தான்—அடி
யபிசீதான்—எ-று. (கருத்து) புட்கரன் நன்னுக்கிங்கிளவலாயும்—அவ
ன்பின் தென்றவையுங்கொல்வெனென்று பறையறைவித்தான்—எ-ம்.

வசைபடுமன்னவன்வாயமையாலதை
விசிறாரொச்செனிகொதுமபக்கேட்டவ
மிசைபடுமன்னவங்கிங்கிணொலா
மகணமென்புள்ளெனவலமந்தெக்கினார்.

(இ-ள்) வசைபடு—அபகித்தியையுடைய—மன்னவன்—புத்தகாரா
ஜனது—விசிறாரொச்செனியால்—அறை—அடிக்கப்பெற்ற—வி
சி—வாரிவிசுக்கிய—பூசொலி—பூசினுடைய சத்தத்தை—செயி

வெதும்ப—நாதுகன்வெப்பமுற—கேட்டதும்—கேட்டவளவில்—இசை
படுமன்னவந்தகுபுகழையுடைய எனமகாராஜனுக்கு—இங்கிணொ
லாம்—அழகுதவர்கொல்லாரும்—அகணமென்புள்ளென—அகணமென்
னும்பட்டியைப்போது—அலமந்து—மலந்து—என்கினார்—துன்ப
ப்பட்டார்கள்—எ-று. (கொடியநிலைக்கில்இறப்பது அசைப்பறவை
கதியல்பாதலின் அதுபற்றி அவ்விலாகு உவமனமாய்க் கூறப்பட்
டது (கருத்து) பறையறைவிப்பெக்கேட்டவர்கள் எல்லாரும் விசன்
மவைத்தார்கள்—எ-ம். (ருசு)

வருத்திமுன்போதருமமைச்சர்வான்முந்
புரத்தனனெருகியபொருவிலவாய்மையான்
விரித்தநற்கெள்வியீரத்தகலேரொடு
யரித்தலீரொற்பிரித்தாற்றலாமையால்

(இ-ள்) வருத்தி—வருத்தமுற்று—முன்போதரும் - முன்னேபோ
ரும்—அமைச்சர்—மந்திரிகளுடைய—வான்முநம் - ஒளிபொருத்தியமு
கத்தை—புரித்தவன்—விரும்பினவனாய்—கோக்கிய - யார்த்த—பொரு
வில்—ஒப்பில்லாத—வாய்மையான் - சத்தியத்தையுடைய எனமகாராஜ
ன்—விரித்த—பார்த்த—நாற்கெள்வியீர் - சால்விராவிசாரனை புடையவர்க
ளே—எற்பிரித்து—என்னப்பிரித்து—ஆற்றலாமையால்—பொறுக்கமா
ட்டாமையினால்—அறத்தை—நருமத்தை—வேவொடுமி - வேருடனே—
அரித்தலீர்—அறுத்தலீர்—மீட்கள்—எ-று. வாய்மையானே நுமெழுவாய்
மேல்வரும்பட்டில்—என்னுனென்றும் பயனிலைகொண்டது (கருத்து)
கன்ன மந்திரிகளைப்பார்த்துப் பிரிவாற்றாமலறத்தைவிட்டார்கள்—என்
முன்—எ-ம். (ருசு)

மேவருக்குதினிற்றேற்றமேதினி
யாவதுமவென்றலதானவென னுதல்
கோவியல்பன்மவனுனேமேற்கொடு
கிலொன்வாய்மையை சிறுத்துவிடுன்றான்

(இ-ள்) மேவரும்—பொறுத்துநற்கிய—ருகிலில்—குதாட்டத்தினு
லே—தோற்ற—தோற்றுப்போன—மேதுவியாவதும்—உலக மெல்லாஸ
ற்றையும—வென்றவது—(என்)வெற்றிகொண்டல்லாமல்—ஆன—ஆரு
கிறதற்கு—என்னுதல்—வினைத்தல்—கோ - அரசர்களுக்கு—இப்பலப
ன்றுதருமமன்று (ஆதலால்)—அவன்—அந்தபுத்தகனுடைய—ஆனை—
ஆக்கினையை—மேற்கொடு—எற்றுக்கொண்டு—நிலிர்—நில்கள்—என்—எ
ன்னுடைய—வாய்மையை—சத்தியத்தை—சிறுத்துவிர் - சிறுத்துவித்
தன்—என்றான்—என்றுசொல்லினான்—எ-று. (கருத்து) கன்னமந்திரிக
ளைப்புட்கரன்சொற்படிசேருங்கள்ளன்முன்—எ-ம். (ருசு)

முளரியால்வெந்தவென்காளின்மொய்துக
ளவியொடுபுலம்பினாரழுதகட்கடைத்
துளியினிலவித்தனர்தொடர்வெத்திறத்
கவிமதக்கவிறுவினாக்காளினேகினான்

(இ-ள்) முளரியால்-அகலியினால்-வெந்த - நிருபட்ட-வெங்
காளில்-வெவ்வியகாட்டினிடத்து-மொய்-நிறைந்த-துகள் - துட்க
லோ-அளியொடு-இரக்கத்துடன்-புலம்பினர் - புலம்பினலாய்-அ
முத-அழுகி-கட்கதை - கண்ணின்கடை-பிஞ்சு-துவரவின்-துளியி
ளின்-நீர்த்துளியினால்-அவித்தவர்-அவித்தவர்களாய்-தொடர் - பி
ன்றொடர்-வெந்திறல்-குறாமானவையையும்-களி - செந்நெய்யும்,
மதம்-முமந்தத்தையுமுடைய-களித்திறன்-யானை-நிறந்த நளம
காராஜன்-காளில்-காட்டினிடத்தில்-குறென் - சென்றான்-எ-று.
(கருத்து) நளன் அழுவார்கண்ணிர் வெப்பமுதைய நனைக்ககாட்டில்
படந்தான்-எ-ம். (ந.எ)

நிருகு-வெஞ்சினக்கவிசைவன்-பின்றொடர்
பரிசன்-மயாவமெய்பதை-துமீடர்
முக்குமழ்பொற்பினன்-முன்னோயி
வருநெரி-தெரியுருவஞ்சயாற்றினன்

(இ-ள்) நிருகு-மாறுபாட்டையும்-வெம்-வெவ்விய - சினம்-
கொப்பையுமுடைய-கவிசைபுருஷனுன்-வன் - செவ்வன் - நளனு
டைய-பின்-வெஞ்சினக்கவிசை-பரிசன்-மயாவம்-ஏவல்-செ
ய்வொலென்னோ-மெய்பதை-து-சரி-அழித்து-மீடர் - திரும்பு
மபடி-முக்குமழ-சப்பிரமணியரையொத்த-பொற்பினன் - அழகை
யுடைய-நளமகாராஜன்-முன்னோயி - முன்னோயி - அருநெரி-
அரியவழியானது-தெரியு-தெரியு-வஞ்சமாயையை-அறிநி
னான் - செய்தான்-எ-று.(கருத்து) சனியன் சனங்களுக்கு வழிநெரி
யாமற்செய்தான்-எ-ம். (ந.அ)

ஆற்றுவஞ்சனையினு-புருவாபுந்தொற்
கோற்றொழுகன்-இனும்-கொற்றமன்-வன்
குறத்துதல்காண்கிலாத்து-யாமெய்தினன்
தாற்றெழுதன்னன்னொளமாழ்கினர்.

(இ-ள்) ஆற்று-கவிசையு-வஞ்சனையினால்-மாயையினால் - அ
ழகு-வாழ்க-அழகு-பொருந்திய - பொற்கோற்றொழுகன்-இனும்-தம
யங்கியோடும்-கொற்றமன்னவன்-வெற்றி-வெற்றிய நளமகாராஜன்
-தொற்றுதல்-தெரிதலை-காண்கிலார் - பார்க்காதவர்களாய்-துயாம்-
அழகத்தை-எய்தி-அடைந்து-நின்று-நின்று-உற்று - சரப்பான
து-எழு-தொன்றுவின்ற-கண்ணினர்-கண்களையுடைய-பரிசனங்கள்
-உள்ளமாமழ்கினர்-உள்ளத்திலுமயங்கினார்கள்-எ-று. (கருத்து) சனி
பகவான்-மாயத்தால்-சனங்களை-நளையு-தமயந்தியையு-காணாதவர்க
ளாய்ப்-புலம்பினர்கள்-என்பதாம். (ந.க)

ஆயினுமினிதருள்-புரிபுமெம்பிரான்
துயமென்மலாடி-சுக்கலிகாண்கிலேம்
பொயினன்-யாண்டெவர்-புணர்ப்பினுயதும்
மாயமென்றருநெரி-மருங்கித்தெவிவார்.

(இ-ள்) ஆயினும்-தாயைக்காட்டினும்-இனிது-இனிதாக-அரு
ள்-கிறுபையை-புரிபு-செய்யாநின்ற-எம்பிரான் - எங்கு-சனுகிய
நளமகாராஜன்-துய-பரிசு-தமாயி-மென்-மெல்லிய-மலர் - தா
மனாமலர்போன்ற-அடிச்சுவம் - அடிக்குறியை-காண்கிலேம்-நாங்
கள்காணவில்லை-யாண்டு-எவ்விடத்தில்-பொயினன் - பொயினன்
-இம்மாயம்-இந்தவஞ்சனையானது-எவர்புணர்ப்பினுயது-யார்சம்ப
ந்தத்தினுண்டாகியது-என்று-என்று-பேசிக்கொண்டு-அருநெரி-
அரியவழியை-மருங்கில் - பக்கங்களில்-தேவிவார் - தேவிவார்கள்-
எ-று.(கருத்து) சனங்களை-நனைத்தேவிவர்கள்-என்பதாம். (ச.இ)

தேடினர்புருமிடந்தெரிசிலாமையில்
வாடினரருநெரிமருங்கினோர்வழி
கூடினரின்னுயிர்கூற்றங்கைக்கொள
வீடினராமெனவீழ்ந்துவிம்மினார்.

(இ-ள்) தேடினர்-தேடினவர்கள்-புருமிடம்-அரசன்போனவி
டம்-தெரிசிலாமையில் - அரியாதபடியால்-வாடினர் - வாடினர்கள்
-அருநெரி-அரியவழியினது-மருங்கில்-பக்கத்தில்-ஓர்வழி-அருவ
ழியை-கூடினர் - அடைந்தார்கள்-இன்னுயிர்-இனியவழியை-கூற்
றங்கைக்கொள-இயமன்கொண்டிபாக-வீடினராமென - இத்தவர்
போல-வீழ்ந்து - (நிலத்திலே) வீழ்ந்து-விம்மினார் - அருதார்கள்
-எ-று.(கருத்து) சனங்களை-நனைத்தேடிக்கொளது-நிலத்தில் வீழ்ந்த
ருதார்கள்-என்பதாம். (ச.க)

கொன்னுனையலங்கல்வெற்றுவவுத்தோளினான்
சென்னெழிகன்கனித்தெரியக்காண்கில
ரின்னலுற்றமுதழுதெங்கியேய்க்கியத்
தொன்னகரடைந்தனர்தொடர்ந்துளோரொலாம்.

(இ-ள்) கொல்-கொல்லாநின்ற-நனை - கூர்மையாகிய-அலங்க
ல்-வெற்றிமாலையணிந்த-வெல் - வேலையுடைய-குலவுத்தோளினான்
-தொண்டதோளையுடைய-நளமகாராஜன்-சென்னெறி - போனவழியை
-கண்களில்-நேத்திரங்களில்-தெரிய-அறிய-காண்கிலார் - காணாத
வர்களாய்-இன்னலுற்று-துன்பமுற்று-அழுதழுது-புலம்பிப்புலம்
பி-ஏங்கியேங்கி-மிகவுமேக்கழுற்று-தொடர்ந்துளோரொலாம் - பின்
னொடர்ந்துபோனவர்களெல்லாரும்-அத்தொன்னகர்-தங்கன்பழைய
நகரை-அடைந்தனர் - சேர்த்தார்கள்-எ-று.(கருத்து) சனங்கள்-நள
னைக்காணாமல்கரத்திலவந்தார்கள்-என்பதாம். (ச.உ)

பறவைகள்-குடம்பையுட்பார்ப்பருத்தில்
கறவைகள்-புனிற்றினங்கள்-துகட்டில
கறவுயிர்-ததலர்-மலர்-கறமலேவ
விதைவெ-கிணன்-வனத்தென்றபின்னோ.

திமம்பினமநெறிதவங்கடந்தன
நிறைந்தனவஞ்சனைநேமியெங்குமே.

(இ-ள்) நேமியெங்கும்-உலகமெங்கும்-ஆறம்-தருமம்-தீமைய
ங்கின-கலைதடுமாறின்-பெய்மை-அசத்தியம்-ஆர்ந்தன - நிறைந்த
ன-மறம்-பாவங்கள்-தலையெடுத்தன-என்றதன-தீமை-ஆர்ந்த
கைகள்-மல்கின-நெருங்கின-மநெறி-இராஜதருமம்-திமம்பின-
கெட்டன-தவங்கள்-தபசுரன்-தீர்த்தன - நீங்கின-வஞ்சனை-வஞ்
சனைகள்-நிறைந்தன - நிறைம்பின-எ-று. (கருத்து) தருமநீங்கின
பெய்நிறைந்தன - பாவங்கள்வளர்ந்தன - அன்மார்க்கநிறைந்தன இரா
சதருமங்கெட்டன தவங்கள்நீங்கின வஞ்சனைநிறைந்தன என்பதாம்.)

நகரீகிருபடலம் - முற்றிற்று.

சுடா

கான்புகுபடலம்.

இப்படலத்தால் தன்னகராவிட்டு நீங்கியநமகராசன் பிறர்கடில்

தன்னிலைதப்பிச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக்

கானகம்புகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிஞரத்தம்.

கனிமயில்துனித்திடக்காலமன்றியுந்
துனிமுதில்பிவிற்றுன துணர்த்தபூங்கொடி
முனிசின்தனிர்ந்தன முகைத்தபைந்தரு
நனிர்கடற்றாணையானடந்தகானகமே.

(இ-ள்) நனிர்-குறியச்சிவொருந்திய-கடல்-சமுத்திரத்தையொத்
தன-தானையான் - செனையையுடையநமகராசன்-கடந்த-சென்ற
-கானம்-காட்டினில்-கனி-சளிப்பையுடைய-மயில்-மயில்கள்-கு
னித்திட-கடத்திட-காலமன்றியும்-கார்கால-ல்லாமலும்-துனி-நீர்ந்
துனிகளை-முதில-மேகங்கள்-பிவிற்றின-பெய்தன, பூ-பொலிவுபொ
ருந்திய-கொடி-கொடிகள்-துணர்த்த - பூங்கொத்துகளைச்செய்தன
-முனிசின-உலர்ந்தகிளைகள்-தனிர்ந்தன - துனிர்ந்தன-பைம்-பசு
மையாகிய-தரு-விருகங்கள்-முகைத்த-அருமபின-எ-று. (கருத்
து) களனடந்தகாட்டில் மழையெய்துன்கொடிகள் தனிர்ந்தன-பட்டம
ரமவளர்ந்தன என்பதாம்.

(க)

விள்ளரும்நரிடைவெதுப்பும்வெம்பால்
களளவிழ்மலரெனக்குழைந்துகாட்டின

வொள்ளுழற்கதிர்சுடவுலரும்வெஞ்சாம்
வள்ளலாய்மலர்விருதம்போன்றதே.

(இ-ள்) விள்ளரும்-சொல்லுதற்கரிய-அநரிடை - வழியிலே-
வெதுப்பும்-சுடரின்-வெம்-வெப்பமான-பால்-மணியாம பருக்கை
கள்-கள்-தேனுடனே-அவிழ்-விரியாநின்ற-மலரென - புஷ்பம்போ
ல-சுழைந்து-மிருதுவாய்-காட்டின - காண்பித்தன - ஒள்-பிரகாச
ம்பொருந்திய-அழல்-அழற்றாநின்ற - கதிர்-சூரியகிரணங்கள் - சுட
தகைக்க-ஆலர்-காய்ந்த-வெம்-வெப்பமாகிய-சூரம் - பாலைநிலமானது
-வள்ளம்-கிண்ணம்போல்-வாய்-முகத்தையுடைய-மலர் - புஷ்ப
ங்கள்-விரி - விரியாநின்ற-மருதம்-மருதநிலத்தை-போன்றது - ஒ
த்திருந்தது-எ-று-அசை(கருத்து) பருக்கைக்கற்கள் மலரெனவிரு
ந்தன-பாலைநிலம் வயவினிலம்போலிருந்தன-எ-ம்.

(உ)

ஊறுசெய்தான் சுவைத்துடம்புவிக்கிய
வாறலைகள்வருமரியாயினார்
வேறிடையுணர்ப்பதென்வெருவுமானொறி
மாறுகொளுநுலையுமாற்றத்தீர்த்தவே.

(இ-ள்) ஊறுசெய்து-கொலைசெய்து-ஊன்-மாமிசத்தை-சுவை
த்து-புசித்து-உடம்பு - சரீரத்தை-விக்கிய - பருக்கச்செய்த-ஆற
லை-வழியினிடத்திப்பித்தின்ற-கள்வரும் - திருடரும் - அனியாயி
னார்-கிருபையுடையவராயினார்கள்-வேறு-வேறு-இனி - இனிமேல்
-உலர்ப்பதென்-சொல்லுவதென்ன-வெருவும் - அஞ்சாநின்ற-ஆ
னொடு-பசுக்களுடனே-மாறுகொள்-படைகொண்ட-உழுதவையும் - பு
லிழும்-மாற்றம்-பசுக்கைய-தீர்த்த-நீங்கின-எ-று. (கருத்து) திருடர்க
ள் கிருபையுள்ளவர்க ளானார்கள்-புலியும்பசுவும்பசுக்கைங்கின -எ-ம்.

ஆயிடைபுயிர்நிகரணங்களுனொடு

மேயநன்னகர்வயின்விசுரப்போழ்த்துலாந்

காய்கதிர்நுழைக்கலாக்காவினூல்போற்

போயினனமுதுமிழ்புலவுவினினுன்.

(இ-ள்) ஆயிடை-அந்தப்பாலைநிலத்தில்-உயிர்நிகர் - தன்னுனினொ
யொத்த-அணங்களுனொடும்-தெய்வப் பெண்ணையொத்த தமயந்தியு
டன்-மேய-பொருந்திய-தன்-தன்னுடைய-நகர்வயின் - பட்டண
த்தின்கண்-விசும்பு-மேகங்களை-போழ்த்து - விளந்து கொண்டு-உ
லாம்-உலாவுநிற்காய்-காயாகின்ற, கதிர்-சூரியகிரணமானது, நுழை
கலா-நுழையக்கடாத-காலில்-சோலையில்-ஆடல்போல் - விளையா
டல்போல் - அழல்-அக்கினியை-உமிழ்-கக்காநின்ற-புலவு-புலால்
காற்றம்பொருந்திய-கெவினுன் - வெலையுடையநமகராசன்-போ
யினன்-கடந்தான் -எ-று. (கருத்து) நளன்மனைவிபுடனே சோலையில்
விளையாடல்போலப்பாலைநிலப்போனான்-எ-ம்.

(ச)

அள்ளிலைப்பூணினைகுமாற்றிடைக்
கொள்ளவண்டினமிழ்கறவுகட்டுனும்

வள்ளவாயமலர்விழுவாவியங்கொட
புள்ளருக்கொடுக்கிப்போயினுனரோ

(இ-ள்) அன்-நெருங்கிய—இலை-இலைபோன்ற—பூணிலை—அபர்ணகையணிகளாகமலர்வான—ஏகம் - போகாநின்ற—ஆற்றிடை—காட்டுவழியிலே—கொள்ளை-மிசுதியாகிய—வண்டினம்-சுருமபுக்கட்டங்கள்—இழி-பெருசாநின்ற—நறவு-தேனே—கட்டுணை—கொள்ளைகொள்ளுமபடியிருக்கின்ற—வள்ளம் - கண்ணம்போன்ற—வாய்முருத்தையுடைய—மலர்-பூப்பங்கள்—அவிழ்-விழியாநின்ற—வாவி-தடாகத்தின்—அம்-அழகிய—கண்-கணாயினிடத்து—புள்ளருக்கொடு—அன்னத்தினுருவைக்கொண்டு—கவி-கவியன்—பொயினுள் - சென்றான்—எ-று. (கருத்து) கண்பகவான் அன்னத்தின்வடிவுகொண்டு போனான் என்பதாம்.

(இ)

வாயியின்மழிந்தகண்மணிகள்கோத்தெனத்
தூவியம்பொழுகிறமென்புடோன்றலு
மோவியொழுதுமுருகுப்பைங்கொடி
காவியங்கண்ணினைகொடுப்பொகட்டினுள்

(இ-ள்) வாயியின்-தடாகத்தின்—அம்-அழகிய—பெரன் - பிரகாசம்பொருந்திய—கிடை-இறகையுடைய—மென்மிருதுவாகிய—புள் - அன்னப்புள்ளான்—தோன்றலும்—காணலும்—ஒளியர் - சித்திரக்காரர்கள்—எழுதரும்—எழுதுதற்கரிய—உருவம்-வடிவத்தையுடைய—பைம் - பசுவையாகிய—கொடி-கொடிபோன்றதமயந்தியானவன்—காவி - நீலோற்பலத்தையொத்த—அம்-அழகிய—கண்ணினை—இரண்டு கோத்திரமும்—கவிபாசத்தோஷிக்கும்படி, கொக்கினுள் - பார்த்தான்—எ-று (கருத்து) தமயந்தி அன்னத்தைக்கண்டான் என்பதாம்.

(க)

பன்மலர்களுவியபனிநொண்டுகவியிற்
பொன்னவிர்கொடுக்கிறபுள்ளைகோக்குற
மன்னமும்மணிலைமுடித்தவன்சிறை
யன்னமென்புள்ளின்தழகுவாய்த்தே

(இ-ள்) பன்-நானுவிதமான—மலர்-பூப்பங்கள்—கவியி-நெருங்கிய—பனிகொள்-குளிர்த்தெயக்கொண்ட—வாவியில் - தடாகத்தில்—பொன்-பொன்போல—அவிர்-பிரகாசியாநின்ற—கொடுக்கிற—கொடுமையானஇறகையுடைய—புள்ளை—அன்னத்தை—கோக்குற—பார்த்து, மன்ன—அரசனே—நம்-நம்முடைய—மணிலை-விவாகத்தை—முடித்த—நிறைவேற்றின—வன்னகிற—வளப்பமாகியஇறகையுடைய—அன்னமென்புள்ளின்—தெயல் அன்னத்தைக்காட்டிலும்—சது - இப்பறவை, அழகு-அழகன்—வாய்த்து—பொருந்தியது—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி இடுவரைபுங்கட்டிய அன்னத்தைப்பார்க்கிலும் இதுஅழகுள்ள தென்றான் என்பதாம்.

(எ)

சாறுதோறும்பொன்னவளர்த்தபூவையுந்து
சொற்றருவினையமறப்புத்துமணிப்
பொற்றடந்தோளினையபொன்னம்புள்ளினைப்
பற்றிந்தருகெனப்பணிக்துகறினான்

(இ-ள்) மற்லுமோர்-மற்றொரு—உயிரொன்-உயிர்போல—வளர்த்த—வளர்த்த—பூவையும்—நாகணவாய்ப்புள்ளையும்—சொல் - மொழிகளை—தரு-சொல்லாசின்ற—கிள்ளையும்—கிளிப்பிள்ளைகளையும்—மறப்ப - மறக்கும்படி—தூ-பரிசுத்தமாகியமணி—இரத்தினவடமணிக்து—பொன்—அழகிய—தடம்-விசாலமாகிய—தோளினைய—புலத்தையுடைய அரசனே—பொன்-பொன்போன்ற—அம்-அழகிய—புள்ளை—அன்னத்தை—பற்றி - பிடித்து—சீதருகென - சீகொடுப்பாயாகவென்று—பணிக்துவனங்கி—கறினான்—சொல்லினான்—எ-று (கருத்து) தமயந்தி கண்ணை அன்னத்தைப்பிடித்துத்தாச்சொன்னான்—எ-ம்.

(அ)

ஓர்துகிலிருவருமுதித் தூத்தையோர்
காங்கிற்றிப்புகைமழுவின்கொண்
டோருயிருத்தெனவின்கொள்புணியு
வார்சிறைப்புள்ளினைவனைத்துமென்றான்

(இ-ள்) ஓர்துகில்—ஓர்அடைய—இருவரும் - நாமியுண்டுபெறும்—உதித்து - தரித்துக்கொண்ட—மற்றையோர்-மற்றொரு—கார் - கலத்த, அகில—அகிலக்கடையின்—தீம்-இனிமையாகிய—புகை - தாமம்—கமழும்—பரிமளியாகின்ற—சீவிகொண்டு—ஆடையைக்கொண்டு—ஏர்—அழகு—குடியிருந்தவர்களுஞ்செய்வதையொத்த, இலையொள் - தழைத்தலைக்கொண்ட—பூணியும்—ஆபரணங்களையுடையஅரசனே—வார்சிறை—சீண்டிஇறகையுடைய—புள்ளை—அன்னத்தை—வனைத்துமென்றான்—பிடிப்போமென்றுசொன்னான்—எ-று. (கருத்து) ஒருவன்திரத்தைஇருவருத்தரித்துக்கொண்டு மற்றொரு வஸ்திரத்தாலன்னத்தைப்பிடிப்போமென்றான்—எ-ம்.

(க)

கருத்தடங்கண்ணிதன் னுள்ளங்கழுந்த
நிருந்துவெற்றடங்கையான் றுகிவிற்சொத்தனும்
பொருந்தியதுகிலொடுமவஞ்சமபூண்டெதி
நிருத்தபுள்ளந்தெழுந்துபோயதே.

(இ-ள்) கரும்-கறுத்த—தடம்-விசாலமாகிய—கண்ணிதன்-கண்களையுடையதமயந்தியினது—உள்ளம்-மனது—காமுற - இச்சிக்க—திருந்து—திருத்தமாகிய—வேல்-வேலையெந்திய—தடம்-பழுத்த—கையான்-கையையுடையஅரசன்—துகிலில்—ஆடையில்—சொத்தனும் - செத்தவனவில்—பொருந்திய—சீனமேற்சொத்த, துகிலொடும் - ஆடையோடும்—வஞ்சம்-கடபத்தை—பூண்டு—கொண்டு—எதிரிருக்க - எதிரிலிருக்க—புள்-அன்னம்—அந்தாத்து—ஆகாயத்தில்—எழுந்து - எழும்பி—போயது—போயிற்று—எ-று. (கருத்து) நான், கீலையை அன்னத்தின்மேற்போட அன்னஞ்சீலையைக்கொண்டுபோயிற்று—எ-ம்.

(ல)

புனைதுகில்லவந் துபைபென்பென்றிறத்தபுன்
பனியிருவிகம்பினிப்பறத்தல்காண்டலு
மனைவிதனருத் துபாடுகாக்கிமாழ்கினுன்
வினைவெயிதுவென்மெயிவுக்கினுன்.

(இ-ள்) புனைநறித்திருந்த—துகில்—ஆடையு—கலாந்து—கிங்கித்
துக்கொண்டு—பைம்—புகைமயநிய—பொன்—பொன்பொன்ற—திறத்
த—நிறத்தைபுண்டய—புன்—அன்னமானது—பனி—குளிர்ந்த—இரு—பெ
ருமைபொருந்திய—விசம்பினில்—ஆகாயத்தினில்—பறத்தல்—பறந்து
போதலை—காண்டலும்—கண்டவளவில்—மனைவிதன்—மனையாளது—
அந்ததுயர்—அரிதான்—துக்கத்தை—நோக்கி—பார்த்து—மாழ்கினுன்—வரு
ந்தினுன்—வினை—ஊழ்வினையினது—வெயி—உறுதி—இதுவென்—செந்
ன்று—மெயிவு—துன்பத்தை—நிக்கினுன்—பொக்கினுன்—எ-று. (கருத்
து)நள்ளவிதிவசமிதுவென் நுண்ணினுன்—எ-ம். (மக)

சல்லதர்மடத்துபுக்கமலம்வாட்டிய
மெல்லடிசிலப்புறல்விழுவார்மடிக்
கொல்லுமெயெனம்மழந்திபுறையார்
செல்லுநீணெயிதுவென் டுகசெபிடுஞன்

(இ-ள்) சல்லதர்—மலைவழியில்—கடந்து—ந-று—பூ—அழகிய—க
மலம்—தாமரைமலரை—வாட்டிய—கெடுத்த—மெல்லடி—பிறந்துவானபா
தமானது—சிலப்புறல்—சிலத்தல்—விழி—விழிப்பறம்போன்ற—வாய்
அதரத்தையுண்டய—மயிற்று—மயில்பேர்ந்த—தமயந்திக்கு—தல்லுமே
பென—கட்குமோவென்று—மனம்—மனது—உரு—இளகி—உருகை—உ
ன்தகப்பனது—ஊர்—குண்டிபுறத்துக்கு, செல்லும்—பொகாசின்—
நின்—நீண்ட—நெறி—மார்க்கம்—இதுவென்று—இதுவென்று—செபி
டுஞன்—சொன்னுன்—எ-று. *இலக்கணக்கொத்து—வினையியல், யெ—சூத்திர
ம்—அவைதா—மனமொழிமெய்யறிவாயினகாண்டினசைவேயாழியு—மல்ல
சைவின்றியுநல்லினைநீவினையெனநடல், தறித்து செயலினை
யறியாதுசெயலினை, யசைத்தனஞ்செயலினை யெனவேயமாந்து, நீவினை
நல்லினைசிலமுறைதிறம்பிச் செயலாவிருவினைசெயலினையாவிச், செய
பிறுவினையே செயலாவினையா, மின்னும் பலவாயிலக்கணம் பெறுமே
இவ்விதயாச் செபிடுஞன்—என்பது அசைத்தவினை(கருத்து)நள்ள தம
யந்திக்குஉல்தகம்பஹாருக்குப்போகுமவழியிதுவென்றான்—எ-ம். (மக)

ஆங்கதுகேட்டலுமழுதமாழ்கிறொந்
நிற்குநின்னடியிலென்பிதைத்ததியாதுகொல்
பூங்கழற்குநிலோய்பொறியிலென்றனை
நீக்கவோவ்வவுனாகித்தந்தினுயென்றான்.

(இ-ள்) ஆங்கது—அவ்விடத்தில்—அது—அந்தச் சொல்லு—சேட்ட
லும்—கேட்டவளவில்—அழுது—புலம்பி—மாழ்கி—வருந்தி—கொந்து—ம
னகொந்து—சங்கு—இலவட்டத்தில்—நின்—உனக்கு—அடியுனென்—அடி
மைத்தமம்புண்டயான்—பிழைத்தது—சூற்றஞ்செய்தது—பாதுகொல்

எது—பூ—அழகிய—கழல்—கீர்கழலையணிந்த—சூரிசிலோய்—அரச
னே—பொறியிலென்றனை—அழிவில்லாதவென்றனை—நீக்கவோ—பிரிய
வோ—இவ்வுனா—இந்தவசனத்தை—நிகழ்த்தினும்—சொன்னும்—என்
ருள்—என்று (தமயந்தி) சொல்லினுன்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தி என்
னைவிட்டுநீக்கவோஇப்படிச்சொன்னீனொன்றான் என்பதாம். (மக)

செயிதமதிமுகம்பசப்பச்சிந்தைநொந்
தயர்வொடுகணபனித்தவலங்கோடலை
மயிலியற்பேதைநிந்திரிந் துலாழ்வெனே
யுயிர்பிரிந்தாலுடலுய்யுமோவென்றான்.

(இ-ள்) செயித—சூற்றமற்ற—மதி—சந்திரன்போன்ற—முகம்—வ
தனமானது—பசப்ப—பசத்துபோக—சிந்தைநொந்து—மனம்நொந்து—
அயர்வொடு—சொர்வுடனே—கணபனித்து—கண்ணீர்விட்டு—அவலன்
கோடலை—துன்பத்தைக்கொள்ளாதே—மயில்—மயில்போலும்—இயல்
சாயலையுண்டய—பேதை—தமயந்தியே—நிந்திரிந்து—உண்ணப்பிரிந்து
—வாழ்வெனே—வாழ்வென—உயிர்பிரிந்தால்—உயிரிங்கினால்—உட
ல்—தேகம்—உய்யுமோ—பிழைக்குமோ—என்றான்—என்று (கணமகாராச
ன் சொன்னுன்—எ-று. (கருத்து) நள்ளதமயந்தியே உண்ணப்பிரிந்து
வாழ்வென்றான்—எ-ம். (மக)

முருகுயிர்த்தனியினமுசபூற்குழம்
கருதருபெருந்துயர்காண்கிலெனொப
பரிநெடுந்தேரொடும்புரிதிவானவ
னாவுநீர்க்கருங்கடலொளித்திட்டானரோ

(இ-ள்) முருகு—தேனை—உயிர்த்துபெற்று—அளியினம்—வண்டு
க்கூட்டங்கள்—முச—மொய்க்காநின்ற—பூ—பூவையணிந்த—குழல்—க
ந்தலையுண்டயதமயந்தியினது—கருதரும்—நினைத்ததற்கரிய—பெருந்துய
ர்—பெரிதாகியதுன்பத்தை—காண்கிலெனென—பார்க்கமாட்டேனென்
று—பரி—குதினாகட்டிய—நெடும்—நெடிய—தேரோடும்—இரத்ததுட
னே—பரிதிவானவன்—சூரியதேவன்—உவர்கீராயுடைய—க
ருங்கடல்—கருத்தசமுத்திரத்தில்—ஒளித்திட்டான்—மறைந்தான்—எ-று
(கருத்து) சூரியன் அந்தமானமாகினுன்—எ-ம். (மக)

மாயிறுஞாலமும்வானுருங்கிய
பாயிருட்கங்குலிப்பாவைதன்னொடும்
போயரின் முற்றியபொலிவின்மண்டப
மேவினனரசர்கோன் விதியின்கொட்டினால்.

(இ-ள்) மா—மகத்தாகிய—இரு—பெரிய—ஞால்—பூரியையும்—வா
னும்—ஆகாயத்தையும்—ருங்கிய—விழுங்கிய—பாய—பாடிய—இருள்—இ
ருளையுடைய—கங்குலில்—இரத்திரியில்—பாவைதன்னொடும்—தமயந்
தியுடனே—போய்—சென்று—அரில்—தாசகன்—முற்றிய—நிறைந்த—

பொன்வில்-சிறப்பற்ற-மண்டபம் - ஓர்மண்டபத்தை-ஆசர்கோன்-
இராஜா திராஜனாகமகாராஜன்- விதியின் - விவையினது - கொட்
பினால்-வனுமையினால்-மேயினால் - அடைந்தான் - எ-று. (சுருத்து)
நான் தமயந்தியுடன் ஓர்மண்டபத்தைச்சார்ந்தான்-எ-ம். (மக)

இன்னதிபுகைதவழ்-தினிதினமென்மைய
பன்மலாமளிமேற்பன்னிகொள்பவர்
புன்னுனிபரந்தமெம்பொடி கொள்பார்யிசை
மன்வினாழிநும்வனிதியாவதே.

(இ-ள்) இன்-இனிதானிய-அகிம்புகை-அகிம்நூபம்- தவழ்து-
ஊர்ந்து-இனிதின-இன்பமாய்-மென்னமய- மிருதுவானிய-பன்-
ஊரிதமான-மலப்புஷ்பம் பரப்பிய - அமளிமேல்- படுக்கையின்மீது
-பள்ளிகொள்பவர்-சவலிப்பவராகிய (தமயந்தியுள்ளிருவரும்) புல்-
புல்வினது-தனி-நூலிகள்-பரந்த-பவிய-வெம்-வெவ்விய - பொ
டி கொள்-புழுதியைக்கொண்ட-பார்யிசை-பூமியின்மேல்- மன்வின
ர்-பமித்தாரகள்-(ஆதலால்)ஊழினும்-ஊழினைக்காட்டிலும் - வனிது-
வன்மையையுடையது-யாவது-யாது - எ-று. (சுருத்து) மெல்லினை
மிப்படுத்தினாந் தமயந்தியுட்புல்லினையிப்படுத்தார்தான் என்பதாம். (மக)

அவிச்சமென்புதுமலாமளிமேயினும்
பனித்திடுமெய்யெனப்பதைத் தவாடுவேன்
கனிப்படுவென்வெம்பொடியித்கண்வொடி
விவித்தமியேனுயிசென்னுய்யமே.

(இ-ள்) அவிச்சம்-அவிச்சவிருட்சத்தினது-மென்-மிருதுவானி
ய-புதுமலர் - புதியமலரையுடைய-அமளி - மெத்தைமீடே-மேயி
னும்-படுத்தினும்-மேய்ச்சரிமான்-பனித்திடுமென்-வருந்துமெ
ன்றுபதைத்து-துடித்து-வாடுவேன் - செர்வேன் - கனிப்படுபுது
ச்சுவைபொருந்திய-கிளவி-வசனத்தையுடையதமயந்தி - வெம்பொ
டியில்-வெவ்வியபுழுதியில்-கண்படி - நித்தினைசெய்யில்-இனி-இ
னிமேல்-தமியேனுயிர்-தனியாகியஎன்னுயிர்-எங்ஙன்-எப்படி - உ
ய்யம்-பிழைக்கும்-எ-று. (சுருத்து) நான் தமயந்தியுடன் புழுதியிலே
த்தினைசெய்யஎன்னுயிரொப்படி பிழைக்கும்என்றான் என்பதாம். (மக)

கண்ணகல்புவிக்கெலாங்களைகணிய
கண்மதிவெங்குடை விதர்ப்பன்னார்க்குது
எண்ணருமித்துயருழந்துகண்ணுமே
லெண்ணின்மற்றியார் துயரெய்தடாரொன்றான்.

(இ-ள்) கண்ணகல்-இடமகன்-புவிக்கெலாம் - பூயிக்கெல்லாம்
-கண்ணகிய-ஆதாரமாகிய-கண்ணுள்ள-மதி - சந்திரன்போன்
-நெடும-நீண்ட-குடை-குடையையுடைய-விதர்ப்பன் - விதர்ப்ப
தேயத்தையானும் விமரிசனம் - தார்க்குழல்-தமயந்தியானவன்-
நண்ணரும்-பொறுத்தற்கரிய-இத்துயர் - இந்தத்துன்பத்தை - உழந்
து-வருத்தி-கண்ணுமேல்-அடைவாளானால்-என்னின் - நினைக்குமி

டத்தில்-யார்-எவர்கள்-துயர்-துன்பத்தை-எய்திடார் - அடைவார்
கள்-என்றான்-என்னுசொல்லான்-எ-று. (சுருத்து) நான் துன்பம்
டையாதவர்கள்என்றான் என்பதாம். (மக)

வளைகடலுலகினின்மன்னர்தாடொழ
வுளையிப்பைந்தவிகழையுமெம்பொடி
முளரியாவெங்கணுமுற்றமண்டபத்
தெளியர்போவிருத்திகொலென் றுவிமயினான்.

(இ-ள்)வளைகடல்-சமுத்திரஞ்ஞுமந்த-உலகினில்-உலகத்தில் -
மன்னர்-ஆசர்கள்-தாடொழ-பாதத்தில்வணங்க-உளை - புறமயினை
புடைய-அரி-சிங்கத்தாங்கிய-பைம்-பச்சுமைபொருந்திய-தவிர் - ஆ
சனத்தில்-உதையும்-இருக்கும்-எம்பிரான் - என்கருத்தன்-முளரி
யால்-முட்செடிகளால்-எங்கணும்-எவ்விடத்தும்-முற்றும்- நிறைய
ப்பெற்ற-மண்டபத்து - மண்டபத்தில் - எளியர்போல் - வறியார்
போல்-இருத்தி-இருக்கிறாய்-என்று-என்னுசொல்லி-விமயினான்-
அழுவான்-எ-று. கொல்-அசை(சுருத்து) தமயந்தியுள்ளேப்பரந்து ஏ
ழைச்செப்பேவிருத்தியென்றழகான்-எ-ம். (உய)

தடங்கனார் துடைத்துமெய்தைவந்தாயிழை
நடுங்கலென்றாற்றிநள்ளியாமத்து
மடங்கல்போன்மொய்ப்புடைமன்னர்மன்னவன்
கொடுங்கைமேற்றியின் தன்னபொன்னங்கொம்பனான்.

(இ-ள்) தடம்-விசாலமாகிய-கண்-கண்ணின் னுவரும்-நீட்சு
லத்தை-துடைத்து-துடைத்து-மெய்-தேகத்தை-தைவந்து - தட
ங்கலெனத்து-ஆயிடை-பெண்ணை - நடுங்கலென்று - அஞ்சாதே
யென்று-ஆற்றிட-தேற்ற - நள்ளியாமத்து-அர்த்தராதிரியில்-ம
டங்கல்போல்-சிங்கம்போல்-மொய்ப்புடை-பலத்தைபுடைய - மன்
னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனானமகாராஜனுடைய-கொடுங்கை
மேல்-வளைச்சுமைத்து-பொன்னங்கொம்பனான் - அழகியபொற்கொம்
பையொத்தமயந்தி-துயின்றன் - நித்தினைசெய்தான் - எ-று. (சுருத்
து)தமயந்தியுள்ளகைமேல்கிரைசைவைத்துநித்தினைசெய்தான்-எம். (மக)

பிரிவுறுபடலம்.

இப்படலத்தால் காலிடத்துச்சென்ற நளமகாராசன் அல்லித்தில்
தமயந்திபடும பெருந்துன்பத்தைக்கண்டு சகிக்காதவனாய் அதன்
குக் காரணந்தான் எனையால் தான் பிரிந்தால் அவன்
கிறதாயிருடன் அருவினுள்ள தந்தாயிட்டை
யடைவாளென் றெண்ணிப் பிரிவுறல்
சொல்லப்படுகின்றது.

கவிவிருத்தம்.

வின்பபடுமின் னென மிளிருமாகு
மண்டபத்துயரொருவழிவெண்ணெடெனக்
கண்டுதோகையைக்கொக்காவலன்
புண்படுகெஞ்சொடும்புலம்பியெண்ணினான்.

(இ-ள்) வின்பபடுமேகத்திலுண்டாறிய—மின்னென - மின்னல்
போல—மிளிரும்—பிரகாசிக்கும்—ஆகமும் - சரிமாய்—மண்டப—புழு
தியடைய—துயர் - துன்பம்—ஒருவழிவு - ஒருவழிவத்தை—கொண்ட
ன - கொண்டதுபோல—கண்படு - நித்திரைசெய்யாரின்ற—தோகை
யை—தமயந்தியை—கொக்கி - பார்த்து—காலால் - நளமகாராசன்—பு
ண்படு—புண்பட்ட—கெஞ்சொடும்—மனதுடன்—புலம்பி - அத்தரி—
எண்ணினான்—ஆலோசித்தான்—எ-று (கருத்து) நளன் தமயந்தியைப்பார்
த்து அழுது எண்ணினான் என்பதாம். (க)

நண்ணருக்கானெலாந்தொடர்ந் துண்ணுமேற்
கண்ணினுலிவடுயர்கானலாவதோ
பெண்ணருக்கலத்தினைப்பிரியிற்றந்நைது
ரண்ணியதல்வழியடைந்துவைகுமால்.

(இ-ள்) நண்ணரும்—பொருந்துதற்கரிய—கானெலாம்—காடுமுழுது
ய்—தொடர்ந்து - பின்பெட்டார்ந்து—நண்ணுமேல்—அடையுமாறால்—
கண்ணினால்—கண்ணினால்—இவன்—இத்தமயந்தியினை—துயர் - துன்
பத்தை—கானலாவதோ - பார்க்கக்கூடுமோ - பெண்ணருக்கலத்தி
னை—பெண்களுக்குரிய—ஆபாணம்போன்றிலுள்ள—பிரியில் - நீக்கில்—ந
ந்தை—பிதாவினுடைய—உணர்—காரமானது—அண்ணியது - சரீர்ப்பாய
து—அவ்வழி - அந்நகரத்தினிடத்து—அடைந்து - சேர்ந்து—வைகு
ம்—இருப்பான்—எ-று. ஆல்—அசை—(கருத்து) இவனோப்பிரிந்தால் இவன்
தாய்விட்டுக்குப்போவான் என்பதாம். (உ)

விளிமலர்ப்பூங்குழல்விழித்திலிங்கிவட
பிரிவுறத்தினைப்பிரியவெண்ணிலோ

வொருதுகிலாயத்தினைப்பூறுசெய்
கருவியிங்கேதெனக்கருத்திலெண்ணினான்.

(இ-ள்) விளி - மலர்ந்த—மலர் - புட்பத்தையணிந்த—பூ - பொவி
வுபெற்ற—குழல்—கூந்தலையுடையதமயந்தி—விழித்தில் - கண்ணிழித்து
க்கொண்டால்—சங்கு—இவ்விடத்தில்—இவன்—இவன்—பிரிவுறது—நீறு
குவது—அரிது—கடாது—இனி—இனிமேல்—பிரிய - இவனோக்கி - எ
ண்ணிலோ - ஆலோசித்திலோ—ஒருதுகிலாயது. (இருவர்க்கும்) ஓரா
டையாரிருக்கின்றது—இத்தகிலை—இவ்வஸ்துத்தை—ஊறுசெய - அ
ணிக்கின்ற—கருவி—ஆபுதம்—இங்கு—இவ்விடத்தில்—ஏதென - யாதெ
ன்று—கருத்தின்—மனதில்—எண்ணினான்—ஆலோசித்தான்—எ-று (க
ருத்து) தமயந்திவிழித்தால் பிரிநலரிது வஸ்துமொன்று இதையறங்
கக் கருவியில்லையென்றெண்ணினான்—எ-ம். (ங)

எண்ணியதுணர்ந்திவர்ப்பிரிப்பமுன்னமே
கண்ணியவஞ்சகக்கவிபுமலானதாய்
எண்ணமுன்கிடத்தலுமெமித்துமாமவே
லண்ணலுத்துகின்பெரிந்துட்டானரோ

(இ-ள்) எண்ணியது—ஆலோசித்ததை—உணர்ந்து - அறிந்து—இ
வா—இவ்விருவனாயும்—பிரிப்ப—பிரிக்க—முன்னமே - முன்னமே—ந
ண்ணிய—கருதிய—வஞ்சக—மடத்தையுடைய—கவியும் - கவிபுருஷனும்
—வாளதாய்—வாளாடி—நண்ணி—பொருந்து—முன் - எதிரில்—கிடத்
தலும்—இருந்தவனவிலு—எடுத்து—கையிலெடுத்து—நாமம் - அச்சத்தை
த்தரும்—மேல்—வெலையுடைய—அண்ணலும்—நளனும்—துகில்—வஸ்து
ததை—மெமித்தியில்—அறிந்திட்டான்—அறிந்தான்—எ-று. (கருத்து)
சனி வான் போலெதிரிடக்கூறான் அதையெடுத்து வஸ்துத்தை யு
ரிந்தான்—எ-ம். (ச)

சிலலரினெடுகெனெட்டுருளுறவதை
மெல்லெனக்கொடுங்கையினித்தவெய்துயிர்
தொல்லையிலுயிரிவிழுபடம்புதியன்மென
வல்லங்கடவீடையழுகதினானரோ.

(இ-ள்) சில்—சிலப்பாகிய—அரி—அரிபாரந்த—மெம்—நீண்ட—கண
ள் - கண்களையுடையதமயந்தி—தெருளுறவதை—விழிக்காவிதமாய்—
மெல்லென—நிருதுவாக—கொடுங்கையின் - வணர்ந்தகையினின்றும்—
நீக்கி—அருற்றி—வெய்துயிர்ந்து—பெருமுகக்கவிட்டு—ஒல்லையில் - சீக்கிர
த்தில்—உயிர்—பிராணனை—விடம்—நீங்கும்—உடம்புபேரான்—மென—தெக
த்தைப்போல—அல்லங்கடவீடை - அக்கசமுத்திரத்தில் - அழுந்தி
ணைமுழுகினான்—எ-று. அரோ—அசை (கருத்து) நளன் தமயந்தியைந்
கையைவிட்டுக்கியழுதான்—எ-ம். (சி)

எழுமகன்றலையெனக்கொலாமென
வழுமுயிர் துறந்தெனலவசமேற்கொளா

விழுமிலகாக்கெனமெய்துதெய்வதன்
தொழுதினவென்பலதுன்பமெய்றுமால்

(இ-ள்) எழுந்தருளியிருப்பான்—அருன்றால்—நீதினும்—இனி
இனிமேல்—என்கொலாமென—என்பவாருமோவென்று—அரும்பு
லம்புரான், உயிர்துறந்தென—உயிர்த்தின் வன்போல, அவசமேற்கொ
ளா—பாலசத்தெனக்கொண்டு—விழுந்த—விழுவான்—இவன்—இவன்—
காக்கென—இவர்க்கெவன்—மெய்து—வாழ—தெய்வதம்—வனதேவ
தைகளை—தொழுந்த—வனங்குவான்—இவையன்—இவையோன்ற—பல-
அனெகமான—தன்பம்—தயங்கை—எய்தும்—அவடவான்—எ-று.
(கருத்து) நான் எழுவான் அழுவான் விழுவான் தமயந்தியைக்காக்கவ
னதெய்வங்களைத்தொழுவான் என்பதாம்.

(எ)

செல்லும்வென்றுயரொடுச்செல்லக்காலெழா
தொல்லையினமீதுவெய்துயர்க்குமொச்சுதுதல்
சுல்லதரிடைத்தகியெவிறபேய்க்கனம்
கொல்லுமென்றருயிர்குணமுந் திசம்புமால்.

(இ-ள்) செல்லும்—உடப்பான்—வென்றுயரொடும்—வெவ்வியதுக்க
த்துடன்—செல்ல—காட்க—காலெழாது—அடியெழுப்பாமல்—ஒல்ல
யில்—கேள்வாந்தில்—மீளும்—திரும்புலான்—வெய்துயர்க்கும்—பெருமூ
ச்சுவிலான்—ஒன்றையதல்—ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தமயந்தி—க
ல்லதரிடை—மலைவழியில்—நனி—நனியே—அவ்வில்—செல்லவானால்—பே
க்கணம்—சொகக்கட்டங்கள்—கொல்லுமென்று—கொன்றுவிடுமென்
து—அருயிர்—நிறைந்தவயிர்—குறைந்து—குறைவுற்று—சாம்பும்—வாடு
வான்—எ-று. ஆல்—அரை—இதுதன்மைகவற்சியணி (கருத்து) நான் க
டப்பான் திரும்புலான் பெறுமூச்செறிவான் தமயந்தியைப்பேய்கொ
ல்லுமென்றுதள்ளவான்—எ-ம்.

(எ)

ஆய்நடைபின்னணம்வாந்தியன்புரார்
வேயுறழ்சொனியைப்பிர்க்குவிவெள்ளின
மாயவெங்கொடுக்கவெய்தத்தலுதவிற்
போயினன் பித்தரித்பொருளில்வாய்மையான்.

(இ-ள்) ஆய்நடை—ஆவ்விடத்தில்—இன்னம்—இப்படிவாக—வருந்
தி—தும்புற்று—அன்பு—ஆசைமிக்குந்த—வேயுறழ்—முய்திலை யொத்த
—தோளையு—தோளையுடைய தமயந்தியை—பிரிந்து—நீங்கி—வெள்ளி
னம்—வெவ்வியகோபத்தையும்—மாயர் வஞ்சனையையும்—வேம்—குற
ரமான—கொடும்—கொடுமையைமுடைய—கவி—கவியனுக்கு—வாய்
ததைவில்—செப்பட்டவனாலால்—பொருளில்—ஒப்பற்ற—வாய்மையா
ன்—சத்தியத்தையுடையனான்—பித்தரின்—பித்தரைப்போல்—போயி
னன்—போயினான்—எ-று (கருத்து) நான் பித்தரைப்போலபோனான்—எ-ம்

நள்ளிருப்போதுவெங்காணிமுமே
லள்ளிலேபூணினுன்னையபொதலும்

நின்றருதுயரொடுமெய்துதெய்வதன்
தொழுதினவென்பலதுன்பமெய்றுமால்

(இ-ள்) நள்ளிருப்போதுவெங்காணிமுமே—வெவ்வியதுக்க
யொட்டில்—நாமவேல்—அச்சத்தைத்தரும்—ஆள்—சுர்மைபொருந்தி
ய—இலை—தொங்கலையுடைய—பூணினுன்—ஆபாணத்தையுடையன
மயாரான—அகன்று—நீங்கி—போதலும்—போனவளவில்—விள்ளரு
ம்—நீங்குதலால்—துயரொடு—ஆன்பத்துடன்—மெய்து—காந்து—
கண்படும்—நித்திரைசெய்தின்று—பிள்ளைமான்—மாண்கன்றுபோன்ற, நோ
க்கிதன்—கண்களையுடைய தமயந்தியை—செய்கை—நடக்கையை—
பேசுவாம்—நொல்லுவாம்—எ-று (கருத்து) புரணியரிதமயந்தி செய்கை
யைச் சொல்லுவா மென்றான்—எ-ம்.

(க)

நீடியதுயில்சிறிதுணர்ந்துநெரிந்து
வாடகத்தொடக்கையாலனைக்கக்காண்கிலா
சூழினைப்பதைத்தவநுநிர்ப்புவித்தினை
டேடினவ்காந்தளஞ்செய்கைகீட்டிய.

(இ-ள்) நீடியதுயில்—மிஞ்சுந்தினை—சிறிதுணர்ந்து—கொஞ்சக்
தெளிந்து—நெரிந்து—நுமயந்தி—ஆடகத்தொழி—பொன்னுற்செய்தவ
னையவளரித்த—வாய்மையால்—கக—கால்—அனைக்க—தழுவ—காண்கிலான்
காணுதலாய்—வடிவான்—பிணங்கினுள்—பதைத்தனன்—துடித்தான்,
உயிர்ப்புவித்தினை—பிணங்கினுள்—காந்தள்—காந்தளமலரை
யொத்த—அம்—அழகியசெய்கை—வெந்தகையை—நீட்டி—நீட்டி—தே
டினவ்—தேடினவ்—எ-று. (இதுதன்மைகவற்சியணி) (கருத்து) தமயந்
திநனைக்கவால் நள்ளையனைக்கக்காணுதலாய் பிணங்கினுள்—துடித்
தான்—பெருமூச்சு—நீட்டி—காந்தள்—காந்தளமலரை—எ-ம்.

(க)

* ஆய்நடைபின்னணம்வாந்தியன்புரார்
பாய்நடைபின்னணம்வாந்தியன்புரார்
தாய்மெய்மலர்க்காநெறித்துத்தண்ணென்
வாய்மெய்மலர்க்காநெறித்துத்தண்ணென்

(இ-ள்) ஆய்நடை—ஆவ்விடத்தில்—காண்கிலாது (காண்க) காணு
மல்—அழகுநி—வருந்தி—செங்கடை—செங்கடையையுடைய, பாய்—பாவி
—அரி—அரிகளையுடைய, நெடும்—நீண்ட, கண்—கண்ணினின்று—நீ
ருவி—நீர்வெள்ளம்—பாய்தா—ஒழுக—தாய்—பரிசுத்தமாய்—மென்—மி
ருதுபொருந்திய—மலர்க்காம்—நாமமையால்—போன்ற—கண்ணை—கொரித்
து—கொரித்து—துண்ணென்—திருக்கென்று—வாய்மெய்—இ—கச்சரிட்டு
—ஆல்—ஆனிலைபோன்ற—வயிறு—வயிற்றை—அதுகதி—பிணங்கி—
மாழ்கினுள்—மயங்கினுள்—எ-று. (இதுதன்மைகவற்சியணி) முச்சுண்ணென்—ரு
யிரும்மகாபுரமெய்தினவல்லும்—பிறவரினனையு—துக்கித்கட்டு—நீனிய
காழ்ச்சோன்—துதெனறிய இவ்விதபால் சுட்டுகின்றது (கருத்து) த
மயந்தியனைக்காணுதுகண்ணொழுகக் கைகளைநெறித்துக் கூச்சரிட்
டி வயிற்றைப்பிணங்கித்துதான்—எ-ம்.

(க)

தெளித்தபூப்பள்ளியிற்சிறிதுநீங்கினு
மளப்பருந்துயரொடும்வல்லமெய்துவேன்
தனிப்பெயர்கங்குன்றறியன்மாழகுற
வொளித்துநீதனிவினையாடிவயவனே.

(இ-ள்) தெளித்தபூ - புஷ்பங்களைப்பாப்பிய - புள்ளியில் - சயன்
த்தில் - சிறிது - கொஞ்சம் - நீங்கினும் - விலகினாலும் - அளப்பரும் -
அளவிடெற்கரிய - துயரொடும் - துன்பத்துடன் - அவலம் - வருத்தத்
தை - எய்துவேன் - அடைவின்மையான் - தனிப்பெயர் - பனித்துளிதுளி
க்காரின்ம - கங்குலில் - இரத்திரியில் - தமியன் - தனித்தவளாய் - மா
ழகுறவலிந்த - ஒளித்துநீ - நீமறைந்து, தனி - தனியாய் - வினையாடிவ்
வினையாடினால், உய்வனே - யான் பிழைப்பனே - எ-று (கருத்து) மலாளை
யிற்சிறியிற்சகியாதநான் நீரொளித்துவினையாடினாற்பிழைப்பனே என்
றான் என்பதாம். (மஉ)

கொச்சகக்கவிப்பா.

கான்றாருயிரொழுகக்கண்ணீர்கவுளலைப்ப
வூன்றேய்க்கணைபட்டுமலும்பிணையொத்தேன்
மான்றிராசர்முடியுழுகவார்தழற்குர்த்

றேன்றாவென்கண்களிப்பவினா முமென்றேன் நிலையே.

(இ-ள்) கான்று - வெளிப்பட்டி - ஆருயிர் - பொருந்திய உயிர் - ஒழு
க - நீங்க - கண்ணீர் - கண்ணீரானது - கவுள் - கன்னத்தை அலைப்ப - அ
லைக்க - வூன்றேய் - தனையடிநீங்குகணைபட்டு - அர்ப்புபட்டு - உழுவும் - ச
புலாநின்ற - பிணையொத்தேன் - மாணக்கொப்பானேன் - மான்றேர் - கு
தினாகட்டியதேனாயுடைய - அரசர் - அரசருடைய - முடி - விரிவீங்குள்
- உழுத - பழந்த - வார - நெடிய - கழல் - வீரக்கழலைத்தரித்த - கால் - மா
த்தையுடைய - தேர் - ன்றால் - அரசனே - என் - என்னுடைய - கண்க
ளிப்ப - கண்மழிழ்க்கியுடைய, இன்னமும் - இந்நேரமட்டுமே, என் - என்ன
காரணத்தினால் - தோன்றிலை - காணப்படவில்லை - எ-று (கருத்து) ந
மயந்தி அரசனே என்கண்களுக்கினை முந்தோற்றவில்லை என்னகா
னமென்றான் - எ-ம். (மஉ)

நேலார்போரேறேறிடத்தார்தொமானே

யாவவனாமார்பாவளியேனுயிர்த்துயிரோ

காரிருள்வாயான்புலம்பக்கானகத்துவிட்டகன் துஞ்

சாரலையாவினனுயிதுவொநின்றண்ணியே.

(இ-ள்) நேலார் - பகைவர்க்கு - போரேறே - போர் செய்கின்றதின்
கமே - விடத்தார்தரிடத்தேசத்தார்க்கு - கொமானே - அரசனே - அரச
முத்துமாலையணிந்த - வனாமார்பா - மலைபோன்றமார்பையுடையவ
னே - அளியேனுயிர்த்து - வளையாகியஎன்னுயிருக்கு - உயிரே - உயிர்
போன்றநளமகாரானே, காரிருள்வாய் - கரியயிருள்ளிடத்தில் - யான்
நான் - புலம்ப - புலம்பும்படி - காணகத்து - காட்டினிடத்தில் - விட்ட
கன்தும் - என்னைநீங்கியும் - இன்னும் - இவ்வளவுகாலஞ்சென்ற பின்பு -
சாரலை - சேர்ந்தாயில்லை - ஆதலால் - இதுவோ - இதுதானே - நின் - உன்

னுடைய - தண்ணளி - குளிர்ந்தவருள் - எ-று. ஆல் - ஏ - அசைகள் (கரு
த்து) தமயந்திநளனைக்குறித்து இதுதானேதையென்றான் - எ-ம். (மஉ)

நெஞ்சமெனவேனினதுகடந்தோளும்

கஞ்சமில்முசமுங்காணுதுகண்பனிப்ப

மஞ்சதவழுவெறபெரித்தவச்சித்தோனான் தனித்த

விஞ்சையின் துவினையாட்டயருதியோ

(இ-ள்) நெஞ்சமெனவேன் - மனமுலாடுகின்றமயான் - நினது - உன்
னுடைய, தடந்தோளும் - விசாலமாகியதோள்களையும், கஞ்சமலர் - நாம
- மாமலர்போன்ற - முகமும் - வதனத்தையும் - காணுது - பாராமல் - க
ண்பனிப்ப - கண்ணீர்விடும்படி - மஞ்சதவழ் - மேகங்கள் தவழுகின்ற -
வெற்பு - மலைகளின் சிறகை - எறிந்த - அறுத்த - வச்சித்தோன் - வச்சி
ராய்த்துத்தையெந்தியஇந்திரன் - அன்று - தாதுசென்றவன் - அளித்
த - கொடுத்த - விஞ்சை - வித்தை - பயின் - து - பழகி - வினையாட்டய
ருதியோ - வினையாடுகின்றயோ - எ-று. (கருத்து) தமயந்திநளனைக்கு
றித்துஇதான் கொடுத்தவித்தையால் வினையாடுகின்றயோ, என்றான்
என்பதாம். (மஉ)

ஞாலத்திருண்டபாண்டகமலம்வாய்வெகிழ

வேலைத்தினாமுகட்டில்வெய்யோனெழுந்தனாலுல்

மாலைக்கதர்வடிவேன் மன்னர்பெருமானே

காலைக்கடவுகடன்கழிக்கவாராயோ.

(இ-ள்) ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள - இருள் - அந்தகாரமானது - கட
ப்ப - செல்லவும் - நாள - புதிய - கமலம் - நாமணாமுகங்கள் - வாய்வெ
ழ் - மலரவும் - வேலை - கடலினது - தினா - அலைகளினது - முகட்டில் - உ
ச்சியில் - வெய்யோன் - சூரியன் - எழுந்தனன் - உதித்தான் - (ஆதலா
ல்) மாலை - வெற்றிமாலையணிந்த - புதித - ஒளிபொருந்திய - வளி - கூரிய
- வேல் - வேலாயுதத்தையெந்திய - மன்னர்பெருமானே - அரசர்க்காச
லுளியாளமகாரானே - காலை - வுதயத்தில் - கடவு - செய்யத்தக்க - கட
டன் - நிதியகருமத்தை - கழிக்க - செய்யமுடிக்க - வாராயோ - வாரா
யா - எ-று. ஏ - அசை (கருத்து) சூரியவழியாமாலினன் காலைக்கருமஞ்
செய்யவாராயோவென்றான் - எ-ம். (மஉ)

மன்னவனேயிப்பிறப்பிற்றென்றமணத்திலேனென்

இன்னமொருபிறப்பிலானுமேழையென்

மன்னந்தனியேயிருந்துதவமாறநியமுன்

பொன்னகலமுள்ளருங்குப்புல்லாதொழிவேனோ.

(இ-ள்) ஏழையென் - ஏழையாகியயான் - மன்னவனே - என்மகாரா
சனே - இப்பிறப்பில் - இந்தச்சனனத்தில் - கண்டு - உன்னைக்கண்டு -
மணந்திலேனென் - சேராமற்போவேனென - இன்னம் - இனிமேல் (வரு
ஞ்சனனங்களுள்) - ஒருநிறப்பினாலும் - ஒருசனனத்திலாவது - த
ன்னந்தனியேயிருந்து - தனித்திருந்து - தவமாற்றியும் - தவத்தைசெய்
ருக

தாவது—உன்-உன்-உன்-உன்—பொன்னகலம்—அழகுபொருந்தியமாசு
கை—உன்-உன்-உன்-உன்-புருகம்படி—புல்லாது—தழுவாமல்—ஒழி
வேனோ—நீங்குவேனோ—எ-று. (கருத்து) இப்பிறப்பிற் புணராவழி
ம் மருபிதப்பிற் புணருவெனென்றான்—எ-ம்.

(இ-ள்)

வாவுபிளமாள் காண்மயில்லாண்மையிழந்தான்
கூவுங்கரியகுயில்கண்மென்புள்ளினக்கா
ளானியெனமெனியலெனெனவகன்ற
காலவன்ருன்போனவழியெனக்கும்காட்டினே

(இ-ள்) வாவும்-நாகாமின்ற—இளமாண்-காண்—இளமைதங்கிய மா
வகனே—மயில்காண்-மயிலுளாதனே—மடப்பிழகாண்—அழகியபெட்
ண்-யானைகளை—கூவும்-கூவுகின்ற—கரியகுயில்காண்—கருங்குயில்க
னே—மென்-மென்-மென்புமபாசிய—புள்ளினக்காண்—புறவைக்கட்டக
னே—அவியென-உயிரிணப்போல—மேனி-பொருந்தி—அகலெனென—
பிரியாமென்றுசொல்லி—அகன்ற—(இப்பொழுது) நீநீதிய—காலவன்
ருன்-நளமகாராஜன்—போனவழி-சென்றவழியை—எனக்கு—கருத்து
க்கு—காட்டினே—நீங்குகாட்டமரம்பா—எ-று. (கருத்து) யானை
கனே மயில்கனே, யானைகனே, குயில்கனே, புறவைக்கட்டகனே, ந
ளமகாராசனப்போனவழியைக்காட்டமரங்காணென்றான் என்பதாம். (உ-அ)

என்னுருவியிருக்கண்வீரவியுத்த
தன்னுத்தழம்புபுலம்பித்தமியலாய்
மின்னுரிடைநடக்கச்செல்லான்றிவன்வேந்தன்
பொன்னொருகொக்கிப்பூங்கொடிபொன்னிழந்தழகன்.

(இ-ள்) என்-இப்படியென்று—உருகு—மனமுருகு—இருக்கண்—
இரண்டிக்கன்களினின்றும்—நீராவி—நீர்த்துளங்கள்—உக—உதிர்—தன்
கு-தன்-ஹுடையகாலாண்ட—தழும்பு-தடிப்பு-தழும்படி—புலம்பி—அரந்
தர்—தமிழளாய்-தனித்தவளாய்—பிழர்—பிழர்வென்றன்மை—ஆர்-பி
வகந்த—இடை-இடையானது—நடங்க—துவள—செல்லான்—கடக்கி
ன்றதமபுந்தியானவன்—விமல—வெற்றிபொருந்திய—வேந்தன்—நளம
காராசனது—பொன்னு—அழகுபொருந்திய—அடி—பாதக்குறியை—
பொக்கி—பாத்த—பூங்கொடிபோல்—புலம்பிக்கொடிபோல்—விழந்து
துணிலிழந்து—அழகுநான்புலம்பினான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திரன்
வழியைக்கண்டுவிழந்துஅழகுநான்புலம்பித்தாம். (உ-அ)

ஐயன்கமலவழிச்சுவலொண்டதுமே
வெய்யபுதுயாவிடரிதாவாய்புலாசு
செய்யகமலமலரிற்றிருவையான்
வையறவாசெஞ்சுவலிழாவுயிர்சேந்தான்

(இ-ள்) ஐயன்-நளமகாராசனுடைய—கமலவழி-சுவலி—நாமனைம
லைபோன்றபாதக்குறியை—காண்டதும்—கண்டவனவில்—வெய்ய-
கொடிய—துயாவிடம்—துன்பமாகியவிஷம்—மிதா—அதிகரிக்க—வா
ய்புலா—வாயுலந்து—செய்க-சுவந்த—கமலமலரில்—நாமனைப்புத்தி

த்திரைக்கின்ற—திரைவையான்—இலக்குவியையொத்ததமயந்தி யான்
வன்—வையறவா-செயலென்று—வெஞ்சுவலிழா-மனைக்கலங்கி—உயிர்
சோர்-காள்-புறச்சித்தான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திரமார்ச்சையடை
ந்தான் என்பதாம். (உ-அ)

இவ்வாறு துன்பக்கடலினிடைமூழ்கும்
மைவாருட்குண்கண்டமாதின்செவ்விழுகள்
செவ்வான்மதியமெனச்செங்கட்டுவையென்று
வெவ்வாயரவமுருதுவிழுகியதே.

(இ-ள்) இவ்வாறு—இவ்விதமாய்—துன்பக்கடலிடை—துன்பக்கட
லில்—மூழ்கும்—அழந்திய—மை—அஞ்சனமெழுதிய—வார்—வெடிய—
தடம்—விசாலமாகிய—கண்ணேத்திரங்கலையும்—மடம்—அழியாமையை
புழுடைய—மாதின்-தமயந்தியினது—செவ்வி—அழகுபொருந்திய—
முகம்—முகத்தை—செவ்வான்—சிலந்தராகுத்தில்(உலவும்)—மதிய
மென—சந்திரனென்று—(எண்ணி)செங்கண்—சிலந்தகண்களையும், து
வையெயிற்று—துவாரம்பொருந்தியபற்களையுடைய—வெவ்வாய்—வெவ்விய
வாயையுமுடைய—அரவம்—மலைப்பாம்பு—உருத்து—கோபித்து, விழுந்
தியது—விழுங்கிற்று—எ-று. சன்மமதிக்குச்செவ்வை நிறைவெனக்கொ
ள்க—அஞ்ச (கருத்து) தமயந்தியைமலைப்பாம்புவிழுங்கியது என்பதாம்

செய்ததோரினமுழுகிநீணம்பருகும்வைவெலோய்
பைத்தோகொடுத்தகட்பாந்தள்விழுகியதா
வெய்த்தேனாய்காத்தகெய்தாயெனவழுதான்
மைத்தேயாருவலோமதர்நெடுங்கனவாணுதனே.

(இ-ள்) செய்ததோரின—உதிர்ந்தில்—முழுகி—குளித்து—நீணம்-
மாமித்தை—பருகும்—புதிருகாமின்ற—வை-காமைபொருந்திய—
வேலோய்—வேலாழ்த்தைபுடையகாமகாராஜனே—பைத்து—படக்
கைபுடையதாவிய—ஓர்—ஒரு—கொடுத்தகண்—கொடியகோபத்தை
யுடைய—பாந்தள்—மலைப்பாம்பானது—விழுங்கியது—என்னைவிழுங்கி
யது—எய்த்தேன்—இவைத்தளன்னுடைய—உயிர்காத்தற்கு—உயிரைக்
காப்பதற்கு—எய்தாய்—வாராயோ—என்—என்று—மைத்தோய்—அஞ்ச
னத்தோய்த—சுவனை—கருசெய்தல்போன்ற—மதர்நெடுங்கண்—குளிர்
ச்சிபொருந்தியவெடியகண்களையுடைய—வாணுதல்—தமயந்தியானவ
ள்—அழகான்—புலம்பினான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்திரனைக்குறி
த்துப்புலம்பினான் என்பதாம். (உ-அ)

பொங்கழல்வெங்கனகத்துப்பூவையமுதூல்கேட்
டத்தோசிலைக்கையடல்வேடன்வந்தனாகி
வெங்கணரவெறித்துவெவ்வாயிடைபின்றுங்
கொங்கவிழுவென்குந்தந்தோதைநீக்கினஒல்.

(இ-ள்) பொங்கழல்—மிருத்தலக்கினையுடைய—மை—வெய்ய
மாயை—கானகத்து—காட்டினிடத்தில்—பூவை—தமயந்தியானவன்—
அழும்—புலம்புகின்ற—குரல்கேட்டு—சத்தத்தைக்கேட்டு—அங்கு—அவ

விடத்தில்—ஓர்-ஒரு—சிலைக்கை-விலைக்கையிலேந்திய—அடல் - பலம்
பொருந்திய—வேடன்-வேடனானவன் — வந்தனாதி-வந்துசேர்ந்து—
வேங்கண்-வெவ்வியகண்ணோடைய—அரவு - மகிப்பாம்பை — எறிந்
து-பிளந்து—வெவ்வாயிடைநின்றும் - வாயிலிறுந்தும்— கொங்காழிந்
வாசனைவிசாரிற்ற—மென்கூந்தல் - மென்மையாகியகூந்தலையுடைய
—கொதைதனை - தமயந்தியை—நீங்கினன்-விடுவித்தான் —எ-று.ஆல்
அசை (கருத்து) வேடன் தமயந்தியைப் பாம்பிசிறுத்து விடுவித்தான்
என்பதாம். (உரு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகியவ்விருத்தம்.

வெய்யவாலின் பருவாயின் விடுத்தமாரெழிநென்றி
மையல்கூர்ந்தநெஞ்சின ஓய்வரிவிறமடக்கைவடவேடன்
றெய்யின் முலைமேற்புல்லுதற்குத் தொடர்த்துஞ் சாவருங்கற்பிற்
மையமுனிர் துறோக்குதலுஞ்சாம்பராயிற்றவனுடலே.

(இ-ள்)வெய்ய-கொடித்தாகிய--அரவின்-மலைப்பாம்பினது--பரு
வாயின்-பிளப்பாகியவாயினின் தும்--விடுத்த-விடுக்கப்பட்ட--மடமா
ன்-தமயந்தியினது--எழில்-அழகை--நோக்கி-பார்த்து -- மையல்கூர்
ந்த-மோகித்த--நெஞ்சினனாய்-மனமுள்ளவனாய்--வரிவில் - நீண்டனி
லையேந்திய--தடக்கை-விசாலமாகியகையைபுடைய--வயம்- வெற்றி
பொருந்திய--வேடன்-வேடனானவன் --தொய்யின்-சந்தனக்கொலம்
ணிந்த--முலைமேல் - ஸ்தனத்தின்மேல்-புல்லுதற்கு - அனைதற்கு--
தொடர-பின்றொடர--ஆஞ்சா-கொடாத--அரும் - அருமையாகிய--க
ற்பின்-கற்பிளையுடைய--சையல்-தமயந்தியானவன்--முனிர்-து - கொ
பித்து--நோக்குதலும்-பார்த்தமாத் திர்த்தில்--அவனுடல் - அவ்வேட
னுடலம் -- சாம்பராயிற்று-நீறுயிற்று --எ-று. ஏ-அசை(கருத்து)வே
டன் தமயந்தியைப் புணர்த்தொடர்ந்த வளவில் தமயந்திபார்க்க வேட
ன்னரிந்துபோனான்-என்பதாம். (உரு)

கற்பின்மூலம் கொடுக்கிலைக்கைவேடனுடலங்கரியாக்கிப்

பொற்பினுறைபோய்லவங்கனிந்த பொன்னம்பாவைபுலம் பெய்தி
வெற்பினுயர்தோள்வேந்துவெங்கான் றுருவியேகுதலு
மற்பின் முனிவர்தவமியற்றுஞ்சாலைநோக்கியருகணந்தான்.

(இ-ள்) கற்பின்மூலம்-பதினிருத்தியாக்கினியால் -- கொடுக்கிலை
க்கை-கொடியவிலைக்கையிலேந்திய--வேடனுடலம் - வேடன்காரித்
தை--கரியாக்கி-சாம்பராக்கி-- பொற்பின் றுறைபோய் - அழகிற்சிறந்
து--நலங்கனிந்த-நன்மைமிகுந்த--பொன்னம்பாவை-தமயந்தியானவ
ன்--புலம்பெய்தி-அழுதுக்கொண்டு--வெற்பின் - மலைபோல்--உயர்ந்த--தோள்-புயத்தையுடைய--வேந்து - நளமகாராசன்--செ
லும்-செல்லாநின்ற--வெங்கான் - வெவ்வியகாட்டினில்-துருவி - தேடி
க்கொண்டு--நிகுதலும்-போகும்மளவில்--அற்பின் - அன்னியையுடைய
--முனிவர்-முனிவர்கள்--தவமியற்றுந் - தவஞ்செய்யாநின்ற -- சாலை-
பாணசாலையை--நோக்கி - பார்த்து --அருகு-அருகருகில்--அணைந்த

ன்-சேர்ந்தான்--எ-று (கருத்து) தமயந்திமுனிவர்கள்தவச் சாலையிற்
சார்ந்தாளானபதாம். (உரு)

அடைந்தமாதின் முகநோக்கிபாணநிலைவழங்காணி
னடந்துதனியேயிருந்தலையின்போந்ததென்னையினமலர்த்
தடங்கண்கலுழந்துபுலம்பெய்துந்தன்மையெவன் கொல்சாற்று செ
மடந்தைபுகுந்தவாறனைத்துமுனிவர்கேட்கவகுத்துரைத்தான்.

(இ-ள்) அடைந்த - தம்மிடத்துவந்த--மாதின் - தமயந்தியினது
முகம்-வரணத்தை--நோக்கி-பார்த்து--யானாதி - நீயார்-- வெவ்வழல்
வெவ்வியது-தல்பொருந்திய--காட்டினில்--நடந்து-காலால்--க
டந்து--தனியே - தனிமையாகி--இந்தலையில் - இவ்விடத்தில்--போ
ந்ததென்னை - வந்ததென்னகாரணம்--நாள்மலர்-தாமரைமலர்போன்
ற--தடங்கண்-விசாலமாகியகண்கள்--கலுழந்து - கலங்கி--புலம்பெ
ய்துந்தன்மை-துன்பப்படுதல்--எவன்கொல் - என்னகாரணம் --சாற்
றுகளை-சொல்லென்று--முனிவர்கேட்ப-முனிவர்கள்கேழ்க்க -- மட
ந்தைதமயந்தியானவன்--புகுந்தவாறனைத்தும் - நடந்தவையெல்லாம்,
வகுத்து-பிரித்து--உரைத்தான்(அவர்க்குச்) சொல்லினான் --எ-று. (க
ருத்து) முனிவர்கள் கேழ்க்கத் தமயந்தி நடந்தவையெல்லாஞ் சொன்
னான்-எ-ம். (உரு)

கேட்டவளவினுள் முகத்தினை மருட்டும்பனி மொழியாய்
வாட்ட மொழிநிர்ப்பிரிந்தவடிவேன ளனைச்சின்னா
னுடடங்கனிப்பக்கண்டுமுன்போனலம்பெற்றிருத்தியெனநவிலா
வீட்டுத்தவத்தோர்மறைக்கிழலரிருக்கைநோக்கியெனரால்.

(இ-ள்) கேட்டவளவில்(இச்செய்தியைக்) கேள்வியுற்றமாத்கித்
தில்--உளமுருகி-மன்முருகி--சின்னை-சினிப்பிள்ளைமனை -- மருட்டும்
வெருட்டாரின்ற--பனிமொழியாய் - குளிர்ந்தசொற்களையுடைய தமய
ந்தியே--வாட்டம் - சோர்வை--ஒழிதி-ஒழித்துவிடு --நிற்பிரிந்த - உ
ன்னையிரிந்த--வடிவேல்-சூழ்நையுடையவேலேந்திய--நளனை -நளம்
காரானை--சின்னாளில்-சிலநாளிலே--நாட்டங்கனிப்ப - கண்களிக்க
கண்டு-பார்த்து--முன்போல்-முன்போல்--நலம்பெற்று - நன்மையை
யடைந்து--இருத்தியென - இருப்பாயாகவென்று--நவிலா - ஆசீர்வ
தித்து--நட்டித்தவத்து-தவஞ்செய்யின்ற--ஓர்-ஓப்பற்ற -- மறைக்கிற
வர்-அந்தணர்கள்--இருக்கைநோக்கி (நாங்க)நிருக்கு மாச்சிரமத்தைக்
குறித்து--சகினர்-சென்றார்கள்--எ-று.ஆல்- அசை(கருத்து) முனிவர்
கள் ஆசீர்வதித்துப்போனார்கள்-எ-ம். (உரு)

பிதிர்த்தபசும்பொற்றிதலைமுலைப்பெய்ப்புங்கோதைபிணை போல்வா
ளெதிர்த்தவணிகர்வழித்துணையாவேதிக்கதுர்மாமணிவான்றி
மதிந்துபுனல்பாய்போற்றங்கறையிவறையுமுனையிருளின்
முதிர்ந்தசின் துப்பினைக்கோட்டுமுரிக்களிறொன்றணுகியதால்.

(இ-ள்) பிதிர்த்த-உதிர்ந்த--பசும்பொன்- பசியபொன்போன்ற--
திதலை - தேமலையுடைய--முலை-ஸ்தனங்களையும்--பெய்ப்புங்கோதை-ம

லர்மாலையணிந்தகூந்தலையுமுடைய—பிணைபோல்வான்—மாண்போன்
ததமயந்தியானவன்—எதிர்ந்த—எதிர்ப்பட்ட—வண்ணிகர்—வர்த்தகர்—வ
ழித்தலையா—வழித்தலையாக—என—போய்—ததிர்மாமணி—ஒளிபொ
ருந்தியகிந்தமணிகளை—வரன்றி—வாரிக்கொண்டு—அதிர்ந்து—இரைந்
து—புனல்—சவமானது—பாய்—பெருதாரின்று—போற்றங்—கனாயில்—
பெரியஆற்றங்கரையினிடத்தில்—உமையும்—புராதஞ்செய்கின்ற—அ
றையிருளின்—அர்த்தகரத்திரியில்—முதிர்ந்த—மிதூத்—நின்றது—சேப
த்தைபுனையது—பிணைக்கொட்டு—பிணைபோன்ற—கொம்புகளையுடைய
துமானிய—முரி—வண்ணியுடைய—அழிபெறும்—ஒருபாசையானது—
அணுகியது—வந்துநெருங்கிற்று—அ—ஆல்—அரை—(கருத்து) தமயந்தி
யினிடத்து யானைவந்து—எ—ம்.

(உஅ)

அணுகியாங்குப்புலம்பெய்துமலர் பூங் கோதை மயிலிலாழிய வ
ணிகமாக்கியாவனாய்—மதலாலயானை—கொன்றேந்தி—துணைவந்தடை
ந்தோர்யாவனாய்தொலைந்தாடந்த—பருத்த—தடக்கை—பிணைவேண்டுகொ
டியுகளிறெல்லையென்கொல்லாததெனக்கலுத்தாரன்.

(இ—ன்) ஆவரு—அவ்விடத்தில்—அணுகி—வந்தடைந்து—புலம்
பெய்து—புலம்பாசின்ற—அலர்பூங்கோதை—மலர்த்தபூமாலையையணி
ந்த—அனகபாரத்தைபுனைய—மயில்—தமயந்தியானவன்—ஒழிய—கீங்க
லாக—வணிகமாக்கியாவனாயும்—வர்த்தகரத்திரியானும்—மதம்—மும்
மதம்பொருந்திய—மால்பானை—பெரியபானையானது—கொண்டு—கொண்ட
செய்து—எ—போகாசிறு—துணை—துணையாக—வந்தடைந்தோர்—வந்
தடையப்பட்ட—வாணையும—அணைவனாயும்—தொலைத்து—கொண்டு—
நடந்த—சென்ற—பருத்த—தடக்கை—பருத்துநின்றது—திருக்கையும்—இ
ணை—இரண்டாயி—வெண்—வெளுமைபொருந்திய—கொட்டு—கொம்பு
களையுமுடைய—களிற்று—பானையானது—எண்ணை—துன்பப்படுகின்ற—எ
ண்ணை—என்—என்னகாரணத்தால்—கொல்லாதது—கொல்லாமற்போ
யது—என்—என்று—தலுழந்தார்—புலம்பினான்—எ—ம்—(கருத்து) வியா
பாரிகளைக்கொன்றபானைதன்னைக்—கொல்ல—வில்லையென்—நாற்றினான்
என்பதாம்.

(உக)

சாதலொழிந்துவழிச்செல்வோர் துணையாவள்ளந்தளர்வெய்திப்
பரதமலர்கொப்புளமெய்நிப்பனிக்கப்பால்வெங்காநிந்து
கோதைவழிலேவலனேந்து குலவுத்தினிதோள்கவாருவெனுஞ்
சேதுபதிதன்வளங்கிற்சென்றான்தர்ப்புன்சேமினழியே.

(இ—ன்) சாதலொழிந்து—இறக்காமல்செடித்துநின்ற—வழிச்செல்
வோர்—வழியிற்செல்லுகின்றபிராமணர்கள்—துணையா—சகாயமாகக்
கொண்டு—உள்ளத்தளர்வெய்தி—மனங்கலங்கி—பரதமலர்—மலர்போ
ன்றபாதங்கள்—கொப்புளமெய்தி—கொப்பனித்து—பனிக்க—நீரொழுக
—பால்—பருக்கைக்கற்களையுடைய—வெங்கான்—வெவ்விவனத்தை—
இறந்துவிட்டுக்கி—கோதை—வெற்றிமாலையணிந்த—வாடிவேல்—கூர்
மைபொருந்தியவேயுபுத்தை—வலன்—வலதுபுறத்தில்—ஏந்து—தர்

கொண்க—சுவடி—இரட்சியையும்—திணி—விலிமையையுமுடைய—
தொன்—அபுத்தலையுமுடைய—சுவாருவெனும—சுவாருவென—அம்—பெயரை
யுடைய—சேதுபதிதன்—சேதுநேசத்தாகனது—வளங்கில்—வளம்பம்
பொருந்தியபட்டணத்தில்—விதர்ப்புன்சேமினழி—தமயந்தியானவன்
சென்றான்—சேந்தனை—எ—ம்—(கருத்து) தமயந்திசேதுபதிக்கர்த்தச
சேந்தனானன்புறம்.

(ருஉ)

துணிபட்டெழுந்தமென்வெளுகுதடர்மிட்டொளிர்மன்னுத
பணிந்தெழுந்திமாசடைந்தவழுவும்பிரிந்தவாரமுதலும்
பிணியுற்றமுதலுஞ்சமுபாய்பித்தேதினர்போற்கோமறுதி
லணுகச்சேதுபதிதாய்கண்டாரகொலிவெள்ளைமுற்றன்

(இ—ன்) துணிபட்டெழுந்த—துண்டிப்பப்பட்ட—மென்றுவினா—
மெல்லியதுபுறம்—கடர்மிட்டொளிர்—ஒளிக்கிட்டுவிளங்கும்படி—
மன்னுத—கருவார—மணியில்—இரத்தினம்போல்—தோன்றி—காண்பா
ட்டி—மாசடைந்த—அழுத்தடைந்த—வழுவும்—உடம்பும்—விரிந்த—அவி
ழ்ந்த—வாரமுதலும்—கண்டவந்தலும்—பிணியுற்றது—துன்பப்பட்டு—
உழலும்—கலங்காசின்ற—கெஞ்சமும்—மனமும்—ஆய்—(அதியடுவைக
ளையுடைய)வளாய்—பித்தேதினர்போல்—பிரார்போல்—கொழுநிலில்
இராஜாதிதியில்—அணுக—தமயந்திர—சேதுபதி—சுவாருவர்த்த—
தாய்—தாயர்வன்—கண்டு—தமயந்தியைக்கண்டி—அரிகொலிவன்—இந்
தப்பென்யாரோ—என்று—என்று—ஐயுற்றான்சந்தேகிக்கான்—எ—ம்.
(கருத்து) சேதுபதிதாயர் தமயந்தியைக்கண்டி ஐயுற்றான்—எ—ம்.

பொன்னம்பாலைபுடன்புழுதுமபுணையுண்டென்னச்சனி மழுந்த
மின்னுண்மருங்குநிலிலோதயணங்கொவரசம்மமகனோ
வெண்ணத்தெருவேன்க்கிவனையிண்டு கொணர்நெனமருங்கின்
மன்னுமகனிரதமைப்பணிப்பவிடைகொண்டவருமருக்கணந்தார்.

(இ—ன்) பொன்னம்பாலை—பொற்புதுமையானது—உடன்புழுது
ம்—உடம்புமுழுமையுட்புணையுண்டென்ன—புணையுண்டதுபோல—சன்ம
மருங்கும்—ஒளிமழுங்கிய—மின்—மின்னையொத்ததுண்—துட்பமாகிய
—மருங்கும்—இடையையுடைய—சில்லெதி—இப்பெண்—அணங்கோ
தெய்யப்பெண்ணோ—அரசர்மாமகனோ—இராஜகுமாரத்தினோ—எ
ன்ன—என்று—தெருவேன்—தெனியேன்—நகரு—இவ்விடத்தில்—இவ
னை—இப்பெண்ணை—என்ன—சிகிதத்தில்—கொணர்நீர்—கொணலொரு
ங்கன்—என்—என்று—மருங்கின்மன்னும்—அருகிலுள்ள—மகனிரத
மை—மிதிகளை—பணிப்ப—அவ்வரசனதுதாயானவன்—கொல்ல—விடை
கொண்டு—உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு—அவரும்—அம்பாதாரரும்—
அருகு—தமயந்திசீபத்திலே—அணைந்தார்—வந்தார்கள்—எ—ம். (கருத்து)
சேதுபதிதாய் இவனையழைத்து பெண்ணுசெல்லப் பெண்களையழைக்கப்
போனார்களென்பதாம்.

(ருஉ)

அடைந்தமாதர்சனிப்போக்த வளங்கிள்கமலமுன்கோக்கிக்
கடைந்தமணிச் செப்பெளபுடைத்துக்கதிர் துவிர்குலம்முலையாய்

படங்கொளரவின் முடிசிடந்தபாந்தங்கிறைவன் மனையின்
மடங்கைவருகென் மனளென்னவான் ஞேயமாடத்தினிதடைந்தான்.

(இ-ள்) அடைந்தமாதர்-வந்த ஸ்திரீகள்—தனிப்போந்த—தனித்து
வந்த—அணங்கின்—தமயந்தியினது—கமுலமுககோக்கி—தாமரைமலர்
போன்ற முகத்தைப்பார்த்து—கடைந்த—கடைதவிடப்பட்ட—மணி
ச்செப்பென—இரத்தினமும்பங்குன்போல, புடைத்து—அருபாந்து—கதி
த்து—பருத்து—விங்கும்—வளராரின்ற—வனமுலையாய்—அழகியவதன்ங்
ககையுடையபெண்ணை—படங்கொள்—படத்தைக்கொண்ட—அரவின்
ஆகிரேடனுடைய—முடி—முடியின்மேல்—கிடந்த—இருந்த—பார்—பூமி
யை—தாங்கு—தரிக்காதின்ற—இறைவன்மனை—சுவாசுராஜனை—நன்ற
பெற்ற—மடங்கை—அவனதுதாயானவன்—வருகென் மனள்—உன்னைவ
ரச்சொல்லினள்—என்ன—என்றுசொல்லாதிருக்க—வான்றோய்—ஆகாய
மனாவிய—மாடத்து—உப்பரிசையில்—இனிது—இன்பத்தோடு, அடை
ந்தான்—தமயந்தியானவன்சேர்ந்தான்—எ-று(கருத்து)பெண்கள் அழை
க்கத்தமயந்திவந்தாளென்பதாம்.

(ருக)

வந்தமடமான் முகநோக்கிவரிவண்டுதப்பொதியிழந்த
வந்தன்மலமலர்கவற்றி யழகுவாயந்தமுதம்பசப்பச
நின்றததளர்ந்துதனியபோற்றும்மதெவன் கொல்வேழியையா
யுந்தையாருள் மலைவனவனுன் பேர்பாதிங்குறையென்றான்.

(இ-ள்) வந்த—தன்னிடத்துவந்த—மடமான்—தமயந்தியினது—மு
கநோக்கி—முகத்தைப்பார்த்து—சேவிழையாய்—பெண்ணை—வரிவண்
டு—இசைப்பாட்டினைமுடையவன்குள்—ஊத—ஊதிக்க—பொதியிழந்
த—கட்டிழந்த—அந்தன்மலமலர்—அழகியகுன்றிந்த தாமரைமலர்க
ளை—கவற்றி—கவுலச்செய்து—அழகுபொருந்திய—மு
கம்—வதன்மான்—பசப்ப—பசலைமடைய—நின்றததளர்ந்து—மனந்
தளர்ந்து—சணிப்போதற்கு—தனித்துவருதற்கு—உற்றது—பொருந்திய
து—எவன்—யாறு—உந்தை—உந்தகப்பன்—யார்—எவன்—உன்றலைவ
ன்—உன்கணவன்—எவன்யார்—உன்பேர்—உன்னுடையநாமதேயம்—
யாறு—எது—இங்கு—இவ்விடத்தில்—உனாயென்றான்—அரசன்றாய்
சொல்லென்றான், எ-று * இலக்கணங்கொத்து—வினையியல்—உக—சூ—வே
ழியைபுண்டியபாடுவன்குந்தகுப்பிடம்—வினைபெயரொச்சம் வியங்கோள் ப
த்தூர் திண்பாடிடமெல்லாஞ்சொல்லுமென்ப—இவ்விதியால்யார்—என்ப
துதிண்பாடிடங்கனி லுயாதிணைக்குறித்து(கருத்து) சேதுபதியாய்நனி
யேபோவதென்ன உந்தகப்பனார்—உன்கணவனார்—உன்பெண்ணை சொ
ல்லென்றான் என்பதாம்.

(ருச)

விமன்புதல்விபுகழ்விடதவேந்தர்கோமான்மனைக்கிழத்தி
நாமம்பகரிந்தமயந்தியென்பாடன்கொன்னன்னலற்குக்
காப்பரிதியுமவனாடுஞ்ஞானிழந்துகாணிடப்பேர
யாமந்தனின்மற்றவட்பிரியவவனைத்தேடியிண்டனைந்தேன்

(இ-ள்) விமன்புதல்வி—விமராஜன்மகள்—புகழ்—புகழப்பட்ட—வி
டதவேந்தர்கோமான்—நாமகாரர்கள்—மனைக்கிழத்தி—மனையாள்—
நாமம்பகரிந்த—மயந்தியென்பாள்—தமயந்தியென்
றுசொல்லப்படுவாள்—தன்கோள்—அவளதுகணவனுனவன்—நண்
னலற்கு—பகைவனுக்கு—காமாந்தியும்—விருப்பப்படுகின்ற தனங்களை
யும்—வளராமும்—சுழித்தகர்த்தையும்—குறில்—சூதில்—இழந்து—
தோற்றுவிட்டு—காணிடப்போய்—வனத்திற்கென்று—யாமந்தனில்—
இரத்திரியில்—அவட்பிரிய—அணைப்பிரிய—அவளை—அத்தமயந்தி
யை—தேடி—தேடிக்கொண்டு—சண்டு—இங்கு—அணைந்தேன்—வந்
தேன்—எ-று. (கருத்து) நான்சூதுவேலாடிமுத்து தமயந்தியைக்காட்டி
வேண்டிப்பிரிய அவளைத்தேடிநான்வந்தேன் என்றான் என்பதாம்.

அனையமடமானுயிர்த்தோழியானென்றுரைப்பவகமழிந்து
தனியளாக்கிக்கொடுங்காறிந்தலைவன் பிரிபத்தளர்ந்தேற்கும்
கணவனுடிமருங்கருங்குழலைக்காணுமளவுமிற்கரி
வினையல்வாழிமருத்தியெனவினைசந்தாங்கவருமிருந்தனளால்.

(இ-ள்) அனையமடமான்—அத்தமயந்தியினுடைய—உயிர்த்தோ
ழி—உயிரையொத்ததோழி—யான்—நான்—என்றுரைப்ப—என்றுதமயந்
திசொல்ல—அகமழிந்து—சந்தோஷித்து—கொடுங்காணில்—கொடிய
காட்டினில்—தலைவன்—கணவன்—யிரிய—பிரிந்தேடி—தனியளாக்கி—தனி
த்தவளாகி—தளர்ந்து—தளர்ச்சியடைந்து—ஏங்கும்—துன்பப்படாதின்ற
—களை—களைக்கின்ற—வண்டு—வண்டுகள்—இயிரும்—சத்தியாதின்ற
—கருங்குழலை—கரியகூந்தலையுடையதமயந்தியை—காணுமளவு—பார்
க்குமளவும்—இங்கு—இங்கு—இருந்தி—இருப்பாயாக—இ
னையல்—வருத்தப்படாதே—வாழி—வாழ்க்கடைவ—என்—என்றுஅரச
ன்றாய்சொல்ல—இசைந்து—அவளசொல்லுக்கினைத்து—அங்கு—அந்ந
கரத்தில்—அவளும்—அத்தமயந்தியும்—இருந்தனள்—இருந்தாள்—எ-று.
(கருத்து) தமயந்திதோழிதானென்றுசொல்ல சேதுபதியாய் தமயந்தி
யைக்காணுமளவுமிருந்திவ்விடத்திலிருப்பாயென்ன இருந்தாள்—எ-ம்.

காதல்கூர்ந்துதன்மகளாஞ்சனந்தைக்கதிர்வாண்முகநோக்கி
மாத்நோக்கிமடவலைவருந்தாதனித்தியெனலோடு
மேதமின்றியவளாகப்பயிருந்தான்மற்றிங்குதூரிக
கோதைவடிவேண்டற்குற்றசெய்தியனைத்துங்குவாம்.

(இ-ள்) காதல்கூர்ந்து—அன்புகூர்ந்து—தன்மகளாஞ்சனந்தை—த
ன்னுடையமகளாகிய—சனந்தையினது—கதிர்வாள்—மிகுந்தவொளி
பொருந்திய—முகம்—முகத்தை—நோக்கிபார்த்து—மாத்நோக்கு—அ
ழகியபார்வையையுடைய—இம்மடவலை—இப்பெண்ணை—வருந்தாது
துன்பப்படாமலிருக்கும்படி—அளித்தி—காப்பாய்—எனலோடும்—எ
ன்று(அரசன்றாய்)சொல்லியவளவில்—ஏதமின்றி—பழுதில்—அவ
ள்—அச்சனந்தையானவள்—காப்ப—இரணிக்க—இருந்தாள்—தமயந்தி
ருந்தனள்—இங்கு—இவ்விடத்தில்—இது—இச்செய்தி—நிற்க—இருக்க,
இது.

கோவைவழியேல் - வெற்றுமாயினித்தகூரியவேலையேத்திய - நனத்
கு-நளமகாராஜனுக்கு - உற்ற-பொருந்திய - செய்தியனைத்தும் - செ
ய்கையனைத்தையும் - கூறுவாம்-சொல்லுவாம் - எ-று. மற்று - அசை
(கருத்து) தூலாகியந்தாயத்தி இவ்வாறிருக்களன் செய்தியைச் சொ
ல்லுவேன்மென்ற - எ-ம். (ந-ள்)

பிரிவுறுபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

வேற்றுருவமைத்தபடலம்.

வேற்றுருவமைத்தபடலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்குமட்டிற் செல்வினும்கிறபிரியா
திருக்கும்படியேற்றுரு வமைத்தமை சொல்லப் படுகின்றது.

கவிதைத்துறை

கள்ளுயிர்க்குமென்மலர்க்குமுற்றகாமர்பூங்கொடியை
களன்றிநட்பொழுதகன் நன்னன்னருங்கநாணித்
தன்னுத்தாருந்துயரொடுபாதலுத்தழலு.

மொள்ளுறழ்புகைக்கொழுந்தெழக்கண்டன் னுரவோன்.

(இ-ள்) உ-லோன்-நளமகாராஜன்-கள்ளுயிர்க்கும்- தேனைத்தரு
கின்ற-மென்மலர்-மெல்லியமலர்க்கையணிந்த-குழல் - கூந்தலையு
டைய-காமர்-அழகுபொருந்திய-பூங்கொடியை-தமயந்தியை - நன்
னாரும்-அடைத்தற்கரிய-காலில்-வனத்தில்-நள்ளிருப்பொழுது - நடு
ரத்திரியில்-அகன்றான் - விட்டுப்பெரிந்தவனாய்-தன்னுத்தகரும்-ஒ
ழித்தற்கரிய-துயரொடும் - துன்பத்தாடனே-போதலும் - செல்லு
மளவில்-தழலுமாதிக்காசின்ற-ஒள்ளழல் - ஒளிபொருந்தியதீயின
து-புகைக்கொழுந்து - தாமக்கொழுந்து-எழ - எழும்பாசிற்க-கண்
டனன்-அதைப்பார்த்தான்-எ-று. (கருத்து) நளன் அக்கினிவளர்ந்தெ
ழக்கண்டன்-எ-ம். (க)

செஞ்சுடர்ச்சிகைவளைதவிற்றெருமாலெய்தி
கெஞ்சுயிர்க்கும்வாளவோன்றுமாமலேவிறைவ
தஞ்சகீயேனையனித்தியென்றுணைத்தலுந்தாழா
தஞ்சலஞ்சலேன்மடைந்தன்னன்மடங்கலேறையான்.

(இ-ள்) செஞ்சுடர்ச்சிகை-அக்கினிச்சுவாலையானது - வளைதலின்
கற்றிக்கொண்டமையால்-தெருமாலெய்தி - மனங்கலங்கி - கஞ்சுயிர்
க்கும்-விஷத்தைத்தருகின்ற-வாளவோன்று - ஒளிபொருந்திய ஒரு
தார்க்கோட்கொன்னுராகமானது-நாமலேல் - அச்சத்தைத்தருகின்

நல்லேழமந்திய-இறைவ-நளமகாராசனே-கீ - கீயே-தஞ்சம்-இர
கதான்-என-என்ன-அளித்தி - காக்கவேண்டி - என்னுரைத்த
லும்-என்னுசொல்லியவளவில்-தாழாது-தயங்காது - அஞ்சலஞ்சல்
- பயம்படாதேபயம்படாதே-என்று - என்னுசொல்லியவனாய் -
மடங்கலேறையான் - நளமகாராசன் - அடைந்தன்னன் - அருகில
டைந்தான்-எ-று.(கருத்து) பாம்புதன்னைக்காப்பாற்றென்ன நளன்ப
யப்படாதேயென்றான்-எ-ம். (உ)

கனைசெழுஞ்சுடர்க்கொழுங்கனல்படர்தவிற்றகிற்றி
பீனமறித்தெனக்கிடந்தெதார்பாந்தனைநோக்க
வனைபொலன்சுழற்குரிசிலோர்மறையவன்முனிவா
வினைவினும்தனிப்பெயர்ந்திடுமலைமையொழிவனும்.

(இ-ள்) கனை-சந்தியாசின்ற-செழுஞ்சுடர் - செழிந்தசுவாலையினை
யுடைய - கொழுங்கனல், மிகுந்தகாட்டுத்தியானது, படர்தவில் - சுற்றிக்
கொள்வதினால்-கரிந்து-கருகி-பீன - பீனமரமானது - மறித்தென -
விழந்துகிடந்ததுபோல-கிடந்தது-கிடந்ததாயி - ஓர்பாந்தனை-(கார்
க்கோட்கொன்னும்) ஒருபாம்பினை-நோக்க - (நளமகாராஜன்) பார்க்க
-வனைபொலன்சுழல்-கட்டப்பட்டபொன்னுச்செய்தவர்க்குழலையணி
ந்த-குரிசில்-நளமகாராசனே-ஓர்மறையவன் - அநாகசனென்னும் ஒரு
பிரமஇருவிடின் - முனிவால்-சாபத்தினால் - நினைவினும் - நினைப
பினுயர்-தனி-தனியாக-பெயர்ந்திடுமலை-கடக்கலாம்-என்னும் நி
ச்சயத்தை-ஒன்றிலன்-அடைந்திலேன்-எ-று. ஆல்-அசை(கருத்து)
பாம்பானது நளனே அநாகசரிவி சாபத்தால்கடைபெற்றதிலேனென்ற
து-எ-ம். (ங)

அழனிவின்மெடுக்கையிர்ண்டடிப்புறத்தகற்றின்
முழுவலன்பொடுகன்னிழைக்குவலென்மொழிந்து
தழற்கட்பாம்புடல்கருக்கலுத்தழலுள்ளவர்தா
லெழுசீவீள்கார்த்தாலெடுத்தழற்புறத்திட்டான்.

(இ-ள்) அழனிவின்மெடுத்து - அக்கினியினின்றெடுத்து-ஐயிர
ண்டடிப்புறத்து-பத்தடிக்குப்புறத்தில் - அகற்றில் - நீக்கிவிடுவையா
னல்-முழுவலன்பொடு-கினைந்தவலியஅன்புடனே - நன்னிழைக்கு
வல்-உனக்குகண்ணமையச்செய்யேன்-எனமொழிந்து - என்னுசொல்
வி-தழற்கண் - அக்கினிபொருந்தியகண்கலையுடைய-பாம்பு - கார்த
கோட்கொன்னது-உடல்கருக்கலும் - உடம்பைச்சுருக்கிக் கொண்
டவளவில் (நளமகாராசனுனைவன்) தழலுள்ள வரத்தால் - அக்கினிதே
வன்கொடுத்தவரத்தினால்-எழுவில் - தான்போன்ற - நீள்கார்த்தால்-
நீண்டகரத்தினால்-எடுத்து-எடுத்து-அழற்புறத்து - தீயினைக்குவெ
ளியில்-இட்டாரன்-விடுத்தான்-எ-று. (கருத்து) நளன்பாம்பையெடு
த்து-தீக்கப்புறம்விடுத்தான்-எ-ம். (ச)

சுதழெரிக்கணின்மகற்றலுக்கருளிலிள்க
மதிப்பொலன்சுழலசர்க்கொன்மெய்யுமத்தினும்.

முதிர்சின் த்தவாளாவதன் முன் னுருவெடுப்ப
விதுகுலத்துயர்வேந்தனும்வேற்றுருவமைந்தான்

(இ-ள்) கதழெரிக்கணின் னு - சொல்கின்றதீயினின் னும் - அகற்
றலும் - நீக்கிவிட்டவனில் - கதிரொளிரினிக்கும் - கிரணொளிரினிசாதி
னம் - அதிர்-சத்திக்கும் - பொலன் கழல் - பொன்னுற்செய்யப்பட்டவீ
ரகதழையணிந்த - அரசர்கோன் - நளமகாராசனது - மெய் - சரீரத்திலு
- உற-பொருத்தும்படி - நிண்டி-கடித்து - முதிர்சின் த்த - மிகுந்தகோ
பத்தையுடைய - வானாவ - ஒளிபொருந்திய கார்த்தோடக நாகமரனது
- தன்-தன் னுடைய - முன் னுரு-பழையவருவத்தை - எடுப்ப-எடுக்
- விதுகுலத்து-சந்திரவழிசத்தில் - உயர்-உயர்ந்த - வேந்தனும் - நள
மகாராசனும் - வேற்றுருவமைந்தான் - வேற்றுருவடைந்தான் - எ-று.
(கருத்து) பாம்புகடிக்கநளன் வேற்றுருவானான் என்பதாம். (இ)

கருணைசெய்தெனப்புரந்தரிக்கடித்துமுன்னே
யுருகண் ணுநிலொன்னலர்செகுப்பொன்பதனற
பொருளிலையினிவாகுவனெ னும்பெயர்புனையா
விருதுபன்னன்லாடியோத்திரமாநகரினேகுதியால்.

(இ-ள்) கருணைசெய்து-கருபைசெய்து-என - என்னே - புரந்த
இரகரித்த - நிக்கடித்து - உன்னேக்கடித்து - (ஒன்னெனில்) முன்னையு
ருவு-பழையவருவமானது - கண்ணுநில - கூணப்படுமானால் - ஒன்ன
லர்-சத்துருக்கள் - செகுப்பர்-கொல்லுவார்கள் - என்பதனற - என்
னுநிலையினால் - பொருளிலைய - ஒப்பம்-நளமகாராசனே - இனி - இ
னிமேல் - வாகுவனெ னும் - வாகுவன்-என்றுசொல்லப்பட்ட - பெயர்
புனையா-பெயரைத்தரித்துக்கொண்டு - இருதுபன்னன் - இருதுபன்ன
மகாராசன் - வாழ-அசாட்சிசெய்யாநின்ற - அயோத்திரமாநகரில் - அ
யோத்தியென்னப்பட்ட பெருமைபொருந்தியபட்டினத்தில் - ஏகுதி
போவாயாந்-எ-று. ஆல் - அசை (கருத்து) பாம்புகளின் அயோத்தியி
ல் இருதுபன்னனிடத்திற்.பொரும்படிசொல்லிற்று என்பதாம். (க)

ஏத்தலெனியமன்னவன்ருதருவியைந்து
கூந்தன்மரவுளந்தேரிதருனிஞ்சைக்கொடுப்பி
றையத்தகுதுவெல்விஞ்சைசின் பாலவனனிக்குஞ்
சாந்தவெம்முலைத்தமயந்திதன் னெடுஞ்சார்வாய்.

(இ-ள்) ஏத்தல்-நளமகாராசனே - ஏதி-அக்கரத்திற்கென்று - அ
ம்மன்னவன் - அந்தவிருதுபன்னனுக்கு - குத்து - கொடுப்பார்களு - இ
பையந்து-பொருத்தி - கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய - மா-குதிரைகளின
து - உளம்-மனதை - தெரிக்கும் - அறிதிறம் - விஞ்சை - வித்தையை
- நீகொடுப்பில்-நி (அவ்வாசனுக்கு) உபதேசிப்பையானால் - ஆய்ந்த-
பரிசோதிக்கப்பட்ட - குது-குதிரை - வெல் - வெற்றியைத்தரா சின்ற
- விஞ்சை-வித்தையை - நீன்பால்-உன்னிடத்தில் - அவன் - அவ்வா
சன் - அறிக்கும்-கொடுப்பான் - (அதன் பிறகு) சாந்தம் - சந்தைக்கோ
லமணிந்த - மென்முலை - மிருதுவாகிவந்தவனையுடைய - தமயந்தி

தன் னெடுமம்-தமயந்தியோடும் - சார்வாய் - கூடுவாய் - எ-று. (கருத்து)
பாம்புகளினே குதிரைகளுள்ளமயிபும் வித்தையை நீ இருதுபன்ன
க்குக்கொடுத்தால் அவன் குதுவெல்வித்தையை, உனக்குக்கொடுப்ப
ன் என்றது-எ-ம். (எ)

பின்னர்மன்னநின்பெருநிலக்கிழமையம்பெறுதி
முன்னைமாணுருவெளிதினிற்பெற்றிமுன்னி
வின்னபூந் துகில்புனைதியென்றிருதுவெளித்துத்
தன்னுருக்கொடுப்பாயது தழல்விழிப்பாந்தன்.

(இ-ள்) பின்னர்-பின்பு - மன்ன-நளமகாராசனே - நின் - உன்னு
டைய - பெருநிலக்கிழமையும் - அசாட்சியையும் - பெறுதி - அடை
வாய் - முன்னே-முற்பட்ட - மாணுரு - மாட்சிமைபொருந்திய வருவத்
தை - எளிதினில்-வருத்தமின்றி - பெற்றி-முன்னில் - பெற்றினைப்பைப்
யாகில் - இன்னபூந் துகில்-இந்தஅழகியவஸ்திரத்தை - புனைதியென்
று-தரித்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி - இருதுகில் - இரண்டெவ்விரைக்க
ளை - அளித்து-கொடுத்து - தன்னுருக்கொடு - தன்பழையவருவத்தை
யெடுத்துக்கொண்டு - தழல்விழி - அக்கினிபொருந்தியகண்களை யுடைய
ய - பாந்தன்-கார்க்கோடகாகமானது - போயது - மறைந்துபோயது
- எ-று. (கருத்து) பாம்புகளினே உன்வடிவுகொள்ளவேண்டில் இந்த
வஸ்திரத்தைத் தரியென்று இரண்டெவ்விரைக் கொடுத்துப் பேரயிற்று
என்பதாம். (அ)

அதிர்பொலன்கழலாசர்கோனவவியீங்கிப்
பிதிர்சுணங்கணிவெம்முலைப்பெய்வோத்தடந்தோன்
மதர்வைநோக்கிதன் வாணகையெயிரிவருத்துக்
கதிரசெய்திலம்வரன் மெறிதினாக்கண்டான்.

(இ-ள்) அதிர்-சத்தியாநின்ற - பொலன்கழல் - பொன்னுற்செய்
தவீரக்கழலையணிந்த - அரசர்கோன் - நளமகாராசனவன் - அவ்வ
யிசீங்கி - அவ்விடமணிப்பெற்றப்பட்டு, பிதிர்-பிதிர்ந்த - சணங்கணி-
தேமலையணிந்த - வெம்முலை-விருப்பத்தைச் செய்கின்ற ஸ்தனங்களை
யும் - பெய்வோ-வோயலையணிந்த - தடந்தோன் - பருத்ததோள்களையு
டைய - மதர்வைநோக்கிதன் - தமயந்தியினது - வாணகையென - ஒளி
பொருந்தியதந்தங்கள்-பொல - உயிர்-உயிரை - வருத்தும் - வருத்துகின்
ற - கதிரசெய்-ஒளிபொருந்திய - நித்திலம் - முத்துக்களை - வரன்
வாரிக்கொண்டு - எரி-விசாநின்ற - திரை - அலைகள் பொருந்திய - கட
ல்-சமுத்திரத்தை - கண்டான் (நளமகாராசன்) பார்த்தான் - எ-று. (க
ருத்து) நளன்சமுத்திரத்தைநகண்டான் என்பதாம். (க)

வஞ்சர்நெஞ்சிழுகழியினோம்மடநடையன்ன
மஞ்சிமைப்புறத்தாருயிர்ப்பெடையினையனைத்துக்
கஞ்சநான்மலர்ச்சேக்கையிறகண்படலோக்கி
நெஞ்சமாழ்குமெடிதுயிர்த்நயர்வொடுகின்றான்.

(இ-ள்) வஞ்சர்-வஞ்சகாது—வெஞ்சின் - மனம்போல்—ஆழ-ஆழ்ந்துகழியின்-கழிசிலத்தில், ஓர்மடகடையன்னம்—ஒருஆன்னமானது—ஆம்-அழிப—சிறைப்புறம்—அ-சிறைப்புறத்தினால்—ஆருயிர்-நிறைந்தவழியையொத்த—பெடை-பினை-பெட்டையன்னத்தை—ஆணைத்து—தருவிக்கொண்டு—கஞ்சம்-தாமரையினது—நாண்மலர் - புதியமலராகிய—சேக்கையில் - பங்குகையில்—கண்படல் - நீத்திரைசெய்வதை—நோக்கி-பார்த்து—வெஞ்சம்-மனமீனது—மாழகுற - வருத்தமடைய, கெடி-ஆயித்து-பெருமூச்சுவிட்டு—அயர்வோடும் - சோர்வுடனே—கிணறுள்-(நளமகாராசன்)நின்மனன்—எ-று.(சுருத்து) நளன்ஆன்னம்புணர்தலைக்கண்டு சோர்வுடயின்முன் என்பதாம். (உ)

சுடர்செய்முத்தருநேயியம்புள்ளுமென்றுகிரு
கெடி-ஆனோக்கிக்நேரிழைமூலமுடைய
வடிவமைந்தமென்விரலுக்கெய்தியவாற்றாம்
கடலில்வீழ்ந்துயிர் துறந்தெனநென்மனங்கவழந்தான்.

(இ-ள்) சுடர்செய்-ஒளிவிடுகின்ற - முத்தரும் - முத்துக்களையும்—நேயியம்புள்ளும்-சக்கிரலாகப்பட்டியும்—மென்-மிருதுவாகிய, ஆகிரும்-பவளங்கூடியும்—கெடி-ஆ-கெடுங்காலம்—நோக்கி-பார்த்து—நம-நம்முடைய—நேரிழை-தமயத்தினது—மூலமும் - தந்தவரிசைகளும், முடையும்-வந்தனங்களும்—வடிவமைந்த-ஆழகுறப்பொருத்திய—மென்விரலும்-மெல்லியவிரல்களும்—கங்கு-இக்கழிசிலத்தில்—எய்தியவாற்றால்-பொருத்தியபடியால்—கடலில்-சமுத்திரத்தில்—வீழ்ந்து - (தமயத்தியானன்)வீழ்ந்து—உயிர் துறந்தனன்—இறந்தான்; என-என் நென்னி—மனங்கவழந்தான்-நளமகாராசன்மனங்கலங்கினான்—எ-று. (அக்கழிசிலத்தில் காணப்பட்ட முத்துமுதலிய உலமானவஸ்துக்களை உலமேயமாக மயங்கினமையால்மயக்கவணி (சுருத்து) நளன் தமயந்திஆவியவங்களுக்கு உலமானப்பொருள்கள் கடலிற்கண்டான் என்பதாம். (1)

ஆவியன்னவோணங்கினையனாபிருணித்த
பாவிதேயன் முகநோக்குநிறப்பழிவருமென்றே
மேவுசேக்கைகிற்குருகினம்பெட்டினம்வெருவிச்
சேவலோடகன் நெருவதென மனந்திகைத்தான்.

(இ-ள்) ஆவியன்ன-உயிரையொத்த—ஓணங்கினை-ஒப்பற்றதமயத்தியை—அனாயிருள்-அர்த்தாதத்திரியில்—நீத்த- (தனியாக) விடுத்த—பாவிதேயன்-பாவிதாயியலென்னுடைய—முகம் - முகத்தை—நோக்கியில்-பார்த்தால்—பழிவரும்—பாவமவரும்—என்றே - என்னுந்நினைத்தோ—மேவு-பொருந்திய—சேக்கையில் - பங்குகையினுள்ள, குருகுப-றவைகளினுடைய—இளம்-இளமைதங்கிய—பெட்டினம்-பெட்டைகளானது—வெருவி-பயந்து - சேவலோடு - ஆன்பறவைகளோடும்—அனன்று-அவ்விட-தனைவிட்டுநீத்த—எருவறு-போவது, என் - என்று—மனந்திகத்தான்-மதியங்கினான்-எ-று.(பறவைகள் இயல்புநினைந்தனாகண்டே கிணம் அகற்றுகளன் தன் குற்றத்தை எதுவாக்கின)

நென்னது துதற்குறிப்பணி (சுருத்து) பறவைகள் கருத்தலைகள் கண்ணி தன் குற்றத்தையெண்ணினான்-எ-ம். (உ)

நவவிநோக்கிசன்கைமழிகமெனச்சிறந்த
தெய்வநாண்மலர்ப்போதவிழ்பூந்துகடிமீர்ந்து
கவ்வைவென்டினாத்துளியெழிதென்மலங்கன்று
கைவருந்தொறுமெய்பதைத்தாருயிர் தளர்ந்தான்.

(இ-ள்) நவவி-மாண்போன்ற—நோக்கிதன்-கண்களையுடைய தாமயத்தியினது—நகை-பிரகாசம்பொருத்திய—மழி - சந்திரனைமொத்த—முகமென-முகம்போய்—சிறந்த - சிறப்பையடைந்த—தெய்வம்-தெய்வத்தன்மையுள்ள—நாண்மலர்-புதிதாகமலர்திறந்தபோது - புஷ்பத்தில—அவிழ்-விரிந்த—பூந்துகள்-மகரத்தப்பொருட்களை—கிழித்து - புசித்தொண்டு—கவ்வை-வென்பொருத்திய—வென்டினா - சென்றதொழுத்திரவலைகளினுடைய—துளி-திவலைகள்—எழி-வீசுகின்ற—தென்மலங்கன்று-இளந்தென்மலானது—கைவருந்தொறு - மெல்லிசந்தோறும், மெய்-சரிமானது—பணித்தது-அழித்து—ஆர்-நின்ற—உயிர் - உயிரானது—தளர்ந்தான்-சளரப்பெற்றான்-எ-று. (சுருத்து) நளன் தென்மல் வீசலால் தளர்ச்சியடைந்தான்-எ-ம். (உ)

இன்னதன்மையன்வைகலீனாந்துபோயிறப்பக்
கன்னல்வேலியங்கழனிமீற்கனிச்சுரும்பரற்றும்.
பொன்னந்தாமரைப்பொகுட்டின்மேன்மடப்பொடைபுல்லி
யன்னங்கண்டிவெள்ளநீரயோத்திரோடடைந்தான்.

(இ-ள்) இன்னதன்மையன்-இத்தன்மையாகியநளமகாராசன்—வைகலீனாந்து-பத்துநான்—போயிறப்பு - நீங்கிப்போக—தன்னகல்வேலி-சுருப்பம்வேலியிடப்பட்ட—அங்கழனியில்-அழிதியவசல்களில்—களிச்சுரும்புகளிப்பினையுடையவண்டிகள்—அரற்றும் - சத்தியாமின்ற—பொன்னம்-பொன்பொலழகிய—தாமரைப்பொகுட்டின்மேல் - தாமரைப்பூங்கொட்டையில்—மடப்பெடை- இளமைதங்கிய பெட்டையன்னங்களை—புல்லி-தழுவிக்கொண்டு—அன்னம்-அன்னப்பறவைகள்—கண்டி-நித்திரைசெய்கின்ற—வெள்ளநீர்- மிகுந்தநீர்வளமுள்ள—அயோத்திராடு-அயோத்திரகரத்தை—அடைந்தான்-சோர்ந்தான்—எ-று (சுருத்து) நளன் அயோத்திரையைச்சேர்ந்தான்-என்பதாம். (உ)

இருதுபன்னனைக்காண்—ஓமெந்தொழில்வல்லி
மருவுநாமமென்குறெனவாகுவனென்பே
ருருவவாம்பரித்தேநிணி தூர்குவனும்ப
ாரும்ருந்தெனவகித்தொழில்புரிவென்றைந்தான்.

(இ-ள்) இருதுபன்னனை—இருதுபன்னவாசனை—காண்டனம்-நளன்கண்ட வளவில்—எத்தொழில்-எச்செய்கையில்—வல்லி - நீற்றமையுள்ளவன்—மருவும்-பொருத்திய—நாமமென்-உன்பெயரியானது—குகுறென-கொல்லென்று இருதுபன்னனைகேட்க—வாகுவன் - வாகுவனென்பது—என்போ-எனதுபெயராம்—உருவ-நிறத்தையுடைய—வாம்-

தாவாநின்ற—பரி-குதினாகட்டிய—தேர்-இரத்ததை—இனிது—நன்றா
க—உனர்குவன்-நடத்துவேன்—(அன்றியும்)—உம்பர்-தேவர்களினது—
அருமருந்—தன்-அரியஅமுதம்போல—அநிந்தொழில்-சமையலை—பு
நவன்-செய்வேன்—என்றதைநான்—என்று நளமகராசனின் சொன்ன
ன்—எ-று(கருத்து)நான் இருதுபன்னனைக்கண்டுதன்னைச் சாரதின
னின் என்பதாம். (மரு)

வேந்தன்வவுனாகேட்டலும்பியன்மணிநெடுந்தேர்
கூந்தன்மாவுளமறிந்தனைகுறிப்பினாரகுதியே
வாயந்தசெம்பேரோராயிம்வைகலுமணிப்ப
வேந்தலென்னிருபாகசோடிருத்தியென்றிசைத்தான்

(இ-ள்) வேந்தன்-இருதுபன்னராசன்—அவ்வரை-அந்நளன்சோ
ல்லை—கேட்டலும்-கேட்டமாத்திபத்தில்—வியன்-பருத்த—மணி-நவ
ரத்தினங்கள்பதித்த—நெடுநீண்ட—தேர்-தேரிகட்டப்பட்ட—கூ
ந்தல்-புறமயிரினைபுடைய—மா-குதியானது—உளமறிந்தனை—மன
தையறிந்தவனாக—குறிப்பினால்—குறிப்பினால்—உனர்குதியேல்—நடத்துகி
றவனானால்—ஆயந்த-குற்றமற்ற—செம்பொனாராயிம்—ஆராயிம்பொ
ன்—வைகலும்-நாள்தோறும்—அளிப்பல்-கொடுப்பேன்—எந்தல்—வீ
ரனே—என்—என்னுடைய—இருபாகசோடு-இரண்டொருபாகசோடு
கூட்ட—இருத்தி-இரு—என்றிசைத்தான்—என்றுசொன்னான்—எ-று.
(பொன்னென்பது இருபதுசின்னப்பணத்துக்குப்பொதுகைப்பெயர்) இது
சோ சோழ பாண்டியர்நாடெழுத்து (கருத்து) இருதுபன்னனை
கொன்னாருக்கு ஆயிம்பொன் சம்பளத்தில்தான்—எ-ம். (மரு)

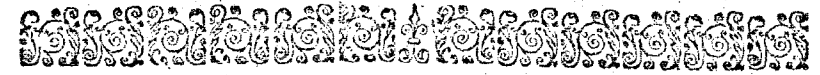
அன்னவாருநீந்தலங்குளிப்புவிமான்மேர்க்கு
மன்னனாகியபிடதர்கோன்வைகலும்புலம்பித்
துன்னுகாவிடைத்தவடுபரமீக்கூர்
வென்னளாயினோவெனவிரங்கிவெய்துயிர்ப்பான்.

(இ-ள்) அன்னவாறு-அப்படியே—நேந்து-சம்பந்தித்து—அலங்
கு-அலங்கரித்த—உன-புறமயிரினைபுடைய—புவிமான்—குதினாகட்
டிய—தேர்க்கு-இரத்தங்கு—மன்னனாகிய-அதிபலாகிய—பிடதர்கோ
ன்-நளமகராசனானவன்—வைகலும்-நாள்தோறும்—புலம்பி-மனபிர
ங்கி—துன்னுகாவிடை-நெருங்கியகாட்டினில்—நீந்தவன்—விடப்பட்
டதமயந்தியானவன்—துயரம்-துன்பம்—பீக்கூர்-அதிசரிக்க—என்ன
ளாயினோ-எத்தன்னையானோ—என்-என்று—இரங்கி—புலம்பி
வெய்து-கொடியதாக—உயிர்ப்பான்-பெருமூச்சுக்கொடுவான்—எ-று (க
ருத்து) நளன் தமயந்தியானினைத்து விசைப்படுவான்—எ-ம். (மரு)

உயிர்த்துமெய்தளர்த்துருகியவேந்தனையுத்தி
லயிர்த்தொர்சார்தியுற்றையெவன்கொலென்றதைய
வெயிர்கொடுக்கதிர்மறைந்துழிவெவ்வழற்காரிற்
பயித்தின்போதையுத்திர்த்தான்பரிவிடென்னென்றான்.

(இ-ள்) உயிர்த்து-பெருமூச்சுவிட்டு—மெய்தளர்த்து—சரியம்வா
டி—உருகிய-மனமுருகிய—வேந்தனை—நளமகராசனை—உளத்தில்-ம
னத்தில்—அயிர்த்து-சந்தேசித்து—வாசாதி—வேலென்னென்னொரு
தேர்ப்பாகனானவன்—உற்றதை—நாள்தோறும்அடைந்ததுன்பத்தை
—எவன்கொலென்றதைய—என்னவென்றுகேட்க—வெயில்-வெய்யி
லைச்செய்கின்ற—கொடுக்கதிர்-சூரியன்—மறைந்துழி-அல்தமித்தபி
ன்பு—வெவ்வழல்—கொடியஅழல்பொருந்திய—கானில்—காட்டினில்
—பயிர்ப்பில்-பரிசுத்தமாகிய—கோதையை-பெண்ணை—பரிவிடென்-
அன்பில்லாதான்—தீர்த்தனை-விடுத்தேன்—என்றான்—என்றுநளன்
சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) ஓர்சாரதினனை என்விசைப்படுகிற
யெனநளன் தன்மனைவியைக்காட்டிவிட்டேனென்றான்—எ-ம். (மரு)

வேற்றுருவமைந்தபடலம் - முற்றிற்று.

வீமன்தேடவிட்டபடலம்

இப்படலத்தால்வீமராசன் தமயந்தி நளன் இருவரையும்
தேடுதற்கு அதற்கு உரியோரைவிடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

கலிலைத்துறை.

இனையனாகியமன்னவவீவ்வுழியிருப்ப
வனைகருங்கழல்வந்தர்ப்பர்கோன்மறையவர்க்குயென்
றனையதன் னெடுகொணையுந்தேடிநீந்தார்
வினைவையாவையுந்தருவனெனவவீவ்ந்தார்

(இ-ள்) இனையனாகிய-இத்தன்மையனாகிய—மன்னவன்—நளமகா
ராசன்—அவ்வுழி-அவ்வையோததியில்—இருப்ப-இருக்க—வனைகருங்
கழல்-பிறந்தவீரக்கழலையணிந்த—விதர்ப்பர்கோன்—வீமராசன்—ம
றையவர்-பிராமணர்களை—கூய்-அழைத்து—என்றனையதன்னை
ம்—எனதுபெண்ணாகியதமயந்தியோடும்—நளமகராசனையு
ம்—தேடி-தேசங்களிற்றேடி—நீர்-நீவிர்—தந்தால்—கொடுப்பீராயின
—நினைவையாவையும்—நீர்நினைத்தவையனைத்தையும்—தருகுவன்
கொடுப்பேன்—என-என்றுசொல்ல—அவர்-அம்மறையவர்கள்—கோ
ர்ந்தார்—(அதற்குச்) சம்பந்தித்தார்—எ-று. (கருத்து) வீமன்களை
யும் மருமகனையுங்கண்டு பிடித்துக்கொடுத்தவர்களுக்கு நினைத்தயா
வையுங்கொடுப்பேனென்றான் என்பதாம். (க)

அஅ

தாங்கவாரிதிருமுத்தருக்கைமசாலுலக
மொருங்குதேடியுங்காண்விசுருலப்பிலார் திரிய
வாங்கொள்கேள்வியுங்கவேதனென் னுலோக்குமோர் மறையோன்
கருங்குட்பேதைகையச்சேதுபன்மலோவயித்கண்டான்

(இ-ள்) தாங்கவாரிதி-அலைகளையுடையசமுத்திரமானது - குமுத்த
ருகுமுத்த - தலைகைமசால்-மேன்மைமொருந்திய - உலகம் - பூவுலகம்
—ஒருங்கு-ஒருங்குபட—தேடியும்-தேடியும்—காண்கிலார் - காணாதவ
ராய்—உலப்பிலார்-அளவற்றபேர்கள்—திரிய-திரியாதற்க—வாங் கொ
ள்-வாத்தைக்கொண். —கேள்வியன்- (சாஸ்திரக்) கேள்வியையுடைய
—சுவேதனென் னுலோக்கும் - சுவேதனென் னுலோகஸ்ப்பட்ட - தீர்ம
றையோன்-ஒருபிராமணன் —கருங்குட்பேதைகைய - கரியகண்ணையு
டையதமயந்தியை—சேதுபன்மலோவயின் - சேதுபதேயத்தாசனுவியச
வாகுவின்விட்டில்—கண்டான் - பார்த்தான்—எ-று. (கருத்து) சுவேத
னென் னும் தீர்பிராமணன் தமயந்தியைச்சேது பதியாண்மலோயித்கண்ட
டான்என்பதாம்.

(உ)

மாகபூக்தொளிமழுங்குபுமண னுருமணியிற்
தேசுழிந்திடுதெரிவதன்நிருமுககோக்கி
யேசுளிலிவட்கோவிகையெயதுமற்றென்ரு
வாகில்கேள்வியோன்கலுழந்தன் னுலார்க்கடலாழந்தான்.

(இ-ள்) மாகபூத்து - அழகக்கடைந்து—ஒளிமழுங்குபு - ஒளிமழுங்
கி—மண னுருமணியில் - காண்பிடாதமணியோலு—தேசுழிந்திடு
—அழகழிந்த—தெரிவதன் - தமயந்தியினது—நிருமுகம் - அழுவிய
முகத்தை—கோக்கி - பார்த்து—ஏசுளில்-பழிப்பில்லாத—இவட்கோ-
இப்பெண்ணுக்கோ—இவையெய்தும் - இவ்வவத்தைகள்மொருந்துமி
—என்னு-என்று—ஆசில்-குறைவற்ற—கேள்வியோன்- கேள்வியையு
டையசுவேதன்—கலுழந்தன்-மலங்கணவருகி—துலார்க்கடல்-துலா
க்கடலில்—அழந்தான் - மூழ்கினான்—எ-று. மற்று-அகை (கருத்து)
சுவேதன் தமயந்தியைக்கண்டமுதான்-எ-ம்.

(க)

அழுவதென்கொலென்றுயிழைவினவரின்றாகை
முழுலவன்புடைத்தோழன்யான்மொய்த்ததிலர்மருங்
குழுவுகின்னிருகுவருந்திக்கிலொன்னத்
தொழுதுமைக்கணீர்முலைத்தடம்பெருகமெய்சோர்தான்

(இ-ள்) அழுவதென்கொல்-துன்பப்படுவதுஎன்னகாரணம்—எ
ன்று-என்றுசொல்லி—அயிலை-தமயந்தியானவன்—வினவ - கேட்க
—நின்றாகை - உன்றத்தைக்கு—முழுலவன்புடை - நிறைந்தஅன்பு
டைய—தோழன்-தோழமையுள்ளவன்—யான்-நான்—மொய்த்த-கெ
ருக்கிய—நின்-உன்னுடைய—தமரும்-உறவினரும்—குழுவும்-கூட்ட
த்தவரும்—நின்-உன்னுடைய—இருகுவரும் - தாய்தகப்பன் மாரிதவ
ரும்—நீங்கிலர்-கேடிலராயுளர்—என்ன-என்றுசொல்ல—தொழுது-
(அவனைத்)தொழுது—மைக்கணீர் - மைமொருந்தியகண்ணீர்—முலை

த்தடம்-முலைகளிடத்தில—பெருக - ஓழுக—மெய்-உடம்பு—சோர்ந்
தான்-மெய்தான்—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியேதனை. ஏனமுயிரியெ
யேசுவேதன் நான்-உந்தகப்பனுடைய தோழனென்றான் தமயந்தியுமழு
தான்-எ-ம்.

(சு)

கந்தவாரகுமுத்தகாரிகையழுதக்கேட்டிவட்குத்
தந்தையாரொவற்றுகியளித்தனரியறனித்து
வந்தவாமெவனீவனீயுணர்ந்ததெல்லாமென்
றந்தகாரினைவின வினவ்வாகுவையளித்தான்.

(இ-ள்) கந்தம்-வாதனைபொருத்திய—வார் - நீண்ட—குழல்-கந்த
லையுடைய—காரிகை-தமயந்தியானவன்— அழுதம் - துன்பப்படுகலை
—சேட்டு- (கந்தையால்)கேள்விப்பட்டு(வந்து)—இவட்கு- இப்பெண்
னினுக்கு—தந்தையார்-தகப்பன்யார்—இத்தனரியல்-இப்பெண்ணு
வன்—எவற்றுகியள்-எவனுக்குமுனையான்—தனித்துவந்தவாறு - தனித்
துவந்திரம்—எவன்-யாது—இவனே-இப்பெண்ணை— நீயுணர்ந்தது
—நீ அறிந்தது—எவ்வாறென் று-இப்படியென்று—அந்தகாரினை - சுவேத
னை—சுவாகுவையளித்தான் - சேதுதேயத்தாசனப்பெற்ற தாயானவ
ள்—வினவினவ-கேட்டான்—எ-று. (கருத்து) சேதுபதியார் தமயந்தி
அழுதலைக்கேட்டு இவட்குத் தகப்பனார் கணவனார் என்றுபிராமண
னைக்கேட்டான்என்பதாம்.

(ரு)

மாதுகேட்டியிம்மடவாழ்விதர்ப்பர்கோன்புதல்வி
காதலையதவிடதர்கோநாநினிமுழுதுஞ்
சூதினவிழந்திவையுந்காவிடைந்துமந்தா
னதலாவிவட்டே டெ விதர்ப்பர்கோனறைந்தான்

(இ-ள்) மாது-அரசன துதாயே—கேட்டி-கேள்—இம்மடவால்-இ
ப்பெண்—விதர்ப்பர்கோன்-விமலாசனது—புதல்வி-குமாரத்தி—காத
ல்-அன்பினையுடைய—நாயகன்-(இவட்குக்)கணவன்—நிடதர்கோன்-ந
ளமகாராசன்—(அவன்) காகிலிமுழுதும்-பூம்புழுதுதும்—சூதினால்-
சூதாட்டத்தால்—இழந்தது-தோற்றலிட்டு—இவளையும் - இத்தமயந்தி
யையும்—காவிடை-காட்டில்—அறந்தான்- விடுத்தான்—ஆதலால்-ஆ
கையால்—இவள்-இவளை—தேடென - தேடிவிரைந்து—விதர்ப்பர்
கோன்-விமலாசன்—அனறந்தான்-உத்தாவுகொடுத்தான்—எ-று. (கரு
த்து) பிராமணன் அரசியேஇப்பெண்விமலாசன்மகள்-இவள்கணவன்
நளன்-அவன்சூதாட்டத்தால்வாடிமுக்குபனைவினயக்காட்டில் விடுத்தா
ன்-இவளைத்தேடென விமலாத்தாவுகொடுத்தான்-எ-ம்.

(சு)

தேண்டியெங்கணுக்கண்டிலன்நிருவவியின்மனையிற்
காண்டல்செய்தன்னகண்ணிற்பழுத்தமென்மொழியான்
மாண்டலேசெழில்லா னுதல்வையங்கியற்றுவா
லீண்டுணர்ந்தனன்யானெனமறையவரினசத்தான்

(இ-ள்) எங்கணும்-எல்லிடத்திலும்—தேண்டி - தேடி—நிருவை
லட்சுமியையொத்ததமயந்தியை—கண்டிலன்- காணாதவனுய்—நீன்ம

கூர்ந்திதிராசெய்கின்ற—வெள்ளநீர்—நீர்ப்பெருக்கையுடைய—வயன்
கழனிக்குடைய—விதர்ப்பர்கோன் - விதர்ப்பதேயத்தாசனாகியவீம
ராசனது—உதரம்—குண்டிபுரத்தை, மேயினன் அடைந்தான்—எ-று.
(கருத்து) தமயந்தி குண்டிபுரத்தைச்சார்ந்தான்—எ-ம். (மஉ)

அமுதவுண்டனும்மற்றமெல்லாடையுமலங்கற்
கழுமச்சூட்டுபுகசெயாக்கருங்குழற்காடும்
விழியினோக்கலுமவிதர்ப்பர்கோன்வெயதுயிர்த்தயந்தான்
தாழ்வியன்னையருநுதுயர்சாற்றலாந்தகைத்தே

(இ-ள்) அமுத-அமுதையுற்ற - உண்டனும்-தமயந்தியினதுமையு
ண்டகண்டையும்—அமுத - அறுபட்ட -மெல்லாடையும் - மேன்மை
பொருந்தியுடையையும்—தாழ்வல் - மலர்மாலைகளை—கழும - கிறை
ய—சூட்டுபுக—கைசெயா-முடிக்காத,கருங்குழற்காடும் - கரியகூ
ந்தற்காட்டையும்—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராசனாவன் - விழியினோக்
கலும்-கண்களாற்றண்டமாத்திரத்தில்—வெயதுயிர்த்து - பெருமூச்சு
விட்டு—அயர்ந்தான்—சோர்ந்தான்—அன்னையர்-தாய்மாரிகள்—தழவி-
தமயந்தியைத்தழுவிக்கொண்டு—உறுதுயர்-அடைந்த துன்பமானது,
சாற்றலாம்-நம்மாற்சொல்லும்படியான,தகைத்தே - தன்மையைபுடை
யதோ—எ-று. (கருத்து) தமயந்தியைவீமராசன்கண்டுசோர்ந்தான் - தா
ய்மாரிகள் தழுவியமுதார்க்கள்-எ-ம். (மஉ)

காட்டினள்ளிருட்காலையிற்காவலனித்த
திட்டொணுவெழிற்றெரிவையைத்தேடினன்கெகணந்த
மூட்டுமுத்தழன்முறைமையின்வளர்த்திசெவேதன்
வேட்டயாவையுருகொள்கெனவளித்தனன்வீமன்

(இ-ள்) காட்டில்-வனத்தில், நள்ளிருட்காலையில்-நொத்திரிகாவத்
தில்—காவலன்-நளமகராஜன்—நீத்த-விடுத்த—திட்டொணு - எழுந்த
கூடாத—எழில்—அழகுபொருந்திய,தெரிவையை-தமயந்தியை—தேடி.
னன்-தேடி—கொணந்த-கொண்டுவந்த—மூட்டு - மூட்டப்பட்ட—
முத்தழன்—முன்மக்கினிகளை—முறைமையில்-கிரமத்தினால் - வளர்த்
திடும்-வளர்க்காசின்மகவேதன் - சுவேதனென்னும்மறையவன்,வேட்
ட-விரும்பிய,யாவையும்-எல்லாவற்றையும்,கொள்கென - பெற்றுக்கொ
ள்ளென்று—வீமன்-வீமராசன்—அளித்தனன்-கொடுத்தான்—எ-று.
முத்தழலானது-தகவிண்கினி-காருகபத்தியம்-அகவணியம்-எ-ம்(கருக்
து) வீமராஜன்சுவேதனுக்கு வேண்டியனகொடுத்தான்.எ-ம். (மச)

மக்கள்வாண்புகநோக்கிபுடவரனெஞ்ச
நெக்குவாடுதல்கண்டநற்றயுளநெகிழ்ந்து
கக்குசெந்தழற்காலவேற்காதலற்றுகி
நக்கபூங்கழன்வையுருகென்றுவாந்தான்.

(இ-ள்) மக்கள்-பிள்ளைகளினது—வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய
புகத்தை—நோக்கியும்-பார்த்தபின்பும்—மடவால்- தமயந்தியினது—
நெஞ்சம்-மனமானது—நெக்குவாடுதல்-நெகிழ்ந்துவாடுதலை - கண்ட-

யார்த்த—நற்றய-சந்தையானவன்—உள்கெழிற்று - மனமுருகு—க
க்கு-கக்கப்பட்ட—செந்தழல்-கிவந்தஅக்கினியொருத்திய—கால - இய
மனையொத்த—வேல் - வெல்லாபுத்தையெந்திய—காதலன் - தன்மைய
னாகியவீமராசனை—குறுகி-பிட்டுகின்று—நக்கபூங்கழன்-விளங்குகின்ற
அமுதியவீரக்கழலையணிந்த—கண்களும்-நளமகராசனையும் - நாதி
கென்று-தேகெவென்று—உரைத்தான்-சொல்லினான்—எ-ம். (கருத்து)
சாருகாசனினையும் தேடும்படி வீமனுக்குச்சொன்னான்-எ-ம். (மரு)

இடரிக்கணுளுரைத்தலுமொற்றலாக் கவி
யாடகப்பசம்வலல்கழனானைநீரயந்த
தேடிவமம்மென்றாசர்கோனிறைசெயுத்த
காடினாவரங்கிடவலலாப்பெலாடந்தே.

(இ-ள்) இடரிக்கணுள்-நீண்டஅரிபாந்த-கண்களையுடையகாஞ்சன
வாலையானவன்—உரைத்தலும் - சொன்னமாதிரிதில் - ஒற்றலை-
வேலுகாரை—கவி-அழகுத்து—ஆடகம்-பொன்னுலாகிய,பசம்-பசு
மையாவிய—பெலன்-அழகிய—கழல்வீரக்கழலையணிந்த - நளம-
களமகராசனை—நீர்-நீக்கள்—ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து—தேடி - திரிந்துபா
ர்த்து—எமயின்-வாருங்கள்—என்று-என்றுசொல்லி—அரசர்களை—
வீமராஜன்—தொலைதொலும்-எட்டித்திவிலும்—செலுத்த - அவர்களை
அனுப்ப—அவர்-அவ்வேலுகாரர்-கவி - குளிக்கிப்பொருத்திய—கடல்
வரப்பெலாம்-சமுத்திரக்குழந்தழ்மண்டல முழுமையும்—கடந்து - தி
ரிந்து—நாடினார் - தேடினார்கள்—எ-று. (கருத்து) வீமராஜன் நளனைத்
தேடும்படிவேலுகாரர்களுக்குக் கட்டியிட்டான்-எ-ம். (மரு)

அருமொற்றலொருவன்மிண்டணங்கின்முன்னேருவது
யரிவைமுதெலியோத்திமாமகினிலடைத்தேன்
புரிகருங்குழன்மனைவியைப்போக்கினன்புலம்பு
மொருவனிலவழிபுண்டிகொலெனவினாவினாறல்.

(இ-ள்) அருவும்-தேகென—ஒற்றலில்—வேலுகாரன்—அருவன் - அ
ருங்கெனன்னுமொருவேலுகாரன்—மிண்ட-திரும்பிவந்து - அணங்
கின்முன்-தமயந்தியின்முன்னிலையில்—தேகென-நின்று—அரிவை-
இராஜகுமாரத்தியை—முது-பழைய—எயில்-மதில்குருந்த—அயோத்தி
மாமகில்—அயோத்தியாபுரில்—அடைத்தேன்-சென்றேன்—புரி - வி
ரும்பப்பட்ட—கருங்குழல்-கரியகூந்தலையுடைய—மனைவியை - மனை
யாட்டியை—போக்கினன்-விடுத்தவனாகி—புலம்பும் - அன்பப்படுகின்
ற—அருவன்-யாவனாகி இமொருவன்—இவ்வுழி- இத்தய்ப்பட்டினத்தில்,
உண்டிகொல்-உனது—என-என்று—வினாவினன்-விசாரித்தேன்-எ-று.
ஆல் அரை(கருத்து)பருணாதென்னும்வேலுகாரன் தமயந்திமுன்வந்
து அயோத்தியில் மனைவியை நீங்கினவ னுண்டாவெனக் கேட்டென்
எ-ம்.(இதுமுதல்முன்றுபாடலுங் குள்கம்.) (மரு)

இவையோடெனக்கொருவனாக் குள்ககரிந்துகி
வாககெவஞ்சிவெருதுபன்னதருய்மான்மேற்ப

பாகன் கொய்யுனைப்பரிபுளந்தேர்பவனெருவன்
 ரோகையப்பிரிந்தாரொருழப்பவன்சோர்வான்.

(இ-ள்) ஓங்கையோடு-அன்புடனே - எனக்கு-எனக்கு - ஒருவன்
 ஒருமனிதன் - ஆக-அவ்வயோத்திகளில் - உளங்கனிந்து - மனங்க
 னிந்து - ஒருதி-கொள்து - வான்க-வெற்றிமாலையணிந்த - வெஞ்சிலை-
 வெவ்விதவிலையெந்த - இருதுபன்னற்கு-இருதுபன்ன வரசனுக்கு
 - உயர்மான்மேர்-உயர்ந்தகுதிகாட்டியதேனாடத் துகின்ற - பாக
 ன்-சாரதியும் - கொய்யுனை-கொய்யுமட்டிய புறமயிரினையுடைய - பரி-
 குதிகைகளினது - உளம்-மனதை - தேர்பவன் - அறிபவனும் - ஒருவ
 ன்-தனித்தவனும் - தோகைய-மனையானே - பிரிந்து - பிரிவுற்று - ஆ
 ரொருழப்பன் - பிஞ்சுத்துன்பம்மிகின் தவனும் - சோர்வான் - சோர்வை
 யடைகின்றவனும் - எ-று. (கருத்து) அங்கொருவன் இருதுபன்னனுக்
 குத்தேர்ப்பாகன்மனையையப் பிரிந்துசோர்பவன்-எ-ம். (10அ)

அழவிலாதுணவமிந்தெனவந்தொழில்புரிவோன்
 மழகனிற்றினன்னடையினனவாகுவனென்போ
 னெழுவுலாந்தினிதொளினனிக்குளனென்ன
 வொழுகுபுகொடிமருங்குலாயுணர்ந்தனன்வந்தேன்.

(இ-ள்) அழவிலாது-நெருப்பில்லாமல் - உணவு-உண்டியை - அ
 மிர்தென்-அழுதமென் லுமபடி - அடுந்தொழில் - சமைத்தலைபுரி
 வோன்-செய்வானும் - மழகனிற்றின் - இனமைதந்தியயானேபோல - ந
 ன்னடையினன்-நல்லடை-டையையுடையவனும் - வாருவனென்போன்-
 வாகுவனென்னும்பெயரையுடையவனும் - எழுவுலாம் - தூண்போலு
 லாவுகின்ற - தினி-வலிமைபொருந்திய - தோளின் - தோள்களையு
 டையவனுமாய் ஒருவன் - நங்கு-இந்நகரத்தில் - உளன் - இருக்கின்ற
 ன் - என்ன-என்று சொல்ல - ஒழுகு-தேனொழுதுகின்ற - பூங்கொடி-
 புஷ்பக்கொடியையொத்த - மருங்குலாய் - இடையையுடைய தமயந்தி
 போ - உணர்ந்தனன் - இச்செய்தியறிந்தவனாகிவந்தேன் - இவ்விடம்வந்
 தேன் என்றான் - எ-று. (கருத்து) அக்கிணியில்லாதுசமைப்பவன் இருக்
 கிறுனென்றுகேட்டுவந்தேன்-என்றான் என்பதாம். (10ஆ)

வீமந்தேவீட்டபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

சகசு வீமந்தேவீட்டபடலம்

கவிநீங்குபடலம்.

இப்படலத்தால் நாளிடத்தில்பொருந்திவருத்தியிருந்த கவியன்
 நான் அனந்தந்தையழிந்தபின் வவ்விடத்தில் சிலலாது
 விட்டுநீங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.

கவிநீங்குதல்.

என் றுகூறியவந்தனத்திருநிதிவழங்கி
 நன் றுநிலைநாறியின்னமுடியோத்தியினன்
 மன் றன்மாலேவெருதுபன்னிக்குளமகிழவ
 தொன் றுகூறியதுளத்தெனயுணர்ந்தன்மேயினொல்.

(இ-ள்) என் றுகூறிய-இப்படியியன் றுகெழுவிய - அந்நனற்கு-
 ஒத்தனய்ச்சென்றபருளுநென் னும்பிராமணனுக்கு - இருநிதி- மிகு
 நந்திகளை - வழங்கி-கொடுத்து - நன்னுரை-உன் சொற்கள் - நன் று
 நல்லது - இன்னமும்-மறுபடியும் - அயோத்தியினன் - அயோத்தி
 நகரத்தின்பொருதி - மன் றன்-வாசனைபொருந்தியமலை - பூமாலைய
 யணிந்த - வேல்-வேலாயத்தமேந்திய - இருதுபன்னற்கு-இருதுபன்ன
 மகாராஜனுக்கு - உளமகிழவது-மனங்கனிப்பதாகிய - ஒன் றுகூறிய
 து-ஒன் றுகொல்லத்தக்கது - உளது-உண்டு - என்-என் று-உணர்ந்த
 ன்மேயினன் - சொல்லினான் - எ-று. (கருத்து) தமயந்தி பிராமணனுக்
 குப்பொருள் கொடுத்து இருதுபன்னனுக்குச் சொல்லவேண்டவ் நெரு
 ன் றுண்டென்று சொல்லத்தொடங்கினான் என்பதாம். (10)

நாட்டமுன் றுடைபாயகன் வரத்தினுன்னை
 மீட்டுவகன் னினையாயினன்சுயம்வரம்விழைத்தான்
 கேட்டுமொல்ககிழவருமவ்வுழியிறுத்தார்
 பூட்டுவார்சிலைமன்னிப்போதீயம்போவாய்.

(இ-ள்) நாட்டமுன்னுடை - திரிநேந்திரந்தரித்த - நாயகன் - பரமசி
 வனது - வரத்தினுன் - அனுக்கிரகத்தினுன் - நன்கை - தமயந்தியானவன்
 - மீட்டும-மறுபடியும் - கன்னிகையாய்-கன்னிகாப்பெண்ணை - சுய
 மவரம்-சுயம்வரத்தை - விழைத்தான் - விரும்பினான் - கேட்டு - அச்செ
 ய்திகேட்டு - மாநிலக்கிழவரும-அரசர்களும் - அவ்வுழி - அவ்விடத்
 தில் - இறுத்தார்-வந்தடைந்தார்கள் - பூட்டு-நானேநிதப்பட்ட - வா
 ரகினை - உலையில்லையெந்திய - மன்ன - இருதுபன்னவரசனே - நீபோ
 தியேல்-நீபோவையானால் - போவாய்- (வினாவிற்கு) போவாய் - எ-று. (க
 ருத்து) இருதுபன்னனே தமயந்தி இரண்டாவது சுயம் வரத்தை யிச்சி
 த்தாளநீபோவையாகிப்போ என்பதாம். இதுமுக்கிரண்டுகளுகம் (10)

நானே நன்மனம்புணர்வதுநீட நிராடனீக்குந்
காணோயுருளின கொலோகழிந்தனன் கொல்லோ
ஆனிமொயம்பினுனென் னுநியைறகெனவனந்தான்
வானெவன் மரிபாந் துமைதேயந்தகண்டவான்

(இ-ள்) நானே நானே த்தின த்தில்—நல்-நல்ல—மனம்-வினாகமான
து—புணர்வது—செய்யப்படுவதாம்—நீட நிராடு-நீட ததேயத்தை—அ
ளிக்கும்-இரகலிக்காநிந்த—கோண-நளமகாராசனுவன்—ஆர்-நிறைந
த—உயிர்-பிராணனானது—உள்ள கொலோ-இருக்கப்பெற்றருளே—க
ழிந்தனன் கொல்லோ-நீங்கப்பெற்றருளே—ஆனி—சிறந்ததையொத்த
—மொயம்பினும்-பலத்தைசூழையிருதுபன்னன்ன—என்று—என்று
சொல்லி—நியைறகென-நீசொல்லென்று—வானே—வானாயுத்தத்தை—
வென்று—ஐசிற்து—அரிபாந்து-செவ்வரிபாந்து—மைதேயந்த-ஆஞ்ச
னப்பொருந்திய—கண்-உண்மையை—மடவான்—தமயந்தியானவ
ன்—அலைந்தான்—சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) நானே விவாக மெனச்
சொல்லென்று சொன்னான்-எ-ம்.

(ரு)

சுருதிதூற்றுவைப்போயவன் தினைவினிலெய்தி
யிருதுபன்னையனடந்திலையானவாயிப்பம்
மருமலர்க்குமன்மன்மன்கேட்ட னுமுன்மகிழ்வத்
துருவவாய்பிந்தேர்ப்பாருவருவாப்பான்.

(இ-ள்) சுருதிதூற்றுவைப்போயவன் தினைவினிலெய்தி
ல்—போயவன்-சிறந்தவனாகியவையென—துனைவினில்—சீக்கிரத்தில்
—எய்தி (அயோத்தியை) அடைந்து—இருதுபன்னனை—இருதுபன்ன
மகாராஜனை—அடைந்து-கருவிக்—இலையானவாயி—இலையனைத்
தையும்—இயம்ப-சொல்ல—மருமலர்—வாசனைப்பொருந்திய மலைய
வனிக்த—குழல்-கூத்தியைடையதமயந்தியினது—மன்மன்—விவாகவா
ந்தையானது—கேட்ட னும்-கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில்—உனம்-மன
மானது—மகிழ்வத் து-களைப்புற்று—உருவவாயி—கேரகத்தாவாயின
—பரி-குதினாகட்டிய—தேர்விடம்-தேரைச்செலுத்தாநின்று—வாகுவ
ற்கு-வாகுவன்னன் னுத்தாரத்கு—உணப்பான்-சொல்லுவான்-எ-று.
(கருத்து) இருதுபன்னன் தேர்ப்பாருவருச்சொல்லுவான்-எ-ம். (ரு)

தளருணன்னிடைத்தமயந்திகயம்வாய்க்கை
யுனைவயப்பகம்புரவியினுள்ளமொர்க்கனையெற்
மெனியுக்கேள்வியாய்வினாவினிற்செலுத்துக்கேதொன்
றனிமுன் னுபந்தேதுவார்தாரினுனமைந்தான்.

(இ-ள்) தளரும்-தளர்ச்சியடைவாரின்ற—தளருணிடை-தூட்பமா
ன இடைவையுடைய—தமயந்தி-தமயந்தியினது—கயம்வாயி—கயம்வா
மானது—கானே-கானையதினத்தில்(நடக்கின்றது)—உனை—புறமயிரினா
யும்—வயம்-வெற்றியையுடையபகம்-பகமையாகிய—புரமின்-கு
திரையின்—உள்ளம்-மனத்தை-தளந்தனையெல்-அறிவாயினால்—தெ
வியுக்கேள்வியாய்-தெளிவுபெறுவகேள்வியையுடையபாகுதனை—வி

னாவினில்—சீக்கிரத்தில்—தேர்-இரத்தத்தை—செலுத்துந்-நடத்துக—
என்று-என்றுசொல்லி—ஆனி-வனிகென்—முன்று-சத்தித்து—பை
ந்தென்-பதியதேனை—துகர்—உண்ணும்படியான—நாரினுன்-மாயை
ணிந்திருதுபன்னமகாராசன், அலைந்தான்-சொன்னான்—எ-று (கரு
த்து) இருதுபன்னன் தேர்ப்பாரு நேரானதமயந்திக்குச் சுயம்வாய்க்
கிரந்தேனைச்செலுத்தென்றான்-எ-ம். (ரு)

கேட்டவாகுவன்கியெனயிழந்துகிள்கி
காட்டுனீத்ததுநினைத்தனளாயினுங்கற்பு
நாட்டுவின்றவனித்திறம்புரியுமோகம்மை
கூட்டுதற்குஃதிழைத்தனளாமெனக்குறித்தான்

(இ-ள்) கேட்ட-அச்சொல்லுக்கேட்ட—வாகுவன்—வாகுவனென்
றும்பெயரினையுடையனன்—கியென-கியிபோல—யிழந்து—சொ
ல்லப்பட்ட—தின்கிள்கி—மதுமானசொற்களையுடையதமயந்தியானவ
ன்—காட்டுன்-காட்டினுன்—நீத்தது-விடுத்ததை—நினைத்தனளாயினு
ம்—(விசேஷமாக) நினைத்தானானும—கற்பு-பதி-விருந்தியத்தை—நா
ட்டுகின்றவன்-நிலைநிறுத்துகின்ற அவன்—இத்திரம்—இவ்வண்ணமாக
—புரியுமோ-செய்வாளோ (செய்யான்) ஆயினும்—கம்மை—கம்மை—
கூட்டுதற்கு-சேர்த்தற்கு—ஃதிழைத்தனன்—இதுசெய்தான்—என்
—என்று—குறித்தான்-சுருதினான்—எ-று. (கருத்து) நான் தன்னையவ
னழக்கவிவாறுசெய்தாளென் னுநினைத்தான்-எ-ம். (ரு)

நொழில்வயப்பரிந்தேர்ப்பாருகொய்தினிற் கொணரா
வெறுழவலித்ததந்தோளினுப்பேர்மிசைவிவரி
ன நுமலர்ப்பகம்பூர்தொடை விதர்ப்பார்கோனாட்டி
வறுவலிப்பகல்புலவதன்முன்னெனவுணத்தான்.

(இ-ள்) நொழில்-வேகமும்—வயம்-வெறுழியும்பொருந்திய—பரி-
குதினாகட்டிய—தேர்-இரத்தத்தை—பண்ணி—அலங்கரித்து—கொய்து
வில்-சீக்கிரத்தில்—கொணரா-(வாகுவன்) கொண்டுவந்து—எறுழவலி
-மிசைவலிமைப்பொருந்திய—தடந்தோளினுய—பருத்ததோட்களையு
டையிருதுபன்னவரசனே—தோமிசை-தேரின்—இவரில்—ஏறிச்
கொண்டவாயில்—நுமலர்—வாசனைப்பொருந்திய மலர்கடொடுத்த—
பகம்-குளிந்த—பூர்தொடை—அழகியமாலைகளையணிந்த—விதர்ப்பா
கோன்-கிரகானது—நாட்டில்-தேயத்தில்—இப்பகல்-இன்றையதின
ம்—கழிவதன்முன்—நாகுவதற்குமுன்னமே—உறுவல்—அடைவேண்
—என்-என்று—உணத்தான்-சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) தேர்ப்பா
குகியாளன்தேரைக் கொண்டுவந்து அச்சனே நீரேறிலுப் பொழுது
பொழுன் விதர்ப்பகையத்தில் கொண்டிப்போய்விடுவேனென்றான்—என்
பதாம். (ரு)

என்றுகூறவயிளக்கதிர்ப்பரிதிபேரினமவன்
குன்றுபொலுய்கொடுஞ்சியந்தேர்மிசைக்கொள்ள

சின்னயாவரும்வியப்புறநிலைவருங்கெப்பின்
மன்றலந்தொடைவாருவன்வாம்பரிவித்தான்.

(இ-ள்) என்று கூறலும்—இப்படி சொன்ன மாத்திரத்தில்—இளங்க
தீர்ப்பரிதிபோல்—பாலஞ்சியன் போல்—இறைவன்—இருதுபன்னவரசு
ன்—சூன்ருபோல்—மலைபோல்—உயர்—உயர்ந்த—கொடி—ஞா—மேற்பாப்
பையுடைய—அந்தேர்மிசை—அழகியதேரினில்—கொள்ள—ஏழிக்கொ
ள்ள—சின்னயாவரும்—பார்த்திருந்த அனைவரும்—வியப்புற—ஆச்சரியப்
பட—நிலைவரும்—எண்ணுதற்கரிய—கெப்பின்—வேகத்தினால்—மன்ற
ல்—வாரணைபொருதிய—அந்தொடை—அழகியமாலையணிந்த—வாருவ
ன்—பாருகனவன்—வாம்பரி—காவாசின் மருதினாகை—கெப்தான்—
கடத்தினான்—எ-று. (சுருத்து) இருதுபன்னவந்தேரிலேற களனுகியபா
கன் தேனாவித்தான்—எ-ம்.

(அ)

விடுத்தவாம்பரிவருந்தலுமெய்த்தவர்தனக்குக்
கொடுத்தவிஞ்சையைக்கொய்யுரைப்பரியொடுக்க—
கெப்பையாவருமுணர்ந்திலர்கால்வினாததொடி
யத்தவார்கழல்விதர்ப்பார்கோணணிகெழுநாட்டில்.

(இ-ள்) விடுத்த—செலுத்தப்பட்ட—வாம்பரி—தாவாசின் மருதினாக
ள்—வருந்தலும்—மருந்நுவளவில்—மெய்த்தவர்—முனிவர்கள்—தனக்
குக்கொடுத்த—தனக்குடைய—விஞ்சையை—மக்திரத்தை—கொய்
கொய்யுரைத்திய—உரை—புறமயிரினையுடையபரியொடும்—குதினாயோடும்
—கூற—உபதேசிக்க—கெப்பை (தங்கள்) வேகத்தை—யாவரும்—எவரு
ம்—உணர்ந்திலர்—அறிந்திலர்—(அம்புடி) கால்வினாத்து—கால்களைவிட
—ஒடி—சின்ன—வார்கழல்—நீண்ட—விரக்கழலையணிந்த—விதர்ப்பா
கோன்—விமலாசனது—அணிகெழும்—அழகுபொருதிய—நாட்டில்—
தெயத்தில—அடுத்த—சேர்ந்தன—எ-று. (சுருத்து) குதினாகள் விதர்ப
பதேயத்தெச்சேர்ந்தன—எ-ம்.

(க)

கூந்தன்மாவளமரிதலிற்சாவினோற்றினோ
வாய்ந்தகேள்வியின்மாதலியோவன்நிலை
மேற்றல்வேற்றுருவெடுத்தனனோவென்வெண்ணி
வேந்தர்வேந்தனுமணிமுடிஅளக்கினைன்வியந்தான்.

(இ-ள்) கூந்தன்மா—புறமயிரையுடையகுதினாகனினது—உளம்—ம
னதை—அறிதன்—உணர்வதில்—சாவினோற்றினோ—சாவினோற்றி
முனிவனோ—(அன்றி)வாய்ந்தகேள்வியின்—பொருந்தியகேள்வியையு
டைய—மாதலியோ—இக்கிரகாரதியோ—அன்றி—அல்லவாகி—நள
னம்—நளமதாராசனது—எந்தல்—அர்சன்—வேற்றுருவெடுத்தனனோ—
வேற்றுருவெடுத்துவந்தவனோ—எனவெண்ணி—என்றிரித்திந்து—
வேந்தர்வேந்தனு—இருதுபன்னவரசனும்—மணிமுடி—நவரத்தினகி
டந்திரத்தகித்தை—அளக்கினன்—அளசத்தவனாய—வியந்தான்—சந்
தொலித்தான்—எ-று. (சுருத்து) இருதுபன்னவரசாவினோற்றினோ
இக்கிரகாரதியோனனோ—என்றெண்ணி—விதரித்தான்—எ-ம்.

(இ)

முத்தவென்ருடைவேந்தர்கோன்முழவுறத்தடந்தோ
னத்தரி—கந்தரிநியிடைவீழ்தலுமுணர்ந்து
ததருவாயிரிநிலியத்துசிறருகென்னப்
பத்தியோசனைகடந்ததுதேனொப்புகந்தான்.

(இ-ள்) முத்தவென்ருடை—முத்தினுற்செய்த வெள்ளைக்குடை
யைத்தரித்த—வேந்தர்கோன்—இருதுபன்னவரசனவன்—முழவுற
மு—மத்தளத்தையொத்த—தடந்தான்—பருத்ததன்தோள்—கள்ளினது
ம்—உத்தரி—அங்கவல்திரமானது—அந்தெறியிடை—அந்தமார்க்கத்
தில்—வீழ்தலும்—வீழ்தமாந்திரத்தில்—உணர்ந்து—தெரிந்து—கொண்
டி—தத்துவாம்—தாவியோடுகின்ற—பரி—குதினாகை—நிறுவி—நிறுத்
து—அத்தனில்—அத்தஅங்கவல்திரத்தை—தருகென்ன—தாவென்றுகே
டக—தோ—இதமானது—பத்தியோசனை—பத்தியோசனை தூரம்—
கடத்தது—கடத்துவந்தது—என—என்று—பகர்ந்தான் (பாருகன்) சொ
ன்னான்—எ-று. (சுருத்து) இருதுபன்னவன் அங்கவல்திரம்விழ்ந்தது எ
டுவென்—சாரதிபத்தியோசனைசென்றதுஎன்றான்—எ-ம்.

(ம)

இன்னவாய்மைகேட்டாசனும்வியப்புடனேகப்
பின்னும்மையிருதாவதமகன்மதற்பின்னர்
முன்னர்க்கோன்றியதனியினம்பெடையொடுமுட
பொன்னந்தாதுகுழ்துணர்ந்தொரியனாத்தான்.

(இ-ள்) இன்னவாய்மை—இந்தன்மையானவசனத்தை—கேட்டு
கேள்விபற்ற—அரசனும்—இருதுபன்னவரசனும்—வியப்புடன்—ஆ
ச்சரியத்துடனே—ஏக—போக—பின்னும்—பின்பும்—ஐயிருதாவதம்—ப
த்துக்காவதம்—அதன்மதற்பின்னர்—சென்றபின்பு—அன்றினம்—வி
ண்ணுக்கட்டங்கள்—பெடையொடும்—பெட்டைவண்டிக்குடனே—
மூச—மொய்க்கப்பெற்ற—பொன்னம்—பொன்போலுதய—தாது—மகா
ந்தப்பொருள்—உரு—உதிரப்பெற்ற—பூத்துணர்—புஷ்பக்கொத்து
களையும்—பொரியனா—பொருத்தெடுத்த அனாயுபுமுடைய—தான்
—தான்—நாமான்—முன்னர்—எதிரில்—தோன்றியது—கண்ணப்பட்ட
து—எ-று. (சுருத்து) தன்னிமாம்மதிரிகாணப்பட்டது—எ-ம்.

(ந)

தான்நாமாந்தோன்றலுந்தேரினைத்தகைத்துத்
தோன்றுபிமாத்நிலைஞ்ஞொக்கமென்புண
மூன்றுகாடியெழுப்பதிற்பின்னெனமொழிய
வான்முகைவியோனெண்ணியுறமுமெனவந்தான்.

(இ-ள்) தான்—நாமம்—பெரியதான்—நாமமானது—தோன்றலும்
கண்ணப்பட்டவளவில்—தேரினே—இ—தகை—தகைத்து—இருதுபன்ன
வாசனிறுத்தி—தோன்றும்—காணப்படுகின்ற—இம்மாதது—இந்தமா
த்தில்—இதனானும்—இதனானும்—கொக்கமென்புணம்—நெருங்கிபெ
ன்மையான பழங்கனம்—மூன்றுகோடியே முப்பதிற்பின்னென—
இண்ணுகெயிட்ட—முப்பதை மேற்கொண்ட—மூன்றுகோடியென—
மொழிய—சொல்ல—ஆன்மகேள்வியோன்—நிறைந்தகல்வியையுடை

யகநாமகாரர்கள் — எண்ணி — ஆம்மா, சதைதனிலே முதலியவற்றைக் களைக்கிட்டு — அற்றும் — தீசொல்லும்தன்மைத்தாம் — ஏத — என்னுடைய — வியந்தான் — (ஆக்கணக்கிலிளி — லாச்சரியப்பட்டான் — எ.து. (கருதின) இருபுபின்னன் தான் திரைத்திலிலைகளுக்களிகளுர் — ஆங்கோ டீயும் அதுபத்திரகாலும்எனச் சொல்லு சாரிறியண்ணியசெயித்தான் — எ.ம. (மக)

இனையவிஞ்சையம்மத்தெனக்குதியளித்தனையென்னித
துணைவையாயிபுளமுனரணிநஞ்சையான்சொல்லவன்
வனைபொல்லங்கழன்மணிமுடிமன்னவென்றவனாய்
வனையவிஞ்சையையவர்க்கும்கனிந்தன்னன்மே.

(இ-ள்) இனையவிக்ஞை - இந்தன்மையாயிவகித்தையை - எனக் கு-என் மனக்கு - லீயளித்தனைமெனவில் - லீகொடுப்பாயாளுன் - றுனை - வேகம்பொருத்திய - வயம் - வெற்றிமையுடைய - பரி - குதினாகளின் - உளம் - மனைத - உணர்விக்ஞை - அரிமுலித்தையை - வரை - கட்டப்ப பட்ட - பொவன் கழல் - பொன்னுற்றசெய்விர்க்கழலோடும் - மணிமுடி - ந லாத்தினம்பறித்த திரீடத்துகபும் தரித்த - மனை - இருதுபன்னவரசு நை - பான் - நான் - சொல்லன் - (உனக்குச்) சொல்வேன் - என் னாவோ ப-என் றுவாகுகள் சொல்ல - அனையவிக்ஞையை - அந்தவித்தையை - வாகுகற்றகு - பாகுகலுக்கு - அளித்தனை (இருதுபன்னவரசன்) கொ டித்தான் - எ-று. அந்தவித்தையாவது நான்கு வித்தை அதுவேயுடைய வித்தையாம் (கருத்து) சாரதி இக்கவித்தையை எனக்குக் கொடும் குதி னாகளுளத்தை யளிக்கும் வித்தையை உனக்குக் கொடுப்பேனென்றான் இ ருதுபன்னவன்சாரதிக்குக்கொடுத்தான் - எ-ம். (மச்சு)

இருதுபன்னவ்விஞ்சனையலாகுகந்திய
மருளின் தவள்கவிஞ்ஞந்திவிளாளவி
னெரிசெய்வெவ்வெடந்தான் மருளின்தயகெக்குருதி
வெருவெலாய்விடாவிடந்தினையும்பந்தனனனேதா

(இன்) இரு துபன்னன் - இரு துபன்னவாசன் - அருவி நீர்சையை -
அக்கணக்குளித்தையை - வாதுகமர - வாதுகனையகரணங்கு - ஈய -
கொடுக்க - மருவிநின்ற - (கள்ளை) மருவிநேருத்த - வன்மணி - வலிமையு
ள்ளகடியினுள்வன் - தனந்தேறி - (கள்ளகாசாசனை) விட்டுக் கழிப்பெயர்
- வாளவ - ஒளிபொருந்தியகார்த்தேர் - கராகமரணது - எரிசெய - தறி
க்காரின்ற - வெவ்விடம் - கொடி - பட்டி - ததை - காண்மணி - (தாழிசுத்த
ளவிடத்தி) கத்தினமையான் - இதயம் - மயமானது - செக்குருதி - க
ரைத்துருப்பெற்று - வெருவி - பயந்து - வாய்கிட - வாய்கிட -
விடத்தின் - (கார்த்தேர்) கனது (வித்ததை - வரித்தனை - கத்தினன்
- எ - து - இன் - த - அகசகன் - இன் - சாரியை (கருத்து) இரு துபன்ன
ன் வித்தையைப் பாதுகாதுக்குக் கொடுக்கச்சுனிகளனைவிட்டுக்கி விஷ
த்தைக்கக்கி இன் - எ - ம -

தணந்தவெந்திறங்கலியினர்ச்சபிக் குவனென்னுந்
கணங்கொள்வனாடி மீர்நாநில னுனத்தினடக்கநுத

லுணர்ந்தவெங்கலிதமயந்தியுணர்த்தசாபத்தா
லணங்காமிழ்விடத்தினுலின்றுளவயர்ந்தேன்.

(இ-ள்) தணந்த-தண்ணைப்பிரிந்தது என்று—வெந்திறல் - வெவ்வியப
லத்தையுடைய—கலியனை-கலிபுருஷனை—சபிக்குவென்னு—சபிம்
பெனென்று—களங்கொள்-கூட்டங்கொண்ட—வண்டு - வண்டுகள்
இயிர்-சத்தியாபின்று—தாரினன் - மாலையையணிந்த நளமகராஜன்
உளத்திடை-மனத்தினில்—கருதல் - நினைத்தலை—உணர்ந்த - அறிந்த
வெங்கலி-கொடியகலியனுளை—நமயந்தியுரைத்த-தமயந்திகொடுத்
த—சாபத்தால்-சாபத்தினால்—அணங்கு-அச்சத்தைத்தருகின்ற—அ
ரர்-கார்க்கொடகநமமானது—உயிற்-உயிற்றந்த-விடத்தினால் - விஷ
த்தால்—இன்றளவு-இன்றையமட்டும்—அயர்ந்தேன்-சோர்வையடை
ந்தேன்—எ-று-(கருத்து)தண்ணைச் சபிக்கலினைத்தானான் கருக்கையறிந்த
கணி நமயந்திசாபத்தால் நாகம் உயிற்றந்த விஷத்தால்கோர் வையடைந்
தேன்-எ-ம்-(இதுமுதலானவைக்குளகம்) (மக)

இதழைத் தீவிரமாக நன்கு அறிந்திருப்பது மட்டுமல்லாமல், அதன்
வாழ்நிலையைப் பற்றியும், அதன் வளம் குன்றிவிட்டதைப் பற்றியும்,
அதன் வாழ்நிலையைப் பற்றியும், அதன் வளம் குன்றிவிட்டதைப் பற்றியும்,
அதன் வாழ்நிலையைப் பற்றியும், அதன் வளம் குன்றிவிட்டதைப் பற்றியும்,

(இன்) இழைத்த - செய்யப்பட்ட - தீவினை - கொடுஞ்செய்கைக
 ளை - தண்ணன் - விட்டிருக்கிறேன் - இன்னுமொரு - இன்றையதி
 னமுதற்கொண்டு - உன்பேர் - உன்னுடைய நாமத்தை - வழங்கி
 ளாயும் - துதித்தவனாயும் - மருவலன் - சேரோன் - மன்ன - நளமகாரச
 னை - என்னைத்த - என்னுள் துதிக்க - ஆடல் - போர்செய்கின்ற - வே
 ல் - வேலையெத்திய - அரசன் - நளமகாரசனானவன் - ஆழ்கொடும் - ஆ
 க்கினிபோற்கொடிய - சினம் - கோபத்தை - தணித்தான் - விடுத்தான்
 - குழைத்த - தளிர்த்த - தாள்நிலில் - தாள்நிலை - த்தில் - கொடிய - குரு
 ரானிய - வெங்கலி - வெவ்விவகலியானவன் - ஏறினன் - ஏறிக்கொ
 ண்டான் - ஏ - ஆசை (கருத்து) இன்னுமொரு - இன்னுமொருபேரை
 ச்சொன்னவனாயும் பிடித்தலன் - என்னுமதிக்க அரசன் - கோபம்கொ
 ணன் - சனி தாள்நிலைத்திலேறினன் - ஏ - ம.

(இன்)

எனக்கிங்ஞாடலம்-முற்றுப்பெற்றது.

செவ்வியக்கண் னுற்றபடலம்.

இப்படலத்தால் கவி நீங்கியபின்பு நளமகாராசன் வீமன் து

குண்டினபுரத்திலவந்து மூன்று வருடம் பிரிவுற்ற

தனது தேவியாகிய கமயந்தியைக்காண்டல்

சொல்லப்படுகின்றது.

கவிநிலைத்துறை.

விண்மென்மலர் நறவினையினியஞ்சரும்ப

குண்டுத்துஞ்சுதார் சிததர்கோண்டேர்கடிதோட்டி

மண்டுதிம்புனலகழிசூழாமதிற்சூழிமிக்

கொண்டல்கண்டபுகுண்டினபுரத்திலவந்தடைந்தான்.

(இ-ள்) விண்ட-மலர்ந்த-மென்மலர் - மெல்லிய புஷ்பங் களினை
து-நறவினை-தேனை-வினி - வினியென்னும் பண்ணைப்பாடுகின்
ற-அஞ்சரும்பர்-அழகியவன்கள்-உண்டு-சூழித்து-அஞ்சம்-நி
த்தினாசெய்யும்படி புள்ள-தார்-மாலையையணிந்த-சிததர்கோன்-ந
ளமகாராசன்-தேர்-இரத்ததை-கடி-து-விண்வினில்-ஒட்டி-செலு
த்தி-மண்டு-நிறைந்த-திம்புனல்-மதுரயர்நீனாயுடைய-அகழி
அகழியானது-சூழ-சூழப்பெற்ற-மாமதில் - பெரியமதில் கருடைய
-குழி-சிகரத்தில்-கொண்டல் - மேகங்கள்-கண்படு - நித்திரை
செய்யும்படியுள்ள-குண்டினபுரத்தில்-வீமராசன் பட்டணத்தில்-
வந்தடைந்தான் - வந்துசேர்ந்தான்-எ-று.(கருத்து) நளன் தேரோட்
ட்டிக் குண்டினபுரத்திலவந்தான்-எ-ம்.

(க)

சில்லியந்தடந்தேர்வருநம்பலேனோ

வொல்லையித்திறந்தேர்விடநளன்லா தொருவர்

வல்லரோவென மனத்திடை யெண்ணிமற்றனையோ

வல்லேனவயிர் துறப்பெனன் னுன்னினை னனங்கே.

(இ-ள்) சில்லி-வண்டிலையுடைய-அந்தடந்தேர் - அழகியவிசால
மாகியதோரானது-வரும்-வருகின்ற - கம்பலை-சுந்தத்தை - கேளா-
கேட்டு-ஒல்ல-சேத்தித்தில்-இத்திறம்-இவ்வண்ணம் - தேர்விட-
-தேரைச்செலுத்த-நளனலாது-நளனையல்லாமல்-ஒருவர் - மற்றொ
ருவர்-வல்லரோ-நிறமையுள்ளவரோ-என - என்று-மனத்திடை-
-மனத்தில்-எனவென-சுந்தித்து-அனையோ-ன்-இவன்-அல்லனெல்-
-நளனல்லனெல்-உயிர் துறப்பன் - உரைவிடுவென், என்று - என்று
-அணங்கு-தமயந்தியாவன்-உன்னின் - எண்ணினான் - எ-று.
(கருத்து) தமயந்தி தேர்வருந் சுந்தங்கேட்டு நளனல்லா விடிவெயிர்
இவ்வெனவயிர்-எ-ம்.

(உ)

மருவுபாகனைத்தேரோடும்வாயினிறுவி

பிருதுபன்னவவீமன்மாட்டேகலுமெகிராப்

புரிவயாஸ்பும்புரிந்துபல்காவதம்போக்கி

யுருவப்பூணியுவந்தமையென்கொலென்றனாதான்.

(இ-ள்) மருவுபாகனை-பொருந்தியசாரதியை-தேரோடும் - இர
த்தோடும்-வாயலில்-அரண்மனைவாசலில்-நிறுவி-நிறுத்தி - இருது
பன்னன்-இருதுபன்னவாசனவன்-அவ்வீமன்மாட்டு - அந்தவீ
ராசனிடத்து-ஏகலும்-சென்றவளவில்-எதிராப்புரிவயாவையும் - எ
திர்வந்துசெய்ததக்கமரியாதையினைத்தையும்-புரிந்து - செய்து-ப
ல்காவதம்போக்கி-பலகாதவழியைக்கடந்து-உருவப்பூணியு - அழ
கியஆபணத்தையுடைய இருதுபன்னவாசனே-வந்தமை-(நீ) இவ்வி
டம்வந்ததன்மை-யெவன்கொல்-என்னகாரணமோ-என்றுனாதா
ன்-வீமராசன்சொன்னான்-எ-று. (கருத்து) இருதுபன்னவீமனிட
த்திற்சென்றவளவில் வீமனெதிர்வந்து உபசாரஞ்செய்து வந்தகாரிய
மென்னவென்றுகேட்டான் என்பதாம்.

(ங)

சங்கடைந்ததுமன்னநிற்காணியவென்னும்

வீங்குதோளினினியநன்மொழிபலவினம்பிப்

பாந்துளார்தமையுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப

வாகுவினைவாக்கினும்விழுமிதொன்றமைத்தார்.

(இ-ள்) மன்னவீமராசனே-நங்கு-இங்காத்தில்-அடைந்தது
வந்தது-நிற்காணிய-உன்னைக்காண்பதற்கு-எனலும்-என்றுசொல்
வியமாத்தித்தில்-வீங்குதோளினான் - பருத்தபுயந்தையுடைய-வீம
ராசனவன்-இனிய-இனிமையான-நன்மொழி-நல்லசொற்களை-
பலவினம்பி-பலவாகச்சொல்லி-பாந்துளார்தமை - அருகிலுள்ளஏவ
லாளனைப்பார்த்து - உறையுளொன்று - ஒருவிடுதிவீட்டை-அமைக்
கென-செய்யுங்கொண்டு-பணிப்ப-உத்தரவுகொடுக்க-ஆங்கு - அவ்
விடத்தில்-விண்ணவர்க்கரினும் - சொர்க்கத்தைக்காட்டிலும் - விழு
மிது-மேன்மையதாகிய-ஒன்று-ஒருவிடுதிவீட்டை-அமைத்தார் - எ
வலாளர்திட்டஞ்செய்தார்கள் - எ-று. (கருத்து) வீமராசனே உம்மை
க்காணவந்தேனென்றவளவில் வீமன்வலுள்ளனா ஓர் வீடொன்று அ
மைக்கச்சொன்னான் அவர்களைமைத்தார்கள் என்பதாம்.

(ச)

இருதுபன்னன்வேந்தருளினுலவியினையு

யாசாரியவருந்தொக்கிலாரங்களைப்பணைத்தோன்

வினாசெய்கோதைதன்சயம்வாமென்னலேதியன்முன்

ஹாசெய்யமாற்றமற்றென்கொலென்றயிர்த்தன னுறைந்தான்

(இ-ள்) இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவாசன்-வேந்தருளினுல்-
வீமனுதரவினில்-அவ்வயின்-அந்தவீட்டில்-எய்தி - அடைந்து-
அசர்யாவரும் - அசர்கள்வரும்-தொக்கிலர் - வந்துசேர்ந்தாரில்
லை-ஆய்வனை-சிறந்தவனையையணிந்த-பணைத்தோன் - மூங்கிலையோ
த்ததோள்களையும்-வினாசெய்-பரிமளிக்கின்ற-கோதைதன் - சுந்த

சூய

வேயமுடையதமயந்தியின் து—சயம்வரமென்ன—சயம்வரமென்று—
வேதிமுன்—பருணாதென்ன னுமபிராமணன்—முன்—முந்தியதினத்தில்
—உரைசெய—சொல்லப்பட்ட—மாற்றம்—வார்த்தை—யென் சொல்—எப்
படிப்பட்டதோ—என்று—என்று—ஆயிர்த்தனன்—சந்தேகித்தவனாகி
—உரைத்தான்—வாசஞ் செய்தான்—எ—று—மற்று—அசை (கருத்து) இரு
துபன்னன் பருணாதென்ன னும பிராமணன்—சயம்வரமென்று சொன்
னதைக்குறித்துச் சந்தேகித்தான்—எ-ம்.

(இ)

சார்தமென் முலைத்தமயந்திதோழியைகோக்கிப்
போந்தமன்னவன் பொற்றடங்கதேரிடைப்பிணித்த
கூந்தன்மாவிசொர திகொற்றவேளனாம்
வேந்தனோவெனவுணர்ந்திவன்வருகென விடுத்தான்

(இ-ள்) சார்தம்—சந்தனக்கோளமணிந்த—மென் முலை—மெல்லிய
முலைகையுடைய—தமயந்தி—தமயந்தியானவன்—தோழியை—கேசினி
யென்னுந்தன துபாங்கியை—கோக்கிப்பார்த்து—போந்தமன்னவன்—வ
ந்தவிருதுபன்னவரசனது—பொன்—அழகிய—தடம்—விசாலமாகிய—
தேரிடை—இரத்தத்தில்—பிணித்த—கட்டிய—கூந்தன்மா—புறமயிரினையு
டையகுதிரைகளை—விடும்—நடத்துகின்ற—சாரதி—தேய்பாகனாவ
ன்—கொற்றம்—வெற்றிபொருந்தியு—வேல்—வேலாயுதத்தரித்த—நள
னாம்—நளனாய்—வேந்தனோ—அரசனோ—(அல்லனோ)—என்—என்று
—உரைத்து—அறித்துக்கொண்டு—இவன்—இவ்விடத்தில்—வருகென
—வாவென்றுசொல்லி—விடுத்தான்—அனுப்பினான்—எ-று. (கருத்து) த
மயந்தி கேசினியாகியபாங்கியைச்சாரதி நளனோ வென்றபிற்து வாவெ
ன்றான்—எ-ம்.

(ஈ)

கொங்குவாய்மடுத்தினவண்டுகட்டுணுங்கூற்ற
நிங்குள்வான்முகத்தேரிவைதவ்வேவளிற்றிறம்பா
மங்கையெய்திமற்றியாவனியெத்தொழில்வல்லி
யிற்குவந்தவாமென்னெனவாருகனிவசப்பான்.

(இ-ள்) கொங்கு—தேனை—வாய்மடுத்து—வாயைவைத்து—இனவ
ண்டு—கூட்டமாகியவன்கள்—கூட்டுணும்—கொள்ளுகொண்டுண்ண
ப்பெற்ற—கூந்தல்—அளகத்தையும்—திங்கள்—சந்திரன் போன்ற—வா
ன்முகம்—ஒளிபொருந்தியமுகத்தையுமுடைய—தேரிவைதன்—தமயன்
தியின் து—ஏவலில்—உத்தரவினின் றும்—திறம்பா—தவராத—மங்கை—
கேசினியானவன்—எய்தி—அவ்விடத்திற்சென்று—யாவன—நீயார்—
எத்தொழில்—எத்தத்தொழில்களில்—வல்லி—வல்லமையுள்ளவன்—இ
ங்கு—இவ்விடத்தில்—வந்தவாறு—வந்ததன்மை—என்னென்—எப்படிப்
பட்டதென்றுகேட்க—வாகுகன்—வாகுகனென்னப்பட்டநான்—இ
சைப்பான்—சொல்லுவான்—எ-று. (கருத்து) தோழிசென்று—நீயாவன்
நீவத்தொழில்வல்லவன் நீ இங்குவந்தவகையென்னவென வாகுகன்
சொல்லுவான்—எ-ம்.

(ஏ)

விரிமலர்க்குழற்றமயந்திசயம்வாம்வேட்ட
விருதுபன்னன்மான் தேர்விடம்வாகுகனென்போர்

புரிவல்லெந்தழனின் தியுமடைத்தொழில்புனலத்
துருகுபாலையிற்றிம்புனறருவென்ன னுரைத்தான்.

(இ-ள்) விரி—மலர்க்குழை—மலர்—மலர்க்கையணிந்த—குழல்—கூந்தலையு
டைய—தமயந்தி—தமயந்தியின் து—சயம்வரம்—சயம்வரத்தினில்—வே
ட்ட—விருப்பமுற்றிருதுபன்னராசனது—மான் தேர்—குதிரைகட்டிய
தேரை—விடும்—நடத்துகின்ற—வாகுகன்—வாகுகன் (என்பது)—என்
போர்—என்பெயராம்—வெந்தழல்—வெவ்விய அக்கினி—இன்றியும்—இல்
லாமலும்—மடைத்தொழில்—சமையலை—புரிவல்—செய்வேன்—புனல
றது—நீரில்லாமல்—உருகு—உருகுகின்ற—பாலையில்—பாலேசிலத்தில்—
தீம்புனல்—மதுரமானரஸத்தை—தருவல்—(உண்டிபண்ணிக்) கொடுப்
பேன்—என்றுரைத்தான்—என்றுசொன்னான்—எ-று. (கருத்து) தமய
ந்திசயம்வார்த்தை யிச்சித்தவீருதுபன்னன் தேர்விடுஞ்சாரதி அக்கினி
யில்லாமற்சமைப்பேன் நீரில்லாதபாலையில் நீர் உண்டாக்குவேன் என்
ருன் என்பதாம்.

(அ)

இன்னவிஞ்சைசுணைளலாதநீருரில்லை
வஞ்னவன்மரக்கொண்டனைபோலுமவ்வரசன்
மன்னிவாழ்வதெந்கனவயின்வகுத்துனாயென்றான்
பொன்னவாஞ்சுணங்கும்பியபுனரமுலைப்புவை

(இ-ள்) பொன்னவாம்—பொன் போலாகிய—சுணங்கு—தேமல்—
அரும்பிய—உண்டாகிய—புணர்முலை—நெருங்கியலதன கக்கை புடைய
—புனை—கேசினியானவன்—இன்ன விஞ்சைகள்—இத்தன் மையனித்
தைமன்—நளனலாது—நளனல்லாமல்—அழிகுநர்—அறிந்தவர்கள்—இ
ல்லை—(ஒருவரு)யில்லை—அவ்வவன்—அந்தநளமகாராசன், தர—கொடுக்க
—கொண்டனைபோலும்—பெற்றுக்கொண்டாய்போலும்—அவ்வரச
ன்—அந்தநளமகாராசன்—எச்சுரவயின்—எந்தப்பட்டினத்தில்—மன்னி—
பொருந்தி—வாழ்வது—சுதித்திருப்பது—வகுத்து—பகுத்து—உணர்—அ
சைச்சொல்லு—என்றான்—என்றுவினவினான்—எ-று. (கருத்து) கேச
ினியானவன் நீ இவ்விந்தையையளவிடத்துக்கற்றுகொண்டாய்போலு
மநான் எவ்கேசிருத்திருன் சொல்லென்றான்—எ-ம்.

(ஆ)

மேவியவிஞ்சையோர்நனனொடுங்குநிலன்விமல்லை
சேயனானிவிதுறைவதிவ்விடமெனத்தெருளேன்
நாயகந்தினாகாதலர் துறப்பினுமற்றோர்
நாயகற்பெற்றினைவர்கொலோவெனகணின்ருன்

(இ-ள்) மேவிய—பொருந்திய—விஞ்சை—வித்தையை—ஓர்—ஒப்பற்
ற—நளனொடு—நளமகாராசனிடத்தில்—கற்றிலன்—கான் கற்கவில்லை
—விமல்—வெற்றிபொருந்தியு—வேல்—வேலேந்திய—சேயனான்—கப்போ
மணியினையோத்தநளமகாராசன்—இனிதுறைவது—இனிமையோடரு
ப்பது—இவ்விடம்—இன்னவிடம்—என்—என்று—தெருளேன்—அறியே
ன்—தாய்—பரிசுத்தமாகிய—கற்பினர்—கற்பினையுடையமாதர்கள்—கா
தலர்—கணவர்கள்—துறப்பினும்—துறந்துவிட்டாலும்—மற்றோர்—வே
றொரு—நாயகற்பெற்ற—கணவனையுடைய—நினைவர்கொலோ—நினைப்பா

ரோ—என—என்—நவின்—(நளமகாராஜன்)சொன்னான்—எ—
(கருத்து) நான் நன்னிடத்தில் வித்தைக்கற்றிலங்கற்புள்ளமாதாராயகர்
நீக்கினும் வேறுபாடுகளை இச்சிப்பார்களை—எ—ம. (ம)

இன்ன கூறலும்தவரல்குமெனவேதி
மின்னனாளுடன் கேட்டனயாவையும்விளம்பி
யன்னவன்றன துருவலான்மொழிசுவதனைத்து
முன்னினமமினமொழிவதேபோன்மெனமொழிந்தான்

(இ—ள்) இன்ன—இத்தன்மையாக—கூறலும்—சொன்னவளவில்—
மடவரல்—கேசினியானவள்—கதுமென—சரேலென்று—ஏகி - சென்று
—மின்னனாளுடன்—தமயந்தியுடன்—கேட்டனயாவையும் - கேள்வியு
ற்றசங்கதினைபெயல்லாம்—விளம்பி—சொல்லி—அன்னவன்றனது - அ
ந்நளமகாராசனது—உருவலான்—வழுவமில்லாதஇப்பாகன் - மொழிசு
வதனைத்தும்—சொல்லுவதெல்லாம்—உன்னில் - யோசிக்குமிடத்தில்—
நம்மிறை—நமதுளமகாராசன் - மொழிவதேபோன்மென - சொல்வ
தைப்போலுக்கின்றதென்று—மொழிந்தான்—சொன்னான்—எ—று(கரு
த்து) தொழி கேட்டனயாவெல்லாந்தமயந்திக்குச் சொல்லி நம்முடைய
அரசனைப்போலவே பேசுகிறாணென்றான்—எ—ம. (மக)

மொழிதல்கேட்டலுமொய்குழல்வாலரிபுதவி
யுழவிலாதினவயிடுவதுகாண்டியென்றறையக்
குழைகொள்வாண்புகர்க்கொம்புளவனுழைக்குறுதி
யிழைகொள்புண்முலைசொற்றவாறிகைத்தனளிந்தான்.

(இ—ள்) மொழிதல்—கேசினிசொல்லியவைகளை—கேட்டலும் - கே
ள்வியுற்றமாதிரித்தில்—மொய்குழல்—தமயந்தியானவள்—வால் - வெ
ள்ளிய—அரி—அரிசியை—உதவி—கொடுத்து—அழலிலாது - நெருப்பி
ன்றி—இவையிடுவது—இவ்வரிசிகளைச்சுமைப்பதை - காண்டியென்று—
பார்த்துவாவென்று—அறைய—சுத—குழைகொள் - குண்டலமணிந்த
—வாண்முகம்—ஒளிபொருந்தியமுகத்தையுடைய—கொம்புள்ள - பூவ்
கொம்பையொத்தகேசினியானவள்—அவனுழை - அப்பாகனிடத்து—
குறுகி—சென்று—இழைகொள்—நூலிழைகொண்ட—பூண் - ஆபாணங்
களையணிந்த—முலை - ஸ்தனங்களைமுடையதமயந்தி—சொற்றவாறு
சொல்லியபடி—இசைத்தனன்—சொல்லி—நந்தான் - அவ்வரிசியைக்
கொடுத்தான்—எ—று. (கருத்து) தமயந்திதொழிக்கு—அரிசிகொடுத்து
தீயில்லாமற் சுமைப்பதைக்காணென்றுசொல்ல அவள் அவளிடத்து
ச்சென்று அரிசியைக்கொடுத்தான்—எ—ம. (மஉ)

நயந்தவாலரிபெய்தபொற்குழிதீயின் தி
யாயந்தகேள்வியான்றெடுத்தலுமடிசிலாயமைய
வேயந்தபூங்குழல்கண்மிப்போய்வேம்புலைப்பொறையாற்
சாயந்தவண்ணிடைத்தமயந்திதன்னொடுமொழிந்தான்.

(இ—ள்) நயந்த - கொடுத்த—வாலரி—வெள்ளிய அரிசியானவை—
பெய்த - பாடப்பட்ட—பொற்குழி - பொற்குடத்தை—ஆயந்தகே
ள்வியான்—நளமகாராஜன்—தொடுத்தும் (கையால்) தொட்டமாதிரிந்

தில்—தீயின் தி - நெருப்பில்லாமல்—அடிசிலாயமைய - சாதமாயமை
ய—வேயந்த—தரிக்கப்பட்ட—பூங்குழல்—பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய
கேசினியானவள்—கண்மி - அதைப்பார்த்து—போய்—சென்று—வெ
ம்முலை - விருப்பத்தைத்தருகின்ற ஸ்தனங்களைமுடைய—பொறையா
ல்—பாரத்திலுல்—சாயந்த - வண்ணிய—அண்ணிடை - துட்பமான் இ
டையையுடைய—தமயந்திதன்னொடுமி—தமயந்தியுடனே—மொழிந்தா
ன்—(இவ்விதையத்தைச்) சொன்னான்—எ—று. (கருத்து) அரிசிபோட்ட
பொற்பாத்திரத்தை நளன் தொட்டவளவில் சாதமாகத் தொழிகண்டு
தமயந்திக்குச்சொன்னான்—எ—ம. (மக)

அழலுநீருமீன்றமீன்றமிழ்தெனவதிதொழில்கேட்டு
குழையுநெஞ்சின என்னையிர்க்கொழுநென்றெண்ணி
விழைவினெடுதிதன்மக்களையவனுழைவித்தான்
மழலைமென்மொழிமக்களுமன்னன்மாட்டபைந்தார்.

(இ—ள்) குழையுநெஞ்சினன் - குழைந்தநெஞ்சத்தளாகிய தமயந்
தியானவள்—அழலும்—நெருப்பும்—நீரும்—தண்ணீரும்—இன்று - இவ்
லாமால்—அமிழ்தென—அமிர்தம்போல—அடுதொழில் - சமைத்தலை—
கேட்டு—கேள்வியுற்று—(இவன்) இன்னையிர்க்கொழுநன்—இனியவயினை
யொத்த(நமது)கணவன்—என்றெண்ணி—என்றுகருதி—விழைவினெ
டு—ஆசையோடு—நன்மக்களை—தன்புதல்வனா—அவனுழை - அவனிட
த்து—விடுத்தான்—அனுப்பினான்—மழலைமென்மொழி - மெல்லியமழ
லைமொழிநையுடைய—மக்களும்—பிள்ளைகளும்—மன்னன்—மாட்டி - ந
ளமகாராசனிடத்தில்—அடைந்தார்—சேர்ந்தார்கள்—எ—று. (கருத்து) த
மயந்தி நாயகனென்றெண்ணிமக்களையனுப்பினான் அவர்கள் அரசனிட
த்திந்தேர்ந்தார்கள்—எ—ம. (மச)

அடைந்தமக்களைக்காண்டலுமழிந்தெழுதி
னுடைந்ததுள்ளநீருற்றிருந்தொழினைநெடுங்கண்
டொடர்ந்தமும்மலமுருக்கிவெம்பவக்கடருளையக்
கடந்துள்ளார்களுக்கடப்பரோமக்கண்மேற்காதல்.

(இ—ள்) அடைந்த - தன்னிடத்துவந்த—மக்களை - புதல்வனா—
காண்டலும் - பார்த்தமாதிரித்தில்—அழலிம - தீயிவிட்ட—மெரு
தின்—மெருகுபோல—உள்ளம்(நளமகாராஜன்)மனமானது—உடைந்
தது—நெடுங்கண்—நெடுங்கண்—நெடியகண்கள்—நீர்நீர்நீருந்து - நீர்நீர்
ந்து—ஒழுங்கி—சொரிந்தன—தொடர்ந்த - சன்னங்கடோறுமணசரித்த
—மும்மலம்—ஆணவம்மாய்கர்மிமென்மும் மூன்று மலத்தையும—
உருக்கி—கெடுத்து—வேம் - கொடிய—பலங்கடல்—சன்னசாகரத்தை—
தொலைய—நிங்க—கடந்துள்ளார்களும் - நீத்தோரும்—மக்கண்மேல்—பு
ள்ளோகன்மேல்வைத்த—காதல்—ஆசையை - கடப்பரோ - ஒழிப்பரோ
(ஒழியார்)—எ—று.(கருத்து)மக்களைக்காண்கண்டுஅருதான்—எ—ம. (ம)

மழலைமென்மொழிமக்களைக்காண்டலுமன்ன
னெழுதுதுன்புலாயவனைத்தொழிகண்டெகித்

த்தில்—எய்துவான்—உன்னைச்சேருப்பொருட்டு—மணவியை—கயம்பா
மென்பதை—இழைத்தனன்—செய்தேன்—கருத்தில்—மனதில்—
அடியினேன்னை—அடியாளாயிடுவென்னை—ஐயுறவென்—சந்தேகப்
படர்தேயென்று—மொழிந்து—சொல்லி—அமுதான்—(தமயந்தி)புலம்பி
ஊர்—எ—று—(கருத்து)தமயந்திஉம்மைக்காணும்பொருட்—டிவ்வாறு
செய்தேன்—சந்தேகப்படாதேயென்றான்—எ—ம— (உக)

முன்னேகல்லுநக்காட்டெனமுற்றிழைமொழியப்
பன்னகத்திறையுதவியபூந்துறில்பரிவான்
மன்னரேறனைபுனைதலுமாணுருவெய்திக்
கன்னலவேளிணுக்கனிவலங்கனித்திடநின்றான்.

(இ—ள்)முன்னே—பழைய—கல்லுரு—கல்லவருவத்தை—காட்டெ
ன—காட்டிலாவியன்று—முற்றிழை—தமயந்தியானவன்—மொழிய—சொ
ல்ல—பன்னகத்திறையாகராணுகியகார்த்திகேட்கன்—உதவிய—கொடு
த்த—பூந்துறில்—அழகியவஸ்திரங்களை—பரிவால்—ஆசையோடு—ம
ன்னரேறனை—இராஜாங்கமாகியநாமகாராஜன்—புனைதலும்—தறித்த
மாத்திரத்தில்—மாணுரு—மார்டிமைப்பட்டவருவத்தை—எய்தி—அ
டைந்து—கன்னல—கருப்புநிலைத்தறித்த—வேளிணும்—மன்மதனைக்
காட்டிலும்—கனிவ—அழகினது—நல்ல—கல்மைவானது—கனித்திட
முதிர—சின்னான்—(களாகாராஜ)னிசூர்தான்—எ—று—(கருத்து)தமயந்தி
முன்னுருவைக்காட்டெனநாள்காட்டினான்—எ—ம— (உஉ)

சின்மமன்னனை—சினாவனைக்கைமமலர்கடப்பி
மன்மலங்குழன்மீடவல்லவன்குன்னணிநப
வென்றிவேலுடைவிதர்ப்பர்கோன்வினாத்தகைமேகட்டுக்
துன்மதன்சினமன்னவர்குழவர்ப்புகுந்தான்.

(இ—ள்)சின்ம—எ—திருநின்ற—மன்னனை—நளமகாராசனை—நிரை,
வரிசையாயணித்த—வளை—வளையலையுடைய—கைமமலர்—மலர்போன்
றகைகளை—கூப்பி—குவித்து—மன்மல—வாசனைபொருந்திய—அம்—அ
ழகிய—குழல்—கூத்தலையுடைய—மடவரல்—தமயந்தியானவன்—வண
ங்கினன்—வணங்கி—நிற்ப—இருக்க—வென்றி—வென்றிபொருந்திய—வே
லுடை—வேலையுடைய—விதர்ப்பர்கோன்—விமராசனானவன்—வினாத்த
மை—நடந்தசெய்திகளை—கேட்டு—கேள்வியுற்று—அன்று—நெருங்கிய
—தன்—தன்னுடைய—நிலை—பந்துக்களாகிய—மன்னவர்—அரசர்கள்,
குழவர்—குழ—புகுந்தான்—அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான்—எ—று—(க
ருத்து)நளனைத்தமயந்திவணங்கிநிற்கவிமராசன்வந்தான்—எ—ம்— (உங்)

அன்னகாலேலகனிருவிசம்பிலோர்வாணி
மன்னகேட்டியம்மடவரன்னைமூலாண்டு
மின்னவின்நியாமனித்தனஞ்சயமவாமென்னு
வன்னையிலவழிக்கூட்டுதற்கொண்டொட்டிழைத்தான்

(இ—ள்.)அன்னகாலேலில்—அந்தச்சமயத்தில்—அகல்—அகன்ற—
இரு—பெருமைபொருந்திய—விசம்பில்—ஆகாயத்தில்—தூர்வாணி—ஒ
ருஅசிரிவாக்கு—மன்ன—நளமகாராசனை—கேட்டி—கேள்—இம்மட

வாறன்னை—இத்தமயந்தியை—மூவாண்டிம்—மூன்றுவருஷமாவும்—
இன்னவின்நி—திக்கில்லாமல்—யாம்—நாம்—அளித்தனம்—இரகித்தோ
ம்—சுயம்வாமென்னு—சுயம்பாமென்றுசொல்லப்பட்டதை—உன்னை—
உன்னை—இவ்வுழி—இவ்விடத்தில்—கூட்டுதற்கு—சேர்த்தற்கு—ஒண்
டொடி—தமயந்தியானவன்—இழைத்தான்—செய்தான்—எ—று—(கருத்து)
அப்பொழுது—ஆகாயவாணி—அரசனைக்கதேகப்படாதே—தமயந்திஉன்
னைக்—காணுதற்குச்சயம்வாஞ்செய்தாளென்பதாம். (இதுமுதலிரண்டு
ங்குளகம்.) (உச)

வடபுலத்தினிணுக்குநர்மாசறவிளங்கும்
கடவுண்மினிணுதொழுதருத்தபினர்க்காசாங்
கொடிமருங்குலையுருதருளெனக்கூர்வே
னிதரர்கோமகன்மகிழ்வறிகழ்ந்ததையன்றே.

(இ—ள்)வடபுலத்தினில்—வடதிசையில்—கோக்குநர்—நாண்கின்ற
வாறு—மாசற—குற்றமது—விளங்கும்—பிரகாசியாகின்ற—கடவுண்மி
னிணும்—தெய்வத்தன்மையுள்ளஅருந்ததியைக்காட்டிலும்—தொழுத
ரு—மேன்மையாகிய—கற்பினர்க்கு—புகிவிரைதகட்டு—அரசாம்—அரசா
கிய—கொடிமருங்குலே—தமயந்தியை—ஐயுறுது—சந்தேகியாமல்—அ
ருளென—கிருபைசெய்யென்று—கூர்வேல்—கூர்மைபொருந்தியவேலே
நதிய—நிதரர்கோமகன்—நளமகாராசன்—மகிழ்வற—மனங்கனிக்க, நிக
ழ்ந்து—ஆகாசவாணிஉண்டாயிற்று—எ—று. ஐ—அன்று—எ—ஆசைகள்
(கருத்து) அருந்ததிக்குமேலான—கற்புள்ளவன்—சந்தேகப்படாமல்—கிரு
பைசெய்யென—அவ்வசிரிவாக்குப்பிறந்தது—எ—ம். (உரு)

தமாவேலையினந்தாதுநதுமிதழங்க
வமாரயாவரும்பூமழைபொழிந்துசின்னார்த்தா
ருமிழ்செழுங்கடர்மணிமுடிமீம்மூலவந்தான்
குமரன்னைவன்கோல்வனைத்தோளியையடைந்தான்.

(இ—ள்)தமாம்—பேரொளியையுடைய—வேலையின்—சமுத்திரம்போ
ல—அந்தாம்—ஆகாயத்தில்—துந்துமி—துந்துமிவாத்தியமானது—தழ
ங்க—சத்திக்க—அமராயாவரும்—தேவர்களைவரும்—பூமழை—புஷ்பவ
ருஷத்தை—பொழிந்து—சொரிந்து—நின்று—நிலைபெற்று—ஆர்த்தார்—
துதித்தார்கள்—உமிழ்—சக்கப்பட்ட—செழும்—செழுமையாகிய—கதி
ர்—பிரணங்கையுடைய—மணிமுடி—இரத்தினகிரீடத்தையுடைய—வீ
மனும்—விமராசனும்—உவந்தான்—சந்தோஷித்தான்—குமரன்னவன்
—முருகனையொத்தநளமகாராசன்—கோல்வனை—அழகியவனையலை
த—கோளியை—புயத்தையுடையதமயந்தியை—அடைந்தான்—சேர்ந்
தான்—எ—று. (கருத்து) அந்தாதுநதுமிசத்திக்கத்தேவர்கள்—பூமாரிபெ
ய்துதுதித்தார்கள்—வீமன்மகிழ்தான்—தமயந்தியை—நளனடைந்தான்
என்பதாம். (உச)

மண்களித்தனமாதிரங்களித்தனமலர்மேற்
பெண்களித்தனன்பேரறங்களித்தனகண்டோர்
கண்களித்தனகளித்தனகலைவலோர்நெஞ்சம்
விண்களித்தனகளித்ததுவீமன்மாநகரம்.

(இ-ள்) மண்-பூமியானது—கனித்தன-கனிப்புற்றன—மாநீரம்-மலைகள்—கனித்தன-கனிப்புற்றன—மலர்மேற்பெண்-இலட்சுமி—கனித்தன-கனிப்புற்றன—பேரமம்-மகத்தானதருமங்கள்—கனித்தன-கனிப்புற்றன—கண்டோர்-பார்த்தவர்களது—கண்-நெத்திரங்கள்—கனித்தன-கனிப்புற்றன—கலைவலோர்-விதனுலான் கருடைய—கருசம்-மனங்கள்—கனித்தன-கனிப்புற்றன—விண்-விண்ணுலகங்கள்—கனித்தன-கனிப்புற்றன—விமன்-விமராசனது—மா-பெரிய—நகரம்-பட்டினமானது—கனித்தன—கனிப்புற்றன—எ-று. (கருத்து) சாசனங்களெல்லாமகிழ்ந்தன-எ-ம். (௨௭)

உருவவொண்கழனித-தர்கோன் வெளிப்பட-லோரா
விருதுபன்னனுகந்தகிபினைவனுழையெய்தி
யாசநின்னையாநநிந்திடாநியநியவனைத்து
திருவுளவகொளாதருளெனச்சேவடிதொழுதான்.
(இ-ள்) உருவம்-அழகையுடைய—ஒண்குழல்-ஒளிபொருந்தியுளிரங்குழலையணிந்த—நிடதர்கோன்-நளமகாராசன்—வெளிப்படல்-(மறைவினின் நம்)வெளிப்பட்டதை—லோ-ஆராய்ந்து—இருதுபன்னன்-இருதுபன்னவாசன், ஆங்கு-அங்கரத்தில், அறிந்தபின்—தெரிந்துகொண்டபின்—அவனுழையெய்தி-அந்நளவிடத்துவந்து, அரச-நளமகாராசன—நின்னை-உன்னை—யான், நான்—அறிந்திடாது-அறியாமல், இயற்றியவனைத்து-செய்தருற்றங்களைத்தையும், திருவுளவகொளாது - மனத்திற்கொள்ளாமல், அருளென-கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று, சேவடி-சிவந்தபாதங்களில்—தொழுதான்-வணங்கினான்—எ-று. (கருத்து) இருதுபன்னன்நளவிடத்திற் சேர்ந்துயான்செய்த சூற்றத்தைப்பொருத்தருளுமென்றான்-எ-ம். (௨௮)

செய்யதாடொழுமன்னனைச்சொங்கையாற்றழுவித்
கொடியுளைப்பரியுளமறிவிஞ்சையுங்கொடுத்து
மையின்மாமதிமுதமலர்ந்தின் னுலாவழங்கி
யையலேவவவவாசனுமயோத்திராடடைந்தான்.
(இ-ள்) செய்யதாடொழும-சிலந்தபாதத்திலவளங்கிய—மன்னனை-இருதுபன்னவாசனை—செங்கையால் - சிலந்தகைகளால்—தழுவி-அனைத்துக்கொண்டு—கொய்யுளை - கொய்யுளகட்டியபுறமயிரினையுடைய—பரி - குதினாகளினது—உளம்-மனதை—அறி-அறிவிக்கின்ற—விஞ்சையும்-வித்தையையும்—கொடுத்து-உபதேசித்து—மையின்-சளங்கமில்லாத—மா-பெருமைதங்கிய—மதி-சந்திப்போன்ற—முகமலர்ந்து—முகமலர்ச்சியடைந்து—இன் னுலா-இனிமையொன்றை—வழங்கி-சொல்லி—ஐயன்-நளமகாராசன்—எவ-விடைகொடுக்க—அவ்வாறும்—அவ்விருதுபன்னவாசனும்—அயோத்திராடு - அயோத்தியுத்தத்தை—அடைந்தான்-சேர்ந்தான்—எ-று. (கருத்து) இருதுபன்னனை—நளந்தழுவிக்குதிரா மலமறியும வித்தையுங் கொடுத்து அரசின்விடைகொடுக்க அவ்விருதுபன்னன் அயோத்திரகாத்தைச் சேர்ந்தான் என்பதும். (௨௯)

தேவியைக்கண் ணுற்றபடலம் - முற்றிற்று.

அரசாட்சிப்படலம்.

இப்படலத்தால் நளந்தமயந்தியை யடைந்தபின்பு அவ
ளொடுதன் துநிடததேயத்திற்சென்றுபுட்காளை
வென்று அரசாட்சிசெய்தல்சொல்லப்
படுகின்றது.

கனிநிலைத்துறை.

கொங்குண்வார்குழற்கொம்மைவெம்புலையெம்பருதித்
திங்களொன் றவணிருந்தபின்மெண்டினையுடுத்த
வங்கண்மாளிலம்புரந்திமொமனோடாய்ந்து
பொங்குதானையோடெழுந்தனன்புலவுவேற்குரிசில்.

(இ-ள்) புலவு-புலால்நாற்றம்நாகுகின்ற—வேல்-வேலையுடைய—குரிசில்-நளமகாராசனவன்—கொங்குண்-வாசனைப்பொருந்திய—வாசநின்ன—குழல்-கந்தலையும்—கொம்மை-திட்சிபொருந்திய—வெம்பு-விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலை-ஸ்தனங்கையுமுடைய தமயந்தியினது—நலம்-இன்பத்தை—பருகி-அனுபவித்து—திங்களொன்று-ஒருமாதம்—அவன்-அக்குண்டிபுரத்தில்—இருந்தபின் - வாசஞ்செய்தபின்—தெண்டினா-கடலை—உடுத்த-ஆடையாகவுடுத்த—அங்கண்-அழகிபலிடத்தையுடைய—மா-பெரிய—நிலம்-பூமியை—புரந்திம் - இரட்சிபாசின்—மா-மனோதி - மாமனாகியவிமராசனோடு—ஆய்ந்து - ஆலோசித்து—பொங்கு-பிரகாசியானின்ற—தானையோடு - சேனையோடு—எழுந்தனன்-பிரயாணப்பட்டான்—எ-று. (கருத்து) நளன்ஒருமாதம் குண்டிபுரத்தி லிருந்துசேனையோடுபுறப்பட்டான்-எ-ம். (௩)

மழைமதக்களியானையுங்கணவாம்பரியுள்
செழுமணித்தடந்தேர்களுமவயவருஞ்செறிய
வொழுகடற்புவிமன்னருமிறைஞ்சினர்செல்ல
வழுவியர்க்கும்வேலரசனுநிடதகாடடைந்தான்.

(இ-ள்) மழை-மழைபோன்ற—மதம்-மதசலத்தையும்—கனி-கனிப்பைப்புழுண்ட—யானையும்-யானைகளும்—கணினம் - கடிவாளத்தையுடைய—வாம்-தாவுகின்ற—பரியும்-குதினாகளும்—செழும் - செழித்த—மணி - இரத்தினங்களிழைத்த—தடம் - விசாலமாகிய—தேர்களும்-இரதங்களும்—வயவரும்-படைவீரர்களும்—செறிய-நெருங்கவும்—எழுமகடல்-சமுத்திரங்களுக்குமுந்த—புவி-சபத்திவுகளிலுள்ள—மன்னரும்-அரசர்களும்—இறைஞ்சினர்-வணங்கினவராகி—செல்ல - நடக்கவும்—அழுவியர்க்கும் - அக்கினியைக்காக்காரின்ற—வேல்-வேலையுடைய—அரசனும்-நளனும்—நிடதகாடிநிடததேயத்தை—அடைந்தான்-சேர்ந்தான்—எ-று. (கருத்து) நளமகாராசன் நிடததேயத்தைச்சேர்ந்தான்-எ-ம். (௩)

மூதெயிற்புறத்திற் றுத்தபின் மொய்யமர் தொடங்கப்
போதல்செய்கவெம்போர்த் தொழிற்கஞ்சினையாயிற்
காதலிற் கவருவிவான் வருகெனக்கழறித்

தூதுபோக்கினன் புட்கரன் றனக்குவேற்றோன் மல்.

(இ-ள்) மூது-பழைய—எயிற்புறத்து-மதினின் துபுறத்திலே—இ
றுத்தபின்—இறங்கியபின்பு—மொம்-மெருங்கிய—அமர் - போனா—
தொடங்க-ஆரம்பிக்க—போதல்செய்க-வருவாயாக—வெம் - வெவ்விய
—போர்த்தொழிற்கு - யுத்தஞ்செய்கைக்கு—அஞ்சினையாகில்-பயப்பு
வெவ்வியால்—காதலின்-ஆசையோடு — கவருவிவான் - சூதாடுதற்கு
—வருக-வருவாயாக—என்-என்று—கழறி- சொல்லி—புட்கரன்-றனக்
கு-புட்கராசனுக்கு—வேல்-வேலையுடைய—தோன்-மல் - நளன்—தூ
து-தூதனா—போக்கினன்—விடுத்தான்—எ-று. (கருத்து) நளமகராச
ன் போர்செய்யவருவாயாகிற் போருக்குவா போர்செய்ய வஞ்சுவாயா
கிற்குதாடவாவென்று புட்கரனுக்குத் தூதுவிட்டான்-எ-ம். (ஈ)

போய தூதுவர் புட்கரன் கித்திமடிகல்
வாயுங்கேள்வி நூலமைச்சொடும் வேறி நந்தாய்ந்து
காயும் போரினில் வேறன் மத்தரிதெனக்கருதி
மாய் வெங்கலுருவிவான் வருகென விடுத்தான்

(இ-ள்) போய தூதுவர்-நளனிடத்துநின்றும் போன தூதுவர் — பு
ட்கரனுக்கு-புட்கரனுக்கு—இத்திமம்-இவ்விதங்களை—புக்கல் - சொல்ல—
ஆயும்-ஆராய்ச்சிசெய்யத்தக்க—கேள் - கேள்வியையும்—தூல்-தரும
சால்திரத்தையுமுடைய—அமைச்சொடும்-மந்திரியோடும் — வேறிநு
ந்து-தனியேயிருந்து—ஆய்ந்து-ஆலோசித்து—காயும் - கொல்லும்—
போரினில்-யுத்தத்தில்—வேறல்-வெல்லுதல்—அரிதென - அரியதென்
று—கருதி-நினைத்து—மாயம்-வஞ்சனையோடுங்கூடிய — வெம்-வெவ்
விய—கவருவிவான்-சூதாடுதற்கு — வருகென - வருவாயாகவென்று
சொல்லி—விடுத்தான்-அனுப்பினான்—எ-று. (கருத்து) தூதுவர் புட்க
ரனுக்கு இச்செய்தியைச் சொல்ல புட்கரன் நளனைச் சூதாடவரச்சொ
ன்னான்-எ-ம். (சு)

விட்ட தூதுவருநாத்சொற்கேட்ட லும்விந் து
மட்டுலார்கொடைமார்பினன் மாநகரெய்திக்
கட்டுவர்கற் புட்கரகவறுநாமாடற்
கொட்டம்யாதெனவுநாத்கன லுலக்கெழுதோளான்.

(இ-ள்) விட்ட தூதுவர்-அனுப்பப்பட்ட தூதர்கள்—உரைத்தசொ
ல்-சொல்லியசொற்களை—கேட்டலும்-கேட்டமாத் துத்தில்—விந் து
-மலர்ந்து—மட்டுலாம்-தெனாமுருகின் ற—தொடை- மாலையையணிந்
த—மார்பினன்-மார்பையுடையன—மா - பெரிய-நகர் - பட்டினத்
தில்—எய்தி-அடைந்து—கட்டு-கட்டப்பட்ட—வார் - நீண்ட—கழல்
விரக்கழலையுடைய—புட்கா-புட்கரனே—கவறு-சூதை — நாமாடற்கு
- மாடுவதற்கு—ஒட்டம்யாதென-பந்தயம்யாதென்றுகேட்ட — உலக
கெழுதோளான்-துள்ளக்கல்லொத்ததோள்களை யுடையவரசன் — உ

நாத்தனன்-சொன்னான்—எ-று. (கருத்து) நளன் பட்டினத்திலுலக
புட்கரனே சூதாடுதற்குப்பந்தயம் யாதெனச்சொன்னான்-எ-ம். (ரு)

வயிரவாட்படைமன்னவர் மன்ன நீதோற்பின்

முயலிலாமதிபூத்திடு முழுநெறிக்குவளை

யயானிடகட்டேவியை யளித்தியானேற்றி

னுயிரிசெடுநின் னுலகெலாந் தருவனென் னுனாத்தான்.

(இ-ள்) வயிரம் - கூர்மைபொருந்திய—வாட்படை - வாளாயுதத்
தையுடைய—மன்னவர்மன்ன - அரசாக்கரசுகூடிய நளமகராசனே—
நீதோற்பின்-நீதோற்றால் - முயலிலா - முயற்கையொழிந்த—மதி-சங்
கிரனிடத்தில்—பூத்திடும - புஷ்பித்த—முழுநெறி - முழுநெற்ப்பையு
டைய—குவளை-நீலோற்பலங்கள்—ஆயா - சோர்வையுடைய—நீண்ட
கண் - நீண்டகண்களையுடைய—தேவியை - தமயந்தியை—அளித்தி-
கொடு—யான்தோற்பின் - நான்தோற்றால்—உயிரிசெடு - என்னுயி
ரோடு—நின்னுலகெலாம் - உனதுஉலகமுழுவதையும்—தருவனென்
று-கொடுப்பெனென்று—உரைத்தான்-சொன்னான்—எ-று(கருத்து)பு
ட்கரன் நளனே நீதோற்றால் உன் பென்சாதியைக்கொடு நான் தோற்றா
ல் என் னுயிரோடு உன் னுலகமெல்லாக் கொடுப்பெனென்றுன்-எ-ம்(சு)

அன்னவாறியைந்தாட லும்புட்கரன்றோற்ப
மன்ன முன்னநீவென்ற தும்கொடுக்கவியத்தா
வின்ன தாருயிரோகந்தனெம் பிராத்தினு
றென்ன காக்கினிதேகெனப்பணித்தன ன்றோன்மல்.

(இ-ள்) அன்னவாறு - அத்தன்மையாகவே—இயைந்து - சம்மதி
த்து—ஆடலும் - ஆடுமளவில்—புட்கரன் - புட்கராஜன்—தோற்ப-
தோற்க—மன்ன-புட்கராசனே—முன்னம்-முன்பு—நீ-நீ—வென்ற
தும்-செயித்ததும்—கொடும-கொடிய—கவியுத்தால் - கவியின் துவச
த்தினால் (அன்றிவேறல்ல)எம்பியாதலினால் - தடியாகையினால்—நி
ன்னது-உன்னுடைய—ஆர் - நிறைந்த—உயிர்-உயிரோ—நோந்தனன்-
கொடுத்தென்—தொன்னகர்க்கு - பழமையாகியஉன தூநகரத்திற்கு—
இனி-ஐ - இனிதாக—ஏகென - போவென்று—தோன்-மல் - நளன்—ப
ணித்தான்—அத்தொழித்தான்—எ-று (கருத்து) புட்கரன் தோற்குநன்
மகராசன்—என்றான் நளனுத்தவால் புட்கரன் தன்னுருக்குப் போ
ன்னான்-எ-ம். (எ)

பணிதலைக்கொடுபுட்கரன்போதலும்பன் னூற்
கணிதர்சொற்றநல்லோனாயிம்கழககொய்தி
யணிபொலன் கழன்மன்னவன் கிதர்ப்பர்கோனளித்த
மணிசெய்மேகலைவா னுதற்கொற்றனை விடுத்தான்.

(இ-ள்) பணி-அந்தவாக்கினையை—தலைக்கொடு - சிர்சின்பீதுகொ
ண்டு,புட்கரன்-புட்கராசன்,போதலும்-மபாயினபின்புபன் னூல் அ
நேகசாஸ்திரங்களைபுணர்ந்த,கணிதர் - சோதிடர்களாலே,சொற்ற,சொ
ல்லப்பட்ட, - ல்லோனாயில்-கல்லலக்கினத்தில்கழி - காலையுடைய—ந
கர் - பட்டினத்தை—எய்தி - அடைந்து—அணி - அணியப்பட்ட—

மேலவன்-பொன்னுற்செய்யப்பட்ட-கழல்-வீரக்கழலையுடைய-மண்
வெண் - நளன் - விதர்ப்பர்-தோனனித்த - வீமராசன்-பெற்ற-மணி
செய்-இரத்தினங்களுற்செய்யப்பட்ட-மேகலை-மேகலாபரணத்தையு
டைய-வாழ்ந்தரு - ஒளிபொருந்தியதெற்றியையுடையதமயந்திக்கு
- ஒற்றை - வேவுகாரன் - விசிக்தாள் - அனுபதினன் - எ-று. (கரு
த்து) நளன் தன்னைவாயடைந்துதமயந்திக்குத் தாதவாவிட்டான்-எ-ம்.

ஓற்றோகியவ்விதர்ப்பர்கோன் தன்னுழையுரைப்ப
வற்றமில்லெனவருப்பொருளாகவர்க்கணித்துக்
கற்றவார்குழன் மதர்நெய்கண்ணியக்கணிதர்
சொற்றவொலையில்விடுத்தனன் றோன் தன்மாக்கில்.

(இ-ள்) ஓற்றா - வேவுகாரர் - எதி - போய் - அவ்விதர்ப்பர்கோன்
தன் னுழை - அவ்விதர்ப்பர்கோன் - உரைப்ப - சொல்ல - ஓற்றமில்
லென - மிகுதியான - அரும் - அரிய - பொருள் - பொருளை - ஆதர
அவ்விதத்தில் - அவர்க்கு - அவர்களுக்கு - அளித்து - கொடுத்து -
கற்றை - கூட்ட - மாகிய - வார் - நீண்ட - குழல் - கூத்தலையும் - மதர் - மத
ர்த்த - நெய் - நெய் - கண்ணியை - கண்களையுமுடையத வயந்தியை
- கணிதர் - சொத்திரர்கள் - சொற்ற - சொல்லிய - ஓனாயில் - சமய
த்தில் - தோன்மல் - வீமராசன் - மா - பெரிய - நகரில் - நளன் துபட்ட
ணத்தில் - விடுத்தனன் - விட்டான் - எ-று. (கருத்து) வீமராசன் தன்
மதரை நளமகாராசன்மா விர்த்தமாகருக்கனுப்பினான் - என்பதாம். (க)

வெள்ளத்தானையும்கணிஞ்சுழுவாவேந்த
னுள்ளத்தாமரைமலருறையோட்க்கண்ணின
வள்ளத்தாமரைப்பொருட்டின்மேல்வண்மிதன்படுக்கு
மள்ளநீம்புனற்குழலிசூழ்நிடதநாடடைந்தான்.

(இ-ள்) வெள்ளத்தானையும் - பிரவாகம்போன்ற சேனையும் - மக
னிரும் - மாதர்க்குறி - குழவா - குழந்தாவரும்படி - வேந்தன் - நளம
ரகராசனது - உள்ளம் - மனமங்கிய - தாமரைமலர் - தாமரைப்பூவில்
உறை-வாகுஞ்செய்தின்ற - ஓடரி - செவ்வரிபார்த்த - கண்ணன் - கண்க
ளையுடைய தமயந்தியானவன் - வள்ளம் - கிணதனம் - பெண்ணை - தரி
பைப்பொருட்டின்மேல் - தாமரை மலரின்மேல் - கூட்டு - லண்கள்
- கண்படுக்கும் - மித்தினாசெய்யாவின்ற, அள்ளல் - சேற்றையும் - தீம்பு
னல் - மதுர்மானசலத்தையுமுடைய - கழனி - வலுந்களால் - குழ - கு
ழப்பட்ட - சித்தங்கு - சித்தத்தயத்தை - அடைந்தான் - சேர்த்தான்
- எ-று. (கருத்து) தமயந்திசிடதநாடடைந்தான் - சேர்த்தான் - எ-ம். (ய)

நவவிநோகியர்குழலிசூழ்நிடதநாடடைந்தான்
கொவ்வவாய்மலர்ப்பூங்குழற்குவிழுமையடைந்த
தெய்வநாண்மலர்த்தயிழி திருமுகளென்ன
வெவ்வமில்லோ ரொரிமணிச்சிவக்களின் நிழிந்தான்.

(இ-ள்) நவவி - மானோ - போன்ற - நோகியர் - பாவனையையுடையமண்
கையா - குழவா - குழந்தைய - நகை - பற்கள் - திலர் - திலைவப்போல் -

எரிக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற-கொவ்வை - விம்பம்போன்ற-வாய் - அதா
ற்றையு - மலர்-பூந்தபத்தையுடைய-பூம் - அழகிய - குழல் - கூத்தலையு
யும் - குவி - குவிந்த - முலை - வத்தனங்கையுமுடைய - மட - நைத் - நமயந்
தியானவன், தெவ்வம் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய - நளன் - அன்னமலர்
த, மலர்த்தவிச - புஷ்பாசனத்தினின்றும் - இழி - இழிக்கின்ற - திருமக
ளென்ன - இலக்குமிபோல் - எவ்வுமில்லது - குற்றமில்லாததாயின, அரு
ரு - எரி - பிரகாசிக்கின்ற - மணிச்சிவக்களின் - இரத்தின தண்டுகை
யினின்றும் - இழிந்தான் - இறங்கினான் - எ-று. (கருத்து) தமயந்தி இரத்தி
னச்சிவக்கையிருந்திழிந்தான் - எ-ம். (யக)

பரிதிவான்வனெ திர்தலும்பவியிதழுவிரிந்த
முருகுலாறுந்தாமரைபோன் முகமலரா
வருகுனன்னிடை யின்னுயிர்த்தா தலன்மபெய்த
நிருவநான்மலர்ச்சேவடி சென்னியிற்றொழுதான்

(இ-ள்) பரிதிவான்வன் - குரியானவன் - எதிர்தலும் - தோன்
நினவான்விலப்பவியிற்று - குவிச்சிபொருந்தியவியிதழுகள் - விரிந்த - மலர்
ந்த - முருகுலாம் - வாரை - வீசுகின்ற - னும் - கல்ல, காமகோபேஸ் - தா
மரைமலர்போல், முகமலரா - முகமலர்ச்சியடைந்து, அருகு - சிறுத்த -
துண்ணிடை - துட்பமானவிடையையுடையதயங்கி, இன்னுயிர் - இ
னியவுயிர்போன்ற - காதலன் - கணவனாகியவனது - அம் - அழகிய -
போன் - பொன்போன்ற, நிருகு - செல்வத்தையுடையநாள் - புதிய - மலர்
ச்சேவடி - தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை - சென்னியின் - இரத்தினம்,
தொழுதான் - வணங்கினான் - எ-று. (கருத்து) தமயந்தி நளன் பாதத்தை
வணங்கினான். (யக)

தொழுதமங்கையெச்சடர்மணித்தடக்கையாலெடுத்துக்
கொழுதிவையடின்கட்டுணுந்தெரியனாழ்மாராடி
ஐழுதுவெம்முலைகுருகுமச்சேற்றிடை யொலிப்பத்
தழுவினுவடெம்செயின்னுயிர்தணித்தான்.

(இ-ள்) தொழுத - வணங்கிய - மங்கையை - தமயந்தியை - கடர்
வன் - பிங்காசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய - தடம் - நீண்ட -
கையால் - காங்கலால் - எடுத்து - எடுத்து - கொழுதி - கோதி - வண்
மம் - வணங்கு - கூட்டங்கள் - கூட்டுணும் - கொள்ளைகொள்கின்ற -
தெரியல் - மாலையானது - தாழ் - தொங்குகின்ற - மார்பின் - மார்பினிடத்
திலே - உழுது - உழுது - எழுப்பத்தெற்றுகின்ற - முலை - வ
தனங்கள் - குங்குமச்சேற்றின் - குங்குமச்சேற்றின் - ஒளிப்ப - ஒளிக்
கும்படி - தழுவினான் - அழகியவர்களுக்கான - அவன் - அந்நமயந்தி
- தேமயிய - மெய்க்கை - இன்னுயிர் - இனியவுயிர் - தனித்தான் - துணி
த்தான் - எ-று. (கருத்து) தமயந்தியைக்கையாலெடுத்து மார்பில
வைத்துத்தழுவினான் - எ-ம். (யக)

திருநதுமாமணிச்செய்குன் றந்தெளிபுனற்றடமும்
விரந்துவெவிசைக்கெதிரியவினாமலர்க்காலும்

முருந்துவாண்கைமுவிழ்முலைமடந்தையோடாடிப்

பொருந்தவிண்ணிடைப் போககுண்டுவந்தனர் போன்றான்.

(இ-ள்) திருந்து-திருத்தமாகிய—மா-பெரிய—மணி-இரத்தினங்க
ள்பதித்த—செய்குன்றம் - விளையாட்டுமலைகளிடத்தும்—தெளி-தெ
ளிந்தபுனல் - சலத்தையுடைய—தடமும் - வாழிகளிடத்தும்—
விருந்து-விருந்தாக—வேனிலாற்கு-மன்மதனுக்கு—எதிரிய-தோன்றி
ய—வினா-வாசனையையுடைய, மலர்-புஷ்பங்களையுடைய, கர்வம்-சோ
லைகளிடத்தும்—முருந்து - மயிலிறகினை மையையொத்தவான்-ஒளிபொ
ருந்திய—நகை - பற்களையும்—முகிழ-கோங்குமபையொத்த—முலை-
ஸ்தனங்களையுமுடைய—மடந்தையோடு-தமயந்தியுடனே—ஆடி - வி
ளையாடி—பொருந்த-அமைய—விண்ணிடை - தெய்வலோகத்தில்—
போகம்-இன்பத்தை—உண்டு-அனுபவித்து—உவந்தனர் - முகிழந்தவ
ர்களை—போன்றான்-ஒத்திருந்தான்—எ-று. (கருத்து) நான்தமயந்தி
யோடுபுணர்ந்துஇர்போகமனுபவித்தவனாகுப்பானான்-எ-ம் (யசு)

ஆழிசூழ்புவிமுழுவதுமாழியென்றுருட்டி

வாழிநல்லறம்புரிந்தருமகப்பலவாற்றிச்

சூழிமால்வண்பிட்டுருறுசுவையொழித்தாறப்

பாழியம்புயத்துலகெல்லம்பரித்தினிதிருந்தான்.

(இ-ள்) ஆழிசூழ் - சமுத்திரங்குழந்த—புவிமுழுவதும் - பூமிமு
ழையுமும்—ஆழியொன்று - ஏகச்சக்கரத்தை—உருட்டி-நடத்தி—நல்
லறம்-நல்லதருமத்தை, புரிந்து-செய்து—அரும் - செய்தற்கரிய—மகம்
பல-பலயாகங்களே—ஆற்றி-செய்து—சூழி - முகமடமாணந்த - மால்-
பெரிய—வரை - மலையையொத்தவெட்டுத்திருவானைகளும்—பிடர்-
பிடரிசிறந்தங்கிய—உறுமிசூழ்—சுமை-பூமிபாரத்தை—ஒழித்து - நீ
க்கி—ஆற-இளைப்பாறும்படி—பாழி-வலிபொருந்திய—அம் - அழகிய
—புயத்து-தோளிலிடத்தில்—உலகெல்லாம்—உலகமுழுவதையும்—பரி
த்து-தாங்கி—இனிது-இனிதான—திருந்தான்—நளமகாராசனிருந்தா
ன்—எ-று. வாழி-அசை. (கருத்து) நளச்சக்கிவர்த்தி மகாராசன், நற்
றருமங்களையும் யாகாதிறங்களைபுஞ்செய்து, உலகெல்லாம் ஒரு
குடையிலாண்டு, இன்பமடைந்திருந்தான் என்பதாம். நளமகாராசன்-
தோன்றாளமுவாய்-இருந்தான் பயனிலை-சக்கரம்-அறம் - மகம் - சுமை
எல்லாம்-இவையெய்யப்படுகொருள்.] (யசு)

அரசாட்சிப்படலம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஆக படலம்-உ அ இ விருத்தம்-தூஎஉ

நைதடதமுலமுமஉரையும

முற்றுப்பெற்றன.

1344